ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ။

ဒုတိယတွဲ။

နမောတဿဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၁-မဇ္ဈိမကဝိမာနဝတ္ထု။

(၁) မဇ္ဈိမကဝဂ္ဂေ၊ မဇ္ဈိမကဝဂ်၌၊ မဇ္ဈိမကေ ဝိမာနတို့သောဝတ္ထု ဝါလုကသန္ထုတောကိုဆုံး၊မဇ္ဈိမကေဝိမာနတို့သောဝတ္ထု ဝါလုကသန္ထုတောဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ မဇ္ဈိမကဝိမာနုံ၊ မဇ္ဈိမကဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏ဦးပဋိဟာ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အဘာယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဘေဝ်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊ အနန္တရေ၊ဝိမာနေ၊အခြားမဲ့ဖြစ်သော ပါရိဆ္ဆတ္တက ဝတ္ထုဌာန်၊ ဝတ္ထုနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ မဏ္ဍပ်၊မဏ္ဍပ်ကို၊ သင်္ဘေတွာ၊စီရင်၍၊ တတ္ထ၊ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေတော်မူ၊သော၊ သတ္ထာရံ၊ဘုရားမြတ်ကို၊ ပူဇေတွာ၊ပူဇော်၍၊ ဒါနံ၊အလှူကိုးနေတို၊ ပေးလှူ၏။ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ကုလဒါသီ၊အမျိုးကျွန်မသည်၊ အနွဝနေ၊သူကန်းတော်၌၊ဃုဝုဒ္ဓိတံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ သာလရုက္ခံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ထိုအင်ကြင်းပင်၌၊ ဝုတ္ထါနိ၊ပန်းတို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဟိတေ၊ ဟိ၊လျှော်မြှင်တို့ဖြင့်၊ အာဝဏေတွာ၊သိကုံး၍၊ ဝဠုံသကောဋိ၊ဆောက်ပန်းတန်ခေါတို့ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဝုန္နံ၊တဘန်၊ ဗဟူနိ၊များစွာကုန်သော၊ဗုဒ္ဓ ဝုတ္ထါနိစ၊အညွှာတြွေ လွှတ်ကုန်သော ပန်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝုတ္ထါနိစ၊အညွှန့်ပန်းတို့ကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း၊ဂဟေတွာ၊ယူခဲ့၍၊ နဂရံ၊မြို့တွင်း၌

၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊ .

ပရိဗ္ဗာန်ဝင်သည်ရှိသော်၊တသို့ မဏ္ဍာပေါ်ထိုမဏ္ဍာပ်၌ယုဇနရေပဇ္ဇတကုန်သို့ ယုဇနီ၏ တောင်ဝှမ်းကို သြဘာသယ မာန်းထွန်းလင်း တောက်ပစေသော၊ ဗာလသူရိယဆီဝိယာ၊တောက်သစ်စသော နေမင်းကဲ့သို့၊ဆင့်ဏှောဗုဒ္ဓ၏ သိယောအခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ဝိသေဋ္ဌတွေ့ကြုံတော်မူ၍၊ နိသိန်း၊ထိုင်နေတော်မူသော၊ဘဂဝန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒီသွေ့ကြောင့်၊ ပယဒီပဝိတ္ထာ၊သဒ္ဓါယုံကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊တေဟိ ဝုဒ္ဓပတိ၊ဆိုပန်းတို့ဖြင့်၊ပူဇော်၊ပူဇော်လျက်၊ဝဠုံသကာနိ၊ဦးဆောက်ပန်း တန်ဆာ တို့ကို၊ အာသနသာ၊နေရာတော်၏၊ သမန္တတော၊ထက်ဝန်း ကျင်မှာ၌ပေတွေ့ထား၍၊ဆုတရာနိ၊ဤမှတပါးကုန်သော၊ ပုပ္ပါနိစ၊ပန်းတို့ ကိုလည်း၊ သြဘာရိထွေ့ကြဖြန့်၍၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ ဝန္ဒိတွေ၊ ဂါဝိုး၍ တိက္ခတ္တုံ၊သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊လက္ခဏာရစ် လည်သည်ကို၊ကတွေ့ပြု၍၊ အာဂမာသိ၊သွားလေ၏၊ သာဓုတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်၊ အပရတာ၊ဝေ၊နောက် အတို့၌ကာလံကတွေ့၊သေလွန်၍၊တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ် ပြည်တို့၌ဥပပဇ္ဇိ၊ဖြစ်လေ၏၊ တတ္ထ၊ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊တာသော၊ ထိုနတ်သမီး၊အား၊ ရတ္တဟလိကမယံ၊ နိသောဟန်စစ်ဖြင့် ငြိုးသော၊ဝိမာန်၊ ဒီမာန်သည် လည်းကောင်း၊တာသစ၊ထိုဒီမာန်၏လည်း၊ဟုရေတော၊ဒ္ဓ ဗ္ဗ၊ သုဝဏ္ဏဝါလုက သန္ထရိတံ၊ရှေသဲတို့ဖြင့်ခင်း၊အပ်သော၊ ဘူမိဘာဂံ၊ဖြေ အာတို့သည်လည်းကောင်း၊မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ သာလဝန်၊အင်ကြင်း တောသည် လည်းကောင်း၊ပါဟုရေဟောသိ၊ထင်ရှား၊ဖြစ်ပြီ၊သား၊ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ဝိမာနတော၊တဲ့ဒီမာန်မှ၊နိက္ခ မိတွေ့၊ထွက်၍၊ သာလဝန်၊အင်ကြင်း၊တာသို့၊ပရိသကိ၊စင်၏၊တဒါ၊ထို အခါ၌၊ သာလသာခါ၊အင်ကြင်းခက်တို့သည်၊ သြနမိတွေ့ကွေ့တက်ကုန်၍၊ တသေ၊ထိုနတ်သမီး၏၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ကုသုမာနိ၊ပန်းတို့ကို၊သြကိ ရန်၊ကြဲကုန်၏၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် သည်၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ဂုတ္တနယေနေ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ လျှင်၊ တံ၊ထိုနတ်သမီး၏ အထံသို့၊ဥပဂတ်ကုံ၊ကပ်၍၊မဠ္ဠိဗ္ဗကေ ဝိမာနဿိ (လ)ဟသန္တိ၊မဠ္ဠိဗ္ဗကေ ဝိမာနဿိ (လ)ဟလံဟကုန်သော၊ ဣမမာဟိ ဂါထာ ဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ဟုဆို၊မေး၊တော်မူ၏၊ ။

ဒေ၀ေ၊တော၊နတ်သမီး၊တဲ့၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ မဠ္ဠိဗ္ဗကေ၊ နိ၊မော်င်း သောအဆင်း၊ရှိသော၊ ဝိမာနဿိ၊ဗိမာန်၌၊ သောဝဏ္ဏဝါလုကသန္ထရိတော၊ ရှေသဲတို့ဖြင့်ခင်း၊အပ်သော၊ ဘူမိဘာဂေ၊မြေအတို့၌ယသ္ဘဝါ၊ဖြစ်တော်သ၊ဖြင့် ဗ

တောနှုတ်ကောင်းစွာဘိုးမှတ်အပ်သော၊ပဋ္ဌာန်းကနေ့အာဂါဝါးပါးရှိသော၊ဘုရား ယေနှုတ်စည်ချီးမြှင့်ရေမသေ၊ မြေလျှောခ်ရ၏။ ၊တာဝ၊သင်နှတ်သမီး၏၊သုစရိတ သိက္ခာနှင့်၊သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောဓာတ်သည်သည်၊ နိဗ္ဗာန် ဖန်ဘင်းအပ်သော၊ရုတနာမယား ရုတနာဖြင့်ပြီးသော၊ တမ္ပာဝိမာနာ၊ထို ဗိမာန်မှ၊ကြွရုပ်ကာ ထင်းသက်၍၊ သမ္ဘုဟာလိုက်။ ခပ်သိမ်းသောကာလ၌ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ဝုဋ္ဌိဘုံ၊ပွင့်သော၊သာလဝန်း အင်ကြင်းတောသို့၊တွဲ၊ သင်နှတ်သမီးသည်၊ ကြွဝါဟာထိ၊သက်ဝင်၏။ ၊ဒေဝတေ၊နှတ်သမီး၊ ကွမ်း သင်နှတ်သမီးသည်၊ ယာသာယ၊သာဝ၊အကြင်အကြင်သို့ သဘောရှိ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သာလသာ၊အင်ကြင်းပင်၏၊မူလေ၊အနီးခို၊တိ၌ သိ၊တည်၏။ ဒုရုဏ္ဍမော၊သစ်ပင်ကရာတို့ထက် မြတ်သော၊သောသော သာ၊လော၊ ထိုထိုအင်ကြင်းပင်သည်၊ ဟေဌား၊ဆောက်သို့၊ ကြာဝမိတ္တာ၊ ကြွ ဘ်၍၊ဝုပ္ပါနိုး၊ပန်း၊ပွင့်တို့ကို၊ ရှုမြင်၊ဆွေ့ချ၏။ ၊တာဝ၊ သင်နှတ်သမီး၏၊ သာလသန်း အင်ကြင်းတောသည်၊ ဝါတောရိတ်။ လေဖြင့်တုန်လှုပ်သည်၊ အာရုတ်ကြွင်းကြွင်းသော လေသည် ခပ်အပ်သည်၊ ဒိဗ္ဗသေဝိတ်၊ဌက်အာ ပေါင်းတို့ဖြင့်ခံအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသေ၊ ထိုအင်ကြင်းတော၏၊ ဂန္ဓောဝ၊အနံ့သည်မဟူ၊သကော၊ မဟူ၊သကအမည်ရှိသော၊ရုက္ခောယတာ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့ သမ္ဘဒီဟာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရင်မျက်နှာတို့သို့၊ဝါတိ၊ ဖြန့်လျှင်၏။ ၊ဒေဝတေ၊ နှတ်သမီး၊ တာဝ၊သင်နှတ်သမီး၏၊ ကောံသုဝိ ဂန္ဓ ၊ထိုသို့သဘောရှိသောစင်ကြယ်သော အနံ့သည်၊ စာယသေ၊ပ္ပေး ကြွင်း၏၊အမာနုသံ၊နှတ်ခွဲဖြစ်သော၊ ရွှံ့၊ရွပါရုံသည်၊ပဿတိ၊ထင်ဖြင်း၏၊ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ဤအာကျိုးသည်၊ ကိသကမ္ဘသ၊ အာဘယိ ၊ကုသိုလ်ကံ၏၊ဗလံ၊ အာကျိုးနည်း၊ ဝုဏ္ဏိတာ၊ဝါသည် မေ၊အပ်သော၊တွံ၊သင်နှတ်သမီးသည်၊ မေ၊ဝါ့အား၊အာစိက္ခေ၊ဖြကြား၊လော၊ ။

ကဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊မဇ္ဈိမကေဝိမာနတို့နှင့်၊ မဇ္ဈိမကေဝိမာနတို့ဟူ သည်ကား၊ ရတ္တာဝလိုက်မယား နိမောင်းသော အဆင်းရှိသော ဗန်ဖြင့်ပြီး သော၊ဝိမာန၊ နှ၊ ဗိမာန်၌၊ သိန္ဒ၊ဝါရုကကဝိရ၊ မကုန်သမီသ ဝတ္ထုံ၊ ကြောင် ပန်း၊ဝုံ၊ကုသား၊ဖလပ်အဝုံ့နှင့်တူသော အဆင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ ဗ္ဗန်၏၊ မဇ္ဈိမ်ံ၊နိမောင်းသော၊အဆင်းကို၊မဇ္ဈိမကနှင့်၊ မဇ္ဈိမက်ဟူ၍၊ဝ၌ဝယ်၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ဝဏ္ဏ၊ဝါလု ၊ကသ ၊ဇ္ဇ ၊တေ ၊ သော၊ဝဏ္ဏ၊ဝါလုကသ ၊ဇ္ဇ ၊တေ ဟူသည်ကား၊ သမ ၊ဇ္ဇ ၊တေ၊ ၊တက်ဝန်း၊ကျင်၌၊ဝိပ္ပကိဏ္ဏာ၊ကြဲ၊ဖြန့်အပ် ကုန်သော၊ ၊ဝဏ္ဏ၊ဝါလုက၊ကို၊ ရှေသဲတို့ဖြင့်၊ သ ၊ဇ္ဇ ၊တ၊ဘူ၊ဝိ၊ဘာ၊ဂေ၊ ခင်း

အပ်သောဖြေအာတို့၌၊ ရမသိသုပ္ပဝါဒိတေတိ၊ ရမသိသုပ္ပဝါဒိတေဟူသည်ကား၊သုဒ္ဓုပဝါဒိတေနု။ကောင်းစွာတိုးမှုတ်အပ်သော၊ ပဋ္ဌဝိကေနု၊အာဂ်ါ ငါးပါးရှိသော၊တူရိယေနု၊စည်မျိုးဖြင့်၊အာဘိရမသိ၊ပျော်ရွှင်ပျော်ပါး၏၊ ၊ နိဗ္ဗိတာရတေနမယာတိ၊နိဗ္ဗိတာ ရတေနမယာဟူသည်ကား၊ တာဝ၊သင်နှတ်သမိုး၍၊ သုစရိတသိပ္ပိနာ၊သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ တည်းဟူသော အတတ်သည်သည်၊အာဘိနိဗ္ဗိတာ၊အထူးသဖြင့်ဖန်ဆင်းအပ်သော၊တေနာမယာ၊ ရတနာဖြင့် ပြီးသော၊ ဝိမာနာ၊ဗိမာန်မှ၊ ဩဂါဟာသိတိ၊ ဩဂါဟာသိဟူသည်ကား၊ ပရိသတိ၊ဝင်၏၊ သဗ္ဗကာလိကန္တိ၊ သဗ္ဗကာလိကံဟူသည်ကား၊သဗ္ဗကာလေ၊ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သုခံ၊ချမ်းသာသော၊သဗ္ဗဥတု သပ္ပါယံ၊ အလုံးရုံ ဥတုသုံးပါးနှင့် လျောက်ပတ်သော၊ ဝါ။တနည်းကား၊ သဗ္ဗကာလဝုဋ္ဌနကံ၊ အခါခပ်သိမ်းပွင့်သော၊ ၊ဝါ၊တေရိတန္တိ၊ ဝါ၊တေရိတံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုတ္တါနိုးပန်းပွင့်ဘို့သည်၊ ဩကိရေန္တိ၊ကြဲကုန်၏၊ ဧवံတထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါ၊ တေနု၊လေသည်၊ ဤရိတံစလိတံ၊လှုပ်အပ်၏၊ အာဇုတန္တိ၊ အာဇုတံဟူသည်ကား၊မနွေနု၊ညွှင်းညွှင်းမွေးသော၊မာလုတေနု၊လေသည်၊သကိုက်၊ ညွှင်းညွှင်းသာသာ၊ ဝိဓူပယမာနုံ၊ခပ်အပ်သည်။ ဒိစသေရိတန္တိ၊ဒိစသေ ရိတံဟူသည်ကား၊ မယူရကောဠာ ကောကိသာဒိ သကုဏ သံ၊ဃောဟိ။ ဦးခေါင်းကြိုးကြာ ဥသြစသော ၅ကိုတို့သည်၊ ဥပသေရိတံ၊ အမြဲမပြတ် ဖွဲ့ဝိအပ်သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ထေရေနု၊မထေရ်သည်၊ ဝဠာ၊မေးအပ်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အဟံမနုဿေသု(လ)မနာ မယာတိ၊ အဟံမနုဿေသု(လ)မနာမယာဟူ၍၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဤ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြားပြီ။ ၊

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊တကာတော်မသည်၊ မနုဿေသု၊လူတို့၌၊မနုဿဘူတာ၊ လူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အယျိကေ၊လေ၊ အရှင်၏အိမ်၌၊ ဒါသီ၊ကျွန်မသည်၊ အဟုံ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊တကာတော်မသည်၊မဏ္ဍူပေ၊မဏ္ဍူပ်၌၊နိသိန်း၊ထိုင်နေတော်မူသော ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာန၊မြင်၍၊ သာလဝုပ္ပေဟိ၊ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့်၊ ဩကိရိ၊ကြဲဖြန့်ခဲ့ဘူး၏၊ ။အဟံ။တကာတော်မသည်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သာလဝုပ္ပမယံ၊ အင်ကြင်းပန်းဖြင့်ပြီးသော၊ဝဠုံ သကဏ္ဍ၊ဦးဆောက်ပန်း တန်ဆာကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပဿန္နာ၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေယျိပါ၊ကဲသို့၊ ဝိမိလက်တို့

ဖြင့်၊ ဥပနာမေသိ၊လျှောက်ခဲ့ကုန်၏။ ၊ဘုန်းအာရုဏ်ဘုရား၊ ကုသလံ၊အပြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝတ္ထုတော်ကြီးဖြင့် စွာဘုရားသည် ပြီးမွမ်းတော်မူအပ်သော၊ တံကမ္ပံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ကရိတွေးနှင့် ပြုခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊တကာတော်မသည်၊ အပေတာသော ကာလကင်းသောဖိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်၊သုခိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည် အနာမယာ၊ဘေးရန် မရှိသည်၊ဟုတွေ့ကြုံ၍၊ သမ္ဘဝေါ၊ဒါ၊ဖြစ်ခြင်း ကောင်းစွာ မြေလျှော်စံပျော်၏။ ၊

တဗ္ဗ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အယျိရကုလေတိ၊ အယျိရကုလေဟူသည် ကား၊အယျကုလေ၊အရှင်၏အိမ်၌။ သာမိကဝေယော၊အရှင်၏အိမ်၌ကျွတ်အယ်၊ဤသည်ကား၊အဖွေ၊အနုက်တည်း၊အဟု၏ဟူသည်ကား အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ဩကိရိ၏၊ ဩကိရိ၏ဟူသည်ကား၊ ရတ္တဝဏ္ဏ ဟိ၊ပွင့်သွားမှ လွတ်ကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပကိရိ၏၊ကြဲဖြန့်ခဲ့ကုန်၏။ ၊ ဥပနာမေသိ၏၊ ဥပနာမေသိ၏ဟူသည်ကား၊ ပူဇာဝေသော၊ ပူဇော်သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဥပနာမေသိ၏ ကပ်လျှောခဲ့ကုန်၏။ ၊သောသံ၊ကြွင်းသော၊ သာဓို၊အာလုံ၊ရုံသော စကားသည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအောင်ပြီးသော နှည်း ရှိသည်သာလျှင်ဟုတည်း။ ။မဇ္ဈိမကပရိယာနဝဏ္ဏနာ၊မဇ္ဈိမကပရိယာနဝဏ္ဏ၏ အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒေတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၂-ပဘာသရပရိယာယနဝဏ္ဏ။

ပဘာသရဝရဝဏ္ဏာနိဘေတိဏ္ဌဒံ၊ ပဘာသရဝရဝဏ္ဏာနိဘေဟူသော ဤပရိယာယ ဝတ္ထုသည်၊ ပဘာသရေ ပရိယာနံ၊ ပဘာသရ ပရိယာယဝတ္ထုတည်း၊ တသ္မာ၊ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပဒ္ဒတ်ကြောင်းသည်ကား၊ကာ၊အာတယ်နည်း၊ ။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေ တော်မူ၏၊ဘုန်ခေါပနသမ ယေန၊ထိုဘုခါ၌၊ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌၊အညတရော၊တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ မဟာ မောဂ္ဂလာနဿ ဣဒ္ဓေ၊ရေ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၌၊အာဘိပ္ပသန္နော၊အလွန် အကြည်အားထူးကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုဥပါသကာ၏ ဇကာ၊တယောက်သော၊ဓိတာ၊သမီး၊သည်၊ သဒ္ဓါပသန္နာ၊သဒ္ဓါကြည်ညို ခြင်းရှိ၏၊သာ၊ ထိုသမီးသည်လည်း၊ ထေရေ၊အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်၌၊ဂရုစိတ္တိကာရ ဗဟုလား၊အလေးအမြတ် အရိုအသေပြုခြင်းများ

သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထေးထိ အခါ၌၊ ကေဒိဝသိ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ဖြာ၌။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်၌။ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ စရဒ္ဓာ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိ၊ သော်၊ တံကုလံ၊ ထိုဥပါသကာ၏ အိမ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သောမနဿ၊ စေတာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ တဉ္စ၊ ထိုနေရာ၌၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေထော်မူသည်ရှိသော်၊ သုမနမာလာယ၊ ဖြူလေးပန်းဖြင့်၊ ပူဇိတ္မာ၊ ပူဇော်၍၊ မဂ္ဂရံ၊ ချိုပြန်သော အရသာရှိသော၊ ဂုဠဖာလိတံ၊ တင်လဲခဲကို၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏ ခြေတော်ရင်းတို့၌၊ အာကိရိ၊ လောင်းချ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ကာမော၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်၊ ဟာရာဝါသ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ ဘောင်၌နေသောသူ၏ ဗဟုကိစ္စတာယ၊ များသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနောကာသတံ၊ တရားတော်ကို နှုတ်ခြင်းငှါ အခွင့်မရသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋေဒေတွာ၊ ကြားလျှောက်၍၊ အညတ္ထိ ဒိဋ္ဌေ၊ တပါး သောနေ့၌ မြတ်၊ တရားတော်ကို၊ သောသဟာဒိဘိ၊ နာပါအံ့ဟူ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တဒေဝ ဝစ၊ ထိုနေ့ဦးသာ လျှင်လည်း၊ ကာလံ၊ ကတွာ၊ ရှုတော်၍၊ တာဝတိံသေ၊ သုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီး၏ အထံ၌၊ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍၊ ပဘာသရ(ဂ)ဗလ ဇန်း၊ ပဘာသရ(လ)ဗလံ ဟူကုန်သော ဇွန်မာ ဗိဂါထာဟိ၊ ဤသုံးဂါထာ တို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ပဘဿရ ဝဏ္ဏနိဘေ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော အရောင်အဆင်းလည်း ရှိသော။ သုရတ္တာ ဝတ္ထာ ဝသေ ဇုတိ၊ နီမြန်းသော အဝတ်တို့ကောင်းစွာ ဝတ်ခြင်းလည်းရှိသော။ မဟိဒ္ဓိကေ၊ ကြီးပွားသော တန်ခိုးရှိသော၊ စန္ဒနရုစိရေ ဇဏ္ဍေ၊ ဂေါသီတစန္ဒကူး နံ့သာဖြင့် ထုထဲစွာ ခါခါဖန်ဖန် လိမ်းကျံတိသကဲ့သို့ ကောင်းစွာနီးသာ ကိုယ်ရှိသော၊ သုကေ၊ တင့်ဘယ်ခြင်းလည်းရှိသော၊ ဒေဝ၊ တေ၊ နတ်သမီ.။ ကား၊ အာဘယ်အမည်ရှိသော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဝန္ဒသေ၊ ရှိခိုးတိ သနည်း။ ။ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းခြင်းသော အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ နန္ဒနေ ဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်းတော်၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေသော၊ ဒေဝ ရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဝိရောစတိ ဣဒ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့။ ယတ္ထ။

အကြောင်းလျှင်မူ၊ နိသိန္နာ။ ထိုင်နေသော၊ တွံ့သင်နက်သာခိုးသည်၊ ဝိရောစယိ၊ တင့်တယ်၏။ တောသင်္ဂြိုဟ်၊ တာဖ်သော၊ထိုလို သဘောရှိသော၊ ပညာဂတိမဟု အပြင်ရှာ၊လျှင်သည်သာတည်း။ မဟာဌာနမျှားသောအားဟိုရှိ၏။ နာနာမုတာန ဗိဿိုဟောသော်ထူးထူးသောရေတနာဘုံဖြင့် ဆန်းကြယ်၏ရှိ၏ ဟု၊ နှစ်သက်ပွယ်မှိ၏။ ၊တွံ့သင်သာည်။ ဝုဒ္ဓေ၊ရှေးဟောင်း၊ ကိုံသုစရိတံ၊ အာဘယ်ဆိုသော သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံကို၊ ခေါစစ်ကုန်ကျင့်ခဲ့ကူးသနည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ကောင်းမြတ်သော ဧကဝေ၊ နှတ်သာခိုး တွံ့သင်နုတ်သမီး သည်။ ကိသကမ္ဘသော၊ အာဘယ် ကုသိုလ်ကံ၏ ဗိပါကံ၊အကျိုးကို ဧကောလော ကသို့ နှတ်ကြသည်၌၊ အနုဘောသိ၊ခံစားရသနည်း ဟူ၊ဒုတိယလိုက်ကြ၏။ ကိသကမ္ဘသော။ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏ ဗလံ၊ကောင်းနည်း ပုဗ္ဗိ တာ၊ ငါ မေးခဲ့ပါသော၊ တွံ့သင်နုတ်သမီးသည်။ မေ၊ငါ့အား၊ အာစိက္ခ၊ပြောကြား လော၊ ။

ဘဒ္ဒ၊ထိုဂါထာဘို့တွင်၊ ပဘာသရဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနိဘေတိ ဟော၊ ပဘာသရ ဝဂ္ဂ၊ဝဏ္ဏနိဟောဟူသော ဤပုဒ်၌၊ နိဘာတိမ်ဖွယ်ထွန်းပတတ်၏။ ဆုတိ၊ထို ကြောင့်၊နိဘာ၊နိဘာမည်၏။ ဝဏ္ဏောဝ၊ အဆင်းသည်သာလျှင်။ နိဘာ။ ထွန်းတောက်ပတတ် သည်တည်း၊ ဝဏ္ဏနိဘာ။ အဆင်းသည်သာလျှင် ထွန်းတောက် ပတတ်သည်။ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ တြဘာသနတော၊ ထွန်းတောက် ပတတ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ပဘာသရာ ပြိုးပြိုးပြက် ရှိသော၊ ဆပိခေါသာဘာဝေန၊ အခေါ်ဆိုကွယ်အပြစ်မရှိသည်၏အပြစ် ကြောင့်၊ဝရာဟတ္ထမာ၊ဖြတ်သော၊ဝဏ္ဏနိဘာ၊ထွန်းတောက်ပသောအဆင်း သည်၊ ဟောကိုယ်၊ထိုနှတ်သမီး၏။ အတ္ထိ။ရှိ၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ ပဘာသာ၊ဝ၊ဝဏ္ဏနိဘာ၊ ပဘာသာ၊ဝ၊ဝဏ္ဏနိဘာ၊မည်၏။ အာမန္တေ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ရှေးရှု ခေါ်ဝေါ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဘာသရ ဝ၊ဝဏ္ဏနိ တောတိ၊ ပဘာသရ ဝ၊ဝဏ္ဏနိ၊ဘာဟု၏။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ သုဝ္ဏ္ဏ၊ဝ ဏ္ဏ ဝ၊သနေတိ၊ သုဝ္ဏ္ဏ ဝ ဏ္ဏ ဝ၊သနေဟုသည်ကား၊ သုဝ္ဏ၊ဝ ဏ္ဏ ဝ၊ဏ္ဏနိ ဝ ဏ္ဏေ၊ ကောင်းစွာနှိ သောအာဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းလည်း ရှိသော၊ စန္ဒနရုစိ၊ဝ ဏ္ဏေ တိ၊ စန္ဒနရုစိ၊ ဝ ဏ္ဏေ ဟုသည်ကား၊ စန္ဒနာ နှုလိတ်ကြီ ဝိယ၊ ဝေါသိတ စန္ဒကူးဖြင့် လိမ်းကျံ သကဲသို့၊ ရုစိ၊ဝ ဏ္ဏေ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော ကိုယ်အစိတ်လည်း ရှိသော၊ ဝေါသိတစန္ဒနေန၊ ဝေါသိတစန္ဒကူးဖြင့်၊ ဗဟလ ဝ ဏ္ဏ နှုလိတ်ကြီ ဝိယ၊ ထူ ထပ်စွာလိမ်းကျံအပ်သကဲ့သို့၊သုဝ္ဏ္ဏမနုညသရီရာ ဝယဝေ၊ ကောင်းစွာ နှိမ့်ချိန်းနှစ်သက်ဘွယ်သောကိုယ်အစိတ်ရှိ၏သော၊ ဟူလိ၊ခေါ်၊ ဤသည်ကား၊

အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဝါ၊တနည်းကား။ စန္ဒနာ ခုလေပနေန၊ စန္ဒကူး နံ့သာကို ခါခါဖန်ဖန် လိမ်းကျံသဖြင့်၊ ရုစိရတရုဂတ္တော၊ အလွန်နှစ်သက် ဘွယ်သောကိုယ်ရှိသော၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရေန၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ် သည်၊ဝုဠ္ဟာ၊မေးအပ်သော၊ဒေဝတာ၊နတ်သမီး၊သည်၊ဝိဏ္ဏာယ(လ)မယာ ဒေဝါတိ၊ ဝိဏ္ဏာယ(လ)မယာ ဒေဝါဟူကုန်သော၊ ဣမာတိ၊ဝါထေတိ၊ဤ ငါ့ကိုသတ်ကြပြီ၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဧတံ၊ တကာတော်မသည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ စရန္တေ သု၊လှည့် လည်ကြွသွား၊သော၊ တေ၊အရှင်ဘုရား၊အား၊မာလဗ္ဘ၊ရုလေး၊ဖန်းကိုလည်း ကောင်း၊ ဖာဏိတမ္ဘ၊တင်လဲကို လည်း၊ကောင်း၊ အဒဒံ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ တ၊သကမ္ဘသ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ဣဒံ၊ဝိပါကံ၊ဤအကျိုးကို၊ ဒေဝလော ကသို့၊နတ်ပြည်၌၊ အနုဘောဝိ၊ ခံစားသုံးဆောင်ရ၏။ ၊ဘန္တေ၊ရှင်ပင် ဘုရား၊ မေ၊တကာတော်မအား၊ အနုတာပေါစ၊နောင်တတဖန် ပူပန်ခြင်း သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မေ၊တကာတော်မအား၊ အပရဒ္ဓံ၊ချွတ်ယွင်း ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ဒုက္ခတည်း၊ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏ ဝမ္မရာဇေန၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား၊ဖြတ်သည်၊ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟော၊တော်မူ အပ်သော။ ဝမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊သာဝဏ်၊ထိတ ကာတော်မသည်၊ နာ၊သော်သိ၊မနာခဲ့လေပါ။ ၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ တံတသ္မာ၊ထိုသို့တရား၊ကို မနာ၊ခြင်း နှလုံး၊မသာယာ၊ခြင်း၏ အ၊ကြောင်း ဖြစ်သော၊ကြောင့်၊ တံတုယ္ဟံ၊ထိုအရှင်ဘုရား၊အား၊ အဟံ၊တကာ၊တော်မ သည်၊ဝဒါမိ၊သျှောက်ထား၊ပါ၏။ မေ၊တကာ၊တော်မသည်၊ ကောစိ၊ယော ကောစိ၊အကြင်အရှင်ဘုရားမရှိ တရုံတယောက်၊သော်သူကို၊ အနုဂဏ္ဍိယော၊ သနား ခြင်း၊ကြောက်အပ်သည်၊ အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ထိုသနား၊ခြင်း၊ကြောက် အပ်သော်သူ၊ကို၊ဧ၊မ္မသု၊တရား၊တို့၌၊ သမာဒပေတေ၊ဆောက်တည်၍ကျင့် ပါ၊စေကုန်၊ ဝမ္မရာဇေန၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူ၊သော ဘုရား၊ဖြတ်သည်၊ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟော၊တော် မူ အပ်သော၊ ဝမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ သုကောယ္ဟာ၊ထ၊နာ၊ပါ၊စေကုန်၊ ၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း ယေသုံ၊အကြင် နတ်ဘို့အား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၌ လည်း၊ကောင်း၊ ဝမ္မေ၊တရား၊တော်၌ လည်း၊ကောင်း၊ သံ၊ဃ၊ရုတ၊နေ့ သံ၊ဃာ၊ရုတ၊နာ၌လည်း၊ကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ယုံ ကြည်ခြင်း၊သဒ္ဓါ၊တရား၊သည်၊အ၊ထိ၊ဂ၊ရိ၏၊ ကေ၊ထိုနတ်ဘို့သည်၊မံ၊တကာ တော်မ၏၊အာ၊ယု၊နာ၊စ၊အ၊သက်ရှည်ခြင်း၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ယ၊သ၊သာ၊စ၊ အ၊ခြံ၊အ၊ရံ များ၊ခြင်း၊ဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ သိရိ၊ယာ၊ ဘုန်း၊ပညာ၊ဖြင့် လည်း

ကောင်းပဘာဝေနှင့်တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း အတိုင်းရောစပ်၍သာလွန်၍ တင့်တယ်ကုန်၏။ အညှာ၊ တပါးကုန်သော၊ ယောဒေဝါ အကြင်နတ်တို့သည် မယောဝတာတော်မလတ်၊ ဝဏ္ဏနှင့်အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ ဥတ္တရိတရား၊သာလွန်ကုန်၏၊ မဟိဒ္ဓိကတရား၊အထူးသဖြင့် တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်၏၊ တောစားထိုနတ်တို့သည်လည်း၊ ရုတနတ္တယေ၊ရုတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဌာ၊အဘိပ္ပသန္နာဇေ၊အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်သာလျှင်၊ဘဝန်ကို ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊

တဘက်၊ ထိုဂါထာဘုတ္တင်၊ မာလန်ကို၊ မာလံဟူသည်ကား၊ သုမနပုပ္ပံ၊ မုလေ၊ပန်းကို၊ဖာကိုဘန်ကို၊ဖာကိုတံဟူသည်ကား၊ဥဇ္ဇုရေသံ၊ကြီးရည်ကို၊ ဂ၊ဟာတ္ထာ၊ယူ၍၊ကတဖာကိုတံ၊ ပြုအပ်သောတင်လဲတည်း၊ ၊အနုတာ ပေါတိ၊ အနုဘာ၊ပေါ်ဟူသည်ကား၊ ဝိပုဒ္ဓိသာ၊ရှေ့နှလုံးမသာခြင်းတည်း၊ တာသာ၊ထိုနောင်ဘဝနှင့် ပူပန်ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ ဒေ၊ပဒ္ဓိဒုက္ခိ တဗ္ဗေ၊မောဘန္ဓေကိ၊ အပရဒ္ဓိဒုက္ခိတဗ္ဗေ၊မောဘန္ဓေဟု၍၊အဘာ၊ခရိုင်ပြုဒုက္ခ၊ ဟုဒါနှင့်၊ ယာဒုအခါ၌၊တံ၊ထိုအပဒ္ဓေဒုက္ခိတကို၊သရုပ်တော၊သရုပ်အား၊ဖြင့်၊သာဟံ ဝဒ္ဓံနာ၊သော သိန္ဓိ ဣမိနာ၊ သာဟံ၊ဝဒ္ဓံ နာ၊သောသိ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဒေ၊သောတိ၊ဖြစ်၏၊ သာအဟံ၊ထိုတကာ၊တော်မသည်။တဒါ၊ထိုဘုရင်ဘုရား ကြွတော်မူ လာ၊သောအခါ၌၊ ဒေ၊သေတုကာ၊မသ၊ တရား၊ဟော၊တော်မူ ခြင်း၌၊အလိုရှိ၊သော၊တ ဝ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ဝမ္ဗံ တရ၊း၊တော်ကို၊နသုဏိ၊ မနာလိုက်မိ၊ ကိဒိသံ၊အဘယ်သို့သော၊တရား၊ကို၊ နသုဏိ၊မနှ၊လိုက်မိ၏ သနည်း၊သုဒေသိတံ၊ဝမ္ဗရာ၊ဇေနာတိ၊ သုဒေသိတံ ဝမ္ဗရာ၊ဇေန ဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေန၊ မ၊ဟာ၊ကိ၊မ၊ပ္ပြန် သိ၊တော် မူ၊သော ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝမ္ဗ၊သ၊တရား၊တော်၏၊ အာဒိ၊ကလ္ယာ၊ဏာ၊ဒိ၊တာ၊ယ၊စ၊အာ၊မ်ိ၊ကလ္ယာ၊ဏ၊စ ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေ၊ဏ္ဍနိ၊ယျာ၊နိ၊က၊တာ၊ယ၊စ၊စင်စစ်ဝန္ဓ ဆင်း၊ရဲ့မ၊ထုတ်၊ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ သ္မာ၊ချာ၊ဝံ။ ကောင်း၊စွာ၊ဟော၊တော်မူ၊အပ်သော၊ ဣတိ၊အယံ၊ ဤသည်ကား၊အ၊ဣ၊ အနုက်တည်း ၊တ၊ဣ၊ တံ ဟူသည်ကား၊ ဝမ္ဗ၊ရေ၊ဇေန၊ တရား၊ပင်ဖြစ် တော်မူ၊သော၊ဘုရား၊ဖြတ်သည်၊ တ၊ဿ၊သုဒေသိတ၊ဗ္ဗာ၊ ထိုသို့ကောင်း၊စွာ ဟော၊တော်မူ၊အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အ၊သ၊ဝ၊နုသ၊စ၊ တရား၊တော်ကို မနှ၊ခရိ၊ခြင်း၏သည်း။ မ၊ဒိ၊သ၊နုံ၊အ၊ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ပေါ့တန်သိန့်ဖြင်းသော၊သူ ကို၊ အ၊ဘ၊း၊အ၊နု၊တ၊ပ၊ဒ၊ပ၊ဟ၊ကု၊တ၊ဘ၊ဝ၊ ကတ၊ဟ၊ နှ၊ပ်ကဲ့သ၊ကဲ့ကြောင်း ဖြ၊ဂ်ရ၊ဘ၊ ကြောင့်၊ တ၊ဣ၊ တံ ဟူ၊သည်ကား၊ ဝ၊ဝ်ံ၊ ဒ၊ရ၊ဂ်ုရ၊ဘ၊း ဝ့ဝ်ံ

တုသ္ယံ၊အာရဂ်ဝရားအား။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ယာသာတိ ဇေ့ ၊ ယသာဟူသော ဤဝုန်၌၊ ယောအသာတိ၊ ယောအသာ ဟူ၍၊ပဒဆွေ့ ဒေါ၊ ဝုန်ဖြတ်အပ်၏၊ အနုကမ္ပိယောတိ၊ အနုကမ္ပိယော ဟူ သည်ကား၊အနုကမ္ပိတဗ္ဗော၊သနားခြင်းမြောက်အပ်သည်၊အသင်းဖြစ်ရာ၏။ ကောစိဘိ။ကောစိဟူသည်ကား၊ ယောကောစိ၊ အကြင်အမှတ်ရှိသော သူကို၊ဝေမ္မသူဘိ၊ဝေမ္မသုဟူသည်ကား၊ သိလာဒိဝေမ္မသု၊သီလအစရှိကုန် သောတရားတို့၌၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဝေမ္မဟိတိ၊ဝေမ္မဟိဟူ၍လည်း၊ပါဌ်ဟော ပါဌ်ဖြစ်၏။ သာသနဝေမ္မ၊ ဆုံးမအပ်သော တရား၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဟိတိဇုဒံ၊ ဟိဟူသောဤဝုန်သည်၊ နိပါတ ဗဟုတ္ထံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝါ၊တနည်ကား၊ ဝေနုဝိပ္ပလ္လာသေ၊ ဂေဟဝစ်ကို ဗဟုဝစ်ပြန်ခြင်းတည်း။တန္တိ၊တံဟူသည်ကား၊အနုကမ္ပိတဗ္ဗဝုဋ္ဌလံ၊သနား ခြင်းမြောက်အပ်သောဝုဋ္ဌိလမ်းကို၊ သုဒေသိတန္တိ။သုဒေသိတံဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌု၊ဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ၊တေမံအတိ ဝိရောစန္တိတိ၊ တေမံ အတိဝိရောစန္တိဟူသည်ကား၊ရုတနတ္တယော၊ရုတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းခွဲသာလျှင်။ ပသန္နာ၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန် သော၊ဟေဒေဝဝုဇ္ဇာ၊ထိုနတ်သားတို့သည်၊ မံ၊တကာတော်မကို၊အတိဏ္ဍ ဝိတ္ဝာ၊ ကျွမ်းမိုးသာလွန်၍၊ ဝိရောစန္တိ။တင့်တယ်ကုန်၏။ ပဘာဝေနာတိ။ ပဘာဝေနဟူသည်ကား၊တေဇသာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊အာနုဘာဝေန။အာနုဘော ဖြင့်၊အာသေဘိ၊အာသေဟူဘာသည်ကား၊ အာသေ၊တပါးကုန်သော၊ယေဒေဝါ။ အကြင်နတ်တို့သည်၊ မယာတိဇုဒံ၊မယာဟူသောဤဝုန်သည်၊ နိသဒ္ဒေ ပဋ္ဌမီအနက်၌၊ ကရဏတ္ထေ ၊ ကရိယာ၊ဝိဘတ်တည်း၊ ယေဒေဝါ၊အကြင် နတ်တို့သည်၊ မယာ၊ကာတော်မထက်။ဝဏ္ဏေန၊အသင်းအားဖြင့်၊ဥဇ္ဇ ရိတ၊ခုံစား ထူးမြင့်လွန်ကဲကုန်သည် လည်းကောင်း။ မဟိဒ္ဓိကတရာစ၊ အထူးသဖြင့် တန်ခိုးကြီးကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဘေဒေဝါ၊ထိုနတ်တို့သည်၊ ရုတနတ္တယော၊ရုတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းခွဲ၊ အဘိပ္ပသန္နာယော။ အလွန်အကြ၊အထူးကြည်ညိုကြကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိဆုမံအတ္ထံ။ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ဖြေ၏။သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်။ ဝတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဟိသည် သာလျှင်တည်း။ ၊ပဘာသရ ဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊ ပဘာသရဝိမာန ဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊နှစ်ခုတာ၊အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၃-နာဂရိမာနဝတ္ထု။ ၃၀

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၃-နာဂရိမာနဝတ္ထု။

အလက်ဘာမကို ကပ္ပနာစိတ်နှိုးဆော်၊ အလက်ဘာမကိုကပ္ပနာစိတ် ဖန်သောဤဝတ္ထုသည်၊ နာဂရိမာနံ၊ နာဂရိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏။ ဥပဋ္ဌာန်း၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကား၊ အဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ။ ဖြောက်စွာဘုရား၊ သည်၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီး၊ ဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ကျေးရာ ဖြစ်သော၊ မိဂဒါယော၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သောမိဂဒါဥယျာဉ်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာရာဏသိဝါသိနိ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေသော။ သဒ္ဓါပသန္နာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သိလာစာရသမ္ပန္နာ၊ သီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဂေါ၊ တ၊ ယာက်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဝတ္ထုယုဂံ၊ ဝုဆိုး အရုံကို၊ ဝါယာ၊ ပတ္တွာ၊ ရက်၊ စေ၍။ သုပရိ၊ ဓောတံ၊ ကောင်းစွာဖွတ်လျှော်သည်ကို၊ ကာရာ၊ ပတ္တွာ။ ပြုစေ၍။ ဥပသက်ဓိတ္တွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဖြောက်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ ဒဿေတ္တွာ၊ သား၍။ ဘဂဝန်၊ ဖြောက်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏။ ဣမံ ဝတ္ထုယုဂံ၊ ဤပုဆိုး အရုံကို၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူပါလော။ ယံ ပဋိဂ္ဂဏှန်၊ အကြောင်း ခံတော်မူခြင်းသည်။ မေ၊ တပည့်တော်မ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ဆုံ ညတ္ထိပတိသုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဟော၊ ဖြစ်ချေ၏။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နှုတ်ဆိုကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ ဝတ္ထုယုဂံ၊ ထိုပုဆိုးအရုံကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုဥပါသိကာမ၏။ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရတတ်သော အကြောင်း ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဝမ္ပေ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ ဝသေန၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိတ္တာ၊ တည်၍။ ဘဂဝန်၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ။ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ကာလံ၊ စုတောခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တာဝတိံသေ သု၊ ဘာဝတိ သားနတ်ပြည်ဘုံ၌ ဥပပန္နာ၊ ဝင်ဆန်းအားဖြင့်ဖြစ်၍။ သက္ကဿ

ဒေဝရာဇသား။ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်ခင်အပ်သော၊ ဝလ္လဘာ၊ အကျွမ်းဝင်သော၊ နာမေနုအမည်အားဖြင့်၊ ယသုတ္တရာနာမ၊ယသုတ္တရာ အမည်ရှိသောနတ်သမီးသည်၊ အဟောသိ။ဖြစ်ပြီ၊တ ဿာ၊ထိုနတ်သမီး၏၊ပုညာနုဘာဝေန။ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ဟေမဇာလသဏ္ဌာနော၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ကုဋ္ဌရဝေါ၊ဆင်မြတ်သည်၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တ ဿစ၊ထိုဆင်၏လည်း၊ ခန္ဓေ၊ကျောက်ကုန်းခွံ၊မကိမယော၊ ပတ္တမြိုးဖြင့်ပြီးသော၊မဏ္ဍေ၊အလယ်ခွံ၊သုပညာတ္တရတနုပလ္လင်ကော်၊ကောင်း စွာခင်းထားအပ်သောရတနာပလ္လင်ရှိသော၊မဏ္ဍူပေါ၊မဏ္ဍူပ်သည်၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အာသ၊ထိုဆင်၏၊ ဒွိသုဒန္တော်သုစ၊ နှစ်ချောင်းသော အဝယ်တို့ဖြင့် လည်း၊ကမလကုဝလယုဇ္ဇလ၊ကြာနီကြာဖြူကုမုဒြာကြာတို့မှထွက်သော အခေါင်တို့ဖြင့်တော်ပြီးကုန်သော၊ ရေမကိယာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန် သော၊ဒွေ၊နှစ်ခုကုန်သော၊ ပေါ်ကွရေကိယော၊ရေကန်တို့သည်။ပါတုရဟော သုံ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တတ္ထ၊ထိုရေကန်တို့၌။ ပဒုမကဏ္ဏိကာသု၊ ပဒုမ္မာ ကြာချပ်တို့၌၊ ဒ္ဝိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သမီး တို့သည်။ ပဠုဟိတပဠုဟိကတ္ဘရိယာ။ ချိအပ်သော ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော တူရိ ယာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နဋ္ဌနိစ္စေဝ၊ကလည်းကကုန်၏၊ဝါယနိစ္စ၊သီသည်း သီကုန်၏၊ ။သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊ယဏာဘိရေနိ။ မွေ့လျော်တော်မူသည်အားလျော်စွာ၊ ဝိဟာရိတ္ထာ။ နေတော်မူပြီး၍။ ယေန၊အကြောင်းအရပ်၌၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ ပေရိတံ။ ဒေသစာရိကဲ့၊ ပဏ္ဍိတ-ကြွသွား တော်မူလေ၏၊ အနုပုဗ္ဗေန။အစဉ်အားဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပတ္ထာ၊ရောက်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တကြွတိသံ သာ ဝတ္ထိသံ၊ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ အာရာမေ။ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ။ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ အနုဘုယျမာနံ၊ ခံစားအပ်သော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ၊နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သြဝလောကေတွာ၊ကြည့် ၍၊ တ ဿ၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်တံ ကို၊ဥပဓာရေန္တီ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊သဏ္ဌ၊မြတ်စွာ ဘုရား၊အား။ဝတ္ထုယုဂဒါနကာရဏာန္တိ၊ပုဆိုး၊အစုံကို လှူခဲ့ကူးသောကောင်း မှုကံလျှင်အကြောင်းရှိ၏ဟူ၍၊ ဥတ္တာ၊သိမြင်၍၊ သဠာတသောမနဿာ၊

ကောင်းစွာဖြစ်သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝဝတ္ထု၊ ဟုရားဖြတ်၌၊ ပဿာဒဗဟုမာနာ၊ကြည်ညိုခြင်းများစွာဖြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒိတုကာမာ၊ရှိခိုးခြင်းငှါ အလိုရှိရကား၊ အာသိက္ခန္တာယ၊ ညွှဲ့ညှိုးယာမ်လွန်ပြီးသော၊ ဣတ္ထိယာ၊ညွှဲ့သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတာ၊ ဖြာသော ဆင်းကျောက်ကုန်းထက်၌စီးလျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တွာ၊သာ၍၊ တဘောဃိုဆင်၏ကျောက်ကုန်မှ၊ ဩတရိတ္တွာ၊ဆင်းသက်၍၊ဘဝဝန်း၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယှ၊ချီ၍၊ကေမန်း၊တင့်အပ်သျောက်ပတ်သောအရှင်၌၊ အဋ္ဌာသိ။ခုပ်၏။ တံ၊ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာဝဏိသော၊အရှင်ဝဏိသ မထေရ်သည်။ ဘဝဝတ္ထု၊ဘုရားဖြတ်၏၊ အနုညာယ၊ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းဖြင့်။ အလက်တာ(လ)၊ပဘာသတိက်၊ အလက်ကာ(လ)၊ ပဘာသတိ ဟူကုန်သော၊ ဋ္ဌမဗာဟိဂါထာ ဘိ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။

ကြ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သမီး၊ အာလက်တာ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ မဏိကဉ္စနာဒိတံ၊ ထွန်းပကုန်သော ပတ္တြများတို့ဖြင့် စီအပ်သော၊ သောဝဏ္ဏာဝေလဒိတံ၊ ရွှေကွန်ယက် တန်ဆောတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ သုကဝိတံ။ ကောင်းစွာ ဖွဲ့အပ်သော တံခွန်ကုန်းနှီးရှိသော၊ မဟန္တံ၊ကြီးသော ကိုယ်လည်းရှိသော၊ ဂဇဝရံ၊ ဆင်ဖြူတော်သို့၊ အာဘိရုယှ၊ တက်စီး၍။ ဝေဟာယသော၊ ဟင်းလင်းအပြင် ကောင်းကင်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အဋ္ဌာ လိကျော်ကောင်းကင်၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဣဒံ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာဝယိ။ လာရောက်၏၊ ။တေ။သင်နတ်သမီး၏၊နာဂသ။ဆင်ပြောင်၏၊ဒုဝေသု၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဒန္ဓောသု၊အစွယ်တို့၌၊ အဇ္ဈောဒကာ၊ ကြည်လင်သော ရေရှိကုန်သော၊ ပေါက္ခရဏီယော၊ ကြာနီတို့ကို၊ နိမ္မိတာ၊ ပန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ ပဒုမိနိယော၊ ပဒုမာ ကြာတို့သည်။ သုဗ္ဂလ္လာ၊ ကောင်းစွာ ပွင့်ကုန်၏။ ပဒုမေသု၊ ပဒုမာကြာ တို့၌လည်း။ ဘုရိယဝဏ္ဏာ၊ ဘုရိယာအလေါင်းတို့သည်၊ ပတိဋ္ဌရေ၊တည်ခဲ့ နှစ်ပါးကုန်သော လယ အပြားတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြားခြင်းသို့ ရောက် ကုန်၏။ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏။ မနောဟရာယော၊ စိတ်နှလုံးကိုဆောင် တတ် ကုန်သော၊ ဇုမာစ အဋ္ဌရာယော၊ ဤနတ်သမီးတို့ သည်လည်း၊ နှစ်ဖန်ကြိုးကုန်၏။ ဂါယန္တိ၊သီချင်းကိုလည်းပြုကုန်၏။ ။မဟာနုဘာ

ဝေ။ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သမီး၊ တို့၊သင်နတ်သမီးသည်၊ ဒေဝိမိုဠပတ္တာ၊ နတ်ဌာဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏။ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တို့၊သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိ ဗုဒ္ဓံ၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ကေန၊အဘယ်သို့သောဘာရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့် တို့၊သင်နတ်သမီးသည်၊ဝေ်ဇယိတာနုဘာဝါ၊ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ကေန၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တေ၊သင်နတ်သမီး၏။ ဝဏ္ဏောစ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရေပျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ထွန်းပဝေနှင်သနည်း၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊အလက်တာတိ။အလက်တာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာဘရဏဝိဘူသိတာ၊နက်ရှိုင်းဖြစ်သော ခပ်သိမ်းကုန်သော တန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ တို့၊သင်နတ်သမီးသည်၊မကိုကဋ္ဌနာစိတန္တိ၊မကိုကဋ္ဌနာစိတံ ဟူသည်ကား။ ဒိဗ္ဗမာနေတိ။ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်သော၊ တောတိ မကိုသုဝဏ္ဏောတိ၊ ထိုပတ္တမြား ရွှေကို့ဖြင့်၊ အာစိတံ၊စိုက်ပြီးအပ်၏၊ သောဝဏ္ဏာဘာလ စိတန္တိ၊သောဝဏ္ဏာဘာလ စိတံ ဟူသည်ကား၊ဟေမဘာလသဏ္ဌန်း၊ရွှေစင်ကွန်ယက်ဖြင့်ဖုံ လွှမ်းအပ်သော၊ မဟန္တန္တိ၊ မဟန္တံဟူသည်ကား၊ ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ သုကဝိဟန္တိ။ သုကဝိတံ ဟူသည်ကား။ ဂမနသန္ဓာဘဝသေန၊ သွားလိုချင်ဖွယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဋ္ဌုသန္ဓဒ္ဓံ၊ကောင်းစွာဖွဲ့အပ်သော ဟေဟာယသန္တိ၊ ဟေဟာယသံဟူသည်ကား။ ဟေဟာယသဟူတော ဟေဟာယသ၊ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိဝိမ္ဗေ၊ ဆင်၏ကျောက်ကုန်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အန္တလိက္ခေတိ၊အန္တလိက္ခေဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ အလက်တာ မကိုကဋ္ဌနာစိတန္တိ ဝိ၊ အလက်တာ မကိုကဋ္ဌနာစိတံ ဟူ၍လည်း၊ပါဌော၊ပါဋ္ဌိရှိ၏၊ ယိ၊ဆက်၍ပြဋိ.အံ့၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဩ၊ဤပါဋ္ဌိ၌၊ သခ်ေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနုက်တည်း၊ ဒေဝ၊တေ၊နတ်သမီး၊ သဗ္ဗာလက်ာ၊ရေတိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊အလက်တာ၊တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ကိုယ်ရှိသော၊တို့၊သင်နတ်သမီးသည်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ သဗ္ဗာလက်ာ၊ရေတိ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အလက်တံ၊တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ မကိုကဋ္ဌနာစိတံ၊ ပတ္တမြား ရွှေတို့ဖြင့် စီချယ်မွန်းမံအပ်သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဒိဗ္ဗမာနေတိ၊

ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်သော၊ မကြီးမငယ်ပညာမြောက်ကို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌနေမိစားရွှေကို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာလက်ဝ ကရုဏာဝသေနှုတာန် ဆာဆင်ခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ်စိတ်ချယ်ယှဉ်မံအပ်သော၊ ဟေမ ဇာလေပမာ၊ ရွှေကွန်ယက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကုန်ဘွယ်လက်ဝရာဒိ တေဒေဟိ။ ဦးကင်းတန်ဆာစသည်အပြား ရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထာလက်ဝရေ ပမိ၊ ဆင်တန်ဆာကို့ဖြင့်၊ စိတ်အာမရတ်ကြီးဝတ်ဆင်အပ်သော၊ မဟာနိုးတိ ဝိသုဒ္ဓိဟာနိ၊ အလွန်ကြီးသောကိုယ်ရှိသော၊ ဥတ္တမံဂဇံ၊ ပြတ်သောဆင် ထက်သို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်စီး၍၊ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိယာ၊ ဆင်၏ကျောက်ကုန်းပေါ်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ အာကာသေနေဝ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓ အာဒိကာ သံဃံ၊ ဤပါတို့၏ အထံသို့။ အာဂတာ၊ လာရောက်သနည်း။ ဗုဒ္ဓါ အာယံ ဤသည်ကား၊ သင်ပဋ္ဌေါ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ။ နာဂသဒ္ဒေ သု ဒုဝေသုနိဒ္ဓိတာတိ။ နာဂသဒ္ဒေ သု ဒုဝေသုနိဒ္ဓိတာ ဟူသည်ကား။ ရောဝဏသ၊ ရောဝဏ် အမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇသ၊ ဆင်မင်း၏၊ ဒွိသုဒဒ္ဒေသု၊ အစွယ်နှစ်ချောင်းတို့၌၊ ဒွေပေါတ္ထရေ ကိယေ၊ နှစ်ခုကုန်သော ရေကန်တို့ကို၊ သုဠုဝိဝေစိတာဝိယ၊ ကောင်းစွာ စိုရွှဲဖန် ဆင်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓမသ၊ ဤဆင်၏၊ ဒွိသုဒဒ္ဒေသု၊ အစွယ်နှစ်ချောင်း တို့၌၊ ဒွေပေါတ္ထရေ ကိယေ၊ နှစ်ခုကုန်သော ရေကန်တို့ကို။ သုစရိတသိပ္ပိနာ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်၏ တည်းဟူသော အတတ်သည်သည်၊ သုဠု၊ ကောင်း စွာ၊ ဝိစရိတာ၊ စိုရွှဲဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ တုရိယ ဂဏာ၊ တုရိယဂဏာ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဂိုဏ်တူရိယသမူဟာ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိကုန်သော တူရိယာ အားပါင်းတို့သည်၊ ပဘိဒ္ဓ၊ ရေတိုး၊ ပဘိဒ္ဓ ရေ ဟူသည်ကား၊ ဒွါဒသန်း၊ ဆဲ နှစ်ပါးကုန်သော၊ လယဘေဒါနံ၊ လယအပြားတို့၏ ဝဏ္ဏေ၊ အားဖွယ်အား ဖြင့်၊ ပဘေဒ၊ ပြားခြင်းသို့၊ ဂန္ဓိနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဝဇ္ဇ ရေ၊ ပဝဇ္ဇ ရေ ဟူ၍လည်း၊ ပဌမ၊ ရှေးကုန်၏။ ပကာရေ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ ပါဒိယန္တိ၊ တိုး မှုတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အာဇ္ဇော။ အနက်တည်း။ ။ ပေ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ဝုဠ္ဍာ၊ မေးအပ်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီး သည်၊ ဗာရာဏသိယံ(လ)ဝိသုတာဘိ၊ ဗာရာဏသိယံ(လ)ဝိသုတာ ဟူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝိသဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ ပေ၏၊ ။

ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တကား၊ တာ၊ မသည်၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာ ရာဏသီပြည်၌၊ ဥပသက်မိတ္တား၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြင့်စွာဘုရား၊ အာ၊

ဝတ္ထုယုတ်မာပုဆိုးအဝုံကို၊ အနဒါသိုဝ်းပေးလှူခဲ့တူး၏။ တသားထိုမြတ်စွာဘုရား၏ပါဒါနိုးခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဒိတ္ဝာရှိခိုး၍၊ ဆမၪ်ပြေ့၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေခဲ့တူး၏။ အဟ၊ တကာတော်မသည်း ဝိတ္ကာစားနှစ်သက်သောဖိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အာဠဝိကပ်၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုခဲ့တူး၏။ ။ ကဠနုသန္ဓေဘဏ္ဍာစသောသိက္ခာတင်အဆင်းကဲ့သို့အရေအဆင်းလည်းရှိတော်မူ၏သောဘုန်းခြေါ်ဖြာတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သမုဒယ်၊သမုဒယသစ္စာကို လည်း၊ ကောင်း၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်း၊ ကောင်း၊ နိစ္စတ်၊ စုတောခြင်းရှိ၏သော အသခ်ိတ်၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ သသ ကပ်ပြီးသောသဘောရှိသော၊ ဒုက္ခနိုးရောဂ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြာဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ယတော၊ အကြင်သို့ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အဟ၊ တကာ၊ တော်မသည် စတ္တာ ရိ သေးပါးကုန်သော အရိယလစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝိဇာနိယ၊ ပဋ္ဌိ ဝိန္ဒိ၊ ဆိုးထွင်၍ သိ၏ပြီ၊ ။ ဘဝ၏ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ တကာ၊ တော်မသည်၊ အပ္ပါယုကာ၊ နည်းသောအသက်အဝိုင်းအခြားရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ ပြီး၍၊ ကာလကတ်ဘာ၊ သေလွန်ခြင်းကြောင့်၊ တ၊ တာ ထိုလူ၏အဖြစ်မှ၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏတဲ့သည်ရှိ၊ သော်၊ ဘိဒသာ၊ ကတံ တာ၊ ဝတိ၊ သာနုတ်၏ အပေါင်း၏ ဥပပန္နာ၊ ပဋ္ဌိသ၊ ၏ ဧကာ၊ ဖြင့်ဖြစ်၍၊ ယသသိနိ၊ အခြိုးရှိ ၏ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရှင့်ဖြည့်ရုံ သည်ကဲ့ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ တကာ၊ တော်မသည်၊ သဏ္ဌာသ၊ သိကြားမင်း၏ သောဌသ သ ဘသ ခန်း၊ ဘ၊ သောင်း ခြောက်သောင်ကုန်သော၊ မဟာ ဘိနိ၊ နတ်ဒေဝဘုရား ဘို့ကွင်း ဒိသာ ဒုနုတ်ဖြည့် ဘို့ ဝ ဝိ ဝ ဘုရားကျော်ကြား ၊ ဝ ဝ ဝ

ဤဒိသံနာမ၊ ဤသို့သောဂါထာရှိသည် မည်သော၊ ဥဒ္ဒါရိုးဖြန့်ဖြူး ကြိုးကျယ်
သောပုညကံ၊ကောင်းမှုကို၊ ကတွေ့ပြု၍တယာသင်သည်၊ ဒုက္ခဇဟုလေ။
ကျွေးသောဒုဿရှိသော၊ တောသို့မနုဿတို့ဘာဝေ။ ဤလူ၏အဖြစ်၌၊ ငါ၊
ဤမိုးကြိုးရှည်လေးမြင့်စွာ၊နဌာတဇ်မတည်အစ်မတည်သင့်၊ဆုတိ။ဤသို့
သဒ္ဓာသောသီသန္ဓိနာဝိယ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော စေ့ဆော်ခြင်းရှိသကဲ့သို့
ပရိတ္တပယ်။ အသက်၏ကုန်ခြင်းကို၊ ကတောနုပြုတတ်သော၊ ကပ္ပုနာ၊ကံ
ကြောင့်၊အပ္ပါယုကာ၊နည်းသောအသက်အပိုင်းအခြား၊ရှိသည်၊သမာနာ။
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အညတရာပဇာပတိတို၊အညတရာပဇာပတိဟူသည်
ကား ၊သောဌသသ ဘသသနံ၊တဲသောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော၊မဟာ
ပဒိနံ နတ်ဒါဝုဂုဏ်ကို့တွင်၊ အညတရာ၊ တဲယာက်သော၊ ဒိသာသုဝိသာ
ဝေတိ၊ဒေသသုဝိသုတာဟူသည်ကား။ ဒွိသုဒေဝလောကသု၊နတ်ပြည်
နှစ်ခု၌ဘဝ်ကို၌၊သာဇ္ဇဒိသာသု၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုဏ်မျက်နှာ၌ဖြစ်၍၊ပါကဒုဿ
ပညာတာ၊ထင်ရှားကျော်စောသော။ ပဇာပတိ၊မယားသည်၊အမှု၊ဖြစ်ရ
သော်၊ကြွင်းသော စကား၊ရှင်သည်၊ဝုတ္တနယ၊မေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ဟုသည်သာလျှင်တည်း။ ။နာဂ၀ိမာနဝဏ္ဏနာ၊ နာဂ၀ိမာနဝတ္ထုတို့အပ်ပင်
သည်နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၄-အလောမာဝိမာနဝတ္ထု။

ဤ အာဘိဏှေနဝေ္ဇနာတိ ဣဒံ၊ အာဘိဏှေနဝေ္ဇနဟူသော ဤ၀တ္ထု
သည်၊အားလောမာ၀ိမာနံ၊ အလောမ၀ိမာနဝတ္ထု၊တည်း၊ကသေ၊ထိ၀တ္ထု
၏ ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား။ ကာ၊အဘယ်နည်း။ ။ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာ
ဘုရား၊သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီး၌။ ဣသိပတနေ၊
ပဒေ၊ဣသိပတနတော်ကို၏ကျောက်ဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ။မိဂ၊ဒါ၀ုန်တော်၌ ဝိဟရတိ
နေ၊တော်မူသည်ရှိသော်။ ဝုဇ္ဇနသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ နိ၀ါသေတွာ၊သင်း
ပိုင်ကိုပြင်၀တ်တော်မူ၍၊ ပတ္တစီ၀ရံ သပိတ်သက်နှံ့ကို။ အာဒါယ၊ ၀တ်
ရုံလွယ်သူ၊တော်မူ၍။ ဗာရာဏသိ ၊ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်း၊ခံ
ခြင်း၊အကျိုး၌။ ပါ၀ိသိ၊ဝင်တော်မူ၏။တတ္ထ၊ထိုဗာရာဏသီပြည်၌၊ကော
ဟ၊ယောက်သော၊အလောမ၊နာမ။ အလောမ၊အမည်ရှိသော၊ ဒုဋ္ဌ၊ကိုယ်
သူဆိုးရဲမသည်၊ ဘဂ၀န္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ပသန္နစိတ္တော၊
ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊တပါ၊သော၊ ဒါတဗ္ဗံ၊လှူဘွယ်

ဝတ္ထုကို။ အပသဿနာ့မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဤဒိသမို့ ဤသို့ သဘောရှိသော လျှာဘွယ်ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဘဝဝတော ဘုရားမြတ်အား၊ ဒိန္နံ။ ပေးလှူရသည် ရှိသော်၊မ ဘုံ၊ငါ့အား၊ မဟာပွလံ၊ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်၊ တစိသ တိ။ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတို့၊ ဤသို့၊ ဗိုဝ်ဘုရား။ ကြီ၍၊ ပရိသိန္ဓဝတ္ထုံ။ ပျက်သော အဆင်းရှိသော။ အလောလံ။ ဆားမရှိသော၊ သုက္ခကုမ္ဘာသံ။ မယောမှုံ ခြောက်ကို၊ ဥပနေသိ ကပ်လှူ၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပန္နဂ္ဂပေါ သိ၊ခံတော်မူ၏။သာ၊ထိုသူဆင်းရဲမသည်၊တံခါန်၊ထိအလှူကို၊အာရုမ္ဘတံ ကတွား၊အာရုံပြု၍။ သေမနသံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ပဋေဒေသိ၊ကြားဏ်။ သာ။ထိုသူဆင်းရဲမသည်။ အပ,ဘာဂေ၊နောက်အာတ္ဂို၌။ ကာလံကတွာ။ ရုတေ၍၊ တာဝတိံသေသု။တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ ရှိ၏ တံ၊ထိုနတ်သမီးကို။ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ အာတိဏ္ဍေန ဝဏ္ဏေန(လ)ဝ,ဏ္ဏာစ တေ သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိ။ အာတိဏ္ဍေနဝဏ္ဏေန(လ)ဝဏ္ဏာစ,တေသဗ္ဗဒိသာပဘာ သတိ။ဟူ၍ ဝုဏ္ဏ,မေး,တော်မူ၏၊သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်လည်း တ။ သား ထိုအရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မ,ထရ်အား၊ ဗျာကာသိ,ဖြေကြား,ပြီ။ ဝ,ဗျာ ကရုဏံ ထိုသို့,ဖြေကြား,ခြင်း,ကို။ ဒသေတုံ,ပြခြင်း,၌။ သာဒေဝတာအတ္တ မနာ(ပ)ယသာ ဂ,ဗ္ဗသိဒ်ဖလန်တို့၊ သာဒေဝတာ အတ္တမနာ(ပ)ယသာ ဂ,ဗ္ဗာသိဒ်ဖလံဟူ၍။ ဝုတ္တံ,ဆိုအပ်ပြီ။ ။မဟာနုဘာဝ,ကြီးသောတန်ခိုး ရှိ၏သော၊ ဘိက္ခု,ရှင်ရဟန်း။ အဟံ,တကာတော်မသည်၊ ဗာရာဏသိယံ။ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု,နော၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသား,ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ပသန္နာ,ကြည်ညိုသော,စိတ်ရှိသည်,ဟုတွား၊ ဖြစ်၍။သေဘိပါ,ကိ,ဘိ,ဝိမိလက်တို့ဖြင့်၊ သုက္ခကုမ္ဘာသံ။မယောမှုံ,ခြောက် ကို၊အာဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး,၏။ ။မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု,ရှင်ရဟန်း။ သုက္ခာယစ,၊ ခြောက်သည်လည်း ဖြစ် သော၊အလောဏကာယစ,၊ ဆားမရှိသည်လည်း,ဖြစ်သော၊ကုမ္ဘာသပိဏ္ဍို ယာ၊မယောမှုံပိုင်၏။ဟလံ၊အကျိုး,ကို,တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဟသ,ရှတော် မူပါလော။ သုဒိတံ,ချမ်းသာ,ခြင်းသို့ ရောက်သော။ အလောမံ,အလောမ အ,ည်ရှိသော,မုံ,တကာတော်မကို၊ ဒိသွာ,မြင်၍။ အတ္ထာနော,မိမိ၏,သုခံ။ စိုးပွါး,ချမ်းသာ,ကို၊ ဇာနန္တော,အလိုရှိ,သော။ ကော,အတယ်မည်သော သူ သည်၊ဝုညံ,ကောင်းမှုကို၊ နက,ရိ,သတိ။ မပြုတဲ့နေရောနှံ့နည်း။ ။မဟာနု ဘာဝ,ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ,သော။ ဘိက္ခု,ရှင်ရဟန်း။ တောနေ,ထို

သို့သော်ကား ကုသိုလ်တံခြောင့်၊ မေတ္တာတော်မသည်၊ တော်ဒိုးသား၏ သို့သော်ကား ဝဏ္ဏာ၊အာဆင်းအားရောင်သည်၊ စာတော်ဖြင့် ၏၊ မေတ္တာတော်၏၏ ဝဏ္ဏာစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ။

တဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ အလောဓံသုခိတံ ဒိသ္မာတိ၊ အ၊လောဓံသုခိတံ ဒိသ္မာ ဟူသည်ကား၊ အလောဓံပိနာမ အလောဘအမည်ရှိသော တဏှာတော်မ ကိုလည်း၊ သုဏ္ဍကုမ္ဘာသံ၊ ခြောက်သောမယောမှုံကို၊ ဒဝတ္ထာ၊ပေးသွန်း၍ ဝေ၊ဤသို့၊ ဒိဗ္ဗသုဒ္ဓခန္ဓာ၊နတ်ဦးဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းဖြင့်။ သုခိတံ၊ချမ်းသာ ခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၏၊ ကောဝုညံ၊ကရိသတိ၊ ကောဝုညံ၊ကရိ ယတိ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဟိတသုခံ၊စီးပွါး၊ချမ်း သာခြင်းကို၊ ဂုဏ်ဆွန်း၊အလိုရှိသော။ ကောနာမ။အာဘယ်မည်သော သူ သည်၊ ဝုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ နကရိသတိ၊မပြုဘဲနေပါတုံ့နည်း၊ သောသံ ကြွင်းသောစကား၊ရုပ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းမှိသည် သာသျှင်တည်း။ ။အလောမ ဝိမာနဝတ္ထုနှာ၊ အလောမဝိမာန် ဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒေသာ၊အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကပရိယာယ်-၅-ကဠိကဒါယိကပရိယာယ်။

အဘိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေနာ ကိန္တန်၊ အဘိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေန ဟူသော ဤဝဏ္ဏ သည်၊ ကဠိကဒါယိကပရိယာယ်၊ ကဠိကဒါယိကာပရိယာယ်ဝတ္ထု၊ ဘည်း၊ တ သ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပဒ္ဒတ်ကို၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား။ ကား၊အာဘယ်နည်း။ ။ သာဝ ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အန္ဓကဝိန္ဒေ၊ အန္ဓကဝိန္ဒ၏ ဝိဟာရ၊ တိ၊နေ၊ပေါ် မှု၏၊ တောနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သာဝ ဝ၊တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ကုန်ဆုံးပီ။ ဝပ်၊တော်၌၊ ဝါဘရောဂေါ၊လေအနာသည်၊ ဥပဒ္ဒ၊ ဖြစ်၊ တော် မှု၏၊ ဘဂ ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မ၊ ထရ၏ကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တို့၊သင်သည်၊ ဝန္တ၊ လွှား၊ချေ၊ ဝိသ္ဟာ ယ၊ ဆွင်း အလို၊ ဌာ၊ စရိတ္တာ၊ ထုတ်ယူ၍လည်း၍၊ မယုံ၊ ဝါဘုရား၏၊ တောသဒ္ဒတ်ကို ၊ ကဠိ ဘံ၊ ပအုံ၊ ရှည်ကို၊ အာဟာရ၊ ဆောင်၊ချ၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အာ မ ဏ္ဍေ သိ၊ မိန့်၊ တော်မူ၏။ ဘဂဝေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဇေတ သာ ရု၊ ကောင်း၊ ပါ၏ ဣ ဣ ဘိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မ ထေရ်သည်

ဒု ၁ ၁ ၁

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကား၊ တော်ကို၊ ပဋိသုဏာတိ၊ ခံယူ၏။ ဝန်ခံ၍၊ မဟာရာဇဒေဝီ ယံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် ကပ်လျှက်အပ်သော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟဟတ္ထာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဋ္ဌာကဝေဒ္ဓသ၊ အလုပ်အကျွေးပြုစိမ်သော ဆေးသမား၏၊ နိဝေသနဒ္ဒါ ရေ၊ အိမ်တံခါး၏အနီးဌ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တံ၊ ယိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝေဒ္ဓသ၊ ဆေးသမား၏၊ ဘရိယာ၊ မယား သည်၊ ပဗ္ဗဇိတ်ကို၊ ခရိုးဦးကြွေဆို၍၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တော၊ အရှင်ဘုရား အား၊ ကိဒိသောနု၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသေး၊ တောသဇ္ဇေနု၊ ဆေးဖြင့်။ အညော၊ အလိုရှိပါသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နာ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သာဓုဏ္ဍိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တောသဇ္ဇေနု။ ဆေးဖြင့်၊ ပယောဇနေ၊ အကျိုးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ထေရော၊ မထေရ် သည်၊ ဇာဝ၊ ဤအိပ်သို့၊ အာဂ ဆွတိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ တိဏ္ဍဏ်။ ဆွမ်းခံခြင်း အကျိုး၊ ဌာ၊ နဒါဂ ဆွတိ၊ မလာ၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏၊ ကဿိ ကေ နုခါ ဘိဝ၊ ကဿိ ကေ နုဟု ၍လည်း၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ယဒိ ဒံ ယံ ဇာဒံ ဘောသဇ္ဇံ၊ အကြင်ဆေးသည်။ မယှံ၊ ငါ၏၊ အယျဿ၊ အရှင်ကောင်း၏၊ အတ္ထာ ယ၊ အကျိုးငှါ။ နု၊ မဟုတ်ချေ။ တထေ၊ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကား သည်၊ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သေ ဘေသေ ပတ္တော၊ ဤသပိတ်တော်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ပတ္တော၊ သပိတ်တော်တည်း၊ ဟန္ဒ ဇာ ဒါနိ၊ ယခု၊ အပ၊ ငါသည်ကို၊ လောကနာထဿ။ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရား မြတ် အား၊ အနုဇ္ဇိဂ်။ လျှောက်ပတ်သော၊ ကဋ္ဌကံ၊ ပခုံးရည်ကို၊ သမ္ပေ ဒေမိ၊ ပြည့်ဝံ့စေအံ့ဟု၍ သောမနဿ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ သဠ္ဓာ ဘဇဟုမာနာ၊ မျှားစွာသော မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဝ ယူသေ နုဇီ၊ သိုး အဖျော်ဖြင့်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ သမ္ပါ ဒေတ္ဝာ၊ ပြီးစေ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တာ ဿ၊ ထိုယာဂု၏၊ ပရိဝါ ရဿ ဝေ နု၊ အ ခြံအရံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အညဒ္ဓု၊ တပါး လည်း ဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိယာ ဒေတ္ဝာ။ စိ ရ ဝ ၍။ ပေ သေ သိ၊ ရှိစေ၏၊ တံ၊ ထိုယာဂုကို၊ ပရိဘုဉ္ဇမဏ္ဍ သော ဝ၊ သုံးဆောင်တော်မူကာမျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သောအာဟာ၊ ခါ၊ ထိ ဝမ်း လေ အာ နာ သည်၊ ဂူ ပ သ ဒိ ငြိမ်း လေ၏၊ သာ ဓုဏ္ဍိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အ ပ ရေ နု သ မ ယေ နု၊ တပါး သော အခါ၌၊ ကာ လံ ကတ္ဝာ၊ ရုတေ၍၊ တာ ဝ တိံ သေ သု၊ တာ ဝ တိံ သာ နတ်ပြည်ဘို့၌၊ ဥ ပ ဇ္ဇိ တ္ဝာ။

ဖြစ်၍။ မဟာတိ"ကြီးစွာသော၊ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ"နတ်ခွဲဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်း သာတို့အာနုဘာဝနှင့်ခံစားလျက်။ ဟောဒတိ"နွေလျော်ရှေ့၊ အသေးတို့ဒေဝါ ဦးခေါ်ယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အာရုင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မ,ထေရ်သည်း ဂ,ံ ထိုနတ်သမီး"ကို။ အာသိက္ခေ"နှနောဏ္ဏေ"နု(ပ)ဝဏ္ဏောစတောသဗ္ဗဒီသာ ပဘာသတိတိ။အာသိက္ခေ"နှနဝဏ္ဏေ"နု(ပ)ဝဏ္ဏောစတောသဗ္ဗဒီသာ၊ ဘာ သာသိဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓပဘာဝါယာပိ၊ ဣဒ္ဓိဝါယာတ္ထိဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏီ၊ မေ၊ တော်မူ,ဏ်း၊ သော၊ ထိုနတ်သမီး"သည်။ သာဒေဝတာ အတ္ထမနာ(ပ)ယသ ကဗ္ဗသိဒ်ပလ,ဏ်း၊ သာ၊ ဒေ၊ ဝတာ၊ အတ္ထမနာ(ပ)ပ၊ သ ကဗ္ဗသိဒ်ပလ,ပ်ဟူ၍၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြ ကြား၏။ ။ဘဏ္ဍေ"အာရုင်ဘုရား၊ အပ"ံ၊ ဝ,ကာ၊ တော်မသည်း၊ အနုကပိန္ဓ ဗ္ဗိ"၊ အနုကဝိန္ဓ,ဗ္ဗိ"။ အာဒိစ္စပန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသ။ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကောလသမ္ဗာက"၊ ဓိ"ဝသိ အမျှော်ဖြင့်ချက် အပ်သော၊ တောလရိပတ်။ ဘိဖြင့်ရုံရုံတက်သော၊ ကဠိက"ပရုံ,ရည်ကို၊ အဒါသိ"၊ ပေး လှူခဲ့ဘူး၏၊ ။ဘဏ္ဍေ"အာရုင်ဘုရား၊ အပ"ံ၊ ဝ,ကာ၊ တော်မ သည်း၊ ဥဒုဘုတဘဏ္ဍိ"၊ ဖြောင့်မတ်သော၊ ဖြစ်တို့ရောက်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဖြစ်စွာဘုရားခို့၊ ဝိပုလသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညိုဝန်းသော၊ ဧကာသား ဝ,ပ်ဖြင့်၊ ဝိပ္ပလျာစ၊ ဝိတ်ချင်းသီ"ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း။ လသုဏေ"နစ၊ ကြက် လွှန်နှင့် လည်း၊ ကောင်း။ သ,ံမဠ္ဠကေ"နစ၊ ဓိ"ယာနှင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ဒ်သ,ံ ရောသော၊ တံ၊ ထိုချဉ်သောဟာဂုကို။ ထေရသ၊ အာရုင်အာနန္ဒာမ,ထေရ် ၏၊ ဟတ္ထေ"၊ လက်၌။ အဒါသိ"၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ဘဏ္ဍေ"၊ အာရုင်ဘုရား၊ သမ္ဗဟ်ကလျာဏီ"၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အင်္ဂါတို့ဖြင့် ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ဘဏ္ဍုစ၊ လင်ဖျိုလည်း၊ အနောမဒသိကာ၊ ပြည့်စုံသော ရှာသွယ်ရှိသော၊ ယောနာရိ၊ အကြင်မိန်းမသည်း စက္ကဝတ္တိသား၊ စကြာရတနာကိုလည်ပေ ပေါ်သော၊ ရာဇိ"နော၊ လေးကျွန်းသောင့်နှင်း စကြာမင်း၏၊ ပေါသိတ္ထီ"၊ ဝိတုရားမြတ်၏အဖြစ်ကို။ ကရေယျ"ပြုကြောင်းခဲ့။ သာနာရိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဟောသကဠိကဒါနာသ၊ ထိုယာဂုချဉ်ရေကိုပေးလှူကြောင်းဖြစ်သောဒါန ကုသိုလ်ကံ၏။ ပဝ,ံ၊ အာကျိုးကို၊ သောဠသိ"၊ နှစ်ရေ၁၊ သယ် ခြောက်စိတ် စိတ်၌ တပိတ်မျှသော၊ ကလ"ံ၊ အတွေ့ကို၊ နာ,ဿတိ၊ ပယိ"ဟ်။ ။ဘဏ္ဍေ"၊ အာရုင်ဘုရား၊ ယာနိသတ်နိဂ္ဂသဟ သာနိ။ အကြင်ရွှေင်နိဂ္ဂတသ်နှုတ်ကို သည် လည်း၊ ကောင်း၊ ယာနိသတ်အာသာ သဟ သာနိ။ အကြင်ခြင်း တသိနှုတ်ကိုသည်လည်း၊ ကောင်း၊ ယာနိသတ်အာသာတရိရေ,ယသဟ သာနိ၊ အကြင်အာသတိုရေဖြင်းကသော ရေသား တသိနှုတ်ကိုသည် လည်း၊ ကောင်း၊

အာမဏ္ဍမဏိကုဏ္ဍလာ။ ပတ္တမြားနားဆောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော၊ ယာနိ သတ်ကညာသဟာသာနိ၊ အကြင်သတ္တိသမီး တာသိန်းတို့သည် လည်း ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိသဗ္ဗာနိ။ ထိုအလုံးစုံတို့သည်၊ ဧတေသက္ခိ ကဒါနသ၊ ထိုယာဂုချဉ်ကို ပေးလှူကြောင်းဒါနကုသိုလ်ကံ၏ ဖလံ၊ အကျိုး ကို၊ သောဠသိ၊ နှစ်ရောဂါ၊ ဆယ်ခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ်မျှသော၊ ကလံ၊ အတွေ့ကို၊ နာဃတိ၊ မဆိုက်၊ ဘန္တေ၊ အာရှင်ဘုရား။ ဤသာဒနာ၊ စဉ်းငယ် လျှာဘ်သော အစွယ်ရှိကုန်ထသော။ ဥရဗ္ဗဝါ၊ ခွန်အားလျှင်မြန်ခြင်းလုံလ ရှိကုန်ထ၊ သော၊ သုဝဏ္ဏကန္ဓာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ခါးကြိုးလည်ပတ်စသော ကကြိုးလည်း ရှိကုန်ထသော၊ မာတင်္ဂါ၊ မာတင်္ဂအမျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်ထ သော၊ ဟေမကပ္ပနိဝါသသာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၊ သော တန်ခွန်ကိုးနှီး အစရှိကုန် သော တန်ဆာတို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော ကိုယ်လည်း၊ ရှိကုန်၊ သော၊ ယာနိသတံ ဟေမဝတာ နာဂါသဟာသာနိ၊ အကြင်တသိန်းကုန်သော ပေါမဝန္တာ ဆင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိဝိ၊ ထိုဆင်တသိန်းတို့သည်လည်း၊ ဧတေသက္ခိ ကဒါနသ၊ ထိုချဉ်သော ယာဂုကို ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဠသိ၊ နှစ်ရောဂါ၊ ဆယ်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစိတ်မျှ၊ သော၊ ကလံ၊ အတွေ့ကို၊ နာဃတိ၊ မမှီနိုင်။ ၊ ဘန္တေ၊ အာရှင် ဘုရား၊ ဆုတ်ခြေ၊ ကဋ္ဌ၊ ယောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်၊ ဒွိသဟာ၊ ပသပရိတ္တ ဒိပပရိဝါ၊ ရာနုံ၊ ကျွန်းပေါ်နှစ်ထောင်အရံရှိကုန်သော၊ စတုန္နံ ဝိစဒိပါနုံ၊ ကျွန်း ကြီး၊ လေ၊ ကျွန်းတို့ကိုလည်း၊ ဆုသရံ။ အပိုးရသော စကြာဝဠာတောမင်း၏ အဖြစ် ဟု၊ ကာရေ၊ ယေ၊ ပြုပြား၏။ သော ပါရာဇာ၊ ထိုစကြာဝဠာတောမင်းသည် လည်း၊ ဧတေသက္ခိ ကဒါနသ၊ ထိုချဉ်သော ယာဂုကို ပေးလှူကြောင်းဖြစ် သော ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဠသိ၊ နှစ်ရောဂါ၊ ဆယ် ခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ်မျှ၊ သော၊ ကလံ၊ အတွေ့ကို၊ နာဃတိ၊ မမှီနိုင်။ ။

တတ္ထ၊ ယိုဂါ ထာတ္ဂိ၌။ အဒါသိ ကောလသမ္ဗာကံ ကဠိကံ ဟေ လရူပိ တန္တိ၊ အဒါသိ ကောလသမ္ဗာကံ၊ ကဠိကံ ဟေ လရူပိ တံ ဟု သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓရေ မောဒကကသာ ဝေ၊ ဓီးမှုန့်ဖြင့် ရောနှောအပ်သော ယာဂုခဲ၊ စတုဂုဏော ဒကသမောဒိ ကော၊ လေးဆတက်ရှိကုန်သော ရေကို ကို လောင်းပြီးသည် ရှိသော်၊ ပါ ကေ၊ ချက်သ ဖြင့်၊ စတုတ္ထဘာဂါ ဝသိဋ္ဌံ၊ လေ၊ တို့တတို့မျှ ကြွင်း သည်ကို၊ ကတ္တွာ ပြု၍၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပစိတ္တွာ၊ ကျိုချက်၍၊ တံ၊ ထိုဒီ ဝ ဝ ယာဂုကို၊ တိကာ ဒုကာ ဘေ ဟေ ပိဏ္ဍ ဝိ ရောက ကလ သုဏာ ဒိ ပိ၊ ရေ ပိတ်ချင်း ချင်း တည်းဟူသော အစပ်သုံးပါး စမုန်ဖြူ ရှိန်းခို ကရုဝေ ကြက်သွန်အစရှိ

ကုန်သော၊ ကဒ္ဒုကာဘဏ္ဍာတိ။ အစပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့်။ အာသိသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်အပ်သည်ကို၊ အာသိသင်္ခရိတ္တား။ အလွန်ကောင်းမွန်စွာ ပြုပြင်စီရင်၍ သုဓူပိတံ၊ ကောင်းစွာခုံ့ ရုံ့ တက်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍ လေမဋ္ဌဂန္ဓံ၊ ဇီယာနှင့်ကို။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေ၍ ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုစွာသောစိတ်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ပဋ္ဌေ။ သင်တိုင်တော်၌ အာကိရိတ္တာ၊ လောင်း၍ သတ္တာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို ဥဒ္ဒိသိတ္တာ၊ ရည်မှတ်၍ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ။ ထေရသ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်စေပြီ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ။ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်၊ ပိမ္ပလျာ လသုဏောနစ ၊(လ)၊ စေတသာ ဟူ၍ အာဟာ၊ မိန့်ပြီ။ သေသံ။ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေव။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ။ ဧဝံ ဤသို့။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ တာယ ဒေဝတာယ။ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဣတ္ထနာ ဣတ္ထိသည်၊ ဘရိယာ ပဝရိတ သုစရိတကာ ဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာဆည်းဖူးအင်သော သုစရိုက်ကံကို၊ အာဝိက ဟေ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်ရှိ၊ သော်၊ သပရိသာယ ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော၊ ဘာသာ။ ထိုနတ်သို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြောတော်မူပြီး၍ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂတ္တိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ဇင်ပဝတ္ထု ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို၊ အနုဇာနိ ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတော်မူ၍ စတုပရိသာ မဇ္ဈေ၊ ပရိသတ် လေးပါးတို့၏အလယ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ သ ဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာတော်သည်။ မဟာဇနဿ ။ လူများ၏ ပေါင်းစား၊ သာဓုကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အားဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဤသည်လျှင်း ပြီး တည်း။ ။ ကဠိကဒါယိက ဝိဘာနဝတ္ထုနှင့်၊ ကဠိကဒါယိက ဝိဘာနဝတ္ထု ဆုံးတွင်သည်းနှိုင်းတား ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၆-ဝိဟာရဝိဘာနဝတ္ထု။

💬 အာသိတ္တာ ကွန်နဝဏ္ဏနာ ဟိ ဇာတိ၊ အာသိတ္တာ ကွန်နဝဏ္ဏနာ ပန ။ သော ဤ ဝတ္ထု သည်ဝိဟာရဝိဘာန်း ဝိဟာရဝိဘာနဝတ္ထု တည်း၊ တသ္မာ ထိုဝတ္ထု ၏ ဦး ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား။ ကာ၊ အာဘယ်နည်း။ ။ ဘဂဝါ ဖြတ်စွာဘုရား

သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ဧတဝဂေါ၊ဧတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟာရဂိုဏ်းနေ၊တော်မူ၏။တနေ့သမယေနဲ့ထိုအခါ၌၊ဝိသာ ခါ၊ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာ၊ဥပါသိကာမကြီးသည်၊အဲ့ဥ ဘုရားသို့၊အမှတ်မရှိသော၊ ဥယျာဝိုဝသော၊ ပွဲသဘင်ခံသောနေ့၌ ဥယျာ နံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ဝိစရဏတ္တံ၊သွားစိမ့်သောငှါ။ သဟာယိကာဟိစ၊အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ပရိစရေနဲ့ဂ။ အခြွေ အရံဖြစ်သော သူအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥယျာဟိတာ၊ တိုက် တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုန္ဒာတာလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ်ရေချိုးအပ် အပနှံပန် လိမ်းကျံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သုဘောဇနံ၊ကောင်းမြတ်သော ဘော ဇဉ်ကို၊ဘုဇ္ဇိတ္ထာ၊သုံးဆောင်၍။ မဟာလတာပသာဓနံ၊မဟာ လတာ တန်ဆာ ကို၊ ဝိဇ္ဇနိတ္ထာ၊ဝတ်ဆင်၍၊ ပဠုမဗ္ဗေဟိသဟ ယိကသတေဟိ ငါ.ရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းမတို့ဖြင့်။ ပရိဝါရိတ္ထာ၊ ခြံရံ၍၊ မဟာဇနေန၊မျှားမြောက်သော၊ ဇာသာရိ၊ယနေ။ စည်းစိမ်ဖြင့်၊ မဟာတာ၊မျှားစွာ သော၊ပရိဝါရေန၊အခြံအရံဖြင့်၊ဂေဟာ၊တော၊အိမ်မှ၊နိက္ခမ္မ၊ထွက်၍၊ဥယျာ နံ။ ဥယျာဉ်ကို၊ ဥဒ္ဓါသ၊ရည်မှတ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ မေ၊ဝါ အာ၊ဗာသဒါရိကာယ၊သူယော်မ၏ ကိဠိတံ၊ဝိယ၊ကစာ မြူးထူးခြင် ကဲ့သို့၊ မောဟကိဠိတေန၊ အချည်းနှီးသော ကစား၊မြူ ထူးခြင်းဖြင့်၊ ကံ၊အာဘယ် အကျိုးရှိခဲ့နည်း၊ ဟန္ဒ၊ယဟု၊အဟံ ငါသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ဘဂဝ န္တံ ဗုद္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ မနေ၊ဘာ၊ဝ နှိ ယော၊နှလုံးကိုဝါ၊စေတတ်ကုန်သော၊ အယျေ၊အရှင်ကောင်းတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဝန္ဒိ သာမိ၊ရှိခိုးဖူး၏။ ဝမ္မေ။ တရား၊တော်ကိုလည်း၊ သောသာမိ၊ နှာခေါ်ဆွတ်ခြင်းကို၊ စိ၊ဇ္ဇသိ၊ကြိုး၍၊ ဝိ၊ဇ္ဇနိတ္ထာ၊ကြိုင်း၍၊ ဝိဟာ၊ရံ၊ကျောင်း တော်သို့၊ ဂတ္ဝာ၊သွား၍၊ ကေ၊ဇ္ဇေ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ် ဌာန်၊ဌတွာ၊ရပ်၍၊ မဟာ၊လတာ၊ဝိဇ္ဇနဲ့၊မဟာ၊လတာ၊တန်ဆာ၊ကို၊ သြဒုဗ္ဗိတွာ၊ ချွတ်၍၊ဒါသိယာ၊ကျွန်မ၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ဒတ္ဝာ၊ပေးအပ်၍၊ဘဂဝ န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို။ ဝန္ဒိတွာ။ရှိခိုး၍၊ ကေ၊မ ဇ္ဇံ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်ဌာန်၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊တဿာ၊ ထိုဝိသာခါဒါယိကာ၊မ၊အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်၊ခမ္မံ။ တရား၊တော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၊နာပြီး၍၊ ဘဂဝ န္တံ။မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဝန္ဒိတွာ။ ရှိခိုး၍၊ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လည် သည်ကို၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ မနောဘာ၊ဝနိယော၊ စိတ်နှလုံး၊ကိုဝါ၊စေတတ်ကုန်

သော။ဘိက္ခုဟု၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊ဝိဟာရေတောဟု၊ဧတ
ဝန်းကျောင်းတော်မှ၊နိုက္ခမိတ္ဝာ၊ထွက်၍၊ ထောက်၊အာတံလယ်၊ဂဠိ၊သွား
၍၊ဒါသီ၊ကျွန်မကို၊ဧ၊အိုကျွန်မ၊ အာဘာသုဏာ၊ မဟာလွတာတန်ဆောကို၊
ဟန္ဒဂဏ္ဍ၊ယူခဲ့၊လော၊ဝိဇ္ဇိသောမိ၊ဝတ်ဆင်အုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။
သော၊ ထိုကျွန်မသည်၊ တံ၊ထိုတန်ဆောကို၊ ဘဏ္ဍိကံ၊ အာဘုဝ်ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊
ပြု၍ ဗဒ္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍၊ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍၊တဟံတဟံ၊
ထိုထိုအခုဝ်သို့၊ဝိစရိတ္ဝာ၊လှည့်လည်၍၊ဂမနုကာလေ၊သွား၊သောကာလ၌၊
ဝိသာခရိတ္ဝာ၊ မေ့လျော့၍၊ ဂတတ္ဝာ၊ သွား၊ခြင်း၊ကြောင့်။ အဟေ၊အဟု၊ဝင်မ
မယား၊ကျွန်တော်မသည်၊ ဝိသာခရိတံ၊မေ့ခုစ်ချေ၊ပြီ၊တိ၌၊ခုဝ်ဆိုင်းပါဦး၊အာ
ဟာရိ၊သောမိ၊ ဆောင်ယူချေဦး၊အုံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုပြီ၍၊နိဝတ္တိတုကာမာ၊ပြန်နှစ်
ခြင်း၌၊အလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ဝိသာခါ။ ဝိသာခါသည်၊ဧ၊ဒါ
ကျွန်မ။ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌၊ဌပေတ္ဝာ၊တား၍၊ သဝေဝိသရိတံ၊အကယ်၍
မေ့လျော့သည်ဖြစ်အုံ့၊ တာသု၊ဝိဟာရေသေဝ။ ထိုကျောင်း၏ သာလျှင်
အတ္ထာယ၊အကျိုး၌၊တံ၊ ထိုတန်ဆောကို၊ ပရိဘုဇိသောမိ၊ စွန့်လွှတ်၊ဣ
ဣသို့၊ဝိ ဘာရံ၊ကျောင်းသို့၊ဂတ္ဝာ၊သွား၍၊ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပ
သင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊အတ္ထာနော၊မိမိ၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊အလိုကို၊
ပဝေဒေန္တိ၊ ကြား၊လျှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂ္ဂေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းကို၊ဂရိသောမိ၊ဆောက်လုပ်ပါအုံ့။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊
မေ၊တပည့်တော်မ၏၊အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနား၊တော်မူသည်ကို၊ဥပါဒါ
ယ၊အကြောင်းပြု၍၊ အဓိဝါသေတု၊သည်းခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့
အာဟ၊နား၊တော်လျှောက်၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တုဏ္ဍီဘာဝေန
တိတ်ဆိတ် နေ၊တော်မူသဖြင့်၊ အဓိဝါ၊သေသိ၊ သည်းခံ၊တော် မူ၏။
သော၊ထိုဝိသာခါဒါယိကာမသည်၊ သတ္တသဟဿာ၊ဓိကနဝ၊ကောဋိ၊ဓနာ
ဒုကာ၊တသိန်း၊အလွန်ရှိသော ကိုးကုဋေ အတိုး၊ထိုက်သော၊ တံ၊ဝိဇ္ဇနံ'ထို
မဟာလတာတန်ဆောကို၊ဝိသေဋ္ဌတ္ဝာ၊စွန့်၍၊နဝ၊ကမ္ဘာ၊ဝ၌ဘုရားကေနု၊အမှု
သစ်ကိုစိုရင်တတ်သော၊ အာယသ္မတာ၊မဟာ၊မောဂ္ဂလာန၊ဩေ၊ရှင်
မဟာ၊မောဂ္ဂလာန် မ၊ထေရ်သည်၊ သုဝိဘတ္တာ၊ဘိတ္ထိ၊ထမ္ဘ တုလာ၊ဂေါ်ပါ၊နသိ
ကဏ္ဏိ၊ကန္ဓိ၊ရုဗ္ဗ၊ဟာ၊ပါ၊တ၊ပါ၊နသော ပါ၊နာ၊ဒိ၊ဂေ၊ဟာ၊ဝ၊ယ၊ဝံ၊ကောင်း၊စွာ၊ဝ၊ဘုန်
အပ်သောနံ့ရှိသည် တိုင်ထုပ်လျှောက်အခြင်အထွဋ်တံခါး၊ပေါင်လေ၊ သွန်
တံခါး စောင်း၊တန်း လှေခါး၊အစရှိသော၊ကျောင်း၏အစိတ်ရှိသော၊ မ၊ဒေ
ဟရုံ၊နှုတ်ခုံ၊ကိုဆောင်တတ်သော်။သုဝိ၊ကပ္ပိ၊တ၊ကဿ၊ကမ္ဗ၊ရေ၊ဟ၊ကိ၊ယံ၊ကောင်း၊စွာ

ဝိရုင်အပ်သောသစ်အရှုဖြင့်နှလုံးမြေလျှော်ဘွယ်ရှိသော၊ သုဝရိကမ္မကတ သုခဝကမ္မမနုညံ၊ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော မြေပြုဒေါင်းကဲတ အရှာဘို့ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သုဝိစရိတမဟာလာကမ္မလ တာကမ္ဘ ,ဒိစိတ္တံကမ္မဝိစိတ္တံ။ ကောင်းစွာဝိရုင်အပ်သောခြုံးပန်းခြုံးနွယ်အ အစဉ်ရှိသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော အမှုဖြင့်ဒေါ်လွန်ဆန်းကြယ်သော၊သုပရိ နိဗ္ဗိတမဏိကုဋ္ဌိမသဒိသဘုမိတလံ၊ ကောင်းစွာသွေးပြီးသောပတ္တမြားအ ဖြင့်နှင့်တူသော မြေအပြင်လည်းရှိထားသော၊ ဒေဝဝိမာနသဒိသံ၊နတ်တို့၏ ဘုံဗိမာန်နှင့်တူသော၊ ဟေဠာဘူမိယံ၊ အောက်ဖြစ်သောဘုံ၌ပဉ္စဝဏ္ဏသ တာနိ၊ခန်းတိုက်ငါးရာတို့လည်းကောင်း၊ဥပရိဘူမိယံ၊ အထက်ဘုံဆင့်၌။ ပဉ္စဝဏ္ဏသတာနိ၊ ခန်းတိုက်ငါးရာတို့လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ဝဏ္ဏသဟ သသပဒ္ဓိမဏ္ဍိတံ၊ ခန်းတိုက်တထောင်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊တာဂ ဝတောဟုန်းတော်ကြီးကောင်မှုသော၊ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ဖြတ်စွဲပဋိဂုဏားအားလည်း ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃသာသနာ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား လည်းကောင်း၊ဝသနာ ဒ္ဓဇပိဋကံ၊သိတင်းသုံးနေခြင်းဌါလျှောက်ပတ်သော၊ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ ပါသာဒ၊ပြာသာဒ်ကို လည်းကောင်း၊ တာသတာသာ၊ ထိုထိုပြာသာဒ်၏၊ ပရိဝါရုပါသာဒ သဟာသာ့။ အခြံအရံဖြစ်သော ပြာသာဒ်တဲထောင်ကို လည်းကောင်း၊ ဝေသံ၊ထိုပြာသာဒ်တို့၏၊ ပရိဝါရဘာဝေန၊ အခြံအရံ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုဋိမဏ္ဍပ စက်မနာဒိနိ၊ ကုဋိမဏ္ဍပ် စကြ်ုံအစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ကာရေတွာ။ ပြုစေလျက်၊ နဝဟေမာသေဟိ၊ ကိုးလတ်ဖြင့်၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကို၊ နိဗ္ဗပေသိပြီးစေ၏၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်းသည်၊ပရိနိဗ္ဗ ဝေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ နဝဟိရညကောဋိယာ၊ ကိုးကုဋေသော အသပြာတို့ဖြင့်၊ဝိဟာရမဟံ၊ကျောင်းလျှပူဇော်ခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြုလျက် ပဋ္ဌမဇ္ဈေယာ သဟာယိကသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အဆွေခင်ပွန်း မတို့နှင့်၊ သန္ဓိ၊တက္ပ၊ ပါသာဒ်၊ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အဘိ ရုယိတ္ဝာ၊ တက်၍၊ တဿပါသာဒဿ၊ထိုပြာသာဒ်၏၊ သမ္ဗတ္တိ၊ပြည့်စုံ ခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍။ သောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ သည်၊ ဟုတ္ဝာဖြစ်၍။ သဟာယိကေ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း မတို့ကို၊ ဝေရုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဣမံ ပါသာဒ်၊ ဤပြာသာဒ်ကို၊ ကရောန္တိယာ၊ ဆောက်လုပ်သော၊မယာ၊ ငါသည်၊ ယံဝုညံ၊အကြောင်းကောင်းမှုကို၊ ပသု တံ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီ၊ တံဝုညံ၊ထိုကောင်းမှုကို၊ တုမှေ'သင်တို့သည်၊အနု မောဒထ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်လော၊ဝေ၊သင်တို့အား။ ပတ္တိဒါနံ၊ ရောက်

သောအသွေးကုသိုလ်၏ အတွေ့ကို ဒုဗ္ဗိုပေးဝေပါ၏ဟုတိုပြီး။ အာဟာရ၏ သဘောဝိ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းမတို့သည်လည်း။ အဟောသာ ရေ ကြောင်းပေတကား။ အဟောသာ ရေ ကြောင်းပေတ ကား။ ဟုတိုပြီး ပဿနဒ္ဓိတ္ထာ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အနေမောဒိ သု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာခေါ်ကြကုန်၏။

တတ္ထ။ ထိုအဆွေခင်ပွန်း မတို့ဟု၎င်း အညတရာ။ တယောက်သော ဥပါသိကာဝါ ဥပါသိကာမသည်လည်း။ ဝိသေသတော။ အထူးအားဖြင့် တံပတ္တိဒါနံ ထိုးပေးဝေအပ်သောကုသိုလ်အတွေ့ကို ဗဟုသာ။ စိတ်ဖြင့်။ အဟာ သိ ကြည်ညိုခြင်းကိုပြု၏။ သာ ထိုဥပါသိကာမသည်။ နစိရေ သေဝ။ မကြာ မြင့်မီသာ ယျင်းကာလံ ရေတောခြင်းကို ကတွေးပြု၏။ တာဝတိံ သေ သု တာ ဝတိံ သာနတ်ပြည် ဘုံ၌ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ၏။ တ သာ။ ထိုနတ်သမီး၏ ဥညာ ခဲ့ဘာ ဝေနေ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ အနေကတုဒ္ဒာဝါ ရေ ပါ ကာ ရှေ့ ယျာနပေါ ကွေ့ ရုက်ကို အာဒ်ပဒ္ဒိ မလျှိတံ။ မျှားစွားသော ရုလစ်မှုန်ခြွေနှင်တံတိုင်း ဥယျာဉ်ရေကန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော။ သော ဇ္ဇသယော ဇနာယသာ မဟိဿာ ရှင်ဘုရားမြတ်ကိုးတဆဲ့ခြောက်ဟူ၏နှာအလျှာအနုံ အလောက်ရှိသော အတ္ထနော။ မိမိ၏။ ပဘာယ။ အရောင်ဖြင့်။ ယောဇနသတံ။ ယူဇနာတရာ တိုင်တိုင်။ ဖရတ်။ နှံ့ သော။ အာကာသစာရီ။ ကောင်းကင်ပြင်သို့သွားသော မဟာနဂ်။ ကြီးကျယ်။ သာ။ ဝိဟာနံ။ ဗိမာန်သည်။ ပါတုရဟောသိ။ ထင်ရှားပြစ် ပြီ။ သာ။ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်ဖွဲ့။ သွားသော်လည်း။ အဇ္ဇ ရာ သမာ သာ ပရိ ဝါ ရာ။ နတ်သမီးတယောက် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာနေ နံ။ ဘုံဗိမာန် နှင့်။ သဟာ။ တကွ။ ဂန္ဓဗ္ဗတီ။ သွား။ ဣ။ ဝိသာခါ။ ဝိသာခါ အမည်ရှိသော။ မဟာ ဥပါသိကာပန။ ဥပါသိကာမကြီးသည်ကား။ ဝိဝုလ ပရိပ္ပဿဒ ကာယ ဝ ပြန့် ပြောကြီးကျယ်သောဥစ္စာကြီးခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း။ ကောင်း။ သဒ္ဓါ သဒ္ဓတ္တိယာ ဝ ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်း။ ကောင်း။ နိမ္မာနရတိ သု။ နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်ကို၌ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ။ ဖြစ်၍ သုနိမ္မိတ ဒေ ဝ ရာ ဇ ။ သ ။ သုနိမ္မိတာ အမည်ရှိသောနတ်မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိ ဘာ ဝံ။ မိဘုရား ကြီး၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ။ ရောက်လေ၏။ ဣ ဏ ဝ ယ ဒ္ဓိ ကာ လေ။ ယိ။ ဣ ခါ ဒ္ဓိ။ ဣ ဝ ယ ဒ္ဓ ။ ဣ ခုဂ္ဂ ဒ္ဓ ။ ဣ ခုဂ္ဂ ဒ္ဓ ။ မ ထေ ရ ရှိသည်။ ဒေ ဝ စ ရ ရိ ဂ ဝိ။ နတ် ပြည် ဒေ သ စ ရ ရိ ကို။ စ ရ ရ ရ ။ ကြွ ။ ဝ ၊ ရှိ သ ည် ရှိ သော်။ ဝ ၊ ဝ ။ ။ သ ဘ ာ ။ ။ ။

အာဘိဿရေနုနေ(လ)ဟလန္တိ၊ အာဘိဿရေနုနေ(လ)ဟလံဟုတ္ၖ၏၊ ဣမာဟိ ဂါထာ ဟိ၊ ဤရုနစ်ဂါထာတို့ဖြင့်ပုဆို့၊မေးတော်မူ၏၊ ။

မဘာနုဘာဝေ၊ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေးနတ်သမီး၊ကြွေသမီတာရကာ၊ သောက်ရှုံး ကြွယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောအရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ကြွာသောသော်၊ထွန်းလင်းစေလျက်၊တိုဗ္ဗတိုဝိယ၊တည်သကဲ့သို့၊ယာတံ့၊အကြင်သင်နတ်သမီးသည်၊အာဘိဿရေနု၊အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊အဆင်းဖြင့်။ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောအရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ကြွာသောသော်၊ထွန်းလင်းစေလျက်၊တိုဗ္ဗသိ၊တည်၏၊ ။မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊နစ္စမာနာယ၊ကခြေ့သော၊ တာသာတေ၊ထိုသင်နတ်သမီး၏၊ အင်မင်ကိုဟိ၊အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ။ သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ်သိမ်း။ သဝနိယာ၊သာယာနာပျော်ဝွယ် ရှိကုန်သော၊မနောရမာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊နတ်ခွေဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဒါ၊အသံတို့သည်၊နိဿရဏ,ကို,မြွက်ကုန်၏၊ ။နစ္စမာနာယ၊ကခြေ့သော၊တာသာတေ၊ထိုသင်နတ်သမီး၏၊ အင်မင်ကိုဟိ၊အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ၊ သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ်သိမ်း၊ သုဘိဂန္ဓာ၊စင်ကြယ်သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ မနောရမာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊နတ်ခွေဖြစ်ကုန်သော၊ဂန္ဓာ၊အနံ့တို့သည်းပဝါယန္တိ,ဖြန့်လျှင်ကုန်၏၊ ။ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊ ဝိဝတ္တမာနကာယေန,ထိုမှဤမှ ဖြန့်လှည့်သောကိုယ်ဖြင့်။ နစ္စမာနာယ၊ကခြေ့သော၊ တာဝ၊သင်နတ်သမီး၏၊ ဝေဏီသု,ဆံထုံးတို့၌၊ ယာဝိဋ္ဌန္ဓနာ၊ အကြင်တန်ဆာတို့သည်၊ သန္တိ,ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတန်ဆာတို့၏။ နိဿ္သေါသော၊ သာယာသောအသံကို၊ ပဠုဂိကော,ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော,တူရိယေ,စည်မျိုးခု၊ သုယုတိယထာ,ကြားအပ်သကဲ့သို့၊နိဿ္သေါသော,သာယာသောအသံ.ကို၊ သုယုတိ,ကြားအပ်၏၊ ။ဝါတရတာ,လေသည် ခပ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတေန,လေကြောင့်၊ သမ္ဘဝဝိတာ,ကောင်းစွာ တုန်ယှင်ကုန်သော၊ တာဝ,သင်နတ်သမီး၏,ဝဇုံသကာ,ဦးဆောက်ပန်းတို့သည်၊ သန္တိ,ရှိကုန်၏။ တေသံ,ထိုဦးဆောက်ပန်းတို့၏။ နိဿ္သေါသော၊ သာယာသောအသံကို၊ ပဠုဂိ,က,ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော,တူရိယေ,စည်မျိုးခု၊ နိဿ္သေါသော ယထာ၊ သာယာသော အသံကဲ့သို့၊ နိဿ္သေါသော၊ သာယာသောအသံကို၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ။ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ သိရေ,ထို၊ ဦးခေါင်း၌၊ သုဘိဂန္ဓာ၊ စင်ကြယ်သောအနံ့ရှိ

သော။မနောခုမာ။နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ယာဝိမာလာ၊ အကြင်ပန်းသည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တ သောမာလာယား၊ထိုပန်း၏၊ဂန္ဓာ၊ အနံ့သည်။မဇ္ဈေ။သကော။ မဇ္ဈေသကအမည်ရှိသော၊ရေကျွေးယဇ်ထား၊သစ်ပင် ကဲ့သို့၊သဒ္ဒနီသား၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရေပ်ချက်နှာတို့ကို။ ဝါတိ၊ပြန့်လွှင် ၏၊ ။ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဇေတံသုဝိဂန္ဓံ'ထိုစင် ကြယ်သာ အနံ့သည်၊ဃာယတေ၊ မွေးကြိုင်၏၊အမာနုသံ၊ နတ်ခွဲဖြစ် သော၊ရုပ်၊အဆင်းသည်၊ ပဿတိ၊ထင်မြင်၏၊ဣဒံပလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ကိုယ်ကမ္မသား၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ဥစ္ဆိ တာ၊ဝါ သည်မေးအပ်သော၊တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ မေ၊ငါ့အား၊အားစိုက္ခ ကြား ဘိလော။ ။

သာဓု၊ ထိုနတ်သမီး သည်လည်း၊ တ သော၊ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ် အား။ သာဝတ္ထိယံ(လ)ကာတဝေတိ၊ သာဝတ္ထိယံ(လ)ကာတဝေဟု၏။ ဝေ၊ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ မယံ့၊တကာ တော်မ၏၊ သမီး အဆွေခင်ပွန်းမဖြစ်သော ဝိသာခါသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိဖြည့်၏အနီးဌ၊သံဃသား၊သံဃာတော်၏။ အဠွာယား၊ဒေကျိုးဌ၊ မဟာဝိဟာရံ၊ ကြီးမြတ်သော ကျောင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ ပြီ၊အပ်၊တကာတော်မသည်၊ ပဿန္နာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဋ္ဌ။ ထိုကျောင်းတော်၌၊ တံအဂါရဋ္ဌ၊ ထိုခန်းတိုက် တထောင်ရှိသော ပြာသာဒ်ကို လည်းကောင်း၊ မေ၊တကာတော်မသည်၊ ဝိယံ၊ချစ်ခြင်းနှိုး အပ်သော။ တံပရိစ္စာဂဋ္ဌ၊ထိုစွန့်ကြဲခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ အနုမောဒိ'၊ဝမ်းမြောက်ခဲ့ဟူ၏။ ။ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊တာ၊ယော ဝုဋ္ဌါနုမောဒနာယ၊ ထိုသက်သက်သော အနုမောဒနာကြောင့် ပင်လျှင်၊ အတ္ထ၊တံ၊ မဖြစ်စဘူး ဖြစ်သော။ ဒဿနေယျံ၊ ရှုခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ဝိမာနံ၊ဗိမာန်ကို၊ မေမယာ။ တကာတော်မသည်၊ ဃဋ္ဌ၊ဧအပ်၏၊တ သား ထိုဗိမာန်၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်း အရှည်သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ သောဠသယောဇနာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်ယူဇနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊မမ၊တကာတော်မ၏၊ဣဒ္ဓိယာ၊ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝေဟာယသံ၊ ကောင်းကင်ပြင်သို့၊ ဥဒ္ဓတိ၊သွား၏။ ။ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင် ကောင်း။ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဂသော၊အတို့အလား၊ဖြင့်၊ ဝိတာ၊ နှိုင်းရှဉ့်အပ်ကုန်သော၊ ကုဒ္ဒါဝဂါရား၊ ရုလစ်မှန်းချွန် ရှိကုန်သော၊ မေ၊တကာတော်မ၏၊ နိဝေသား၊အိမ်တို့သည်၊ ဒဒ္ဒုမာနာ၊ အလွန်ထွန်း

တောက်ပကုန်လျက်၊သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သတ္တယောဇနံ၊ယူဇနာ
တရာတိုင်အောင်။ အာဘာနွဲ့။ ထွန်းလင်း တောက်ပကုန်၏၊ ၊ဘဒ္ဒန္တော
အရှင်ကောင်း။ မေ၊တကာတော်မ၏။ ဣတော၊ဤဗိမာန်၌၊ ပုထုလော။ ကြီး
ကျယ်ခမ်းနား၊သော၊ မနိသေဝိတာ။ နတ်ငါး၊အပေါင်းသည် ဖြိုခဲ့ပြီးကုန်
သော။ အဇ္ဈောဒကာ၊ကြည်လင်သော၊ရေရှိကုန်သော၊ ဝိပ္ပသန္နာ၊အထူး
သဖြင့်ကြည်လျှိုဝှက်ရှိ ကုန်သော၊ သောဏ္ဏာဝါလုကသန္ထတာ၊ ရွှေဖြင့်
ခြုံ၊သော သဲအခင်းရှိကုန်သော၊ နာနာပဒုမသဏ္ဌာနာ။ အထူးထူး၊သောပွင့်
ချပ်တရာ ပွင့်ချပ်တယောင်ရှိသော ပဒုမာကြာနီတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၊အင်ကုန်
သော၊ ပုဏ္ဏရိကသမောဏ္ဍတာ။ ကြာဖြူ၊တို့ဖြင့် လွှမ်းမိုး၊အပ်ကုန်သော၊
ပေါက္ခရဏီ၊ကြာ၊ရေကန်တို့သည်၊ သန်္ဓာ၊ရှိကုန်၏၊ တာဝတိ၊ထိုရေကန်တို့မှ၊
မယလုတောရိတာ၊ လေညှင်း ခပ်သဖြင့်လွင့်ကုန်သော၊ မနုညာ၊နှစ်သက်
ဖွယ်ရှိကုန်သော၊သုရဘီ၊ကောင်းသော အနံ့တို့သည်၊သမ္ပဝါယန္တိ၊မွှေး
ကြိုင်ပြန့်လှိုင်ကုန်၏၊ ၊မေ၊တကာတော်မ၏၊ အဇ္ဈောနိဝေသနေ၊ဗိမာန်
၏အနိုး၌၊ ဓာတာ။ပေါက်ရောက် ကုန်သော။ ဓမ္မုယောစ၊သပ္ပြေပင်တို့
သည်လည်း၊ကောင်း၊ ပနသာစ၊ပိန်းနဲပင်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ တာလာ
စ၊ထန်းပင်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊နာဠိကေရ၊ပနာနိစ၊အုန်းတောတို့သည်
လည်း၊ကောင်း၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ အာရောဝိမာ၊ မစိုက်ပျိုး၊အပ် ကုန်သော၊
နာနာရုက္ခာ၊အထူးထူး၊သောသစ်ပင်တို့သည်၊သုရဘီ၊ကောင်း၊သော၊အနံ့
တို့ကို၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ပြန့်လှိုင်ကုန်၏၊ ၊ဘဒ္ဒန္တော၊အရှင်ကောင်း၊ ယော
ဝိနရော၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ နာနာတူရိယသံလုဠိ၊ အထူးထူး၊သော
တူရိယာတို့၏အသံဖြင့်မဆိတ်သော၊ အဿ ရာဂဏယောသိတံ။နတ်သမီး
အပေါင်းသည် ကြွေးကြော်အပ်သော အသံလည်းရှိထ၊သော၊ ဣမံ ဗိမာနံ။
ဤဗိမာန်ကို။ သုဝိနေ၊အိပ်မက်၌၊ ပဿေ။ဖြင်မက်ရာ၏၊သော၊ဝိနရော၊ထို
သူသည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇော၊နှစ်သက်သည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ၊ဘဒ္ဒန္တော
အရှင်ကောင်း။ တောဒိသံ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ အဿ၊တံ၊ဖြစ်စေ
အထူးဖြစ်သော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုမြင်ခြင်း၌ ထိုက်သော အဆင်းရှိသော၊
သဗ္ဗသော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပတံ၊ထွန်းပသော၊အရောင်ရှိသော၊ ဗိမာနံ၊
ဗိမာန်သည်၊ မမ။ တကာတော်မ၏၊ ကမ္မတိ၊ ကောင်းမွှေတိ်ကြောင့်၊
နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊တည်း။ ထိုကြောင့်၊ပုညာနိ။ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတဝေ
ကာတုံ၊ပြုခြင်း၌၊ အလံယုတ္တံ၊သင့်လျော်၏၊ ဇာတိ။ဤသို့၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား
ပေ၏။ ။

တဘွားထိုဂါထာတို့၌ သာဝတ္ထိပယ်မဟာဝိဟာရ၌ သီတဝနတော်ကြီး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်စီ ရှိကုန်ကုန်ကုန်

ဝမ်းမြောက်ပြုကြကုန်အယုံ၊ ဤသည်ကား။ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ တာယေဝမေသုဒ္ဓါနုမောဒနာယာတိ။ ကာယေဝမေသုဒ္ဓါနုမောဒနာယဟု သည်ကား၊ယထာဝုတ္တာယ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော။ ဒေယျဓမ္မ ပရိစ္စာဂါဘာဝေန၊ ပေးလှူအပ်သော ဒါနဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲခြင်းမရှိသာဖြင့်၊ သုဒ္ဓါယကော၀ လာယ၊ သက်သက်သော။အနုမောဒနာယမေ၀၊ အနုမော ဒနာ ခေါ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ လဒ္ဓိဝိမာနံအဿုတံဒဿနေယျန္တိ၊ လဒ္ဓိ ဝိမာနံအဿုတံဒဿနေယျုံဟု သည်ကား။မယုံ၊တကားတော်မသည်၊ဝုဇ္ဈ ရေး၌၊ဤဒိသဿ။ဤသို့သဟေါ့ရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ အဘူတာ၀ုဇ္ဈ တာယ၊ရေး၌မဖြစ်စဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿုတံ၊ မဖြစ်စဘူးအ ထူးအားဖြင့်ဖြစ်သော။သမန္တာဘဒ္ဒကာသာ၀ေန၊ ထက်ဝန်းကျင်ပ္ပကောင်း မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊လည်းကောင်း။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်လွင်၊သုရူပ တာယ။ ကောင်းသော အဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒဿနေယျုံ ရှာဘွယ်ဘာနှိုးရှိသော။ဒုမံ၀ိမာနံ။ဤဒိမာန်ကို၊လဒ္ဓ-အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးဝေ၊ဤသို့၊ တာဿ၀ိမာနဿ၊ထိုဒိမာန်၏၊အာသိရူပတံ၊ အလွန်အ ဆင်းလှသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေတွာ၊ပြပြီး၍၊ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပမာဏ မဟတ္တဿ၊ ပမာဏအားဖြင့်ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဘာ၀မဟတ္တဿ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ဥပဘောဂ၀ဏ္ဏ၊မဟတ္တဿ၊ အသုံးအဆောင် ဝတ္ထု၏ကြီး မြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ဒသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ။ သမန္တတော သောဌသယောဇနာနိ၀ိတိ အာဒိ၊ သမန္တတောသောဌသယောဇနာနိ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်ပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒုဒ္ဒိယာမမာတိ၊ ဒုဒ္ဒိယာမမဟု သည်ကား။ မမ၊ တကားတော်မ၏၊ဝုညိဒ္ဓိယာ၊ကောင်းမွန်တန်ခိုးအားဖြင့်။ ။ပေါက္ခရဏ္ဏော တိ၊ပေါက္ခရဏ္ဏောဟု သည်ကား၊ပေါက္ခရဏီယော၊ရေကန်တို့သည်၊ ဝုတ္ထ လောမနိသေ၀ိတာတိ၊ဝုတ္ထလောမနိသေ၀ိတာဟု သည်ကား။ ဒိဗ္ဗမဏ္ဍေန၊ နတ်၌ဖြစ်သောငါးအားပါင်းသည်၊ ဥပသေ၀ိတာ၊ ဖြစ်အပ်ကုန်သော။ ။ နာနာပဒုမ သဏ္ဌနာတိ၊ နာနာပဒုမသဏ္ဌနာ ဟု သည်ကား။ သတပတ္တ သဟဿပတ္တာတိ၊ဘေဒေဟိ၊ပွင့်ချပ်တရာပွင့်ချပ်တထောင်စသည်အပြား ရှိကုန်သော၊ နာနာ၀ိဒေဟိ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော။ ရတ္တပဒုမေ ဟိ၊နီသောအဆင်းရှိသောပဒုမာကြာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတ္တကမလေ ဟိ၊ နီသောကြာမျိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာ၀ိတာ၊ ကောင်းစွာဖုံး

လွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏရိကသမောဟာတာတိ၊ ဝုဏ္ဏရိကသမောဟာတာ ဟူသည်ကား၊ နာနာဝိဓေတိ၊ အတူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ သောတကမလေတိ၊ ဖြူသောကြာမျိုးတို့ဖြင့်သမန္တာတောထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အဝဟာတာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏။ အာရောဝိတာ၊ မစိုက်မျိုးအပ်ကုန်သော၊ နာနာရုက္ခာ၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့သည်။ သုတော် ကောင်းသောအနုံ့တို့ကို၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာလှိုင်ဝေကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ၊သောပိတိ၊ သောပိဟူသည်ကား၊ သုဝိနီတ ဒဿဝိဝိ။ အိမ်မက်ကိုမြင်မက်သောအလေ့ရှိသောသူသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇောတိ၊ ဝိုးတွေ့ဟူသည်ကား။ ဝုဋ္ဌော။ နှစ်သက်သည်၊ သိယား၊ ဖြစ်ရာ၏။ ၊သဗ္ဗသောပဘန္တိ၊ သဗ္ဗသောပဘံဟူသည်ကား၊ သမန္တာတောထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဩဘာသမာနံ၊ တိနိတိန်ထွန်းတောက်ပသော၊ ကမ္မေဟိတိ၊ ကမ္မေဟိဟူသည်ကား။ ကမ္မနိဗ္ဗတ်၊ ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟိဘိ ဟိဟူသောဝုန်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ စေတနာနံ။ စေတနာတို့၏။ အပရေပရဝုဋ္ဌာယာ၊ အဆင့်အဆင့်ဖြစ်သဖြင့်။ ဗဟုဘာဝတောမျှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မေဟိတိ။ ကမ္မေဟိဟူ၍၊ ဂုတ္ကိုးဆိုအပ်ပြီ၊ အလန်္တိ၊ အလံဟူသည်ကား။ ယုတ္တံ၊ သင့်လျော်၏။ ကာတဝေတိ။ ကာတဝေဟူသည်ကား။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ။ဣဒါနိ၊ ယာဝဒေဝ ဒါနိ၊ ဝိသာခါ၊ ယား၊ ဝိသာခါ၊ ဣတိ ကာမ၏။ နိဗ္ဗတ္တဗ္ဗာနံ၊ ဖြစ်ရာအင်္ဂေါ်ကို၊ ကထာပေတုကာမော၊ လျှောက်ထား စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟာယေဝ(သ)သာတိ၊ တာယေဝ(လ)သာဟူသော။ ဆုမ်ဂါထ်။ ဤဂါထာကို၊ အာဟာ၊ မိန့်ပြီ။ ၊

ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ တာယေဝသဒ္ဓါနုမောဒနာယ၊ ထိုသက်သက်သောအနုမောဒနာ ခေါ်ခြင်းကြောင့်ပင်လျှင်။ အဘ္ဘုတံ၊ ဖြစ်ဘူးသော၊ ဒဿနေယျံ။ ရှုခြင်းငှါထိုက်သောအဆင်းရှိသော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို၊ တောသင်နတ်သမီးသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ ယာစေ ဝသာယာစ ဇေသာနဂ်ိ၊ အကြင်ဝိသာခါသည်၊ ဒါနံ၊ ကျောင်းအလှူကို၊ အာဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ တသာ၊ ထိုဝိသာခါ၏၊ ဂတိ၊ ဖြစ်ရာဌာနကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပြုပါ၊ ဆိုလော၊ သော၊ ထိုဝိသာခါသည်၊ ကုဟိ၊ အာဘယ်အရပ်၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ၊

တဗ္ဗ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ယာစေ ဝသာဒါနမဒါသိနာ ရိတိ၊ ယာ၊ စေ ဝသာ ဒါနမဒါသိနာ ရိဟူသည်ကား။ ယာ ဣဒါနိ ဣသ၊ အကြင်ဒေ၊ လှူကို၊ အနုမောဒနာ ယ။ အနုမောဒနာ ခေါ်ခြင်းကြောင့်။ တွံ။ သင်နတ်သမီးသည်၊ ဤဒိသံ၊

ဤသို့သောဂုဏ်ရှိသော၊ သမ္ဘတ္တိ၊ နတ်ဦးဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိလဘိ၊ရ၏။ တံခါန်းထိုအလျှောက်၊ ယာစေဝသာနာဂိုအခါသိဟိ ဆုံးဝစုန်း။ ယာစေဝသာနာဂိုအခါသိဟူသော ဤစကားကို၊ ဝိသာခံဟောဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသောဥပါသိကာမကြီးကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝေဒတိ၊ဆိုတို့။ တာယ ဝေ၊ ဒေဝ ဝတာယ၊ ကိုနတ်သမီးကို ပင်လျှင်။ တသာ၊ ထိုဝိသာခါ ဖြစ်သောနတ်သို့၏၊ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ကထာပေတုကာမော၊ လျှောက်ထားစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ တသ္မာ၊ တိ၊ ဗြဟ္မဏဟိ ဥပဟန္နာသာ၊ တ၊ သ္မာ၊ ဗြဟ္မဏဟိ ဥပဟန္နာသာဟူ၍။ အံ့ဩဖွယ်မိန့် ပြီး၊ တသ္မာ၊ တိ၊ ဗြဟ္မဏဟိ ဥပဟန္နာသာဟူသည်ကား။ တာယ ဒေဝ ဝတာယ၊ ကိုနတ်သမီး၏၊ နိဗ္ဗတ္တဒေဝ ဝတိ၊ ဖြစ်သောဒေဝ ဝတိကို။

ဤဒါနိ၊ ယဒုအာ ခါ၌။ တေန၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ပုဏ္ဏိတံ၊ မေးတော်မူအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနုက်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယာသာ(လ)အဟန္တိ၊ ယာသာ(လ)၊ အဟုတ်ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြီ။ ၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ယာသာနာဂိ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ မယ်ကား၊ တာ၊ မ၏၊ သခီ၊ အရှေ့ခင်ပွန်းမသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဝိညာတမ္မော၊ သိအပ်သော တရား၊ ရှိသော၊ သာနာဂိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သံဃသ။ သံဃာ၊ တော်၏၊ အကျိုး ငှါ၊ မဟာ ဝိဟာရံ၊ ကြီးစွာသော ကျောင်း၊ တော်ကို။ ကာ၊ ရေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ၏၊ ဒါနံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်၊ နိမ္မာနရတိ သုဒေဝေ သု၊ နိမ္မာနရတိ နတ်ဘုံတို့၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ သုနိမ္မိတာ သ၊ သုနိမ္မိတ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇာ သ၊ နတ်မင်း၏။ ပစ္စာ ပတိ၊ မယား ဖြစ်သော၊ တ သ္မာ၊ ထိုဝိသာခါ နတ်သမီး၏၊ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုးကို။ အစိန္တိတော၊ ကြံဖြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်၊ ကုတော်၊ အာဘယ ဌာနေ ဌ၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်သေသနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့၊ ယ၊ မတံ ယံ ဝေ ဝ ပဋ္ဌံ၊ ဒေ ကြင်ပြဲသနာ ကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆ ယိ၊ မေးတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုအမေးကို၊ ဝေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာ၊ အဟံ၊ တကာ တော်မသည်၊ အနုညတာ၊ မ၊ ဗပါကိ မပြုနိုင်ဟုတ်ဖွယ်သော အား ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား ပြီ။ ၊

တတ္ထ၊ သိုဂါထာ၌၊ ဝိညာတ ဝမ္မာ တိ၊ ဝိညာတ ဝမ္မာ ဟူသည်ကား။ ဝိညာ တ သာ သ နမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော အာဆုံးအမ ဖြစ်သော တရား ရှိ၊ သော။ ပဋ္ဌ ဝိဒ္ဓ ဝတ္ထု သ ဗ္ဗ ခ မ္မာ။ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရား ရှိ သော၊ ဤတိ အယံ။ ဤ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ၊ သုနိမ္မိတ သ သ

တိ။သုနိဒ္ဓိတ သဟ ဟူသည်ကား၊ သုနိဒ္ဓိတသား၊သုနိဒ္ဓိတအမည်ရှိသော။ဒေ
ဝရာဇသား၊နတ်မင်း၏။ အစိန္တိယာကမ္မဝိပါကတသောတိ၊ဤသို့၊အစိန္တိယာ
ကမ္မဝိပါကတသောဟူသော၊ဝိပါဒ်၌၊ ဝိဘတ္တိလေးပါး၊ ဝိဘတ်၏ကျေးဇူး
ကို။ ကတ္တား၊ပြု၍၊နိဒ္ဒေသား၊ညွှန်ပြခြင်းကို၊ကတောပြုအပ်၏၊ နိမ္မာနရတိ
နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်သော၊ တာယာ၊မမသဒ္ဓါနိယာ၊ ထို
အကျွန်ုပ်အားဆွေခင်ပွန်းမင်း၏၊ကမ္မဝိပါကောကံ၏အကျိုးကို ဝုဏ္ဏကမ္မသာ
ကောင်းမှုကံ၏။ ဝိပါကာဘူတာ၊အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊နတ်၌
ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။အစိန္တိယားမကြီးအပ်မကြီးစည်နိုင်၊အပ္ပေမ
ယျာ။မရေတွက်အပ်မရေတွက်နိုင်ရာ၊ဆုတိအယံ။ဤသည်ကား၊အကြွေး
အနက်သည်း၊ အနုညာထာတိ၊အနုညာထာဟူသည်ကား၊ယထာသတာ
ဝေတာ၊အကြင်သို့သော သဘောအားဖြင့်၊ အဝိပရီတံ၊ မဘောက်မပြန်
ဟုဘိမုခ်သောအဘိုင်း၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ကထံပန၊အဘယသို့လျှင်၊
အယံ။ဤနတ်သမီးသည်၊ တာ သာ၊ထိုဝိသာခါနတ်သမီး၏သမ္ပတ္တိ၊ကြီး
စိမ်ချမ်းသာကို၊ အညာသိ၊သိ၊လေသနည်း။ဆုတိ၊ဤသို့မေးသည်ရှိသော်
သုဘဒ္ဒါဒေယ၊သုဘဒ္ဒါနတ်သမီးကဲ့သို့၊ ဝိသာခါဝိဒေဝဓိတာ၊ဝိသာခါ နတ်
သမီးသည်လည်း၊ ဆုမိ သာ၊ဤနတ်သမီး၏၊ သန္တိကံ၊အဝေးသို့၊အဝေမ
သိ၊လာရောက်၏။ ၊ဆုခါနိုး၊ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဓိတရံ၊နတ်သမီးကို၊ ဝေ
ဒေါ၊မဝေထရိသည်၊အညသဒ္ဓါ၊တပါး၊သောသူတို့အား၊လည်း၊ခါနေ၊အညွှ
ပေး၊ခြင်း၌၊ နိ၊ယာ၊ဇန္တိ။ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေနဟ၊ညော(လ)
မုပေ၊ဇန္တိ၊ဒ္ဓ၊နန္တိ။ တေနဟ၊ညော(သ)ရေ၊ဝ၊ဇန္တိ၊ဒ္ဓ၊နံ၊ဟု၍၊ ဆုမာ၊ဟိ၊ဂါ၊သာ၊ဟိ
ဤ၊ဂါ၊သာ၊ဟို၊ဖြင့်၊ဝမ္မံ၊တရား၊ကို၊ ဒေ၊သေ၊သိ၊ဟော၊တော်မူ၊ပေ၏။ ၊ဒေ၀
တော၊ နတ်သမီး၊ တေနဟိ၊ထိုသို့သော အခြားခြားခွဲလျှင်း တုဒေ
သင်ဘို့သည်၊ အညေ၊ပါ၊တပါ၊သောသူတို့ကိုလည်း။ ခါနေ၊ဒေ၊လျှပေ၊ခြင်း
၌၊သမာဒေ၊ပ၊ဆောက်တည်စေကုန်လော၊ ဝိဇ္ဇာ၊နှစ်သက်သောဝိဇ္ဇာ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံ၊ဃ၊သား၊ဝံ့ဃ၊တော်အား။ ခါနာနိ၊လျှတ္တ၊ပ်ဝ ၊ဒုတ္ခ
ကို။ ဒဒါထ၊ပေး၊ကုန်လော၊ ပ၊သန္ဓမ၊နသား၊ကြည်ညို၊သော ဓိတ်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ မမ၊ ၊ ၏။ ဓမ္မ၊ဟု၊တရား၊ကိုလည်း၊ သုဏာ၊ထ၊ နာကုန်လော၊
တုမှ၊ဟိ၊သင်ဘို့သည်၊ သုဒုလ္လ၊ဘာ၊ အလွန်ခဲခဲယား၊သော၊ မနုဿ၊လာ
ဘော၊လူ၏အဖြစ်ကို၊ရခြင်း၊ကို၊ လဒ္ဓါ၊ခု၊အာပ်ပြီ။ ၊ဒေ၀ဝ၊တ၊နတ်သမီး
ဗြဟ္မ၊သ၊ရား ဖြစ်သော အာသိန္နဉ်ဖြည့်ဆုံ၊တော်မူ၊သော၊ ဂ၊ဠ၊နသန္ဓိ၊ဝတ္ထု
ဟော၊သိ၊ဂ်ိ၊ရှေ့စင်အခဏ်း၌ဝတ္ထု၊သော အခဏ်း၊ရှိ၊တော်မူ၊သော၊ သမ္ဘာသန္ဓ

ဒွေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂ္ဂါဒိပတိ၊မင်တို့ထက်လွန်မြတ်သော၊ယံမဂ္ဂံ။ အကြင်မင်ကို၊ အဒေသယိ၊ပေးတော်မူပြီ၊ယဉ္စ၊အကြင်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ၌။ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်စေအပ်ကုန်သော၊ဒက္ခိဏာ၊အလှူတော်သည်၊မဟာပ္ပလာ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏၊ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ဝိတ္ထာ၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သံဃသ၊သံဃာတော်အား ဒါနာနိ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ဒဒါထ၊ပေးလှူကုန်လော၊ ။ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ အဠ၊ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊သတံသဠ၊ရှိသေဟိ၊ သူတော်သူမြတ်တို့သည်၊ ပသတ္ထာ၊ကြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊တောနိ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊စတ္တာ၊ရှိယုဂါနိ၊လေးပါးကုန်သောအစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သုဂတသ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊မြတ်သောအလှူကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏၊ ။တေသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒိန္နာနိ၊ပေးလှူအပ်ကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်၊ မဟပ္ပလာနိ၊များသော အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ပဒုမ်ပန္နား၊ဖြူလက်ကိုရခြင်းငှါကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗ၊လေ။ဖြူလက်ခြင်းငှါ၊ တည်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သေ၊သော၊သံဃာ၊ထိုသံဃာတော်သည်။ဥဇုဘူတာ၊ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ပညာသိလသမာဟိတော၊ ပညာသိလသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ။ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊ယဇမာနာနံ၊ ပေးလှူကုန်သော၊ မနုဿာနံ။ လူတို့၏၊ ဩပဓိကံ။ ဥပဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ကရောန္တာနံ၊ပြုကုန်သော၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ကောင်းမှု၏အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ပါဏိနံ။သတ္တဝါတို့၏၊သံဃသံဃသ၊ သံဃာတော်အား၊ ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထု၊သည်၊ မဟပ္ပလံ။ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဟိယာ၊ဌာ၊အကြင်ကြောင့်၊သော သံဃာ၊ ထိုသံဃာတော်သည်။ ဝိပုလော၊ဖြန့်ကြေသည်၊ မဟဂ္ဂတော၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သေ၊သော၊သံဃာ၊ ထိုသံဃာတော်သည်။ ဥဒဓိ၊ ရေကိုဆောင်တတ်သော၊ သာဂရော၊ဌေးဟု၊ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့။အပ္ပမေယျော၊မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောအကျိုးကိုရှုတ်ဆောင်တတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သံဃသံဃသ၊သံဃာ တော်အား။ ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထု၊သည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သော

အကျိုးရှိ၏၊ သေဌာ၊ဘြိုးမွမ်းတော်မူအပ်သော၊ နုရုဝိရုသောကာ၊လုတ္ထိန္ဒ
လုံ့လရှိ၊တော်မူသောဖြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ပဘာတ်
ရား၊အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော်၊ ဧကေဟိဧကောဝေ။ထိုပုဏ္ဏားလ
တို့သည်သာလျှင်၊ ဓမ္မ၊တရား၊တော်ကို၊ ဥဒ္ဒိရိယန္တိ၊ ဟောကြား၊အပ်ကုန်
၏၊ ၊ဒေဝ၊တေ၊နတ်သမီး၊ယေသတ္တာ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊သံဃာ၊
သံဃာ၊တော်ကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊လှူတတ်ကုန်၏။ ဒါနံ၊လှူတတ်ပုဏ္ဏား၊ဒေဒန္တိ။ပေးလှူ
ကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့၏ဆာ၊ သုဒိန္နံ၊ကောင်း၊သော လှူခြင်း၊သည်၊
သုဟုတံ၊ကောင်း၊သော၊ဆောင်ရွက်ခြင်း၊သည်။ သုယိဋ္ဌံ၊ကောင်း၊သော၊ပူဇော်
ခြင်း၊သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သံဃဂတာ၊သံဃာ၊တော်သို့ ရောက်သော၊
ပဋိဋ္ဌိတာ၊သံဃာ၌တည်စေအပ်သော၊ သာဒက္ခိဏာ၊ထိုဆလှူကို၊မဟာ
လာ၊ကြီး၊ဖြတ်သော၊အကျိုး၊ရှိ၏ဟု၍၊လောကဝိဒူနံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တို့သည်
ဝဏ္ဏိတာ၊ ဘြိုးမွမ်း၊တော်မူအပ်၏။ ၊ဒေဝ၊တေ။ နတ်သမီး၊ လော၊က။
လောက၌၊ ဝေဒနာ၊တာ၊ ဖြစ်သော ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၊ရှိကုန်သော၊ ယေ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တောဒိသံ၊ဤသို့သော၊တောရှိ၊သော၊ ပညံ၊ပေး၊လှူ
ပူဇော်ခြင်း၊ကို၊ အနုသရန္တိ၊ အဖန်ဖန်၊အောက်မေ့ကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊
သွား၊လာ၊ကုန်၏။ တေ။ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သမ္ဘလံ၊အကြောင်း၊နှင့်တကွ
သော၊မဏ္ဍေ၊မလံ၊ မဏ္ဍေ၊ရတည်း၊ဟူ၊သော အညစ်အကြေး၊ကို၊ ဝိနေယ္ယ၊
ပယ်ဖျောက်၍၊ အနိန္ဒိတာ၊ သူတော်ကောင်း၏ မကဲ့ရဲ့အပ် ကုန်သည်၊
ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊သဂ္ဂံဌာနံ၊နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ဥပေန္တိ၊ကပ်ရောကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ တေနဟညေဝိတိဏ္ဍေ၊ တေနဟညေဝိဟူ၊သော ၍
ပါဠိ၌၊တေနဟိ၊အညေဝိတိ၊ တေနဟိ၊အညေဝိဟူ၍၊ ပဒဏ္ဍေ၊ဒေါ၊ဝုန်ဖြတ်
ခြင်း၊ကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏။ တေနာ၊တိ၊၊တေနဟူ၊သည်ကား။တေနကာရ
ဏေန၊ ထိုအကြောင်း၊ကြောင့်။ ဟိတိ၊ဟိ၊ဟူ၊သော၊ဝုဒ်သည်၊ နိပါတ၊မတ္တံ၊
နိပါတ်မျှသာ၊တည်း။ သမာဒပေထ၊တိ။သမာဒပေထ၊ဟူ၍။ ဝတ္ထာ၊ဆင်ပြီး
၍၊သမာဒပနာ၊ကာရံ၊ဆောက်တည်စေအပ်သော၊အခြင်း၊အရာ၊ကို၊ဒသော
ဝုံ၊ပြုခြင်း၊ဌာ။ သံဃသဒ္ဒါနာနိ ဒဒါထ၊တိ၊အာဒိ၊ သံဃသဒ္ဒါနာနိ၊ဒဒါထ
၍သို့အစရှိသော စကား၊ကို၊ ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ။ အဌကထာ၊ရှစ်ပါး၊ကုန်သော၊
အကျွေ၊ကောဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အာဒီ၊ဟောတ်သော၊အ၊ရေ၏ဦး၊ဝဏ္ဏတံ၊
ကြည့်အပ်သော၊ မနုဿ၊ဘာဝံ၊လူ၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ သုဒ္ဓ
ဘောလဒ္ဓေါ မနုဿ၊လာ၊ဘော၊တိ။ သုဒ္ဓ၊လ၊ဘော၊ လဒ္ဓေါ၊မနုဿ၊လာ၊ဘော၊ဟူ
၍၊ အာဟ၊မိန့်ပြီ။ တတ္ထ၊ဝစနေ၊ ထိုစကား၊ရပ်၌။ အာကွဏ္ဍာ၊နာ၊မ၊ အာဂ္ဂ

မဟုတ်သော အရေပ်တို့မည်သည်ကား။ တယောသုံးပါးကုန်သော။ အပါ
ယာ၊ ငရဲကိုရောနှောပြုတ္တာတို့လည်းကောင်း။ အရူပါ၊ အရူပတုံတို့လည်း
ကောင်း။အသညသတ္တာ၊ အသညသတ်သုံတို့ လည်းကောင်း။ ပစ္စန္တဒေ
သော။ ပစ္စန္တရာဇ်အရေပ်လည်းကောင်း။ ဓုန္ဒြိယာနုံ၊ ဓုန္ဒြေတို့၏၊ဝေဂ.လွှဲ၊
ချိုတဲ့သောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဂတာ၊မှားသော
အယူရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ဓုတိဓုမေ။ဤသည်တို့တည်း။ ।
ယံမဂ္ဂန္တိ၊ ယံမဂ္ဂံဟု သည်ကား။ ခေတ္တာဝိသေသေ၊ လယ်တာမြေကောင်း
သဘွယ်ဖြစ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ခေတ်အထူးခွဲ၊ ဂ.တံ၊
ပြုအပ်သော၊ယဇ်ဒါနုံ၊အကြင်အလှူသည်၊ဒေဝတို့၏၊တံ်ဒါနုံ၊ထိုအလှူသည်၊
ကောင်းကုန်။စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုဂတိ ၊နတ်ရွာ သုဂတိသို့၊ သမ္ဘာပနတော။
ကောင်းစွာ၊ရောံစေ ဘက်သောကြောင့်၊သုဂတိဂါမိမဂ္ဂံ၊သုဂတိဘဝသို့လား
ကြောင်းခရီး၊သည်ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊အပါယမဂ္ဂတော၊အပါယ်လမ်းကြောင်း
ထက်ရင်း၊ဇယ်မဂ္ဂါဒိဘေဒစ၊ခြေကြောင်းခရီး၊စသော လမ်းကြောင်းထက်
ရင်း။ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ သေဋ္ဌာဘာဝေန။ မြတ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်၊
မဂ္ဂါဒိပတိ၊မဂ္ဂါဒိပတိမည်၏၊ ဓုတိဂတ္တာ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်
၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဒါနုံ ဒါနုကိုလည်း။သဒ္ဓါဟိရိယောဝိယ၊သဒ္ဓါဟိရိတို့ကဲ့
သို့၊ဒေဝလောကဂါမိမဂ္ဂေါဟိ၊ နတ်ရွာသုဂတိဘဝသို့လာကြောင်းခရီးဟု
၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ယထာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်သို့ဟောသနည်းဟူမူကား။
သဒ္ဓါဟိရိယံ (လ)လောကန္တိ၊ သဒ္ဓါဟိရိယံ (လ)လောကံဟူ၍၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီ၊သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဟိရိယံ။ဟိရိလည်းကောင်း၊
ဒါနုံ၊ ဒါနုဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်တရား လည်းကောင်း၊
ဇေတေဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊ သပ္ပုရိသာနုယာတာ၊သူတော်ကောင်းတို့
အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တေ၊ဤသုံးပါးသောတရားကို၊
ဒိဝိယံ၊ နတ်ဖြစ်စေတတ်သော၊မဂ္ဂံ၊ ခရီး၊ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊
ဝဒန္တိ၊ဟောဘော်မူကုန်၏၊ အိယတ္ကံ၊သင့်စွ၊ဇေတေနမ္မေန၊ထိုတရားဖြင့်၊
ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်သို့၊သဂ္ဂေ၊သတ္တဝါသည်၊ဂစ္ဆတိ၊သွားရ၏၊ ।
ဝါ၊တနည်းကား၊မဂ္ဂမာဒိပတိတိ၊မဂ္ဂမာဒိပတိဟူ၍လည်း၊ပါဌော၊ပါဌ်ရှိ၏၊
အရိယမဂ္ဂေန၊အရိယမဂ်ဉာဏ်ကြောင့်၊ သဂ္ဂေ၊သတ္တဝါသည်၊သဒေဝ
ကာသ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကသ၊ သတ္တလောက၏၊ အာဓိပတိဘူ
တော၊အကြီးအကဲဖြစ်တော်မူ၍၊သဂ္ဂေ၊ဆဏာဖြစ်တော်မူ၏။ဓုတိ၊ဤသို့
တဿ၊ထိုပါဠိ၏၊အဋ္ဌော၊ အနုက်ကို၊ ဒဠ္ဍေ၊မှတ်အပ်၏၊သံယသဒါ

နာနှိုးဒေါ်ထားဘိအာဒီနဝ၊ သံဃာ့သဒါနာနိုးဒေါ်ထဉ်ကိုအစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ ပုနဝိ၊တဘာနိုလည်း၊ဒုက္ခြိုးကောယေ့သာ့၊ အယ္ယာခံဝုဏ္ဏိုလ်ကိုဖ်ိုး၊ဒါနသံဝိဘာဂေ၊ ပေးလှူခြင်းဝေဘန်ခြင်း၌၊ နိုယောဇေန္တိ၊တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ ဝိနိုးပြီ၊ ။

ဤဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊ ဒုက္ခြိုးကောယျံ၊ ပြိတ်သောအလှူကို ခံခြင်းငှါထိုက်သော၊တံအရိ၊ယသံဃံ၊ထိုအရိယာသံဃာတော်ကို၊ သဗ္ဗပဌမ၊တာ၊ သရုပ်အား၊ဖြင့်၊ဒယေယ္ယန္တိ၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေဝုဏ္ဏသာအဋ္ဌသတံ်ပသဏ္ဌာတိ၊ တံ၊ယေဝုဏ္ဏသာ အဋ္ဌသတံ ပသဏ္ဌာဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေတိ၊သော်သဒ္ဒါ။ ယေဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ အနိယမိတနိ၊ဒ္ဒသော၊ မမြဲသော အား၊ဖြင့် ညွှန်ကြားခြင်း၊ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ဝုဏ္ဏသာတိ၊ဝုဏ္ဏသာဟူသည်ကား၊သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်း အဋ္ဌသတိ၊သော်သဒ္ဒါ၊အဋ္ဌဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ တေသံ၊ထိုအရိယာဝုဏ္ဏိုလ်တို့၏၊ဂုဏတ္ထပရိ၊ဒ္ဒေ၊ဒေါ၊ အာရေ အတ္ထက်ကို ဖိုင်း၍ကြားကြောင်း ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊တေဝုဏ္ဏသာ၊ ထိုဝုဏ္ဏိုလ်တို့သည်၊ပဋိ၊ဗုဒ္ဓာ၊ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊စတ္တာ၊ရောစ၊ ၊လေးယောက်ကုန်သော ဝုဏ္ဏိုလ်တို့လည်း၊ ကောင်း၊ဟလော၊ဗိုယ်၌ဖြင့်ဝိတာ၊ တည်ကုန်သော၊စတ္တာ၊ရောစ၊လေးယောက်ကုန်သောဝုဏ္ဏိုလ်တို့လည်း၊ကောင်း၊ဤတို့၊ ဤသို့ အဋ္ဌ၊ ၄စ်ယောက်တို့သည် ဟောန်တို့ဖြစ်ကုန်၏၊သတံ်ပသဏ္ဌာတိ၊သတံ်ပသဏ္ဌာဟူသည်ကား၊သဒ္ဒ၊ ရိ၊သေဟိ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေက၊ဗုဒ္ဓသာဝက၊တေဟိ၊ ဘုရား၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်လည်း၊ကောင်း။ အညေဟိ၊ တပါ၊ကုန်သော၊ဒေဝမနုဿေ၊ဟိ၊စ၊နတ်လူတို့သည်လည်း၊ကောင်း။ပသဏ္ဌာ၊ဒ္ဒြိ၊မ၌ နတ်ကျွတ်ခြင်းကုန်ရာ၊ ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်း၊ဟု၊ဆိုကား၊ သဟာ၊ဝ၊တ၊သီလ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ဟာ၊ယာ၊ဂ၊တော၊အ၊ရိ၊ယ၊မ၊ဂ်ဉာ၊ဏ်နှင့်တကွဖြစ်သောသီလ၊ဒေ၊စ၊ရှိသော ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ ၊တေသံ၊ထိုရှစ်ယောက်ကုန်သောဝုဏ္ဏိုလ်တို့၏၊ သီလ၊သ၊မာ၊ဓိ၊အာ၊ဒ၊ယော၊သီ၊လ၊သ၊မာ၊ဓိ၊ဒေ၊စ၊ရှိကုန်သော၊ဂုဏာ၊ ကျေး၊ဇူး၊တို့သည်။ စ၊ဗ္ဗ၊ဂ၊ဗ၊ကုလ သုမနာ၊ဒိနုံ၊ စ၊ဗ္ဗ၊လ်ချေ၊ရာ၊ မ၊လေ၊ပန်း၊စ၊သည်တို့၏၊ သ၊ဟ၊ ၊တ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဂ၊န္ဓာ၊ဒ၊ယော၊ဝိ၊ယ၊ အ၊ချင်း၊ချင်း၊ တကွဖြစ်သော၊အ၊ဆင်း၊အ၊နုံ၊စ၊သည်တို့ကဲ့သို့၊သ၊ဟ၊ ၊တ၊ ၊ကွ၊ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟော၊ကို့ ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊တေ၊ထိုဝုဏ္ဏိုလ်တို့ကို၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊ဂ၊န္ဓာ၊ဒိ၊သ၊ဗ္ဗ၊န္ဓာ၊နုံ၊ ၊ဆင်း၊အ၊နုံ ၊စ၊သည်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝ၊ဗ္ဗ၊ါ၊ဒိ၊ဝိ၊ယ၊ပန်း၊တို့ကဲ့သို့၊သ၊တံ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ဒေ၊ဝ၊မ၊နု၊သ၊ာ၊နုံ၊ဝိ၊ နတ်လူတို့သည်လည်း၊

ဝိယာ။ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်မနာပါ။နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သည်။ ပသံသိယာဝ။ပြိုးမွမ်းအပ် ပြိုးမွမ်းထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။တေန။ထိုကြောင့်။ယေဝုဋ္ဌလာအဋ္ဌသတံပသဏ္ဌာတိ။ ယေဝုဋ္ဌလာ အဋ္ဌသဘံ ပသဏ္ဌာဟူ၍။ ရဏ္ဍီ။ဆိုအပ်၏။ ။

တေပန္။ ထိုပုဏ္ဍရိုလ်တို့သည်ကား။ သခေါပတော။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာ။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာနိပုဏ္ဍရိုလ် လည်းကောင်း။ဖလဋ္ဌော။သောတာပတ္တိဖလဋ္ဌာနိပုဏ္ဍရိုလ်လည်းကောင်း။ဣတိဒုတိယံ။ဤသည်ကား။ ကော်။တရုသော။ယုဂ်။အစုံမည်၏။ဝေ်။ဤအတူ။ယာဝ။အကြင်မျှလောက်။ အာရုဟတ္တမဂ္ဂဋ္ဌာ။ အာရုဟတ္တမဂ္ဂဋ္ဌာနိ ပုဏ္ဍရိုလ်လည်းကောင်း။ ဖလဋ္ဌော။ အာရုဟတ္တ ဖလဋ္ဌာနိပုဏ္ဍရိုလ် လည်းကောင်း။ ဣတိဒုတိယံ။ဤသည်ကား။ ကော်။ တရုသော။ယုဂ်။ အစုံမည်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ စတ္တာရိယုဂါနိ။လေ့လေ့ကျက်ကုန်သောအစုံတို့ဟုသည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ တေန။ထိုကြောင့်။ စတ္တာရိ ဘောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိတေ ဒကျိုးကောယျာတိ။ စတ္တာရိ ဘောနိယုဂါနိ ဟောန္တိ တေဒကျိုးကောယျာဟူ၍။ အာဟ။ဆိုပြီ။တေတိဣဒံ။ တေဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးဖြစ်သောပုဒ်၌။ အနိယမတော။ အမြဲမရှိသော အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာနံ။ အကျဉ်း ပြအပ်ကုန်သည် တို့ကို။ နိယမေတွာ။ပိုင်း ခြားမှတ်သား၍။ဒသသံ။ ပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ ဟိသစ္ဆံ ၅နှစ်၏။ သဗ္ဗေပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ။ ထိုလေးယောက်ကုန်သော ယောဂျားမြတ်အစုံတို့သည်။ ကမ္မဋ္ဌ။ ကံကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မဖလဋ္ဌ။ ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း။သဒ္ဒဟိတွာ။ယုံကြည်၍။ဒါတဗ္ဗံ။ပေးလှူအပ် သော။ဒေယျဓမ္မသင်္ခါတံ။လှူဘွယ်ဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်သော။ ဒကျိုကံ။ မြတ် သောအလှူကို။အရဟန္တိ။ထိုက်ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။ ဒကျိုကော ယျာ။ ဒကျိုကောယူမည်ကုန်၏။ ကသ္မာ။ အဘာယိ။ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဂုဏဝိသေသ ယောဂေန။ ဂုဏ်အထူးနှင့် ယှဉ်သည်ဖြင့်။ ဒါနသ။ ဒါန ကုသိုလ်စေတနာ၏။မဟပ္ဖလဘာဝသာဓနတော။ ကြီးမြတ်သောအကျိုး ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြုံးစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သုဂတသ သာဝကာတိဌေ။ သုဂတသ သာဝကာ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ သမ္မာ သမ္ဗုद္ဓသ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မသဝနဋ္ဌေ။ တရားတော်ကိုကြားနာခြင်း သောအဓိပ္ပာယ်၌။ အရိယာယတ္ထတိယာ။ အရိကာတတ်ဖြင့်။ စာတတာယ။ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံမဂ္ဂံ။ထိုတရားတော်ကို။ သုဏန္တိ။နာတတ် ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။သာဝကာ။သာဝကမည်ကုန်၏။ တေသု

ဒိန္နာနိမဟပ္ပလာနိတိ၊ ၎ကေ သုဒိန္နာနိမဟပ္ပလာနိဟု သည်ကား၊ ၎ကေသု သုဂတသာသနကေသု ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သာကေတာ်တို့၌၊ အပ္ပကာ နိုပိ၊ အနည်းငယ်မျှသည်းမြစ်ကုန်သော၊ ဒါနာနိ။ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဒိုဋ္ဌါဟကေ၊ ကော၊ အလှူခံဝတ္ထု၊ လိုအားမြင့်၊ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အလှူခံဝတ္ထု၊ လိုရာစင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်။ မဟပ္ပလာနိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေန၊ ထိုကြောင့်- ဟေ။ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာဝတာ၊ ဘိက္ခဝေ(လ)အဂ္ဂမဂ္ဂေယတိတိ ဆိုပြီ၊ ယာဝတာ၊ ဘိက္ခဝေ(လ)အဂ္ဂမဂ္ဂေယတိ ဤသို့အစရှိသောစကား ကိုးနှောတော်မူပြီ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ ယဉ္စကာ၊ ခဏ်ကြင်ကွေ့လောကိကုန်သော၊ သံဃာဝါ၊ သံဃာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂဏာဝါ၊ ဂိုဏ်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို သံဃာဂိုဏ်းတို့တက်၊ ကတ္ထာ၊ ကတ္တာ၊ ကသ်ံ၊ ဟာ။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်တော်သားသံဃာတော်ကို၊ အဂ္ဂံ၊ အကြီးဟူ၍၊ မြတ်ဖွယ်ဟူ၍၊ အဂ္ဂါယတိ၊ ပေါ်တော်မူအပ်၏။ ။စတ္တာရောစ ပဒိုပနွာဘိ၊ စတ္တာရောစ ပဒိုပနွာ ဤလေးအစရှိသောစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တတ္ထမေव၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ဆုပေန၊ ဤဝတ္ထုနှင့်ကား၊ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ ဦးမြီ၏ လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီး၏လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တမတ္ထံ၊ ဆို အပ်သော အနက်ကို၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂတ္တွာ၊ ကြွလာခဲ့၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘဂ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ အဠ္ဠပုတ္တိ၊ အကြောင်း ပြုလတ္တံကိုး၊ ကတ္ဝာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ဘတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဝမ္ပေ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ဒေဝ သာ၊ ထိုဒေဝသနာတော်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ဟိတာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဆုတိ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကဲ့ သို့ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။ဝိဟာရဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊ ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထုတို့၏အဘွင့် သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

---

၄ မဇ္ဈိမကဝဂ်-၇-စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု။

အာသိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေနတိဏ္ဏံ၊ အာသိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေနဟူသော၌ ဝိမာနဝတ္ထုသည်။ စဘုရိတ္ထိဝိမာန်။ စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တသေးထို ဝတ္ထု၏ဦးပဋိတ္ထိ ပြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝတိ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟာရဇေတဝန်၊ နေတောင်မှ စည်၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော။ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဟောဠာ၊ အောက်၌၊ ဝတ္ထုနယေန။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်း ဒသစာရိကို၊ စရဏ်နှော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသာဝဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။ ဂတောဟောက်တော်မူ၏သော။ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ တတ္ထ။ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ပဠိပါဠိယာ အစဉ်အတိုင်း။ ဌိတောသု၊ တည်ကုန်သော။ စတ္ထာသုဝိမာနေသု၊ လေးခုကုန်သောဘုံဗိမာန်တို့၌၊ ပဠေကံ၊ အသီးအသီး၊ အဏ္ဍ ရာသဟာသ ပရိဝါရာ၊ တယောင်သော နတ်သမီး အခြံအရံရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တိယာ၊ ခံစားကုန်သော၊ စတသော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ နေဝဒိတာရော၊ နတ်သမီးတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တာဟိ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ဝဏ္ဏေ၊ ရှေ့ဘဝ၌၊ ကတ ဘမ္မံ၊ ပြုခဲ့ကုံးသောကောင်းမှုကံကို၊ ဝုဏ္ဏေနာ၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာသိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေန(ပ)ဝဏ္ဏောစတောသဗ္ဗဒိသာပဘာသတိတိ၊ အာသိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေန(ပ)ဝဏ္ဏောစတောသဗ္ဗဒိသာပဘာသတိ ဟူကုန်သော၊ ဂါထာတိယာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဠိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဝုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။ တာပိ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ တသေ။ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ ဝုဏ္ဏာနန္တရံ၊ မေးတော်မူသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ပဠိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဗျာကရိံသု၊ ဖြေကြားကုန်၏။ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒသေသုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သာဒေဝတာအတ္တမနာ(ပ)ယသသကမ္မသိဒ္ဓိဝလဒ္ဓိ၊ သာဒေဝတာအတ္တမနာ(ပ)ယသသကမ္မသိဒ်ဝလံဟူ၍၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။

ကိုရေ၊ တဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦးအုံ၊ တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ကဿပသ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ထက်ထက်တော်၌၊ ဧသိကာနာမကေ။ ဧသိကာအမည်ရှိသော၊ ရဟေ။ တိုင်း၌၊ ပဏ္ဍိကတောနာမ၊ ပဏ္ဍိကတာအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊

ပြည်၌၊ကုသဝေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တာ။ဖြစ်လေကုန်၏။ ဝယပ္ပတ္တာ၊အ
ရွယ်သို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ဝေဿိတ်ယောဇနဝေါ၊ထိုပြည်၌ပင်လျှင်၊
ပဘိကုလ်၊လင်၏အိမ်သို့၊ဂတာ၊သွား၊ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သမဂ္ဂဝါသံ
အညီ ခေတ္တတ်နေခြင်းကို၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့တွင်၊
ကောဏ္ဍဉ်ကား၊သောမိန်းမသည်၊အညတရံ၊တပါး၊သော၊ပိဏ္ဍစာရိကံ
ဆွမ်းခံ၊သွား၊သော၊ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုန္ဒိဘရကလာပ်၊ ဒုဏ္ဍေပန်းတစည်းကို၊ အဒါသိ
ပေးလှူ၏။ အာဟာ၊တယောက်၊သောမိန်းမသည်၊ အညဿ၊ တပါး၊သော
မ၊ထေရ်အာ၊နိုလုပ္ပလဟတ္ထက်၊ကြာညိုပင်လက်တဂိုင်ကို၊ အဒါသိ၊ပေး
လှူ၏။အပရာ၊တယောက်သောမိန်းမသည်၊ပဒုမဟတ္ထက်၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း
လက်တဂိုင်ကို၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏။အပရာ၊တ၊ယောက်သောမိန်းမသည်၊
သုမနမဂုဠာန်၊ မြက်လေးဂုံပန်းကုံးတို့ကို၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏။ တာ၊ထိုမိန်း
မတို့သည်၊ အပရေနသမယေန၊တပါး၊သော၊ကာလ၌၊ ကာလံ၊ရုဏ်ခြင်း
ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊တာ၊ဝတိံ်သာ၊ဝနေ၊တာ၊ဝတိံ်သာနတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိံ်သူ
ဖြစ်လေ၊ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီး၊တို့အား၊ သ၊ဟ၊သ၊ဒ္ဓေ၊ရာ၊ပါ၊ တ
ဝေါင်တ၊ယောင်သော နတ်သမီး၊အခြံ၊အရံ၊တို့သည်၊ ပရိ၊ဝါ၊ရော၊ခြံရံ၊အပ်
သည်၊အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တာ၊ထိုနတ်သမီး၊တို့သည်၊ တတ္ထ၊ထိုတာ၊ဝတိံ်
သာနတ်ပြည်၌၊ ယာ၊ဝတာ၊ယုဘံ၊ အသက်သက်ဆုံး။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ်၊နှင့်၌
ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘ၊ဝိတ္ဝာ၊စံ၊စား၍၊ တ၊တော၊ ထိ၊သာ
ဝတိံ်သာနတ်ပြည်မှ ရုတာ၊ရုတောကုန်သည်ရှိ၊သော်။ ဘ၊သော၊ဂ၊ဗ္ဗာ၊သ
ထိ၊ကောင်းမွက်၏သာသျှင်၊ဝိပါ၊ဘာ၊ဝ၊သေ၊သေ၊ အ၊ကျိုး၊ကြွင်း၊အာ၊ဖြင့်
အ၊ပရ၊အ၊ပရံ၊အ၊ဆက်သက်၊ ဘ၊ဗ္ဗေ၊ဝ။ထိ၊တာ၊ဝ ဘိံ်သာနတ်ပြည်၌သာ
လျှင်၊ သံ၊သ၊ရေ၊ဗ္ဗိ၊ယော၊ ကျင်လည်ကုန်လျက်၊ ဒုမ၊ဘို့ ဗုဒ္ဓ၊ပ္ပါ၊ဒေ၊ဗျ၊ ဝါ၊တို့
မြတ်စွာဘုရား၊ဖြစ်၊တော်မူ၊သော၊အ၊ခါ၌၊ ဘ၊ဗ္ဗေ၊ဝ၊ ထို၊တာ၊ဝ၊ဘိံ်သာ၊နတ်
ပြည်၌သာ၊လျှင်၊ဥ၊ပ္ပ၊နွာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဝ၊ဗ္ဗ၊နယေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သော၊နည်း ဖြင့်
အာ၊ယ၊ဿ၊တာ၊မ၊ဟာ၊မော၊ဂ္ဂ၊လာ၊နေ၊နု၊အ၊ရှင်မ၊ဟာ၊မော၊ဂ္ဂ၊လာန်မ၊ထေ၊ရ်သည်၊
ဝုဏ္ဏ၊တာ၊ မေ၊အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တာ၊သု၊ထိုနတ်သမီး၊တို့တွင်၊ ဂ၊ကော၊တ
ယော၊ကော်သော၊နတ်သမီး၊သည်၊ အ၊ဗ္ဗ၊နာ၊ ဝိ၊မိ၊သည်၊ကဘံ၊ ပြုအပ်သော
ဝုဗ္ဗ၊ကမ္မံ၊ရှေး၌ပြုဖြစ်သော၊ကုသိုလ်ကံ၊ကို၊ ထေ၊ရ၊သ၊ အ၊ရှင်မ၊ဟာ၊မော၊ဂ္ဂ၊လာန်
မ၊ဟာ၊ထေ၊ရ်အာ၊ ဂ၊ထေ၊ဗ္ဗိ၊ ဖြ၊ကြား၊လို၊သည်ဖြစ်၍၊ ဒုန္ဒိ၊ဘ၊ရာ၊နံ(လ)ပ၊ဘာ
သ၊တိ၊ကိ၊ ဒုန္ဒိ၊ဘ၊ရာ၊နံ(လ)ပ၊ဘာ၊သ၊တိ၊ဟု၍။ အာ၊ဟ၊သ္ယာ၊ဟ်ဆိုတို့၏။ ။

မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊တကာတော်မသည်၊ ဧသိကာနုံ၊ဧသိကာတိုင်းတို့၏၊ ဥဏ္ဏာတည်မြဲ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်၌၊ ရေမြေ့ပြေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏကတေ၊ ပဏ္ဏကတာ အမည်ရှိသော၊ နဂရဝေ၊ ဗြိတ်သောမြို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရဏ္ဏသ၊ ကြွသွားသော၊ ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်းအား၊ ဣန္ဒိဝရာနုံ၊ဥဒ္ဓေပန်းတို့၏၊ဟတ္ထကံ၊တလက်ကိုင်ကို၊အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၊မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေ၊တကာတော်မအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏(ပ)၊တေန၊ထိုကံကြောင့်၊ မေ၊တကာတော်မ၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ၊အပရာ၊တယောက်သောနတ်သမီးသည်၊နိလုပ္ပလဟတ္ထကံ(လ)ပဘာသတိတိ၊နိလုပ္ပလဟတ္ထကံ(လ)ပဘာသတိဟူ၍၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ ၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊အဟံ၊တကာတော်မသည်၊ ဧသိကာနုံ၊ ဧသိကာတိုင်းတို့၏၊ဥဏ္ဏာတည်မြဲ၊မြင့်သောအရပ်၌၊ရေမြေ့ပြေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏကတေ၊ပဏ္ဏကတာအမည်ရှိသော၊နဂရဝေ၊ဗြိတ်သောမြို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ စရဏ္ဏသ၊ကြွသွားသော၊ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်းအား၊ နိလုပ္ပလဟတ္ထကံ၊ကြာညိုပန်းလက်တကိုင်ကို၊ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၊မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊တကာတော်မအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏(ပ)၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊တကာတော်မ၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ၊အပရာ၊ တယောက်သောနတ်သမီးသည်၊ဩဒါတမူလံ(လ)ပဘာသတိတိ၊ ဩဒါတမူလံ(လ)ပဘာသတိဟူ၍၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊တကာတော်မသည်၊ဧသိကာနုံ၊ဧသိကာတိုင်းတို့၏၊ ဥဏ္ဏာတည်မြဲ၊မြင့်သောအရပ်၌၊ ရေမြေ့ပြေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏကတေ၊ပဏ္ဏကတာအမည်ရှိသော၊နဂရဝေ၊ဗြိတ်သောမြို့၌၊ဝိဏ္ဏာယ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရဏ္ဏသ၊ကြွသွားသော၊ ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်းအား၊ ဩဒါ

တမ္ဘလံ၊ ပြိုသောအစွယ်ရှိသော၊ဟရိတပဏ္ဍိ။ စိန်းသောအရှက်ရှိသော၊ သားရေးဒိုင်ခ်ု၊ ဥဒကသို့၊ရေအပြင်ခ်ု၊ ဇာတံ၊ရောက်သော၊ ပဒုမ်၊ပဒုမာ ကြာကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၊တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊မေ၊ တကာ တော်မခား၊ ဇောဒိသော၊ ဤသို့ သတော ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော၊ဖြစ်၏၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီး၊သော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ သိဟ္ဍ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊ မေ၊တကာတော်မ၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိ သော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုပ် မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပ စေနိုင်၏။ ၊အပရော၊ တယောက်သော နတ်သမီး သည်၊ အပတံ သုမနာ၊(ဝ)ပဘာသတိတိ၊ အပတံ သုမနာ၊(ဝ)ပဘာသတိတဟု၍၊ အာဟ၊ ရှေးက်ဆိုး၏။ ၊မဟာနုဘာဝ၊ ကြီး၊သော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိ၊သော၊ သိဟ္ဍ၊ရှင်ရဟန်း။ သုမနာ၊သုမနာအမည်ရှိသော၊ အပတံ၊တကာ တော်မသည်း ဇေသိကာနံ၊ ဇေသိကာ တိုင်းတို့၏။ ဥဿ္ဟတ်ဖို့၊ ပြင့်သော အရေပ်၌၊ ရမ္မောနေ့လျော်ကွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဍကတော၊ ပဏ္ဍကတာအမည်ရှိ သော၊ နဂရဝေ၊ ဖြတ်သောမြို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဘွင်းအလို့ငှါ၊ စဉ်ကြာသား ကြွေကွားသော၊ သုမနသား၊ကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊ သိဂ္ဂုနော၊ဟောန်း ဆား။ ဒန္ဓဝဏ္ဏောနိ၊ ဆင်ကွယ်၏အဆင်းကဲ့သို့ ပြုစင်သောအဆင်းရှိကုန် သော၊ ဘုမဒုမကုဋ္ဌောနိ၊ဖြတ်လေးပန်းဝုံ တို့ကို၊ အာဒါသိ ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ ၊တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်။ မေ၊တကာတော်မ၏၊ ဇောဒိသော၊ဤသို့ သတောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်။ မေ၊တကာတော်မ၏၊ဝဏ္ဏော၊စ၊အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာ သတိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပနိုင်၏။ ၊

ကဿ၊ ဘိုဂါဃာတိ၌၊ ဒုန္ဒိဝရာနံ၊ဟတ္ထကန္တိ၊ ဒုန္ဒိဝရနံ၊ဟတ္ထကံ၊ဟူ သည်ကား၊ ဥဒ္ဒါလကဟတ္ထဝုတ္ထ ၊ရှေ့ပန်းလက်တော်ကိုင်ကို၊ ဝါတ၊ဃာတ ဝုတ္ထကလေပ်၊ ရှေ့ပန်းလက်တော်ကိုင်ကို၊ ဇေသိကာနန္တိ၊ဇေသိကာနံ၊ဟူသည် ကား၊ ဇေသိကာရ၌သား၊ဇေသိကာအမည်ရှိသောဝိုင်း၏၊ ဥဿ္ဟတ်ဖို့ နဂရ ဝေ၊ရတိ။ ဥဿ္ဟတ်ဖို့ နဂရဝေ၊ဟူသည်ကား၊ ဥဿ္ဟတော၊ပြင့်သော၊ ဘူမိ ပဒေသော၊မြေအရပ်၌။ နိဝိ၊ဋ္ဌ၊တည်ထောင်တန်ဆင်း၊အပ်သော၊မေဃာနုံ၊ ရိုးပင်းတိမ်တို့၏။ ပရိယန္တေဟိ၊အစွန်းတို့ဖြင့်၊ ဌိတေ ပိယ၊တည်ကုန်သကဲ့ သို့။ အစ္ဆုဂ္ဂတေ ဟိ၊ အထက်သို့ပြင့်ကုန်သော၊ ပါသာဒကူဋာ ဂါရ ဒိတိ၊

ပြာသာဒ် ရသစ်မွန်ချွန်စသည်တို့ဖြင့်၊ ဥဏ္ဏတေ၊ဖြင့်သော၊ဥတ္တုမနုဂရေ၊ ဖြတ်သောမြို့၌၊ ပဏ္ဏကတေတိ၊ ပဏ္ဏကတေဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ပဏ္ဏကတ အမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ပြည်၌၊ ။နိသုပ္ပကဟတ္ထကန္တိ၊ နိသုပ္ပလဟတ္ထကံ ဟူသည်ကား၊ ကုဝလယကလာပံ၊ ကြာညိုပန်းစည်း ကို၊ ။သြဒါတမူလကန္တိ၊ သြဒါတမူလကံဟူသည်ကား။သေတမူလံ၊ ဖြူသောကြာစွယ်ကို၊ဘိသမူလာနံ၊ကြာစွယ်တို့၏၊ဝေလတာယ၊ဖြူသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သော၊ ပဒုမကလာပံ၊ပဒုမ္မာကြာပန်းစည်း ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊တောနုထိုကြောင့်၊ဟာရိတပတ္တန္တိအာဒိ ဟာရိတပတ္တံ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊အာဟ၊မိန့်ပြီ၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိ၌၊ဟာရိတ ပတ္တန္တိ၊ ဟာရိလပတ္တံဟူသည်ကား၊ နီလပတ္တံ၊စိမ်းညိုသောအရွက်ကို၊တိ သစ္ဆံ၊ဖြင့်၏၊ အဝိဇဟိတမကုဋ္ဌပတ္တသ၊မစွန့်အပ်သောဝုံ သောအရွက်ရှိ သော၊ပဒုမသ၊ပဒုမ္မာကြာ၏၊ ဗာဟိရပတ္တာနိ၊အပင်ဖြစ်သောအရွက်တို့ သည်၊ ဟာရိဘဝဏ္ဏာနိ၁၀။စိမ်းညိုသော အဆင်းရှိကုန်သည် သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဒကမှိသရေဓာတန္တိ၊ ဥဒကမှိ သရေဓာတံဟူ သည်ကား၊သရေ၊အိုင်၌၊ဥဒကမှိ၊ရေအပြင်၌၊ဓာတံ၊ရောက်သော၊သရော ရုဟံ၊ရေအိုင်၌ရောက်သော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗော၊အနက် တည်း။ ။သုမနာတိ။ သုမနဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမာ၊ ဤသို့သုမနဟူ၍ အမည်ရှိသော၊ သုမနဿာတိ၊ သုမနဿဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရေစိတ္တသ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊ သုမနမကုဋ္ဌာနိတိ၊ သုမနမကုဋ္ဌာနိ ဟူသည် ကား၊ ဓာတိသုမန ဝုဗ္ဗမကုဋ္ဌာနိ၊ မြတ်လေးပန်းဝုံ တို့ကို၊ ဒန္ဓဝဏ္ဏာနိတိ၊ ဒန္ဓဝဏ္ဏာနိ ဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌာကံ၊ အသစ်စက်စက်၊ ဥလ္လိခိတဟတ္ထေ ဒန္ဓသဒိသ ဝဏ္ဏာနိ၊ ပွတ်သစ်သော ဆင်စွယ်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ ကုန်သော၊ ။

ဧဝံ၊ဤသို့။ တာဟိ.ထိုနတ်သမီးတို့သည်။ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ကဝ ကမ္မေ၊ပြုခဲ့ကုန်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ကထိတေ၊ လျှောက်ကြား၊အပ်သည် ရှိသော်၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊တာသံ၊ထိုနတ်သမီးတို့အား၊အနုဝဇ္ဇိက ထုံ၊အစဉ်အတိုင်းသောတရား၊စကား၊ကို၊ကထေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊သစ္စာ နှိ၊သစ္စာတို့ကို၊ ပကာသေသိ၊ပြတော်မူ၏။ သစ္စပရိယောသာနေ။ သစ္စာ လေးပါး၊ကို ဟောကြားတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ တာသဗ္ဗာပိ၊ထိုအလုံးရုံ သောနတ်သမီးတို့သည်လည်း။ သဟာပရိဝါရာ၊အခြံအရံနှင့်တကွ၊သော တာပန္နာ၊သောတာပန်တို့သည်၊ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ထေရော၊မထေရ်

သည်။ တံပဝတ္ထိ'။ ထိုအကြောင်းကို၊ မနုဿလောကံ၊လူ ဖြည့်သို့။ အာဂတ်ကွာ၊လာ၍။ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား သျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ 'ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္တံ။ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ'၊အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြုတော်မူ၍၊သမ္ဗတ္တာပဓိသာ ယာ၊ရောက်လာသောပဓိသာဘိအား။ မြေ့၊တရား၊တော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟော ကြားတော်မူ၏။ သာဓမ္မဒေသနာ၊ထိုဘရား၊ဒေသနာသည်၊မဟာဇနသား လူများအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသည်။ ဓာတာ၊ဖြစ်၏၊ဟူတိ၊ ဤသည်သျှင်စကား၊တည်အပြီးသတ်တည်း။ ၊စတုဓာတုဝိภังသုတ္တံနှင့်၊ စတုဓာတုဝိภังသုတ္တ၏ အာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ-၇ အမ္ဗဋိမာနဝတ္ထု။

ဒိဋ္ဌေနေ အမ္ဗဋ္ဌနံ ရမ္ဘတ္ထိ ဟူဝေ။ ဒိဋ္ဌေနေ အမ္ဗဋ္ဌနံ ရမ္ဘတိ ဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု သည်၊အမ္ဗဋိမာနံ၊ အမ္ဗဋိမာနဝတ္ထု၊တည်း။ တသ္မာ၊ထိုဝတ္ထု၏ဥပတ္တိ၊ဖြစ် ကြောင်းကား၊ ကာ၊အာဘယိနည်း။ ။ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ သာ ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေန သမယေန၊ထိုအခါ၌ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အညတရာ၊တယောက်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမ သည်၊အာဝါသ ဒါနသား ကျောင်းဟူသောအလှူ၏မဟာပွဲသဘင်ကြီး၊ ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ မဟာနိသံသတာ၌၊ ကြီးမြတ် သောအာနိသင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ ဆဋ္ဌဓာတာ၊ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရား ကို၊ အာဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးဝတ်စွာရှိခိုး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ အပေါ်၊ တပည့်တော်မသည်၊ ဂေါ်၊တခုသော၊ အာဝါသံ၊ကျောင်းကို၊ ကာရေ တုကာမာ၊ ဆောက်လုပ်စေခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သော၊ ဘာ ရှိသော၊ ဘြကာသံ၊ အရပ်ကို၊ အာဘိဂ္ဂိတုံ၊ကြားစိမ့်သောငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ထား၏။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊သိက္ခာ။ရေဟန်းတို့ကို၊အာဏာပေသိ၊စေခိုင်းတော်မူ၏။သိက္ခာ။ ရေဟန်းတို့သည်၊ တသ္မာ၊ ထိုဥပါသိကာမအား။ ဘြကာသံ၊ အရပ်ကို၊ ဒေသေသုံ၊ပြကုန်၏။ သာ။ထိုဥပါသိကာမသည်၊တတ္ထ။ထိုအရပ်၌၊ဖြေကင် ယံ၊မြေလျှောခ်ဘွယ်ရှိသော၊ အာဝါသံ၊ကျောင်းကို၊ကာရေတွာ၊ရောက်

လုပ်စေ၍။ တာသမဝိဟာရသား၊ ထိုကျောင်း၏၊ သမန္တတောဝ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ အမ္ဘရုက္ခေ၊ သရက်ပင်တို့ကို၊ ရောပေသိ၊ စိုက်၏။ သောအာဝါ သော၊ ထိုကျောင်းကို၊ သမန္တတောဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အမ္ဘပန္တိဟိ၊ သရက် ပင်အစဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော၊ ခြံရံအပ်သော၊ ဆာယုဒကသမ္ပန္နော၊ အင်ရိပ် ရေနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းတည်သော သဒိသဝါလုကာ ကိဏ္ဏာ ကဏ္ဏဝေါ ကိဏ္ဏာ ဝုလဝတ္ထုနိယကိန္နဝ်တူသော သဲဘို့ဖြင့်ခြမ်းသောဖြူသော ခြေအောက်ရှိ သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်မနောဟရော၊ စိတ်နှလုံးကို ဆောင်တတ်သည့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သား၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ တံဝိ ဟာရံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ နာနာဝဏ္ဏေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိကုန် သော၊ ဝဏ္ဏေဟိ၊ အာဝတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗဒါမဂန္ဓဒါမဒိဟိ၊ ပန်းဆိုင်းနံ့သာဆိုင်းတို့ဖြင့်ဝင်း။ ဒေဝိမာနံဝိယ၊ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ အာလက် ရိတ္တာ၊ တာန်ဆာဆာ၍၊ တောလပဒီပ်ဆိမီး၊ ကို၊ အာရောပေတ္တာ၊ တင်ထား၍၊ အမ္ဘရုက္ခေ၊ သရက်ပင်တို့ကိုလည်း၊ အဟ၊ တေဟိ၊ အစားမချေကုန်သော၊ ဝဏ္ဏေဟိ၊ အာဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ ဝေဌေတ္တာ၊ ရစ်၍။ သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ နိယျာဒေသိ၊ လှူဒါန်းပူဇော်၏။ သား၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌၊ ကာလံကတ္တာ၊ ရတေ၍။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ၏။ တာသား၊ ထိုနတ်သမီး၊ အား၊ မဟန္တံ၊ ကြီး ကျယ်သော၊ အမ္ဘဝနပရိက္ခိတ္တံ၊ သရက်တောဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန် သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ သား၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ တတ္ထ၊ ထို ဗိမာန်၌။ အဋ္ဌာရသ ဂဏ ပရိဝါရိတာ၊ နတ်သမီး အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စနုဘဝ တိ၊ သုံးဆောင်ခံစား၏။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာ နော၊ အာရုဝ်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဥပဂန္တွာ။ ချဉ်းကပ်တော်မူ လေ၍။ ဒိဗ္ဗန္တေ အာယုဝံ ရေမ်(လ)ပဘာသတိဟိ၊ ဒိဗ္ဗန္တေ အာယုဝံ ရေမ်(လ) ပဘာသတိဟူ၍။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ၍ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဝုန်ဆိုး မေးတော်မူ၏။

မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ တော၊ သင်၏။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အာယုဝံ၊ သရက်ဥယျာဉ်သည်။ ရေမ်ဟေ ရော်ဘွယ်ရှိ၏။ ဣတော၊ ၍ သရက်ဥယျာဉ်၌၊ မဟာလတာ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ နာနာတူရိယသံဃုဋ္ဌော၊ အထူးထူးသောတူရိ ယာတို့၏အသံရှိ၏။ အဋ္ဌာရသ ဂဏ ဟောသိတော၊ နတ်သမီး အပေါင်းသည် ကြွေးကြော်သောအသံရှိ၏။ ဣတော၊ ၍ ပြာသာဒ်၌၊ ပဒီပေါ၊ ဆီမီးသည်

လည်း နိုင်ငံ့အခါခပ်သိမ်း ဇလတိုးတွန်းပစ်၏။ မဟာကြီးကျယ်ဝါသော သောဝဏ္ဏယာ။ ဣဒ္ဓိအတိုင်းသော၊ တေဇသင်နှတ်သို့ ရှိ၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒိ ကို၊ ရုဿဖုလပါ၊ အဝတ်ပုဆိုးသိုးကုန်သော ရုက္ခပေါ်ဟု၊ သရက်ပင်တို့ဖြင့် သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိပါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ ။မဟာနုဘာဝေ ကြီးသောတာန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီး၊ ကေနု၊ အဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တော်သင်နှတ်သမီး အား၊ ဧတာဒိသော၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဝေတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ တော်သင် နှတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။ ။ ဣဒ္ဓေ မနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော သာဒေဝတာ၊ ထိုနှတ်သမီး သည်၊ ဇာဒ်ဖလံ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသာ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု ရှင်ရဟန်း ဩဝါ၊ တကာ၊ တော်မသည်။ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အခ ပြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုရိမာယဓာတိယာ၊ ရှေးဖြစ်သော ဘဝ၌၊ မနုဿသော၊ ကေ၊ လူပြည်၌။ အမ္ဘော်ဟိ၊ သရက်ပင်တို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတံ၊ ခြံရံ အပ်သော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ သံဃသာ၊ သံဃာတော်၏၊ အတ္ထာယ၊ အ ကျိုးငှါ၊ ကာရေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ၏။ ။ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းသည်၊ ပရိ ဝေသိ၊ တော်ဆောက်လုပ်၍ပြီးသည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗတ္တေ နိုင်ငံတော် ပြီးပြီ သောကျောင်း၏၊ မဟေ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အမ္ဘော ဟိ သရက်ပင်တို့ဖြင့်၊ အန္ဓာဒယိတ္ထာန၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဒုဿမယေ၊ ဝုဆိုးတို့ ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဝေ၊ သစ်သီးတို့ကို၊ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ။ဘဏ္ဍ၊ ထိုသရက် ပင်တို့၌၊ ပဒီပ၊ ဆီမီးကို၊ ဝေ၊ လတ္ဝာ၊ ညှိထွန်း၍။ ဂဏဒုတ္တမံ၊ နှတ်လူအ ပေါင်းတို့သက်ဖြတ်သော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ ဘောဇယိတ္ဝာ၊ ဆွမ်း ကျွေး၍။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သဂေဟပါဏိတိ၊ ဓိမ် လက်တို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ နိယျာ၊ ခေ တိ၊ ဆောင်နှင်းပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း။ ဘေနု၊ ကိုယ်ထိုသဘောရှိသော၊ ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ မောတကာ၊ တော်မ၏။ အမ္ဘဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်သည်၊ ရတ္ထိ၊ ရွှ ဝေါ်ဝယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒေ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်တော်၌၊ ပဘဿ ရတ်ကား၊ ကြီးကျယ်သော။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒိသည်။ နာနာတူရိယ

သံဃာ့ဌာနေ၊အထူးထူးသောဘုရားတို့၏အသံသည်၊အနန္တရာဂဏနေလာ သိတောနှတ်သမီးအပေါင်းကြွေးကြော်အပ်သောအသံရှိသည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ထွေး ဤပြာသာဒ်၌ ဒီပေါစ။ ဆိမ်းသည်လည်း။ နိစ္စံ၊အဓိဝပ် သိမ်း။ဇလတိ၊ထွန်းတောက်ပ၏၊မဟာကြီးကျယ်သော၊သေါဝဏ္ဏယော၊ ရွှေအတိုပြီးသော။ဝေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ပါသာဒေါ၊ပြာသာဒ်ကို၊ဒုဿဝလေတိ၊ ဝုဆိုး၊ယျင်အသိုးရှိကုန်သော။ ရုက္ခေဟိ၊ သရက်ပင်တို့သည်၊ သမန္တာ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိဝါရိတောဝ၊ခြံရံအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာ ခုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်၊ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ တေန။ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊တာကာတော်မအား။ဇောတာ ဒိသော။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊ အသင်းသည်၊ ဇာတော ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊တာကာတော်မ၏။ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အသင်းသည်လည်း။သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ် မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သာဒေဝတာ၊ထိုနတ်သမီး သည်၊ဗျာကာသိ။ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပါထာတို့၌၊ မဟာလွေကောတိ။ မဟာလွေကောဟူသည်ကား။ မဟာနှောကြီးကျယ်သော၊ အာယာမ၊ဝိတ္ထာရေဟိ၊ အလျားနှင့်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓေ၊ခေနစ၊အစောက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော၊ ဥဠာရတမော၊ အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော၊ ဣတိ၊အယံ၊ ဤသည်ကား။အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း၊ အနန္တရာဂဏနေလာသိ လောတိ၊အနန္တရာဂဏနေလာသိတောဟူသည်ကား။ တံ'ထိုနတ်သမီးကို၊ ပမောဒိတု၊မြေ့လျော်စိမ့်သောဌာ၊သံဝိတိဝေသနစေ၊ပေါင်းခြင်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိယသလ္လာပဝေသနစ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကိုပြောဆိုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနန္တရာသံဃေန၊ နှတ်သမီး၏ အပေါင်းသည်၊ သမုဒ္ဒေ၊သိတော၊ ကောင်းစွာ ကြွေး ကြော်အပ်သောအသံရှိ၏။ ။ပဒီပေါ၊စေဏ္ဍ၊ဇလတိ၊ပဒီပေါ၊စေဏ္ဍ၊ဇလ တိဟူသည်ကား၊ သူရိယရတ္ထိ သမုဒ္ဒလကိ၊ဏောဝိတာ၊နော၊ နေ့ပင်း၏အာ ရောင်ကဲ့သို့ထွက်သော ရောင်ခြည်တည်းဟူသော ဗိတာန်နှင့်တူသော၊ ရုတ်နုပဒီပေါ၊ ရတနာဆိမ်းသည်လည်း၊ ဣဒေ'ထိုပြာ သာဒ်၌၊အာဘိ၊ဇလတိ။လွန်စွာတောက်၏။ဒုဿ၊ဝလေ'ဟိ'ဣဒေ'ဒုဿ၊ဝလေ ဟိ'ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဇေတော'ထိုသရက်ပင်တို့အား၊ ဒုဿာနိ'ဝုဆိုး'ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဝလာနိ'အသိုးတို့သည်'သန့်ရှင်းကုန်၏။ ဒုတိယသ္မာ၊

ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသရက်ပင်တို့သည်၊ ဒုဿပလာ။ ဒုဿပလမည်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသရက်ပင်တို့မှ၊ သမုဒ္ဂရိယမာနဒိဗ္ဗာဂန္ဓောတိ။ ကောင်းစွာခန့်ထွက်သောနတ်၌ ဖြစ်သောအဝတ်တို့ဖြင့်၊ ဒုဿပလာ။ ဟုဆိုးဟု ဆုံးအပ်သောအသီးရှိကုန်၏။ ဗုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား။ အဋ္ဌောဒနုက်တည်း။ ကာရဏေန နိမ္မိတောမဟောတိ၊ ကာရဏေန နိမ္မိတော မဟောဟူသည်ကား၊ ကဘပရိဒယာသိတာသ၊ ဆောံလုပ်၍ပြီးပြီ.သော၊ ဝိဟာရေသ၊ ကျောင်း၏မဟာပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိယမာနာယ၊ ပြုသည်ရှိသော်လည်း၊ ကဿ ဒုဿမယေ ဖလေ၊ ကတွာ ဒုဿမယေ ဖလေ ဟူသည်ကား၊ ဒုဿဟာ ဝ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ တောသံ အမ္ဗာနံ၊ ထိုသရက်ပင်တို့၏။ ဖလံ၊ အာသိ၊ ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍ ။ ဂဏရုက္ခမနန္တိ၊ ဂဏရုက္ခမံ ဟူသည်ကား၊ ဂဏာနံ၊ နတ်လူအပေါင်းတို့သက်၊ ဥက္ကမံ၊ ဖြတ်တောင်မှသော။ ဘာဝ တော၊ ဖြတ်ခွာကုန်ရာ၏။ သံ၀ဂသံ ဃံ၊ တပည့်သားသံဃာတော်ကို၊ နိယျာ၊ ဒေသိန္တိ၊ နိယျာ၊ ဒေသိ ဟူသည်ကား၊ သမ္ဗဒ္ဓိ ဆ္ဌာ ပေသိ၊ ခံစေခဲ့ဘူ ၏။ အခါသိ ၊ ပေးလွှတ်ခဲ့ဘူး၏။ ဗုတိအာသံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌောဒနုက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော၀ကား၊ ဝုတ္တနယ ၊ မ ၀ ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၌ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။အမ္ဗပါမာနဝတ္ထုနှင့်၊ အမ္ဗပါမာနဝတ္ထုအားလုံးတို့ သည်၊ နိဒ္ဒါသား ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကဝဂ်-၉-ဝိတဝိမာနဝတ္ထု။

ဝိတ ၊ ဝ ဗ္ဗေ ဝိတခ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဝ

ကတာသရိရုပဒိဋ္ဌေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တုပြုတ်စွာဘုရားရှင်၏ ထုပ်ဆောင်တော်ကို ပူဇော်သောမိတို၊ ပူဇော်အံ့ဟု၊ ယထာလဒ္ဓါနိ၊ အကြင်အကြင် ရတိုင်းကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပွင့်ကုန်သော၊ ကောသာတကီပုပ္ဖါနိ၊ သပွတ်ခါးပွင့်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သဒ္ဓါဝေဝေန၊ သဒ္ဓါတရားရှိ အဟုန်သည်၊ သမုဿာဟိတာမာနသာ၊ ကောင်းစွာ တိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂပရိသယံ၊ ခရီးဦးဘေးရှိနေကို၊ အနုပဓာရေတ္တာဝ၊မရူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍ သာလျှင်၊ ထူပါဘိမုခီ၊စေတီတော်ရှိရာ အရပ်သို့ရှေ့ရှု၊ဂန္ဓကိ၊သွားရှိ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊နံ၊ ထိုဥပါသိကာမကို၊ တရုဏာ၊ ဣသား၊ လယ်ရှိသော၊ ဂါဒိ၊ နွားမသည်၊ အဘိဓာဝတိ၊ ရှေးရှုပြေးလာသည် ဖြစ်၍၊ ဝေဂေန၊ လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ အာပတိတွာ၊ တုံးလုံးလည်းစေ၍၊ သိင်္ဂေန၊ ဦးချိုဖြင့်ပဟရိတွာ၊ ဝှေ့၍၊ ဇီဝိတာကွယ်၊အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏၊သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ တာဝဒေဝ၊ထိုခဏခဏ၌ပင်လျှင်၊ တာဝတိံသာဝေနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၍၊ ဥယျာနကီဠယ၊ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှါ၊ ဂန္ဓကဿ သား၊သွားသောသက္ကသ ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ပရိဝါရေ၊ရှေ့ရှု၊ အခြံအရံတို့၏အလယ်၌၊ သာဟရုယေန၊ရထား၌ဖွင့်တာကွ၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်းရှားဖြစ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဧဟိ၊ ကပါတိ ဂါထာ ဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ ၊ ကိံ ပုစ္ဆိ အာဘယ်သို့မေးသနည်း၊ ၊

ဝိတာ ဝ ဣဿ၊ ရှေ့သောအာဝတ် ရှိထသော၊ ဝိတ ဝ ဣဿ၊ ရှေ့သော တံခွန်ရှိထသော၊ ဝိတာလကော ဝေ ဣသိ ဝေ၊ ရှေ့သောတန်ဆာတို့ကိုဆင်ယင်ခြင်းရှိထသော၊ ဝိတ ဝ ဣဿ ဂေါ၊ ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသော စန္ဒကူးဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိထသော၊ ဝိတ ဝ ပုပ္ပလမဒါရိနိ၊ ရှေ့သော အဆင်းရှိသော ကြာပန်းကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိထသော၊ ဝိတ ပါသာဒသယနေ၊ရှေ့ပြာသာဒ်ဖြင့်အပ်ရာ အခင်းရှိထသော။ ဝိတ ဝ ဣဿ ဣတ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော အခင်းရှိထသော၊ ဝိတ ဘောဇနေ၊ ရှေ့အဆင်းကဲ့သို့သော ဘောဇဉ်ရှိထသော၊ ဝိတ ဆဏ္ဍေ။ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသောထီးလည်းရှိထသော၊ ဝိတ ရထေ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသောရထားလည်း ရှိထသော၊ ဝိတ ဣသ၊ ရှေ့အဆင်း ကဲ့သို့သောဖြင်းလည်ရှိထသော၊ ဝိတ ဗီဇနေ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသောယပ်လည်းရှိထသော၊ ဘဒ္ဒေ၊ နုတ်သမီး၊ တွံ၊ သင်နုတ်သမီးသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး၊ မာနုသကေ ဘဝေ၊ လူ.

ပြည်ခ္ဍ၊ကိုံ၊ကမ္ပံ၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ အာဂရိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ဒေဝ တေး၊နတ်သမီး၊ ရှုဒ်ဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိသာဂေါတမ္မသား၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏ဗလံ။ အကျိုးနည်း၊ ပုန္ဓိတာ၊ ငါ၊မေ၊အာပ်သော၊ တွံ၊သင်နတ်သမီး၊သည်၊ မေ၊ငါ့အား။ အာစိဏ္ဏ၊ ဖြေကြား၊လော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္ဓိ၊ မေ၊ဏ္ဍ၊ ။တာဝတိ၊ထိုနတ်သမီး၊သည်လည်း၊အသ၊ထိုသိကြား၊မင်း၊အား၊ဆုမာဟိဂါထာတိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၊ပေ၏၊ ကိ၊ဗျာကာသိ အာဘယ်သို့ဖြေကြား၊သနည်း။ဘန္တေ၊ အရှင်သိကြား၊မင်း။ ကတ္တိကာ၊တန်ဆောင်မုန်း၊လအခါ၌ပွင့်သော၊ အနာဝိန္ဓိတာ၊ လူတို့သည် အလိုမရှိအင်သော၊ကောသာတကီနာမ၊သပွတ်ခါ၊အမည်ရှိသော၊ နွယ်၏၊စက္ကာရိပုဒ္ဓနိ၊ သေးပွင့်ကျွန်သောပန်း၊တို့ကို၊ ထူပံ၊ပေတိ၊တော်သို့၊ အာဘိဟာရိ၊ ဆောင်ခဲ့ဘူး၏၊ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်သိကြား၊မင်း၊ မေ၊ကျွန်တော်မအား။ဘဂ္ဂမနသာ၊ထိုနွားမ၌ထား၊အင်သောစိတ်ရှိသည်၊နေဟာတိ မဖြစ်၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်ကား၊ ထူပဂတမနာ၊ဝေ၊ ပေတိ၊တော်၌ထား၊အင်သောနှလုံး၊ရှိသည်သာလျှင်၊သတိသမာနာ၊ဖြစ်၍၊အသ၊ထိုနွား၊အပေါင်း၏၊မင်္ဂ၊ဂုဏ်သာရာခရိ၊ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နုဒေ၊ဝကျွိသည်၊ ကြောင့်မမျှော်မိ၊ဘန္တေ၊အရှင်သိကြား၊မင်း၊တတော၊ ထိုနွား၊အပေါင်း၌၊အာဂတ်ကြ ပြေးလာ၍၊ဂါဝိ။ သား၊ပေါ်ရှိသောနွား၊မသည်၊ ထူပ၊ ပေတိ၊တော်သို့၊အ ပတ္တမာနသံ၊ မရောက်သောစိတ်ရှိသော၊ မံ၊ကျွန်တော်မကို၊အဝမိ၊သတ် ၏၊အဟံ၊ကျွန်တော်မသည်၊ထူပံ၊ပေတိ၊တော်သို့၊ အဓိဝတ္ထိ၊ကိုယ်တိုင် ရောက်၍၊ ယတာဓိပ္ပါယံ၊ အလိုအရှာသယ အား၊လျော်စွာ၊ ဝုဒ္ဓပူဇေ၊နေ၊ ပန်း၊ကိုပူ၊ဇော်ရသဖြင့်၊တဉ္စ။ထိုကောင်းမှုကိုလျှင်၊အာဘိသ ရွှေယုန်၊ကောင်း စွာဆည်းပူး ရသည်ဖြစ်ရာ၊ ဝေ၊သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည့် ဂုဏ်သော်၊ ရှုတော၊ ဤယခု၊အာဝ်သော စည်းစိမ်ထက်၊ဘိယျော၊လွန်သောစည်းစိမ်ချမ်း သာ သည်၊ မေ၊ကျွန်တော်မအား၊ သိယာနုန၊ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ထင်၏၊မယ ဝါ မယာအမည်ရှိသော၊ဒေဝကုဋ္ဌ၊နတ်တို့၌ခ်ဆင်ပြောင်နှင့် အဝန္ဓုရန်သူကုန်နိမ် နင်းနိုင်သော၊ဒေဝိန္ဒ၊နတ်တို့၏ သေဋ္ဌနင်းသိကြား၊မင်း၊အဟံ၊ကျွန်တော်မ သည်၊တေ၊ကမ္ဘော ထိုသို့စေတီတော်ကို ပန်း၊ပူ၊ဇော်လို၍ သွား၊ခြင်း၊တည်း ဟူ၊သော၊ကောင်း၊မှု ကံ၊ကြောင့်၊မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊

ပဟာယ။ စွန့်၍၊ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏၊ သဟဇာ၊ အပေါင်းအဘော်၏ အဖြစ်သို့၊ အာဂတာ၊ ရောက်လာသည်၊ အမှိုး၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိ၊ ဤသို့ ဗျာကာသိ ဖြေကြား၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၎င်း၊ ဗိတာစနနိ လိတ္ထေဂေါ်တိ၊ ဗိတာစနနိ လိတ္ထေဂေါ်ဟု သည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေန၊ ရွှေအသင်းနှင့် တူသော အသင်းရှိသော၊ စနဒ နေန၊ စနဒကူးဖြင့်၊ အနုလိတ္ထ သရီရော၊ လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ ။ ဗိတပါ သာဒသယနေတိ၊ ဗိတပါသာဒသယနေဟု သည်ကား။ သင်္ဃသော ဝဏ္ဏမယေန၊ အလုံးစုံ ရွှေအတိပြီးသော၊ ပါသာဒေန၊ ပြာသာဒ်နှင့်၎င်း၊ သုဝဏ္ဏပရိကွေ့ကြောတိ၊ ရွှေဖြင့် မွမ်းမံအပ်ကုန်သော၊ သယနေတိ၊ အိပ်ရာ အခင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံထသော၊ ဧဝံ၊ ဤ၊ တူ၊ သင်္ဃဏ္ဍ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အသသပဒသ၊ ထိုပုဒ်၏၊ ပေါ်ရာ၊ အောက်၌လည်း ကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ ဗိတာသဒ္ဒေန၊ ဗိတာသဒ္ဒါဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေအတိကိုသာလျှင်၊ ဂတိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ။ လတာဏ္ဍိတိ ဏ္ဍော၊ လတာဏ္ဍိဟူသော ဤပါဠိ၌။ လတာ အဏ္ဍိတိ၊ လတာအဏ္ဍိဟူ၍၊ ဆေးခြောက်ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဘန္တေ ကိဇ္ဇမိနာ၊ ဘန္တေဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ သက္ကံ ဒေဝရာဇာနံ၊ သိကြား နတ်မင်းကို၊ ဂါထာ ရေဝေန၊ ရှိသော သောအားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ အနဘိဇ္ဈိ တာတိ၊ အနဘိဇ္ဈိတာဟူ သည်ကား၊ နအာဘိဂမ်ိတာ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ။ သရိဒ္ဓန်။ သရိရံဟူ သည်ကား၊ သရိရတ္ထတံ၊ ကိုယ်၏အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ် သော၊ ဝေတုံ၊ ဝေတိ၊ တော်ကို၊ စသည်တို့မှ၏၊ အယံ ဝေါဟာရော ဤ ဝေါဟာ ရသည်၊ အဝယ ဝေ၊ သရိရ ဝေတိ တော်အစိတ်၌။ သမုဒါယ ဝေါဟာရော တင်စားသော ဝေါဟာရတည်း။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပဒေါ ဒဏ္ဍော သမုဒ္ဒေါ ဒိဇ္ဇော တိ၊ ပဒေါ ဒဏ္ဍော သမုဒ္ဒေါ ဒိဇ္ဇော ဟူ သကဲ့သို့ တည်း။ ပဒေါ၊ ပုဆိုးကို၊ ဒဏ္ဍော၊ ခပ်းလောင်အပ်၏။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဇ္ဇော၊ ဖြင့်အပ်၏၊ အာသသာတိ၊ အာသသဟူ သည်ကား၊ ဂေါ ရူပ ဃ။ နွားအပေါင်း၏၊ မဂ္ဂန်၊ မဂ်ဟူ သည်ကား၊ အာဂမနမဂ္ဂံ၊ လာရာ ခရီးကို၊ နအာဝေ ကျိသဿန်။ နအာဝေ ကျိသဿဟူ သည်ကား၊ နသြဝေ လောကယိ။ ကြည့်မရှုမိလေ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ နတ္ထိ မနုဿာ သတိ တိ၊ နတ္ထိ မနုဿာ သတိ ဟူ သည်ကား၊ ဝေ သတ်ဂါ ဝိယံ၊ ထိုနွားမ၌။ ဂတ မနာ ဌ ဝိတ မနာ၊ ထား အပ်သော စိတ်ရှိသည်။ နဟော တိ၊ မဖြစ်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ထုပဂတ မနာ

ဝေးစေတိ၊တော်ဖွယ်ထား၊အပ်သော စိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနုပ်ဖြစ်၍၊ နှအားဝေကွဲသည်မကြည့်မမျှော်မိ။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဲဒြော၊အနက်တည်း။ တဒဂ်မနသာသ ဘိက္ခဝေ၊ တဒဂ်မနသာသတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠေ၊ ပါ၌သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တဒဂ်ေတ သ ဘိက္ခဝေ၊ တော်ဝတ်ရှယ်အင်ငါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ဝေတ်တော်အားစိတ်၌၊ ပဝေ့ကြော။ ဖြစ်သော၊ မနုပ်စိတ်သည်။ ဧတိ သ ဘိက္ခဝေ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဣတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ ဣတ္ထိ ထိုမိန်းမသည်၊ တဒဂ်မနသာ၊ တဒဂ်မနသာမည်၏။ ဧဝံ ဘူတာ၊ ဤသို့စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်၊ တဒါ၊ ထိုရှေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ တာ သသာ၊ ထိုနွားအာပေါင်း၏။ မဂ္ဂံ၊သာရေ၊ရိုးကို၊ နာဝေကွဲသည်မကြည့်မမျှော်မိ၊ဣတိ ဣတ္ထိသော အနက်ကို၊ ဒဿေ သိ၊ ပြ၏။ ။

ထူပ်အပတ္တမာနသန္တိ၊ ထူပ်အပတ္တမာနသံဟူသည်ကား၊ ထူပ်ကေတိ ယံ၊ စေတီ၊ တော်သို့၊ အသမ္ပတ္တအဂ္ဂါသယံ၊ မရောက်သေးသော အလိုဆန္ဒ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယော၊ အဂ္ဂါသယော၊ အကြင်အလိုဆန္ဒသည်၊ မနုသိ၊ ဧတိ ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါး၊ စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော အဂ္ဂါသော ယော၊ ထို၊ အလိုဆန္ဒသည်၊ မာနုသော မာနုသမည်၏။ အဂ္ဂါ သယော၊ အလို ဆန္ဒကို၊ မနောရုယော၊ နှလုံး အလိုကို။ လ ဟ္ဟ တိ၊ ရှေ့ဆက်၏။ ထုပ်၊ စေတိ တော်ထို၊ ဥပဂတ်သော၊ ကပ်၍၊ ဝုဠ္ဍေ ဟိ၊ ပန်းကိုဖြင့်၊ ပူဇိ သကပါ၊ ပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥဒ္ဒေ သ မနောရထ ဣတိ ဖြစ်သော နှလုံးအလို၏။ အသံ ဝုဏ္ဏ တာယ ၊ မပြည့်ခဲ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန်၊ ထိုသို့ပင်ဆိုအပ် သော်လည်း၊ ထူ၊ ပ ဧ စေ တိ ယေ၊ စေတီ တော်ဝယ်၌၊ ဝုဠ္ဍ ဟိ၊ ပန်.ပွင့်ဝင့်ဖြင့်၊ ပူဇေ ဒ ဝ ဟ ံ ၊ ပူ၊ ဇော်သောစိတ်သည်၊ သိဒ္ဓမေ၊ ပြီး၊ သည်သာလျှင်တည်း။ ယေ ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဒေ ဝ လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥ ပ ပ ဇ္ဇ ၊ ဖြစ်၏၊ တ ဗ္ဗာ ဟံ အာ ဘိ သ ဗ္ဗေ ယျ ၊ နဉ်၊ တ ဗ္ဗာ ဟံ အ ဘိ သ ဗ္ဗေ ယျံ ဟူ သည်ကား၊ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်၊ တ ဗ္ဗ ၊ ထို ကောင်းမှုဟု လည်း၊ အ ဘိ သ ဗ္ဗိ ၊ နယျံ ၊ ဆည်းပူး ရမှုကား၊ ဟိ သ စ္ဆံ ၊ မှန်၏။ ဝုဠ္ဍ ပူ ဇ ၊ နေ ၊ ပန်း ကို ပူ ဇော်သော အား ဖြင့်၊ ပုညံ ၊ ကောင်းမှုကို၊ အဟံ ၊ ကျွန်တော်မသည်၊ ထူ ပ ၊ စေ တိ ၊ တော်ထို၊ အ ဘိ ဂ ဏ္ဍာ ၊ ကိုယ်တိုင်ရှေ့ရှုရောက်၍။ ယ ထ ၊ ဓိ ပ ါ ယံ ၊ အ လို ရှိ ဝ ဋ ဋ ိ ၊ ပူ ဇ ၊ နေ ၊ ပူ ၊ ဇော်သ ဖြင့်၊ သ ဒ္ဓ ၊ ဒေ ဝ ၊ ကောင်း ရ ၊ သ ၊ ရ ယ ် ၊ ဝ ိ ဒ ိ ၊ ဝ ိ ဒ ိ ၊ ဆည်းပူး ရမှုကား၊ ဣ ဒ ံ ၊ ဣ ဒ ံ ၊ ဆည်းပူ ရ ၊ ဣ ( ) ( ) ( )

သကလဒ္ဓ သမ္ဘတ္တိုးတောဝိ၊ ဤမိမိယသုခုနေဘပ်သော စည်းစိမ်ထက်သည်း။ ဘိယျောဘုပရိ၊အလွန်၊ ဥတ္တရိတရာ၊လွန်မြတ်စွာသော၊ သမ္ဘတ္တိ၊စည်းစိမ် ချမ်းသာသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။မညေ၊အောက်မေ့မှတ်ထင် ၏၊ ဣတိအာယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။မဃဝါ၊ဒေဝ ကုဋ္ဌရာဇာ၊ ဣဒ္ဓ၊ မဃဝါ၊ဒေဝကုဋ္ဌရေဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊သက္ကံ သိကြား မင်းကို၊အာဝလပန်း၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း။ တတ္ထ၊ထိုစကား၌၎င်း၊ဒေဝကုဋ္ဌ ရာဇာ၊ဒေဝကုဋ္ဌရေဟူသည်ကား။ သဗ္ဗဗလပရက္ကမာဒိဝိသေသေသ၊အလုံး စုံသောခွန်အားလုံ့လအစရှိကုန်သော တရားအထူးကို၊ဖြင့်၊ဒေဝသုနတ် တို့၏၊ကုဋ္ဌရေသဒိသ၊ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူ၏၊သဟဗျန္တိ၊သဟဗျတ်ဟူသည် ကား၊သဟဘာဝ၊တကွ၏အဖြစ်သို့၊ ။

ဣဒံဝစနံ၊ဤစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊တိဒသာဒေဝတာ၊တာဝတိံသာ နတ်ဘုရား၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒေဝကုဋ္ဌရောနတ်တို့၏ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူ သော၊ မဃဝါ၊သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ ကို၊ ပဿာဒေန္တာ၊ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊မာတလိ၊မာ တလိနတ်သား၊ကို၊ဇော်ဝံဝစနံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောစကား၊ကို၊ဒေဝြဝိ၊ဆိုပြီ၊ ။ ဣတိဣဒံ၊ ဤဂါထာ သည်ကား၊ ဓမ္မသင်္ဂါ ဟကာနံ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာကို သင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏စကားတည်း၊တဘော၊ ထိုနောက်မှ၊ သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊ မာတလိပမုခ ဒေဝဂဏသ၊ မာတလိနတ်သား အရှေ့ရှိသော နတ်အပေါင်း၌၊ ပဿမာတလိ၊(လ)၊ ဒါယကာတိ၊ပဿမာတလိ၊(လ)၊ဒါယကာဟူကုန်သော၊ ဣမာဟိဂါထာ ဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်၏၊ ။မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ အဇ္ဇေ၊ရဲ့ ပြိုးမွမ်းအပ်သော၊ စိတ်ကို၊ဆန်းကြယ်သော၊ ဣဒံဂမ္ဘီရံ၊ဤဂံ၏အကျိုးကို၊ တွံ၊သင်သည်၊ ပဿ၊ရှုလော၊အပ္ပကဒ္ဓိ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒေဝေ၊ကျွန်ုပ်ဝတ္ထုကို၊ ဂတံ၊ပြုအပ်သော၊ ဝုညှံ၊ ကောင်းမွန်သည်၊ မဟာပညံ၊ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်းဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊ ။မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊သမ္ဘုဒ္ဓေဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊ အဝ၊ ထိုမှတပါး၊ တ၊သ၊ထိုဘုရား၏၎င်း၊ သာဝကေဝါ၊ တပည့်သား ဘော်၌လည်းကောင်း၊ စိတ္တေ၊စိတ်သည်၊ပသန္နဒ္ဓိ၊ကြည်ညိုသည်ရှိသော်၊ ဒက္ခိဏာ၊အလှူသည်၊ အပ္ပကာနာမ၊နည်းသောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ။ မာတလိ၊မာတလိနတ်သား၊ ဟေ၊လာ၊လော၊အမှော်၊ ဝါ၊တို့သည်လည်း၊

တသာဂတသော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေတုယောဒ၊ ခေတ်တော်တို့ကို၊ ဘိ ဟျောဘိဒယျာ၊လွန်ပွား လွန်စွာသာလျှင်၊မဟာမသေ၊ပူ၊ဇော်ကုန်အုံ၊ဗုညာ နုံ၊ကောင်းမှုကို၏ ဥစ္စယော၊ ပွါ၊မျှား၊ခြင်းသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အ၊ကြောင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။မာတလိ၊မာတလိနတ်သား၊ဘိဋ္ဌေ စ၊အသက်တော်ထင်ရှား၊ရှိ၊သော ဘုရား၊ရှင်၌လည်း၊ကောင်း၊ နိဗ္ဗုတောစ ပိ၊မြတ်စွာဘုရား၏ခေတ်တော်၌ လည်း၊ကောင်း။ စိတ္တေ၊စိတ်သည်၊သမေ၊ တူမျှသည်ရှိ၊သော်၊ ပလံ၊အကျိုး၊သည်၊ သမံ၊တူမျှသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဟိ၊သို့စကား၊သင့်စွ၊စေ၊တာပလိဒိပေါ၊တု၊စိတ်ကို၊ကောင်းစွာထား၊ခြင်း တည်း၊ဟူ၊သော အ၊ကြောင်း၊ကြောင့်။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိ၊ သုဂတိ၊ဘုံ၊သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကြ၊ကုန်၏။ ။မာတလိ။ မာတလိနတ် သား၊တသာ၊ဂတာ။ ကောင်း၊သော၊လာ၊ခြင်း၊ရှိ၊ကုန်၊သော မြတ်စွာဘုရား၊တို့ သည်း၊ဗဟု၊နုံ၊များ၊စွာ၊ကုန်၊သော၊သူတို့၏။ အတ္ထာ၊ယ၊အ၊ကျိုး၊ငှါ။ ဝတ၊စင်ခ၊ ဥ၊ဗေဇ္ဈန္တိ။ ဖြစ်၊တော်မူ၊ကုန်၏။ မာတလိ၊မာတလိနတ်သား၊ ယဏ္ဍ၊အ၊ကြောင် ဘုရား၊တို့၌၊ကာရုဏ်၊ပူ၊ဇော်ခြင်း၊ကို။ ဂ၊ဓိတ္ထာ။ပြုခြင်း၊ကြောင့်၊ဒေါယ၊ဂ၊ဟ၊ ပေး ဘူ၊ကုန်၊သော၊သူတို့သည်၊ သဂ္ဂံ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ရောက်၊ကုန်၏။ ။

ဘဏ္ဍ၊တာ၊သု ဂါ၊ထာ၊သု၊ ထိ၊ဂါ၊ထာ၊တို့၌၊ ပ၊သာ၊ဒေ၊နော်၊ဟိ။ ပ၊သာ ဒေ၊နော်ဟူ၊သည်ကား။ ပ၊သ၊နေ။ ကြည်ညိုသည်တို့ကို၊ ဂ၊ရော၊နော်း ပြု လျက်၊ ဒ၊တ၊နုတ္တ၊ယေ။ ရ၊တ၊နာ၊သုံး၊ပါး၊အ၊ပေါင်း၌။ သ၌ယုံ၊ကြည်ခြင်း၊ကဲ့ ဥပ္ပါ၊ဒေ၊နော်။ ဖြစ်စေ၊လျက်။ ဣ၊တိ၊အ၊ယံ၊ ဤ၊သည်ကား။ အ၊တ္ထော၊ဒေ၊နုက် တည်း။ ။စိ၊တ္တ၊နော်။ စိ၊တ္တံ၊ဟူ၊သည်ကား။ ဝိ၊စိ၊တ္တံ။အ၊ထူ၊သ၊ဖြင့်ဆန်း၊ကြယ် သော၊အ၊ဝိ၊နော်ယျ၊ကို၊ ကြံ၊ဆ၊ခြင်း၊ငှါ၊မ၊ဘ၊တ်၊ကော၊င်း၊သော။ ကမ္ဘ၊ပ၊လ၊နော်။ကမ္ဘ ပလံ ဟူ၊သည်ကား။ ဒေ၊ယျ၊ဓ၊မ္မ၊သ၊ ပေး၊လှူ၊ပူ၊ဇော်သော ဝတ္ထု၊၏။ အ၊နု၊ဇာ ရ၊ဘြော်။ မ၊ကြို၊ ကျ၊ယ်သည်၏ အ၊ဖြစ်သည်။ သ၊တိ၊ဝ။ ဒ၊ဂြား၊သော်လည်း၊ ခ၊တ္တ၊သ၊ဗ္ဗ၊ဏ်ယာ၊စ၊ခ၊တ်၏ဖြည့်ဆုံ၊ခြင်း၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ဝိ၊တ္တ၊သ၊ဗ္ဗ၊ဏ် ယာ၊စ၊ စိတ်၏ဖြည့်ဆုံ၊ခြင်း၊ကြောင့် လည်း၊ကောင်း၊ ဥ၊ဋ္ဌာ၊ဏ၊သ၊ဖြ၊နှ်၊ဖြာ၊ဖြိုး ကျ၊ယ်သော၊ ဝုဏ္ဏ၊ဓ၊မ္မ၊သ၊ ကောင်း၊မှု၊တံ၏၊ပလံ၊အ၊ကျိုး၊ကို၊ ပ၊သ၊ဒ္ဓ၊ဝိ သော၊ဇ္ဇ၊တိ၊အ၊ယံ၊ ဤ၊သည်ကား၊ယော၊ဇ၊နာ၊ယော၊ဇ၊နာ၊ခြင်း၊တည်း။ ။အ၊ပ္ပ ကံ၊ဝိ၊ဂ၊တံ၊ဒေ၊ယျံ၊ဝုဏ္ဏံ၊ဟော၊တိ၊မ၊ဟ၊ပ္ဖ၊လ၊န္တိ၊ ဣ၊တ္ထေ။ အ၊ပ္ပ၊ကံ၊ဝိ၊ဂ၊တံ၊ဒေ၊ယျံ၊ဝုဏ္ဏံ ဟော၊တိ၊မ၊ဟ၊ပ္ဖ၊လံ၊ဟူ၊သော ဤ၊ပါ၊ဠိ၌။ ကတ၊န္တိ၊ကတံ၊ဟူ၊သည်ကား။ ကာ၊ခ ဝ၊သေ၊နသ ကျာ၊ခ ဝ၊သေ၊နေ။ ပူ၊ဇော်သ ကျာ၊ခ၏အ၊ စွမ်း၊အား၊ဖြင့်။ အ၊ဝ၊ဝ၊ဝ၊ သင့်လျော်သော၊နေ၊ရာ၌၊ ဗိ၊နိ၊ယ၊တ္တံ၊အ၊ထူ၊သ၊ဖြင့်ယှဉ်အ၊ပ်သော၊ဒေ၊ယျ၊ကို၊

ဒေယျံဟူသည်ကား၊ ဒါတဗ္ဗံဝတ္ထုံ။ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဝုစ္စတိ။ ဝုည္ဓံ။ ဝုည္ဓံဟူသည်ကား၊ တဿာပဝတ္ထုံ။ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဝုည္ဓကမ္မံ။ ကောင်းမှုကံသည်၊ ။ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင် ဖြတ်စွာ ဘုရားတို့၌၊ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဝုည္ဓံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ မဟာပ္ဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံအဋ္ဌံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ပါကဋံ၊ တင်ရှားသည်ကို။ ကတ္တွာ။ ပြု၍၊ ဒေသနာ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇောပသန္နမ္ပိ ဘိက္ခဝေ၊ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇောပသန္နမ္ပိ ဟူသော ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုကြ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ သုဝိညေယျမေव။ သိလွယ်သည်သာလျှင် တည်း။ အမ္ဘောဝိဘိ၊ အမ္ဘောဝိဟူသည်ကား၊ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ မဟာ မသော၊ ဘိ၊ မဟာမသေဟူသည်ကား၊ မဟာမသေပူဇာမသော။ ပူဇေဉ်ကုန်စွဲ၊ စေတောပဏိဓိ ဟောတူ၊ စေတောပဏိဓိဟောတု ဟူသည်ကား။ အကျွန်းနှားမိမိ၏။ စိတ္တသေ၊ စိတ်ကို၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ကောင်းစွာသောသျှင်၊ ဌပနနိမိတ္တံ၊ ထားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အကျွန်နှား၊ မိမိသည်၊ သမ္ဗောပဏိဓာနေန၊ ကောင်းစွာထားခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ အနက်တည်း။ ကေနုဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ နတ်မာတာ(သ)ကရေတိ၊ နတ်မာတာ(လ)ကရေဟု၍။ အသဟ၊ ဟော၏ တေဝိ ရှုပြီ။ ။တံသုဝံ၊ ထိုချမ်းသာကို၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ နကရိယာ၊ ပြုနိုင်ရာ၊ ပိတာ၊ အဘသည်။ နကရိယာ၊ မပြုနိုင်ရာ၊ အညေ၊ မိဘမှတပါး၊ ကုန်သော၊ ဉာတကာ ဝါ ပိစ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း၊ နကရေယျုံ၊ ပြုနိုင်ကုန်ရာ၊ သမ္ဗောပဏိဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သော စိတ္တံ၊ စိတ်သည် တ၊ တော၊ ထို၊ ဆွေမျိုး၊ မိဘတို့ထက်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေယျသော၊ တ၊ အင်္ဂ၊ တ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလေအောင်၊ ကရေ၊ ပြု၏။ ။ဝေဠုပန၊ ဤသို့သော စကားကို၊ ကား၊ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ သင်္ကွာ၊ ဒေဝါ၊ နမိန္ဒော၊ သိကြား၊ နတ်မင်း၊ သည် ဥယျာနကီ၊ ဥယျာဉ်ကစား၊ ခြင်း၌၊ ဥ၊ သ၊ ဟံ။ အား၊ ထုတ်ခြင်းကို။ ပဒိုပ္ပ၊ ထွန်းပြသော၊ ဇောတ္တာ၊ ငြိမ်း၊ စေ၍။ တ၊ တော၊ ဝ။ ထို၊ အ၊ ရင်မှ၊ သာ၊ သျှင်၊ ပဒိုနိ၊ ဝတ္ထိ၊ တို့၊ ပြန်နှစ်ခဲ့၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အတ်ဏံ၊ မပြတ်၊ ပူဇနိယ၊ ပူဇော်ထိုက်ကုန်ကား၊ ပူဇော်ရာ၊ ဌာနဖြစ်၍ဖြစ်၊ သော၊ ရှုဒ္ဓာ၊ မဏိ၊ စေတိ၊ ယော။ ရှုဒ္ဓာ၊ မဏိ၊ စေတိ၊ တော၊ ဒ်ဗ်ိ၊ သ ဟ္ကာ၊ ဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ ပန္စာ၊ ထိုနောင်မှ အပရေ၊ နသမယေန၊ တပါ၊ သော အခါ၌။ ဒေဝေ၊ ရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရီကို၊ ဂတာ၊ သ၊ ကြွလွှားသော၊ အာယသ္မတော၊ ဥည် သောသက်တော်ရှိ၊ သား၊ နာ၊ ရဒ၊ ဣတ္ထေ၊ ရသ၊ နာ၊ ရုဒ၊ မဏ၊ ထ၊ ရ၊ အား၊ ထံ၊ ပ၊ ဝတ္တံ့၊

ထိုအကြောင်းကို၊ ဂါထာပေါ်ဂါထာတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ကဲထေသိ။လျှော်ကြား၏။ ထေရာ၊နာရဒမထေရ်သည်၊ ဗျတ္တသင်္ဂါဟကပုံ။ သုတ်အဘိဓမ္မာကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား၊ အသေရောစေလို၊ ကြားလျှောက်၏။ တေး ထိုသင်္ဂါယနာတင်ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ တဘဝ၊ထိုအရှင်နာရဒမထေရ်လျှောက်ကြားတိုင်း၊ နံ၊ထိုဝိမာနဝတ္ထုကို၊ သင်္ဂါဟံ၊သင်္ဂါယနာသို့၊ အသေရောပယ်၊တင်ကြကုန်ပြီ၊ ဆုတ်၊ဤသို့သောအားဖြင့်၊ ဒဠ္ဍဗို၊ မှတ်အပ်၏။ ။ဝိဘဝိမာနဝတ္ထုနှာ။ ဝိတဝိမာနဝတ္ထု၏အာဘွဲ့သည်၊နိဗ္ဗိဝေဒနာပြုခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၄-မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကပရိယာယ-၁၀-ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂသုတ်။

ကြွေးကာသယိတ္ထာပထိုင်သည်ဟု။ ကြွေးကာသယိတ္ထာပထိုင်သည်ဟုဝေါဟာရတည်။ ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂသုတ်ကား၊ ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂသုတ်တည်း။ တံ၊ထိုဝတ္ထုသည် ဟောရာ၊အောက်ဖြစ်သော၊ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂနေ၊ ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂသုတ်ဟူ၍၊ ပါဠိတော၊ ပါဠိအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကथာတော၊ ပုဗ္ဗာပရတို့ကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဒ်သမေ၊ တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ကောလံ၊သင်္ကာ၊ဘဏ္ဍာ၊ထိုဝတ္ထု၌၊ သဿု၊ပေါ်ကွမမြင်နိုင်မသူသည်၊ သုဏာသံ၊ခွေးမကို၊ ပိဋ္ဌကေ၊ အင်းပျဉ်ပေါ်ဖြင့်၊ ပဗာဓိတွား မြှောက်ပုတ်၍၊ မာရေသိ သေစေ၏။ ဆုဝပန်း၊ဤဝတ္ထုဟူကား၊လေ့ဆုနှာ ခဲဖြင့်၊ ပဗာဓိတွာ။ ပစ်ခတ်၍၊ မာ၊ရေသိ၊ သေစေ၏။ ဆုတီ၊ ဤသို့။ အယမေ၊ ဤသည်သာလျှင်၊ဝိ၊သေ၊သော၊အလုံ၊ဘည်း၊ဝတ္ထုနော၊ဝတ္ထု၏။ တိန္ဒုဋ္ဌ၊ ပန်းကွဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဝိသုံ၊အသီး၊ခြောင်း၊ ဥဘာယတော်ဏ် ၊နှစ်ပါး၊သောပါဠိ၊တော်အစဉ်ကို၊ဝိသုံယောဝ။ အာဘီ၊အခြား၊သား၊လျှင်၊သင်္ဂဟ၊ သင်္ဂါယနာ သို့။အရ ဥ္ဇာ၊တင်အပ်၏။ဆုတီ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။ သုတော၊တင်တယ်ကောင်းမြတ်သော အဆင်း၊ရှိ၊သော၊ ဒေ၁ဝ၊နတ်သွင်း၊ စန္ဒိမသူရိယာ၊ လဒိမာန်နေ ဒိ၁ာန်တို့သည်၊ သဒေ၁ကံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တကွသော၊ ပဌဝီ၊မြေကြီး၊ကို၊ကြွေးကာ သယိတ္ထာ၊ ထွန်းလင်း၊တောက်ပ ဝေလျက်။ အာဘိ၊ရောစန္ဒိ၀ိယ၊ အလွန်တင့်တယ်ကုန်သကဲသို့၊ တို့သင်သည်၊ သဒေ၁ကံ၊ကောင်းကင်နှင့်တကွဖြစ်သော ပထဝီ၊ မြေကြီး၊ကို၊ ကြွေးကာသယိတ္ထာ၊ထွန်းလင်း၊တောက်ပ၊ဝေလျက်၊အဝိုရောစသို့ ဒေ၁လွန်တင့်တယ်၏။ ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာမင်း သည်။ ဟိ ဒေ၁ ၊ သာ ၀ တိ သာ ဒ္ဓ ၊ နုလုန်

သော၊သဟိန္ဒကေ၊ သိကြားနတ်မင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေါနတ်တို့ကို၊အာတိရောစတိဟု၀။သာလွန်၍တင့်တယ်သကဲ့သို့၊တို့၊သင်နတ်သြီးသည်၊ သိရိယာ၊အသရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၀ဏ္ဏနှင့်၊ အားရောင်အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသေနှ၊ အခြိုအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊အာတိရောစသော်၊အလွန်တင့်တယ်၏၊ ။ဥပ္ပလ မာလဝေရိနှ၊ ကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းလည်းရှိ၀ယော၊ အာ၀ေဠိနှ၊ နှားသွယ်ပန်းလည်း ရှိ၀ယော၊ ကဏ္ဍနှ သန္ဓိဘတ္တရေ၊ သိဂီဒွေစင်ကဲ့သို့ အရေအဆင်းအရောင်လည်းရှိ၀ယော၊ အလက်ကေ၊တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိ၀ယော၊ ဥတ္တမ၀ဏ္ဏဝေရိနှ၊ ဖြတ်သော အ၀တ်အရုံတို့ကို ၀တ်ရုံခြင်းလည်းရှိ၀ယော။ သုဘေ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းမြတ်ခြင်းလည်းရှိ၀ယော။ ဒေ၀တေ၊နတ်သမီး၊တံ၊သင့်နတ်သြီးကို၊ပုဏ္ဏ၊သမီး၊ငါတို့မေးကုန်အံ့၊ ကာ၊အဘယ်အမည်ရှိ၊သော၊ တို့၊သင်နတ်သမီးသည်၊မမိုး၊ငါ့ကို၊ဝန္ဒေ၊သ၊ရှိခိုး၊လာ၏သနည်း၊ ။သုဘေ။တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသော၊ဒေ၀တေ၊နတ်သမီး၊တယာ။သင်နတ်သမီးသည်၊ပုရေ၊ရှေးသောကိုယ်၏အမြစ်၌၊ မနုဿဘူတာ၊လူပြည်၌ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ကိုံ၊ကမ္မံ၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ တို့၊သင်နတ်သမီးသည်၊ အ၊ကာသိ။ပြုခဲ့ဘူး၀ယနည်း။ ပုရိမာယ၊ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ဘ၀၌။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းကို၊ သုစိဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာ၊လေ့ကျက်ခဲ့ဘူး၀သလော။ အထ။ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ သီလသံယမံ။ သီလစောင့်စည်းခြင်းကို၊ အ၊ကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၀သလော။ ကေန၊အဘယ်ကံကြောင့်၊တို့၊ သင်သည်၊သုဂတိ၊သုဂတိတုံ၌၊ဥ၀ပန္နာဖြစ်လာသည်ဖြစ်၍၊ယ၀ယသိနှ၊ များ၊သော၊အခြိုအရံရှိသည်၊ အ၀ယိ၊ ဖြစ်ပေ၀ယနည်း၊ ဇုဒ်ပလံ၊ ဤ၊အကျိုး၊သည်။ ကိ၀ဏ္ဏ၊ဟု၀ယ။ အ၊ဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊အ၊ကျိုး၊နည်း။ ပုဏ္ဏိ၊တာ၊ငါ၊သည်မေး၊အပ်သော။ တွံ၊သင်နတ်သမီး၊သည်၊ မေ၊ငါ့၊အား၊ အ၀ိ၊ဘွား၊ဖြေကြား၊ဟိ၊လော၊ဇုတိ၊ဤသို့၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာန၊ဖြေရော၊ အ၀ုဏ်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်မ၊ထေရ်သည်၊ ပုဏ္ဏ၊မေး၊တော်မူ၏၊ တ၊တော၊ထို နောင်မှ၊ဒေ၀တာ၊နတ်သမီး၊သည်၊ ဇုမာ၊ဟိ၊ဂါ၊ထာ၊တို့ဖြင့်။ ဗျာ၊ကာ၊သိ၊ဖြေကြား၏။ ။ဘန္တေ၊အ၀ုဏ်ဘုရား၊ဇုမ၊ဤ၊ရာ၊ဇာ၊ပြုဟ်ပြည်၌၊ ဇုမ၊မေ၀ဂါမံ၊ဤ၊ရွာသို့သော်သျှင်၊တို့၊အ၀ုဏ်ဘုရား၊သည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်း၊ခံ ခြင်း၌၊အ၊ဟာ၊ဟံ၊တ၊ကာ၊တော်မ၊တို့၏။ဃ၊ရံ၊အိမ်သို့၊ ဥ၊ပါ၊ဝမိ၊ကပ်တော်မူ လာ၏။ တ၊တော၊ ထိုသို့ကပ်တော်မူခြင်း၊ကြောင့်။ အ၊ဟံ၊တ၊ကာ၊တော်မ

သည်၊ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်သြိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတုလာယ ၊အတု
မရှိ၊သော၊ပိတိယာ၊နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ဥဒ္ဓေ၊သည်၊ကြီ၏၊ခဏ်ကိုး၊အဝိုင်းကို၊
တော၊အရှင်ဘုရား၊အာဒါသိ ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
သဿုစ၊ ယောဂ္ဂမဝိန်း၊မသူသည်လည်း။ ပဌာ၊နောက်အဘို့ဖြစ်သော
ကာလတို့၊ ဝရ၊ရွေး၊မ၊ ဥဒ္ဓေ၊ကြီသည်၊ ကဟံ၊နေ၊အာဘယ်မှာနည်း၊ကော၊အ
ဘယ်အရပ်၌၊အဝါကိရိ၊စွန့်ပစ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊မမံ၊တကာ၊တော်မ
ကို၊ အနုယုဇ္ဇ၊ဟော၊မေး၏စစ်၏။ တေ၊သင်သည်၊ ကတ္ထ၊အာဘယ်အရပ်၌၊
အဝါကိရိ၊စွန့်ပစ်သနည်း ဣတိ ဤသို့၊ပုဏ္ဏ ၊မေး၏၊တဒါ၊ထိုသို့မေးသော
အခါ၌၊အ၊သျှ၊အရှင်မ၊မယာ၊ကျွန်မသည်၊တံ၊ထိုကြောကို၊ နစ္ဆဏ္ဍိတံ၊စွန့်
လည်း၊မစွန့်ပစ်အပ်၊နစ္ဆပနခါ၊ဒိတံ၊ရုပ်လည်း၊မရုပ်အပ်၊ ဒေ၊ညဒ္ဓ ၊စင်စစ်
သော်ကား။ သန္တံ သည်၊ ငြိမ်း၊ပြီး၊သော ကိလေသာ၊ရှိသော၊ ဘိက္ခု ၊သည်
ရဟန်း၊အား၊ အပ်၊ကျွန်မသည်၊ သယံ၊ကိုယ်တိုင်၊ အဒါသိ ၊ပေးလှူလိုက်
ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့။ သဿုယာ၊ယောဂ္ဂမဝိန်း၊မအား၊အာဝိဘို့ကြောင့်၏။ ၊
ဘန္တေ၊ရှင်ပင်ဘုရား။ သဿု၊ယောဂ္ဂမဝိန်း၊မသူသည်၊ ဝရ၊ရွေး၊မ၊ ဣဒံ
ဣဒေ သာ၊ရှိယံ၊ဤအမိပ္ပာယ်အစိုး၊ရသည်၏အဖြစ်သည်၊ တုယ္ဟံ၊သင်အား၊ဟော
တိ၊နေ၊ဖြစ်သ၊သော၊အ၊ထေ၊ထိုသို့မဟုတ်မူ.မမ၊ဝါ၊အား၊ဣဒေ သ၊ရှိယံ၊အ၊စိုး၊ရ
သည်၊ဟောတိ၊နေ၊ဖြစ်သ၊လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ မမံ၊တကာ၊တော်မကို၊ပရိ၊ဘာ
သ၊တာ၊ ဆိုမည်၊ရှေ့ရှုတ်၏။ သာ၊ ၊ထိုယောဂ္ဂမဝိန်း၊မသူသည်၊ ဝေ ဣ၊
အုတ်ခဲကို၊ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ မေ၊တကာ၊တော်မ၊အား၊ ပဟာရ်၊ပစ်၊တော
ခြင်း၊ကို၊အဒါသိ၊ပေး၏။ အ၊ဟံ၊တကာ၊တော်မသည်၊တ၊တော၊ထိုလူ၏အ
ဖြစ်မှ၊ ရုတာ၊ ရွှေ့လျှ၊သည်ဖြစ်၍။ ကာ၊ဝက်တာ၊ သေလွန်ခဲ့သည်ရှိ
သော်၊ဒေ၊ဝတာ၊နတ်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ယော၊
တကာ၊တော်မသည်၊ကုသလံ၊အ၊ဖြစ်မရှိ ကောင်း၊သော အ၊ကျိုး၊ပေး၊ခြင်း
လက္ခဏာ၊ရှိ၊သော၊ တ၊ဒေ၊ဝကမ္မံ။ ထိုကံကို၊သာ၊ဣ၊ ကတံ၊ ပြုမိ၊ခဲ့ပြီ
ဃုတံ၊ချမ်း၊သာ၊ခြင်း၏ အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ ကမ္ဗ ကံကို၊လည်း၊ အ၊ဣ ၊ဝ
ဝိ၊ဝိ၊သည်။ အ၊နု၊ဟောမိ၊ သုံး၊ဆောင် ခံ၊စား ရ၏။ ဒေ၊ဝ၊ တကာ၊တော်မ
သည်၊ ဒေ၊ဝ၊ဟိ၊ နတ်တို့နှင့်၊ သန္ဓိ ၊တ၊ကွ၊ ဒေ၊ဣ ၊ဝ၊ နံ၊ဝိမာ၊ဝ်ယ်ကို၊ ပရိ
စာ၊ရ၊ယာ၊မိ၊ စမ္ပါယ်၊ပျော်ပါး၊စေ၏။ အ၊ဟံ၊တကာ၊တော်မသည်၊ ပဋ္ဌ ဟိ
ငါ၊ပါ၊ကုန်သော၊ ကာ၊မ၊ဂုဏေ၊ဟိ၊ ကာ၊မ၊ဂုဏ်အ၊ရတို့ဖြင့်၊ ပေ၊ဒ ဒ ၊ဝ ၊ဝ
ပြောက်ခဲ့ပေ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အ၊ရှင်ဘုရား၊ မယာ၊ တကာ၊တော်မသည်၊
ကုသလံ၊အ၊ဖြစ်မရှိ၊ကောင်း၊သော၊ဒ၊ကျိုး၊ပေး၊ခြင်း၊လက္ခဏာ၊ရှိ၊သော၊တ၊ဒေ

ဝကမ္ဘံ၊ထိုကုသိုလ်ကံကိုသာလျှင်။ ကတံ၊ဆည်းပူးအာဝဇ္ဇ၏၊ သုခံ၊ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဗျ၊ကံကိုလည်း၊ အတ္တနာ၊ဖိခိုသည်၊အနုဘောဝိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရ၏။ အဟံ၊တကာတော်မသည်၊ ဒေဝိန္ဒဂုတ္တာ၊ နတ်တို့သေဌာနင်းသိကြားမင်းသည်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တိဒသေဟိ တာဝတိ'သာနတ်တို့သည်၊ ရက္ခိတာ၊စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပမ္ဗဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ကာမဂုဏ်အရတို့နှင့်၊ သမပ္ပိတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ မြေလျှောင်စံပျော်ခဲ့ပေ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုညဖလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊အနုပဂတံ ဖျားပြတ်၏၊ မမ၊တကာတော်မ၏၊ ဥဿုဒကွိုကာ၊ကြီးကျယ်သောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာဝိပါကာ၊ ကြီးကျယ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဟံ၊တကာတော်မသည်၊ဒေဝေဟိ၊နတ်တို့နှင့်၊သမ္ဗီ'တကွ၊အတ္တာနံ၊ဖိခိုကိုယ်ကို၊ ပရိစာရယာမိ၊ မြေလျှောင်စေရ၏။ အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်အရတို့ဖြင့်၊မောဒါမိ။ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုညဖလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ အနုပဂတံ၊မျှ ဖြတ်၏။ မမ၊ တကာတော်မ၏၊ ဥဿုဒကွိုကာ၊ကြီးမိုင်းကိုလွှမ်းခြင်းဧတနာသည်၊မဟာဝိပါကာ၊ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိ၏၊ ဘ'န္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သဟာသနေဘော့ဘာ၊ မျက်စိတဆောင် အမြင်ဆောင်သော၊ သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊ နန္ဒနေဝနေ၊နန္ဒဝနဥယျာဉ်တော်၌၊ မောဒတိ၊ပျော်ရွှင်ဝ၊မြေလျှောင်စံပျော်သကဲ့သို့၊အဟံ၊တကာတော်မသည်၊ ဒေဝိန္ဒဂုတ္တာ၊သိကြားနတ်မင်းသည်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တိဒသေဟိ၊ တာဝတိ'သာနတ်တို့သည်၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊မြေလျှော် စံပျော်ရ၏။ ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဟံ၊တကာ၊တော်မသည်၊အနုကမ္ပကံ၊အစဉ်သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ဝိဒုံ၊ပညာရှိသော၊တုဝဋ္ဌ၊အရှင်ဘုရားကိုလည်း၊ဥပေစ္ဆ ဆည်းကပ်၍၊ဝန္ဒိ'ရှိခိုး၊ပြု၊တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ကုသလဋ္ဌ၊အနုမဂ္ဂ၊သော အပြစ်ကိုလည်း၊ဝုဋ္ဌိသံ၊မေးလျှောက်ပြု၊တ'ဘ'ဝ'ပဋ္ဌာ၊ထိုနေ့ငါ့ဗျာပဒေ ဝိတ္ထာ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတုလာယ၊အတုမရှိသော၊ ဝိတိယာ၊နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ တေ၊အရှင်ဘုရားအား၊ဥဿုယ်ကြီ'ချောင်း၏၊ခဏ္ဍိကံ၊အပိုင်းကို၊ အဒါသိ'၊ပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ ဣဒ္ဓ၊ကုသလံ၊ဤကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊အနုဿရာမိ၊အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ သော်၊ကြွင်းသောစကားရင်သည်၊ဝတ္ထုသဒိသမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်

နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဤတိုးကျိသည်လျှင် ဒုဗြိုးတည်း။ ဥဿုဂိမာန ဝတ္ထုနှာ။ ဥဿုဂိမာနဝတ္ထု၏ အာဘွင့်သည်။ နိဗ္ဗာဟား ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၁၁-ဝန္ဓနဝိမာနဝတ္ထု။

အာဘိဏှေ သိနဝဏ္ဏနာတိ ဇုတ်။ အာဘိဏှေ သိနဝဏ္ဏနဟု သောဤဝတ္ထု သည်။ ဝန္ဓနဝိမာန်။ ဝန္ဓနဝိမာနဝတ္ထု တည်း။ ထေသာ၊ ထုံ ဝတ္ထု၏ ဥပဒ္ဒတိ၊ ဖြစ် ကြောင်းသည်ကား။ ကား အဘာယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီ ဖြစ်သော၊ အနုထပိဏ်သူဌေးသည်၊ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်သော၊ အာရာမေ ဥယျာဉ်မှ ကျောင်းတော်၌၊ ဗေဒေဟ ဝေဒေဟနိ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရေ၊ နေတော်မူ၏။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ဗဟုလာ။ များစွာ ကုန်းသား ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ အညတရ ထို၊ အမှတ်မရှိသော ဂါမကဝါ ဝါ၊ ရွာပေါ်ကျောင်း၌။ ဝေသံ ဝေသိတွာ ဝါဆိုကုန်၍။ ဝတ္ထု ဝေသော ဝါ ကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ ပဝါ ရေတွေ့ ပဝါ ရေကာ ပြုကုန်၍။ ဆေနာ သနံ။ အိပ်ရာ နေရာကို၊ ပဋိသာ မေတ္တာ၊ သိုမှီး၍ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ ယူကုန်၍။ သာဝတ္ထိ ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ ဥဒ္ဓိ သေ၊ ရည်မှတ်၍။ ဘဂဝန္တံ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ အညတရ သေ၊ အမှတ်မရှိသော ဂါမ သေ၊ ရွာ၏။ မဇ္ဈေန၊ အလယ် ဖြစ်သော ခရီးဖြင့်။ အာသိဏ္ဍမဏ္ဍိ၊ လွန်ကုန်၏။ ဝတ္ထု ထိုရွာ၌။ အညတရာ၊ ဟယောက်သော။ ဇုတ္တိ ပိန်းမသည်။ ဝေ ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ သဒ္ဓေ တဂါ ရဝေ ဗဟုမာနာ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ရိုသေခြင်း ကြိုးနှိုးခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍ ပတိဋ္ဌိ တေ နုပါ ပါ သော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍ သိရသိ ဦးခေါင်း ၌၊ အဇ္ဇလိ ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ္ဟ ကိုင်၍ ယာဝဒတ္ထ နုပစာရာ ၊ မှတ်စိမ့်ခြင့် ခြင်ကောင်းသော ဒတ္ထ နုပစာ ရုတိုင်အောင်း ပဿာ ဒသော ပွာနိ။ ပဿာ ဒခြင့် စင်ကြယ်ကုန်သော။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိ လိတ္တာ ဖွင့်၍။ ဩလောကေ နိ၊ ကြည့်မျှော်လျှင်၊ အဒ္ဒသ သိ ရှု၏တည်း။ သာ ဇုတ္တိ ထိုပိန်းမသည်။ အပရေ နတ ယောန်း တ ပါ ပါ ၊ သော နောက်ကာလ၌။ ကာ လံ ကတ္တာ ၊ ရှု တော်၍။ ကာ ဝတိ ၊ သော သူ ၊ ကာ ဝ တိ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဝ

နောင်မှ၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်တို့ဏီစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားသော၊ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အာဘိဏှေန နဝဏ္ဏေန၊ (ပ)။ သဗ္ဗဒိသာပဘာသတိ၊ အာဘိဏှေန နဝဏ္ဏေန၊ (ပ)၊ သဗ္ဗဒိသာပဘာသတိ ဟူ၍၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပန်းပုန်းမေးပြီ။

မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ယာတံ၊ အကြင်သင်နတ်ထွီး သည်၊ အာဘိဏှေန၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ (ပ)၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်သနည်း။ ။မဟာမောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝုဏ္ဏိတာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ငမ်း၊ မြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ (ပ)၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသ္ယ ကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အာဟ၊ ဟောကား တော်မသည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သိလဝန္တော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သမဏေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္သာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဟောတိ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပါဒါနိ။ ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပသေဒယိ၊ ကြည်ညိုခဲ့ဘူး၏၊ အတံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဟ္ဂါစ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အဠ္ဠလိကံ၊ လက်အုပ်ချီသော အမှုကို၊ အာကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ။တေန၊ ထိုသို့သောဘာရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တကာ တော်မအား၊ ဧတာဒိသော၊ ဤသို့သောဘာရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်။ ဝေတော၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ တေန၊ ထိုသို့သောဘာရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တကာ တော်မ၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ သမဏော တိ၊ သမဏော ဟူသည်ကား၊ သမိတပါပေ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ သိလဝန္တော တိ၊ သီလဝန္တော ဟူသည်ကား၊ သိလ ဂုဏယုတ္တော၊ သီလတည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနုပသာဒယိန္တိ၊ မနုပသာဒယိ ဟူသည်ကား၊ ဣမေ အာယျာ၊ ဤအရှင်းကောင်း တို့သည်၊ သာဓု ရူပါ ဝတ၊ ကောင်းမြတ်သော

သဘောရှိကုန်ရကုန်တာကား၊ ဖြစ်စာရှိနေသော်၊ တရားကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ သမ စာရိနေသော်၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ပြဟ္မာ စာရိနေသော်၊ ဗြဟ္မာတော်အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့၏။ ဂုဏေ ဂုဏ်းကျေးဇူးတို့ကို၊ အဝေက္ခ။ အာရုံပြု၍။ ဝိဇ္ဇံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေသိ၊ ကြည်ညိုစေပြီ။ ဝိဇ္ဇာစပ်အဋ္ဌလိုဝံအကာသိ ဝိဇ္ဇာစပ် ဟုံအဋ္ဌလိုဟုံအကာသိ ဟူသည်ကား၊ တရား၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သော မနသဟုတာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ တကား တော်မသည်း၊ ပေသလာနံ၊ သိလကိုချစ်ခြင်းနှင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ တိကျ်ကုန်၊ ရဟန်းဘို့အား၊ ပသာဒဝိကသိတာနိ။ ပသာဒ၏ ပွင့်လင်းခြင်းသို့ရောက် ကုန်သော၊ အကျိုးနှင်းမှတ်ပိုင်ကို။ ဥဒ္ဓိလိတ္တာ။ ပွင့်၍၊ ဒသနမဂ္ဂဖိုကြည့်ရှု ကာမ္ဘဖြင့်လည်း၊ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ ဗဟုပကာရံ၊ များ သောအကျေးဇူးရှိ၏။ ဝန္ဒနာ၊ ရှိခိုးခြင်းသည်ကား၊ ပဝေဝ၊ အကယ်ဆိုသင့်လ ရာရှိပါ၏နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဝန္ဒံ၊ ရှိခိုးပြီ။ တေနဲ ထိုကြောင့်၊ တေနမေတာဒိသောဝ ဣတိ ဟုတ်ပေတိ ဟုတ်ပေ။ ။

၄-မဇ္ဈိမကပဏ္ဏာသ-၁၂-ရဒ္ဓမာလာဝိမာနဝတ္ထု။

အာသိ ကဿ ဝေ ဒေနဝ ဣဿ ဟုတ်ပေ ဣတိ ဝတ္ထု။ ။ ဤသည်ရဒ္ဓမာလာဝိမာန်။ ရဒ္ဓမာလာဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း၊ ကသ၊ ထိုဝတ္ထု၏ ဥပတ္တိဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကား၊ အာသ၊ ယခုနည်း။ ။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၊ တော်မူ၏။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဂယာဂါမကေ၊ ဂယာအမည်ရှိသော ရွာ၌၊ အညတရသ္မိံ၊ တ ယောက်သော၊ ပြာဟ္မဏသ၊ ဗုဒ္ဓကာသ၏၊ ဝိတ်ကပ်ကြီးသည်၊ တဇ္ဇိ'ယေ ဂါမေ၊ ထိုဂယာအမည်ရှိသော ရွာယော်၌ သာလျှင်၊ ကေသ၊ တယောက် သော်ပြာဟ္မဏာ ကုမာရ ဟု၊ ဗုဒ္ဓကာသ သတ္တိသား၊ အား၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်သည် ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဘိကုလံ၊ လင်၏အိမ်သို့၊ ဂတာ၊ လိုက်သွား၊ ရသည်ရှိသော် တဇ္ဇိ'ဂ - ဟေ၊ ထိုအိမ်၌၊ ဆာသ ရိယံ၊ အပိုး ရသည်၏အခြင်းကို၊ ဝေဒေန္တိ၊

ဖြစ်စေလျက်၊ ဘိဒ္ဓတိ၊တည်၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တဘွဲ့ ဂေဟ၊ ထိုအိမ်ရှင်၊ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏၊ဗိတရုံ၊သခင်းကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍။ နသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ဒိဋ္ဌကာလတော၊ ဖြင်သောအခါမှ၊ပဌာယ၊စ၍၊ကောခေနု၊ အမျက်ဒေါသဖြင့်၊ တဒုတဒုယ မာနာ၊ ဖြစ်ဖြစ်ဟုအသံကို ပြုလျက်၊ အကြောသတိ၊ဆဲရေး၏၊ပရိဘာသတိ၊ ပြိမ်းချောက်၏၊အသသာ၊ထိုကျွန်မ အား၊ ခဒုကဋ္ဌ၊လက်ဆုပ်ဖြင့် ထုခြင်းကိုလည်း။ ဒေတိ၊ပေး၏၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊သာ၊ ထိုကျွန်မ၏သခင်းသည်။ ဝယပ္ပတ္တိယာ၊အရွယ် သို့ရောက်ခြင်း ကြောင့်၊ ကိစ္စသမတ္ထာ၊ အမှုကိစ္စကို ရှက်ဆောင်ခြင်းဌာ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၊ဇာတာ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊နှံ၊ထိုကျွန်မ၏သခင်းကို ဇဏ္ဏုကပုဗ္ဗရေ၌ဟိ၊ ပုဆစ်ခူးတဆောင်လက်ဆုပ် တို့ဖြင့်၊ ပဟရေတေ၊ ပုတ်ခတ်ထောင်းထုသည်သာလျှင်တည်း။ ပုရိမဇာတိသုဒ္ဓေးသောကံ့ယမ် ၏အဖြစ်တို့၌၊ လဒ္ဓါ ဃာတာယထား ရှောရပ်သော ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသော ပုဏ္ဏားဇာ၏ချွေးမကဲ့သို့တည်း။ကိရ၊အာဘင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦး၊အုံ့ သာဒါသိ၊ထိုကျွန်မသည်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအ မည်တော်ရှိသော၊ ဒသဗလဿ၊ အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ကာ၊လ၊လက်ထက်တော်၌၊ တဿာ၊ထိုပုဏ္ဏားခြွေးမ၏၊သာမိနီ၊အရှင် မသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါး၊သောပုဏ္ဏားခြွေးမ ဘသည်၊ဒါသီ၊ကျွန်မသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊သာ၊ ထိုအရှင်မသည်၊ တံ၊ထိုကျွန်မကို၊ ဃဋ္ဋေ၊ဒဏ္ဍာဒီဟိစ၊ အုတ်ခဲ ထုတ်လုံ တံစသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မုဋ္ဌိအာဒီဟိစ၊လက်ဆုပ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း အာသိဿ်၊အခါမပြတ်၊အဟောသိ၊ ပစ်ခတ်ထောင်းထု၏၊ သာ၊ ထိုကျွန် မသည်၊ တေန၊ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲသဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္နာ၊ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ယထာ ဗလံ၊ မိမိသတ္တိအား၊လျော်စွာ၊ ဒါနာဒီနိ၊အလှူ အစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုဘို့ ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ကောဒိဝသံ၊ တာနေ့သောနေ့၌၊ ပဋ္ဌနံ၊ ဆု တောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊အနာဂတော၊ နောင်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာမိနီ၊ အရှင်မသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဣဓိသာ၊ ဤမိန်းမ၏၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသောအဖြစ်ကို၊ ပဝတ္တေယျံ၊ဖြစ်စေ နိုင်ရုပါလို၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဋ္ဌနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ဖြစ်စေ ၏၊ အဃ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဒါသိ၊ထိုကျွန်မသည်၊ တတော၊ ထိုဇိုယ်၏ အဖြစ်မှ၊ စုတာ၊ စုတေခဲ့သည် ရှိသော်၊ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်၊ သံသာရဒုက္ခနှင့်၊သံသာရာဒီကျင်လည်လျက်၊ဣမဿိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတိုဖြတ်

စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆိုအပ်ခဲပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဂယာဂါမကေ၊ ဂယာမည်သော ရွာလယ်၌ ပြာဟ္မဏာကုလေ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိကွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတိကုသိုလင်၏ အိမ်သို့ ဂတာ၊ လိုက်သွား၏။ ဣတ ရာပိ၊ ရှေးဘဝ၌ အရှင်မ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ဝိန်းမသည်လည်း၊ တာသာ၊ ထို ပုဏ္ဏား၏ ချွေးမဖြစ်သော ဝိန်းမ၏၊ ဒါသီ၊ ကျွန်မသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယဒ္ဓါ၊ ယာဘက တာ၊ ယာ၊ ထို ကျွန်မ၏ သွေး ဆဲခြင်းကို ခံ၍ဘူး သည်၏ အဖြာ်ကြောင့်၊ သာ၊ ထို ပုဏ္ဏား၏ ချွေးမသည်၊ တံ၊ ထို ကျွန်မကို။ ဝိဟေ၊ ဌသိ၊ သွေး ဆဲ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝိဟေဌေန္တီ၊ သွေး ဆဲသော ပုဏ္ဏား၏ ချွေးမသည်၊ အာကာ၊ ရေ၊ ကောနှာ၊ အကြောင်းမရှိနိသက်သက်ဖြင့်၊ ဝင်လျင်၊ ကေသေသု၊ ဆံတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်ရင်း။ သုပဘတ်၊ လွန်စွာ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို၊ ဟနိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ သာ၊ ထို ကျွန်မသည်၊ နှာ၊ ဝိတ သာလံ၊ ဆတ္တာ သည်တို့၏ တင်းကုတ်သို့၊ ဂတ္တွာ၊ သွား၍၊ ခုရေ ရွတ်ဆီ၊ သင်ရုန်းဖြင့် ရိုတ်သည် ကိုး၊ ကာ ရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အာဂမာ၊ အိမ်သို့ပြန်လာ၏။ ။ သာ၊ ဝိနီ၊ အရှင်မ ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားချွေ မသည်၊ ဧဒေ ဒ္ဓဒါသိ၊ ဟာယ်မကောင်းဖွယ်သော ကျွန် ယုတ်မ၊ မုဏ္ဍနမတ္ထေ နှုတ်ခြည်ရိတ်ကါမှ ဖြင့်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ကိမ္မမော ကျွေး အ ဟာယ်မှာ လွတ်ရုံခြင်းမှိ မည်နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ ဆို၍၊ ရေ ဒ္ဓုံ၊ ကြွေးကို၊ သိသော ဥဒကခါင်း၌ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကြွေး၌၊ နံထိ ကျွန်မကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဩဝါဒမေတွာ၊ ညွှန်ကား၍၊ ဃာတေတိ၊ ရုက်ခတ်ညှဉ်းဆဲ၏။ တ သာ၊ ထို ကျွန်မအား။ တဋ္ဌရေ ဒ္ဓုံ၊ ဖွဲ့သော ကြွေးကိုလည်း၊ ဒေ၊ နေ ထုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ နဒေတိ။ အဖွင့်မပေး။ တ ဘော ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ အား၊ ရေ ဒ္ဓုမာ လာ ဘိနှာမံ။ ရေ ဒ္ဓုမာ လာ ဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အ သ ပန္ဓာ၊ ထိုနောင်မှ ကေ ဒါ ၊ သံ၊ တ နေ့ သ ဒ္ဓိ၊ သ ဗ္ဗာ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပ ဗ္ဗ ၊ သ သ မ ယေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌၊ မ ဟာ ဂ ရုဏာ သ မာ ပတ္တိ ၊ တာ ၊ မ ဟာ ဂ ရုဏာ သ မာ ပတ်မှ၊ ဝ ဠာ ယ ၊ ထ ဝေ ၊ ရှု ၍ ၊ လောက ၊ သ ဗ္ဗ လောကကို၊ ဩ လေ ၊ ကေ ရှာ ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော၊ ရေ ဒ္ဓ မာ လာ ယ ၊ ရေ ဒ္ဓ မာ လာ ၏ ၊ သော တာ ပ ဋ္ဌိ ဝ လူ ပ နိ သ ယ ဗ္ဗ ၊ သော တာ ပ ဋ္ဌိ ဖိုလ်သို့ရောက်အံ့သော အကြောင်းဥပနိသယကိုလည်းကောင်း၊ တ သ သ စ ပြာ ဟ္မ ဏိ ယာ ၊ ထိုရေ ဒ္ဓ မာ လာ ၏ သခင်ပုဏ္ဏားမ ၏လည်း၊ သ ရ ဏောသု

စ၊သရဏာဂုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ သီးလသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာန်၊ တည်လတ္တံ့သည်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၍၊ အရည်ုံ၊တောသို့၊ ပရိသိတ္တား၊ဝင်တော်မူ၍၊အညတရတို့ ရုက္ခမူ၊လ၊ အမှတ်မရှိသောသစ်ပင်ရင်း၌၊ ဆမ္ဗဿ္ဟာ၊ခြောက်ပါး၊သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓတို့ယောဟု၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိသဒ္ဓေန္ဒြာ၊ လွတ်တော်မူ လျက်၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ၊ရေ့ဒုမာလာဝိခေါ၊ ရေ့ဒုမာလာသည် လည်း၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့ဘိုင်းနေ့တိုင်း၌၊ တာယ၊ ထိုအရှင်မသည်၊ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ဝိပေါဋ္ဌယမာနာ၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ဘုိအာ၊ ဣမိနာ၊ ဒုဋ္ဌိဝိတေန၊ ဤမကောင်း သောအသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အာဘပ်အကျိုးရှိတော့အုံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဒိဋ္ဌိဝိတေ၊အသက်ရှင်ခြင်း၌၊နိဗ္ဗိန္ဒနရူပါ၊ ငြီးငွေ့သောသဘောရှိသည် ဖြစ်၍၊ မရိတုကာမာ၊ သေခြင်းဟူအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဃဋံ၊ ဧကေဒိုးဂ်ုံ၊ ဝဟောတွား၊ယူ၍၊ဥဒကတိတ္ထံ၊ရေဆိပ်သို့၊ဂန္တွာ၊ဝိယ။ သွား၊လေသကဲ့သို့၊ ဟေဘာတော၊ဘိမ်မ၊နှိုက်ဆွဲ၍၊ထွက်သွား၊သည်ရှိသော်၊အနုက္ကမေန၊အစဉ် သဖြင့်၊ ဝန်၊ကောသို့၊ ပရိသိတ္တား၊ဝင်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိသိန္နရုက္ခဿ၊ ထိုင်နေတော်မူသောသစ်ပင်၏၊ အဝိဒူရေ၊အနီး၌၊ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခဿ၊သစ်ပင်၏၊ သာခါယ၊သစ်ခက်၌၊ ရဇ္ဇုံ၊ကြိုးကို၊ ဗန္ဓိတ္တား၊ဖွဲ့ချည်၍၊ပါသံ၊ကျော့ကွင်းကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ ဥဒ္ဓနွိ ဘုကာမာ၊ကြိုးဆွဲမူခြင်းဟူအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောစိတောစ၊ထိုမှဤမှ လည်း၊သြဠာလာကေ၊ကြွ်ိ၊ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊တဿ၊ထိုတောအရပ်၌ နိသိန်း၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ် သော၊ ပသာဒနိယံ၊ ကြည်ညိုခြင်းဟူထိုက်သော၊ ဥက္ကမဒမထသမတံ၊ လွန်မြတ်သောကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ရောက်တော်မူထ၊သော၊ ဆမ္ဘဿ ဗုဒ္ဓရေဿိယော၊ နိလပိတအစရှိသော၊ခြောက်ပါး၊သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ဝိ ယ၊ဒ္ဓန်း၊လွတ်တော်မူ၊သော။ ဘဂဝန်း၊မြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊ အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏၊ ဒိသွာ၊မြင်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓဝါရုဝဝ၊သန်း၊မြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊ရှိ၊သောသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊အာကာဇိယမာနဟာ၊ဒယာ၊ဝင်အပ်သော နှလုံး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိံ နု ခေါ၊အာသို့နည်း၊အဟံ၊ဝါသည်။ ယံ၊ဓမ္မံ၊အကြင် တရား၊ကို၊ သုတ္တား ကြား၊နာ၊ရ၊သော၊ကြောင့်၊ ဣတော ဒုဋ္ဌိဝိတတော၊ ဤ ဆင်း၊ရဲ့ပြုပြင်သောအသက်ရှည်ခြင်း၊မှ၊မ၊ရ၊ဘူ၊ယျံ၊ ကင်းလွတ်ရာ၏၊တာဒိ သံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၊သော၊ တံ ဓမ္မံ၊ထိုတရား၊တော်ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ မာဒီသာနန္ဒိုပေါက်ဆုံသော်မိန်းမတို့အားလည်း၊ ဒေဝေသိ နှင်ခေါ်ကောင်းတော်မူပါအံ့လေးဆိုတိ။ ဤသို့စိုးရိမ်ကြောင့်၏။

အလားထိုအခါ၌ဘဂဝေါ်မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသာ။ ထိုရဒ္ဓမာလာ၏ပိုင်ရှင်ဘဝရဲ့စိတ်ချမ်းမြေ့ခြင်းကို၊ ကြည်လေးကောင်းကျေးဇူးဖြင့်ကြည့်တော်မူ၍ ရဒ္ဓမာလေ၊ ရဒ္ဓမာလာ။ ဆိုတိ။ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ ခေါ်လတ်မူ၏။ သား၊ ထိုရဒ္ဓမာလာသည်၊ တံ၊ ထိုစကား၊ တော်ကို၊ သုတ္တာ။ ကြား၍။ အာမတောနု။ အမြိုက်ရောစင်ဖြင့်။ အာသိသိတ္တာဝိယ။ သွန်းလောင်းအပ်သကဲ့သို့၊ ပီတိယာ။ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗုန်ရိ၊ အကြားလေတိ၊ ဗုဒ္ဓါ။ ကိုယ်စိတ်မှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပဘာက်ပိတ္တာ။ ခုဠိ။ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ။ ရှိခိုး၍။ ကေမန်း။ ထင်ခန်ပ်လျှောက်ပတ်သောဒေ၊ ရှင်ခ်ိ။ အဋ္ဌာသိ။ ရှပ်ခ်ိ။ တာသာ။ ထိုရဒ္ဓမာလာအား။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗိကထာနုပုဗ္ဗကံ။ တရားစကားလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ စတုသစ္စကထံ။ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုရဒ္ဓမာလာသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ ပတိဋ္ဌဟိ။ တည်လေ၏။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဌေကော၊ ဤမျှအသိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အနုဂ္ဂဟော။ မြိုးမြှင့်ခြင်းသည်။ ရဒ္ဓမာလာယာ၊ ရဒ္ဓမာလာအား ဝတ္ထုတိ။ သင့်လောက်ပြီ။ ဆုခါနေ့ပေးယခုအခါ၌ သာလျှင်၊ သာ၊ ထိုရဒ္ဓမာလာသည်၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော်သူသည်၊ အမ္ပဲ ဝိယ။ မဖျက်မဆီး အပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဝေ၊ ကာ။ ဖြစ်ပြီ။ ဆုတိ။ ဤသို့နှလုံး ဝိုက်တော်မူ၍။ အရည်ကော။ ကောမ။ နိဗ္ဗဒါတ္တာ။ ထွက်တော်မူခဲ့၍။ ဂါမသေးရှေ့ဇ်။ အဝိနုရေ့ဝေ။ အနိုးဌိသေ့လျှင်။ အညတရေ့ဝိ ရုက္ခမူ ကော။ အမှတ်မရှိသော သစ်ပင်ရင်းခွ။ နိသိဒိ။ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ရဒ္ဓမာလာ ဝိ။ ရဒ္ဓမာလာသည်လည်း။ အဇ္ဇာနုံ။ မိမိကိုယ်ကို။ ဝိနိပါ။ တောလုံ။ ဇိုဝိဘိ။ ရှိမှ ချခြင်း၌။ အာဘဇ္ဇတာယ။ မထိုက်သည်၏ အကြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယ သမ္ပန္နတာယစ။ သည်းခံခြင်းချစ်ခြင်း သနားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အကြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပြားဟ္ဆ။ ဆုရင် ပုဏ္ဏားမသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဟာနုတုဝါ။ သတ်မူလည်း သတ်ပစေ။ ဝိ၊ ဟာ ဒ္ဓေတုဝါ။ ညှဉ်းဆဲမူလည်းညှဉ်းဆဲပစေ။ ယံ ဝါ တံ ဝါ။ အမှတ်ရှိ တာရုဏသောအမှုကိုလည်း။ ကရောတု။ ပြုပစေ။ ဆုတိ။ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဟာဒ္ဓေနု။ အိုးဖြင့်ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတ္တာ။ ခပ်ယူ၍။ ဧတေ။ အိမ်သို့။ အဂ ဟာသိ။ သွားလေ၏။ ဧဟန္ဓါ ရေ။ အိမ်တံခါး၌ ရပ်ကာ၊ ဧတေ ဟေ

သာမိကော၊အိမ်ရှင်ပုဏ္ဏားကြီးသည်။တံ၊ထိုရွှေ့မာလာကို၊ ဒိသ္သာ၊ဖြင့်၍၊ အစ္ဆရယ်နှုတ်ဥဒကတိတ္ထိ။ရေဆိတ်သို့၊ဂတာ၊သွားသော၊တို့၊သင်သည်။စိရာ ယိတ္ထာ။ကြာမြင့်စွာနေ၍၊ အာဂတာ၊လာ၏။ တေ၊သင်၏၊ မုခဝဏ္ဏောစ၊ ချက်နှာအသင်းသည်လည်း၊ အတိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊ဝိပ္ပသန္နော။ ကြည် လင်သန့်ရှင်း၏၊တွေ့ဆု၊သင်သည်လည်း။ အညေနအာကာရေန၊ရှေးကာလ နှင့်မတူတပါး၊သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပဠာသိ၊ ထင်၏။ ၊ဝေါ်။ ဤအ ကြောင်းသည်ကား။ကိ၊အာဟယ်သို့နည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့။ ပုဏ္ဏိ၊မေး၏၊သာ၊ ထိုရွှေ့မာလာသည်၊ တာသ၊ထိုအိမ်ရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၊အား။ တံ၊ပဝတ္တိ်၊ထို အာ၊ကြောင်းကို၊အာဟိ၊သို့၊ကြား၊ပေ၏။ ၊

ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကြီးသည်။ တာသာ၊ ထိုရွှေ့မာလာ၏၊ ဝစနံ၊ စကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍။ တုသိတ္တာ၊နှစ်သက်၍။ ဧဝံ.အိမ်သို့၊ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ရွှေ့မာလာယ။ရွှေ့မာလာ၏၊ဥပရိ။အထက်၌၊ တယာ၊သင်သည်၊ ကိုယ်။ တစုံတခု၊သောအမှုကို။ နုကာတဗ္ဗန္တိ၊မပြုအပ်ဟု၍။ သုဏိသာယ၊ ချေးမအား။ဝတ္တာ ဆိုမြဲ၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ် ၍၊ သိဿတရုံ၊လျှင်ဖြန်စွာ၊ သတ္ထုသန္တိုက်၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏အထံတော သို့။ ဂတ္တာ၊သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ။ ရှိခိုး၍၊ သာဒရေန။ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ၊ ကတပဋိသန္ထာရော။ပြုအပ်သော ပဋိသန်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။သတ္ထာ ရဲ့ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ နိမန္တေတ္တာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ အတ္ထာနော၊ ဓိတိ၏၊ ဧဝံ၊ အိမ်သို့၊ အာနေတ္တာ။ဆောင်ခဲ့၍။ ပဏီ၊တေန။ မွန်ပြတ်သော၊ ခါဒနီယေ နေ။ခဲဘွယ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဘောဇနီယေန။ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ပရိဝိသိတ္တာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘုတ္တာဝိ၊ဆွမ်းစား၊ပြီးသော်၊ ဩဝေါဒိတပတ္တ ပါဏိ၊ သင်ကိုတောင်မှ ဗဟုပကာ၊ပြုပြီးသော လက်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ။ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သို့၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏။ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏားကြီး၏၊ သုဏိသာဝိ၊ ချေးမသည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သို့။ ဥပသက် မိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏။ ဂယာဂါမဝါသိနော၊ ဂယာမည်သောရွာ၌နေ ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာဝိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်လည်း၊တံ ပဝတ္တိ်၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သို့၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ အပ္ပေကစ္စေ။ အချို့ကုန်သော ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်၊ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ရှိသေစွာ၊ရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ဧကမန္တံ၊တင့်

အပ်ံလျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊ နိဿိဒိ'သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ အပ္ပေဂဏ္ဍေ၊ အချိုကုန်သောပုဏ္ဏားသိကြွယ်တို့သည်၊ သမ္ဘောဒနိယံ။ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာပြောဟောခြင်းကို၊ကတ္တာ။ပြုကုန်၍။ ကေမန္ဒီ၊တင့်အပ်လျှောက်ပတ် သောအခေါ်၌။နိဿိဒိ'သု၊ထိုင်နေကုန်၏။ ။သင်္ဃာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရွှေ့မြားလာယဉ်၊ ရွှေ့မြားလာ၏လည်းကောင်း၊ တသာပြာဟ္မဏီယာစ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမ၏လည်းကောင်း၊ ပုရိမေဘာဘိသု ရှေးသောကိုယ်၏ အဖြစ်တို့ ၌၊ကတာ။ကမ်ပြုခဲ့ဘူးသောကံကို၊ ဝိတ္ထာရေတော၊အကျယ်အားဖြင့်။ကဒေ တွား၊ဟောတော်မူ၍၊သမ္ဘတ္တာပရိသာယ၊ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ အနုရုပ်၊လျှောက်ပတ်သော၊ ဓမ္မ၊တရား၊တော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော် မူ၏။တံဓမ္မံ၊ထိုတရား၊တော်ကို၊သုတ္တာ။ကြား၊နာရ၍၊ပြာဟ္မဏီစ၊ပုဏ္ဏေးမ သည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ သန္ဓိပတိတော၊ စည်းဝေးသော၊ မဟာဇနနှာစ၊ လူများအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ သရဏေသုစ၊သရ ဏဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သိလေသုစ၊သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ကြည်ကုန်၏။သင်္ဃာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသန္နာ၊နေရာမှ၊ဝဋ္ဌဟိ'တွား၊ ထ၊တော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိ၊မဝ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ကြွ တော်မူလေ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊ကြီးသည်၊ ရွှေ့မြားလံ၊ ရွှေ့မြားလာကို၊ ဒိဝုဋ္ဌာနေ၊ သမိုး၏အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ထာ ၏။ တာသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၊ကြီး၏၊ သုဏိသာ။ ချွေးမသည်၊ ရွှေ့မြားလံ၊ရွှေ့မြားလာကို၊ ဝိယဝဏ္ဏာ၊ဟိ၊ချစ်ခင် ဟော မျက်စိကို့ဖြင့်။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ မနာပေနေ၊နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊သိနေပေသော၊ ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဟာရိ'၊သောင်၏၊ရွှေ့မြားလာ၊ရွှေ့မြားလာသည်။အပဘော ဝေ၊နှောက်အတို့၌၊ ကာလံကတ္တာ၊ရုတော၍၊ တာဝတိ'သေသု၊တာဝတိ' သာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏။ အသာ၊ ထိုရွှေ့မြားလာ နတ်သမီး အား၊အန္ဓာရာသဟ ဿ ဣတ္ထပရိ၊ပါရော၊နတ်သမီးတယောင်အခြံအရံရှိသည် လည်း၊ အဟောသိ၊ဖြစ်လေ၏။ သာ၊ထိုရွှေ့မြားလာနတ်သမီးသည်၊သမ္ဗ ဿကဒုဘာ၊ရေ့ပမာ၊ဟောဟိ၊ လှည်းအစည်း၊ရှေ့ကပ်ဆယ်တိုက်ဝန်အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာဘာ၊ရေ၊ဟောဟိ၊ နတ်ခွဲဖြစ်သောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ပမ် ဟဿ်ဘတ္ဘာ၊ဘာ၊ဝါ။ တနိဆာ၊ဆင်အင်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အန္ဓာရာ သဟ ဿ ဣတ္ထပရိ၊ဝုတာ။ နတ်သမီး၊တယောင်ခြံရံပြီး၍၊ နန္ဒနဝနာ၊ဒီ'သု၊နန္ဒဝန် ဥယျာဉ်စသည်တို့၌၊ မဟတိ'၊ကြီး၊စွာသော၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ'၊နတ်စည်း၊စိမ်ဂုဏ်၊ အနုဘဝ၊မာနာ၊ ဝံစား၊သည်ဖြစ်၍။ ဝမ္ပေ၊ကာမ၊နာ၊ ဝမ်းမြောက်သော၊ ဂီတ

၇၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿိ-ဒုတိယတွဲ။

နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝဏ္ဏတိ၊ လှည့်လည်ရှာ၏၊ အဟ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနဟု။ အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ကြွသည်ဒေသစာရိကို၊ ဂဒေါ၊ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟာနေ့ နေ့ကြီးစွာသော၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေနနှင့်ရှေ့အာနုဘော်ဖြင့်၊ မဟာတိယာ၊ကြီး စွာသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊နတ်ရှေ့တန်ခိုးဖြင့်၊ဝိဇ္ဇောတမာနုံ၊ထွန်းလင်းတောက် ပလေ၊တံ၊ထိုနတ်သမီးကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊တာယ၊ထိုရဟန္တာမလာနတ်သမီး သည်၊ ဂဟကမ္မံ၊ပြုအပ်သော၊ကောင်းမှုကံကို၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဤဆို လတ္တံ့သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပုစ္ဆိ၊အားယ်ဆိုမေး တော်မူသနည်း။ ။

ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊ယာတွံ၊အကြင်သင်သည်၊အာဘိဏ္ဍနေန၊အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော၊ ဝဏ္ဏေန၊အာရောင်အသင်းဖြင့်၊ ဘိဒ္ဒသိ၊တည်၏၊ ပဒုမိ ကေ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယေ၊ စည်မျိုးကို၊ သုပ္ပဝါဒိတေ၊ ကောင်းစွာ တီးမှုတ်အပ်သည် ရှိသော်၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေ တို့ကို လည်း ၊ဝိဝဋ္ဋယ ယုဗ္ဘိ၊နုစွာသိ.ကမ္ဘွီး၏၊ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊နုစွမာနုယ၊ဂ.ဗ္ဗီး သော၊တသာ၊ဟု၊ထိုသင်နတ်သမီး၏၊အင်္ဂမင်္ဂေါ်ဟိ၊အင်္ဂါကြီး၁ယ်တို့မှ၊ သဗ္ဗသော၊ အာချင်းခပ်သိမ်း၊ သဝဏ္ဏိယာ၊နာဗျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ မဏေ ရုမာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာသဒ္ဒါ၊နတ်ဥဖြစ် ကုန်သော အသံတို့သည်၊ နိန္ဒုရုန်ဒုန်ဖြိုက်ကုန်၏။ ။နုစွမာနုယ၊ဂ.ဗ္ဗီး သော၊ တသာ၊ဟု၊ထိုသင်နတ်သမီး၏၊အင်္ဂမင်္ဂေါ်ဟိ၊အင်္ဂါကြီး၁ယ်တို့ မှ၊သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ်သိမ်းအား၊ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏာ၊စင်ကြယ်ကောင်းမြတ် သောအနုံ့ရှိကုန်သော၊ မဏေ၊ရုမာ၊စိတ်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊နတ်ဥဖြစ်ကုန်သောအနုံ့တို့သည်၊ ပဝါယန္တိ၊ပြန့်လွှင်ကုန်၏။ ။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ဝိဝတ္တမာနုကာ၊ယေန၊ ထိုမှဤမှပြန်လည်သော်ကိုယ် ဖြင့်၊နုစွမာနုယ၊ဂ.ဗ္ဗီး သော၊ တဝ၊သင်နတ်သမီး၏၊ဝေဏိသု၊ဆံထုံးတို့ ဥ၊ယာဝိဇ္ဇန္တိ၊ နှုန်း၊ အကြင်ဆင်သောတန်ဆာတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေ သံ၊ ထိုတန်ဆာတို့၏။ နိန္နော သော၊အသံသည်၊ ပဒ္မဂေ၊ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၊သော၊ တူရိယေ၊စည်အမျိုး၌၊ နိန္နော သော ယထာ၊ သာယာနှာ ဖျော်ဘွယ်သောအသံကဲ့သို့၊ သုယုတိ၊ကြားအပ်၏။ ။ဝါတရုတာ၊လေ ညှင်း သည်ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတေန၊ လေကြောင့်၊ သမ္ဘဝတိ၊တာ၊ ကောင်းစွာ တုန်လှုပ်ကုန်သော၊တဝ၊သင်နတ်သမီး၏၊ဝဇိုသကာ၊ရတနာ ဖြင့်ပြီးကုန်သော်ဖြင့် ဆောက်ပန်းတန်ဆာတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေသံ၊

လိုခြိုးဆောက်ပန်း တန်ဆာဘို့၏။ ခိုင်ရှေ့သော၊ အသံသည်။ ပဋ္ဌာဝီကေ။ အင်္ဂါ၊ငါးပါးရှိသော၊တူရိယာစည်ကျိုးခ်ိုးနိုင်ရှေ့သောယထာ အသံကဲ့သို့။ သုယျဘိ။ ကြားအပ်၏။ ဒေဝတော။ နတ်သမီး၊ တော၊သင်နုတ်သမီး၏။ သိရုဿိ။ ဦးခေါင်းခွံ။ သုဘဝန္တာ၊ စင်ကြယ်သောအနုံရှိသော၊ မနုဿမှာ၊ နှာခေါ်းမွှေ့ လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ယာပိမာလာ၊အကြင်ပန်းသည် လည်း၊အဆွဲ၊ရှိ၏။ တာ သာ ဗာလာယ။ သိုပန်း၏။ ဂန္ဓောအနုံသည်၊ မဏ္ဍ သတော၊ မဏ္ဍသာဟအမည်ရှိသော။ ရုက္ခော။သစ်ပင်သည်၊ဝါတိယထာ၊ ပြန်လှိုင်သကဲ့သို့။ သမ္ဘဒိ သာ။ခပ်သိမ်းကုန်သောအခပ်ဖျက်နှာတို့သို့၊ဝါတိ။ ပြန်လှိုင်၏။ ဒေဝ၊တာ၊နတ်သမီး၊တာ ဝ။သင်နုတ်သမီး၏ ဝေဠုသုဝဏ္ဏ ထိုစင်ကြယ်သောအနုံသည်၊ ဃာယတော။ မွှေးကြိုင်၏။ အမာနုသံ။နတ်ခွ ဖြစ်သော၊ရွှမ်း။ရွှပါရုံသည်၊ပဿတိ၊ထင်ဖြင်၏၊ဖွားဒံဗလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ကိ ဿ ဟမ္ဘသ။ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊အကျိုးနည်း၊ဝုစ္စတိ ဘဝ၊မေ၊ ခင်ဗျား၊တို့ သင်နုတ်သမီးသည်၊ မေ၊ဝါ၊အား၊အာစိဏ္ဏ၊ဖြေကြား၊လော၊ ဖွာတိ၊ဤသို့၊ဝုဆို၊မေ၊လေ၏။ ။

ဟတ္ထာ၊ ထိုဝါယာတို့၌၊ ဟတ္ထပါဒေ၊စရိဂ္ဂယ္ဟာတိ၊ ဟတ္ထ ပါဒေ၊စရိဂ္ဂယ္ဟ ဟုသည်ကား၊ ဟတ္ထေစ၊ လက်၌ လည်း၊ကောင်း။ ပါဒေစ၊ခြေ၌ လည်း ၊ကောင်း ၊ဝိဝိ၊ဝေတိ၊ အထူးထူး၊အပြား၊ရှိကုန်သော၊ အာကာ၊ရေတိ၊အခြင်း အရာတို့ဖြင့်၊ ဂ၊ဟာတွာ၊ယူ၍၊ ပုဗ္ဗမုဒ္ဒိပုဗ္ဗဇ္ဇလိ အာဒိ၊ဘေဒသ။ ပန်းလက် ဆုပ် ပန်းလက်အုပ် အစရှိသည်အပြား၊ရှိသော၊ သာခါ ဘိနယ သ။ ရှေ ရှ ဆောင်အပ်သောသစ်ခက်ပန်း လက်ဆုပ်ပန်းလက်အုပ်ပန်း အစရှိသည် ကို၊ဒသနုဝ၊သေနု၊ပြုခြင်း၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဝိဝိ၊ဝေတိ၊အ၊ထူး၊ထူး၊အပြား ပြား၊ရှိကုန်သော၊အာကာ၊ရေတိ၊အခြင်း၊အရာ၊တို့ဖြင့်၊ဟတ္ထေစ၊လက်တို့ကို ကသည်း၊ကောင်း။ သ၊ပါ၊ဒါ၊ဒိနုံ၊အညိုအညှာတ်ထား၊အပ်သော ခြေ၊အစရှိကုန် သော၊ဥတ္တာ၊ဝိ၊သေ၊သ၊နုဖြင့်။ ရုပ်ခြင်း၊အထူး၊တို့ကို၊လည်း။ ဒ၊သ၊နု၊သေ၊နု၊ ပြု၊သည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ဝိဝိ၊ဝေတိ၊အ၊ထူး၊ထူး၊အပြား၊ပြား ရှိကုန်သော၊ အာကာ၊ရေတိ၊အခြင်း၊အရာ၊တို့ဖြင့်၊ပါ၊ဒေစ၊ခြေ၊တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဥပါ ဒိ ယိတ္တာ၊ယူ၍၊ ဇုတိ၊အယံ၊ဤ၊သည်ကား၊အ၊ထွေ၊အ၊နက်တည်း၊စ၊သ၊ဒ္ဒေ၊နု၊ စ၊သ၊ဒ္ဒါ၊ဖြင့်၊ သာ၊ခါ၊ဘိ၊နယံ၊သစ်ခက်ကို၊ရှေ့၊ရှ၊ဆောင်ခြင်း၊ကို၊သင်္ကာ၊တိ၊ ဘ၊ဟြိ ဟ ၏၊နစ္ဆ၊သိ ဘိ။ နစ္ဆ၊သိ ဟ ဟု သည်ကား၊ နဒ္ဒ၊သိ၊ကမ္ဘီ၊ရ၏၊သ၊တ္ထ၊ဒ္ဒ၊ သ၊ ဟ ဟု သည်ကား၊ ယ၊တ္ထ၊အ၊ကြင်သင်သည်၊ ဝုစ္စ၊နု၊ယ၊ဝ၊သေ၊နု၊ဆို၊အပ်ခဲ့ ပြီ၊သော နည်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ နစ္ဆ၊ကမ္ဘီ၊ခြင်း၊ကို။ ကရော၊သိ၊ပြု၏။ သ၊ဟ ဟ ဟ

ထိုသင်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုဒ္ဓ ဝါဒီ တေတိ၊ သုပ္ပ ဝါဒိ၊ တေဟု သည်ကား၊ သုန္ဒရေ ပဝဇ္ဇနေ၊ ကောင်းစွာ တိုးမှတ် အပ်သည်၊ သတိ။ ရှိသော၊ တ ဝ၊ သင်နက်သမီး၏၊ နစ္စ ဿ၊ ဂ ခြင်းအား၊ အနုရူပ ဝသေန၊ လျော်သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဝိဏာ ဝံ သမေ ဒိဂ်တ ဘဉ္ဇ ဒိ ကေ။ စောင်းပြေမရှိ စည်ကြေးနင်းစသည်တို့ကို၊ ဝါဒိယ မာနေ။ တိုးမှတ် အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဋ္ဌဝိ ကေ၊ အင်္ဂါ ငါး ပါး ရှိသော၊ တူရိယေ၊ တူရိယာမျိုးကို ပဋ္ဌယ်မာနေ၊ တိုးမှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော အနုက်တည်း။ သော သံ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဟေ ဋ္ဌာ ဝိမာနေ၊ ဆောက်ခြင်းသော ဝိမာနဝတ္ထု၌။ ဝုတ္တ နယ မေ ဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိ သည်သာ လျှင်တည်း၊ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ထေ ရေန၊ အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မ ထေရ်သည်၊ ပုဏ္ဏ တာ၊ မေ၊ အပ်သော၊ သာ ဒေ ဝ တာ၊ ထိုနတ်သမီး သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုရိ မ ဇာ တိ အာ ဒီ၊ ရှေး သောကိုယ်၏ အခြင်း အစရှိသည် ကို၊ ဇာ မာ ဟိ ဂါ ထာ ဟိ၊ ဤ ဂါ ထာ တို့ ဖြင့်၊ ဗျာ ကာ သိ၊ ပြကြား၏၊ ။

ဘန္တေ၊ အာရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တ ကာ တော်မ သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏ အခြင်း၌၊ ဂ ယာ ယံ၊ ဂ ယာ အမည်ရှိ သော ရွာ၌၊ ပြာ ဟ္မဏ သ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဓီ သိ၊ ကျွန်မ သည်၊ အာ သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊ တ ကာ တော်မ သည်၊ အ ပ္ပ ပုညာ၊ နည်းသော ဘုန်းကံ ရှိသည်၊ အ လက္ခိ ကာ၊ အသ ဇေ မ ရှိသည်၊ အာ သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ မံ၊ တ ကာ တော်မ ကို၊ ဂဏ္ဍ မာ လာ တိ၊ ဇ္ဇေ မာ လာ ဟု၏၊ တ ဗ္ဗ၊ ထို ဂ ယာ အမည်ရှိ သော ရွာ၌၊ မ နုဿ၊ လူတို့သည်၊ စိ ဏ္ဏ၊ သိပါ ကုန် ၏၊ ။ ဘ ဒ္ဒေ၊ အာရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တ ကာ တော်မ သည်။ အ ယျာ ယ၊ အ ရှင် မ ၏၊ အ ဘ ဏ္ဍာ သာ နဿ၊ သဲ ရေး ခြင်း တို့ ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ ဝ ဝ နဿ၊ ရိုက်ပုတ် ခြင်း တို့ ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ တ ဇ္ဇ နာ ယ စ၊ ခြိမ်းချောက် ခြင်း ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ ဥ ဂ္ဂ တာ နှလုံး မ သာ ယာ ခြင်း သို့ ရောက်သော ကြောင့်၊ ကုဋုံ ရေ ခပ် အိုး ကို၊ ဂ ဟေ တ္ဝာ၊ ယူ၍၊ ဂေ ဟ ဘ တာ၊ အိမ်မှ၊ နိ က္ခ မ္မ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ဥ ဒ ဟ ဘ ရိ ယာ၊ ရေကိုခပ်ဆောင် အုံ့သက်ခဲ့သို့ ပြု၍ အ ဂ ဆိ၊ သွား၏၊ ။ ဘ ဒ္ဒေ၊ အ ရှင် ဘုရား၊ အဟံ၊ တ ကာ တော်မ သည်၊ ဝိ ပ ထေ၊ တောချုံ အုပ်၌၊ ကုဋုံ၊ အိုးကို၊ နိ က္ခိ ဝိ တ္ဝာ၊ ထား ခဲ့၍၊ မေ ဝါ အ ဘ ဝေ၊ ဇီ ဝိ ၊ တ ဏ္ဍ၊ အ သ ကိ ရ ည် ခြင်း ဖြင့်၊ ကွ ဏ္ဍော ဟ ဘ ဒ္ဒ ဝ၊ အ ဘ ဝယ် အ ကျိုး ရှိ အုံ့ နည်း၊ ဣ ဒေ ၊ ဤ တော အုပ်၌ သာ လျှင်၊ အ ဟံ ၊ ငါ သည်၊ မ ရိ ဿ သ မိ၊ သေ တော့ အုံ့၊ ဣ ဘ ဝ မ နု သိ ဂ တ္ဝာ၊ ဤ သို့ နှလုံး ပြု ၍၊ ဝ နဿ ဏ္ဍံ၊ တော အုပ်သို့၊ ဥ ပါ ဂ မိ ၊ ကပ်၏။ ။ အ ဟံ ၊ အ ကျွန်ပ်သည်၊ ဘ ဒ္ဒ ၊ ထို တော အုပ်၌၊ ပါ သံ ၊ ကျောက်ကွင်း ကို၊ ဒ ဠ္ဍ ၊ မြဲ မြဲ စွာ၊ ဂ ရိ တ္ဝာ နှ ၊

ပြု၍ ပါဒေးပေ၊သစ်ပင်၌၊ အာသုန္ဒိတွေးနေ၊ဆွဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ တားတာ ထိုနောင်မှ၊ ဝန်းတောင်ကို၊ အသိုးတော ဖိုးသော၊ ယောကေသစ်၊ တရုံတယောက်သောသူသည်၊ အထွေနုခေါ်၊ ရှိးလသလော၊ ရှုတိမနှင့် ကတွေ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ ဒီသား၊အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝိုးလေးကသိ်၊ ဝေါင်း လှည့်ကာကြည့်၏၊ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပေါ်၊ တားကာတော်မသည်၊ တည်း၊ထိုတောအုပ်၌၊ရက္ခမူလသို့ ၊သစ်ပင်၏အနီး ၌၊နိဗ္ဗာန်။ ထိုင်နေတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေသောကဟိတ်။ခပ်သိမ်းသောစိပ္ပါး ကိုဆောင်တော်မူ၏တ်သော၊ မုနီ၊ပစ္စုပ္ပန်လျှောက ဘမလွန်းလေးကာကို သိ၊တော်မူ၏ဘတ်သော၊ ရှေ့ယန္တ်း၊ကသိုဏ်း၊စသောအာရုံကိုကပ်၍ရှုတော် သော၊အကုသောဘယံ၊ တရုံတရသောဘေးလည်းမရှိထသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓ၏ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဋ္ဌသောမိ၊ မြင်ခဲ့ဘူး၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘ ဃောမ၊ ထိုတ ကား၊တော်မအား။ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့် ခြင်းသည်၊ အဟုဖြစ်ပြီ၊အဋ္ဌ၊တောမဖြစ်စမှီ၊ အထူးဖြစ်သော၊ လေမဟတ်သ၊နှင့ ကြက်သီး၊မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ဝန်ကောကို၊ အသိုးတော ဖိုးသောသူသည်။ ကောနုခေါ်၊ အတယ်သူနည်း၊ မနုဿော၊ လူဖြစ်လော လော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဒေ၊တော၊နတ်ဖြစ်လေသလော၊ ရှုတိ ဤသို့ဝိမံသနာ၊ဟူ၊စမ်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ ။အဟံ၊တ၊တော ဟောမ်သည်၊ ပါသာဒိကံ၊ကြည်ညိုဖွယ်ကို၊ဆောင်တတ်ထသော၊ပသာ ဒနိယံ၊ကြည်ညိုခြင်း၌ထိုက်တော်မူထသော၊ဝနာ၊ကိလေသာတည်းဟူ သောတောမှ၊ အပက္ကမိတ္တာ.ဗဟြာ၍၊ နိဗ္ဗာန်း၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဝတ်ရောက် တော်မူ၏ထသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ခြင်း၊ကြောင့်၊ မေ၊ တ ကား၊တော်မ၏။ မနော ဗိတ်သည်၊ ပသီဒိ ကြည်ညိုခြင်း၏။ အယံ ဝုဋ္ဌ၊လော၊ ဤဝုဋ္ဌ၊လ်သည်၊ယာဒိသကိဒိသော။ ဟုတ်ဟုတ်ညီး၊ညီး၊သာသူသည်၊ နု၊မဟုတ်။ ။အယံ ဝုဋ္ဌ၊လော၊ဤဝုဋ္ဌ၊လ်သည်၊ဂုတ္တိန္ဒြိယော၊စောင့်ရှောက် သော ဣန္ဒြေရှိတော်မူ၏သော၊ ဗျာနရေတော၊ရှာန်၌ မြေလျော်၊တော်မူ၏သော၊ အဓိဝိဝိုတမာနသော၊အပပြစ်၊သော၊အာရုံ ဘို့ကိုပယ်သောနှလုံး၊ရှိတော်မူ သော၊သမ္ဗုဒ္ဓ၊ကြွင်းမဲ့ညီသုံ့အလုံ့ရုံသော။ လောကသ၊သဗ္ဗ၊လောက ၏၊ဟိ၊တော၊ အစိ၊အပ္ပ၊ကိုရှာက်ဆောင်တော်မူ၏သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရား၊မြတ် သည်၊ဘဝိ ဃ ကို၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ရှုတိ၊ ဤသို့လည်း၊ မေ၊တ ကား၊တော်မ၏။ မနော၊ဗိ ကိ်သည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဂုဟ်မ ဃ ဝိ ဘော ရှာနှာ ရှေ့ ရှုနှိုး၌မြေလျော်ရှာ၊နှုလေ့ရှိ၊သ၊။ သိ ဟေ၊ ဝ ဝ ဝ ဟောဇ္ဇ ခြ၊ဝ ဝ ်

မင်းကဲ့သို့။ ဘယဘေရေဝေါ၊ကြောက်အပ်သော၊ဒုရောသဒေါ၊တစုံတယောဝံ သောသူသည် ချဉ်းကပ်ဝံ့ခဲထသော၊ အယံဗုဒ္ဓေါ။ ဤမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒုလ္လဘောဝေ၊ခဲ့ဏ္ဍ။ကိဝိဝ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သြဒုမ္ဗရ၊ရေသဖန် ပင်ဖြစ်သော၊ပုဒ္ဓံ၊ပန်းကို၊ဒဿနာယ၊ရှုခြင်းငှါ၊ဒုလ္လဘံ၊ယထာ၊ခဲ့သကဲ့ သို့တည်း။ ။ဘဝေ၊ဂတော၊ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းတော်မူ သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ။ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မနုဿိ၊နွားညှံ့ကုန်သော၊ဝါစာ ဟိ၊စကားတို့ဖြင့်။ဗ္ဗေ၊မာ၊လော၊ဗ္ဗေ၊မာ၊လာ၊ဗ္ဗတိ၊ဤသို့၊ အာသဝိတ္ထာ၊ခေါ် တော်မူ၍၊တထာဂတံ၊ရှေ ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံသမုဏ်ဗ္ဗတိ။ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆ၊သည်း ကပ်လော၊ဗ္ဗတိ၊ဤသို့၊မံ၊တကာတော်မကို။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ အဟံ၊တကာတော်မသည်း နေလံ၊အပြစ်မရှိသော၊အတ္ထဝတိ၊အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော၊သုစိ၊စင်ကြယ်သော၊သဏှံ၊သိမ်မွေ့သော၊မုဒုံ၊နွဲ့ညံ့သော၊ ဝဏ္ဏံ၊ သာယာနှာမျှော်ဘွယ်ရှိသော၊ သဗ္ဗသောကာပနူဒနံ၊ အလုံးစုံသော စိုးရိမ်ခြင်းကိုဖျောက်တတ်သော၊ တံဂိရံ၊ထိုစကားတော်ကို၊သုဏိတ္ထာန၊ ကြားနာရခြင်းကြောင့်၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ။ဘဒ္ဒေ၊အရှင်ဘုရား၊ပသန္နံ၊ကြည်ညိုခြင်းရှိထသော၊သဒ္ဓမာန သံ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ကလ္လစိတ္တဗ္ဗ၊တာ၊ဝနာကံ အားလျောက်ပတ်သောစိတ်ရှိသည်ကိုသည်း၊ဥတ္တာ၊သိ၊တော်မူ၍၊သဗ္ဗသော ခပ်သိမ်းသော၊လောကသ၊သတ္တဝေါကတ၏၊ဟိတော၊အစီးအပွါးကိုဇေယျ ရှိ၊တော်မူ၊သော၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ။ဗ္ဗဒ်။ ဤတရားအပေါင်း သည်၊ ဒုက္ခ၊ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာတည်း။ အယံ၊ဤကာမတဏှာ သည်။ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခဖြစ်သောအရိယ သစ္စာ၏၊သ ဗ္ဗ ဝေါ၊အကြောင်း တည်း၊ အယံ၊ဤငြိမ်းသောသဘောရှိသော အသင်္ခတတရားတည်သည်၊ ဒုက္ခ သ၊ဒုက္ခသစ္စာ၏၊နိရောဓော၊ချုပ်ရာဖြစ်သောသစ္စာတည်း၊အယံ၊ဤမဂ္ဂင် ရှစ်ပါး၊သည်၊ အဋ္ဌသော၊ဖြောင့်မတ်သောခရီးဖြစ်သော၊အမတောဂဏော၊ အမြောက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ။ မဂ္ဂအရိယသစ္စာ တည်း၊ဗ္ဗတိ။ဤသို့၊ မံ၊တကာတော်မကို၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူလေပြီ။ ။ အဟံ၊တကာတော် မသည်၊ အနုကမ္ပကသ၊ သတ္တဝေါတို့ကို သနားခြင်း မြောက်တော်မူတတ်သော၊ကုသလသ၊အပြစ်မရှိသောနေကျင့်ရှိတော် မူသော၊တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒရှိ၊အဆုံးအမတော်ကို၊

ဖြိုလာ။တည်သည်၊ ဟုတ္တား ဖြစ်၍၊အမတ်၊ သေခြင်းကင်းသောသည်နှင့်၊ ကြီးမားသောသောပုဏ်းမင်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အစွမ်းတံ၊ရှေ့ခြင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊အဏ္ဏာဂါး ရောက်ပြီ။ ။သာ အတ်၊ထိုတကာတော်မသည်၊အဝဇ္ဇီတာ၊ဆရတ်မနစ်အမြဲတည်သော၊ ပေမာ၊ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်။ အမှိုးဖြစ်၏။ မူလဇာတာယား အကြောင်း ရင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ။ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ ဒသနေ၊ ခြင်ခြင်းခဲ့၊ အာဂိုဏ်ခွဲနှိ၊တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်.အမှိုးဖြစ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဂြိုတ်စွာ သုရား၏ ဩဝါဒရသာ၊ရှေ့ရင်တော်ခံ ဖြစ်သော ဗိတာ။ သမိ.တော်သည်၊ အမှိုးဖြစ်ပြီ၊ ။ဘဏ္ဍေ၊အာရှင်ဘုရား။ သာဒေဟံ၊ထိုတကာတော်မသည်၊ ဆရာ့ကောဘယား တစုံတရောဘေးမရှိသည်၊ဟုဝဏ္ဏာ၊ဖြစ်၍၊ ရေမာ၊ဖွေ ဝေါ်ရ၏၊ကိုဠာမိ၊ကာမဂုဏ်ဖြင့်ပြုံးတူးရ၏။ မောဒါမိ.ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ ဒိဋ္ဌမသုတ်နှတ်ခဲ့ဖြစ်သောပန်းကို။ ဝေဒယာမိ.ပန်ဆင်ရ၏၊ရေမခဲ့ဝံ.ချီ.မြှင့် သောအားဖျော်ကို။ ဒိဝါမိ.သောက်ရ၏။ ။ဘဏ္ဍေ၊ အာရှင်ဘုရား၊အာ လဒ္ဓေါစ၊ အာလမ္ဗ စည်လည်းကောင်း။ ဘဂ္ဂရော၊ ဘဂ္ဂရ စည်လည်း ကောင်းဘိမျှောစ။ ဘိမ္ဘစည်လည်းကောင်း။ သာရုဝါဒိ၊သားရုဝါဒိစည် သည်.ကောင်းဝံ.သယောစ။ သံသယာစည်လည်းကောင်း။ ပေါ်ဘွရော၊ ပေါ်ကွ.ရ.စည်လည်းကောင်း။ သုဝသောစ။ သုဝသစည်.လည်းကောင်း။ ဆုတ်ဤသို့.လမ္ဘိတ္ဘရိယသဟသာနိ၊ခြောက်သောင်းသောစည်တို့သည် မေ၊ တကာတော်မ၏ ပဋိဗောဓံ၊ ဝိတိသောမနသတို့ ကုန်ခြင်းကို၊ကာ ရေ့ကြီ၊ ပြုကုန်၏။ ။ ဝိလမောဘွား ဝိလာမေ.ဘွားအာမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့ သည်လည်းကောင်း။ နန္ဒာ။ နန္ဒာအမည်ရှိကုန် သော၊နာရိ.ယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သုနန္ဒာ၊သုနန္ဒာအ မည်ရှိကုန်သော။နာရိ.ယောစ၊နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊သောဏ ဒိန္နာ၊သောဏာဒိန္နာ အမည်ရှိကုန်သော။ နာရိ.ယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည် လည်းကောင်း။ သုပိမ္ဘာ၊ သုပိမ္ဘာအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိ.ယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။အလမ္ဘုသာ။အလမ္ဘုသာအမည်ရှိကုန် သော။နာရိ.ယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကော။ မိဿကေသိ.မိဿ ကေသိအမည်ရှိကုန်သော၊နာရိ.ယောစ။နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏာရိကာ။ပုဏ္ဏာရိကာအမည်ရှိကုန်သော။နာရိ.ယောစ၊နတ်သမီ.တို့သည် လည်းကောင်း။ အာတိဒါရုဏီ၊အာတိဒါရုဏီအမည်ရှိကုန်သော နာရိ.ယော စ၊နတ်ပြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ဇေဏိဟသာ.ဇေဏိဟသာ အမည်ရှိကုန်

သော၊ နာရိယောစ။နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။သုဖဿာ။သုဖဿာ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယေးစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သံဘဒ္ဒါ၊ သံဘဒ္ဒါအမည်ရှိကုန်သော။ နာရိယောစ၊နတ်သမီးတို့သည်လည်း ကောင်း။ မုဒုဝါဒိနီ မုဒုဝါဒိနီအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊နတ်သမီး တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဧတာစ၊ထိုနတ်သမီးတို့သည်လည်း ကောင်း။ အဇ္ဈရုနံ၊နတ်သမီးတို့တွင်၊ သေယျသေ၊အထူးသဖြင့်ပြိုးမွမ်း အပ်ကုန်သော။အညာစ၊တပါးကုန်သောနတ်ထွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ဘဂဝါတော်မဏ္ဍိ။ ပဇောဓိတာ၊ ဗိတိသောမနဿတို့၏ နှိုးခြင်းကိုပြု တတ်ကုန်၏၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ တာဒေ၀တာ၊ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ကာ၊လနှ၊လျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊မံ၊ဘဂဝါတော်မသို့ဥပဂတ်ကြာ၊ချဉ်း ကပ်ကုန်၍၊ ဟန္ဒ၊ယဆု၊မယံ၊ ကျွန်တော်မတို့သည်၊ နစ္စာမ၊ဂ၊ပြုံးကုန်အံ့၊ ဂါယာမ၊သီချင်းကိုသီပါကုန်အံ့။ ဟန္ဒ၊ယဆု။ မယံ၊ကျွန်တော်မတို့သည်၊ တံ၊အရှင်မ,ကို၊ရေမာမသော၊ မ္ဟေလျော်ပါစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အတိဘာ သန္တိ၊ရှေးရှုပြေ ဆိုကုန်၏။ ၊ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ဣဒံ၊ဤ၊အကျွန်ုပ် ရေ၊အပ်သော အရာသည်၊ အကတပုညာနံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုလေ့မရှိကုန် သောသူတို့အား၊နဟောတိ၊မပြု၏။ အသောဘံ၊ဝိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော၊နန္ဒနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊မ္ဟေ၊မ္ဟေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊တိဒသေ၊နံ တာ၀တိံသာနတ်တို့၏၊ဣဒ္ဓိမဟာ၀ဏ်၊ ဤမြတ်သောဥယျာဉ်သည်၊ကတ ပုညာနမေ၀၊ ပြုအပ်ခဲပြီးသော ကောင်းမှု ရှိသော သူတို့အား သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ အကတပုညာနံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုလေ့မရှိကုန်သော သူတို့အား။ ဣဒံ၊ဤ၊ပဋ္ဌမ၊ ဤပဋ္ဌမနှင့်ဘဝ၌ လည်းကောင်း။ ပရတ္ထေစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း။ သုခံ၊ချမ်းသာ သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ကတပုညာနဉ္စ၊ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့အား၊သာလျှင်၊ ဣဒံ၊စေ၀၊ဤပဋ္ဌမနှင့်ဘဝ၌လည်းကောင်း။ ပရတ္ထေ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း ကောင်း၊သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ဘဉ္ဇေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တောသံ၊ ထိုတာ၀တိံသာနတ်တို့၏၊ သဟဗျာကာမာနံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အမြစ် ကိုအလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဗဟုံ၊များစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တုံ၊ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ကတပုညာ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ဘောဂ သမၸတ်၊နှာ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊မေါဒန္တိ။မ္ဟေလျော် စံးပျော်ရကုန်၏။ ဘဉ္ဇေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့

သည်ဖဟုနံ၊မျှားစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊အကျိုးငါးပြား၊အ
လိုငါ၊ဥပဓိနှင့်ဝတ၊ဖြစ်ပေကုန်၏။ကားတထပဂတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့
သည်၊ ဒဂ္ဂိဏောသျှာ၊ လူနတ်ပြိဟ္ဓာ သတ္တဝါတို့သည် ပူးစပ်အပ်သော
ဝတ္ထုကို ခံခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပုညကေ္ခတ္တာနံ၊
ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်ယာမြေ၊ခတ်နှင့်
တူကုန်သောအလှူခံတို့၏၊အာဂေါ။ တည်ရာလည်းဖြစ်ပေကုန်၏။ယဒိ။
အကြင်ကောင်းသော လယ်ယာမြေ၊ခတ်နှင့် တူ၊သော အလှူခံ၌ ကာရိ
လှူဒါန်းပူးစပ်ခြင်းတည်းဟူသောဥပကာရကို ကရိတ္ထဝေါ၊ ပြုကုန်၏၊ဒါယ
ကာ၊ပေးလှူ ပူးစပ်တတ်သော သူတို့သည်၊ သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ မောဒန္တိ၊
မြူးထွေလျက်စံ၊ပျော်ရွှင်ကုန်၏။ ၊

တဿ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒါသိအဟံပုရေအာသိန္တိ၊ ဒါသိအဟံပုရေ
သိ'ဟူသည်ကား၊ပုရိမဘဝတိယံ၊ခေ၊ဘဝ၌၊ အဟံ'တကာတော်မသည်
အနေ့ာဇာတာ၊အိမ်ပေါက်ကျွန်ဖြစ်သော၊ဒါသီ၊ကျွန်မသည်၊အ၊ဟောသိ'
ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ဂယဟိသိ'ဗြာဟ္မဏာသဟန္တိ။ဂယာယ'ဗြာဟ္မဏာသဟံ'ဟူသည်
ကား၊ဂယာနာမကော၊ဂယာအမည်ရှိသော၊ဂါမေ၊ရွာ၌၊ အညတရသော၊တ
ယော'ဝ'သော၊ဗြာဟ္မဏာသ။ပုဏ္ဏား၏။ ဟန္တိ၊ဟံ'ဟု၊သောပုဒ်သည်၊နိပါတ
မဟုတ်၊နိပါတ်မျှသာတည်း။အပ္ပဝုညာတိ။အပ္ပဝုညာ'ဟူသည်ကား။ မနုတာ
ကျေးနည်းသောဘုန်းရှိသည်။အပုညာ၊ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှိသည်၊အလက္ခ
ကာဘိ။အလက္ခိကာ'ဟူသည်ကား၊နိသိရိကာ၊အသေ့ရှိ'သော၊ကာလ
ကဏ္ဏီ။သူယုတ်မသည် ရဇ္ဇုမာလာတိ'မံ'ပိ'ဒုဘိ၊ရဇ္ဇုမာလာ'ပိ'ဟု'ဟူသည်
ကား။ကသော၊ဆံတို့ကို။ ဂ၊ဟာတ္ဝာ၊ကိုင်၍၊ အာကဗုနုပရိကဗုနုဒုက္ခေန
ခွေးရှင်ခြင်းထက်ဝန်းကျင်မှင်ခြင်းဆင်းရဲကြောင့်၊ရေတွေ့ကောင်ခြင်
ခြင်းကို၊ကတော်ပြုသည်ရှိသော၊ ဝုနပါ၊တဖန်လည်း၊ တဒတ္ထာမေ၊ထို့ဆို
ငင်ခြင်းအကျိုးငှါသာသျှင်။ သိ'သေ'ဒ်ုးခေါင်း၌၊ ဒဠ္ဍံ'မြဲစွာ၊ ဗန္ဓိတ္ဝာ'ဖွဲ့၍
ဌပိတာ'ရေ့ရှု၊ဂဒ္ဒုလဟေ'ဝသေန၊ ထားအပ်သောကြိုးလွန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရေ့ရှု
မာသာတိ'ရေ့ရှုမာလာ'ဟူ၍၊ မံ'တကာတော်မကို၊ မနုဿာ'လူတို့သည်၊
ဝေနိ'သု'သိပါကုန်၏။ဝဓာနုန္တိ'၊ဝဓာနုံ'ဟူသည်ကား၊တာ'ဠနာနုံ'ပုတ်ခတ်
ခြင်းတို့ဖြင့်၊ တဇ္ဇနာယာတိ'၊ တဇ္ဇနာယ'ဟူသည်ကား။ ဘယ'သံ'တဇ္ဇနေန
ဘေးဖြင့်ခြိမ်းချောက်ခြင်းဖြင့်၊ဥဗ္ဗတာတိ'၊ဥဗ္ဗတာ'ဟူသည်ကား၊ဥဗ္ဗတ'ယ'ဒေါ
မနသာ'ပဝတ္ထိယာ'၊နှလုံးမသာခြင်းသို့ရောက်သောကြောင့်၊ဥဒဗာ'ရိယာ'တိ'
ဥဒဗာ'ရိယာ'ဟူသည်ကား၊ဥဒကဟာ'ရိကာ၊ ရေကိုခေါ်ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့

ဖြစ်၍ဥဒကံ။ခေါ်ကို။အာဟာရဏ္ဍိုဝိယ။ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍။ ဣတိ။ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော။အလိုတည်း။ ။ဝိပဋေတိ။ဝိပဋေဟု သည်ကား။ အပဋေ။ခရီးမဟုတ်သော။ မဂ္ဂတော။ခရီးမှ။ အပဂတေတွေ့။ ဖဲ့၍။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ကွတ္ထောတိ။ ကွတ္ထောဟု သည်ကား။ ကောအတ္ထော။အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝါ။တ နည်းကား။ သောယောဝပါဒ္ဓော။ထိုကောအတ္ထောဟု၍ပင်ပါဠိရှိ၏။ဒဠ္ဍံပါ သံကရိဘွာနုတိ။ ဒဠ္ဍံပါသံကရိတွာနုဟု သည်ကား။ ဗန္ဓနပါသံ။ သည် ဘင်းကိုမွဲ့ကြောင်းဖြစ်သောကျောက္ကင်းကို။ထိရံ မြဲမြဲခိုင်ခံ့စွာ။ အနွှိုင့်နှ ကံ။ မပြတ်နိုင်သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ အာသုန္ဒိတွာနုပါဒေတိ။ အာ သုန္ဒိတွာနုပါဒေဟု သည်ကား။ဝိဒူ ပေ။အခွင့်၊လက္ခဏဝေနေ့ဆွဲသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပါဒပေရကွော်။သစ်ပင်၌ခိုဝင်တွား၍။ တားကာဒိသာဝိလော ကေသိ ကောနုခေါ ဝနမသိကောဘိ။ တားတောဒိသာ ဝိလောကေသိ ကောနုခေါဝနမသိတောဟု သည်ကား။ ဣဒံဝနံ။ ဤတောသို့။ ပဝိသနဝ သေနးဝင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။အသိတောဖြစ်သော။ကောစိ။တစုံတယောက် သောသူသည်။အတ္ထိနု။ရှိလေသလော။ယတော။အကြင်ကြောင့်။မေ။ငါ၏။ မရေဘန္ဓုရာယော။ သေခြင်း၏အန္ဓုရာယ်သည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ တ တော။ထိုကြောင့်။ဣတိ။ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော။အလိုတည်း။ ။

သမ္ဘုဒ္ဓဿ အာဒိ။ သမ္ဘုဒ္ဓံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ တဒါ။ထိုနေ့ခါ၌။ တာသာ။ ထိုရွှေ့မှာလည်သည်။ တာဒိသော။ထိုသို့သောကိုရှိသော။ နိဿ ယော။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ အသတိဝိ။မရှိသော်လည်း။သဘာဝဝသေန။ သာတောဏ်အစွမ်းဖြင့်။ဝဏ္ဏ။ဆိုအပ်၏။တာသ။ထိုပုဒ်၏။ အ။ဣတ္ထော။အနက် ကား။ သယမေဝ။ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ သမ္ဘဒေဝစ။ ကောင်းစွာလည်း။ သဗ္ဗသာဝိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗသ။သိအပ်သောတရား ကို။ ဗုဒ္ဓတ္တာ။သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဘုဒ္ဓံ။သမ္ဘုဒ္ဓမည်တော်မူသော။ မဟာကရုဏာ။ယောဂေန။ မဟာကရုဏာတော်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဟိ နာဒိဘေ။ဒေန။ အယုတ် အစရှိသော အပြားဖြင့်။ ဘိန္နသ။ ပြားသော။ သဗ္ဗသာဝိ။ အလုံ စုံလည်းဖြစ်သော။ လောကသ။ သတ္တလောကတို့။ ကေန္ဒ္ဒဟိတတ္တာ။စင်စစ် အစီးအပွါးကိုဆောင်ရွက်တတ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ သဗ္ဗလောကဟိတံ။ အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွါ.ဖြစ် သော။ ဥဘယလောကံ။ နှစ်ပါးသော လောကကို။ မုနုနတော။ သိသော ကြောင့်။မုနိ။မုနိမည်တော်မူသော။နိသဗ္ဗဝသေန။ ထိုင်နေခြင်း၏အစွမ်း

ဖြင့်၊ကိုလေသာဘိသင်္ခါရေဟု၊ ကိုလေသာ-အဘိသင်္ခါတို့ဖြင့်၊ ဌာနသာ
တည်ရာမှ၊ စာဝနာဘာဝေနစ၊ ရှေ့ရှေ့ခြင်းမရှိသဖြင့်လည်း၊ နိသိန်း၊ထိုင်နေ
တော်မူသော၊အာရုံမဏ္ဍိုပနိဇ္ဈာနေနစ၊ အာရုံမဏ္ဍိုပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်ရင်း၊ ဃ ဏ္ဍ
ဏ္ဍူပနိဇ္ဈာနေနစ၊လက္ခဏ္ဍူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်ရင်း၊ ဗျာယာန်း၊ဗျာနိ၀င်စား၊တော်မူ
သော၊ဗောဓိမူလေယေ၀၊ ဗောဓိပင်ရင်းဌိသောလျှင်၊ဘယဟေတုနှင့်၊ ဘေး
ဟူ၊သောအကြောင်းတို့ကို၊ သမုဒ္ဓိနှင့်တူ၊ကောင်းစွာ ဖြတ်ပြီ၊သည်၏အာ
ဖြစ်ကြောင့်။ကုဏ္ဍလီ၊ဝိပိ၊တရုံတရ၊သောအရင်မှလည်း၊ဘယာဘာ၀တော
ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အကုတောဘယံ။ အကုတောဘယမည်
၏၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ၀ဝိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ၊သံ၀ေ၀ေါနာမ၊ သံ၀ေ၀မည်
သည်ကား။ သ၊ဟာဇာ၊ပုံ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော
ဥာဏ်၊ဥာဏ်တည်း။ သောသံ၀ေ၀ေါ။ထိုထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ တသော
ထိုရဏ္ဍုမာလာအား၊ဘဂ၀တော်ဖြင့်စွာဘုရားအား။ ဒဿနေန၊ဖြင့်ခြင်း
ကြောင့်၊ ဥပဓိ၊ဖြစ်၏၊တနေ့ ထိုကြောင့်၊ တသော၊မဇ္ဈိမဟုသံ၀ေ၀ေါကို
တသော၊မဇ္ဈိမဟုသံ၀ေ၀ေါဟူ၍၊အာဟာ၊ဆိုပြီ။ ပါသာဒိကန္တိ၊ပါသာဒိကံ
ဟူသည်ကား။ ပသာဒါ၀ဟံ၊ကြည်ညိုဘွယ်ကို၊ဆောင်တတ်သော။ ဒ္ဒတ္ဘိ
သမဟာ၀ုဏိသလက္ခဏာ အာသိတိ အနုဗျဉ္ဇနဗျာမပ္ပဘာ ကေတုမာလာခ
လက်တာယ၊ သုံးဘဲ့နှစ်ပါး၊သောယောက်ျား၊ဗြတ်ကို့၏လက္ခဏာ၊တော်ကြီး
ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ယေ၊ တလံမှ၊လေးကိသော ရောင်ခြည်
တော်ကေတုမာလာရောင်၊တော်ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊သမ္ဗန္ဓ
ပါသာဒိကာ၊ယ။ထက်ဝန်းကျင်မှကြည်ညိုခြင်း၊ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊အတ
နော၊ကိုယ်တော်၏။ သရိရသောဘာသမ္ပတ္တိယာ၊ အသရေတော်၏တင့်
တယ်ခြင်းကို့ရုံခြင်း၊ကြောင့်၊ရူပကာယဒဿနုဗျာ၀ဋ သ။ ရူပကာယတော်ဌ
ဏ်ခြင်းခြင်းဌိလုံ့ လပြုသော၊ ဇနသ၊လူအပေါင်းအား၊ သာရ၀ာ၀တော
ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပသာဒသံ၀ဌနံ၊ ကြည်ညိုခြင်းဂုဏ်ပွါးစေ
တတ်သော။မှုတိ၊ဤသည်ကား။ အ၊ဠော၊အနက်ကည်း၊ ပသာဒနီ၊ယန္တိ၊
ပသာဒနီ၊ယံ ဟူသည်ကား။ ဒသ၀လစတုဇ၀ေသာ၊ဇ္ဈာ၊ အ၊သာ ၀ေ၊ကော
ဥာဏအဋ္ဌာ၊ရသာ၀ေ၊ကိ၊ ဗုဒ္ဓမ္မ၊ပ၊ဘုတိ၊အ၊ပ၊ရိ၊မာ၊ဏ၊ဂုဏ၊သ၊မန္နာ၊ဂ၊တာ
ယ၊ ဆယ်ပါး၊သော၊ဒသ၀လ၊ဥာဏ်၊လေး၊ပါး၊သော စ၊တု၊ဇ၊ သော၊ဇ္ဈာ၊ဏ်
ခြောက်ပါး၊သော၊အ၊သာ၊ဝ၊ရေ၊ဥာ၊ဏ်၊တ၊ဆဲ့ရှစ်ပါး၊သော အ၊သိ၊ဖြစ်သော
ဂုဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ၊သော၊ ဓမ္မ၊ကာ၊ယ၊သ၊ဒ္ဓိ၊ယာ၊ ဓမ္မ၊ကာ၊ယ နှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူခြင်း၊ကြောင့်၊သရိ၊ကျ၊ဂ၊ဇနသ၊အ၊ဝ၊ဖြစ်သော၊သူ၊အား၊ဝ၊လိ၊မ်ိ၊ဂ၊ဇ

ယုတ္တံ၊ ကြည်ညိုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဖြောင့်အနက်တည်း၊ ဝနာတိ၊ ဝနဟူသည်ကား။ ကိလေသဝနတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောကောမ္ဘ၊ အပဏ္ဏမိတ္တာ။ ဖဲ့၍ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂတန္တိ၊ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂတံဟူသည်တား၊ နိဗ္ဗာယတိ ဘာဝံ။ တဏှာမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာနကိုသာလျှင်။ဥပဂတံ အဓိဂတံ၊ရောက်မူသော၊ ယာဒိသိကိဒိသော တိ၊ ယာဒိသိကိဒိသောဟူသည်ကား၊ ယောဝါ သောဝါ။ ဟူ.ဟူ၊ ညာ.ညာ၊ သော၊ ပရူရဇနနာ။ မျိုးစွဲသောသူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဖြောင့်အနက်ဘည်း။ ။ မနုဿဗ္ဗာနံ၊ မနုဿာ၊ မနုဿာ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေ ဂါ ပနာယ။ အရဟတ္တမဂ်ဟူသောစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂေါ ဝိတ္ထာ။ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အမှုဖြစ်ကြောင့်။ ဂုတ္တိ ဣတိ ယော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိတော်မူသော၊ အဂ္ဂဖလစျာနာဘိ ဂုတိယာ၊ အရေဟတ္တဖိုလ်စျာန်တည်းဟူသော နေ့လျှော်ခြင်းဖြင့်၊ စျာနရ ဟော၊ စျာန်၌နေ့လျှော်တော်မူသော။ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဇဟိတ္ဝာ၊ ဇဟိတ္ဝာ၊ အပဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏေ ဟိ၊ ရူပါဒိကုံးစေ ရှိသောအာရုံတို့မှ၊ ဒေပဏ္ဏမိတ္တာ၊ ဖဲ့၍ ဝိသယဏ္ဍာတ္တေ၊ ဝိသယဏ္ဍာတ္တဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ဩဂါ ဠှစိတ္တာ ဘာယ။ သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝတိ ဂ္ဂတမာနသော၊ ဒေဝတိ ဂ္ဂတမာနသမည်၏။ ။

ဓိဏ္ဍာဂါ ဟမောစနာ ယန။ ဓိဏ္ဍာအယူမှလွတ်သောကြောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိပလ္လာသဝန္ဓေတိ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဓိဏ္ဍာဒိဋ္ဌိကေတိ၊ ဓိဏ္ဍာအယူရှိသောသူတို့သည်၊ ဘာယိတဗ္ဗတော၊ ကြောက်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ သဗ္ဗ။ ထိုဓိဏ္ဍာအယူရှိသောသူတို့အားလည်း၊ ဘယတေနနတော၊ ဘေးကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ဘယ ဘေရဝေါ။ ဘယ ဘေရဝေ မည်၏။ ပယောဂါ သယ ဝိပန္နေ ဟိ၊ လုံ့လအားလိုဆန္ဒ ပျက်စီးကုန်သော သူတို့သည်၊ အနုပဂမနိယ ဘောစ၊ မကပ်ရောက်နိုင်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ကေနစိပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်လည်း၊ အနာသာဒနိယ ဘောစ၊ မောင်းမဲတော်မမူနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုရာသဒါ၊ ဒုရာသဒမည်တော်မူ၏။ ဒုလ္လဘာ ယန္တိ၊ ဒုလ္လဘာ ယံဟူသည်ကား၊ ဒေယံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ခြေခြင်းငှါ ခဲယဉ်း၏။ ဒသ နာယာ တိ။ ဒသနာယဟူသည်ကား။ ဒဿ ဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓေ ခြင်ခြေခြင်းငှါလည်း၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍရုမ္ဘရုယထာ တိ၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍရုမ္ဘရုယထာဟူသည်ကား၊ ယထာ နာမ ဥပမာ မည်သည်ကား၊

ဥဒုမ္ဗရေ၊ ရေသဖန်းပင်၌၊ ဘဝံဖြစ်သော၊ ဂုဏ်အာပွင့်သည်ကဲခါစိုးဒေဝ၊ တရုတ်တခါ၌လျှင်၊ ဒုလ္လဘဒသနံ၊ ဖြင်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသည်။ သာဝေယျ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲသို့။ ဝါ၊ တနည်းကား။ နာဝေယျယထာ။ မဖြစ်ရာသ ကဲ့သို့၊ ဗေဒေ သာ၊ ထိုအဝတ္ထု၊ ဤဒိသ ။ ဤသို့သတောဂ္ဂိုသော၊ ဥတ္တမပုဂ္ဂ လ ။ ဖြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒဿနံ။ ဖူးဖြင်ရခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘံ၊ ခဲယဉ်း ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနုက်တည်း။ ၊သေတဿဂတော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဒ္ဒုဟိ ဝါ စာဟိ သဏ္ဌာယ ဝါ စာယ ၊ နှုတ်ခွံသိမ်ဖွေ သော စကားဖြင့်၊ ရဟူ၊ မာ ၊ လတိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ ခေါ်ကုန်ရာ၏။ ခေါ်ကုန်ရာ ဟု ။ ခေါ်တော်မူ၍။ သ ၊ ဏံ ဂ ဏ္ဍ တ ထာ ဂ တန္တိ ၊ သရဏံ ဂ ဏ္ဍ တ ထာ ဂ တံ ဟု သည်ကား၊ တ ထာ ။ ထိုဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့အတူ။ အာဂတော ။ လာတော်မူ၏။ ဣတိ အာဒိနာ ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ တ ထာ ဂ ထံ ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်း ကောင်းတော်မူ သော ၊ သမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓံ ၊ မ ဟေါက်မပြုနိုင်သိုင်းတော်တိုင်သိတော်မူသောဖြတ် စွာဘုရားကို။ သရဏံ ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂ ဏ္ဍ ၊ ရောက်လော ။ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ မံ ၊ တ ကာ တော်မ ကို ၊ အ ဝေ စ အာ ဟ သိ ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ ၊ ဤသည် ဟု ၊ ယောဇနာ ၊ အနုက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ ၊ တာ ဟ ဟန္တိ ၊ တာ ဟံ ဟု သောပုဒ်၌ ၊ တံ အ ဟ ဟန္တိ ၊ ဒ ဏ္ဍ ဒေါ ။ တံ အ ဟံ ဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို ၊ ကာ တ ၊ ဇ္ဇ ၊ ဝ ဂ ် အ ၊ ၏ ၊ အ ဟံ ၊ ဟ ကာ ၊ တ ် ၊ သည် ။ ဟံ ၊ ထိုဘုရားစကားတော် ကို ၊ ဂိ ရ ဟန္တိ ၊ ဂိ ရ ံ ဟု သည်ကား ၊ ဝါ စံ ၊ စ ကား တော် ကို ၊ နေ လ ဟန္တိ ၊ နေ လ ံ ဟု သည်ကား ၊ နိ ဒ္ဒေ ါ သံ ၊ အ ပြ ာ် မ ရှိ သော ၊ အ ဌ ဝ တိ ဟန္တိ ၊ အ ဌ ဝ တိ ံ ဟု သည် ကား ၊ အ ဌ ဝ ယ ဘ ဏ် ။ အ နု က် နှ င့် ယှ ဉ် သော ၊ သ ာ ဌ ံ ဝ ါ ။ အ ဂ ျ ိ း ရှိ သည် လည်း ဖြစ် သော ၊ ဂ ေ ဟ ဋ္ဌ ိ ယ ိ တ ံ ဝ ါ ။ စ င် စ စ် အ စ ိ း အ ပ ွ ါ း ရှ ိ သ ည် လ ည် း ဖြ စ် သ ော ၊ ဝ စ ီ သ ော ဧ ယ ျ ဘ ာ ယ ၊ နှ တ် ။ တ ော် သ ော ယ ာ သ ည် ၏ အ ဖြ စ် ကြောင့် ။ သ ု စ ီ ။ စ င် ကြ ယ် သ န့် ရ ှ င် း သ ော ။ အ ဂ ဟ ဋ္ဌ ေ တ ာ ယ ၊ မ ကြ မ် း တ န် း သ ည် ၏ အ ဖြ စ် ကြောင့် ။ သ ဏ္ဍ ိ ၊ သ ိ မ ် ။ ် ် ်

ဝတ်သော၊ ဂိရိ၊စကား၊တော်ကို၊ သုတ္တာန၊ ကြား၊ရှေ့ခြင်း၊ကြောင့်၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊အား၊ဟာသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် သမ္ဘန္ဓော၊ရှေ့ပုဒ်နှောက်တို့၏စပ်ခြင်းတည်း၊ ။

သင့်၊အာသုံ၊ရုံသော၊ တော်ဒါနကထံ၊ဤဒါနကထာကို၊ အာဒိ၊ဂ၊တွာ၊ အစပြု၍ဥ သဏ္ဌိတွာ၊ အဆုံး၊ပြု၍၊နိဂ္ဂမေ၊တောထွက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသ ဝိဘာဝနာသေန၊ အကျိုး၊အာနိသင်္သကို ထင်စွာပြုသည်၏ အစွမ်း၊ဖြင့်၊ ပဝတ္တိဘံ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အနုပုဗ္ဗီကထံ၊ အစဉ်အတိုင်းသော တရား၊စကား၊ကို၊သန္နာယ၊ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊တေ နေဝ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကလ္လစိတ္တဿ ပံဉ္စတ္တာတိအာဒိ၊ ကလ္လစိတ္တဿမံ ဉ္စတ္တာဤသို့အစရှိ၊သောစကား၊ကို၊အာဟာ၊ဆိုပြီ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ကလ္ လစိတ္တန္တိ၊ကလ္လစိတ္တံဟူသည်ကား၊ကမ္မနိယစိတ္တံ၊အမှုအား၌ခံသောစိတ်ရှိသည် ကို၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ပဝတ္တိတဒေသနာယ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊ဒေသနာ၌၊ အသဒ္ဓိယာဒီနံ၊မသဒ္ဓါခြင်း၊အစရှိကုန်သော၊စိတ္တဒေါသာနံ၊စိတ်ပြစ်မှား၊ခြင်း တို့၏၊ ဝိဂတတ္တာ၊ကင်းသည်၏အ၊ဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပရိဒေသနာယ၊အထက် ဖြစ်သော၊ဒေသနာ၌၊ ဘာဝနာဘာဝူပဂမနေန။ ဝေဘန်သော၊အ၊ဖြစ်သို့ရောက် သဖြင့်၊ကမ္မနိယစိတ္တံ၊ဘာဝနာမှ၌ခံ့သောစိတ်ရှိ၊သော၊ ဘာဝနာကမ္မသော၊ ဘာဝနာမှအား၊ယောဂီစိတ္တံ၊လျော်သောစိတ်ရှိ၊သော၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ အာဟာ၊ အနုက်တည်း၊ တေနေဝ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပသန္နံသုဒ္ဓမာနသန္တိ၊ပသန္နံသုဒ္ဓမာနသံဟု၍၊အာဟာ၊ဆိုပြီ၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိ၌၊ပသန္နန္တိ ဣတိ နာ၊ပသန္နံဟူသော၊ဤပုဒ်ဖြင့်၊အသဒ္ဓိယာပဂမံ၊မသဒ္ဓါခြင်း၏ကင်း၊ခြင်း၊ကို အာဟ၊ဆို၏၊ သုဒ္ဓမာနသန္တိ၊ဣတိ၊သုဒ္ဓမာနသံဟူသော၊ဤပါဠိ၌ဖြင့်၊ ကာ မဇ္ဈနဒီ အပဂမနေန၊ကာမဇ္ဈန္ဒစသည်တို့၏ကင်း၊ခြင်း၊ဖြင့်၊ရဂစိတ္တတဏ္ဍ ၊ ဣဿံ၊သောစိတ်ရှိသည်၏အ၊ဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ဥဒ္ဓစ္စစိတ္တတဏ္ဍ။ တက် ကြွသောစိတ်ရှိသည်အ၊ဖြစ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဒဿတိ၊ပြ၏၊အနုသာသိ တိ၊အနုသာသိဟူသည်ကား၊ ဩဝဒိ၊ဆုံး၊မ၏၊သာမဏ္ဍံသိကာယ၊ အလိုး ထုတ်တော်မူအပ်သော၊ဓမ္မဒေသနာယ၊တရား၊ဒေသနာနှင့်၊သဟ၊တက္ခ၊ ဥပါယေန၊အကြောင်း၊အား၊ဖြင့်၊ပဝတ္တိနိဝတ္တိယော၊ဖြစ်ခြင်း၊ချုပ်ခြင်း၊တို့ကို ဥပဒိသိ၊ ညွှန်ပြ၊တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ဣဒ္ဓိဒုက္ခန္တိ အာဒိ၊ဣဒ္ဓိဒုက္ခံဤသို့အစရှိသည်ကို၊အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ဟိသစ္စံ၊ဖုန်၏၊ ဇော၊ဤစကား၊သည်၊အနုသာသိတာကာရ ဒဿနံ၊ဆုံး၊မအပ်သောအ၊ခြင်း၊အရာကိုပြခြင်းတည်း၊ ။

တဘွား ထိုပါဒ္ဒိန်း ဆုံးခုကျွန်မ ခံအဝေါစာတိ။ ဆုံးခုကျွန်မ ခံအဝေါစဟူ သည်ကား၊ တဟ္ဟာ၊ ဝန္ဓံ၊ တဟ္ဟာသည်ကြဉ်အပ်သော၊ ဆုံးတောဘုရားကံ ခမ္ဘ ဘာတံ၊ ဤတုံသုံးပါးခ္ခီဖြစ်သော တရားအပေါင်းသည်။ ဗာဓကသဘာ ဝတ္တာစ၊ နှိပ်စက်တတ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ကုန်ဆို တံ စက်ဆုပ်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုန်ဆို တ သဘာဝတ္တာစ၊ စက်ဆုပ်အပ် သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ တ ထ တ္တာစ၊ မှန်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်ရင်း၊ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခ အရိယသစ္စာ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မ ဟ္ဒ၊ တ ကာ၊ တော်မ အား၊ အ ဘာ သိ။ ဟောပြီ။ အယံ ဒုက္ခ သ သမ္ဘ ဝေါ တိ၊ အ ယံ ဒုက္ခ သ သမ္ဘ ဝေါ ဟု သည်ကား။ ကာမ တဏှာ ဒိဘေဒါ။ ကာမ အလှာ စ သည် အပြား ရှိသော။ အယံ တဏှာ၊ ဤ တဏှာ သည်။ ယထာ ဝုတ္တ သား၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဒုက္ခ သ ။ ဆင်းရဲ၏၊ သ မ္ဘ ဝေါ။ ဖြစ်ခြင်း သည်။ ပဘ ဝေါ၊ ဖြစ်ရာ အမှန်သည်၊ ဥပ္ပတ္တိ ဟေတု။ ဖြစ်ကြောင်း သည်။ သမုဒယော အရိယသစ္စံ၊ သမုဒယ အရိယသစ္စာ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မ ဟ္ဒ၊ တ ကာ တော်မ အား၊ အ ဘာ သိ၊ ဟောပြီ။ ဒုက္ခ နိ ရောဓော မဂ္ဂေါ တိ၊ ဒုက္ခ နိ ရော ဓော မဂ္ဂေါ ဟု သည်ကား။ ဒုက္ခ သ ။ ဆင်းရဲ၏၊ သ ဗ္ဗ ဘဝေါ။ ပြိမ်းသော အ ဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အ သ မ်ဘာ ဝေ တု။ အ သ မ်ဘ ဝတ် ကို။ နိ ရောဓော အရိယသစ္စန္တိ။ နိ ရောဓ အရိယသစ္စာ ဟု ၍၊ အ ဗ္ဗ ဗ ယ သ ၊ ကာ မ သုခ လ္လိ ကာ ကာ နု ယောဂ အ ဗ္ဗ ကိ လ မ ထာ နု ယောဂ ဟု သော အယုတ်တရားနှစ်ပါး အပေါင်းမှ၊ ဝိ ဝ ဋ္ဋ နော၊ ကြဉ်သော ကြောင့်၊ အ ဗ္ဗ သော။ ဖြောင့်မတ်သော ခရီး ဖြစ်သော၊ နိ ဗ္ဗာ နဂါ မိ နိ ဋ္ဌိ ပ ဒါ ဘာ ဝ တော၊ နိ ဗ္ဗာ နသို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော ကြောင့်။ အ မ တော ဂ ဝေ၊ နိ ဗ္ဗာ နသို့သက်ဝင်ကြောင်း ဖြစ်သော မဂ္ဂင် တရားကို။ မ ဂ္ဂေါ အရိယသစ္စန္တိ၊ မ ဂ္ဂ အရိယသစ္စာ ဟု ၍၊ ဓံ၊ ဝါ ကို၊ အ ဝေါ စ၊ ဟော တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤ သည်ကား။ သ မ္ဘ ဝေါ စ ပ်ခြင်း တည်း၊ ကုသ လ သ ဘာ တိ၊ ကုသ လ သ ပ ဟု သည်ကား။ ဩ ဝါ ဒ ဒါ နေ၊ အ ဆုံး မ ပေ ။ ခြင်း၌။ ဝေ နေ ယျ ဒ မ ။ နေ။ ဝေ နေ ယျ သ တ္တ ဝါ တို့ ကိ ုဆုံး မ ခြင် ။ ၌ ။ သ ကသ ။ လိ မ္ဘာ ။ သော၊ အ ပ ဗ ဟာ ဒ ပ ဋ္ဌိ ပ တ္တိ ယာ ။ အ ပ ဗ ဟာ ဒ အ ကျင့်၏ မ ဇ္ဈ ကပ ဋ္ဌိ ယာ ဝါ ။ အ ထွ ဋ္ဌ အ ထိ ပ် သို့ရောက်သော ကြောင့်လည်း၊ အ နု ဝ ဋ္ဋ သ ။ အ ဖြစ် မ ရှိ သော၊ ဩ ဝါ ဒ မ ဟိ အ ဟံ ဋ္ဌိ တာ တိ။ ဩ ဝါ ဒ မ ဟိ အ ဟံ ဋ္ဌိ တာ ဟု သည်ကား။ ယ ထာ ဝုတ္တော၊ အ ကြင် အ ကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဩ ဝါ ဒ ။ အ နု သိ ဋ္ဌိ ယံ ။ အ ဆုံး အ မ ၌ ။ ထိ ကွ ဋ္ဌ ယ ပ ါ ရ ိ ပ ူ ရ ိ ယာ ။ သ ိ က္ခ ာ သုံ ။ ပ ါ ။ ဂ် ဖြည့် ခြင် ။ ကြောင့် ။ သ ဗ္ဗ ပ ဋ္ဌိ ဝ ေ ခ ေ ။ သ ဗ္ဗ ာ လ ေ ။ ပ ါ ။ ဂ ို ထ ို ။ ထ ွ င် ။ ၍ သ ိ သ ဖြ င့် ။ အ ဟ ံ ။ ဝ ါ သ ည် ။

ပတိဋ္ဌိတာ။တည်၏၊ တေနဟိုကြောင့်၊ **အစ္ဆရာ**ါ**အမတ်သန့်** နိဗ္ဗာနံပဒ မမ္ပတ္တန့်၊အစ္ဆရာါအမတ်သန့် နိဗ္ဗာနံပဒမပ္ပတ်ဟူ၍။ အာဟာ၊ဆိုပြီး၊ဧကဒ်။ ဤစကားသည်။ သြဝါ၊ဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌာနသဏ္ဌာန်ကြီး၏၊ကာ ရဏာဝစနံ၊ **အ**ကြောင်းကိုပြုသောစကားတည်း။ယခု၊**အ**ကြောင်မိန်းမသည် နိစ္စတာယ၊အမြဲအားဖြင့်၊မရေတာဘာဝ၊တော၊သေခြင်း၏မဂ္ဂိခြင်းကြောင့် **အ**မတ်၊**အ**မတမည်သော်၊သဗ္ဗဒုက္ခဂူပသမတာယ၊အလုံးစုံသော၊ဆင်းရဲမှ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန့်၊သန့်မည်သော၊ အဓိဂတာနံ၊ရအာပ်သော တရားတို့၏၊အစဝဏ္ဏဟောတုဘာယ၊ မဇ္ဈေရေးသောအကြောင်း၏အဖြစ် ကြောင့်။အစ္စုတ်၊**အ**စ္စုတမည်သော၊နိဗ္ဗာနံပဒ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊**အ**ဗ္ဗဂါ**အ**ဓိဂ**ဆ** တိ၊ရ၏။ သာ၊ထိုပိန်းမသည်၊ ဇော်သေနှ၊စင်စစ်**အ**ားဖြင့်၊သတ္တ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။သြဝါ၊ဒေ၊**အ**ဆုံး**အ**မ၌။ပတိဋ္ဌိတာနာမ။တည်သည်မည်၏။ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ဒဠ္ဠီ၊ဖွတ်**အ**ပ်၏၊ ၊**အ**ဝဋ္ဌိတာပေမာတိ၊**အ**ဝဋ္ဌိတာပေမာဟူသည် ကား။ဒဠ္ဠတာတ္တိရတနတ္တယော။ မြဲစွာဆည်းကပ်**အ**ပ်သော၊ရတနာသုံးပါး၌၊ နိစ္စလပသာဒသော်ဟာ။ တုန်လှုပ်သဖြင့် ကြည်ညိုချစ်ခင်၏၊ ကသ္မာ၊ **အ**ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ယသ္မာ။**အ**ကြောင်းကြောင့်၊ဒသမ နေ့၊မြင်ခြင်း၌၊ **အ**ဓိကတ္ထိနိ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မဟေါက်မပြန်ကိုယ်တော် တိုင်ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့ကိုသိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဓမ္မော၊တရားကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူ**အ**ပ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံ**ဃ**၊ တပည့်သားသံ**ဃ**သာ တော်သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊ကောင်းစွာကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊တည်၊ ထိုခုဘနာသုံးပါး၌၊သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊**ဒ**သမနေ့၊မြင်ခြင်း၌၊ **အ**စလာ၊မတုန် လှုပ်၊ကေ**ဝ**ဋ်၊တရုံတရုသော**အ**ကြောင်းဖြင့်။ **အ**စလနိယာ၊တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ၊ကေနဋ္ဌေန။ **အ**ဘာယ်သူသည်ကား။ ဇော်**အ**ဝိကမ္ပနံ။ ဤတုန်လှုပ်ခြင်း သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ မူလ ဓာတာယသဒ္ဓါယာတိ၊မူလဓာတာယသဒ္ဓါယဟူ၍။ **အ**ာဟာ၊ဆိုပြီ၊ သော ဘဂဝါ။ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဟ္ဓဝိနာကာရေ**ဏ**၊ဤ**အ**ကြောင်း ကြောင့်၊**အ**ရေ၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ**အ**ာဒိနာ၊ဤသို့**အ**စရှိသည် ဖြင့်၊ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော်၌ လည်းကောင်း။ ဘဂဝ တာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊တရားကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ**အ**ပ်၏၊ ဣတိ**အ**ာဒိနာ၊ ဤသို့**အ**စရှိသည်ဖြင့်၊ တ**ဿ**။ ထို မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မော၊တရားတော်၏ဂုဏ်၌ဝင်း၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ

တုရားရှိ၊ သာဝက သံဃာ၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်၊ သုဗဒ္ဓိ ပရိုဗိုဇကကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဖြတ်စွာတုရားရှိ၊ သံဃာ၊ တပည့်သား သံဃာတော်၏ဂုဏ်၌၊ သစ္စာဘိသမယသင်္ခါတေနု၊ သစ္စာသေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းဟူ ဆိုအပ်သော.မူလေနု၊ အကြောင်းရင်းဖြင့်၊ စာတမူလာ၊ ဖြစ်သောအကြောင်း ရင်းမူလရှိသော၊ အယံသဒ္ဓါ၊ ဤသဒ္ဓါတရားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ တာယ သဒ္ဓါယ။ ထိုသဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ အတ်ံ၊ တကာတော်မသည်၊ အဝိကပ္ပနိ၊ တုံ့ တယောက်သောသူသည် မတုန်လှုပ်စေနိုင်သည်၊ အာဂ္ဂိ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသ္သေတိ၊ ဖြေ၏။ တ၊ တောဝေ၊ ထို့ကြောင့် သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ ဖြတ်စွာတုရားရှိ၏၊ သြဒေသာ၊ ရင်ခွံဖြစ်သော၊ ဓိတာ၊ အရိ ယာ ဖြစ်သော သမီးစစ်သည်၊ အမှိ ဖြစ်ပြီ၊ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓသော၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ ဥရေ ဗ္ဗရေ ရင်တော်၌၊ စာတာယ ဧနိတာဘိ စာတိတာယ၊ ကိုယ်တော် ဖြတ်သည်ဖြစ်စေအပ်သော အရိယာစာတ်ရှိသည်၏အမှုဖြစ်ဖြင့်၊ သြရသ ပုတ္တိ၊ သီးချာရင်နှစ်သမီးစစ်သည်၊ အမှိ ဖြစ်ပြီ၊ သာဟံ ရေမာဓိတိ၊ သာဟံ ရေမာဓိဟူသည်ကား။ သာအဟံ၊ ထိုတကာတော်မသည်၊ တဒါ၊ ထိုဇွေမာ လာအမည်ရှိသော အခါ၌။ အရိယာယ၊ အရိယာဖြစ်သော၊ စာတိယာ၊ စာတ်အားဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဒေဝုပ ပတ္တိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောဥပပါတ်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဒွေ ဂုတိယာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့် မြေလျော်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝလဂုတိယာ စ၊ အရိယဖိုလ်ဖြင့်မြေ.လျော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မေဓါဓိ၊ မြေ.လျော်ရှိ၏။ ကာမဂုဏာ ရုတိယာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်မြေ.လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ကိဉ္စာပိ၊ ဖြို ထုံ့ရှိ ၏။ ဥဘာယေနပိ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းနှစ်ပါ.ဖြင့်လည်း။ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ရှိ၏။ အတ္ထာနုဝါဒဘယဒီနံ။ အတ္ထာနုဝါဒဘေးအစသည်တို့ ဟု။ နှုရာပဂတတ္တာ၊ ဝေးစွာကင်းကွာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုသ ဘာ ဘာ ယာ၊ တစုံတခုသောဘေးလည်းမရှိ၊ မရုမဒ္ဒဝန္တိ၊ မရုမဒ္ဒဝံဟူသည်ကား။ မရုသင်္ခါတံ၊ ချုပ်ငြိမ်နိုင်သော အရုသာဟူဆိုအပ်သော၊ မဒ္ဒဝကရံ၊ နှုးညံ့သော အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော။ နစ္စနဂါယနကာ၊ လေသူ၊ ဂသော အခါသိသော အခါတို့၌။ သရိရသမ၊ ကိုယ်၏လည်းကောင်း၊ သရုသမ၊ အသံ၏လည်း ကောင်း။ ရုဒ္ဓဘာဝါဝဟံ၊ နှုးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သောနှုံ သာဖြင့်ထုံအပ်သော မွှေ ကြိုင်သောအဖျော်ကို၊ ဝိဝါဓိ၊ သောက်ရှိ၏၊ ဂန္ဓ ပါနံ၊ နှုံသာဖြင့်ထုံအပ်သော မွှေးကြိုင်သောအဖျော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၊

ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊မရုမာဒဝန္တိ ဝိ၊ဧရုမာဒဝံဟု၍လည်း၊ ပဋ္ဌာန်းရှိတ်ကုန်၏၊အာ
ဒဝံယာဂဒဝံယာဝဒေဝဒဝတ္ထုံ၊အကြင်မှုလောက်ခြုံးထူးပျော်ပါးခြင်းဌာ၊
မရုရံ၊ ချိုမြိန်သောအရသောဂန္ဓိသောအဖျော်ကို၊ ဝိဝါဟိ၊သောက်ရ၏၊ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဥညကွေတ္ထာနမာဂရာတိ၊
ဥညကွေတ္ထာနမါဂရာဟု သည်ကား၊ကထာဂတာ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်
သားဒဝကသား နတ်နှင့်တကွသော။လောကသား။ သတ္တလောကတို့၊ဥည
ကွေတ္ထာဘူအာနုံ၊ကောင်းမှုတည်းဟူသောစိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်း
သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂဗျဝလဋ္ဌာနုံ၊မဂ်၌တည်သောဗုဒ္ဓိလိမ္ပိလ်၌
တည်သော ဗုဒ္ဓိလိ်ဘို့၏၊အရိယသံဃသား။ အရိယာဗုဒ္ဓိလိ်ရှစ်ယောက်
အပေါင်း၏၊ အာဂတာရော။ ဖြစ်ရာ၌နှင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပဋ္ဌိဋ္ဌာနုံ၊ ဖြစ်ရာ၌နှင့်
တည်း၊ ယဇ္ဇာတိ၊ ယဇ္ဇဟူသည်ကား၊ ယဇ်မီ ဥညကွေတ္ထေ၊ အကြင်
ကောင်းမှုတည်းဟူသော်မျိုးစေ့ကို၏စိုက်ပျိုးရာဖြစ်သောအရိယာသံဃာ
တော်၌၊ ။သာသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရုပ်သည်၊ ဝဏ္ဏနယေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဣမံပဝတ္တိ ဤအကြောင်းအ
ဖြစ်ကို၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ
သည်မနုဿလောက်၊လူ့ပြည်သို့၊အာဂန္ဓွာ၊ကြွတော်မူ၍၊ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊အဖြစ်ကို၊ အကြောင်းဖြစ်သည်
ကို၊ကတွာ၊ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ဗဟုတ္ဟပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်
အား၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ထို
ဒေသနာ တော်သည်၊ မဟာဇနသ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊
အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့သောအပြီးကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်
အပ်၏၊ ။ရေဒ္ဓမ္ဘာလာ ဝိမာနဝတ္ထုနှာ၊ ရေဒ္ဓမ္ဘာလာဝိမာန ဝတ္ထု၏အမှုမှင့်
သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊စတုဿဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊လေးခုမြောက်
သောဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊မဇ္ဈိမကဝဂ္ဂဝဏ္ဏ
နာ၊မဇ္ဈိမကဝဂ်၏ဖွင့်ရာ သံဝဏ္ဏနာသည်၊ နိဋ္ဌိတာစနိဋ္ဌိတာ၎ေ၊ အပြီးသို့
ရောက်သည်သာသျှင်တည်း၊ ။

၅-မဟာရုဏ်ဝဂ်-၁-မဏ္ဍူကဒေဝပုတ္တာဝိမာနဝတ္ထု။

(၁) မဟာရုဏ်ဝဂ္ဂေ။ မဟာရုဏ်ဝဂ်၌။ ကောမေဝန္ဒတိပါဒါနိတိ ဆုံး။ ကောမေဝန္ဒတိပါဒါနိ ဟူသော ဤဝတ္ထုသည်။ မဏ္ဍူကဒေဝပုတ္တာဝိမာန်။ မဏ္ဍူကဒေဝပုတ္တာဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တာယသုံးထပ်ဝတ္ထု၏။ ဥပုတ်ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကားအာဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စမ္ပာယံ။ စမ္ပာပြည်၌။ ဝဠုရုယာ။ ဝဠုရုအမည်ရှိသော။ ပေါက္ခရဏီယာ။ ဧရကနှင့်။ ပေါ်ပေါ်ဆန်းခုံ။ ဝိဟာရတိ။ နေတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဠူသဝေလာယံ။ နံနက်မိုးသောက်ယာမ်အခါ၌။ ဗုဒ္ဓါစိဏ္ဏံ။ ဘုရားတို့၏ အလေ့အကျင့်တော်ဖြစ်သော။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ။ မဟာကရုဏာသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ။ ဝင်စားတော်မူ၍။ တတော။ ထိုသမာပတ်၌ ဝုट्ठာယ။ ထတော်မူ၍။ ဝေနေယျဇနေ။ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့၏အကျိုးငှာ ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓေ။ သဒ္ဓါ၌။ ဝါ။ လောကေ။ ကန္ဒေ။ ကြည်ညိုတော်မူ သည်ရှိသော်။ အဇ္ဈာယန္တေ။ မယိ ငါ့ဘုရားသည်။ သာယန္ဟသမယေ။ ညချမ်း သောအခါ၌။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို။ ဒေသေန္တေ။ ဟောတော်မူလိုသည်ရှိ သော်။ ဧကော။ တကောင်သော။ မဏ္ဍူကော။ ဖားငယ်သည်။ မမ။ ငါ့ဘုရား၏ သရေတရား။ သံ၌။ နိမိတ္တံ။ အာရုံကို။ ဂဏှန္တော။ ယူလျက်။ ပရိပ္ပတ်ကြွ။ သ္ဝဘပါ။ ကို၏ရှေ့သို့ လဖြင့်။ မရိတ္ဝာ။ သော၍။ ဒေဝလောကေ။ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့။ နိမ္မတိတ္ထိ ဖွား။ ဖြစ်သော၍။ မဟတာ။ မျှားစွာသော။ ဒေဝပရိဝါ ရှေ့။ နတ်ခြံသို့။ ဖြစ်သော အခြံအရံဖြင့်။ မဟာဇနသ။ လူမျှား အားပေါင်းသည်။ ပဿန္တော ကြည့်ရှုလျက်။ ဖြင်စဉ်သာ ကျေ။ ဓာတိသတိ။ လာလတ္တံ့။ တတ္ထ။ ထိုအစည်း အဝေး၌။ ဗဟူနံ။ မျှားစွာကုန်သော သူတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော။ သစ္စာ လေးပါး တရားကို သိခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဒ္ဒ သ ခြင်တော်မူ၏။ ဒိသွာ။ ခြင်တော်မူပြီး၍။ ပုဗ္ဗဇ္ဇသမယံ။ နံနက်အခါ၌။ ဒိ ဝါသောဘွား။ သင်းဝိုင်ကို ခြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခူနံ။ ရဟန်းတို့၏ ပတ္တ စီဝရံ။ သင်္ဘတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ။ ဝတ်ရုံလွယ်ယူတော်မူ၍။ မဟတာ။ မျှားစွာသော။ ဘိက္ခုသံ။ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ စမ္ပာနဂရံ။ စမ္ပာမြို့တွင်း သို့။ ပိဏ္ဍာယ။ ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဝိသိတ္ထာ။ ဝင်တော်မူ ၍။ ဘိက္ခူနံ။ ရဟန်းတို့၏။ သုလဘပိဏ္ဍပါတံ။ ရလွယ်သော ဆွမ်းရှိသည်ကဲ့ သို့ ကတ္တာ။ ပြုဟော်မူ၍။ ကတာဘတ္တကိစ္စော။ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ခြင်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဍာဒါယ။ ကျေးဇူးတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ထာ။ ဝင်၍။ ဘိက္ခူ

သူ။ရဟန်းတို့သည်။ဝတ္ထုံ၊တော်နိုပါတ်ကို။ဒသေးတွေ၊ပြု၍၊အတ္တနောအတ္တ နော။မိမိမိမိ၏၊ ဒိဝါဌာန်းနေ့သန့်ရှင်းအရပ်သို့၊ ဂတောသု၊ သွားကုန်သည်ရှိ သော်၊ဂန္ဓကုဋိ။ဂန္ဓကုဋိသို့၊ပရိသိတွေ၊ဝင်တော်မူ၍၊ဗလသမာဓိတို့သုခေ နု၊ အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဒိဝသဘာဂ်၊နေ့အတွင်းကို၊ ခေ ပေတွေ၊ကုန်စေ၍၊သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်.သောအခါ၌၊စတ္တသုဝဏ္ဏသာ သု၊လေးပါးကုန်သောပရိသတ်တို့သည်။သန္ဓိပတိတာသု၊ညီးဝေးကုန်ပြီး သည်ရှိသော်၊ သုရဘိဂန္ဓကုဋိတော၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော ဂန္ဓကုဋိ တော်မှ။နိက္ခမိတွေ၊ထွက်၊တော်မူ၍၊တံခါးနှုတ်ပေန၊ထိုခဏာ၌ဖြစ်ရကား ထိုက် သည်အား လျောက်ပတ်သော၊ ပါဠိဟာရိယေန။ တန်ခိုးပြာဋိဟာဖြင့်၊ ပေါက္ခရဏီတီ၊ရေ၊ ရေကန်၏ကမ်းနား၌။ ဗြဟ္မသာ၊ဟော်ပေ၊တရားသာ၊ ဝင် မဏ္ဍပ်သို့၊ပရိသိတွေ၊ဝင်၊တော်မူ၍၊အလက်တဝရုဏ္ဍသနေ၊တန်ဆာဆင် အပ်သောမြတ်သော ဘုရား၏နေရာတော်၌၊ နိသိန္နော၊ နေ့တော်မူလျက်၊ မနောသိလာတလေ.ဆေးဒန်းမြင်းသိလာကျောက်ဖျာ၏အပြင်၌၊သိဟနာ ဒ်။ရဲရင့်သောခြင်္သေ့မင်း၏အသံကို၊ နဒန္တော။မည်ဟောက်သော၊သီးဟာ ဝိယ၊ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာဝ်သမ္ဗန္ဓာဂတံ၊အာဂ် ၂ရစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဗြဟ္မဿရံ၊မြတ်သောအသံတော်ကို။ နိန္ဓာရေ၊ကြား၊ ပြောက်တော်မူလျက်။ အစိန္တေယျေန၊ကြံဆတွေးတောခြင်းဌာ မတတ်နိုင်သော.ဗုद्धါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊အနုပမာယ၊နှိုင်ယှဉ်စရာဥပမာမရှိသော၊ ဗုद्धလီဠာယ။ ဘုရား၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသေတုံ။ဟော တော်မူခြင်းဌာ၊အာရဗ္ဘိ၊အားထုတ်တော်မူ၏။

တသ္မိံ ခဏေ၊ထိုခဏာ၌၊ဇေကော၊တကောင်သော။ မဏ္ဍူ။ကော၊ဖားငယ် သည်၊ ပေါက္ခရဏီ၊တော၊ ရေကန်မှ၊ အာဂတ္တွာ။ တက်လာ၍၊ ဗြော။ ဤသို့သော၊ ဓမ္မော၊ တရား တော်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဓမ္မသညာယ၊ တရားတော် တည်းဟူသောအာရုံတော်သညာ ဖြင့်။သဓေ၊အာသံတော်၌၊ နိမိတ္တံ၊အာရုံကို၊ ဂဏှန္တော။ယူလျက်၊ပရိသ ပရိယန္တေ။ပရိသတ်၏ အစွန်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဝင်၏၊ အဃ။ထိုအခါ၌၊ ဇေကော။ တကယောက်သော၊ ဝန္ဓပါလော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ တံပဒေသံ၊ထို အရပ်သို့။အာဂတော၊လာရောက်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ။တရားတော်ကို၊ဒေ သေန္တံ။ ဟောတော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ပရေ။နေ၊လွန်မြတ်သော၊ ဥပသမေန၊ငြိမ်သက်သောဓမ္မတေ့ဖြင့်၊ဓမ္မံ၊တရား တော်ကို၊ သုဏန္တော်၊နာသော၊ ပရိသဉ္စ။ပရိသတ်ကို လည်းကောင်း။ဒိဿွာ၊

ဖြင့်၍ဥဋ္ဌာဘမာနသော၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍီ၊တုတ်လှံ ကန်ကို၊ ကြာလုမ္ဘာ၊သောက်၍၊ တိဋ္ဌန္တော၊ရပ်သည်ရှိ၊သော်၊ မဏ္ဍူကံ၊ဟား ယမ် ကို၊အနော၊လောကတွေ၊မကြည့်မိ၍၊တာသ၊ထိုဟား၊ယမ်၏၊သိ၊သော ဦး၊ခေါင်း၌၊ သန္ဓိရုန္ဓိတွေ၊ထော်၍၊အဠာဝိ၊တည်၏၊သော၊ထိုဟား၊ယမ် သည်၊ဓမ္မသညာဟု၊တရား၊တော်ဟူ၊သော အမှတ်သညာဖြင့်၊ယသန္ဓိ၊ကြော ကြည်သို့သော် စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာ၀ဒေ၀၊ထိ၊ခဏ္ဍပင်လျှင်၊ ကာလ် ကတွေ၊ရ၊တော်၏၊ တာ၀တိံသာဘ၀နေ၊ တာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌၊ နွေ၊ဒသ ယောဇနီ၊ကော၊ တဆုံ့နှစ်ယူဇနာ အတိုင်း၊အရှည်ရှိ၊သော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဒိမာန်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊သုတ္တပဗုဒ္ဓေါ၀ိယ၊အိပ်ပျော်ရာ၀ယ်၊နိုးသကဲ့သို့ တည်း။ ထိုကာ၀တိံသာ နတ်ပြည်၌၊ အနှစ်ရာသံဃပရိ၀ုတ်၊ နတ်သမီး အားပါင်း ခြံရုံအပ်သော၊ အတ္တာနုံ၊ဝိမိကိုယ်ကို၊ ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ ကုတော၊ အာဘယ်ကာ၀၌၊စပိတွား၊ရုတော်၍၊ အဟံ၊ဝါသည်။ ဣမ၊ဤတာ၀တိံသာ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တောနု၊ခေါ်၊ ဖြစ်လာသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အာ၀ဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိ၊သော်၊ ပုရိ၊အာတိ၊ ရှေ့သောကိုယ်၏အ၊ဖြစ်ကို၊ ဒိသွား ဖြင့်၍၊အ၊ရှေ့အ၊ချင်း၌၊ အဟံ၀ိနာမ၊ဝါ၌ကဲ့သို့သောသူသည်စဉ်ထက် လည်း၊ဣမ၊ဤတာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌၊ဥ၀ဇ္ဈိ၊ဖြစ်ပေ၏တကား၊ဤ၊ဒိသဋ္ဌ။ ဤသို့သ၊ဘောရှိသည့်လည်း၊ဖြစ်၊သော၊ သုခသမ္ဘတ္တိ။ ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံ ခြင်း၊ကို၊ပဋိသံ၀ိ၊ရပေ၏တကား။ ကိုယ်ကမ္ဘီ၊အာဘယ်သို့သော၊ကုသိုလ်ကံ ကို၊အ၊ကာ၊သိ၍၊ ပြုခဲ့ဘူ သော်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥ၀ဓာ၊ရှေ့ဇော်ရှုး၊ပမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိ၊သော်၊ ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သ၊ရေ၊ဟာ၊ရုး၊တော် အသံ၌၊နိမိတ္တ၀ါဟား၊အာ၊ရုံ၊ကိုယူ၊ခြင်း၊ကို၊အ၊ညတြ၊ပေတွား၊ထား၍၊အ၊ညံ့ တပါ၊သော၊ကောင်းမှုကံ၊ကို၊နုအ၊ဒ္ဒသ၊မ၊ပြင်၊သော၊ထိုဟား၊နတ်သား၊သည် တာ၀ဒေ၀၊ထိ၊ပြင်သော ခဏ္ဍသာသည်၊ ဝိမာ၊နေ၊နေ၊ဘုံ၀ိ၊မာန်၌ဝင်၊ သဟ၊ ဘဝ်ကွ၊အာ၊ဂတ်ကွ၊သာ၊လာ၊လတ်၍၊ဝိမါ၊နတော၊ဗိ၊မါ၊နိ၌၊ပြည့်တရိတွေ၊ဆင်း၊သက် ၍၊မ၊ဟာ၊ဇ၊နသား၊လူ၊ရှား၊အား၊ပါင်း၏၊ပ၊သာ၊ကန်ကြီ၊သ၊ဝ၊ဖြင်စဉ်သ၊လျှင်၊မ၊ဟ ဘာ၀ရှိ၀ါ၊ခ၊ရှေ့၊ရှား၊ဖွား၊သော၊အ၊ပြုအ၊ရုံ၊ဖြင့်၊မ၊ဟ၊ဇ၊နကြီ၊ကျ၊ယ်ဖွား၊သော၊ ဒိဗ္ဗ၊ခ၊ဘာ၀ဝ၊နုတ်တို့၏၏တန်ခိုး၊အာ၊နုဘော်ဖြင့်၊ဥ၊ပ၊သက်ဓ်ဝ်ကွ၊ချဉ်း၊ကပ် ၍၊ဘဂ၀တော၊ ဖြာ်ဖွာ၊ဘုရား၏၊ ပါ၊ဒေ၊ခြေ၊တော်ဒ၊ရုံ၊ဘို့ကို၊ ထိ၊ရ၊သော၊ ဦး၊ဖြင့်၊ဝန်ကွေ့ကွာ၊ရှိ၍၊ အ၊ဠလိ၊လက်အ၊ပ်ကို၊ပဋ္ဌ၊ယ်ကွ၊ချီ၍။ နမ၊ဿ၊မာ၊နော၊ ရှိ၊ခိုး၊လျက်၊ အ၊ဠာ၊တိ၊ရေ၏၊ အ၊ထ၊ထိုအ၊ခါ၌၊ နံ၊ထိုနတ်သား၊ကို၊ဟာ၀ါ၊ ဖြာ်ဖွာ၊ဘုရား၊သည်၊ဇာ၊နခ္ခ၊ာ၀ဲ၊သိ၊တော်မူ၊လျက်သ၊လျှင်၊မ၊ဟာ၊ဇ၊နသား၊

လူမျှားအပေါင်းအား၊ ကမ္ဘာလည်ပ။ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဝဏ္ဏ၊ တုရားတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘောဝ်ကို လည်းကောင်း ပစ္စက္ခီ၊ မျက်မြင်ကိုး။ ကာတုံ၊ပြုတော်မူခြင်းငှါ။ ကေ မေ(လ)၊ဒီသာတိ။ကာ မေ(လ)၊ဒီဘာဟု၍၊ ဝုန္ဒီ၊ မေးတော်မူ၏၊ ၊ဗုဒ္ဓိယာ၊ ဤသို့သဘောရှိ သောနတ်၏တန်းခိုးဖြင့် လည်းကောင်း။ ယသသာ၊ဤသို့သဘောရှိသော နတ်၏အခြိုအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလံဇလန္တော၊ထွန်းတောက်ပလျက်၊ အာတိက္ခေန္တိ၊ အလွန်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်း ဖြင့်၊သမ္ဘာဒီသာ၊ခပ်သိမ်းသောအရင်မျက်နှာတို့ကို၊ဩဘာသယံ ဩဘာ သယန္တော၊ထွန်းလင်းစေလျက်၊မေ၊ငါ့ဘုရား၏ ပါဒါနိုပါဒေ၊ခြေတော်တို့ ကို၊ဝန္ဒတိ၊ရှိခိုးသည်ကား၊ကော၊အဘာယ်သူနည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကောတိ၊ ကောဟု သည်ကား၊ ဒေဝနာဂယက္ခ မနုဿာဒီသု၊ နတ်နဂါးတိရိုး လူအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကောဘာ၊ အာဘယ်သူနည်း၊ ဗုဒ္ဓတိ အယ်၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ မေ၊ ငါ့ဟု သည်ကား၊မမ၊ငါ့ဘုရား၏။ ပါဒ၊နိတိ၊ပါဒါနိုဟု သည်ကား၊ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိယာတိ၊ ဗုဒ္ဓိယာဟု သည်ကား၊ ဗုမာယဉ္စ၊ဒီသာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊ယသသာ၊ယသ သာဟု သည်ကား၊ ဗုမိနာ၊ဤဒေ၊သန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရိဝါ၊ရေ၊ အခြိုအရံဖြင့်၊ ပရိဇ္ဇေ၊ဒေနစ၊အပိုင်းအခြားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇလန္တိ၊ ဇလံ၊ဟု သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇောတမာနော၊ တဝိနုဝိနုထွန်းတောက်ပလျက်၊ အာတိက္ခေန္တိ၊ အာတိက္ခေန္တိ၊ဟု သည်ကား၊ အာတိဝိယ၊အလွန်လျင်၊ ဂန္ဓေ၊ဂကမနိုယေ၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရှိသော၊သုန္ဒရေ၊ကောင်းမြတ်သော၊ ဝဏ္ဏေ၊တိ၊ဝဏ္ဏေ၊ဟု သည်ကား၊ ဆဝိဝဏ္ဏေ၊အရေ၊အဆင်းဖြင့်၊သရီ ရုဝဏ္ဏေ၊ဘာယ။ ကိုယ်၏အဆင်းအရောင်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတိ အယ်၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ။အထ၊ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ ဒေဝဝုတ္ထော၊ နတ်သားသည်၊အတ္ထား၊ဖိ ၍ ဝုရိမဂါတိ ။ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သောကိုယ်၏ အဖြစ်ကို။ အာ၊ဝိ၊ကာ၊ရောဇ္ဇော၊ထင်ရှားပြုမူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဗုမာ၊ဟိ၊ဂါထာ ဟိ၊ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ဗျာကာသိ။ဖြေကြားပေ၏၊ ၊ဂေါတမ၊ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂ္ဂေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ဒေ၊ကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဒေ့၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ဥဒကော၊ရေ၌၊ ဥပပန္နော၊ပဋိသန္ဓေအား ဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဝါရိ၊ဂေါစရော။ ရေသောသျှင်ကျက်စားရာဖြစ်သော၊ မဿော။ ကော၊ ဖားငယ်သည်၊ အာသိ ၊ဖြစ်ခဲ့ဟူ၏။ ဘဝ၊ရှင်ပင်သုရား၏၊ ဝမ္မံ၊

ပဏာသုံးတောင်ကို သုဇာတ္တာ သား နှဝစဉ်၊ မဝံးတပည့်တောင်ကို ဝဏ္ဏပါလ ကားနှားကျောင်းသားသည်၊ အာဝဇ်ကိုသတ်ခဲ့ချိန်၊ ကေါတမကေါတမ ဘုရားလို ဖြစ်းတော်မူသော ဘဏ္ဍာ ဖြာတ်စွာဘုရား။ မုဟုတ္တိုး တရားခွဲ ဥဒ္ဒေ သားဖြစ်သော ဝိတ္ထာပသားဒေသ စိတ်ဖျံကြည့်ညှိုခြင်းကြောင့်၊ လင်ဒေ ရုပ်ခင်းသား မေတာပည့်တော်ရှင်၏ ဈာန်ပြုကြည့်ရှုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ လောသ၊ အခြံအရံများခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါလော၊ ပေ။ ပည့်တော်ရှင်၏ အာနုဘာဝဥာဏ်အာနုဘော်ကို လည်း ပဿ၊ ရှုတော်မူ ပါ၊ သော။ ဂမေ။ တပည့်တော်ရှင်၏ ဝဏ္ဏ ဥဒေသခင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝုတ်ဥ၊ ဘုရားခြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါ၊ သော။ ကေါ။ ကေါ။ ကမ်းတမ်းမဲ့ ဖြစ်ကုန်သော ဘဏ္ဍာ ရှင်ပင်ဘုရား။ ယေစ။ တာသဏ္ဍာ၊ အကြင်သဏ္ဌာ၊ ဝါတို့သည်၊ ဒါ။ ခဏ္ဍါနံ။ ရှင်ကြီးစွမ်းသာ ကာလပတ်လုံး၊ ဝမ်းပေါ်ကြီးတော်မူအပ်သော ဘုရားတော်ကို အားသော်သည်ကြီးနှုတ်ရှည် ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တောသဏ္ဌာ၊ ထိုသဏ္ဌာ ဝါတို့သည်။ ယဏ္ဍ အကြင်အနေ ဝင်ရှိ ဝတ္ထိုး ရောက်ကုန်၏၊ နသော။ စ ဟေ။ မစိုး ရိမ်ရကုန်၊ အသော ဝတ်စိုးရိမ် ခြင်း မရှိ ချေ ဖြစ်သော၊ အစလံ။ ကုန်လွန်ပျောင်းမရှိ။ သော ဌာန်၊ နိဗ္ဗာန်အရေ ပ်သို့ ပဋ္ဌာဒေ။ ရောက်အံ့ကုန်သည်သာ သတ်ကုန်သည်။ ။

ဘဏ္ဍားထိုဂါထာတို့၏ ဝုရေတိ။ ဝုရေ။ ဟူသည်ကား။ ဝုရိ။ ဗဒေတိ။ ယံ။ ရှေး သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဥဒကေတိ။ ဇုန်း။ ဥဒကေ။ ဟူ သော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဘဒါ။ ထိုဖားပေါ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥဒကေ။ ဟေ။ ။ ။

လာ၏ပင်ဆိုသော်သည်း၊ကောဓိ၊အချို့သော၊ ကန္တာပါဒိ၊လိပ်ဒ စရှိသော သတ္တဝါသည်၊အဝါရိဂေါစရော၊ရှေ့ချောင်ကျက်စားရာမရှိသည်၊ဟောတိ ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဝါရိဂေါစရေ၊တိ၊ဝါရိဂေါစရေ ဟူ၍ ဗိသေသ တွား၊အသုံးပြု၍။ ရတ္တံ၊ဓိနှိ အပ်ပြီ။ တဝမ္ပေ သုဏာ ဣသာတိ။ တဝမ္ပေ သု ဏာ ဣသဟူသည်ကား၊ ကရိကရတမ္ဘုနှာ၊ ကရေရိက်ဌက်မင်း၏အသံ ကဲ့သို့ သာယာစွာသော၊ ပြုဟူသည်ရေး၊ ပြုဟူမင်း၏အသံနှင့် တူသော အသံ၊တော်ဖြင့်၊ ဒေသေဣသ၊ ဟောတော်မူသော။ တဝ ရှင်ပင်ဘုရား ၏။ ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ ဧသော၊ဤသို့သော၊ ဓမ္မော၊တရား၊ကို၊ ရဠတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သရေ၊တရား၊တော်အသံ၌၊နှိမ်ကွဲ၊ဟာ ဝသေန၊ အာရုံကိုယူသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ သုဏာဣသ၊ နာစဉ်၊စေ။ ဆက်၍ဆိုဦး၊အုံ၊ ဇော်၊ဤသုဏာဣသဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ အနာဒါရေ၊ မရှိသော်ခြင်း ကိရိယာကို၊ ဝမျှမာနေ၊ သိအပ်သည်ရှိသော်၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိသောသဒ္ဒါဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊အဝမိဝ ဣ ပါလကော တိ၊ အဝမိဝ ဣ ပါလကောဟူသည်ကား၊ ဝ ဣ ၊နှာ ပေါ်တို့ကို။ ပါလေ ဣ ၊နှာ၊ပေါင့်ရှောက်သော၊ ဂေါပါလဒါရကော၊ နှာ၊ကျောင်းသား၊သည်။ မမ။တပည့်တော်၏။ သမိပံ၊အနီး၌၊အာဂတ္တွာ၊လာ၍၊ဒဏ္ဍံ၊တုတ်လုံးကနဲ ကို၊ညြှလုမ္ဘ။ထောက်၍။ တိဋ္ဌ ဣ ၊ရပ်သည်ရှိသော်။ မမ၊တပည့်တော် ၏၊သိသေ၊ဦး၊ခေါင်း၌၊ ဒဏ္ဍံ။တုတ်လုံးကနဲကို၊ သန္ဓိဗန္ဓိတွာ။ပြင်းစွဲ နှိပ်၍၊ ဓံ၊တပည့်တော်ကို၊မာရေတိ၊သေစေ၏။ ၊ရဟတ္တစိတ္တပသာဒသာတိ၊ ရဟတ္တ စိတ္တပသာဒသဟူသည်ကား။ တဝ ဓမ္မံ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏ တရား တော်ကို၊ရဟတ္တမဂ်ကို၊တရဟတ်မှ၊ဥပဒ္ဒန္ဓသ ဖြစ်သော၊ဟောတုဟူသော။ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊စိတ္တပသာဒသ၊စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိ၏ ဣ ၊ ဣဒ္ဓိ ဟူသည်ကား။ သမိဒ္ဓိ ၊ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုတိ ၊နတ်၌ဖြစ် သောဟင့်တယ်ခြင်းကို၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဋ္ဌ ၊အနုက်တည်း၊ ယသ ဣ ၊ယသံဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရံ၊အခြံအရံကို၊အာနုဘာဝ ဣ ၊အာနု ဘာဝံဟူသည်ကား၊ကါမဝဏ္ဏိတာဒိဒိဗ္ဗာနုဘာဝံ။အလိုရှိတိုင်းသေါ့ဆင်း သဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းအစရှိသောနတ်၏အာနုဘော်ကို၊ဝဏ္ဏ ဣ ၊ဝဏ္ဏံ ဟူသည်ကား၊သရီရဝဏ္ဏာဒိတို့ကို။ကိုယ်အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဇုတိ ဣ ၊ ဇုတိ ဟူသည်ကား။ဒ္ဓါဒသယောဇနာနိ၊တဆဲ့နှစ်ယူဇနာသောအကွာ၌ကို ဖရ၊ဏသမတ္ထံ၊နှံ့စေခြင်းဌာနမ်းနိုင်သော၊ပဘာဝိသော်၊ အာရောင်အဆုံး ကို၊ ၊ယေတိ၊ယေဟူသည်ကား၊ ယေသတ္တာ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။

စသည်ဖြင့်။စသဒ္ဒါသည်။ ဗျတိရေကေးဆန့်ကျင်ဘက်အနက်၌၊ ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။တေတိ၊တေဟု သည်ကား၊တာ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏။ဒိဋ္ဌမဒ္ဓါနန္တိ။ဒိဋ္ဌ မဒ္ဓါနံ ဟု သည်ကား၊ဗဟုဝေါ၊အခါလေး ဖြင့်၊အသေသာသုန္တိ၊အသေသာသုံ ဟု သည်ကား၊သုဏာတိ သုဒ္ဓနာရုကုန်၏၊ဂေါတမါတိ ဣမိနာ၊ဂေါတမဟု သော ဤပါဠိဖြင့်။ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂေါဠေန၊အနွယ်တော်အား ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ခေါ်ဆို၏၊ အစလံဌာနန္တိ၊ အစလံဌာနံ ဟု သည်ကား၊ ခိုင်ခဲ့ခန်း ခိုင်ခဲ့ခန်းအရေပ်ကို၊ပါ၊ဆက်၍ဆုံဦးခဲ့။ အယံ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဣဒေ ဤဂါထာ၌၊အဒ္ဓေါ၊အနုက်တည်း။ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်ရှု သော၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အဟံ ဝိယ၊တပည့်တော်ကဲ့သို့၊ဣဒ္ဓိရေမဝ၊ အလွန်တိုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ အာသုတ္တာ။ မကြားနာရရှု၍၊ကတဝုညာ၊ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ယေပန၊ အကြင် သူတို့သည်ကား။ စိရေကာလံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ တဝခမ်း ရှင်ပင်ဘုရား၏တရားတော်ကို။ အသေသာသုံ နာရုကုန်၏၊ သော တုံ၊နာခြင်းဌာ။လတိ သု၊ရှုကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိဒ္ဓ ရုဏ်း၊ရှည်မြင့်စွာသောနှုတ်ပတ်လုံး။ သံသာရေ၊သံသရာနတ်ဘုံတာ၊ သံသ ရာဒုက္ခမြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဇာတေသတ္တာ။ ဤသတ္တဝါတို့သည်း ယတ္တ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ဂတိ်ာ၊ရောက်ကုန်၍၊နသောစေယျုံ၊မစိုးရိမ် ရကုန်၊ အသောကံ၊ ပိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိထသော။ သဿ တာသာဝေန၊ ဖြိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အစလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းလည်းမရှိထသော၊ တံသန္တိ ပဒံ၊ထိုငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ပတ္တာ၊ဝေ၊ရောက်ကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။တေသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ တာသ၊ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ပတ္တိ ယာ၊ရောက်ခြင်း၏၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ နပေါတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ၊အထ ထိုဒေဝခါ၌ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသဒ္ဓေ၊ထိုနတ်သားအား၊လည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တပရိသာယစ၊ ရေ၊တ်လာသော ပရိသတ်အား၊လည်းကောင်း။ ဥပ နိသိယ သမ္ပတ္တိ ၊ မဂ်ဖိုလ်ခုထိုက်သောအကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဩ ဩသောကေတွား၊ကြည့်တော်မူ၍ ဝိတ္ထာ၊ရေနှုန်း၊အကျယ်အား ဖြင့်၊ ဖွဲ့တရား တော် ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ တော်၏အဆုံး၌၊သေး ဒေဝပုတ္တော၊ထိုဗာဟုနတ်သားသည်၊သောတာပတ္တိ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်လေ၏။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း၊ထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား

မြောတိသမယောသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းသည်၊ အဟောသိဖြစ်ပြီးဒေဝဝုဏ္ဏောနတ်သားသည်ဘဝဝန်ကို၊ ဖြတ်စွဲတရားကို၊ ဝန်ခံတွေ့ရှိခိုးချီးတိကျွတ်ကြောင့်သုံးကြိမ်ပေဒကျွိတ်ားလက်ချာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွေ့ပြီးတိကျွေ့သိမ်ယာသမ၊ ရဟန်းသိမ်ယားအားလည်း၊ အမ္ဗလိ၊လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ကတွေ့ပြောကိုချီပြီးပရိဝါရေနေ့အခြံအရံနှင့်၊သဟာတကွေ့ဒေဝေလောကမှ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့သွား။ ဂတောသွားလေ၏။ ဤတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ၊မဏ္ဍူကဒေဝဝုတ္ထ ဝိမာနဝတ္ထုနှင့်ပေ့ကနတ်သား၏ဝိမာနဝတ္ထုအဖွင့်သည်နိဋ္ဌိတာ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။

ရေဝတိဝိမာနဝတ္ထုအာဘွင့်

ဥဒ္ဒေဟိရေဝတောသုပါပဓမ္မေ တိဏ္ဏံ။ ဥဒ္ဒေဟိ ရေဝတောသုပါပဓမ္မေ ဟုသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ရေဝတိဝိမာနံ၊ရေဝတိဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏ ဥပုတ္တိုးဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘယ်နည်း၊ ။ ဘဝဝါးမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၏အနီးဌိ၊ ဋ္ဌသိပတနေ့ပန္ဓေကဗုဒ္ဓါတို့၏ကျောက်ဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တောဌ ဝိဟာရုတိ၊နေ့တော်မူ၏၊တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသိပြည်ဌ၊ ဝသန္တသေ၊နေသော၊သဌ္ဌါသမ္ပန္နသော၊သဌ္ဌါတရား၌ပြည့်စုံသော၊ကုလသော၊အမျိုး၏၊ ဝတ္ထော၊သား၊ဖြစ်၊သော၊နဋ္ဌိယောနမ၊နဋ္ဌိယ အမည်ရှိသော၊ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊သဌ္ဌေ၊ သဌ္ဌါတရား၌ပြည့်စုံ၏။ ပသန္နော၊ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏ဒါယကော၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု ကိုလည်းပေးလှူတတ်၏၊ဒါနုပတိ၊အလှူ,ရှင်လည်းဖြစ်၏၊သံဃုပဋ္ဌာကော၊ သံဃာ၊တော်တို့၏အလုပ်အကျွေးလည်းဖြစ်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုနဋ္ဌိယ၏၊မာတာပိတာ၊ရော၊အမိအဘတို့သည်၊သမုဒ္ဒဂေဟတော၊မှက် မြောက်ခြင်းတည်သောအိမ်မှ၊ မာတုလဓိတာ၊ ဦးရီး၏သမီးဖြစ်သော၊ ရေဝတိနာမ၊ရေဝတိအမည်ရှိသော၊ ကညာ်၊သတို့သမီးကို၊ အာနေတုကာမာ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သာပန၊ ထိုရေဝတိသည်ကား၊ အသဌ္ဌေ၊ သဌ္ဌါကြည်ညိုခြင်းလည်းမရှိ။ အဒါနသီလာ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကိုမျှပေးလှူတတ်သောအကျင့်လည်းမရှိ၊နဋ္ဌိယော၊နဋ္ဌိ ယသည်တံ၊ထိုရေဝတီကို၊နဟုန်ဆို၊အလို၊ရှိ၊တဿ၊ ထိုနဋ္ဌိယ၏၊မာတာ၊ အမိသည်ရေဝတီ၊ရေဝတီကို၊အမ္ဗ ချစ်သမီး၊တို့၊သင်သည်ဆွမ်ကပ်၊

ဤပါဝါတို့၏အိမ်သို့။အာဂတ်ကွာ။လာ၍။ ဘိက္ခုသံဃသား၊ရဟန်းအပေါင်း၏။ နိသိဒနဌာနံ၊ နေထိုင်ရာအရပ်ကို၊ ဟရိတေန၊ဝိုင်ကွတ်သော၊ ဝေါမယေန၊ နွားချေ ဖြင့်ဥပလိမ္ပိတွား၊လိမ်းကျံ၍။အာသနာနိ၊နေရာ တို့ကို၊ပညာပေတိ၊ ခင်းထားလေ၊အာဓာရေ၊ကော၊သဝိဘင်ခြေတို့ကို၊ဌပေတိ၊ထားလော။ ဘိက္ခု။ နံ၊ခုဟာန်း ဘို့၏။ အာဂတာကာလေ။ ကြွလာသောအခါ၌၊ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဣတ္ထံ၊သဝိတက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ နိသိဒါ၊ပေတွာ၊ထိုင်နေစေ၍။ အာဓာ ရေ၊ကား၊သဝိတက်ခြေ၌။ဌပေတိ၊ထားလေ၊မေဃ၊ရတောနု၊ မေဃ၊ရိတ်း၊ရေစစ် ဖြင့်၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို။ ပရိသာ၊ဝတ္တွာ၊စစ်၍။ ဘုတ္တာ၊ကာလေ၊ဆွမ်း ဘုဉ်း၊ပေး၊ပြီး၊သောအခါ၌၊ပတ္တာနိ၊သဝိတက်တို့ကို၊ဓောဝါတိ၊ဆေး၊လေ၊ဧကံ၊ ဣဒါ ဘိုဝ ဣဒါ ဘုဉ်ရှိ၊သည်ရှိ၊သော်၊ မေဝုတ္တ သား၊ငါ့သား၏။ အာရာဓိကာ၊နှစ်သက်အပ် ပေ၊ပါနိ၊ခဲ့သည်။ ဘဝိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဟု၏။သာ၊ထိုရေဝတိသည်၊ ဘယာ၊ထိုနန္ဒိယ ဒေဝီခင်ဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ အယံ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုရေဝတိ ကို၊ဩဝါဒကွမာ၊ ဆိုဆုံး မခြင်း၌ ဌ ပေါ်သား၊ဘာရှိသည်၊ဧဝတာ၊ဖြစ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တ သား၊သား၊ဖြစ်သော နန္ဒိယ အား။ အာရောစေတွား၊ပြောကြား၍။ တေနတိ၊ထို သို့နာခံတတ်သော သား၊ဘာရှိ၊ပမုဒကား၊သာ ရှုတိ၊ကောင်းပါပြီဟု၍၊သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ဝန်ခံ၏။ တေ၊ ထိုနန္ဒိယ၏အခါ အာဘ ဘိုသည်။ဒိဝသံ၊နေ့ရက်ကို၊ဝ ဝဏ္ဏ ပေတွား၊ချီနုံ၊ချက် ဌပေ၊သား၊၍။ အာဝါဟ ဝိဝါဟံ၊သမီး၊ပေး၊ခြင်း၊သမီး၊ယူ၊ခြင်း၊မင်္ဂလာကို၊ကရိ သူ၊ပြုလုနှင့်၏။

အယ၊ထိုအခါ၌ နံ၊ထိုရေဝတိ ကို၊နန္ဒိယော၊နန္ဒိယသည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။တို့၊သင်သည်။ ဘိက္ခုသံ၊ဃ၌၊ဟောနှင့် ဘုရားပေါင်း၊ကိုလည်း၊ကောင်း။ မေ၊ငါ၏၊မာတာ၊ဝိတရေ၊ အဓိအာဘတို့ကို ရှင်း သား၊ဌ ဝ ဌ ပေတိ ဟု သိ၊ အကယ်၍ လုပ်ကျွေး၊သည်ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ဤသို့ လုပ်ကျွေး၊သည်ရှိ၊သော်၊ ဣမဿိံ ၊ဝဝေ ဟ၊ ဤအိမ်၌၊ဝ ဝေ ဝတုံ၊ နေခြင်း၌ လ ဘေ ၊သော်။ ဧ လတ္တံ့ ၊ အပ္ပမတ္တာ ၊မ ဒ ဒ ၊ လ ဝ ၊ မ ပေါ်တံ ၊သည်၊ ဟောတိ ၊ ဖြစ်သော။ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ အာ ဟ ၊ ဆို ၏ ၊ သာ ၊ ထိုရေဝတိ သည် ၊ သာ ရှ တိ ၊ ကောင်းပါပြီဟု ၍ ၊ ပဋိ သုဏိ တွား ၊ ဝန်ခံ ၍ ၊ ကိ ဋ္ဌ ကာ ၊ ကိ ၊ ဝ ဝ ၊ ကို ၊ ဝ ဝ ဏ ပေ တွား ၊ ချီ နုံ ၊ ချက် ဌ ပေ ၊ ပြီ ၊ ဣ ဒါ ၊ ဝ ဝ ဏ ၊ ကို ၊ ဝ ဝ ဏ

ရုံအစိုးရသောအဖြစ်သည်၊ တာဝတိံသာဝေ၊ ထိုရေဝတီအားသာလျှင်၊ အ
ဟောသိဖြစ်လေ၏၊ နန္ဒိယောပိ၊နန္ဒိယသည်လည်း၊ မဟာဒါနုပတိ၊ဒေ.လ္ဟ
ကြီ ရှင်သည်ဟူ၍ဖြစ်၏။ဘိက္ခုသံဃ သ။ရဟန်းအပေါင်းအား၊ဒါန်း
အလှူကို၊ ပဋ္ဌေသိ။ဖြစ်စေ၏။ ကပဏဒ္ဓိကာဒီနဒ္ဓိ၊ အဆွေအမျိုးပြုနုံးတိုး၍
တယောက် အထိုးတည်းကြွင်းကျန်သောသူ အစရှိသည်တို့အားလည်း၊
ဝေဟဒ္ဒါ၊ အိမ်တံခါ၏ဒေ.နိုင်၌၊ ပါကဝတ္ထုံ၊ ထမင်းချက်ဝတ်ထည်ထား
ခြင်းကို၊ပဋ္ဌေသိ။ဖြစ်စေ၏။ ဣသိပတနမဟာဝိဟာရေ၊ ဣသိပတနမိဂဒါ
ဝုန်ကျောင်းကြီး၌၊ စတ္တာဟိဝဿေဟိ။ ခန်းတိုက်လေးခုတို့ဖြင့်။ ပန္နရသိတံ။
တနဲဆာဆင်အပ်သော၊ စတုသာလံ။ မုတ်ထွက် လေးခုရှိသောကျောင်း
ကို၊ ကာရေတွာ။ဆောက်လုပ်စေ၍၊ မဇ္ဈိမဒ္ဒေသ၊ ညောင်စောင်းအင်းယှဉ်
အစရှိသည်တို့ကို၊ အဋ္ဌရေပေတွာ။ခင်းစေ၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခသံဃဿ၊ဘုရားအမှူး
ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါန်။ အလှူကြီး
ကို၊ ဒတ္တွာ။ပေးလှူ၍၊ တထာဂတဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟတ္ထေ'လက်
တော်၌။ဒက္ခိဏောဒကံ၊အလှူရေစက်ကို၊ပါတေတွာ။ကျဉ်စေ၍၊ နိယျာဒေ
သိ၊ကပ်လှူ၏၊ ဒက္ခိဏောဒကဒါနေန။ ရေစက်သွန်းချလှူသည်နှင့်၊ သဟ၊
တပြိုင်နက်၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဒေဝယာမ
တောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အနံအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သမန္တာ။ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဒွါဒသယောဇနိကော။ တဆဲ
နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ယောဇနသတုဗ္ဗေဓော'ယူဇနာတရာ
အဝေါက် အမြင့်ရှိသော၊ သဗ္ဗရတနမယော၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့်ပြီး
သော၊ အဋ္ဌာဝဏ္ဏ သစ်ကြွေ။ နတ်သမီး အပေါင်းတို့၏ အသံဖြင့်
မဆိတ်သောအသံရှိသော၊ဒိဗ္ဗပါသာဒေ၊ နတ်ဖွဲ့ဖြစ်သောပြာသာဒ်သည်၊
ဥဋ္ဌဆို၊ပေါက်၏၊ ။

အထ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော။ အရှင်ဟောမောဂ္ဂ
လာန်သည်၊ဒေဝစာရိကံ၊နတ်ပြည်ဒေသစာရီကို၊ ဂစ္ဆာ၊ကြွသွားတော်မူ
၍၊တံ၊ထိုဘုံဗိမာန် ဘု၊ ဒိဿွာ၊မြင်၍၊ အာဂတ္တွာ ရောပြည်သို့လာခဲ့၍၊ စတု
ပရိသမေ၎ ပရိသတ်လေးပါးတို့၏ အလယ်၌၊ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊ကတာ
ဗုညာနံ။ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော လူတို့အား၊ မနုဿလော
ကေ၊လူ့ပြည်၌၊ ဒ္ဒိတာနံ ယေ၊တည်နေစဉ်ပင်သင့်။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊နတ်ဥစ္စာ
သောစည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ နိဗ္ဗတ္တ ဘိနုခေါ်ဖြစ်ပါမည်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့
ဘာဝဏ်နှင့်၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ။မေးသျှောက်၏၊ မောဂ္ဂလာန၊ချစ်သား

မောဂ္ဂလာန်။ တောဘယာ။သင်သည်၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗာန်ကား ဖြစ်သော၊နန္ဒိယ ဟု၊ နန္ဒိ ၏၊ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သာမံ၊ကိုယ်ဘိုင်း၊ဒိဋ္ဌာနနှု၊ မြင်ခဲ့သည်မဟုတ်တုံလော၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊မိုး ငါဘုရားကို၊ ပုစ္ဆသိ၊ မေးသနည်း၊ ဣတိ။ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘဉ္ဇေ။ အရှင်ဘုရား၊ငေါ်၊ ဤသို့မိန့်တော်မူကုန်၏။ နိဗ္ဗာန်ကား ဖြစ်သည်မှန်ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊နှုး၊တော်လျှောက်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌ အာသ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်အား၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊စိရံ၊ကြာ ဖြင့်မွှား၊သော၊ကာလပတ်လုံး၊ဝိပ္ပဝ ဆိတ္တာ၊ကွေကွင်း၍၊အာဂတံ၊လာ၊သော ပုရိသံ၊ယောဂျား၊ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗနု ဝ ၊။ အဆွေခင်ပွန်း၊တော်စပ်သူတို့သည်၊ အာသိ၊နန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်လျက်၊ သမ္ပဒိ၊ဆိုဆို ယထာ၊ ခံလင့်ကုန် သကဲ့သို့၊ဧ ဝံ တထာ၊ထို အဘျာ၊ဆုတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ပရဒေ့လောက်၊ တမလွန်လောကသို့။ ဂတံ၊ သွား၊လေ၊သော၊ ကတပုညပုဂ္ဂလံ၊ ပြုအပ်ပြီး သော၊ကောင်းမှု ရှိ၊သော သူကို၊ သကာနိ၊ ဒိဝိဘဝ်ကို ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ ကောင်းမှုကို သည်။ သမ္ပတ္တိ ၊ဘဏ္ဍေဟိ။ စည်းစိမ်ဘဏ္ဍာတို့ဟူ သော လက်တို့ ဖြင့်၊သမ္ပဒိ၊ဆိုဆို ပဋိဂ္ဂဏှန် ၊ခံယူကုန်၏။ ဣတိ၊ဆုမံ၊အတ္ထံ၊ ဤ၊အနုက်ကိုး ဒ ၊ သ၊ကြောင့်၊ ပြတော်မူလို၊သော ဘုရား၊ဖြတ်သည်၊ ။ စိ ၊ ရ ပ ဝ ါ သိ (လ) အာ ဂ တ ၊ ၊ စိ ရ ပ ဝ ါ သိ (ဃ) အာ ဂ တ ံ ဟ ု သ ော ၊ ဂ ါ ထ ာ ၊ ဂ ါ ထ ာ တ ို့ ဂ ဏ် း ၊ အ ာ ဘ ာ သ ိ ၊ ပ ေ ာ ာ တ ော် မ ူ ၏ ။ ။ စိ ရ ံ ၊ ကြာ ဖြင့် ဖွား ၊ ပ ဝ ါ သ ိ ံ ၊ ကွေ ကွင် း ခြင် း ရှိ သော ၊ ဒုရ ေ ာ ၊ ဝေ း သော အ ရ ေ ပ် မှ ၊ သော ် ဏ ိ ံ ၊ ချမ် း သာ စွာ ၊ အ ာ ဂ တ ံ ၊ လာ ရ ေ ာ် သော ၊ ပုရ ိ သ ံ ၊ ယော ဂျ ား ကို ။ ဥ ာ တ ိ စ ။ အ ဆွေ မျိုး တို့ သည် လည်း ကောင်း ၊ မိ တ္တာ စ ။ အ ဆွေ ခင် ပွန်း တို့ သည် လည်း ကောင်း ၊ သုဟ ဒ္ဒာ စ ။ အ ကျွမ်း ဝင် သော သူ တို့ သည် လည်း ကောင်း ။ အ ာ ဂ တ ံ ၊ လာ သည် ကို ၊ အ ာ သ ိ န ဒ္ဒ ိ ယ ထ ာ ၊ အ လွန် နှစ် သို့ ကုန် သ ကဲ့ သို့ ၊ တ ဏ ေ ဝ ၊ ထို အ ခါ ဘုရား လျှင် ၊ အ သ ျ ာ ၊ လော ကာ ၊ ဤ ပ စ္စ ု ပ္ပ န် လော ကမ ှ ၊ ပ ရ ံ ၊ တ မ လွန် လော ကသ ို့ ၊ ဂ တ ံ ၊ သွား သော ၊ ကတ ပ ုည ဒ ို ၊ ပြု အ ပ် ပြီ း သော ကော င် း မှ ု ရ ှ ိ သော သူ ကို လည် း ၊ ပ ုည ာ နိ ၊ ကော င် း မှ ု တ ို့ ကို လည် း ။ အ ာ ဂ တ ံ ၊ ရော က် လာ သော ၊ ဝိ ယ ံ ၊ ချစ် လှ ု ၊ သော ။ ဥ ာ တ ိ ံ ဋ ္ဌ ဝ ၊ ဆွေ မျိုး ကို ကဲ့ သို့ ၊ ပ ဋ ိ ဂ ္ဂ ဏှ ာ န် ၊ ခံ ယူ ကုန် ၏ ။

နန္ဒိ ၊ ယော ၊ နန္ဒိ ယ သည် ၊ တံ ဝ မ္မ ဒေ သ နံ ။ ဤ တ ရား ၊ ဒေ သ နာ တော် ကို ၊ သ ဘ ွ ား ၊ ကြား နာ ရ ၍ ၊ တိ ယော သော မ ဟ ာ ယ ၊ အ တိ ုင် း ထက် အ လွန် ၊ ဒါ နာ နှ ဲ အ လှ ာ ဟ ု တို့ ကို ၊ ဒေ ဝ ိ ၊ ပ ေ း သူ ၏ ၊ ပ ုည ာ နိ ၊ ကော င် း မှ ု တ ို့ ကို ။ ကေ ၊ ရာ ဟ ိ ၊ ပြု ၏ ၊ သော ၊ ထို နန္ဒ ိ ယ သည် ၊ ဝ ါ ဏ ိ ဝေ ယ ၊ ကုန် သွယ် ခြင်း ၌ ၊ ဝ ဏ္ဏ ေ န ာ ၊

သွားသည်ရှိသော်၊ရေဝတီ၊ ရေဝတီကို၊အာဟာ၊ မှာဆိုခဲ့၏၊ကို၊အာဟာ၊ အာဘယိသို့မှာဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ၊ရေဝတီ၊ မယား၊ငါသည်၊ပဋ္ဌဝိတ်၊ ဝတ်ဘည်သော်အား၊ဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော်၊သံဃာသား၊သံဃာ၊တော်အား၊ ဒါနံ၊အလှူကိုလည်းကောင်း၊ အနာထာနံ၊ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကုန်သောသူဆင်း ရဲတို့ အား၊ပါဂဝတ္တဋ္ဌ၊ချက်၍ပေး၊အပ်သော၊ထမင်း၊ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တွံ၊သင်သည်၊အပ္ပမတ္တာ၊ မ၊မေ့မလျော့သော်သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ဇ္ဇော ယျာသိ၊ဖြစ်စေခုစ်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ မှာဆိုခဲ့၏၊သာ၊ထို၊ရေဝတီ သည်၊သာဓု၊ဘိ၊ကောင်း၊ပါပြီဟု၍၊ပဋိသုဏိ၊ဝန်ခံ၏၊သော၊ထို၊နန္ဒိယ၊သည် ပ၊ဝါသံ၊ အရပ်တော်၊သို့၊ ဂ၊တောပိ၊ ရောက်သော်လည်း၊ ယတ္ထယတ္ထ၊အ ကြင်အကြင်အရပ်၌၊ ဝါသံ၊ အခိုက်အတန့် နေခြင်း၊ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ပြု၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌၊တိက္ခ၊နန္ဒ၊ရဟန်းတို့အား၊လည်းကောင်း၊အနာ ထာနန္ဒ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊ ယာစကာနဉ္စ၊ သူတောင်းစား၊တို့အား၊လည်းကောင်း၊ယထာပိ၊ဘဝံ၊စည်း၊စိမ်ဥစ္စာ၊ရှိသည် အား၊လျော်စွာ၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒေတိ၊ယေ၊ဝ၊ လှူဒါန်း၊ပေး၊ကမ်း၊စွန့်ကြ၊သည် သာ၊ဤ၊တည်း၊တ၊ဃ၊ထို၊နန္ဒိယ၊အား၊အနုကမ္ပါ၊ယ၊အစဉ်သနား၊ခြင်း၊ဖြင့် ဒိဏာသ၊ဝါ၊ရဟန္တာ၊အ၊ရှင်၊ကောင်း၊တို့သည်၊ ဒုရေ၊တောပိ၊ဝေး၊သော၊အ၊ရပ် မှ၊လည်း၊ အာဂ၊တ္တာ၊ ကြွ၊တော်မူ၊လာ၊ကုန်၏၊ ဒါနံ၊အလှူ၏၊ သမ္ပဋိ၊ဆိ၊တိ၊ ခံ၊တော်မူ၊ကုန်၏၊ရေဝတီ၊ပန်၊ ရေဝတီ၊သည်၊ကား၊တ၊ဘ၊ဏ်း၊ထို၊နန္ဒိယ၊သည်၊ ဂ၊တော၊သွား၊ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ကတိ၊ပါ၊ဟ၊မေ၊ဝ၊နှစ်ရက်သုံး၊ရက်မျှ၊သာ၊လျှင်၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ပ၊ဝ၊တ္တေ၊တ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကုန် သော သူတို့အား၊ဘတ္တံ၊ထ၊မင်း၊ဝတ်ကို၊ဥ၊ပ၊ဆ္ဆိ၊ဒ္ဒိ၊ဖြတ်၍၊ တိက္ခ၊နန်း၊ရဟန်း တို့အား၊ ဗိ၊လင်ဒ၊ဒုတိယ၊ပ၊ဒုန်း၊ရည်ဟင်း၊လျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော၊ကာ၊ဟ ၊ကာ၊ဘတ္တံ၊ဆန်ကွဲဆွမ်း၊ကို၊အ၊ဒါ၊သိ၊ပေး၊လှူ၍၊တိက္ခ၊နန်း၊ရဟန်း၊တို့၏၊ဘုတ္ထ ဗ္ဗာ၊နေ၊ ဆွမ်း၊ဘုန်း ပေး၊ဟု၊အ၊ရှေ့ပ်၌၊ အတ္ထ၊နာ၊မ၊ဝ၊သည်၊ ဘုတ္ထ၊ဝ၊သော်သာ နိ၊စား၍အကြွင်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊သိတ္ထ၊ာ၊နိ ထမင်း၊လုံး၊တို့ကို လည်းကောင်း၊ မ၊ဒ္ဓ၊မ်ိုသ၊ကဿ၊ဟ၊ဝ၊သ၊ကာ၊နိ၊ ငါး၊ထုံး အမဲ၊ထုံး၊တို့နှင့် ရောရက် ကုန်သော၊ စ၊သ၊ကဒ္ဒ၊ကာ၊နိ၊စ၊ား၊ဖတ်သော်ကပ်ဖတ်စွန့်ပြစ်အပ်သော၊အ၊ရိုး၊တို့ကို၊လ ည်း ကောင်း၊ပ၊ကိ၊ရိ၊တ္ထ၊ာ၊ကြ၊ဲ့ဖြန့်၍၊ မ၊ခ၊ဿ၊ာ၊နံ၊လူ၊တို့အား၊သ၊မ၊ဏ၊ာ၊နံ၊ရဟန်း၊တို့ ၏၊ကမ္ဘ၊ဏ်း၊အ၊ရှ၊အ၊ရာ၊ကို၊ ပ၊ဿ၊ထ၊ား၊ရှ၊စ်၊ကြ၊ပါ၊ကုန်လော၊ သ၊ဒ္ဓါ၊ဒေ၊ယျ၊ာ၊နာ၊မ၊ သ၊ဒ္ဓါ၍လှူ၊အ၊ပ်သော၊ပ၊စ္စ၊ည်း၊မည်သ၊ည်ကို၊ ဇော်၊ဤ၊သို့၊ ဆ၊ဒ္ဓ၊ဒ္ဓ၊ တို့၊စွန့်ပ၊စ်ကုန် တို့၏၊တ၊ကား၊ ဣတိ၊ဤ၊သို့ဆို၍၊ ဒ၊ဿ၊တိ၊ပြု၏၊ အ၊ထ၊ ထို၊နော်၌၊ နန္ဒိ

ယော၊ နဒ္ဒီယသည်၊ ဝေါဟာရကသိဒ္ဓိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သဒ္ဓလာတောရေအစပ်သော လာဘ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အာဂတ်ကုံ၊ ပြန်လာခဲ့၍၊ တံပဝတ္ထု။ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ရေတံ၊ရေဝ တိုကိုးဝေဟာတော၊အိမ်မှ။ နိဟရိတ္တာ၊နှင်ထုတ်၍၊ဝဟံ အိမ်ထိုပါပိသိ၊ ဝင်၏။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဗုဒ္ဓပရေ၁သေ၊ သုရား အခွ ရှိသော။ဘိက္ခုသံဃသဟ၊ရဟန်းအပေါင်းဆား၊မဟာဒါနံ၊အလှူကို၊ ပဝတ္တေတ္တာ၊ဖြစ်ပေ၍၊ နိစ္စဘတ္တံ၊အမြဲတည်သော ဆွမ်းတော်ကို လည်း ကောင်း၊ အနာထပိဏ္ဍိ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သော သူဌေးတို့အား ပေးလှူ အပ်သောဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မဒေ၁၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပဝတ္တေ သိ၊ဖြစ်ပေ၏။ အဘ္ဘနော၊ဝိမိ၏၊ သ၊ဟာယေ၊ပါ၊ အာ၊ဆွမ်းပွန်း၌ရှိသည်း ဥ၊နိတံ၊ ဝိမိ၊အထံ၌ ခေါ်ငင်ဆောင်ယူခဲ့သော၊ ရေတံ၊ ရေတိုကို၊ ဟာသ ဘ္ဘာ၊ဒုနုပဒေ၊မတာယ၊ စားရုံဝတ်ရုံမှ၊သာ၊ကြွေပြစ်ခြင်း၊ ဌ၊ပေါ်၊ထား ၏။သော၊ထိုနဒ္ဒီယသည်၊ အာပဇေ၊နသမ၊ယေန၊ ဟပါ၊သော၊ကောင်ကို၊ကယ် တတ္တာ၊ရုတ်ခြည်း၊ တာ၁တိ'သ၊ဘ၁နေ၊ တာ၁တိ'သာ၊နက်ပြည်၌၊ ဧ၊ဇ၊ ဟာ၊ဝိမိ၏၊ဝိ၁ာ၊နေယေ၁၊ဘုံဗိမာန်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၊ယ၏။

ရေတိပန်း ရေတိသည်ကား၊ သင်္ဂီ၊အာလုံ၊ရုံတော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဋ္ဌာနိတ္တာ၊ပြုတ်၍။ဒုမေသံ၊ဤဂေါနန်း၌ရှိ၏။ဝသေန၊ အစွမ်း၊အာ၊ ပြင့်မလွဲ၊ ဝါ၊အား၊သာ၊ဘသက္ကာ၊ခေ၊လာတ်ပူစော်သက္ကာ၊သည်၊ ဇရိ၁၊ ပ၊ တိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဒုတိ၊ဤသို့နှယ်ပြု၍။ ဘိက္ခုသံ၊ဃံ၊ရေ၁နန်း၊အာ၊ပါ၊ဝ်၊ ဆာ၊ သ ဘ္ဘ ၊ခဲ၁ရေ၁လျက်၊ ပရိ၁ာ၁သ ဘ္ဘ ၊မုဏ်ရှတ်ပြည့်တင်၊လျက်၊ ဝိ၁ဝ၊ရှိ၊သည်း လာ၏။ အ၁ထ၊ထိုအခါ၌၊ဝေ၁ သ၁ပ၁ဏ်နှတ်မ၁ပ်သည်ကြွေ ၁ဘ ကျ ၊နှစ်ယောက်သော ဘိလူးတို့ကို၊ အာ၁ာ၁ပေ၁ သ်၊ ဝေ၁ိ၁ ်ရှိ၏တ် အာ၁ာ၁ပေ၁ သ်၊အာ၁ာ၁ယ်သို့၊စ၁သနည်း၊တာ၁ော၊အ၁ချင်းဘိလူ၊ဝ၁ို၊ ဤ ၁ သ ကွာ၊ကြ၁လ၁ကုန်၊ ဗာ၁ာ၁ာ၁ သ ်နု၁ဝ ရေ၊ဗာ၁ာ၁ာ၁ သ ်ပြည့်၌ဆုတောင်းခဲ့ရ၏။ သ ဘ ်ဟေ ဒိ၁ သ ၊ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ရေ၁တ်'၊ရေ၁ တ်'ကို၊ ဖြ ်ခ ်ကြ ်ယ ၁ ၊အ ၁ ်ကျ ်ရှင်စ ်ပ ်ပင်လျှင်၊ နှ ်ရ ်ယ ။ ရ ်ခ ်ပ ်ကျ ်ပ ်သ ်တ ်၊ ပ ်မ ်ရ ်ကုန ်ကြ ်ကို ဆုတ်။ဤသို့၊ ဥ၁ ်ယ ်၁ သ ်ထ ၊ကြ ်ကြ ်ကြ ်ကြ ်လ ်ကုန ်၊ ဆုတ်ပ ်ကြ ်ကို ၊ ၁ ်ခ ်ထ ်ခ ်ပ ်ပ ်ပ

ဗါသာဒ်ပြောသာနိထက်သို့အဘိရုယိတ္တာ၊တက်၍ဒွါရံတံခါးကိုဖွင့်ထကော တ္တာ၊ဝိတ်၍နိသိဒိုးနေလေ၏။သတ္တမေဒိဝသေးခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ ဦး၊တာသည်း ထိုရေဝတီ၏ ပါပကမ္မသဏ္ဌောဒိတေန။ မကောင်းမှုကံသည် တို့ ဦးတွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝေသဝဏ္ဏေန၊ဝေသဝဏ် အမည်ရှိသော ရဟာ။ နတ်မင်းကြီးသည်၊ အာဏာတ္တာ၊စေခိုင်းအပ်ကုန်သော၊ ဇလိတ သိသကောသမသုကာ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောဦးခေါင်းဆံပင်ကုင် စွယ်မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သော၊စိပိဠိဝိရူပန္နာသိကာ၊ပိန်သောရုံ့သော ဖေါက် ပြန်သော နှာခေါင်းရှိကုန်သော၊ ပရိဏာဟဒါဠာ၊ညွှတ်သောအာဖွယ်ရှိကုန် သော၊ လေဟိတဂ္ဂီ၊ချင်းချင်းနီသော မျက်စိရှိကုန်သော၊သဇလိတာ သမာနာ၊ဏ္ဍာ၊ တောက်ပခြင်းနှင့် တကွသော အရောင်အဆင်း ရှိကုန် သော၊ အဘိဝိယ။အလွန်လျှင်၊ ဘယာနကရူပါ၊ကြောက်ကော်ဘွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ဒွေယက္ခာ၊နှစ်ယောက်သောဘိလူးတို့သည်ဥပဂတ္တိ၊ အ နီးသို့ချဉ်းကပ်၍ဥဒ္ဒေဟိရေဝ၊တောသုပါပဓမ္မတိအာဒိနိ၊ဥဒ္ဒေဟိရေ၊တော သုပါပဓမ္မေ၊ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်လျက်၊ နာနာ။ အသီးအသီး။ ဗဟဟာသု။သက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေ၊တွေ့၊ကိုင်ကုန်၍၊မဟာ ဗဒနာ၊ လူကျားအားပေါင်းသည်ပယဟတ္ထတိ။ မြင်စေသတည်းဟု၊သကလ နဂေ၊အားလုံ့ဆုံသော ဗဟုဏာသိပြည့်၌ ဝိဝိတော။ ခရီးမတရမှ၊ဝိတိ၊ ခရီးမတရသို့၊ပရိဇ္ဇမာ၊ပဝဋ္ဋာ၊ ဝှည့်လည်စေ၍။အာကာသံ၊ကောင်းကင် သို့၊အဇ္ဈာ ဂ္ဂိတ္ဝါ၊ပျံတက်၍၊တာဝတိံ သဘဝနံ၊တာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့ နေတွေ့၊ဆောင်၍၊ နန္ဒိယ သာ၊နန္ဒိယနတ်သား၏။ ဗိမာနသမ္ပတ္တိ ဗိ၊ဗိမာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ အာသာ၊ထိုရေဝတီအား၊ဒေသေတွေ့၊ပြင်း၍၊တံတံ ဗိသပန္ဓိယော၊ ထိုထိုမြည်ကမ်းစဉ်ပင်လျှင်ဥသဒနိ၊ရယ သမိပံ။ ဥသ ဒခက်ငရဲ၏အနီးသို့။ ပါ၊ပသုံ၊ရောက်စေကုန်၏။ ထံ၊ထိုရေဝတီကို။ ယ မ ပုရိသာ၊ယမမင်း၏ အချင်းယောက်ျား၊တို့သည်၊ ဥသဒနိ၊ယော၊ဥသဒ ငရဲ၌ဖိဝိ သု၊ပစ်ချယေကုန်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဒေဟိ(လ)။ ဒုခေ နာတိ၊ဥဒ္ဒေဟိ(လ)၊ဒုခေနဟု၍၊အာဟ၊ဆိုပြီ၊သုပါပဓမ္မေ၊အလွန်ယုတ်မာ သောအကျင့်ရှိသော၊ အပါရုတ္ထဒ္ဓါ၊ရေ။ သင်သည်ဝင်ခြင်းငှါ မပိတ်အပ် သောအပါယ်တံခါးရှိသော၊ အဒ္ဒါနသိ၊လေ။တရုံတရုံ၊သောဝဏ္ဏ၊ကိုမျှ ပေး လှူလေ့မရှိသော၊ရေဝတေ၊ရေဝတီ။ ဥဒ္ဒေဟိ.ထလော၊ဒုဂ္ဂတာ၊ဆင်းရဲကို ခံရာဂတိသို့လား၊ကုန်သော၊ နေရယိကာ၊ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ဒုခေန၊ ဆင်းရဲနှင့်၊သမပ္ပိတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ယတ္ထ၊အကြင်ငရဲ၌၊ထုနန္တိ၊

ကြင်ယောဂ်ကုန်ရှိ၏။ တဆူးထိုရဲသို့တံ သင့်ကိုမယား ပါတို့ဝတည်ကုန်ရသော မားခေါ်ဝင်ကုန်၏။

တသွားထိုပါထားခဲ့ ဥဒ္ဓေတိတိုးဥဒ္ဓေဟိဟူသည်ကား ဥဒ္ဓတ္ထေ၊ ဥဒ္ဓတ္ထေ ပါနိုးဟုခေါ်ပါသတဲ့။ ဗြာဟာဒိသည်းတံ၊ တင့်ကို နိုရုယာယ ကောင်ရဲ့ ကောမ္ဘဏ်ကို ကောင်ရှာတတ်ခြင်း ဤ၊ နသားကြွတတ်ပေတယ် ရှိ၏။ တသွား ထို ကြောင့်၊ သီဟ ထျင်ဓွန်ဥဒ္ဓတိတ္ထာ၊ ထခ်ဲ့ ဆောဝ ရှာ့ယား လာခဲ့ကေသော ရှာသိအယင် ဤသည်ကား ဒီခရေ့ဝေ့ဆုတ်တည်း ရေ၊ ဝေတတိမ္ဘုဝိနှုတ်ရေ ဝ-တ ဟုဆိုသော ဤပါခြင်ခြင့်၊ တံ၊ထိုရေ ဝတိ.ကို နှုတ်ဆော့ကြောင့်ခြင့်၊ ဆောသ ဟတိ ခေါ်ဆို၊ သုပါဝခဲ့ပြီ အာဒိနှာ၊ သုပါ၊ ဝခဲ့ပြီ ဤ ဝိုခေ့ ရှိ၏သောဝကား ခြင့်၊ ဥဒ္ဓာနသားထခြင်း ဆို၊ ကာရုဏ်ကားအကြောင်းကို၊ ဝ ဒုဋ္ဌ ဆိုကုန်ရှိ၏ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟွ်ားသင်သည် အဂိုယာနုံ ရေ ပန်းသင်ဘာခဆိုတာ ကို ကဲ့ သို့ အကျေးသနုပဂိုဘာသနုဒိနှာ၊ ဆဲ၊ ရေ့ခြင်းသော ခြင့်ကြုံ ရောက် မောင်းမဲ ခြင်း အစဂ္ဂိသည်ခြင့်၊ သုဒ္ဓ ယာမက ပါ၊ ဝဒ္ဓ၊ ဒေ လွန်ယုတ်မာ သောမ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တ၊ သင်၏ နိုရုယာသ၊ ဝရဲ့ ဝ ဝ သနုဘွံ ဝက်ခြင်းဌ၊ ဧပါ ရှုတ ဒ ရိုးမပိတ် သောဘံ ခါ၊ ရှိ၏၊ တသွား ထို ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓေ ပါ ခြုံ ဝ ယ ထ ဝ ၊ ဒ ခ ဒ ရ ပ် ဝ ယ ပ ်

ကား၊ ဒုဋ္ဌတိဂတ ဟု၊ သင်းရဲ့ ဦးခံရောဂတိသို့လေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌ တာ၊ သင်းရဲ့ ဦးခံရောဂ တိသို့သား ကုန်သော၊ နေ့ယိကာတိ၊ နေ့ယိကာဟု သည်ကား။ နိရယာဒုက္ခနေ့ရဲ့ ဘုံ၌ဖြစ်သော သင်းရဲ့နှင့် သပ္ပိတာသမေဘုဘာ။ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ယတ္ထိ နိရယေ၊ အကြင်ငရဲ၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံ သည်း ဗျန္ဓိ၊ ကင်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်၊ နိက္ခမိတုံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ၊ အာလဘတိ၊ မရ၊ ကုန်သည်ဖြစ် ၍၊ ထုနာ ဟိ နဂ္ဂုနာ ဟိ၊ ကြဉ်းညှဉ်းကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ နောသသာမနုယိ ဃာတမ်းဆောင်ကုန်အံ့။ ခဝိသသာမ၊ ပစ်ချကုန်အံ့။ ဗ္ဗုတိအားယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။

ဗ္ဗုဇ္ဈော်ဗ္ဗုတိဝေ၊ ဤသို့ဥဒ္ဓေါဟိရေ၊ ဝေတောအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထာနု၊ ဆို ကုန်၍၊ ယမသာ၊ ယမမင်း၏၊ ဒူတာ ဒူတသဒိသာ၊ တမန်နှင့်တူကုန်သော၊ လောဟိတက္ခာ၊ ချင်းချင်းနီသောမျက်စိရှိကုန်သော၊ ဗြဟန္တာ ကြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ တေဒ္ဒေယက္ခာ၊ ထိုဘီလူးနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရေ၊ တံ၊ ရေ၊ ဟိ ကို၊ ပစ္ဆေ ဂဟာ ဟာသု၊ တယောက်တာ ကိုစီလက်မောင်းတို့၌ ဂ ဟေ ဝ ကား ကိုင်ဆွဲကုန်၍၊ ဒေ ဝ ဂ ဟသု၊ တာ ဝ တိ သာ နတ်ဗေါဓိ ပင်ရှေ့ သန့်ကံ၊ အာထံ သို့၊ ပဏ္ဍာ မယုံ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ။ ဗ္ဗုတိ ဗ္ဗုဒ်၊ ဤ ဂါထာသည်၊ သဂီတိကာ ခုဝ စနုံ၊ သင်္ဂါယနာတင်အရာတို့ဆိုး သာ ဂါထာ တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗ္ဗုဇ္ဈော် ဝ ဝ ဗ္ဗာ နာ ဟိ၊ ဗ္ဗုဇ္ဈော် ဝ ဝ ဗ္ဗာ နဟု သည်ကား၊ ဗ္ဗုတိ ဗ္ဗော်၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓေါ ဟိ ဟိ အာ ဒိ နာ၊ ဥဒ္ဓေါ ဟိ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝ ဝ ဗ္ဗာ၊ ဆို ၍၊ ဝ စနုသမနုန္ဓာ ရေ ဝ ဝ၊ ဆိုသည်၏ အခြားမဲ့ ၌ သာ လျှင်၊ ဗ္ဗုတိ အယံ၊ ဤသည် ကား၊ အာ ဇ္ဇော၊ အနက်တည်း။ ယမ ဒူတာ ဟိ၊ ယမ ဒူတာ ဟု သည် ကား၊ အ ပ္ပ ဋိ သေ ဝ နိ ယ တ ဿ၊ သူတပါးတို့သည် မတား မြစ်အပ်သော သဘောရှိသော၊ ယမ ဒူ ရေ ညာ ယမ မင်း၏ ဒူတ သဒိသာ၊ ဧ စ ရိ ပ်အပ် သော တမန်နှင့်တူ သော၊ ဟိ ယ ဗ္ဗတ်ကို ဆင့်ပွ၊ တေ ဒ္ဒေ ယ ကျွာ ထိုနှစ်ယောက် သော ဘီလူးတို့ကို ဝေ ဿ ဝ ဏော နှ ဝ ဿ ဝ ဏ် နှ ပ် မင်းသည်၊ ပေ ထိ တ ၊ ဧ ရိ ပ်အပ်ကုန်၏၊ တ ထာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာ လျှင်။ တေ၊ ထိုဘီလူးနှစ် ယောက်တို့သည်၊ တာ ဝ တိ သ ဘ ဝ နုံ၊ တာ ဝ တိ သ နတ်ပြည်သို့ နယ်သူ ရှိ ဆောင်လေ ကုန်၏။ ကေ စိ၊ အချို့သော ခရေ ကုန်တို့သည်၊ နယ မ ဿ ဒူ တာ ဟိ၊ နယ မ ဿ ဒူ တာ ဟု ၍၊ နကာ ရံ၊ နအက္ခရာ ကို၊ ယ မ ဿ ဟိ ဒေ နု ယ မ ဿ ဟု သော ပုဒ်နှင့်၊ သမ္ဗန္ဓိ ဝ ဝ ၊ စပ်၍ ဝ ဿ ဝ ဏ ၊ ဝ ဿ ဝ ဏ် နှ ပ်

မင်း၏။ ဒုတာ၊တမန်တို့သည်း ဣတိအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနုဟ်ကို။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ တံအတ္ထံ၊ထိုအနက်သည်။ နပသုဇ္ဈတိ၊မသင့်၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ဟိ၊ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊ ယမသ၊ယမမင်း၏။ ဒူဘတာ၊ယ၊တမန်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဝေသဝဏ္ဏ၊ ဝေသဝဏ်နတ်မင်း၏။ ဒူတတာ၊ဘမန်၏အဖြစ်သည်။ နမဟုတ်၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ဤသို့သော အနုဟ်သည်း သိရှာဘိ၊ပြီး၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နပသုဇ္ဈတိ၊မသင့်။တတ္ထ၊ ထိုဘီသူးနှာ်၌။ ဗယန္တိ၊ဟူ၊ဗော်တတ်ကုန်၏။ ဗလိ၊ဟူ၊ဗော်သကာ၊ကို၊ ဥပ ဟာရန္တိ၊သောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ထိုသို့သောင်တတ်သောသတ္တိ ကြောင့်၊ယက္ခာ၊ယက္ခမည်ကုန်၏။ လောဟိတက္ခာတိ၊ လောဟိတက္ခာဟူ သည်ကား၊ရက်ကုန်ယနှာ၊ချင်းချင်းနီသောမျက်စိရှိကုန်သော၊ဟိသစ္ဆိ၊ရှိန်၏၊ ယက္ခာနံ၊ဟိ၊လူ၊တို့၏။ နေတ္တာနိ'မျက်စိတို့သည်။ အတိ၊လောဟိတာနိ'အ လွန်နီကုန်သည် ဟောန္တိ'ဖြစ်ကုန်၏၊ဗြဟ္မာ၊တိ၊ဗြဟ္မာဟူဘည်ကား။ မဟန္တာ။ ကြီး၊သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊သူတို့။ ပစ္စေကဗု ဒ္ဓါ၊ဟု၊ဟူသည်ကား၊ဧကော၊ဘယောက်သောဘိုလူ၊သည်၊ ဧကေ၊ဗုဒ္ဓါ ယံ၊ လက်မောင်း၊တဘက်၌။ ဣတ၊ရော၊ တယောက်သောဘိုလူ၊သည်။ ဣ၊ဘရ၊ဗုဒ္ဓါ၊ယံ၊လက်မောင်း၊တဘက်၌။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပစ္စေက၊တယော၊ တဘက်စီ၊ ဗုဒ္ဓါ၊သူ၊ လက်မောင်းတို့၌။ ရေ၊တန္တိ'၊ ရေ၊တံ'ဟူ၊သည် ကား။ ရေ၊တိ'၊ ရေ၊တိ'ကို။ ရေ၊တာ၊တိ'ပိ၊ ရေ၊တ'ဟူ၊သည်သည်း၊ တ၊သ၊ ထိုရေ၊တိ'၏။ နာမ'မေ၊အမည်သာ၊ရှိ၊တည်း။ တ၊ထာ၊ဟိ'၊ထို ကြောင့်သာ၊ရှိ၊ ရေ၊တော၊ရေ၊ဇ၊တ'ဟူ၍။ ဝုတ္တံ'ဆိုအပ်ပြီ။ ပဏ္ဏာမ ယုန္တိ'ပဏ္ဏာမယုံ'ဟူ၊သည်ကား။ ပဏ္ဏာ၊မေ၊သုံ'ဆောင်ယူကုန်၏။ ဥပနေ၊သုံ' ဟောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊အယံ'၊ ဤ၊သည်ကား၊ အတ္ထော'၊အနက်တည်း။ ဒေဝ ဂဏ၊သ၊ဘိ'၊ ဒေ၊ဝ၊ဂဏ၊သ'ဟု၊သည်ကား။ တာ၊ဝ၊တိ'သ၊ဘ၊ဝ၊နေ။ တာ၊ဝ တိ'သ၊နတ်ပြည်၌၊ဒေ၊ဝသံ'ဃ၊သ'၊နတ်အပေါင်း၏။ ။

ဧ၊ဝံ'ဤ၊သို့။ တေ၊ဟိ'ယ၊ကျွေ'ဟိ'၊ထိုဘိုလူ၊တို့သည်။ တာ၊ဝ၊တိ'သ၊ဘ၊ဝ၊နံ'။ တာ၊ဝ၊တိ'သ၊နတ်ပြည်သို့။ နေ၊တွား၊ဆောင်ယူ၍။ နန္ဒိ'ယ၊ပရိမာ၊နသ'၊နန္ဒိ'ယ နတ်သ၊ဘီ'မာ၊နမ်း၏။ အ'ပိ'ရှု'ရေ'၊အ'နိ'၊ဌ'ပိ'တာ'၊ထား'အပ်သော'၊ရေ'၊တိ'၊ရေ'၊ တိ'သည်၊လူ'ရိ'ယ'မ'ဟ'ာ'ရ'ယ'ဒိ'သ'ံ၊ နေ'ဖိ'မာ'နိ'အ'ဝ'နိ'း'ခ'ုင်'တ'ူ'သော'၊ အ'ဝိ'ဝိ'ယ'ား၊ အ'လွန်'ဿ'ပ်'၊ပ'ဘ'သ'ရ'ိ'၊လွန်'းလင်'းသော'အ'ရော'င်'ရှိ'သော'။ တ'ံ'ဝ'ိ'မာ'နံ'၊ သ'ိ'ုန'္ဒ' ယ'နတ်သ'ား'၏'ဖ'ိ'မာ'နကို'၊ ဒ'ိ'သ'္ဌ'ား'ဖြင်'၍'၊ ။တာ'တာ'၊အ'ရော'င်'တို့'၊ အာ'ဒ'ိ'ဋ္ဌ ဝ'ုတ္တ'ုံ'။ နေ'ခ'ါ'အ'ရော'င်'ကဲ့'သို့'သော'အ'ဆင်'း'ရှိ'သော'၊ရ'ုစ'ိ'ရ'ိ'၊ ရ'ွှေ'လျှ'ံ'ဘ'ွယ်'ရှိ'

သောပဘာသရုံ၊ပြောင်ပြောင်ကောက်သောအရောင်ရှိသော၊သုဘံ၊ဝ. ၌ တယ်လျှောက်ပတ်သော၊ ဂဠုနဇာလဆွဲနှံ။ ဖြွေကွန်ယက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း အပ်သော။ဗျမ္ဘာ၊ဝိမာန်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အာကိဏ္ဏာ၊နှံ။ နတ်သားနှတ်သို့ အသေါင်းတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော၊ သူရိယသား၊နေ၏။ ရံသိရိဝ၊ အရောင်ကဲ့သို့ ဩဘာမာနုံ။ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဇော်ဝိမာနုံ၊ထိုဝိမာန်သည်။ ကသား၊ အဘယ်သူ၏၊ဝိမာနုံ။ဝိမာန်နည်း၊ဖြွေ။ဤဝိမာန်၌၊စန္ဒနသားရေလိုလွှာ၊အနုစ် ဖြစ်သော စန္ဒကူးနှံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာဂရိ ဂဏာ၊နတ်သမီးအသေါင်းတို့သည်၊ဥဘတောဝိမာနုံ၊ဝိမာန်၏အတွင်းအပန္နစ်ပါးရုံကို၊ဥပ်သောဘယန္တိ၊တင့်တယ်စေကုန်၏။ တံ၊ ထိုဝိမာန်သည်၊ သူရိယသမာနဝဏ္ဏံ၊ နေ၏အသွင်နှင့်တူ၊သောအသွင်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဒိသတိ၊ထင်၏။ သော။ထိုနန္ဒိယသည်၊ သဂ္ဂပဇ္ဇာ၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့ရောက်၍။ ဝိမာနေ၊ဝိမာန်၌။ မောဒတိ။ မြေလျှောရေ၏၊ ဇူတိ၊ဤသို့။ အားဝိကို့ သုကြား ကုန်၏။ ၊တဏ္ဍုဏေ၊ထိုဂါထာ၌။ စန္ဒနသာရေ၊လိုတ္တာ၊တိ၊စန္ဒနသာရေ၊လိုတ္တာဟူ သည်ကား သာရတူ၊တနု၊အနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊စန္ဒနဂန္ဓနု စန္ဒကူးနှံ့သာ ဖြင့်၊အနုလိတ္တသရီရာ၊ လိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်၊သော။ ဥဘာတောဝိမာနာနိ။ ဥဘာတောဝိမာနုံ ဟူသည်ကား။ ဝိမာနုံ ဝိမာနသော၊ ဝိမာန်၏၊

အားနည်းစေ၊ အတွင်းမှသည်းကောင်း။ ဗဟိစ၊ အပမှသည်းကောင်း။ ဥဟတော၊ အ ကွင်းအပနှစ်ပါးရုံမှ၊ သံဂိတာဒိဟိ၊ ပေါင်းဆုံ၍သီချင်းတီး မှုတ်ခြင်းအစရှိသည့်ဘို့ဖြင့်။ ဥပေစ္ဆကပ်၍သောဘယနည်း။ တင့်တယ်စေ ကုန်၏။ ၊အသားထိုအခါ၌ရေဝတိ၊ရေဝတိသည်။တာတားအမောင်တို့ အဘိ၊အကျွန်ုပ်သည်၊နန္ဒိယသားနန္ဒိယ အမည်ရှိသောဥပါသကာ၏၊ဘရိ ယာ မယား၊ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓကုလသား၊အလုံးရုံသောဥစ္စာကို။ ဆုသာရာ၊အ ဝိုးနှုသား၊အဂါရိနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်။အမှီ၊ဖြစ်၏။ ဒါနိဆုဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ဒခဘိ၊ကျွန်မသည်၊ဘဏ္ဍာ၊လင်ဖြစ်သောနန္ဒိယနတ်သား၏၊ဝိမာန်၊နှုဖ

ဒ်ခြင်းရခဲ့ သကဲ့၊ ရွှေလျှော်စီးပျော်ဆုံ၊ နိဂုယံ ဂေ ဟိ။ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်ငှါ၊ နုပဇ္ဇယေ၊မတောင့်တ၊ဆုဘိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုး၏။ ၊တဏ္ဍ၊ထို၀ါထာ၌ အ ဂါရိနိ ဘိ၊ အဂါရိနိ ဟု သည်ကဲ့၊ ဂေဟ သ ဝမိနိ၊အိမ်ရှင်မသည်၊ ဘ ရိ ယာ သ ဟ ဂ မိ ဒ္ဓိ တိ ဝိ၊ ဘ ရိ ယာ သ ဟ ဂ မိ ဒ္ဓိ ဟု ၍လည်း၊ ပဌမ ဒုတိယ ကုန် ၏။ ဟ ရိ ယ ၊ မ ယ ား သ ည် ၊ အ ာ ဂ မိ ။ ရော ဟ ိ ပြီ ။ ဆုတိ အ ယံ ၊ ဤ သ ည် က ား ၊ အ ခ ဏ္ဍ ၊ အ နု ဟ ိ ဘ ည် ။ သ ဒ္ဓ ကု လ သ ဆု သ ာ ဘ ဏ္ဍ ။ ဟု ။ ။ သ ဒ္ဓ ကု လ သ ဆု သ ာ ဘ ဏ္ဍ ။ ဟု သည် ကား ။ မ မ ၊ ကျွန်မ၏ ။ ဘ ဏ္ဍ ။ လင်ဖြစ်သော ။ နန္ဒ ိ ယ ။ သ ား ။ နန္ဒ ိ ယ ၏ ။ သ ဒ္ဓ ကု ဋ ုမ္ဗ ိ က သ ား ။ အ လုံ း ရုံ သ ော ဥ စ္စ ာ ၏ ။ ဆု သ ာ ရ ာ ။ အ ခ ရ ဏ ် ဖြ စ် သ ော ။ သ ာ မ ိ နိ ။ အ ိ မ် ရ ှ င် မ ယ ား သ ည် ။ အ ဟ ော သ ိ ။ ဖြ စ် ပ ြီ ။ တ ဿ မ ။ ဘ ိ ရ ေ ကြ ော င့် ။ ဆု ဒ ါ နှ ဝ ိ ။ ယ ခု အ ခ ါ ၌ လ ည်း ။ ဝ ိ မ ာ နေ ။ နန္ဒ ိ ယ ၏ ဖ ိ မ ာ နှ င့် ။ ဆု သ ာ ရ ာ ။ အ ဝ ိ ုး ခ ု သ ည် ။ ဘ ဝ ိ သ ာ မ ိ ။ ဖြ စ် ခ ဏ် ။ ဆု တ ိ ။ ဤ သ ို့ ။ လ ုံ း ဝ ိ ုက် ၍ ။ ဝ ိ မ ာ နေ ။ ဝ ိ သ ာ မ ိ ဒ ါ န ာ ဟ ု ။ ။ ဝ ိ မ ာ နေ ။ ဝ ိ သ ာ မ ိ ဒ ါ န ာ ဟ ် ဟ ု ၍ ။ အ ာ ဟ ။ ဆ ု ( ) ( ) ( )

ဖြစ်စေ၊မာပတ္တေဟိ၀ါ၊မတောင့်တသည်လည်းဖြစ်စေ၊တ၀ေ၊သင်၏၊ ပတ္ထနာယ။ တောင့်တမတောင့်တခြင်းဖြင့်၊ ကိုယ်၊ အာဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ၀တ္ထား၊ဆိုး၍၊ နိရယသမိပ်၊ ရေ၏အနီးသို့၊ နေတ္တာ။ ဆောင်လေ၍၊ ဧသော(လ)ဗျတ္ထန္တိ.ဂါထံ၊ဧသော(သ)ဗျတ်ဟူသောဂါထာကို၊အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ၊သုပါ၊ပ၀ဗ္ဗေ၊အလွန်ယုတ်မသောအကျင့်ရှိသော၊ရေ၀တေ၊ ရေ၀တိ-ဧ၊သာနိရယော၊ဤ၀ရဲသည်၊တေ၊သင်၏၊ နိရယော.ဝရဲတည်း။ ရေ၀တော၊ရေ၀တိ၊ တယာ၊သင်သည်၊ ဇီ၀လောကေ၊ သတ္တလောကမှ၊ ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုခဲ့အပ်သည်ကတည်း။ ဟိ၊ထိုစကား သင့်စွဲ၊ မဇ္ဈရိ၊ဝန်တိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရောသကော၊ သူတပါးတို့ကို ချုတ်ချယ်တတ်သောအလေ့ရှိသော။ ပါ၊ပ၀ဗ္ဗော၊အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ တာဒိသော၊သင်ကဲ့သို့သောသူသည်။ သဗ္ဗုပဂါ နံ၊နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊အပေါင်းအဖေါ်၏အဖြစ်ကို၊ နလဘတိ၊မရ၊ ။ တ၀ေ၊ထိုဂါထာ၏၊ အဗ္ဗော၊အနက်ကား၊ ဧသော၊ဤ၀ရဲသည်၊ တ၀ေ၊ သင်၏၊နိရယော၊ဝရဲ.ပည်း။ တယာ၊သင်သည်၊ ဒိ၊ယရတ္တံ၊ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊မဟာဒုက္ခံ ကြီး၊စွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘ၊ဝိတ၊ဗ္ဗ၊ခံရ၊နာ၊ ဘော၊ ခံစား၊ရာအရပ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောဝရဲတည်း။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ၊ကား၊တယာ၊သင်သည်၊ဇီ၀လောကေ၊သတ္တလောကမှ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊မပြုခဲ့၊ယသ္မာ၊အကြောင့်ကြောင့်၊ မနုဿလောကေ၊ လူ.ပြည်၌၊အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊အနည်းငယ်မျှသည်းဖြစ်သော၊ပုညံနာမ၊ကောင်း မှုမည်သည်ကို၊တယာ၊သင်သည်၊နကတံ၊မပြုခဲ့လေတကား၊ ဧတံ၊ဤသို့၊ အကတပုညော၊ မပြုအပ်သော၊ကောင်းမှုရှိသော၊ မဇ္ဈရိအာ၊ဟ်သမ္ပတ္တိနိဂ ဟနလက္ခဏေန၊ဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ပိမိဥစ္ဆာကိ.လျှိုဂက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ သော၊မဇ္ဈေ.ရေန၊ဝန်တိုခြင်းနှင့်၊သမ္ပန္နာ၀တော၊ပြည့်စုံသော၊ပရေသံ၊သူ တပါးတို့ကို၊ ရောသုပ္ပါ၊ဒနေန။ ချုတ်ချယ်ခြင်းကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ ရောသ ကော၊ချုတ်ချယ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊လောဘာဒိမာ၊လောဘအစရှိ ကုန်သော။ ပါ၊ပ၀ဗ္ဗေ၊ဟု၊မကောင်းသောအကုသိုလ်တရား၊တို့နှင့်၊သမဂ္ဂီဘာ ၀တော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပါ၊ပ၀ဗ္ဗော၊ အကုသိုလ်တရား၊တို့ နှင့်ပြည့်စုံသော။ တာဒိသော၊ သင်ကဲ့သို့သောသူ၊ သဗ္ဗော၊ပန၊ သတ္တ၀ါသည်ကား၊ သဗ္ဗုပဂါနံ၊ဒေ၀ါနံ၊နတ်တို့၏၊သဟဗျတံ၊သဟာဘာ၀ံ၊ တကွအပေါင်းအဖေါ်၏အဖြစ်ကို၊ နလဘတိ၊မရနိုင်၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည် ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုပန်။ ဆိုပြီး၍ကား၊တောရွှေယက္ခာ၊ထိန့်စ်ယောက်သော ဘီလူး၊တို့သည်၊တဝှေ့ဝ၊ထိုအရပ်၌ပင်သျှင်၊အန္ဓာရဝေယိ သူ၊ကွယ်လေ ကုန်၏။ ပန်၊ဟောက်၍ဆိုဦး၊ဖုံ၊သံသဝကနာမ။ သံသဝကအမည်ရှိသော၊ ဂူထဲ၌ခုနှစ်ယော၊ဘင်ဝုပ်ရေ၌၊ပကွိုဝိတုံ၊ ပစ်ချုံ့သောဌာ၊ အာကာသ၌ကား၊ ဆွဲ ငင်ကုန်သော။ တံသဒိသော၊ထိုတမန်ဘီလူး၌ဝင်ကုန်သော၊ ဒွေ၊နှစ်ယောက် ကုန်သော၊နိရေဟပါ၊လေ၊ငရဲထိန်းတို့ကို၊ပဿိတ္ဌား၊ဖြင့်၍၊ကိ ုနဂ္ဂ(လ) ဥပဝါယတိတိ၊ ကိ ုနဂ္ဂ(လ)ဥပဝါယတိဟူ၍၊ တံနိရယံ။ ထိုငရဲကို။ ပုန္ဓိ၊မေ၊ဏ်၊ ၊တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကိ ုနု၊အသ္မိနည်း။ ဣဒေ၊ဤငရဲ၌ ဂူထဲ၌၊ ကျင်ကြီ၊သည်လည်း၊ကောင်း။ မဂ္ဂဌ၊ ကျင်ဝယ်သည်လည်း၊ ကောင်း၊ အသုစိ၊မင်ကြည်သော၊ဝတ္ထု၊သည်၊ပဋိဒိသတိ၊ထင်၏။ ကိ ုနု ။ အဘယ်ကြောင့်၊ ဋ္ဌာဒ်၊ဤငရဲသည်၊ ဒုဂန္ဓ ုနှင့်၊ မကောင်း၊သောအနံ့ရှိသော၊ ပ်ဦ၊ကျင်ကြီ၊အတိရှိသည်၊အာသိ၊ဖြစ်သနည်း။ကိ ုအဘယ်ကြောင့်၊ တော်၊ ထိုငရဲသည်၊ဥပဝါယတိ၊မကောင်း၊သောအနံ့ဖြင့်လွှင်သနည်း။ ၊ရေ၀တ ရေ၀တီ၊ယဉ္ဇာအကြင်ငရဲ၌၊ ဝ၊သသဟသသ၌၊ ဒေ၊ဗစိတ်ထောင်တို့ပတ် လုံ၊တုံ၊သင်သည်၊ပစ္စယိ၊ကျက်ရှိလတ္တံ့။ ဂန္ဓိ၊ရော၊နက်လှစွာ၊သော။သ တပေါ်ရှိ၊သော၊အသုတရာရှိ၊သော၊ သေ၊သော်နှင့်ယော၊ဤငရဲသည်၊သံ သဝကောနာမ၊သံသာဂ၊ငရဲမည်၏။ ဋ္ဌတိ၊ဤသို့၊တည်မှီ၊ထိုငရဲဂူ၊ကထိ တော်ပြောကြား၊သည်ရှိသော်။ တဏ္ဍာ၊ထိုငရဲ၌၊အဋ္ဌနော၊မိမိ၏၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဟော တုဘူတ်၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဂ၊ဒ္ဒ ုကံကို၊ပုန္ဓိ၊မေ၊ လိုသည်ဖြစ်၍။ ကိ ုနုကာ၊ယေန၊(ပ)၊သတပေါ်ရှိသောတိ၊ကိ ုနုကာ၊ယေန (ပ)၊သတပေါ်ရှိ၊သော၊ဟူ၍၊ အာ၊ဟ၊ဆိုရ၏။ တာတာ၊အမောင်တို့။ ကိ ုနု ။ အသ္မိနည်း။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာ၊ယေန ကိုယ်ဖြင့်။ ဒုက္ခဲုံ။ သူ၏ အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊အစရှိ၊သော၊ဒုစရိုက်ကို၊ကတ်၊ပြု၊အပ်သ၊လော၊ဝါစာ ယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဲုံ၊မကောင်း၊သဖြင့်ပြု၊အပ်သော၊ဒုစရိုက်ကို၊ကတ် ပြု၊အပ် သ၊လော၊မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဲုံ၊မကောင်း၊သဖြင့် ပြု၊အပ်သော၊ဒုစရိုက် ကို။ ကတ်၊ပြု၊အပ်သ၊လော၊ ကေ၊နု၊အဘယ်အကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်။ မဟာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂန္ဓိ၊ရော၊နက်လှစွာ၊သော၊သတပေါ်ရှိ၊သော၊အသုတရာ ရှိ၊သော။သံသဝကော၊သံသဝကအမည်ရှိ၊သော၊ နိရယော၊ငရဲကို၊လဒ္ဓေါ၊ ရ၊အပ်သနည်း။ ရေ၀တော၊ရေ၀တီ၊တို့၊သင်သည်၊ သမ၊ဏော၊ဗ၊ဟာန်း၊တို့ ကိုလည်း၊ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ဝိ၊ မ၊ကောင်း၌ကို အ၊ပြုကုန်ပြီ၊သော ဘုရား၊တော်ကောင်း၊တို့ကို လည်း၊ကောင်း၊ အ၊ညော၊ပါ၊တ၊ပါ၊လည်း ဖြစ်ကုန်

သောဝကိုဗွေကေစကျေးဇူးကို မြိုးမွမ်းပြောဆိုမြဲတောင်းစားတတ်သော သူဘိုးကိုလည်းကောင်း၊ ရှုသောဝါဒေနှု၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝဋ္ဌေတီ၊ လှည့်ပတ်ဟတ်ရ၏။ တံပါပ်ထိမကောင်.မှုကံကို၊ တယာ၊သင်သည်၊ ပကတံ၊ပြုအပ်ရ၏။ ဤကိုးဤသို့ တံကမ္ပံ၊ထိုရေဝတိပြုခဲ့ဘူးသောမကောင်း ကံကို၊ ကဒေတ္တာ၊ပြောကြား၍။ ပုန်းတာဒန်၊တေ၊ထိုင်ရဲတိန်းဟို့သည်၊ တောနု၊ထိုအာကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တယာ၊ သင်သည်၊ဝန္ဓိရော၊နက်လှစွာ သော၊ သတ္တဝေါရိသော၊ အသွေတရာရှိသော၊ သံသင်ကော၊သံသဝက အမည်ရှိသော၊ နိုရယော၊ငရဲကို၊ လဒ္ဓေါ၊ရအပ်ရ၏။ တတ္ထ၊ထိုင်ရဲ၌။ ဘုရား၊ သင်သည်၊ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်တထောင်တို့ပတ်လုံး၊ပစ္စသိ၊ကျက် ရလတ္တံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ဆုံးကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊သံသဝ ကောနာမတိဇ္ဇော။ သံသဝကောနာမဟု သောဤပါ၌၌၊ နိဗ္ဗာလံ၊ဒေ၊ခါ မပြတ်၊ဂုဏမရှိဘာဒိအသုစိသ၊ကျင်ကြီ၊ကျင်ပေါ်အစရှိသောမစင်ကြယ် သောဝတ္ထုကို၊သံသဝနုတောပဋ္ဌ ရောတော၊ယိုစီ၊စေတတ်သော၊ကြောင့် သံသဝကောနာမ၊ သံသာဂမည်၏။ ကေဝလံ၊သက်သက်၊ကို၊တုဗ္ဘံ၊သင် အား၊ဟူ၊ဤ၊ရဲ့ပြည်၌၊ သံသဝကလာ၊ဘာ ဝေ၊သံသဝက၊ရဲ့ကို၊ခြင်း သည်သာလျှင်၊နု၊မဟုတ်သေး။ ဒေ၊ထခေါ်.စင်စစ်သော်ကား၊ဟော်၊ ဤ၊ရဲ ၌၊အနေကာနိ၊မျှားစွာကုန်သော၊ ဝဿသဟဿာနိ။ အနှစ်တထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ ပစ္စိတ္ထာ။ ကျက်ပြီး၍၊ ဥတ္တိဏ္ဏာယ။ ရဲမှတက်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထေ ဟတ္ထေ ဒါဒိလာ ဘာဝေ၊ လက်ခြေကဲ့ ဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကိုခြင်း သည်လည်း၊ ဘ ဝိ ဿတိ၊ဖြစ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒ သောကုံ၊ပြခြင်းငှါ။ ဟတ္ထေ(လ) ဟန္ဒမာနန္တိ၊ဟတ္ထေ(လ)ဟန္ဒမာနံ ဟူ၍၊တတ္ထ၊ထိုင်ရဲတံ၌၊ လဒ္ဓဗ္ဗကာ၊ခုလံ၊ခြေ အပ်သောဆင်း၊ရဲ၏အကြောင်း ကို၊အာဟံသု ဆိုကုန်၏။ ၊ရေ ဝတော၊ရေ ဝတိ။ တုယံ၊သင်ဖို့၊ဟတ္ထေ ဝိ။ လက်တို့ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။ အ ထော၊ထိုမှတပါး၊ပါဒေ ဝိ၊ ခြေတို့ ကိုလည်း၊ဆိန္ဒန္တိ၊ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။ ကဏ္ဏေ ဝိ၊နှာ်းတို့ကိုလည်း၊ဆိန္ဒန္တိ ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။ အ ထော၊ထိုမှတပါး၊နှာသံ ဝိ၊နှာခေါင်းကို့လည်း၊ဆိန္ဒန္တိ။ ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။အ ထော၊ထိုမှတပါး၊ကာ ကောဋ္ဌ ဂဏာ ဝိ ကျိုးလင်.တ အ ရှိကုန်သောဌက်အပေါင်းတို့သည်လည်း၊သမေ့ စ္ဆ၊ပေါင်းရုံးကုန်၍၊သံ ဂမ္ဘ။ အညီအညွှတ်လာလတ်ကုန်၍။ ဝိမ္ဗန္ဓမာနံ၊ကုန်ယွှပ်သော၊ တံ၊သင်ကို၊ခါ ဒန္တိ၊ စားကုန်လတ္တံ့။ ၊တ ဗ္ဗ၊ထိုဂါထာ၌။ ကဏ ကောဋ္ဌ ဏ ဏာ ဟု၊ ကာ ကောဋ္ဌ ဂဏာ ဟူ သည်ကား။ ကာ ကသံ ဃာ၊ ကျိုးအပေါင်းတို့သည်၊ ကိုရ၊

အဆင့်စကားကြားတူးသည့်ကိုဆိုအံ့၊ အသေးထိုရေဝတီ၏တိဂါဝုတာပ
မာဟော။ သုံးဝါဝုဘ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သရိရေ။ ကိုယ်ခွံ၊ အနေက
သတာန်အရာမကကုန်သော၊ အနေကသဟဿာနှိ။ အဝေဝင်မက်ကုန်
သော။ တော။ ထိုကျီး လင်းဘ အစရှိကုန်သော ၅ကိုအပေါင်း တို့သည်၊
ပဘိတ္ထား ထိုမှ၍မှ ပျံကျကုန်၍၊ တောလက္ခန္ဓာ ပရိမာဏော၊ ထန်းပင်လုံး
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သုနိသိတ ဥဟ်၊ အလွန်ထက်သောအဖျားရှိ
ကုန်သော၊ အယောမယော၊ သံဖြင့်ပြုကုန်သော၊ မုခတုဏ္ဍော၊ နှုတ်သီး
တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိဘွာ ဝိဇ္ဇိတ္ထား ထိုးဆိတ်ဆွကုန်၍ ထိုးဆိတ်ဆွကုန်၍၊ ခါဒန္တိ။
စားကုန်လတ္တံ့၊ မံသံ၊ အသားသည်၊ ဂဟိတာ ဂဟိတာ ဟုတ်ခေါ် ထိုးဆွ၍ယူ၍
ယူ၍ အနုပ်ခ်ဲ့။ ကမ္ဘဖလေန။ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ ပုရေ တေ ၊
ပြည့်ဖြိုပြည့်ပြနိုသည့်သားလျှင်တည်း၊ တေန။ ထိုကြောင့်၊ ကာ ကာ ဒုဂ္ဂ ကာ
သားမစ္စသံဂမ္ဘခါဒန္တိ ဝိဗ္ဗန္ဓမာနန္တိ၊ ကာ ကာ ဒုဂ္ဂ ကာ သ ဧ စ္ စ သံဂမ္ဘခါဒန္တိ
ဝိဗ္ဗန္ဓမာနဲ့ဟူ၍။ အာ ဘ ။ ဆိုပြီ။ ပုန်းတဖန်၊ သား၊ ထိုရေဝတီသည်၊ မနုဿ ၊ လာ
ကား၊ လူ ပြည်သို့။ ပစ္စာနုယနာယ။ တဘန်ပို့စိမ့်သောဌာ။ ယာစနာဒိ ၀ သေန။
တောင်းပန်ခြင်း အစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တံ ၀ စနံ ၊ ထိုထိုစကား
ကို၊ ဝိဗ္ဗ ၊ ပ ၊ ခြောင်ရန်းပြောဆိုခဲ့၏၊ ။

ဧတေန ၊ ထိုကြောင့်။ သာ ရ ခေါ်မ ( ) ခ ဟ ဗ ဗ ရ ( ) ။
ခ ဟ ဗ ရ ( ) ။ ခ ဟ ဗ ရ ( ) ။ ( ) ။ ( ) ။

ရေဝတီ၊ သယံဒိမိသည်၊ ကတားနံ့ပြုအင်ကုန်သေး။ ကမ္မာနံ့ကပ်တို့၏ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကိုပ်ကိုတွံ့ယောဝ၊သင်သည်ပင်လျှင်၊ အနုဘုယျာသိ၊ ခံစားရ၏။ ၊ပုန်းတဘန်းသား၊ထိုရေဝတီသည်၊ကောဒေဝလောကတော(လ)၊ မယာတိ။ ကောဒေဝလောကတော(လ)၊မယာဟူ၍၊ အာဟား ဆိုရ၏။ ၊ တာတာ၊အမောင်တို့၊ ကော၊အဘယ်မည်သောနတ်သည်၊ ဒေဝလောကတော၊နတ်ပြည်မှ၊မနုဿလောကံ၊လူ့ပြည်သို့၊ဝင်ရောက်၍၊မေမယား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဝုဏ္ဏော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ရေဝတော၊ရေဝတီ၊တွံ့သင်သည်၊နိုက္ခိတ္တဒဏ္ဍောသုပယ်အပ်သောဒဏ်ရှိကုန်သော်၊သမဏာပြာဟ္မဏာသုရဟန်းမကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောသူတော်ကောင်းတို့၌ဒါနံ.အလှူကို ဒဒါတိ၊ ပေးလှူလော၊အာဇ္ဇာဒနံ၊ အဝတ်အရံကိုလည်းကောင်း၊ သေယျံ၊ အိပ်ရေအခင်းကိုလည်းကောင်း၊အထေးထိုမှတပါး။ အန္နပါနံ၊ဆွမ်းအေးဟျာ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒဒါတိ၊ပေးလှူလော၊ ရေဝတော၊ရေဝတီ၊မဇ္ဈရိ၊ဝန်တို့ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ရောသကောဝ၊ချုတ်ချယ်တတ်သောသဘောရှိသော ပါပဓမ္မော၊ခကောင်းသောအကုသိုလ်တရားတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊သဠော၊ သတ္တဝါသည်၊သဠ္ဂုပဂါနံ.နတ်တို့၏၊ သဟာဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်ကိုနဟိလဘတိ၊ မရသလျင်ကတည်း။ ဝေ၊ဤသို့၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊နဝ ဒေယျ၊မဆိုပါ။ ၊တာတာ၊အမောင်တို့ နုနေ့အကြိုရှိ၏၊သာယံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဇူတော၊ ဤငရဲပြည်မှ၊ဝတ်ကွာ၊ ရုတေ၍၊ မာနုသံ၊ လူ့ဖြစ်သော၊ ယောနိ.ပဋိသန္ဓေကို၊လဒ္ဓါန၊ ရသည်ရှိသော်၊ဝဒညု။ အလှူခံတို့၏ကောယ ဝစီပယောဂကို သိသည်။ သိလသမ္ပန္နာ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍ ဒါနေန၊အလှူပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။သမစရိယာယစ၊ညီညွတ်သောတရားကိုကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သံယမေန စ၊ သီလကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ဒမေန စ၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဗဟုံ၊ မျှားစွာ၊ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဟာမိ၊ပြုအံ့။ ၊အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ဝိပ္ပသန္နေန၊အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုစွာ၊သာ၊စေတသာ။ စိတ်ဖြင့်၊ အာရာမာနိစ၊သစ်သီး၊အာရာမ်ပန်း၊အရောမ်တို့ကိုလည်း၊ရောဝိသံ၊ဝိုက်ပျိုးအံ့။ဒုဝေ့၊ ရေညွှန်ရှိ၍အကူးခက်သောအရပ်၌၊ သက်မနာနိစ၊တံတား၊တို့ကိုလည်း၊ကရိသံ။ ဆောက်လုပ်အံ့၊ ပပဉ္စ၊ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒပါနဉ္စ၊ ရေတွင်းရေကန်ကိုလည်းကောင်း။ ကရိသံ၊ဘည်းပူ၊ဆောက်လုပ်အံ့။ ၊ပဏ္ဍသ ဩနုံ.ပဏ္ဍ ဩဒုတ်ပဏ္ဍ၏၊ စာတုဒ္ဒသိံ စ၊ တဆဲလေးရက်ဘို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော်နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ပဉ္စဒသိံ.တဆဲ

ငါးရေကိတ္ဆိ ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်းပတ္တသား ပတ္တနှစ်ပါး၏ဟာစ အဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ပါဠိဟာရိယပတ္ခဋ္ဌ၊ စာကုန္ဒသိပဋ္ဌဒသိအဋ္ဌမိတို့ ကိုဆောက်တည်၍ကျင့်ရာဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂသု သမာဂတံ၊ အင် ၂ရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥဝုသ်ဂုဏ်၊ ဥပဝ သိသံ၊ သုံးအုံ၊ ။ သဒါ။ အခါခပ်သိမ်း၊ သိလေသု၊ သိလတို့၌ဦးသံ့ဝတာ။ စောင့်စည်းအပ်သည်၊ ဟောသံ့ဖြစ်အုံ၊ ဒါနေ့၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ နစပမဇ္ဇိသံ မဒခ်ိုးလျှပါအုံ၊ ဇရုဒ်၊ ဤ၂ရဲခ်ရသောအကြောင်းသည်း၊ သာမ်း ကိုယ်တိုင်၊ မသာ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ဇုရွေဝံ ဇုတိ ဝေ်။ ဤသို့ဝိလပန္ဒိ ၊ မြည်တန်း သည်ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓမာနံ၊ တုန်လှုပ်သောသ၊ ဘာ၌ရှိသော၊ ရေဝတိ ၊ ရေဝတိကို၊ ဒိ ရှယပါသာ၊ ဝရဝသိန်းတို့သည်ဥဒ္ဓပါဒ်။ အဃက်သို့ခြေမိုး၊ ဖျော်၊ အင်ဝသိရုံ၊ အောက်သို့ဥခေါင်းစောက်ထိုး။ ဂ၊ ဟောတ္ထာ။ ကိုင်၍၊ ဃောရ။ ကြောက် ဘွယ်သောသဘောရှိသော၊ နိရုယေ၊ ငရဲ၌၊ တ၊ တာတတော၊ ထိုထိုသို့ သောအရပ်မှ၊ ခိပိသုံ၊ ပစ်ချကုန်၏။ ဇုဒ်ဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ သဂ်ိတိကာ ရေ၀စနံ၊ သင်္ဂ ါယနာတင်ရေ၊ ဟာ ဘုရာ အရှင်ဖြတ်တို့၏ စကားတည်း။ ပုန၊ ဘာ ဘနုံ၊ သာ၊ ထိုရေ၀တီသည်၊ အဟံ ဝုဒ္ဓေ(လ)ရှုပေတိ။ အဟံ ဝုဒ္ဓေ(လ)ရှု ပေ ဟူ၍ ဩဿသာနုဂါ ဆံ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး ။ အဟံ ငါသည်၊ ဝုဒ္ဓေ၊ ရှေးကာလ၌၊ မ ဏ္ဍ ရိနိ၊ ဝန်ကိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အ ဟောသိ ။ ဖြစ်၏။ သ မ ဏ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့ကို၊ ပ ရိ ဘာ သ ကာ ၊ ဆဲ ၊ ခေ ၊ ရှေးရှုတ်တတ်သည်၊ အ ဟောသိ ။ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ သာ ဒိ ကဋ္ဌ ၊ လင်ဖြစ်သောနဋ္ဌယကိုလည်း၊ ဝိ ဘ ဝေ ၊ မဟုတ်မှန်သဖြင့်၊ ဝ ဋ္ဋ ယိ တ္ဌာ ၊ ကျည့်ပတ်ခြင်း ကြောင့်၊ ဃောရ ၊ ပေ ၊ ကြောက်ဘွယ်သော သ ဘောရှိသော နိ ရ ယေ ၊ ငရဲသို့၊ ပ ဋ္ဌ ၊ ဘ ၊ ပြန်ကျ၏။ ။ တ ဏ္ဍ ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်း အဟံ ပု ရေ မ ဏ္ဍ ရိ နိ တိ ဂါ ထာ ။ အဟံ ပုရေ မ ဏ္ဍ ရိ နိ ဟူ သော ဂါ ထာ ကို ၊ နိ ရ ယေ ၊ ငရဲ၌ နိ ဗ္ဗ တ္တာ ယ ၊ ဖြစ်သော အခါ၌ ၊ ဂ ဏ္ဍာ ၊ ဆိုအပ်၏ ။ ဇာတ်ရား ဤ ၄ တပါး သော ဂါ ထာ တို့ကို ၊ အ နိ ဗ္ဗ တ္တာ ဝေ ၊ ငရဲ၌ မ ဖြစ်မီ သာ လျှင် ၊ ဂ ဏ္ဍာ ၊ ဆိုအပ်၏ ။ ဇာတိ ၊ ဤသို့ ၊ ဝေ ဒိ တ ဗ္ဗာ ၊ သိအပ်၏ ။ သေသံ ၊ ကြွင်းကျန်သော စကား ရှုပ် သည် ၊ သုဝိညေယျ မေ ဝ ၊ သိလွယ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဘိက္ခ ။ ရဟန်းတို့ သည် ၊ ရေ ဝ တိ ယာ ၊ ရေ ဝ တိ ကို ၊ ယ ကေ စ ပိ ၊ ဘိ လူ ၊ တို့သည် ၊ ဂ ပေ ဘ ဝ ၊ ယူ၍ ၊ နိ ဘ ဘာ ဝ ံ ၊ ဆောင်လေသောအဖြစ်ကို ၊ သ ဇ္ဇ ံ ၊ အ လုံ ၊ စုံ ကို ၊ ဘ ဂ ဝ တော ၊ မြတ်စွာ ဘုရား အား ။ အ ဘာ ရော ၊ စ သုံ ။ ကြား လျှောက်ကုန်၏ ။ ဝ ဏ ဏ

နံ၊ထိုစကား ကို၊ သုဘွား၊ ကြား၊တော်မူ၍၊ ဘဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒီဘော၊အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဆုမံဝတ္ထုံ၊ ဤဝတ္ထု ကို၊ကထေတွား၊ဟော တော်မူ၍၊ဥပရိ၊အဆက်၌၊ ဝိမ္ဘာ၊ရှိ၊ရှုနှုန်း၊အကျယ်အား၊ဖြင့်မြတ်၊တရား၊တော် ကို၊ ဒေသော်သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ ပရိ၊ယောသာ၊နေ၊ ဒေသနာ တော်၏အဆုံး၌၊ ဗဟု၊မျှာ စွာကုန်၊သောသူဘို့သည်။သောတာပတ္တိဖလာ ဒိုနှ၊ သောတာပတ္တိမိုလ်အစ၌သည်တည်သို့.ပါပုဏ္ဏိ သု ရောက်သေ ကုန်၏၊ ဗော်၊ဤဝိမာနဝတ္ထု ကို၊ ရေ၀တီပဋိ၀ဋ္ဌာယ။ ရေ၀တီနှင့်စပ်သော၊ကထာ ယ၊စကား၏။ ယောသုယျတာ၀ဟော၊ မျှား သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရေ၀ တီ၀ိမာနန္တိ၊ ရေ၀တီ ဝိမာနဟူ၍၊ ကာမဠု ဝေါဟာရ ယတိ၊ အဂ၊ယ်၍ ကား၊ခေါ်ဝေါ်အပ်၏ရှင့်၊ ပန္နာ၊ထိုသို့ပင်ခေါ်ဝေါ် အပ်သော်လည်း၊ရေ၀တီ၊ ရေ၀တီသည်၊ ဝိမာ၊နှု၊ဗိမာန်၌၊ ဒေ၀တာ၊ နတ်သား၊သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန္နာ၊စင်စစ်သော်ကား၊ တော်၊ဤဝိမာန ဝတ္ထု၊သည်၊ နန္ဒိယသား၊နန္ဒိ ယ အမည်ရှိ၊သော၊ ဒေ၀ပုတ္တ၊သား၊ နတ်သား၏၊ ဝိမာနာ၊ဒိ သမ္ဘတ္တိ၊ပဋ္ဌိ သံယုတ္တတ္ထ၊ တုံ၊ဗိမာန်အစရှိ၊သော စည်း၊စိတ်ချမ်း၊သာနှင့်စပ်ယှဉ်သည်သာ သျှင်၊ယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပုရိသ ဝိမာ၊နှု၊သ္မေ၀၊ ပုရိသ၀ိမာနဝတ္ထု၊တို့၌၌သာလျှင်။ သင်္ဂီတိ၊သင်္ဂါ ယနာ၏။ အာရောပိတံ၊တင်သွင်း အပ်လေပြီ၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ဖွယ်အပ်၏။ ၊ရေ ၀တီ၀ိမာနဝဏ္ဏနာ။ ရေ၀တီ၀ိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၊ခြင်း သို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၅-မဟာရုဿဝဂ်- ၃-ဆတ္တမာဏာဝကဝိမာနဝတ္ထု၊

ယောဝဒတံ်ပ၀ရော မနုဿေသုတိဏ္ဍ၀ံ၊ ယောဝဒတံ်ပ၀ရော မနုဿေသု ဟူသော်ဤ၀တ္ထုသည်၊ဆတ္တမာဏာ၀ကဝိမာန်၊ဆတ္တလုလင်၏၊ဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း၊တသ၊ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊အာ၊ယတ် နည်း။ဘဂ၀ါ.ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊သာ၀တ္ထိပြည်၏၊နေ၊နိုး၊ဖြစ် သော၊ဇေတ၀နေ၊ဇေတ၀နံ၊ကျောင်း၊တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊။ တေန သမယေန၊ထိုအခါ၌၊သေတဗျာယံ၊သေတဗျာ၌၊အညတရသား၊တယော် သော၊ဗြာဟ္မဏာ သား၊ပုဏ္ဏား၏။ ကိ ဿ ၊လဒ္ဓေါ၊ဆင်း ရဲ ပြုပြင်သဖြင့်ခုနှစ် သော၊ပုဏ္ဏော၊သား ဖြစ်သော၊ ဆဏ္ဍောနာမ၊ဆတ္တ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ ဏမာဏ၀ေါ၊ ပုဏ္ဏား သုလင်သည်၊ အဟောသိ.ရှိသည်ဖြစ်၏၊သော၊ထို

ဆန္ဒလုလင်သည်၊ ဝယ်ပွဲကြော်၊အာရှယ်ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဝိတာ
ရော၊အဘသည်၊ ပေသိတော၊ စေတိုင်းအာ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊
ဥက္ကဋ္ဌမြို့သို့၊ ဂတ်လ်ား သွားဆောက်၍၊ ပေါက္ခရဏီသာတိသား၊ ပေါက္ခရဏီသာတိ
အမည်ရှိ သားဖြောဟ္ဝဏာသား၊ပုဏ္ဏားဖျိုးသန့် ကေားအထံ၌မေတ္တာ၊ဝိတာယ
စ၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊အနုလသတာယ
စ၊ပျင်းရိခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊နစ်ရနေ၀၊မကြာ
မြင့်ဒီသာလျှင် မဇ္ဈစ၊ဗေဒင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပိဋကတ္တယနှင့် ပိဋကတ်၏
အကြောင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတွား၊သင်၍၊ ဖြောဟ္ဝဏာသိပ္ပေ
ပုဏ္ဏားတို့၏ အတတ်မျိုး၌နိဗ္ဗတ္တိ၊ပြီးစီးခြင်းသို့၊ပတ္တော၊ရောက်၏၊သော
ထိုဆန္ဒလုလင်သည်၊ အာစရိယ်၊ဆရာဖြစ်သောပေါက္ခရဏီသာတိပုဏ္ဏား
ကို၊ အတိ၀ါဒေတွား၊ရှိသေစွာဂါရ၀ပြု၍၊ မယား၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဝတ္ထာကဲ
အခွင့်ပုဏ္ဏားတို့၏၊သန့်ကေား၊အထံ၌ သိပ္ပံ၊အတတ်ကို၊သိကြို၏။သင်အပ်
ပြီးဟေ၊အခွင့်အား။ ကိုး၊အဘယ်မျှလောက်သော၊ ဂုရုဒက္ခိဏာ၊ဆရာတို
အားပူဇော်အပ်သော၀တ္ထု၊ကို၊ ဒေမိ၊ပေး၊ခဲ့ပါနည်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟား
ဆိုပြီ၊အာစရိ၊ယာ၊ ဆရာသည်၊ ဂုရုဒက္ခိဏာနှာမ၊ ဆရာတို့အားပူဇော
ဝတ္ထု သ်ဝတ္ထု၊ မည်သည်ကား။ အနေ့ဝါဟိကသား၊ ပညာသင် လာသော
တပည့်၏၊ဝိဘ၀ါနုရูပါ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်အားလျော်စွာ၊ဟောသိ၊ဖြစ်
ရှိ၏၊ ကဟာပဏသ ဟဿံ၊ အသဖြာ၀ေ၊ထောင်ကို၊ အာနေတိ၊ ဆောင်ခဲ့
လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုပြီ။ ဆတ္တမာဏ၀ေါ၊ဆတ္တလုလင်သည်၊ အာ
စရိယံ၊ဆရာ၊ပေါက္ခရဏီသာတိပုဏ္ဏား၊ကို။ အတိ၀ါ၊ဒေတွား၊ရှိသေစွာဂါရ၀ပြု၍၊
သေတဗျံ။သေတဗျမ်ရှိသို့၊ ဂတ်လ်ား။သွား၍ မာတာ၀ိတာရော၊ အမိအဘာတို
ကို၊ ဝန္ဒိတွား ရှိခိုး၍၊ တေသိ၊ထိုအမိအဘာတို့သည်၊ အတိနန္ဒိယမာနော၊
အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကတာပဒိုသန္ဓာရော၊ ပြုအပ်သောစကား
ပြော၊ဟာခြင်းစသော လောကဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊တမတ္ထံ၊ထိုလာခြင်း၏
အကြောင်း ကို၊ဝိတ္ထာ၊အဖပုဏ္ဏား၊အား၊အါ၊ရောစေတွား၊ကြား၍၊မေ၊အကျွန်ုပ်
အား၊ဒါဘဒ္ဒယုတ္တကံ၊ပေး၊အပ်သည်နှင့်လျော်ကပ်သော၊ဥစ္စာကို၊ဒေထ၊
ပေး၊ကြကုန်၊လော၊ အဇ္ဈာ၊ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဒတွား၊ပေး၍။ အာဟရိသဟိ
လာခဲ့အုံ၊ဆုတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊ဆိုပြီ။ တံ၊ထိုဆတ္တလုလင်ကို၊ ပေတာ၀ိတ
ရော၊အမိအဘာတို့သည်၊တာတ၊ချစ်သား၊အဇ္ဈ၊ယနေ့၊ပိကား၊လား၊ရိုး၊ချေပ
ခဲ့ပြီ။သွေး၊နက်ပန်။ ဂမိ၊ သ၊ထိ၊သွား၊ရုပါလိမ့်သ၀ဲ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝ၀ွား
ဆိုပြီ၊ကဟာ၊ပဏော၊အသဖြာ၀ေ့ကို၊ နိ၀ာ၊ရိတွား၊ထုတ်၍၊ဘဏ္ဍိကံ၊အလုပ်

ကို၊ ဗန္ဓာပေတွေ၊ ဖွဲ့စေ၍။ ဌပေသုံ့ထားကုန်၏၊ စေတရာ၊ ခိုးသူတို့သည်း တံပတ်ကို၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွေ၊ သိကုန်၍ ဆတ္တမာဏဝကသ၊ ဆတ္တ လုလင်၏၊ အာဂမနုမဂ္ဂေ။ လာရာခရီးခွ၊ အညတရတို့၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝနဂဟနေ၊ တောအုပ်၌၊ မာဏဝ၊ ဆတ္တလုလင်ကို။ မာရေတွေ၊ သတ်၍၊ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဂဏ္ဍိသသာမတိ၊ ယူကုန်အုံ့ဟူ၍၊ နိုင်ငံနှ၊ ပုံးကွယ်ကုန်လျက်၊ အနည်ကို သု၊ နေကုန်၏၊ ။

ဘဂဝါ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗ။ သသမယေ၊ နံနက်ဖိုးသောက်ထ အခါ၌။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ။ တော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာ ယ၊ ထတော်မူ၍၊ လောက်၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဆတ္တမာဏဝကသ၊ ဆတ္တလုလင်၏၊ သရဏောသု စ၊ သရဏာဂုတ်ကို၌လည်း၊ ကောင်း။ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌ လည်း၊ ကောင်း။ ပဘိဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းကို လည်း၊ ကောင်း၊ စောခေတ်ခိုးသူတို့သည်၊ မာရိ တသ၊ သတ်အပ်သော ဆတ္တလုလင်၏။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်ခြင်းကို လည်း၊ ကောင်း၊ တကော၊ ထိုတဝတိံ သာ နတ်ပြည်မှ၊ ဝိမာနေ ဝိမာနံ ဝိမာန်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ။ အာဂတသ၊ လာသော၊ တသ၊ ထိုဆတ္ တ လုလင်၏ လည်း၊ ကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သန္ဓိပတိတ၊ ပရိသာ ယ၊ စည်း ဝေး သော ပရိသတ်၏ လည်း၊ ကောင်း။ ဝမ္မာ ဘိ သမယံ၊ သစ္စာလေးပါး တရား ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို လည်း၊ ကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ ခြင်းတော်မူ၍၊ ပဌမတရ ဝေ ဝ။ ရှေးဦးစွာ ကပင်လျှင်၊ ဂတ္ဝာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ မာဏဝကသ၊ ဆတ္ တ လုလင်၏ ဂမနုမဂ္ဂေ။ သွားရာခရီးခွ၊ အညတရတို့ ။ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခ မူလေ၊ သစ်ပင်၏ အနီးခွ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ တော်မူ၏။ မာဏဝေါ၊ ဆတ္တ လုလင် သည်၊ အာစရိယဝန်း ဆရာ၏ အတို့ အရာ ဖြစ်သော ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွေ၊ ယူ၍၊ သေတဗျ၊ တား၊ သေတဗျ ဖြစ်မှ၊ ဥက္ကာ ဘာ ဘိ မုခေါ။ ဥက္ကခ ဖြင့် ဖြို ရှေ့ ရှု ဂ ဆ ဏ္ဍေန္တော။ သွားသည်ရှိသော်၊ အနုက္ကမေ ဂမ္ဘေ။ ခရီးအကြား၌ နိသိန်း၊ ထိုင်နေ တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ။ ဖြင့်၍ ဥပသင်္ကမိတွေ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဋ္ဌာသိ။ ရပ်၏၊ ကုဟိံ။ အာဘယ်အရပ်သို့၊ တွံ။ သင်သည်၊ ဂမိဿသိ။ သွားလတ္တံ့ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ။ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သောဝေါ တမ၊ အရှင်ဝေါတမ၊ မယ္ဟံ။ အတ္တနော်ပ၏ အာစရိယ ဿ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ ဆရာ ဖြစ်သော ပေါက္ခရသာ တိပုဏ္ဏား အား။ ဂရုဒက္ခိဏံ။ ဆရာ သွား တို့ အား ပူဇော်သွယ်ဝတ္ထု ကို။ ဒါတုံ ပေးခြင်းငှါ၊ ဥက္ကဋ္ဌံ ဥက္ကဋ္ဌမြှင့်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

လျှောက်ထိုး၏။ ဘဂဝါ၊ ပြိတ်စွာဘုရားသည်၊ မောဂ္ဂဝ၊ လုလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တိုကိုသရဏာနှင့်၊ သုံးပါးကုန်သော သရဏာကုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသိက္ခာနှင့်၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့ကိုလည်း၊ ဓာရဏာသိပန်၊ သိပါ၏လော၊ ဟုတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထာ ဖိနှိတောင်မူ၍၊ ဧတေန၊ ထိုဆဋ္ဌလုလင်သည်။ ဘဏ္ဍာ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နုဓာနာမိ၊ မသိပါ၊ ဧတောနိ၊ ထိုသရဏာကုံသိုလတို့သည်၊ ကိမတ္ထိယာနိပန၊ အဘာယ်သို့ အကျိုးရှိပါကုန်သနည်း၊ ဧတောနိ၊ ထိုသီလတို့သည်၊ ကိဒိသာနိစ။ အဘာယ်သို့ သဘောရှိပါကုန်သနည်း၊ ဟုတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဟုဒံ၊ ဤသိုလသည်၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဟုတိ၊ ဤသို့ သရဏဂမနသမ၊ သရဏာ ကုံ၏လည်းကောင်း၊ သီလသမာဒါနသမ၊ ငါးပါးသီလကိုဆောက်တည်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဟသာနိသံသေ၊ အကျိုးအာနိသင်တို့ကို၊ ပိဟာ ဝေတ္ထာ၊ ထင်ရှားပြီတော်မူ၍၊ မောဂ္ဂဝ လုလင်၊ သရဏဂမနဝိဓိ၊ သရဏာကုံ၏အစိအရင်ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ ဥဋ္ဌာယာသိ၊ သင်ဦးလော၊ ဟုတိ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သာရု၊ ကောင်းပါပြီ ဥဋ္ဌာယိ သာ၊ မိ၊ သင်ပါ၏တဲ့။ ဘန္တေ။ ပြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရား သည်။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဟုတိ ဤသို့။ တေန၊ ထိုလုလင်သည်၊ ယာဝ၊ တော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တ ဿ၊ ထိုဆဋ္ဌလုလင်၏၊ ရှေးယခု၊ အလိုအား၊ အနုရူပ်၊ လျော်စွာ၊ ဂါထာဗန္ဓဝေယျ၊ ဂါထာဗန္ဓ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သရဏဂမနဝိဓိ၊ သရဏာကုံဆောက်တည်ရာသော အစိအရင်ကို။ ဒဿေန္တော။ ပြ၊ တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ၊ယောဝဒတံ(လ)မုဝေဟိ၊ ယောဝဒတံ(လ)မုဝေဟိ ဟူ၍၊ တိသော ဂါထာ၊ သုံး၏ထားတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ၊ မောဂ္ဂဝ၊ လုလင်၊ မနုဇေသု၊ လူတို့၌၊ ဝဒတံ၊ ဟောကြားတတ်ကုန်သော သူတို့ထက်၊ ပဝရော၊ ဖြတ်တော်မူသော။ သက္ကမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဟောနိုးဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝတ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဂေါတ ကိုဖွား၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိတော်မူ၊ သော၊ ပါ၊ ဧက်တောဂေါ၊ ဗုဒ္ဓ၊ တ ဘဂဝါ ဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူသော။ ဇလဝိ၊ ရသမဂ္ဂီ၊ ကိုယ်၏အစွမ်း ဉာဏ်၏အစွမ်းလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ယောသုဂတော၊ အကြင်ပြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဗဿ ရှိ၏။ တွံ၊ သင်သည်၊ တံသုဂတံ၊ ထိုပြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏဂွံ၊ အပါယ်သင်းရဲဝန်ဆင်းရဲကိုပျောက်စေခြင်းဌာ၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လော။ ၊ မောဂ္ဂဝ၊ လုလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဗုဒ္ဓဝိရာဂံ၊ ရာဂမှကင်းစင်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကိုလည်းကောင်း၊ အနေဇံ၊ ဇောမည်

သောတရားလည်းမရှိထသော၊အဲသောကံ၊စိုးရိပ်ခြင်းလည်းမရှိတသော ဝမ္မံ၊ တရားကိုလည်းကောင်း။ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်သော၊ အပ္ပဋိဃာလံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏ မနှောင့်ရှက်ရာဖြစ်ထသော၊ ဝမ္မံ၊တရားကိုလည်းကောင်း။ မရုံ၊ကောင်းမြတ်သည်သာဖြစ်သော။ ပဂုဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်တော်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ သုဘာဝတ္ထံ၊ ကောင်းစွာတောက်ပအပ်သော၊ ဣမံ ဝမ္မံ၊ဤတရားကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊သဘော်၊အလုံးစုံသော။ ဣမံ ဝမ္မံ၊ဤတရားဟော်ကို၊သရဏတ္ထံ၊အပါယ်ဆင်းရဲဝဋ်ဆင်းရဲကိုပျောက်စေခြင်းငှါ။ ဥပေတိ၊ ဆည်းကပ်လော၊ ။

မာဏဝ၊လုလင်၊ယဇ္ဇ၊ အကြင်အရိယာသံဃာတော်၌လည်း၊ ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သော၊ဝတ္ထုကို၊မဟပ္ဖလံ၊ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ စတ္ဘေသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုစိသု၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းကုန်သော၊ ပုရိသယုဂသု၊ယောဂျားမြတ်တို့၏အစုံတို့၌၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊တေပုဂ္ဂလာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဓမ္မဒဿာ၊တရားတော်ကိုသိမြင်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣမံသံဃံ၊ ဣသံဃာ၊တာဝကို၊ သရဏတ္ထံ၊အပါယ်ဆင်းရဲဝဋ်ဆင်းရဲကိုပျောက်စေခြင်းငှါ၊ဥပေဟိ၊ဆည်းကပ်လော၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ယောတိဿဒံ၊စနံ၊ယောဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ အနိယမိတ၊စနံ၊ အမှတ်အသားမရှိသောသဒ္ဒါတည်း၊ တဿ ဣဿ ဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်၊ တ သ၊ထိုအနိယမသဒ္ဒါကို၊ နိယမနံ၊မြဲသောအနုက်ကိုမှတ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဝဒတ္ထိ၊ ဝဒတံဟူသည်ကား၊ ဝဒန္တာနံ၊ပေးကြားတတ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ ပဝရောတိ၊ပဝ၊ရောဟူသည်ကား၊သမ္ဘော'အဏ္ဍ'ဖြင့်ဖြတ်သော၊ ကထိတာနံ၊ဟောကြားတတ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ဖြတ်သော။ ဝါဒိဝရော၊ အယူဝါဒဟုဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်ဖြတ်သည်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊မနုဿေသုတိ၊သောသဒ္ဒါ။ မနုဿေသု ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသော၊ အလွန်ကဲ့ညွှန်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ယထာ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ သတ္တာ၊ဒေဝမနုဿာနန္တိ၊ သတ္ထာ၊ဒေဝမနုဿာနံ ဟူသကဲ့သို့တည်း၊ ပန။ ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဟုရားသည်၊ဒေဝမနုဿာနဗ္ဓိ နတ်လူတို့ထက်ရင်းပြုဟ္မာနဗ္ဓိ ပြုဟ္မာတို့ထက်ရင်း။ သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာနဗ္ဓိ၊ သတ္တဝါတို့ထက်ရင်း၊ပဝရောယေဝ၊လွန်ဖြတ်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း

ပ။ဆယ်၍ဆိုဦ.အံ၊ဘဂဝတောဗြတ်စွာဘုရား၏။ စရိမဘဝဝေ။အာဆုံးစွန်
သောကိုယ်၏အာဗြစ်ခွဲ၊မနုဿသူ၊လူတို့ခွဲ၊ဥပုန္နတာယ။ဖြစ်သည်၏အ။ဗြစ်
ကြောင့်၊မနုဿတို့သူ့ဘိ၊မနုဿသုဟူ၍၊ဝတ္ထု၊မိန့်အပ်ပြီ၊တည်နေ၏ထိုကြောင့်
သာသျှင်၊သကျမုနိဘိ၊သကျမုနိဟူ၍၊အာဟ၊ဆိုပြီ။ သကျကုလပသုတ
တာယ။ သာကိ၀င်မင်း၏ခွဲဖြစ်သည်၏အာဗြစ်ကြောင့်၊ သကျော၊သကျ
မည်၏၊ကာယမေ၊နေယျာဒိသဗ္ဗန္ဓ၀ဂတတောစ၊ ကာယမေ၊နေယျအစရှိ
သည်ဘို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊အနေ၀သသ။ ကြွင်းမဲ့
ဥဿုံအာလုံ ရုံသော၊ဥ ယျသား၊ဥ ယျဘရား၊အ။ပေါင်းကို၊ဖုံးနှိပ်တော၊
သိဘတ်သော၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ဖုန်စ ဖုန်လည်း၊မည်၏၊ဇွတ်တည်ပေါ်
ထိုကြောင့်၊သကျမုနိ၊သကျမုနိမည်၏။ ဘာ၀ဥ္ဇာတာဒိဟိ၊ ဘုန်း၊တော်
ခြောက်ပါး၌ဖြည့်စုံ၊တော်မူသည်၏အာဗြစ်အစရှိကုန်သော၊စတုဟိ၊လေး
ပါ၊ကုန်သော၊ကာ၊ဟောဟိ၊အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဘ၀ဝါ၊ဘ၀ဝါမည်
တော်မူ၏။ စတုဟိ၊လေးပါ၊ကုန်သော၊မဂ္ဂေဟိ၊မဂ်တို့ဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗသော
ပြုအပ်သော၊ ပရိညာဒိပဘေဒသော၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ရိုင်း၊ခြား၍ သိခြင်း
စသည်အပြား၊ရှိ၊သော၊ သောဠသ၀ိ၊သော၊ တဏှာခြောက်ပါ၊အပြား၊ရှိ၊သော
ကိုယ်သော၊မဂ်ကိုယ်ကို၊ ကတ္တာနိပ္ပါဒိတတ္တာ၊ ပြီးစေအပ်သည်၏အာဗြစ်
ကြောင့်၊ကတကိစ္စော၊ပြီးပြီ၊သောကိစ္စရှိတော်မူ၏၊သကျာ၊ယ၊သော၊သကျာ
ဟု၏။ ပါရိ၀ေ၀ိတိ၏။ ထိုမျှ၀ါကာမ်း၊ဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့
ဂတော၊ရောက်တော်မူ၏။ သယမ္ဘူ။ဉာ၊ဏာန။ သယမ္ဘူ။ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊
အဓိဂတော၊ရတော်မူပြီ။ ဇွတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပါရဂုဏ်တော၊ပါရဂုဏ်တ
မည်တော်မူ၏။ အ၀ဒိ၊သေန။ တရုံတား၊ယ၊ဂဏ်သော သူနှင့်တူ၊တော်မူ
သော။ကာယ၀ေ၊လနစ၊ကိုယ်တော်အား၊နှင့်လည်း၊ကောင်း။အနုညာ၊ဝါ
ရုဏောန။ သူ့ဘာပါ၊တို့နှင့်ဆက်ဆံ၊ခြင်း၊မရှိ၊သော။ ဉာ၊ဏ၀ေ၊လနစ၊ ဉာ၊ဏ်
တော်အား၊နှင့်လည်း၊ကောင်း။ စတုဒ္ဒိ၊ဝေ၊သမ္ဘ၊ဝေ၊နဝိ၊ရိ၊ယေ၊နစ၊ လေးပါ၊အ
ပြား၊ရှိ၊သော၊သမ္ဘ၊ဝေ၊နုလုံ့လနှင့်၊ လည်း၊ကောင်း၊သမ္ဘန္ဓ၊ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံ
တော်မူသည်၏အာဗြစ်ကြောင့်။ဗ၊ဟု၊ဝိ၊ဒေ၊သ၊ဝ၊ဂ်ိ၊လုံ့လ၊ဝိ၊ရိ၊ယဉ့်လ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သော၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊မနုတ္တာ၊စ၊ တင့်တယ်သော သွား၊ခြင်း၊ရှိ
တော်မူသည်၏ အာဗြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း။ သုန္ဒ၊ရ၊ဒ္ဓ၊ဝ၊နုံ၊ ကောင်း၊ပြီ၊
သော နိဗ္ဗာန်အ၊ရေ၀ယ်သို့။ ဂတတ္တာ၊စ။ သွား၊တော်မူသည်၏ အာဗြစ်ကြောင့်
လည်း၊ကောင်း၊ သမ္မာ၊ကောင်း၊စွာ၊ ဂတတ္တာ၊စ၊ သွား၊တော်မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း၊ကောင်း။ သမ္မာ၊ကောင်း၊စွာ၊ ဂဒိ၊ဝတ္တာ၊စ၊ ပေါ်၊တော်မူ

ထတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုဂေတာ၊သုဂတမည်တော်မူ၏။ တံသုဂတံ၊ ထိုတင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध်ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏဂုံကူးရကား၊ ကိုးကွယ်ခြင်းအကျိုးငါးပရာယနာယ၊ လည်းလျောင်းခြင်းအကျိုးငါ။ အပါယဒုက္ခပရိတ္တာကာယ။ အပါယ်ဆင်းရဲဝန်ဆင်းရဲမှားစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငါ။ ဥပေတိ ဥပဂ ဗ္ဗ၊ဆည်းကပ်လေလော။ အဋ္ဌပဒ္ဒာယ၊ယနေ့ဖစ်၍။ အပိတနိဝတ္ထ နေန။ အစိုးအပွါးမရှိသည်ကိုတား၊ဖြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိတသံဝတ္ထ နေန၊ အစိုးအပွါးကို တိုးတက်စေသဖြင့်လည်းကောင်း။ အယံဘဂဝါ ဤဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ငါ၏၊ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာပေတည်း။ မေ၊ ငါ့အား၊ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ပေတတ်၏၊ လေဏံ။ ပုန်းအောင်းရာပေတည်း၊ ဂတိ၊လားရာပေတည်း၊ ပဋိသရဏံ၊လည်းလျောင်းရာပေတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝေသေ၊ ဖြိုခဲသော၊ ကိလေသာ၊ ကိုးကွယ်ရာပေတတ်၏။ ဣမာ၊ ငါ့အား၊ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ပေတတ်၏၊ လေဏံ။ ပုန်းအောင်းရာပေတည်း၊ ဂတိ၊လားရာပေတည်း၊ ပဋိသရဏံ၊လည်းလျောင်းရာပေတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝေသေ၊ ဖြိုခဲသော၊ ကိလေသာ၊ ကိုးကွယ်ရာပေတတ်၏။ ဣမာ၊ ဤအားလုံးသည်ကား၊ အနုည်တာည်း၊ ။

ရာဂဝိရာဂန္တိ ဣမိနာ၊ရာဂဝိရာဂံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂံ၊အရိယမဂ်ကို၊အာဟာ၊မိန့်ပြီ၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တေန၊ထိုအရိယမဂ်ဖြင့်၊အရိယာ၊ အရိယာဝုဋ္ဌိ၊လိတ္ထိသည်၊အနာဒိကာလဘာဝိတံ၊ အစမထင်သောဂ.ာလ ပတ်လုံးထုံမွမ်းအပ်သော၊ရာဂံ၊ရာဂကို၊ ဝိရေဇေန္တိ၊တင်ခြင်းကင်းစေကုန်၏၊ အာနေဇမသောကန္တိ ဣမိနာ၊ အာနေဇမသောကံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ အရိယဖလံ၊အရိယဖိုလ်ကို၊အာဟာ၊မိန့်ပြီ၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဇောသခ်ါတာ ယ၊ဇောဟုခေါ်အပ်သော၊ဘဝျာယစ၊တဏှာကို၊ သဇ္ဇသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ပဋိပ္ပဿဒ္ဓန္တေ၊ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်၊တံ၊ထိုအရိယဖိုလ်ကို၊အာနေဇန္တိ၊အာနေဇံဟူ၍၊ဂုဏ်တိ၊ဆိုအပ်၏၊စ၊လိုမှတပါး၊ ။ အာဝသိဿာနံ၊ တဏှာမှကြွင်းကုန်သော၊ သောကနိမိတ္တာနံ၊စိုးရိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊သဇ္ဇသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓန္တေ၊ ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရိယဖိုလ်ကို၊ အာသောကန္တိစ၊ အသောကံဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ်တိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝမ္မန္တိ၊ဝမ်းဟူသည်ကား၊ သဘာဝဝမ်း၊သဘောဖြစ်သောတရားကို၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ယဒိ ဒံယာနိမဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနာနိ၊အာကြင်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ သေသေသော၊ ဤမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် တရားသည်၊ သဘာဝ ဘာဝတော၊ သဘော၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဂေဟတဗ္ဗခမ္ဘာ၊ယူအပ်သော တရားတည်း။ ပရိယတ္တိမ္ဘောဝိယ၊ပရိယတ္တိမ္ဘက်ကို့ကဲ့သို့ ပညတ္တိဝေသေန၊ပညတ်၏အစွမ်း

အာ ဖြင့်၊ ဂ၊ ဃ၊ တဇ္ဇမ္ဘေ၊ ယူအပ်သော တရားသည်၊ နုမဟုတ်၊ ဝါ။ တနည်းကား၊ ဓမ္မနို့၊ ဓမ္မံဟူသည်ကား။ ပရိမဏ္ဍလမ်း၊ မဇ္ဈိမ်ကြန်မှန်သော တရားကို၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဣတိအပယ်ဤသည်ကား၊ အားဖြင့်၊ အနုက် တည်း၊ သမ္ဘေသ ဖွဲ့ယှက်ကောင်းစွာဖြစ်၍၊ ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတရား တို့သည်၊ ကတိုး၊ ပြုအပ်သည်တည်း။ သခ်ာတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုအပ်သည်၊ သခ်ာတံ။ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်အပ်သည်၊ နု။ မဟုတ်၊ ဣတိဘဝ္ဗ၊ ထို၊ ကြောင့်။ အသခ်ကံ၊ အသခ်တမည်၏။ တဒေဝ နိဗ္ဗာန် ထို နိဗ္ဗာန်ကိုပင်လျှင်ခုအပ်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ ကိန္တိ၊ တရုံတခုသာ၊ ပဋိကူ လံ၊ စ ဟ်ဆုပ်အပ်သောတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပ္ပဋိကူလံ အ ပ္ပဋိကူလ ဟူ၏။ သာနုဝေလာသံ၊ ကြားနာခံသောအခါ၌ ဥပပရိက္ခ ဟာ၊ ဝေလာပသံ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သောအခါ၌ ပဋိပဇ္ဇနဝေလာသံ၊ ကျင့် သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒါပိ၊ ခပ်သိမ်း၊ သောအခါ၌ လည်း၊ ဆုဠ္ဍမေဝ၊ အလိုရှိ အပ်ကောင်းဖြတ်သည် သားလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ မရုဏ်၊ မရုဏမည်၏။ သဗ္ဗညုဘဝ ညာဏသန္ဓိ သယာ၊ သဗ္ဗညု တညာဏ်တော်သားလျှင်ကောင်းစွာမှီခိုရာရှိ၊ သာ၊ ပဋိဘာနသမ္ပဒါ၊ ဒေသ နာညာဏ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပဝတ္တိဘဏ္ဍာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သုပဝတ္တိဘာဝတော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိပုဏဘာဝတော၊ စပ်သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပဂုဏီးလေ့လာစွာသော၊ ဝိဘာဝိတဇ္ဇ၊ ဝေဘန်အပ် သော၊ အဋ္ဌ၊ သ၊ အနုက် ကို၊ ခန္ဓာဒိ ဝေသန၊ ခန္ဓာစသည်တို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလာဒိ ဝေသန၊ ကုသိုလ်စသည်တို့၏အစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသာဒိ ဝေသန၊ ဥဒ္ဓေသစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုဠ္ဠ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိဘဇနတော၊ ဝေဘန်ခြင်းကြောင့်၊ သုဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော၊ တိတိဝိပဒေဟိ၊ သုံးပုဒ်တို့ဖြင့် လည်း၊ ပရိယတ္တိမ္ဘမေဝ၊ ပရိယတ္တိမ္ဘကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဟိ၊ သင်္ခံ ဖွန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အသ္ဘမ္ဘသ၊ ထိုပရိယတ္တိမ္ဘ၏ အာပါထကာလေ ဝိယ။ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ ဝိမဒ္ဒနကာ လေ ဝိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ကထေန္တသ္သ ဝိယ၊ ဟောသောသူကဲ့သို့၊ သုဏန္တသ္သ ဝိ၊ နာသောသူအား လည်း၊ သမ္ဘုဒ္ဓိဘာဝ တော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးရုံ သောအားဖြင့်၊ ပစ္စက္ခတာယ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿနဋ္ဌေ၊ ပြုခြင်း

အကျိုးငှါ။ ဆုမန်း၊ ဆုမံဟူ၍။ ဝတ္ထုံ၊ ပေါ်တော်မူအပ်၏။ မြတ်နိုး၊ မြတ်ဟူသည်ကား။ ယခုထာဝတော။ မဟေါက်မပြေနိုဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်။ ပဋိဗေဒနှင့်။ ကျင့်ကုန်သောသူတို့ကို။ အပါယဒုက္ခပါတတော။ အပါယ်ဆင်းရဲကုန်ကုန်သည်မှ။ ခေရကားဌာန။ ဆောင်တော်သောအနက်ကြောင့်။ မြေ မြေမည်၏။ ဆုံဝစနံ။ ဤစကားသည်။ စတုဒ္ဓိဝေယျပ။ လေးပါးအပြားရှိသည့်လည်း ဖြစ်သား၊ မြတ်သား၊ တရား၏။ သာခါရုဏဝစနံ၊ ဆက်ဆံသောသဒ္ဒါတည်း။ ဟိသစ်ဖွန်၏။ ပရိယတ္တိမြောပ။ ပရိယတ္တိမြတ်သည်လည်း၊ သရေကသုစ၊ သရေကာဂုဏ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သိုလသုစ။ သိုလတော်ဟူ၍ လည်းကောင်း ပတိ ဋ္ဌာနမတ္တာယပ။ တည်ကာမျှ တည်းဖြင့်လည်း။ ယထာဝ ပဋိပတ္တိယာ။ ဟေမါက်မပြေနိ ဟုတ်မှန်စွာကျင့်သဖြင့်။ အပါယဒုက္ခပါတတော။ အပါယ်ဆင်.ရဲသို့ကျခြင်းသည်မှ။ သေ.ရုတ်ခြေ။ ဆောင်.တော်သည်သာလျှင်တည်း။ ဆုမသစ အဋ္ဌသ။ ဤအနက်ရှိလည်း။ ဆုံ.မေ ဝ ဝိမာနံ။ ဤဗိမာန်သည်လျှင်။ သာကေ။ သက်.သတည်း။ ဆုတိ။ ဤသို့။ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်ရှိ။ သာခါရုဏာဘာ ဝေနှ။ ဆက်ဆံသည့်နည်းအဖြစ်ဖြင့်။ ယထာဝတ္ထုံ။ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော။ ဝမ္မံ။ တရား၏ဝိဘင်း။ ဘဿစ။ ထိုလုလင်အားလည်း။ ပန္နဝဏ္ဏံ။ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်သည်ကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍ ဒသေန္တော။ ပြတော်မူလိုသောဘုရားမြတ်သည်။ ဝုန။ ဝတဘန်။ ဆုမန်း၊ ဆုမံဟူ၍ အာဟ။ ဟောတော်မူပြီ။ ။

ဟဘ္ဘာတိ။ ယတ္ထဟူသည်ကား။ ယသို့ အရိယသံဃော၊ အကြင်အရိယာ အပေါင်းဌ။ ဒိန္နန္တိ။ ဒိန်းဟူသည်ကား။ ပရိစ္စတ္တံ။ စွန့်လွှတ်အပ်သော။ အန္နာဒိဒေ ယျမ္ပိ။ ဆွမ်.စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ ဒိန္နမဟပ္ဖလန္တိ။ ဒိန်းမဟပ္ဖလံ ဟူ၍။ ဂါထာသုခတ္ထံ။ ဂါထာ၏ ရှာင်.လွှယ်စိမ့်သောဌာ။ အနုနာသိကလော ပေါ။ နှဝ်ဟိတ်ရှိ၏ကျေးခြင်းကို။ ကတောပ္ပ။ တော်မူအပ်ရှိ၏။ အစ္ဆန္ဒမေ ဝ။ ငါ စစ်သားသျှင်။ ကိုလေသာသုစ။ တော။ မစင်ကြယ်သောကိလေသမှ။ ဝိသုद्ध ရှိနေ။ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသဖြင့်။ ဃုစိသု။ စင်ကြယ်ကုန်သော။ သောတာ ပန္နော သောတာပတ္တိဖလသန္ဓိ ကိရိယာယ ပဋိပန္နောတိ။ အာဒိနာ။ သောတာပန္နော သောတာ ပတ္တိဖလ သန္ဓိ ကိရိယာယ ပဋိပန္နော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝုတ္တော။ ဟောအပ်ကုန်သော။ စတူသု။ လေးယောက်ကုန်သော။ ပုရိသ ယုဂေသု။ ယောကျားမြတ်အာရုံတို့၌။ အဋ္ဌာတိ။ အဋ္ဌဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဋ္ဌ ဖလဋ္ဌေသု။ မဂ္ဂဋ္ဌာနုပဂ္ဂိုလ် ဖလဋ္ဌနုပဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ယုဂဋ္ဌေ။ အစုံအစုံတို့ကို။ ဧကတ္ထ။ ပြုမူ၍။ ဝိသုံဝိသုံ။ အသီးအသီး။ ဂဟေတွာ။ ယူသဖြင့်။ အဋ္ဌ။

ရှင်းယောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ပုဒ္ဂိုလ်ဟူသည်း ဟောနှိုးဖြင်ကုန်၏။စား ဆောက်၍ပြုပြီးခဲ့။ ဣဏေ၊ဣဏာ၊ဣဏသုခဣဏေ၊မေ၊ဂါထာ၌ရှတ်လွယ်စေ ခြင်းအာဟိုးဌါသာသျှင်။ ပုဂ္ဂလခမ္မဒသာတိ၊ ပုဂ္ဂလခမ္မဒသာဟူ၍ဧ,သည်း ဧ,ဃာ ကိုးကဲ့ကွဲ့ပြု၍နိဒ္ဒေသော ညွှန်ခြင်းကို၊ ကတော၊ပြုတော်မူအပ်၏။ ခမ္ဘ ဃာတိ။ ခမ္မဒသဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စခမ္မသ၊ သဗ္ဗာ လေးပါး တရားကို။ စ၊တနည်းကား နိဗ္ဗာနခမ္မသ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ဒဿနကာ၊ဖြင်တတ်ကုန်သည်၊ဒိဋ္ဌိသိလသောမဂ္ဂ ဉာ အယူသိသ အားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သံဃာတတော၊ဝေန်၊ ပေါင်း အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သံဃံ၊သံဃာတော်ကို၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတော ဖြာကိုယ်တုရားသည်၊ တိ ဘိဂါ၊ယာတိ၊ သုံး၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ သရဏ ဂုဏ သန္ဓ ဃနေန၊ သရဏဂုံသုံ၊ပါး၏ဂုဏ်တော်ကို ကောင်းစွာပြုတော်မူခြင်း ၏ဖြင့်၊သဒ္ဓါ၊တက္ပ သရဏာဂမနဝိဓိမ်ာ၊သရဏဂုံသောက်တည်ရာသော အစီ အရင်ကိုး၊ဝ,ဘွား၊ဟာ၊တော်မူအပ်သည်ရှိ၊သော်၊မဟာ၊ဝါ၊ဆရာလုလင် သည်း၊ တံတံသရဏာဂုဏာနူဃရဏာမုဒ်ခန်း၊ ထိုထိုသရဏဂုံ သုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို၊အာဂ၊ခြင်းမှ ခြင်းကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ သရဏာဂမနဝိဓိနှာ၊သရဏ ဂုံ၊သောက်တည်ရာသော အစီအရင်၏။ အာဘွားနော၊ဒါမိ၏။ ဟာဒယေ၊ဒုလုံ၊ ဌ ပိတာ ဟာ၊ဝ,ထားသောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေ၊ဆ,ဟ,ထင်စွာပြုလျက်၊ ဘာ ဃာတ ယာ၊ဂါထာယာ၊ ထိုထိုဂါထာ၏။အနုဆ,ရုံ၊အ,ရ,ခဲ့ခ,ခ်ီ၏ ယောဝ ဒဘံ၊ပ၊ဆောကိအာဒီနှာ၊ ယောဝဒဘံ၊ပဝ၊ဆာ၏ဤသို့အစ သည်ဖြင့်၊ တံ၊ဝံ ဂါထံ၊ထိုထိုဂါထာကို ပဋ္ဌနှာ၊သိ၊ဘဖန်ထပ်၍ရှာ၏ဆိုပါ ။ ဝ,ပ်ခ ဘာ၊သိတွား၊တ,ဘန်ထပ်၍ရှာ၏ဆိုပါ။ ဝ,ဋ်ဘ ဃ။ ဘ,ည်ဃ ၊ ဘ,ည်ဃ ကုလုလင်အား ပဋ္ဌသိ ဣ,ဘပဒါနိ၊ ငါ၊ပါ၊ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊သ,ရ,ပ,တာ၊ သ,ခ,ဘ် အား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်။ ဗ,ဃာ,နိ,သံ,ဃ,ဟာ,စ၊ အကျိုး၊အ,ခ,နိ,သင်အား၊ဖြင့် လည်း ကောင်။ ဝိဘာ,ဝ,တွား၊ထင်စွာပြု၊တော်မူ၍၊ တော,ထံ၊ထိုသိက္ခာပုဒ် တို့ကို။ သမာ,ခ,နဝိဓိ'။ ဆောက်တည်ရာသော,ဒ,စိအရင်ကို၊ ကသ,ယ,သိ၊ ကောတော်မူပေ၏။သော,ထိုဆ,ဟ,လုလင်သည်၊တ,ဖ,ိ၊ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့ကို လည်း၊ သုဒ္ဓ,ကောင်းကွာ၊ ဥပ,ခ,ခ,ရှေ့တွား၊ မှတ်သား၍။ ပ,သန္ဓမာ,နှ,သော၊ ကြည်ညိုစွာ,သော နှလုံ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂ,ဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဟာ,န,ယ,ခု၊ အဟံ။အာ,ဟ,န် ၏သည်။ ဝ,ဗ,ဃ,ဃ,ပါ,သ,ပါ,တ,ခ,ုံ၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝ,ထ,ွား ထ,ျောက်ထား၍၊ရတနာ,ကွယ,ရာ,ကံ,ယော,ရှတနာသုံ,ပါ,တို့၏ရှေ့တော် ဘ,ဝ သ,ာ,လျှင်။အနု,ဃ,ခ,ရှ,ာ၊ အာ,ဘန်တ,ပ,ပ,အောက်,ခ,ခ,ရှ,ာ,၊ တ,ံ,ယော,

မင္ဂုံးထိုသွားရာသောခရီးကိုပင်လျှင်ပဋိပဒ်။သွားလေ၏၊ဘဝဝါဝိ၊ပြိတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊ ဣမသ၊ဤလုလင်အား၊ ဤကား၊ဤမျှအတိုင်းအားရှည် ရှိသော၊ကုသလံကုသိုလ်ကံသည်၊ ဒေဝလောကူပ ပတ္တိယာ၊နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊သင့်လျော်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့ နှလုံးထား၊တော်မူ၍၊ ဧတာ ဝနမေဝ၊ဧတာဝန်ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်၊အဂမာသိ၊ကြွတော်မူခဲ့၏။

ပဿနွစ်ဣသ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ ရုတနဣယဂုဏ်း၊ဝုတနာ သုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကို၊ သလ္လက္ခဏာ ဝသေန၊ ကောင်းစွာ မှတ်ယူသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ သရဏံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပယ်တတ်၏ ဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ဆည်းကပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဝတ္တ စိတ္တုပ္ပါဒတာယ၊ ဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သရဏောသုစ၊သရဏဂုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဝဝတာ၊ ပြိတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဏ္ဏနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်။ပဋ္ဌန်း၊ငါးပါးကုန်သော၊ သီလာနံ၊သီလတို့ကို၊အဓိဋ္ဌာနနေ၊ဆောက် တည်သဖြင့်၊ သီလေသုစ၊သီလတို့ခဲ့လည်းကောင်း၊ ပတိ ဋ္ဌိတသ၊တည် ပြိုးထသော၊ မာဏဝသဟနေ၊ လုလင်ခ၏ကား၊ တေနေဝ သမယေန၊ ထို ဟောတော်မူတိုင်းသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ရတနဣယဂုဏ်း၊ဝုတနာသုံး ပါးတို့၏ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရန္တေသော၊ အောက်မေ့သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဂန္ဓဗ္ဗာ သ၊သွားစဉ်၊ စောရာ၊ခိုးသူတို့သည်၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ပရိယုဋ္ဌိ သု၊ လုယူကုန်၏။ သော၊ထိုသတ္တလုလင်သည်။ တေစောရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို၊ အဂဏေတွေ၊မရေတွက်မူ၍၊ ရတနဣယဂုဏော၊ဝုတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ် ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဿရန္တေသော၊ အာဘန်ဘန်အောက်မေ့၍သာလျှင်၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊သွား၏။ ဘဒ္ဒ၊ ထိုလုလင်ကိုလည်း။ ဧကော၊တယောက်သော၊ စောရော၊ခိုးသူသည်၊ဂုမ္ဗန္ဓာရံ၊ချုံတွင်းကို၊ အပသဟ၊ အမှီပြု၍၊ဌိတော။ တည်လျက် ဝိသပိတေန၊အဆိပ်လူးသော၊သရေန၊မှားဖြင့်။သဟသာ ဝ၊ အားဆောတလျှင်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ။ပစ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊အသက်ကုန်ခြင်း သို့၊ပါပေတွား၊ရောက်စေ၍၊ ကဟာပနဘဏ္ဍိကံ၊ အသပြာတထောင်ထုပ် ကို၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏။ သဟာယေဟိ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့ နှင့်၊သမ္ဗီ။တက္ခ၊ပဏ္ဍိ၊ဝဲ၊လ၏၊ မာဏဝေါပန၊ ဆတ္တလုလင်သည်ကား၊ ကာလံကတွား၊ရုတေ၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ။ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ တိံသယောဇနိကေ၊ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊တာသဝိမာနသ၊ထိုဗိမာန်၏၊ အာဘာ၊အရောင်သည်၊သာတိ ရေကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသတိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ

နှစ်သစ်လိုလို နာရေပ်တို့သို့ ပရိဝတ္တားနှုန်း၍ တိဠတိုးတည်း၏။ အဃ။ထိုအခါ၌ မောဃဝဿ။ဆင်တွေလုလင်၏။ ကာလဂင်္ဂါ။သေသောအကောင်ကို။ဒိသ္ဝာ ဖြင်ကြည့်ကုန်၍။သေတဗျဂါမဝါသိနော။သေတ။ဗျမြို့၌နေကုန်သော။မနုဿာ လူတို့သည်။ သေတဗျံ။ သေတဗျမြို့သို့။ ဂတ္တွာ။သွားလေ၍။ တဿ။ထိုဆင်တွေလုလင်၏။ မာတာပိတရံ။နှမ်။အမိအဘတို့အား။ ကထေသုံ။ပြောကြား ကုန်၏။ဥက္ကဋ္ဌဂါမဝါသိနော။ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌ နေကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ဥသုဠံ။ဥက္ကဋ္ဌမြို့သို့။ ဂတ္တွာ။သွားလေ၍။ ပေါက္ခရဏီတီရေ။ပေါက္ခရဏီသို့ ဟိ။ခမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏာ။ သူတော်ကောင်း ဝုဏ္ဏာ။အား။ ကထေသုံ ပြောကြား။ကုန်၏။တံ။ကာရဏာ။ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ။ကြား၍။ မာတာ ပိတရော။ အမိအဘာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဥာတိမိတ္တာ။ အနေ့အမျိုး အခွေခင်ပွန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏီတီ။ပေါက္ခရဏီတီ။ခမည် ရှိသော။ဗြာဟ္မဏော။ဝုဏ္ဏာ။သည်လည်းကောင်း။သပရိဝါ။ရှေ့။အခြံအရံ နှင့်တကွသော။ အာသုမရခါ။မျက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သော။မျက်နှာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ရောဒမာနာ။ငိုကြွေးကုန်လျက်။ တံပဒေသံ။ထိုအရပ်သို့။ အာဂမံ သု။လာကြကုန်၏။ ယေဘုယျေန။များသောအားဖြင့်။ သေတဗျဝါသိနော။ သေတဗျမြို့၌နေကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ဥက္ကဋ္ဌဝါသိနော။ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌ နေကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဣဿရနိုဿိတာ။ဣဿရနိုဿိတမြို့၌နေကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္ဓိပတိ သု။အညီအညွှတ်စည်းဝေးကုန်၏။ မဟာဃဝမောမျိုးစွာသောလူတို့ ၏ အစည်းအဝေးသည်။အဟောသိ။ဖြစ်ပြီ။ အဃ။ထိုအခါ၌။မောဃဝဿ။ ဆင်တွေလုလင်၏။ မာတာ ပိတရော။ အမိအဘာတို့သည်။ မဠ္ဌဿ။ခရီး၏။ ဒေဝိဒူတေ။အနိုးဦ၊ စိတကံ။ထင်းပုံကို။ သဠ္ဠာ။စိုရင်ကုန်လျက်။ သရီရ ကိစ္စံ။အကောင်ကိုဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ဟာတုံ။ ပြုခြင်းငှါ။ အာရဘိ သု။အားထုတ်ကုန်၏။ ။

အဃ။ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေ။ဝါ။ဘုရား။သည်။ ဂတော။ သွား။သည်ရှိသော်၊ ဆင်တွေမာဏဝေါ။ ဆင်တွေလုလင်သည်။ မိုး။ဝါ ဘုရား။ကို။ ဝန္ဒိတုံ။ရှိခိုးအံ့။သောငှါ။ အာဂမိ။သတိ။ လာရောက်လတ္တံ့။ အာ ဂတဗ္ဗ။လာရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ တံ။ထိုဆင်တွေလုလင်ကို။ ကတာ ကမ္ပံ။ပြုခဲ့ဘူး။သောကုသိုလ်ကံကို။ ဂဏာပေ။ကြွေ။ လျှောက်ကြား။စလျက် ကမ္ဘာလိုက်၏ အကျိုးကို။ ပစ္စက္ခံ။ မျက်မှောက်ထင်ထင်။ ကာ။ရေတွေ့ ပြု စေ၍ ဓမ္မ။တရား။တော်ကို။ ဒေ။သ။သ။မိ။ဟော။တော်မူ။ပေအံ့။ ဧ။ဝံ ဤသို့

ဟောသည်ရှိသော်၊ မဟာဗုဒ္ဓသား၊ လူမျှား အပေါင်းအား။ မြတ်သမ
ယော၊သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိရှင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ကြံတော်မူ၏။ စိန္တေတွာ၊ကြံ၊တော်မူပြီး
၍၊မဟာတာမဟာနေ့နေ့ကျားစွာသော။ တိကျွသံ၊ဟေနုံ၊ဟေတုံ၊သံ၊ဃာဒုဉ်
သဒ္ဒီ၊တကွ။တံ၊ပဒေသံ၊ထိုအရပ်သို့။ ဥပဂတ်ကား၊ကြွသွားတော်မူ၍၊အည
တရုတ်ကို၊အမှတ်မရှိ၊သား၊ရုက္ခမူလ၊သစ်ပင်ရင်းခို၊ဧကဇ္ဈာ၊ခြောက်ပါး
သောအဆင်း ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရုတ်ကို၊ယော ဘုရား၏ ရောင်ခြည်တို့ကို၊
ဝိသဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ်တော်မူလျက်။ နိသိဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏။ ဒေ၊ထိုကို
အခါ၌။ ဆတ္တမာဏာ၊ဝေါ၊ ဆင့်လုလင်သည်လည်း။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊
သမ္ပတ္တိ၊နှုတ်ခွန်ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ဆင်ခြင်၍။
တဿ၊ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ကာရဏံ၊အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်
ကံကို။ ဥပဓာ၊ရေ့နှောက်ဆင်ခြင်လတ်သည်ရှိ၊သော်၊ သရဏဂမနဉ္စ၊သရ
ဏာဂုံဆောက်တည်သော ကံကိုလည်း၊ကောင်း ။ သိလသမာဒါနဉ္စ၊ ငါးပါး
သီလကို ဆောက်တည်သောကံကို လည်း၊ကောင်း။ ဒိဿွာ၊ဖြင့်၍၊ ဝိမ္ဗယ
ဏာတော၊ ဖြစ်သော အုံ့ဘွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာဘုရား၌
သဒ္ဓာတပသာဒဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်း များစွာ
မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနေဝ၊ယခုအခါ၌ပင်သျှင်၊ အဃ ငါသည်၊
ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ ဘဂဝန္တံ၌ မြတ်စွာဘုရားကို လည်း၊ကောင်း။ တိကျွသံ
လဒ္ဓ၊ရေဟန်း အပေါင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ ဝန္ဒိ သောမိ၊ရှိခိုးအံ့။ ရတနတ္တယ
ဂုဏေ၊ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်တော်တို့ကို လည်း၊ မဟာဗုဒ္ဓသား၊ လူမျှား
အပေါင်းအား။ ပါဂဋေ၊ထင်ရှားသည်တို့ကို။ ကရိသာမိ၊ပြုအံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ဂေ၊ဘည့ုတံ၊သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးကိုသိသည်၏အ၊ဖြစ်ကို။ နိသေ
ယ၊ရှိ၍၊ သကလံ ကြွင်းမဲ့ညသုံ့အလုံးရုံ၊သော၊တံ၊အရည်ပ၊ဒေသံ၊ထိုတော
အရပ်ကို၊ဂေ၊ကောလောက်၊တခဲနက်သောအ၊လင်းကို။ ဂ၊ရောဇ္ဇော၊ပြုလျက်။
ဝိမာ၊နေနှ၊ဗိ၊ဟာန်နှင့်၊ သဟ၊တကွ။ အာ၊ဂတ္တွာ၊ လာလတ်၍၊ ဝိမာ၊နတော၊
ဗိ၊မာန်မှ၊ပြေ၊ရာ၊ဘက်ဆင်းသက်၍။ မဟာ၊ရိ၊ဝါ၊ရေ့ နေ့ ကျားစွာသော အ၊ခြိုးရုံ
နှင့်၊သဒ္ဒီ၊ဟာကွ။ ဒိသ၊မာ၊နဉ္စ၊ပေါ။ ထင်ခြင်းသော သဘော၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဥပသက်ဝင်တွား၊ချဉ်း၊ကပ်၍။ ဘဂဝ၊တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါ၊ဒေသု၊ခြေ
တော်ဘို့ရှိ၌ သိရသော၊ဦး၊ဖြင့်။ နိပတ၊ဇ္ဇော၊ဝပ်တွား၊လျက်၊ အတိ၊ဝါ၊ဒတွာ၊
ရှိ၊သစ္စာ၊ရှိခိုး၍။ အ၊ဇ္ဇလိ၊လက်အုပ်ကို၊ ပဋ္ဌယ၊ချီ၍။ ကေ၊မ၊ဇ္ဇံ၊ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သော၊အရပ်ရှိ၊ အ၊ဇ္ဇ၊သိ၊ရပ်၏။ တံ၊ထိုနတ်သား၊ကို၊ ဒိသ္မာ၊

ဖြင့်၍မဟာဇနနာ၊လူများအပေါင်းသည်၊ အယံ၊ဤသူကား၊ ကောနုခေါ၊ အာဘယ်သူနည်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်ဖြစ်လေသလော၊ ဗြဟ္မာဝါ။ ဗြဟ္မာဖြစ်လေသလော။ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အနှစ်ရိယဒ္ဓာ၊တာ ဇာတော။ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်သောအံ့ဘွယ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ပရိဝါရေသိ၊ဝိုင်းရံ၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေနု၊ထိုနတ်သား၊သည်၊ကတဝုညကမ္မံ၊ပြုအပ်သောကောင်မှုကံကို၊ ဝိပါကံ၊ကံ၏အကျိုးကို၊လည်း၊ကောင်း။ ပါကဋံ၊ထင်ရှား၊သည်ကို၊ကာဝတုံ၊ပြုအံ့၊သောငါ။နတ၊ထာ(လ)နှုယ်ဝုဋ္ဌောတိ၊ နသဟာ(လ)ဏှုယ်ဝုဋ္ဌောမဟု၍၊ တံ၊ဒေဝပုတ္တံ၊ထိုနတ်သား၊ကို၊ပဋိဝုဿိ၊မေး၊တော်မူ၏၊ ။

ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊ အတ္ထလံ၊ အတ္ထမရှိ၊သော၊ မဟာပဗ္ဗတာသံ၊ မျှား သော၊အရောင်ရှိသော၊ တာ၊သင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌၊တပတိယထာ၊သွန်းတောက်ပသကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဗုဒ္ဓေ၊သာ၊ဗုဒ္ဓ ၊ဘုရားသည်၊ နတပတိ၊မထွန်းပ၊ ဝန္ဒေ၊လေသည်၊ နဘာ သဘိ၊မထွန်းပ။သူ့ရိပေါ၊နေသည် နတပတိ၊မထွန်းပ။ဝေဝံဘူ၊တာ၊ဤသို့ ဖြစ်သော၊ကာ၊အဘာယ်အမည်ရှိသော၊တွံ၊သင်သည်၊ ဒိဝါ၊နတ်ဗြည်မှ၊ မဟိ'ဏ္ဌဝ်ဘူ၌ပ၊ဒသံ၊ဤ၀ါတို့ရုဝေ၊ရာအ၊ဝေ်သို့၊ဥပါ၀ါနု၊ကပ်ရောက်လ၊ သနည်း။ ။ဒေဝပုတ္တ။ နတ်သား၊ ပရိသုဒ္ဓ။ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း သော၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေး မရှိသော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော၊ တာ ၊သင်နတ်သား၏၊ဣဒံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ ပဘာဝ၊ သာ၊နေ၏မာန် ၏၊ရံသို့၊အရောင်ကို၊ဆိုန္ဒ ကို၊ဖြတ်၏။သာ၊ဝိကံ၊သာ၊ဝိကာနိ၊ ယူ၊ဇနာ၊အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ဝိသတိ၊ယောဇနာနိ၊ ယူ၊ဇနာ၊ရှစ်ဆယ်သော၊အ၊ရေ ပ်ရှိကို၊အာဘာ၊အလွန်အ၊ကဲ့ဘွန်း၊တောက်ပ၏။ရွှေ့ အ၊ဝိစ၊ဥဒ္ဓ၊အာ ရှိကို၊ ပပ်သော်လည်း။ ဒိဝံ၊ယထာ။ နေ့အာ၊ကဲ့သို့၊ ကရောတိ၊ပြုတတ်၏။ ။ ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊ဗဟုပဒုမံ၊များ၊သော၊ကြာနီမျိုး၊ရှိသော၊ဝိဗိုကြ ဝုဏ္ဏ၊ရှိကား၊ ဆန်းကြယ်၊သော၊ကြာဖြူမျိုး၊လည်း၊ရှိသော၊ ကုသုမေဟိ၊ဆိုအပ်ခဲ့ကြ၊သည် မှတပါး အထူး၊ကူး၊အ၊ပြား၊ပြား၊သော၊ပန်း၊တို့၊ဖြင့်၊ ဝေါကိဏ္ဏံ၊ ဖြာ၍၊သော၊ အ၊နေ့ကစိတ္တံ။ တပါ၊မ၊ကမျှား၊စွာ၊ကုန်၊သော တန်ဆာ၊တို့၊ဖြင့် ဆန်း၊ကြယ် သော၊ အ၊ရုံ၊ကင်း၊သော၊အညစ်အ၊ကြေး၊ရှိ၊သော၊ ဝိ၊ဇ၊ပေါ၊မ၊ဟာ၊လ ဆွဲနှင့်၊ အညစ်အ၊ကြေး၊ကင်း၊သော၊ရွှေ့ကွန်ယက်ဖြင့်ဖုံး၊လွှမ်း၊အ၊ပ်၊သော၊တာ ၊သင် နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ အ၊ကာ၊သေ၊ကောင်း၊ကင်၌၊ သူ့ရိ ပေါ၊ဟ၊ထာ၊ဝိ၊နေ့ဗိမာန်ကဲ့သို့လည်း၊ တပတိ၊လွှန်းပ၏။ ။ဂဂနံ၊ကြောင်း

ကင်သည်၊တာရုကာဟိ၊ကြွယ်တို့ဖြင့်၊ပရိပူရိုဏ်ဟု၊ပြည့်သကဲ့သို့၊တဝေး၊ ထိုအတူ၊ ရှေ့ဘဝမှုပေါ်တဝါသသာဟိ၊ နိုင်သောအရိုးရှေးသောအာဝဇ္ဇနိ် ရှိကုန် သော၊အဂ္ဂလုပိယင်ုစန္ဒနုသဒါဟိ၊ အကျော်ဥပသကာစန္ဒကူးနှုံ့သာတို့ဖြင့် များမြောက်သောအခုံ့ရှိကုန်သော၊ ကဠုနတခုသန္ဓိဘတ္တစာဟိ၊ရှေ့၏အသင်း နှင့်တူသောသိမ်ယွေသောအရေရှိကုန်သော၊နာရိဟိ၊နတ်သမီးတို့ဖြင့် ပရိ ပူရိ ပြည့်သည် ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ။ဒေဝဝုတ္တိ၊နတ်သား၊ ဣဿ၊ဤသင်၏ ဗိမာန်၌၊အနေကဝဏ္ဏံ၊အထူးထူးသောအသင်းရှိကုန်သောပန်းတို့ဖြင့်ခ င် ပြင်အပ်သောဘန်ဆာရှိကုန်သော၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန် သော၊ တပနိယဝိတာတာ၊ ဆံထုံးစသည်တို့၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏဆန္နာ၊ ရွှေဖြင့်ဖုံးအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နရေနာရိယော၊ နတ် သမီးတို့သည်၊ဗဟုကာ၊များကုန်၏၊ ဣဿ၊ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊ အနိလပရိဿ် တာ၊ လေသည်ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သော၊ သုရဘိ၊ကောင်းမြတ်သော အနံ့တို့သည်၊ ပဝါယန္တိ၊ပြန့်လွင့်ကုန်၏၊ ။ဒေဝဝုတ္တ၊နတ်သား၊ အယံ ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိသသံယမဿ၊ အဘယ်သို့သောစောင့် စည်းခြင်း၏၊ ဝိ ပါကော၊အကျိုးနည်း၊ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကဲ့ဖြစ်စေခြင်း၌၊ အာရဗ္ဘေန၊ ပြီးစေအပ်သော၊ကေနကမ္မဖလေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏အ စွမ်းဖြင့်၊ တွံ၊သင်သည်၊ဣဒ၊ဤနတ်ပြည်အရပ်၌၊ဥပပန္နာ၊ဖြစ်လာသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ယထာစ၊အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၊သည်၊ဣမံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်ကို၊အဓိဂတံ၊ရအပ်၏၊ဒေဝဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ဣဟ၊ယ်ကြိုက်တွန်း၏၊ပုဗ္ဗော၊မေးတော်မူအပ်သော၊ တွံ၊သင်နတ် သား၊သည်၊ တဒနု၊ထိုအကြောင်းအား၊လျော်စွာ၊ မေ၊ငါ၌ဘုရား၊အာ၊ အဝ စသိ၊ဖြေဆိုလော၊ ။

တဏ္ဍုလိ၊ဝါ၊ထာ၌၊တပတိတိ၊ထပတိဟု သည်ကား၊ ဒိဗ္ဗတိ၊တွန်းပန်း၏ နဘောတိ၊ နဘေဟု သည်ကား၊ အာ၊ကာလေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဗုဒ္ဓေသောတိ၊ ဗုဒ္ဓသဟု သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသတာရကာ၊ဗုဒ္ဓသနက္ခတ်တာရာ သည်၊ အတု လန္တိ၊အတုလံဟု သည်ကား၊ အနုပမံ၊နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊အပ္ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ဆုံ့အယံအဝ ဝိပါ၊လော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တ ဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ဆုံ့ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ အနုပမံ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာ မရှိသည်၊ ပဘာ သရဘာ ဝေန၊ ပြိုးပြိုးပြက်တောက်ပသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသည်၊ တ ကောဝေ၊ထိုအတိုင်းအရှည်မရှိ

သောကြောင့်သာသျှင်မဟာကဿပာသံ ချားစွားသောတောက်ပခြင်းရှိသည်၊ ဟု ဟွာ။ ဖြစ်၍။ အာကာသ၊ကောင်းကင်၌ ဒိဗ္ဗတိယသား၊တော ဗ်ပသာကဲ့သို့ တထား၊ သိုအာဘူ၊တာရုကရှုပါနိ၊နက္ခတ်တာ၊ကြယ်တကာအားပါင်း တို့သည်၊ နဒိဗ္ဗန်း၊မတောက်ပကုန်၊စန္ဒာ လဒိမာနိ်သည်၊ နဘာသတိဒိဗ္ဗ တိ၊မတွေနိ်းလင်း၊မတောက်ပ၊သူရိယော၊နေဒိမာနိ်သည်၊ နာဝိဒိဗ္ဗတိ၊မတွေနိ်း လင်း၊မ၊တောက်ပ၊ဇော်ဘူ၊တော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ကော၊အာဘယ်အမည်ရှိ သော၊တွံ၊သင်သည်၊ ဒေဝ၊လောက၊တော၊နုတ်ပြည်မှ၊ ဇုမ်ဘူမိပဒေသံ၊ ဤ၀ါဘူ၊ပည်း၊ဝေ၊ရာ၊မြေအရပ်သို့၊ ဥပဝ၊တော၊ ကပ်ရောက်လာသနည်း၊ တံ၊ကာ၊ရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပါ၊ကခုံ၊ထင်ရှား၊သည်ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ ဒေ့ မသမ ဟာ ဒနုသား၊ ဤလူမျှား၊အ၊ပေါင်း၊အား၊ကထေတိ၊ပြော၊ဆိုတိ၊လော၊ ဇုဘိအယံ၊အ၊ဒိပ္ပါ၊ယော၊ ဤသို့သော၊အ၊ဒိပ္ပါ၊ယ်ကို၊ ၀ုတ္တံ ၀ုတ္တော၊ဆင့်လို၊သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ။ ဆိန္နတိတိ၊ဆိန္နတိဟူ၊သည်ကား၊ ဝိဆိန္နတိ။ ဖြတ်ခြင်း၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်း၊အ၊ရောင်အ၊သင်းကို၊ဖြစ်စိမ့်သော၊ ၊ အ၊ဒေ၊ဇော်၊အ၊ခွင့်ပမေ၊မှ ၍ ပဋိ၊ဟ၊ဒိ၊ပယ်ဖျောက်ခြင်း၊ ဆုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အ၊ဝ္ဇော အ၊နုက် တည်း၊ ရံ၊ဝိ၊ဝိ၊ရံ၊ဝိ၊ဟူ၊သည်ကား၊ ရေ၊ဖွဲ့ယော၊ရောင်ခြည်တို့သည်၊ ပ၊ဘာ၊ ရှ၊ဘာ၊ဝိ၊ပ၊ဘာ၊ဂုဏ်ဟူ၊သည်ကား၊ သူရိယ၊သား၊နေ၏ မာန်ခြင်း၊ စ၊ဆ၊တ် ပြီး၊ခဲ့၊ တာ၊သာ၊ဝိ၊မာ၊နု၊သား၊ထို၏ မာန်ခြင်း၊ ပ၊ဘာ၊အ၊ရောင်သည်၊ သ၊မ၊ဇ္ဇ၊တော၊ ထ၊ကိ၀ဏ်း၊ကျင်မှ၊ ပဠ္ဌ၊ဝိ၊သ၊ကိ၊ယော၊ဇ၊နာ၊နိ်၊နှစ်ထဲ့ ၊ပါ၊ယူ၊ဇ၊နာ၊ကိုင်ထိုင်သော အ၊ခုပ်ကို၊ ဗ၊ရိတွား၊နှင့်၍၊ ကိ၊ဒ္ဓ၊ကိ၊တည်ခြင်း၊ တော၊ထိ၊ကြောင့်၊သာ၊ဂ၊ဂ၊ ဝ်ဏ၊ဝိ၊ယော၊ဇ၊နာ၊နိ်အ၊ဘာ၊ဝ၊ကိ၊ဝ်ဏ၊ဝိ၊ယ၊ကိ၊ဇ၊နာ၊ဟူ၍၊ အ၊ဟ၊ ၊ ပ်ခြင်း၊ ရ၊ကြို၊မ၊ပ်ပ၊ယ်ထ၊ာ၊ဒိ၀ံ၊ဂ၊ရော၊ကိ၊ဘ်၊ ရ၊ကြို၊မ၊ဝ်ပ၊ယ်ထ၊ာ၊ဒိ၀ံ၊ဂ ရော၊ဟိ၊ဟူ၊သည်ကား၊ အ၊ကြ၊နော၊ မ်ပ်ခြင်း၊ ရ၊ကြို၊ပ်ပ၊ယ်ထ၊ာ၊ဒိ၀ံ၊ဂ ရော၊ကိ၊ဘ်၊ ရ၊ကြို၊ပ်ပ၊ယ်ထ၊ာ၊ဒိ၀ံ၊ဂ ရော၊ဟိ၊ဟူ၊သည်ကား၊ ၀ ဗ

ပြားရှိ၊သောကြောနိသည်လည်း၊ကောင်း။ ဝိစိတ္တဝတ္ထာသေတဂ၊မလေ့ဆေး၊ခန်း ကြယ်၊သောအဆင်းရှိသော ကြာဖြူသည်လည်း၊ကောင်း။ သေတဂ၊လေး ဖြူသောအဆင်းရှိသောကြာသည်၊ဗုဒ္ဓမံ.ပဒုမမည်၏၊ရတ္တဂ၊လေး နီ၊သော အဆင်းရှိသောကြာသည်။ ဥဏ္ဏရိကံ၊ ဥဏ္ဏရိကမည်၏၊ နှုတ်စ. ဤသို့ လည်း၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဝေါကိဏ္ဏံကုသုမေတိ၊ ဝေါကိဏ္ဏံကုသုမေတိ ဟူ သည်ကား၊အဋ္ဌကထာ။ဆိုး၊ပါ၊ပြီ၊သည်မှတပါ၊ကုန်သော၊နာနုပိ၊ဝေတိ၊ အထူး၊ထူး၊အပြား၊ပြား၊ရှိကုန်သော၊ဝုဒ္ဓမ္ဘာ.စ၊ပန်း၊မျိုး၊တို့ဖြင့်လည်း၊သ ကိဏ္ဏံ၊ဖြစ်၊ထသော၊အနေကစိတ္တာနိ။ အနေကစိတ္တံဟူသည်ကား။ မာလာ ကမ္မလတာကမ္မာဒိနာနာ ပိ၊ဝိ၊ဝိစိတ္တံ၊ ချူ၊ပန်း ချူ၊နွယ်အစရှိ၊သော အထူး ထူး၊အပြား၊ပြား၊ကုန်သောသနံ့သာတို့ဖြင့်ဆန်း၊ကြယ်ထသော။ အ၊ဧ ဝိ၊ဧ ဟောမဇာလဆန္ဒနိ၊အ၊ဧ ဝိ၊ဧ ဟောမဇာသဆန်ဟူသည်ကား။ သပယံ၊ဝ်ပ ဝ်သည်။ အ၊ပ ဂ တ ရ ဝ်၊ကင်း၊သော၌ အညစ်အ၊ကြေ၊ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိ၊ဧ ဧ၊ ကင်း၊သော အညစ်အ၊ကြေ၊ရှိသော၊ နိ၊ဒ္ဒါ၊သေ၊ အ၊ပြစ်ဒေါသမရှိသော၊ ကဋ္ဌ၊ဇ ဇ ၊လေ၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဆာဒိတ်၊ဖုံ၊လွှမ်း၊အ၊ပ်၏၊ ရတ္တ.မ္ဗ.ပိ တ ဝါ သ သ ာ ဟိ ဘံ၊ ရတ္တ.မ္ဗ.ပိ တ ဝါ သ သ ာ ဟိ ဟူ သည်ကား၊ ရတ္တ.ဝ ဏ္ဏာ ဟိ စေ ၊ နီ ပြန်း၊သော အ ဝ တ် တို့ ဖြင့် လည်း၊ကောင်း ပိ တ ဝ ဏ္ဏာ ဟိ ၊ ရွှေ၊သော အ ဝ တ် တို့ ဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ ဟိ သ စ္စံ.မ ဒ ် ။ ကော၊တ ယော ဂ် ၊သော နတ် သ ဒိ၊သည်၊ ရတ္တ.နီ ပြန်း၊သော ဒိ ဗ္ဗ ဝ ဏ္ဏံ.နတ် ၌ ဖြစ် သော အ ဝ တ် ကို၊ နိ ဝ ါ သ ေ တ္တ ာ ၊ ဝ တ် ၍ ၊ ပိ တ် ၊ ရွှေ ၊ သော ၊ ဝ ဏ္ဏံ.အ ဝ တ် ကို၊ ဥ ဇ္ဇ ု ရိ ယ ံ.အ ပေါ် ရုံ ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အ ၊ ပ ရ ာ ၊ တ ပါ ၊ သော နတ် သ ဒိ ၊ တို့ သည်။ ပိ တ် ၊ ရွှေ ၊ သော ၊ ဒိ ဗ္ဗ ဝ ဏ္ဏံ.နတ် ၌ ဖြစ် သော အ ဝ တ် ကို၊ နိ ဝ ါ သ ေ တ္တ ာ ၊ ဝ တ် ၍ ၊ ရ ဇ ် ။ နီ ပြန် ၊ သော ၊ ဒိ ဗ္ဗ ဝ ဏ္ဏံ.နတ် ၌ ဖြစ် သော အ ဝ တ် ကို၊ ဥ ဇ္ဇ ု ရိ ယ ံ.အ ပေါ် ရုံ ကို၊ ကရော တိ ၊ ပြု ၏ ။ တံ ၊ ထိ အ ၊ ကြော င်း ကို ၊ သ န္ဓ ာ ယ ၊ ရည် ၍ ၊ ရ တ္တ.မ္ဗ.ရ ပိ တ ဝ ါ သ သ ာ ဟိ တိ ၊ ရ တ္တ.မ္ဗ.ရ ပိ တ ဝ ါ သ သ ာ ဟိ ဟု ၍ ၊ ဝ ဏ္ဏံ.ဆိ အ ပ် ပြီ။ အ ဂ္ဂ ရ ပိ ယ ဂ ုဏ် စ န္ဒ နဲ့ သ ဒါ ဟိ ဘံ ။ အ ဂ္ဂ ရ ပိ ယ ဂ ုဏ် စ န္ဒ နဲ့ သ ဒါ ဟိ ဟု သ ည် ကား ။ အ ဂ္ဂ ရ ဂ ဏ္ဍ နဲ့ ။ အ ကျော် နဲ့ . သ ာ ဖြင့် လည်း ၊ ကောင်း ။ ပ ိ ယ ဂ ုဏ် ခ ာ လ ာ ဘိ စ ။ ရ စ် ရှာ ၊ ပန်း တို့ ဖြင့် လည်း ၊ ကောင်း ။ စ န္ဒ နဂ ဏ္ဍ ဟိ စ ၊ စ န္ဒ ကူ ၊ နဲ့ . သ ာ တို့ ဖြင့် လည်း ၊ ကောင်း ။ ဥ သ ဒါ ဟိ ၊ မျှား ဖြောက် သော အ နဲ့ . ရှိ ကုန် သော ။ ဥ သ ဒ ိ ဗ္ဗ ာ ဂ ရ ု ဂ ဏ္ဍ ာ ဒ ိ ဟ ိ ၊ မျှား သော နတ် ၌ ဖြစ် သော အ ကျော် ပန်း တို့ ၏ အ နဲ့ . ရှိ ကုန် သော ။ ဇ ုတိ အ ယံ ၊ ဤ သည် ကား ၊ အ ဝ ေ ဿ ာ ။ အ နက် တည်း ၊ ဂ ဏ္ဍ နတ ဏ္ဍ သ ဒ္ဒ ိ ဘ ဇ္ဇ စ ာ ဟ ိ တိ ၊ ဂ ဏ္ဍ နာ ဘ ဏ္ဍ သ ဒ္ဒ ိ ဘ ဇ္ဇ စ ာ ဟ ိ ဟု ၍ ၊ ဝ ဏ္ဏ ိ ။ ကနကသ ဒ ိ သ သ ုရ မ ဏ္ဍ ိ ဟ ိ ၊ ရွှေ အ ခင်း နှင့် တူ

သေးနှုတ်ခွံသောအရေရှိကုန်သော၊ပရိဟုရဏီ၊ပရိဟုရဏီဟူသည်ကား၊ ဝေဟာ
ဝပေါ်၊ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝိစရဏီဟု။ လှည့်ပတ်သွားလာကုန်သော၊ သံဂီတိ
ပသုဿာဟိစ။ သိရိချင်.အာရာ လိမ္မာကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်လည်း။
ပရိပုဏ္ဏံ၊ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သည်။ပေါ်ကိုးပြစ်ဏ္ဍာ၊ ၊ဗဟုကေဏ္ဍာတိ။
ဗဟုကေဏ္ဍ ဟူသည်ကား၊ ကြွေကျိုမြီးမခန်ပ်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်သော။
အနေကာ ဏ္ဍာတိ၊ အနေကဝဏ္ဏာ ဟူသည်ကား။ နာနာရူပါ၊ အထူးထူး
သောအဆင်းရှိကုန်သော။ ကုဏ္ဍမဝိတူသိဘာ ဘရေ၊ကောတိ.ကုသုဝိတူသိ
တာ ဘဝုဏ္ဏာ ဟူသည် ကား၊ ဝိုးသောသဘော။အထူးအားဖြင့်။ သမ္ဘေတိ ဝါ
ယနဏ္ဍံ၊ ကောင်းသောအနုံ ကို ပြုနှုတ်ကျင်းပခြင်းငှါ။ ဒိဗ္ဗကုသုမေဟိ၊နတ်မြို
ဖြစ်သောပန်းဟူ ၏။ အလက်တာ ဒိဗ္ဗာဘရဏာ၊တာနိဆာ ဆင်အပ်သော
နတ်မြို့ဖြစ်သောဘုန်ဆာရှိကုန်သော၊ဣတိ၊ဣတိဟူသည်ကား၊ကောင်
ဝိမာနေ၊ ထိုဘုံဗိမာန်၌။သုမနာတိ၊သုမနာဟူသည်ကား၊သုနှင့်မနာ၊ကောင်း
သော စိတ်ဖွယ်ရှိကုန်သော၊ ပရမဒိတာစိတ္တာ၊ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်
သော၊အနိလပရမ္ပိတာ ပဝါယန္တိ သုရဘိန္တိ၊ အနိလပရမ္ပိတာပဝါယန္တိ
သုရဘိ ဟူသည်ကား၊ အနိလသုဒ်လေဖြင့်၊ ပရမ္ပိတာဂန္ဓာနုံ၊အပြင်မှထွက်
သောအနုံရှိကုန်သော၊ဝုတ္တပါနုံ၊ပန်းတို့၏။ ဝါယုဒ်၊လေဖြင့်၊ ဝိဓုတ္တာ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ
ဂန္ဓာ ဝါယတိ၊ လွတ်သောပင့်ချပ် အထွဋ်အဝုံအဖူးမှ တွက်သောအနုံရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိဂတသိတာ ဝါယတိ၊ ကားကား
စွင့်စွင့်ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သည်းကောင်း။ သုဂန္ဓံ
ကောင်းသောအနုံ ကို၊ ဝါယန္တိ၊ပြုနှုတ်လျှင်းစကုန်၏။ အနိလပဓူဝိတာ
ဝိ၊အနိလပဓူ ဝါ ဟူ၍လည်း၊ပဓူ နှင့်၊ရှက်ကုန်၏။ ဝါ၊ကေန၊သေသည်မေ့နှုံ
ညှင်းညှင်းသာသား၊အာဝုယမာနာ၊ ကိုက်အပ်ကုန်သော၊ကောမမယာ ဝုတ္ထါ
ရှေ့ပြင့်ပြီးသောပန်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓတိ၊ဗုဒ္ဓ ဟူသည်ကား၊ အကြွေ၊အနုတ်
ဘည်း ၊ ကနုကဝိရကာဒိဟိစ၊ ရွှေရဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝေဏိ၊အာ
ဒိ ယ၊ဆံထုံး၊အစရှိသည်တို့၌ ကြေ့ထတ်ကာယထုံးလွှမ်း၊အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ထပနီယဝိတာ ဘာ၊ ရွှေရဲစသည်ကိုဖြင့် ထုံးလွှမ်း၊အပ်ကုန်သော
ယောဇနေ၊ယျောနေ၊ များ၊သောခြားဖြင့်၊ ကဏ္ဍနုဘာ၊ရေ၊ကောတိ၊ ရွှေတန်ဆာတို့ဖြင့်
အဝ၊ဆွဲ၊ဘီတ သရိ၊ တာယ၊ ထုံးလွှမ်း၊အပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သုဝဏ္ဏ ဆင်နှာ၊ ရွှေဘန်ဆာတို့ဖြင့် ထုံ လွှမ်း၊အပ်ကုန်သော ၊
နခ၊နာ၊ရိ၊ယောတိ၊ နခ၊ဒုဏ္ဏာ ရိ၊ယော ဟူသည်ကား၊ ဒေဝ၊ဝုဏ္ဏာ၊စ၊နက် သားတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဒေ၊ဝဓိတာ၊ရှောစ၊နတ်သမီးတို့သည် လည်း၊ကောင်း

ဘွေတဝ ဝိမာနေ၊ ဤသင်္ဂါဝိမာန်၌၊ ဗဟုကာ မျှားကုန်သည်၊ ဟောန်း၊ ပြစ်ကုန်၏။ ဧကတိဇုမ်အားထွေ ဤသို့သော အနာဂတ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ ။ ဇုယာတိ သောသဒ္ဒေါ၊ ဇုယာဟု သောဤသဒ္ဒါသည်၊ စောဒနတ္ထေ၊ တိုက်တွန်းခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ပုဗ္ဗောတိ၊ ပုဗ္ဗောဟု သည်ကား။ ပုဗ္ဗိတောမေ အာပ်သော။ တွံ သင်သည်၊ ဇုမ ယဝ မဟာ ဇနသ ၊ ဤလူမျှားအပေါင်းအား၊ ကမ္မဖလပစ္စက္ခဘာဝါယ၊ ကံ၏အကျိုးမျက်မှောက် ထင်ထင်ပြစ်ခြင်းငှါ၊ အဝစာသိ၊ ပြောခဲ့ပို ဟေ့ကုန်ထား လော၊ ဇုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒေဝ ပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဇုမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော ဂါထာတို့ ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ပြောကြား၏၊ ။

ဘန္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဇုမပ္ပဝေ၊ ဤခရီးလမ်းမ၌၊ သယံ၊ မိမိဒေ့ လိုလို သာလျှင်၊ ဥပဂတေန၊ သွားသော၊ မာဏဝေန။ ဆင်္ဂဿအမည်ရှိသော လုလင် နှင့်၊ သေမစ္စသမာဂတ်ကား၊ အညီအညွတ်ပေါင်းဆုံမိ၍ သတ္တဝ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ တံ၊ ထိုဆင်္ဂ အမည်ရှိသောလုလင်ကို။ အနုကမ္ပမာနော။ အစဉ် သနားတော်မူသည်။ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူပေ၏၊ ဘန္တေ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဆင်္ဂေါ၊ ဆင်္ဂအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်၊ ရတနဝရသား ရတနာဖြတ် ဖြစ်တော်မူ၊ သော၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ကေ ရိသာ ဓိတိ၊ လိုက်နာ၍ကျင့်ပါ၏ဟု ဟု၍လည်း၊ ဖြိုဿ ကထေသိ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ပေဝ ရုံ၊ ဖြတ်တော် မူ ၊ သော၊ ဖိုနှံ။ ဝါ၊ မာန်၊ အောင်ဖြင်ဘုရား ရှင်ကို၊ သရဏံ သရဏံ ဇာတိ။ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဥပေမိ။ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စာပိ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သရဏံ သရဏံ ဇာတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ လျှင်။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း။ သရဏံ သရဏံ ဇာတိ၊ ကိုး ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အ ကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ၊ မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝေါ၊ လျှောံ ထား၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ တောတယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ပြန်တော်မူ အပ်သော။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ တထေဝ၊ ထိုအရှင်ဘုရား ဆုံးမ၊ တော်မူ တိုင်းသာလျှင်၊ အကာသိ ပဋိပဇ္ဇိ၊ လိုက်နာ၍ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ ။ မာဏဝ၊ လုလင်၊ ဟွ၊ သင်သည်၊ ဝိဝိဓံ၊ မျှားသော ဒုပြားရှိသော။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ပါဏဝဓဉ္စ၊ သုအသက်ကို သတ်ခြင်းကိုလည်း၊ မာ စရသု၊ မကျင့်လင့်လော၊ တိ။ ထိုစကားသင့်စွ၊ ပါဏော သု၊ သတ္တဝါတို့ကို

သတ်ခြင်းတို့၌ အသည်းတံ။မစောင့်စည်းခြင်းကို။သပ္ပညာ။ဘုရားစသော ပညာရှိသူးတို့ကောင်းတို့သည်၊ နှစ်ဝတ္ထုယဉ်'သူ။ပြီးမွမ်းတော်မူကုန်။ ဆိုကား၊ဤသို့မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား၊ ပါဏာတိပါတာ ဝိမေဏံ။ သူ၏အသည်းကို သတ်ခြင်းမှကြဉ်ခြင်းအစီအရင်ကို၊ စာနုသယိ။သင်သိ၏ လော၊ဆိုကား၊ဤသို့၊ဝတ္ထော၊အရှင်ဘုရား၊သည်မေးတော်မူအပ်သော၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ၊ မသိပါဘုရား၊ဟူ၏။ ပဌမံ၊ရှေ့ဦးစွာ၊ အဝေါစ၊ လျှောက်သား၏။ပဏ္ဍာ၊နောက်ကာလ၌၊ တောဌယာ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊သည်။ ဝဇ္ဇီ၊မိန့်တော် မူအာပ်သော၊ ဝစနံ၊စကား၊တော်ကို၊ တ၊ထေ၀၊ ထိုဆုံးမ တော်မူတိုင်း၊သာ၍ကျင်၊ အကာသိ'၊လိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ကုန်၏။ ။မာ၊ဏာ၀၊ လုလင်၊ တို့ သင်သည်၊ ပရေ၀နုဿ၊ တပါး၊သောသူ၏၊ ရှေ့ကြိုတင်ပို့ စောင့် ရှောက်အပ်သော ဥစ္စာကိုလည်း။ အဒိန္နံ၊ဥစ္စာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးဘဲ၊ အာဒါတဗ္ဗံ၊သူအပ်၏ဟူ၍၊ မာ၊အမည်ကြွေး၊အောက်မေ့လင့်။ ဆိုကား၊ ဤသို့၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ အနုသာသိ။ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ၊ မသိပါဘုရား၊ဟူ၍၊ ပဌမံ၊ရှေ့ဦးစွာ၊အဝေါ စ၊လျှောက်သား၏။ပဏ္ဍာ၊နောက်ကာလ၌ တောဌယာ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊သည် ဝဇ္ဇီ၊မိန့်တော်မူအပ်သော၊ဝစနံ၊စကား၊တော်ကို၊ တ၊ထေ၀၊ထိုဆုံးမတော်မူ တိုင်း၊သာ၍ကျင်၊အကာသိ'၊လိုက်နာ၍ကျင့်ခဲ့ကုန်၏။ ။မာ၊ဏာ၀၊လုလင်၊ တို့၊သင်သည်၊အညထာ၊တပါး၊သောအပြား၊ဖြင့်၊ ဝိတာ၊ထ၊ဆ၊မဟုတ်မမှန်

သောစကားကိုလည်း၊မာနဟာကိ၊မဆိုလင့်၊ ဟိ၊ထိုစကာ.သင့်ဖွ မုသာ ဝါဒံ၊ မဟုတ်မှန် ပြောဆိုခြင်းကို၊ သပ္ပညာ၊ ဘုရား၊စသော သူ့တော် ကောင်းတို့သည်၊ နှအဝတ္ထုယိ သူ့မပြု မှမ်းကုန်၊ ဣဘိ၊ဤသို့၊မံ၊အကျွန်ုပ် ကို၊ သဠာ၊ပြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုသာသိ၊ဆုံ၊မတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ပြတ်စွာဘုရား။ မုသာဝါဒဝိရမဏံ၊ မဟုတ်မှန်သောစကားကို ပြောဆို ခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ ဟနာသိ၊သင်သိ၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ အရှင်ဘုရားသည် မေးတော်မူအပ်သော၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊နောတိ၊ မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏၊ ပဏ္ဍာ၊ နောက်ကာလ၌၊ တေတယာ၊ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ဆုံးမတော်မူအပ် သော၊ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ဘဏေ၊ထိုဆုံးမတော် မူတိုင်းသာလျှင်၊ အကာသိ၊လိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ ၊မောဏဝ၊လုလင်၊ ယေန၊အားကြောင် သေအရက်ဖြင့်၊ ပုရိသဿ၊ သောက်စားသော ယောက်ျား၏၊သည်၊ အမှတ်သညာသည်၊ အပေသိ၊ကင်း၏၊ သဗ္ဗံ၊အာသုံးရုံသော၊ တံမဇ္ဇံ၊ထို သေအရက်ကို၊ တွံ၊သင်သည်။ ပရိဝဇ္ဇယဿ၊ ရှောင်ကြဉ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ သဠာ။ ပြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုသာသိ၊ ဆုံ၊မ တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ပြတ်စွာဘုရား။ မဇ္ဇပါဏာ ဝိရမဏံ၊ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ ဟနာသိ၊သင်သိ၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊အရှင်ဘုရားသည် မေးတော်မူအပ်သော၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏၊ ပဏ္ဍာ၊နောက်ကာလ၌၊ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုံ၊မိန့်တော် မူအပ်သော၊ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊ ဘဏေ၊ထိုဆုံးမတော်မူတိုင်းသာ လျှင်၊အကာသိ၊လိုက်နာ၍ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ ၊ဘန္တေ၊ပြတ်စွာဘုရား၊ဝေဒါ ယိုဆာတ္တလုသင်ဖြစ်သောအခါ၌၊ သွာဟံ၊သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒ ဤအရှင်ဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္မာ ငါးပါးကုန်သောသိလ တို့ကို၊ ဟရိတ္မာ၊ သောက်တည်၍၊ ဘဝတ္ထာ ဘဝ၏ ပြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေမ္မ.တရား တော်တို့ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတ္မာ၊ ကျင့်၍၊ စောရမဇ္ဈေ၊ ခိုးသူတို့၏ အလယ်၌၊ဖွေပထံ၊ နှစ်ရှုသောခရီး.ယို။ အဂမာသိ၊သွား၏၊ တော၊ထိုခိုးသူ တို့သည်၊ သောဂ၊ဟတာ၊ ဥစ္စဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မံ၊အကျွန်ုပ် ကို၊တဠား၊ထိုခရီးလမ်း၌၊ ဝမိ သု၊သတ်ကုန်၏။ ။ဘန္တေ၊ရှင်ပင်ဘုရား။ ဣဒေကံ၊ဤသရေတံကိုလမ္ဘသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဣဒံကုသလံ၊ဤကုသိုလ် ကံကို။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနုသရာမိ၊အောက်မေ့၏၊ တာတော၊

ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကုသိုလ်သင်္ခါ။ ပရိ။ အလွန်။ မေ။ အကျွန်ုပ်အား။ အညံ့တပါးသော ကုသိုလ်ကံသည်းနှိုင်ငှတိုးမရှိ။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ တောနေသုစရိုးတန် ကမ္ဘုနှားထိုသုစရိုက် ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တိ ဒေဝေသု။ တာ၊ အိ သာနတ်ဘုံ၌။ ဥပပန္နော။ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍။ ကာမကာမီ။ အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဘို့နှင့် ပြည့်စုံသော နတ်သည်။ အမှိ ဖြစ်၏။ ဘဉ္ဇေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ခဏေမုဟုတ္တသညမသား။ တခဏမုဟုတ်မျှစောင့်စည်းခြင်းတည်းဟူသော။ အနုဝမ္ဘဇ္ဇိုပဂ္ဂိယား။ ယဉ္စ ဇေအပ်သော စည်းစိမ်အားလျော်သော အကျင့်၏။ ဝိပ ကံ။ အကျိုးကို။ ဝုတ္ထံ။ အရှင်ဘုရား သည်။ ပဿ။ ရှုတတ်ရှုလော။ ဟိနကမ္မား ယုတ်သော ကံရှိကုန်သော။ ဗဟု။ ကာ။ များစွာကုန်သောနတ်ဝင်္ဂသည်။ ယသသာ။ အခြိုးရှိတန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ ဇလမိဝ ဇလန္တိ ဣဒေ။ ပြောင်ပြောင်တောက်ပ သကဲ့သို့။ မံ။ အကျွန်ုပ်ကို။ သပေဏ္ဍမာနာ။ ကောင်းစွာကြည့်ရှုကုန်လျက်။ ဝိဘာယန္တိ။ ပါတို့လည်း။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏ဟု တောင့်တကုန်၏။ ဘဉ္ဇေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ကတိပယာ။ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော။ ဒေဝနာယ။ တရား တော်နှင့်။ ဝိပါတံ။ အကျိုးကို။ ပဿ။ ရှုတော်မူလော။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ သုဂတိ။ ဗ္ဗ။ တာ ဝ တိ။ သာနတ်ရွာသုဂတိဘုံ၌လည်း။ ဂ ဟေ။ ရောက်သည်။ ယုဝ ဗ္ဗ။ ချမ်းသာခြင်းသို့လည်း။ ဂ ဟေ။ ရောက်သည်။ အမှိ ဖြစ်၏။ ဘဉ္ဇေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ယေ စ တေ သတ္တာ။ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း သ ဝ ဒံ။ အခါမပြတ်။ ဗ္ဗ ဒံ။ တရားတော်ကို။ သုဏာန္တိ။ ကြားနာရကုန်၏။ တေ။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အမတံ။ သေခြင်းကင်းသော။ ခမံ။ နိဗ္ဗာန်အရောင်ထိုးဖုံသန့်။ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့မည်သော အကျွန်ုပ်အောင့်မှ၏။ ဘဉ္ဇေ။ မြတ်စွာဘုရား။ တထာဂတ။ ဘုရား။ ဝ ဟေ။ ရှိတော်မူသော ဘုရား။ ဗ္ဗ ၏။ ခမ္ဗ။ တရားတော်ကို။ ဗ္ဗ ဟ ဝ။ တည်၍။ ကတံ။ ပြုအပ်သော။ ဒေ ပ ဗ္ဗ ။ အနည်းငယ်သာ ကုသိုလ်ကံသည်လည်း။ မဟာ ဝိပါတံ။ ကြီးကျယ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဝိပုလံ။ ပြန့်ပြောကောင်းမြတ်သော။ ပလံ။ အကျိုးသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကတပုညတာ ယ။ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသော သူ၏။ ဝိပါကံ။ အကျိုးကို။ ပဿ။ ရှုလော။ သူ ရှိ ယော။ နေ ဗ ဗ ။ ထင်ပါ။ ဖြေကြီးကို။ ဩ ဘာ ဝ သေ တိ ယ ။ ထွန်းလင်း တောက်ပ ဝေသကဲ့သို့။ ဆ ဘ ဗ ။ ဆ ဗ ။ ဒ ။ ။ ။

သောကုသိုလ်ကံသည်၊ကိုယ်ဒိဝံ၊ အာဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ နည်း။တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို၊ကိုယ်၊ အာဘယ်သို့။ အာစရေမ ကျင့်ကြုံ၏ နည်း၊ဣတိ ဝေါ၊ဤသို့၊ သမေစ္စသမာဂတ္တာ။ပေါင်းစုကုန်၍။မဏ္ဍယန္တိ၊တိုင်ပင်ပြောဆိုကုန်၏၊တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပုနဒေဝ၊တဘန်သာ လျှင်၊မာနုသတ္တံ၊လူ၏အဖြစ်ကို၊လဒ္ဓါ။ကြုံ၍။ပဋိ ဋ္ဌာ၊ကုသိုလ်တရားကို ဖြည့်ကျင့်ကုန်လျက်၊ သိလဝန္တော၊သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟရေမ၊ နေကုန်အံ့၊ ။သဗ္ဗာ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်း။ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗဟုကာ၊ရောဂါများသောကျေးဇူးကို ပြု၊တတ်မူပေ၏၊ အနု ကမ္ပကောစ။ သနားခြင်းလည်းရှိတော်မူပေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုသို့သနား ခြင်းရှိ၊တော်မူပေ၊သောကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်၊ကို၊စောရေ့ဟိ၊ခို သူတို့သည်၊ အာဝဓိ၊တ၊ သတ်အပ်သည်။သ ဘိ။ ရှိသော်၊ဒိဝ၊သား ရေကာသဏ္ဍ၊ဒ်ဝါ ရေမှန်းတိသောအခါ၌၊အဂမာ၊ လာရောက်တော်မူ၏၊သွားဟံ၊သောအဟံ၊ ထို အကျွန်ုပ်သည်၊သစ္စနာမံ၊အရဟံအစရှိ၊သောဖေါက်မပြန်မှန်သော အမည်၊တော်ရှိ၊သော၊တံ၊ ထိုအရှင်ဘုရား၌၊ ဥပါဂတော၊ ဆည်းကပ်လာ သည်၊အသို့၊ဖြစ်၏။ကွယ်အရှင်ဘုရားသည်၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊အနုကမ္ပသာ ခြိုးမြှောက်တော်မူလော။ ပုနပိ၊တဘန်လည်း၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊မြတ် တရား၊တော်ကို၊သုဏောမု၊ နာပါကုန်အံ့၊ ။ဝေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ယေ၊ အကြင်သူတို့သည် ဣဒ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဒ္ဒိတာ၊တည်ကုန်သည်ဖြစ် ၍၊ကာမရာဂံ၊ကာမဂုဏ်ငါး၊ပါး၌ တပ်တတ်သောတဏှာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၍၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ပုန၊ တဘန်း၊ဂ ဗ္ဘ သေယျံ၊အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ နစဥ္ဆေ၊ ကုန်ကုန်။ မကပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ မောဟံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို၊ပဟာယ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၍၊ ဘဝရာဂနုသယမ္ပိ၊ ရူပဘဝ၊အရူပ ဘဝ၌တပ်မက်မောတတ်သော ဘဝရာဂါနုသယကိုလည်း၊ ပဟာယ်၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့သည်လည်း၊ပုန၊တဘန်း၊ဂ ဗ္ဘ သေယျံ၊အမိ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ နစဥ္ဆေ၊ ကုန်ကုန်။ မကပ်ကုန် သည်သာတည်း။ တသ္မာ ထိုကြောင့်၊သိတိဘူတာ။ ငြိမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ကုန်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာန ဂတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသို့ ရောက်ကုန် သည်သာ လျှင်။ ဘဝေယျုံ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ။

ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊သယမိဝပ္ပဝေသမေစ္စမာဂ၊ဝေနာ၊ကို၊သယ မိဝပ္ပဝေသမေစ္စမာဂ၊ဝေနဟု သည်ကား၊ ဇာ၊ခဏ္ဍမသို့ ပ၊သော၊ ဤ၊ခရိုးမ၌၊

မဟာမဇ္ဈိမရိုးလမ်းမ၌၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ ဥပဂတေန။ ကပ်သော၊ မာဏဝဝန်ကြီးဟူကုမာရဝုန်းဝုဏ္ဏားလုလင်နှင့်၊ သမ္ဘေသမာဂဏ်ကို၊ အညီအညွှတ် ပေါင်းဆုံမိ၍၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာသမ္ဘုဏ္ဍပါတ ပရမမဂ္ဂေဟိ၊ ပရိုးပြန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါးတမလွန်၌ ဖြစ်သောမြတ်သော အကျိုးစီးပွါးတို့ဖြင့်၊ သင်္ဘာနှံ၊ သင်္ဘဝါတို့အား၊ ယထာဟေတုယိုက်သည်အား လျော်စွာ၊ အနုသာသနတော၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဘာ၊သင်္ဘာ မည်းတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တို့ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ မာဏဝ၊အာဇ္ဇအမည်ရှိသော လုလင်ကို၊ယထာမြေ့၊သတောအား၊လျော်စွာ၊ ယံ၊ယာနခေမ္မနှ၊ အကြောင်သိလတည်းဟူသော တရားဖြင့်၊ အနုဂဟပြုခဲ့ပြီ။ အစဉ် သနားတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထာ ပြုံးမြှောက်တော် မူသိသည်ဖြစ်၍၊ အနုသာသိ၊ဆုံးမတော်မူပေ၏။ ရတနာဝန္ဒုသော အလင်္ကာရတနာသော၊ မြတ်သောရတနာ ဖြစ်သော၊ သမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓသော၊ ဒေဝေါက်မမြတ်နှိုး ကိုယ်တော် တိုင်သိုးတော်မူသော၊ဘဂဝ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ တံခွန်ထိုတရားတော်ကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ဆွတိ၊ပေ၊ဤသို့၊ကရိသာ၊ပိတိ ကရိ ယာ၊ပိ၊ဟူသည်ကား၊ယထာနုသိဋ္ဌံ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ပဋိပဇ္ဇိသော၊ပိ ကျင့်ပါ၏နှင့်၊ ဆွတိ၊ဤသို့၊ ဆရာတော်ဆုတ်ကပ် နာမကော၊ ဆရာ့အမည်ရှိသော၊ သောမာဏဝေါ၊ ထိုလုလင်သည် ဗြဟ္မာ့ဝတ်ကထေသိ၊ ဆိုပြီ၊ဆွတိ၊အယံ၊ဤ သည်ကား၊ပဒေ၊ယောဇနာ၊ဝုစ္စတိ၊ကို၊ယောဇနာ၊ခြင်းတည်း။ ၊ပေ၊ဤသို့ ယသာ၊ဝုစ္ဆတိ၊ ၊ပေ၊ကို၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာ၊ရော ကောသာ၊အားကြောင်း၊အား၊ဖြင့်၊ဒေ၊သတ္တာ၊ပြုပြီး၍၊ဆွဒါနိ၊ယသုအ၊ခါ၌၊တံကမ္ဘံ ထိုကံကို၊သ၊ရူပတောစ၊ သရုပ်အား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဝိဘာဂတောစ၊ အကျယ်ဝေဘန်သောအား၊ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ ဒ၊သေ၊ဆွဲ၊ ပြုလျက်၊ သင်္ဘာ၊ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမာဒပိတဘာ၊ဝ၌၊ ၊ပေ၊ကိုတည်စေ အပ်သောအဖြစ်ကို၊လည်း၊ကောင်း၊အ၊ဟု၊နာ၊ဝိမိသည်၊တည်း၊ထို၊သ၊ကောဂုံ သိသ၌၊ပ၌ဟု၊နောက်ကာလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတဘာ၊ဝ၌၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ဒ၊သေ၊တုံ၊ပြုခြင်း၌၊ဇိနံ၊ပ၊ဝ၊ရှိ၊ အာဒီ၊ဇိနံ၊ပ၊ရံ ဤသို့အ၊ပ ရှိ၊သော၊စကား၊ကို၊အာ၊ဟ၊ ဆိုပြီ။ ၊တ၊ဏ္ဍ၊ပါ၊ဌေ၊ထိုပါဠိ၌၊နောတိ၊ဌ ဗ္ဗမံ၊အ ဝေါ၊စာ၊ဟံ၊ဘ၊ရှေ့တိ၊နောတိ၊ပ ဗ္ဗမံ၊အ ဝေါ၊စာ၊ဟံ၊ဘ၊ရှေ့ဟူသည်ကား၊ဘ၊ရှေ့ ဗြာဟ္မဏ၊ဘုရား၊ဘ၊ဂ၊ဝါ၊ဗြာဟ္မဏ၊ဘုရား၊သည်၊ သ၊ဏ၊ဂ၊ဝ၊နှင့်၊သ၊ဏ၊ဂ၊ဝ၊ကို၊အ ဒိ အ၊ခ၊ဉ်ကို၊ဟ၊နာ၊သိ၊ သင်သိ၏လော၊ ဆွတိ၊ဤသို့၊ တ၊ယာ၊ ရှင်ပင်ဘုရား သည်၊ ဝ၊ဠ္ဇော၊မေ၊တော်မူ၊အ၊ပ်၊သော၊ အ၊ဟံ၊အ၊ဂ္ဂ၊ဋ္ဌ၊ပ်သည်၊ နောတိ၊ဌ

ဘေဒါဝိတိ၊မသိပါဟုရားဟူ၏။ပဌမ၊ဒုတိယ၊ အဝေါစံ၊လျှောက်ထား၏။ ပဌာတေ၀စနံ တေ၊ထ၀ကာသိ၏။ ပဌာ၊တေ၀စနံတေ၊ထ၀ကာသိ ဟူ သည်ကား ပဌာ၊ နောက်ကာလ၌၊ တယား၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ရတ္တိ၊ ဝိန္ဒ၊ တော်မူ၊ဆင်သော၊ ဘဏ်စကား၊ သော်ကို၊ ပရိ၀ါ၊ ကြား၊ နှာ၊ လိုက်၊ ၍ ၌ကျင့် လျက်၊ တာ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ၀စနံ၊ စကား၊ တော်ကို၊ တေ၊ ထ၀ေ၊ ထင်သို့ဆိုး၊ မ တော်မူ၏ကုန်း၊ သ၊ လျှင်၊ အကာသိ ပဋိပဇ္ဇိ၏။ လိုက်နာ၍ ကျင့်ကြ၏၊ ကိုယ်ဝိ၊ သိုးပါး၊ အပြာ ရှိ၊ သည်လည်း၊ ဖြာ၏ကုန်သော၊ သ၊ ရောဝါနီ၊ သ၊ ရောဝဲ၊ ဆေး၊ ကို ထည်ခြင်း၊ တို့ကို၊ ဥ၀ဝ ဆို၏၊ ရှေး၊ ကကြ၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဣတိ၊ သည်ကား၊ အ၊ ထွေး၊ အနက်ဘည်း၊ ၊ ဝိဘ၀ဟု၊ ဝိ၀ိဓံ ဟူ သည်ကား၊ ဥစ္စာ၊ ၀ စ် ကြီး၊ ကြီး၊ ငယ်ငယ် သော၊ အပ္ပ၊ သာ ၀ ဟု၊ နည်း၊ သ ၊ အ ပြစ်ရှိ၊ သော်၊ မ ၊ ၊ သာ ၀ ဟု၊ များ၊ သော၊ အ ပြစ် ရှိ၊ သည်သည်း ဖြစ်သော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဣတိ၊ သည်ကား၊ အ၊ ထွေး၊ အနက်တည်း၊ မာ၊ ရ၊ ဣ ဟု၊ မာ၊ ရ၊ ဣ ဟု သည်ကား၊ ။ မာ၊ အ ကာ သိ၊ ပြုလင့်၊ အ ၊ သုစိ ဟု၊ အ ၊ သုစိ ဟု သည် ကား၊ ကိ၊ လေ ၊ သာ ၊ သုစိ ၊ မ ၊ ၊ ၊

အဇ္ဈာဝရိ၊လွန်ကျူး၍မကျင့်လင့်၊ ၊ဝိတာဏန္တိ၊ ဝိတဏ်ဟူသည်ကား။ အသာသံ၊ မဟုတ်မမှန်းသား၊ မုသား၊ ချွတ်လွဲသောစကားကို၊ ဆိုတိုးယဉ်၊ ဤသည်ကား၊ အဘြောအနက်တည်း။ အညုဏာတိ၊ အညုတာဟူသည်ကား။ အညုဆာဝ။ တပါးသောအကြောင်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဝိတထသည်၊ မဟုတ်မမှန် ဟုအမှတ်ရှိလျက်၊ ဝေါ၊ဤဆိုရိုးပြေ. ဆိုသည်ရှိသော်၊ စာနန္ဒောသ၊ သိလျက်၊ ဝေါ၊ဤသို့၊ မဘဏတိ၊ မဆိုလင့်၊ ဆိုတိုးယဉ်၊ ဤသည်ကား၊ အဘြော အနက်တည်း။ ၊ယေနဟိ။ ယေနဟူသည်ကား၊ ယေနမဇ္ဈန်း၊ အကြင် သေအခုက်ဖြင့်၊ ပိ၊ဝေ၊ သောက်စား၊ခြင်း၊ခြင်ကြောင့်၊ ဆိုတိုးယဉ်၊ ဤသည် ကား၊ အခိုပ္ပါ၊ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အ၊ပေတိ၊ ဟိ၊ အ၊ပေတိဟူသည်ကား၊ ဝိ၊ဆ္ဆ ဟိ၊ ကင်း၏၊ သည်ကုန်ပါ၊ သည်ကုန်ဟူသည်ကား၊ ဗျတ္တသည်ကုန်ပါ၊ တနည်း၊ကား၊ ၊လောကသည်ကုန်ပါ၊ ၊လောက အမှတ်သာညာဏသည်သာ၊ ဟု၊ ဟူ၏ ။ ဆဒ္ဒန္တိ၊ သဒ္ဒံ ဟူသည်ကား။ အနုဝေသေသံ၊ ခေါ်ကြောင်း ၊ကျန်ရှိ၊သော၊ ဗီ၊ဇေ၊ဟာ၊ သတ်မှိုး၊စေ,မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍. ၊ရှိ၊ဇ္ဇ ဟသူ၊ ကြင့်ရှေ,ခ်ိ၊လ၊ ဆိုအပယ်၊ ဤသည်ကား၊ ၊အ၊ဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း သွားဟန်၊ သွားပုံ ဟူသည်ကား ၊ တ၊ပါ. ထိုရှေ,သော ဂ,ဝယ်၏ ၊ အ၊ဗြစ်ခ်ိ။ ဆဏ္ဍမဟာဘဏ္ဍာ၊ ဆ၊ဟ္ဟလုလင်ဖြစ်၏ ဖြစ်သော၊ သော ဆဟ်၊ထိုအ ကျွန်ုပ်သည်၊ ဆ္ဆာ၊ဆ္ဆ၊ဝတ္ထု ၊ဝ,ဝ,ခ,ဒေ,သော၊ ဤ၊ခရီး၊လမ်း၊မ၊ ၊ဝ,ပ်ခ်ိ။ ၊ပါ၊တနည်း ကား၊ ဟာ၊ ၊အ၊ရှင်ဟုရား၏၊ ဆုခ,ဆုမ,ထ,ပ်ခ်ိ ။ သ၊သ၊ ၊ခ၊ ဤ၊သ၊သ,ခ,ပ,ခ,ပ်ခ်ိ။ ၊တော၊ ထိ၊ ကြောင့်။ တ,သ,ဂ,တ,သ,ခ,ပ,ခ,ပ်ခ်ိ။ ၊တ,ထ,ဂ,တ,သ ခ,ခ,ပ,ဟူ၏။ ၊အ,ဟ ပ်ခ်ိ,ပ,ဆ,သ,ဂ,ခ,ပ,ခ,ပ,ခ,ပ

တည်ခြင်း တည်းဟူသော ကုသိုလ်ထက်လည်း။ ပရိ၊အလွန်၊ ဥပရိ အထက်ဌ၊အညံ့၊ တပါးသော။ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်း နဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၊နဥပလဿ္ဇတိ၊ မရှုအပ်၊ ယံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ ဟိ၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊အနုသယေ့ယျံ။ အဘန်ဘလဲလဲအောက်မေ့ရှိ၊ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာယ်အနက်တည်း။ ကာမကာမိတိ၊ ကာမကာမိဟူသည်ကား။ ယထိစ္ဆိတကာမဂုဏသမဂီ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သောကာမဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောနတ်သားသည်၊အမှု၊ဖြစ်၏။ ။

ခဏမုဟုတ္တသညမသသာတိ၊ ခဏမုဟုတ္တသညမသဟူသည်ကား၊ ခဏမုဟုတ္တမတ္တံ။တခဏတမုဟုတ်မျှ၊ပဝတ္တသိလသာ ဖြစ်သောသိလ၏ အနုခဏ္ဍပ္ပဒိုပတ္တိယာတိ၊ အနုခဏ္ဍပ္ပဒိုပတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ ယထာဓိဂတသာ၊ အကြင်အကြင် ရအပ်သော၊ ဖလသာ၊ အကျိုးအား၊ အနုရူပခဏ္ဍံ။ လျောက်ပတ်သောတရားကို၊ပဋိပဒ္ဒမာနသာ၊ကျင့်ခြင်း၏။ ဝိပါကံ၊အကျိုးကို၊ဘဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ပသာ၊ရှုတော်မူပါ၊လော၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တုယ္ဟံ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ ဩဝါဒမဟု၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သော တရား အား၊အနုရူပခဏ္ဍာဒိုပတ္တိယာ၊ လျောက်ပတ်သော တရားကို ကျင့်ခြင်း၏ ဝုတ္တနိယာမေနေ၀ ဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊သရေဟာ ဝန သာ၊သရေဟာကုံ ဆောံတည်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊သီလသမာဒါနသမ ဝါ၊ပါ၊သီလကိုဆောက်တည်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာ၊အနက်တည်း။ ဇလမိ၀ယသသာတိ၊ ဇလမိ၀ယသသာ ဟူသည်ကား၊ဆုန္ဒိယာ၊တန်ခိုးဖြင့်လည်း.ကောင်း။ ပရိ၀ါ၊ရသမ္ပတ္တိယာ၊ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဇလန္ဓိ ဝိယ၊ထွန်းကားကဲ့သို့ ကဲ့သို့၊သမေဇ္ဈမာနာတိ၊ သမေဇ္ဈမာနာဟူသည်ကား၊ပသာ၊ကြည်ရှုကုန်လျက်၊ ဗဟုကာတိ၊ ဗဟုကာဟူသည်ကား။ ဗဟု၀ါ၊များ၊ဖြတ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ဝိဟာယ ဂန္ဓိတိ၊ဝိဟာယ ဂန္ဓိဟူသည်ကား။ကထံ၊အဘယ်သို့၊မယဓို၊ငါတို့သည်သည်း။ ဒေ၀ိသာ၊ ဤသို့သောဘဝရှိကုန်သည်၊ဘ၀ေ ယျာမနုခေါ၊ ဖြစ်ရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌေ၊ကောင့်တကုန်၏၊ ဟိနကာမာတိ၊ ဟိနကာမာဟူသည်ယား။ မမသမ္ပတ္တိတော၊ အကျွန်ုပ်၏ စည်းစိမ်းအာဂ၊နိဟိနတောဂါ၊ယုတ်ညံ့သောစည်းစိမ်ရှိကုန်သော၊ ။ ကတိပယာယာတိ၊ ကတိယာယဟူသည်ကား။ အဂ္ဂိကာယ၊အနည်းငယ်သော၊ယေတိ၊ယေဟူသည်ကား၊ယေသိကျ။စေ၀၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ဥပါသကာဒေ၀ယာ၊သီတင်းသည်ယောကျ်ားစသည်တို့

သည်လည်းကောင်း၊ စသဒ္ဒါ၊ စသဒ္ဒါသည်။ ဗျတိရေကော၊ ဗျတိရေက အနက်ရှိ၏။ တေတိ။ တေဟူသည်ကား၊ ဘဝ၊ အရှင်ဘုရား၏ သတ္တိ၊ သတ္တိဟူသည်ကား၊ ဒိဝေသဒိဝေသော၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌။ ဝိဝုလဟ လန္တိ။ ဝိဝုလဟလံဟူသည်ကား။ ဥဠာရေဟလံ။ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော အကျိုး ရှိသည်၊ ဝိဝုလာ နုဘာဝံ၊ ပြန့်ပြောသော အာနုဘော် ရှိသည်။ တထာဂတသဒ္ဒေါ။ တထာဂတ၊ သ ဒ္ဒေါ ဟူသည်ကား၊ တထာဂတသား ဖြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ၊ သာသနာ၊ တော်၌။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ တော်၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အပ္ပကဒ္ဓိ အနည်းငယ်သော ကုသိုလ်ကံသည်လည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုဒ္ဒေသိကာ၊ သေန။ မရှည်လွန်းသည်၏ အစွမ်း အား၊ ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏ၊ မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက် ကို၊ အတ္ထ၊ ဒ္ဒေသိကာ၊ သေန၊ မိမိကိုယ်ကို ရည်လွန်းသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဒသေသေ။ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဿသတ်အာဒီ၊ ပဿ ဤသို့အစ ရှိ သည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပဿ၊ ကိဗ္ဗိ မနာ၊ ပဿ ဟူ သော ဤပါဠိ ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏။ ဝါ၊ တနည်း ကား၊ အတ္ထာနုမေ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဒ ဏ္ဍံ ဝိယ၊ သူတပါး၏ ကဲ့သို့။ ဟတ္ထာ ပြု၍။ ဒေဘိ၊ ဆိုရ၏။ ။

ကိမိ ဒုကၡသလံ ကမ္မာ စရေ မာတိ။ ကိမိ ဒုကၡသလံ ကမ္မာ စရေ ဟူသည် ကား၊ ဧတေ ကုသလံ နာမ၊ ဤကုသိုလ်မည်သည်ကား။ ကံ သဘာဝံ။ အ ဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ ကထံ ဝါ၊ အဘယ်သို့မူလည်း၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို။ အာစ ရေ ယျာမ၊ ကျင့်ပေါ်ကုန် အံ့နည်း။ ဣဒ္ဓေ ကေယိ သမ ဗ္ဗ မ ဣဒ္ဓ ယ ဣ ဟ ဟူသည်ကား ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်း သာသူတို့သည်။ သ ဗ ဗ ေ သ မာ ဂ ဏ္ဍာ။ ပေါင်းရုစည်းဝေးကုန်၍ ပယဝိ ၊ ဗြဟ္မာကို၊ ပရိ ဝတ္တ ဣ ဝ ရိ ယ စ။ အသက်အားကို ပြန်လှန်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိနေရုံ ဗြင်းရိုရ် တောင်မင်းကို၊ ဥက္ခိပေ ဣ ဝ ရိ ယ စ။ ချီကြွကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သုဒဿနရုံ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲသည်ကို၊ ကတ္တာ ပြု၍။ မ ဣ ယ ဣ တိုင်ပင်ကုန်၏။ ဝိစ ရေ ဣ ဣ။ ဆင်ခြင်ကုန်၏။ မယမ္ပိ နု၊ အာကျွန်ပ်တို့သည်ကား၊ ဒုကိ ဣ ဣ ဣ ဝ ။ မပြုကြင်သ ဖြင့်သာလျှင်၊ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ အာစ ရေ ယျာမ၊ ကျင့်ပါကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဓာ ဝ ပ ါ ယော၊ အ

ဒီပွါယ်တည်း။ တေနေ၀၊ ထိုကြောင့်သား လျှင်၊ မယန္တိ အာဒီ၊ မယံ ဤသို့အစ ရှိသည်ကို၊ အာဟာ၊ ဖိန့်ပြီ၊ ။

ဗဟုကာရောတိ၊ ဗဟုကာရောဟု သည်ကား။ ဗဟုပကာရော၊ များသော ကျေးဇူးရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ မဟာဥပကာရော၊ များမြတ်သော ကျေးဇူးရှိ၏။ အနုကမ္ပကောတိ၊ အနုကမ္ပကောဟု သည်ကား။ ကာရုဏိကော၊ သနားတတ်သောကရုဏာနှင့်ယှဉ်တော်မူ၏။ မကာရော၊ မအကျွေ ရာသည်၊ ပဒသန္ဓိကရော၊ ဝုဒ်တို့ဖြစ်စပ်ခြင်းကင်ပြီတတ်၏။ ဣတိတိ၊ ဣတိဟု သည်ကား၊ ဧဝံ ဤသို့၊ ဣဒံ ဝစနံ ဤဣတိဟု သော စကားကို၊ ဘဂဝတော၊ ဖြာဘ်ရှာဘုရား၏၊ အဇ္ဈေ နေ့ မိဒိဒ္ဓိ။ ပဋိပန္နာကာရံ ကျင့်တော်မူတတ်သော အခြင်းအရာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ မေသတိတိ၊ မေသတိဟု သည်ကား။ မယိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သတိ ဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိသော်၊ စောရေ တိ၊ ခိုးသူဟု ရှိသည်၊ အာ ဝဓိ၊ တဝေ၊ သတ်အပ်သည်သားလျှင်တည်း။ ဣတိ အာသိ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇော၊ အနက်တည်း။ ဒိ ၀ါ ဒိ ၀ သံ ၀ါ ဒိ ၀ ဒ ၀ ဟု သည်ကား။ ဒိ ၀ သ ဿ ဝ ပိ၊ နှေ့၏လည်း။ ဒိ ၀ါ၊ နှေ့အခါ၌ကာလ ဿ ၀ နှေ့ကာလ၏သားလျှင်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇော၊ အနက်တည်း။ သ္မာ ဟန္တိ၊ သ္မာ ဟံ ဟု သည်ကား။ ဆဏ္ဍ ဟတ ဟ ဝ ဘူ ၊ တ ၊ ။ ဆဏ္ဍ လုလင်ဖြစ် ၍ ဖြစ်သော၊ သော အာဟ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သစ္စနာမ ဟန္တိ၊ သ စ္စ နာ မံ ဟု သည်ကား။ ဘ ဂ ဝါ အ ဧ ဟံ သ မ္မာ သ မ္ဗုဒ္ဓါ ဘိ အာ ဒိ နာ မေ ဟိ၊ ဘ ဂ ဝါ အ ရ ဟံ သ မ္မာ သ မ္ဗုဒ္ဓါ ဤသို့အစရှိကုန်သော အမည်တော်တို့ဖြင့်၊ အ ဝိ ဘ ဝ ထ နာ မံ၊ မ ချာ ဘ ဝ ယွင်းသော အမည်တော်ရှိသော၊ ဘူ တ ဌ နာ မံ၊ ဟုတ်မှန် သော အမည်တော်ရှိသော၊ ဒီ ဃ နိ ကာ ယ ဿ ဣ ဒ ဟု ဣ ဒ ဟု ဟု သည်ကား။ အနုကမ္ပ ဿ ဣ ဒ ဟု ဣ ဒ ဟု ဟု သည်ကား။ ဗ ဟု ဝ ဋ ဋ ဟ ၊ ။ ဗ ဟု ဝ ဋ ဋ ဟ ဟု ဟု ဟု

ဌ်ားသဒ္ဒိပတိတာဃားစည်းဝေးသော။ပရိသာယစားပရိသတ်၏လည်းကောင်း
အရှာသပယ်၊ အလို အရှာသယောကို။ ကြွ:လာ ကေတွာ။ ကြည့်၍ အနု
ဝုဒ္ဓိ ဂဟပတိ၊အခဏ်ဌသော တရားစကားကို၊ ကယေသိ၊ ပေးတော်မူပေ၏။
အသေးထိုအခါ၌ ဌေသံ၊ထိုသူတို့၏ ကလွစ်ကွင်ကင်ခန့်သောစိတ်ဌိုးသည်၏
အခြစ်ကို၊ ဥတ္တာ:ယိ၊တော်မူ၍ သာဓုကွဲ့သိ:ကဲ့ ကိုယ်တော်မှ အသိ:
ထုတ်အပ်သော ဒေါ:ဒသနုံ၊တရား:ဒသနာတော်ကို၊ ပကာ:သေသော်၊ထင်
ရှား:ပြတော်မူပေ၏ ဒေ သနာ ပရိ:ယာသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အ:ဆုံ:
ဌ် ဒေ:ဝဝုဏ္ဏာစ:နှင့်သာ:သည် လည်:ကော:ဝ်။ အသေ:ထိုနတ်သား:၏။
မဟာ ဝိဟာရောစ။ အဝိ အာဘာ:ဌိသည် လည်:ကောင်း။ သော:ဘာ:ပတ္တိ
ဖ:သေ၊ သော:ကာ:ပတ္တိဖိုလ်ဌ်။ ပတိ:ဌဟိ'သု။တည့်:လတုန်၏။ မဟာတော:
ရှား:ကွာ:သော:ဇနုကာ:ယ ယသ ရှုအပေါင်:အား:လည်း၊ ဗျောဘိသမယော:
သစ္စာ:လေ:ပါ:။ တရား:ဆာ:ကျ:ကိုသိခြင်:သည်:၊ ဒေ:ဝေ:ဘသိ၊ ဖြစ်ပြီ:။ ပဌမ
ဝ:သေ၊ ရှေ:ဦ:ဆုံ:ပဌ:ဖြစ်သော သော:ဘာ:ပတ္တိဖိုလ်ဌ်။ ပတိ:ဌဟန္တော:
တည့်သော:ဒေ:ဝဝုဏ္ဏာ:နှတ်သား:သည်:၊ ဥ:ရိမဂ္ဂေ:ယု:အ:ထက်မင်:တို့ဌ်။
အတ္ထာ:ရုဏ:၊ ၎ဝိ ဌ်။ ဝရုစ်ကြီ:ကာ:ရံ၊ ရှိ:သော:သော အခြင်:အာ:ရာ ကိုလည်:
ကော:ဝ်။ တဒဝိ ဂ:ဝ:ယော:ထိုအသက်မင်:ဖိုလ် ကိုရှေ:ခြင်:။ မဟာနိ:သံ:သ:ဌ
ကြီ:ကြော်:သော:ဆာ:နိ:သင်:ရှိ:သည်ဌ်:အခြစ် ကိုသည်:ကော:ဝ်:ပိ:ဘာ:ဝေ:ဌော:
တပ်စွာ:ကြ:လိုသည်ကြစ်၍:ယေစ်ဝေ:ဟာ:ဌ်:ကာ:မဂုဏ:ဌ်:၊ ယေစ်ဝေ:ဟာ:ဌ်
ကာ:မဂုဏ် ဤသို့:အစရှိသော: ပရိ:ယော:သာ:နဂ'ထိ:၊ အ:ဆုံ:ဂါ:ယာ:ကဲ့:
အာ:ဟ:ဖိ:ဌ်:ကြ:တာ:သား:ထိုဂါ:ထာ:၏။ ဒ:ဠော:၊ အ:နက်ကား:ယော:အကြင်သူ
တို့သည်:။ ဌ:ဌ:ဌမ:ဖို့'သာ:သ:ဌ:၊ ဤ:သာ:သနာ:တော်၌:၊ ဌ်ကာ:၊ တည့်တုန်
သည်ကြစ်၍:ကာ:မဂုဏ်:ကာ:ဝ:တ:ဟ္ဟာ:ကို:ပ:ဟာ:ဌ်:၊ ယ:ဝ:ဌ:ကုန်:ဌ်:အ:သော
သ:ဟော:အကြင်:အ:ကျ:နှ:မ:ရှိ:သော:ဒါ:ဝ:ကြ:ဖြင့်:သ:ရ:ဆိ:ဌ:ဌ:ကော:ဝ်:ဝ:ကြ:တ်
ပယ်:ကုန်:ဌ်။ တော:ထိုသူတို့သည်:။ ပုန်:တာ:ဘန်:ကြော:သ:ယော်:၊ အ:ဝိ:ပ:ဌ:ဌ:ပ:ဌ:
သ:ဌ:ဌ:ခြင်:သို့:နစ:ဝ:ပ:ဌ:၊ မ:ရော:ကိ:ရ:ကုန်:၊ ကသ:ဌ:ဒါ:ဘ:ယ:ကြော:ဌ:ခ:ည်:
ဟူ:ရ:ကား:ကြ:ရ:ဟ:ဟ:ဂ:ဝ:ယော်:ဌ:ကြ:ဖြစ်သော:ကာ:မတဏှာ:ဌ:ပ:ဌ:သ:ဌ:ရ:ခြင်:
အတို့:ရှိ:ကုန်သော:၊ သံ:ယော:ဇနာ:နံ။ သံ:ယော:ဇဉ်:တို့:၏:၊ သ:ရ:ဆိ:ဌ:ဌ:ကော:ဝ်။ အ
ကြင်:မဲ့:ကြက်:အပ်:ကြီ:သည်:၏:အခြစ်:ကြော:ဌ:ဝ:ည်:။ ယ:ဝ:ပ:ရ:အ:ကြင်:သူ:တို့
သည်:ကား:။ မော:ဟ:ဝ:တ:ကော:ဝ:ဝ:ဝ:ကို:ပ:ဟာ:ယ:ပ:ယ်:၍:၊ သ:ဗ:
သော:၊ အ:ကျ:ခ:ပ:သိ:မ:။ သ:ရ:ယော:ဟော:ဝ:ကော:ဝ်:ဝ:ကြ:တ်:၍:၊ ဘ:ဝ:ရ
ဂါ:ဌ:ဝ:ယ:ဌ:ဘ:ရော:ဂါ:ဌ:ဝ:ယ:ကဲ့:လည်:။ ပ:ဟ:ဟ:ဌ်:ပ:ယ်:ဖ:ဌ:ကုန်:ဌ်:။ တော:

ထိုသူဘို့သည်၊ ဝုန်းတဘန်၊ ဂဠုသေယျ၊ အမိုင်ပမ်းခ္ဍပဋိသန္ဓေးနေခြင်းသို့ ဥပေန္ဒ၊ရောက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ဘုံသို့၊ ဝတ္ထုဇမေဝ၊ဆိုဘွယ်ရာသည်ပင် လျှင်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူက၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနဂတာ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊သိဘိဘူတာ။ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ် ကုန်၏၊တဿ၊ထိုကြောင့်။ ဝတ္ထုဇမေဝ၊ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်၊နတ္ထိ၊မရှိ ပြီ။ဟိ၊အကျယ်ချဲ့ဦး.အုံ၊ တေဇုဇာ့မဝုရိသာ။ ထိုယောဂျာ၊ဖြတ်တို့သည်၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ဝိပါဂ်နှာမဂ္ဂနှာဂ၊ဗွဓ ရုပ်အကြွင်း၊မရှိ၊သော။ နိဗ္ဗာန ဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ဖေး၊ ရောက်ကုန်သည်သာလျှင် ဣုဝေ၊ဤပဋ္ဌပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင် သဗ္ဗေ၊ဒေယိ တာနံ၊ အလုံးစုံခံစား၊အပ်သော၊ဝေဒနာတို့၏၊ သဗ္ဗပရိဠာဟာနံ၊ အလုံးစုံ သောပူပန်ခြင်းတို့၏၊ဗျန္ဓိ၊ဘာ၊ဝေန၊ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိတိ၊ဘူ တာ၊ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊သိပယုံ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ။

ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေဝဝုတ္ထော နတ်သား၊သည်၊ အဇ္ဇနောမိမိ၏၊ အရိယ သောတသမာပန္နဘာဝံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အလျောင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ် ကို၊ပဝေဒေန္တော၊ကြားလျှောက်သည်ဖြစ်၍၊အနုပါဒိသေသာယ၊ဝိပါက် လမ္ဗဓရုပ်အကြွင်း၊မရှိ၊သော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ပရိနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ဒေသ နာကုဋိံ၊ ဒေသနာတော်၏ အထွဋ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊သိက္ခာသုံးပါးသည်း၊ဟာန်းအပေါင်းအား၊အပစိတိ၊အရိုသေပြုခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ပြ၍၊မာတာပိတရော၊အမိအဘတို့ကို၊အာပုစ္ဆိတွာ၊ပန်ကြား၍၊ဒေဝလောကမေဝ၊နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ဂတော သွား၊လေ၏၊သတ္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်လည်း၊ ဘိက္ခာသံဃေန။ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊အာသနာ၊နရာမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊ထတော်မူ၍၊ဂတော၊ကြွတော်မူ၊လတ္တံ၊ ပနု၊ဆက်၍ပြုဦး.အုံ၊မာဏာဝသေ၊လူ.လင်၏၊ မာတာပိတရော၊အမိအဘ တို့သည်သည်းကောင်း၊ ပေါက္ခရသောဘိ၊ ပေါက္ခရသောတိအမည်ရှိသော၊ ဖြာဟွေကောစ၊ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒါ၊အလုံးရုံ၊သော၊မဟာ ဓနောစ၊ လူချမ်း၊အပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ကို၊အနုဂတ္တွာ။ အစဉ်ပို့လိုက်၍၊နိဝတ္တိ၊ပြန်နစ်ခဲ့၏၊ဘာဝါ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတွာ၊ကြွ၊တော်မူ၍၊သန္ဓိ ပဘိတာယ၊အညီအညွှတ်စည်း၊ဝေး၊သော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၊လေးပါး

ဒ္ဒုံးကုဋ်ပိမာနံ၊ ဤပိမာနဝတ္ထုကို၊ ဝိတ္ထာရေတာ၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဂဏသိ၊ဟောတော်မူ၏။သာဓေသနာ။ ထိုဒေသနာတော်သည်မဟာဇနသား၊ လူချမ်း အပေါင်းအား၊ သာယူကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဆုတိ၊ဤသည်လျှင် စကားဘုရင် အပြီးတည်း။ ။ဆတ္တမာဏဝက ပိမာနဝတ္ထုနှာ၊ ဆတ္တလုလင်၏ ပိမာနဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ·

၅-မဟာရုဿဝဂ်-၄-ကက္ကဠုကရုသဒါယကပိမာနဝတ္ထု။

ဥဒ္ဒဝိဒံ၊ ကဿပကိုထုတ်ပိမာနဟူ၏ ဥစ္စဝိဒံ၊ မဏိကိုထုတ် ပိမာနံ၊ ဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊ ကက္ကဠုကရုသဒါယကပိမာနံ၊ ကက္ကဠုကရုသဒါယကပိမာနဝတ္ထု တည်း။ တ ၊ သ ။ ထိုဝတ္ထု၏ ဥပတ္တိ ။ ဖြစ်ကြောင်း သည်ကား၊ ကား အဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ၊ ဗြာဟ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည် ၏အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝန၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာရဗ္ဘ ဝိပဿဝေါ ဝိပဿနာ ကို အားထုတ်ခြင်း ရှိသော၊ အညေ ဝ ရော၊ အမှတ် မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဏသူလေန၊ နာဒ်ဖြစ်သော အနာသည်၊ ဝိဠိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဘက္ခသရီရ ဝ ၊ ကျန်းမာသော ကိုယ်ရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတုံ၊ အား ထုတ်ခြင်းငှါ၊နာသက္ခိ။မတာ ။ ဘုန်း၊ ဝေဒေ္ဓဟိ။ဆေးသမားတို့သည်။ ဝုတ္တ ဝိဓိနာ။ပြောဆို အပ်သော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇေ၊ဆေးတို့ကိုကတော ဝိ၊ကုမပါကုန်သော်လည်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ နဝူပသမိ၊ မငြိမ်းနိုင်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော ။ ဗြဟ်စွာဘုရားအား၊ ဘော မဏ္ဍံ၊ သို့အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ။ကြားလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ဘဂဝါ။ ဗြဟ်စွာဘုရားသည်၊ အာသ။ ထိုရဟန်းအား၊ ကက္ကဠုကရုသ ဘောဇနံ၊ ဗုဒ္ဓနှစ်အရှေ့သာနှင့်တကွသော ဘောဇဉ်သည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက် ပတ်၏။ ဆုတိ။ ဤသို့ ဥတ္တရာ၊ သိ၊ တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ။ သွား ချေ။ မဂ ခေ ဣတ္ထေ ။ မဂ ဓတ်ခိုင်းသားတို့၏ လယ်၌ ဝိ ဟ ာ ယ ။ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊စရာယိ။သွားသော။ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ သောဘိက္ခု ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိဝါ ဒ ဝ ယိ နာ ။ အာရည်ကိုမြင်တော်မူသော ဘုရား မြတ်သည်၊ အဠ ။ မ ဠ ာ ဟ် ၊ ကိ ဠ ် ဒ ။ တ ရ ုံ တ ရ ။ သော အ ကျိုးကို၊ ဒိဋ္ဌံ ၊ မြင်

တော်မူအပ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွား၊ကြံ
အောက်မေ့၍၊ ဘဏ္ဍာ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ သာဝုတောင် ပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊
ဝန်ခံ၍၊ ဘဝဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္ဝါ၊ရှိခိုး၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊သင်္ဃာ
သက်နီးကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊မဂဓတိုင်းသားတို့၏ လယ်သို့၊
ဂတွာ၊သွား၍၊ အညတရသ္မိံ တယောဂါမေ၊ ခေတ္တပါလသ္မိံ၊ လယ်
စောင့်ယောက်ျား၏၊ ကုဋိယာ၊ လယ်လုပ်တဲ၊ ဒ္ဝါရေ၊တံခါး၏ အနီး၌၊
ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏။ သောစ ခေတ္တပါလော၊လယ်
စောင့်ယောက်ျား သည်လည်း၊ ကဏ္ဏဒုက္ခရေသံ၊ ဗုဒ္ဓနိဿိတေ၊ သမ္ဗာ
ဒေတွာ၊စိုရင်၍၊ ဘဏ္ဍဋ္ဌာ၊ထပင်းကိုလည်း၊ ပစိတ္ဝာ၊ချက်၍၊ ထောက်၊အတံ
ပေါ်၊ဝိဿမိတွာ၊အာမောဋ္ဌေ၍၊ ဘုဇ္ဇိဿဝမိဘိ၊စားအံ့ဟု၊ နိသိန္နော၊ထိုင်
သည်ရှိ၊သော်၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ ပတ္တံ၊သင်္ဃာကို၊ ဂဟေတွာ
ယူ၍၊ ကုဋိကာယံ၊လယ်လုပ်တဲ၌၊ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ ကဏ္ဏဒု
ကရေသဘတ္တံ။ ဗုဒ္ဓနိဿိတနှင့် တကွသောဆွမ်းကို၊ အာဟိသိ၊ပေးလှူ၏။
တံဘတ္တံ။ ထိုဆွမ်းကို၊ ထောက်၊အတံပေါ်၊ ဘုတ္တဝတော၊ယောဝ၊ စား၍
ပြီး၍ခြင်းရှိသည်သော်လျှင်ဖြစ်သော၊ ထေရသာ၊မထေရ်အား၊ ကဏ္ဏသူလံ၊
နာ၊ဦးဖြစ်သောအနာသည်၊ပဋိပ္ပသဒ္ဓိ၊ငြိမ်း၏။ ဃဋ္ဌသတေန၊ဒဏ္ဍ ရာသော
ဒေ့ကိုး၊ဖြင့်၊နှာတောဝိယ၊ ရေချိုးသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ သောဝ ထိ
ရဟန်းသည်၊ သပ္ပါယာ ဘာရဝ ဝေသန၊ လျောက်ပတ်သော အာဟာရ၏
အစွမ်းဖြင့်၊စိတ္တဗာသုကံ၊စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကို၊ လဘိတ္ဝာ၊ရ၍၊ဝိပဿ
နာဝ၊သန်။ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ အာသိန္နာ ဝေ ဣဿာ၊ရှေး
ရှုဆောင်သည်ရှိ၊သော်၊ တောဇနေ၊ဆွမ်း၊စားခြင်းကိစ္စသည်၊ အပရိယော
သိတေ ယော၊ အပြီး၊အဆုံးသို့ မ၊ရောက်မီသော်လျှင်။ အနဝ ဿသတော၊
အကြွင်း၊အကျန်မရှိ၊သော၊အား၊ဖြင့်၊ အာသဝေ၊အာသဝေါတရား၊လေး၊ပါး
ကို၊ ခေပေတွာ၊ကုန်စေ၍။ အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊
တည်၍၊ခေတ္တပါလံ၊လယ်စောင့်ယောက်ျားကို၊ အာဟ၊ဆိုတ်၏၊ဥပါသကာ
ဒါယကာ၊ တဝ၊သင်၏။ ဝိဏ္ဏပါဟ တောဇနန၊ ဆွမ်းကို စား၊ရသော
ကြောင့်၊မယ်ပါ၏။ ရောဂေါ၊အနာသည်။ ဂူပသန္တော၊ငြိမ်းလေပြီ၊ကာယ
စိတ္တံ၊ကိုယ်စိတ်သည်၊ ကလ္လံ၊ခန့်ကျန်းသည်၊ ဇာတံ၊ဖြစ်ပေပြီ၊ ဝတ္ထိ သင်
တကာသည်လည်း၊ ဣမသ္မာ ဝုဋ္ဌာသ၊ ဤကာင်းမှု၏။ ဝ ဟေန၊ အကျိုး
ဆောင်ဖြင့်၊ ဝိဂတကာယ စိတ္တ ဒုက္ခာ၊ ကင်းသော ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်

ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်၊ ဘဝိသော်ကိုမူ ဖြစ်လိမ့်သတည်းဟု။ ဝတ္ထုပေါ်ကြ၊ ဖခင်မောဒနံ၊ တဘုံးအနုမောဒနာကိုးကဝတ္ထုပြု၍ ပဏ္ဍိတ ဗဟုတ္ထိုလေ၏။

ခေတ္တပါလော။ လယ်စောင့် ဟောကျားသည်၊ အပရေနုသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ ကာလံကဟ္ဝါ ရုဟတ္ထ၏ ဘာဝတိ သာဝေနေ၊ ဘာဝတိ သာနဘ်ပြည်၌ နွားဒသ ယာဇနိကား တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊ မဏိ ဘဏ္ဍ ပဏ္ဍာပြား သည်တိုင်လည်း ရှိ၏သော၊ သတ္တသတဂ္ဂဟာဂါ ရေပဋိ ဟတ်ကြီး၊ ဘ၊ ခုနစ်ရာသောရုလစ်မှန်ချွန်ဘို့ဖြင့် ဘန်ဒ၊ ဘဆင်အာဝ်သော၊ ဝေဠု ရိယမယဂ ဇော့ ကျောက်မျက်ရွဲ့ဖြင့် ပြီးသောတိုက်ခန်း ရှိ၏သော၊ ကန ကပိမာနေ၊ ရွှေဖိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ၏၊ အသ၊ တိုဖိမာန်၏ ဒွါ၊ ဝေ၊ တံခါး၌လည်း၊ ယဇုပဓိ ဘဂ ကမ္ဘသံသူစ ကော၊ အကြင်ဆည်း ပူး အာဝ်သော ကံကိုကောင်းစွာ ပြုဘတ်သော၊ မုတ္တသိ ကြွာယ၊ ဝုလဖြင့်ပြီးသောဆိုင်း ဖြင့်၊ ကြွေသမ္ဘ ဘာနှာ၊ ကွဲ့ရွှဲ့ဆွဲ အာဝ်သော၊ သုဝဏ္ဏ ကဏ္ဍ ကော၊ ရွှေ ဗုဒ္ဓနှင့် ရှုပ်သည်၊ အဗ္ဘာသိ၊ ဘသ်ပြီ၊ အထ၊ ထိ ၊ ခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာ နော၊ အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မ ထေရ်သည်၊ ဝုဇ္ဇ ရှေ့၌၊ ဝုတ္ထ နယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဏ္ဍ ထိ ဘာဝတိ သာနတ်ပြည်သို့ ဂတော၊ ကြွ၏ အာ ဝ်မူလတ်သော်၊ တံ ထိ နတ်သားကို၊ ဒိသွာ ဖြင်၍၊ ဥစ္စာ ဝိဒ(လ) ပဘာသတိ ဘိ၊ ဥစ္စာ ဝိဒ(လ)ပဘာသတိ ဟူ၍၊ ဣမာ ဟိ ဂါထာ ဟိ၊ ဤ ဂါထာ ကို ဖြင့်ဝုန်ဆို ၊ မေးတော်မူ၏။

မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေ ၊ နတ်သား၊ တေ ၊ သင်၏ ၊ မဏိ ဝုဏ် ၊ ပဏ္ဍာ ပြား သည်ကိုင်ရှိသော၊ ဣဒံ ဝိ ဟာနံ ၊ ဤ ဖိ ဟာန် သည်၊ ဥစ္စံ ၊ မြင့်မြတ်၏၊ သမန္တ ၊ ကောင်း ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ ဒွါ ဒသ ယောဇနာ နံ ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဠု ရိယ ထမ္ဘ ၊ ကျောက် မျက်ရွဲ့ ဖြင့်ပြီးသော၊ သခဲ ့ ကိုင်ကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာ ရာ ၊ ပြန့်ပြောကောင်းမြတ် ကုန်သော၊ သတ္တသ ဘာ ၊ ခုနစ်ခု အတိုင်း အရှည်ရှိကုန် သော၊ ကူဋာ ဂါ ၊ ခု ၊ ပစ်မှန်ချွန်ဘို့သည်။ သန္တိ ၊ ရှိကုန်၏၊ တ ၊ ယသ် ၊ တ ၊ ယသ် ၊ ဘူ ၊ ဖိ ၊ ယံ ၊ ထိုတို့သို့ သော ပြေအရေ၌။ ရုစိ ၊ ကဏ္ဍ ၊ ၊ ။ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သော ရွှေပျဉ်ကို ခြင်း အာ ဝ် သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ ၊ ၊ ။ ကောင်းသော ပြေအလို ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ။ မဟာနုဘာဝ ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ သော ၊ ဒေ ၊ နတ်သား ၊ ဘဏ္ဍ ၊ ထိ ဖိ ၊ ခန် ၊ ။ ထို ၊ သင်နတ်သား ၊ သည်။ အဏ္ဍ သိ ၊ ခေ ၊ ။ ဂန္ဓ ပါ ၊ ကောင်းသော အနံ့ ရှိ ၊ သော ၊ အ ၊ ဗျ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဝ

သုံးဆ၊ဝ၎။ချိသောအာသံရှိကုန်သော၊ဝိကာစ၊စောင်းတို့သည်လည်း၊ပဝ
ဒနှင့်၊မြည်ကုန်၏၊ထွေ၊ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗာ၊နတ်ဌပြစ်ကုန်သော၊ရေသာ
ကောင်းမြတ်သော အရသာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဌကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်
ငါးပါးတို့သည်၊သံဝိဇ္ဇနှင့်၊ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏဆန္ဒာ၊ဣဿတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်
ဆာဆင် အင်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရီယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်
လည်း၊နစ္စနှင့်၊ကခြင်းကုန်၏၊ ၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
ရှိသော၊ဒေဝ၊နတ်သား၊ကေန၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တော၊သင်
နတ်သားအား၊တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အ
ဆင်းသည်၊ဧ၊ဝ၊တော၊ ဖြစ်သနည်း၊ကေန၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
တော၊သင်နတ်သားအား၊ဒုတ်၊ဤနတ်ပြည်၌၊ဒုတ္ထတိ၊ပြည့်စုံသနည်း၊ကေန၊
အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊တော၊ သင်နတ်သားအား၊ မနုဿာဝိယ၊
စိတ်သည်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယောဂေ.စိ.အလုံးစုံကုန်သော၊
တောဂါစ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်သည်း၊ဥပဓိနှင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ။
မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊နတ်သား၊တံ၊
သင့်နတ်သားကို၊ပုဏ္ဏာဝိ၊ငါမေး၏၊ မနုဿဘူတော၊လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်
သည်ရှိသော်၊တွံ၊ သင်သည်၊ကိ ပုညံ၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊အကာသိ
ပြုခဲ့ဘူ.သနည်း၊ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တွံ၊သင်နတ်သားသည်
ဝေဓလိတာနုဘာ၊ဝ၊ ဤသို့ထွန်းတောက် ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
သည်၊အာသိ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တော၊သင်
နတ်သား၏၊ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်း
ကုန်သော အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်
သနည်း၊ ၊

၊သောဝိ၊ ထိုနတ်သား သည်လည်း၊ အသ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်
မထေရ်အား၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏၊ တံ၊ထိုဖြေကြား၊ခြင်းကို၊ ဒသေတုံ၊
ပြခြင်းငှါ၊သော၊ဒေဝဥဿော၊(လ)ဖလန္တိ၊ သော၊ဒေဝဥဿော(လ)ဖလံဟု
၍၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊
ပုဏ္ဏိတော၊ မေးအပ်သော၊ သောဒေဝဥဿော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တ
မနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဣဒံဖလံ၊ဤအ
ကျိုးသည်၊ ယသကမ္မယာ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ပဋိ၊ သိခြင်းငှါအလိုရှိအပ်သော ပြဿနာကို၊ပုဋ္ဌော၊မေး
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယာကာသိ၊ဖြေကြား၏၊ ၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော

တနိုင်းအာနုဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ ရှင်ရေဟန်း။သတိသမ္ပဇဉ်ဒကရော၊သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ ကဏ္ဍဋကော၊ ဗုဒ္ဓနိရုပ်သည်၊ဖွါရေတံခါး၌ ပြီးတော၊ တည်၏။ ဓာတရုပသဏ၊ ဣရိယာ၊ နှိမ့်တော။ ပြီးသော၊ ဒသပါဒကော၊ အခြေခံယပ်ချောင်းရှိ၊သော၊သောကဏ္ဍဋကော၊ထိုပဗွန်းရုပ်သည်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီး၊သောတနိုင်းအာနုဘော်ရှိ၊သေ၊ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊တော၊ထိုကုသိုလ်တံခြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ပေးဒိသော။ ဤသို့သောဘော်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင် အဆင်းသည်၊ ဓာတော၊ဖြစ်၏၊တော၊ ထိုကံတြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ဟု။ဤတာဝ တိံ သာဒ္ဓိ၊လဿ မာနံ၊ ဧ၊အာပ်သော၊ သုစရိတာဟလ်။ သုစရိုက်ကံ၏အကျိုး သည်၊ဒုဗ္ဘရှိတိ၊ပြည့်ရုံ၏၊တော၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ မနုသောပိယာ၊ နှစ်သက်ဖြာ်နိုး၊အပ်ကုန်သော၊ ယေ၊ဂေ၊စိ၊ အလုံးရုံကုန် သော၊ဘောဂါစ၊ အသုံး၊အဆောင်တို့ သည်လည်း၊ ဥပဓ္ဓန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တော၊ထိုသို့သဘောရှိ၊သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇမ္ဗုဒီပေ၊လိတာ၊နုဘာ၊ဝေါ၊ ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသော တနိုင်းအာနုဘော်ရှိ သည်း အမှ၊ဖြစ်၏၊ တော၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း ၊သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်း၊ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပ၊စေနိုင်၏။ ၊ဣတိ၊ဤသို့ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ တဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥစ္စဂ်ဟိ။ ဥစ္စံဟူသည်ကား၊ အမ္ပဟ္ဂတံ. မားမား၊ စွင့်စွင့်အလွန်ဖြင့်သော၊ မဏိထုဏာ၌၊ မဏိထုဏ်ဟူ သည်ကား၊ ပဒုမရာဂါ၊ဒိမ်မဏိမယထမ္ဘံ။ ပဒုမရောဂအာစရိသော ပဋ္ဌေ၊ပြား ဖြင့်ပြီးသော သည်တိုင်ရှိ၏သော။ သမန္တာ၊တောဘာ။ သမန္တာ၊တောဟူသည် ကား၊ ဝေဠုသုဝိပ၊သေသသု။ နံပါး၊သေ၊မျက်နှာတို့၌၌လည်း၊ ရုစိရဋ္ဌ၊ဟာ၊ ရုစိရဋ္ဌ၊တာ၊ဟူ၊သည်ကား၊ တ၊သ၊တ၊သ၊ဘူ၊ဒိယံ။ ထိုထိုမျိုး၊သော၊ဖြေ၊အ ဘိ၌၊သုဝဏ္ဏ၊ဟ၊သ၊ကေ၊ဟိ၊ရွှေ၊ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်။ အတ္ထ၊တာ၊ခင်း၊အပ်ကုန်သော၊ ဝိ၊ဝ၊သိ၊ခါ၊ဒ၊သိ၊ဝ၊တိ ဣဒံ ဝိ၊ဝ၊သိ၊ခါ၊ဒ၊သိ၊စ၊ဟူ၊သော၊ဤ၊စ၊ကား၊ကိုး၊ကား၊ လ၊နု၊ကာ၊ လံ ရံ၊ခါ၊ရံ၊ခါ၊ ဥ၊ပ၊ယု၊ဇ္ဇ၊ဝ၊နံ၊ အ၊နိုး၊ပြု၍ယှဉ်အပ်သော။ ဂန္ဓ၊ပါ၊နံ၊ကောင်း၊သော အနံ့ရှိ၊သော၊ အ၊ဗျာ၊ဟိ၊လည်း၊ကောင်း၊သုဓာ၊တော၊ဇ၊ဠ၊ နတ်သွန်း၊တော၊ဇဉ် ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သန္ဓာ၊ယ၊ ရည်၍၊ဝ၊ဒ၊တိ၊ ဆိုး၏။ ပ၊ဝ၊ဒ၊ဏ္ဍ၊တိ၊ ပ၊ဒ၊ဏ္ဍ၊ဟူ သည်ကား၊ပ၊ဝ၊ဒ္ဓ၊ဏ်း၊ ဖြည့်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာ၊ရ၊သာ၊ကာ၊မ၊ဂုဏ၊ဏ၊ဇ္ဇ၊ပ၊ဗ္ဗာ၊တိ။ ဒိဗ္ဗ၊ရ သာ၊ကာ၊ဂုဏ်၊ဏ၊ဇ္ဇ၊ပ၊ဗ္ဗ၊ဟူ သည်ကား။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရ၊သာ၊ ကောင်းမြတ် သော အ၊ရ၊သာ၊ရှိ၊ကုန်သော၊ အ၊နု၊ပ၊ကာ၊အ၊တ်ဦ၊း၊မ၊သိ၊မျှ၊း၊ကုန်

သော၊ ပဠုကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဣဋ္ဌေတေဇ္ဈ' တဝဝိမာနေ၊ ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊သံဝိဇ္ဇနီ၊ဂီကုန်၏၊ ဇုတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အဋ္ဌော၊ အနုက်တည်း။ သုဝဏ္ဏသန္ဓာတိ၊ သုဝဏ္ဏသန္ဓာဟူသည် ကား၊ ပေါမာဘရဏဝိဘူသိတာ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်သော၊ ၊သတိသမုပ္ပါဒကရောတိ၊ သတိသမုပ္ပါဒကရော ဟူသည်ကား။သတုပ္ပါဒကရော၊သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ယေနဝုညာ ကမ္မေန။အကြင်ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အယံဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ဤနတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို၊မယာ၊အာဂ္ဂန္တိပ်သည်၊လဒ္ဓါ၊ရအပ်၏၊တည်း။ထိုကုသိုလ်ကံ၌၊ သတုပ္ပါဒသော၊သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာရဏော၊ပြုတတ်၏၊ ဂဏ္ဍုကရ သဒါနေန၊ဗုဒ္ဓနိအရသာနှင့်တကွသောဆွမ်းကိုပေးလှူခြင်းကြောင့်၊အယံ၊ ဤနတ်သား၊သည်၊ မဟာသမ္ပတ္တိ'ကြီး၊စွာ၊သောစည်းစိမ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ရအပ် ၏၊ဇုတိဝေ်။ဤသို့၊သတုပ္ပါဒံ၊သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊ ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း။နိဒ္ဒိတောဇောတရုပသော တိ၊နိဒ္ဒိတောဇောတရုပသဟူသည်ကား၊ ဇောတရုပေနု၊ရွှေဖြင့်။ သိဒ္ဓေါ၊ပြီး သည်တည်း၊ ဇောတရုပမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသည်၊ ဝေသော၊ထိုဗုဒ္ဓနိအာ၊ ဂေါမကထိ'ပသော၊တဖက်တဖက်သောနံပါး၌။ ပဠုပဠု၊ငါးချောင်းငါး ချောင်းစီကို၊ကဝ္ဘာ၊ပြု၍။ ဒသ၊ဆယ်ချောင်းကုန်သော၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့ သည်၊ သန္ဓိ၊ဂီကုန်၏၊ ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောဂဏ္ဍုကော၊ထို ပုဗ္ဗနိသည်၊ဒသပါဒကော၊ဒသပါဒကမည်၏။ဒသပါဒကော၊ဆယ်ချောင်း သောအခြေရှိသောဗုဒ္ဓနိ၊ဖွါ၊ရ၊ဗိမာန်တံခါး၌ဖြင့်တော ဘည်သော၊ဂ ဏ္ဍမု ကော၊ဣဒ္ဓိဗုဒ္ဓနိရှင်သည်။ သောဘတိ၊တောင့်တယ်၏။ သေ၊ဝေ၊ထိ'ရှေ့ဗုဒ္ဓနိ ရှင်သည် သာလျှင်။ မမ၊ အဂ္ဂန္ဒိပ်၏၊ ပုညကမ္မံ၊ ရှေးဘဝ၌ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို။ တာဒိသာနံ၊ အရှင်ဘုရား၏ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော၊ မဟေသိနံ။ မြတ်သောသီလကျွန်ကျေ ဇူးစသည်ကိုရှာဖွေးတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊ ဝိဘာ၊ဝေတိ၊ ရှေးအကြောင်းကိုထင်စွာပြု၏၊ ဇွေ၊ ဤသို့မေးမူ၌၊ မယာ၊အာဂ္ဂန္ဒိပ်သည်။ ဝတ္ဘာမိ'၊ ဟောပြောထားဘွယ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိ၌ယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနမေတာဒိသော၊ဝဏ္ဏောတိအာဒိ။ တေနမေတာဒိသော ဝဏ္ဏော ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားမှုပ်သည်၊ ဝတ္ဘာနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်

တည်း။ ။ကဏ္ဍဒုကရုသဒါယကရိမာနဝတ္ထုနှာ၊ကဏ္ဍဒုကရုသဒါလက
ရိမာနဝတ္ထု၏အာဘွင့်သည်။နိဗ္ဗိတာ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မ ဟာရုထဝဂ်-၅-နွားရုပါလကရိမာနဝတ္ထု။

ဥဒ္ဓာမိဒံမဟာသေဋ္ဌိ ဆုံးဝါးမိန့်တော်မူ။ ဥစ္စာမိဒံမဟာသေဋ္ဌိ ထူးဝါးမိန့်တော်မူ
ဝတ္ထုသည်။နွားရုပါလကရိမာနုံ နွားရုပါလကရိမာနဝတ္ထုတည်း။ တာသေ။ထို
ဝတ္ထု၏ဥပတ္တိ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကား။အာဝယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ ဖြတ်
ဖွားတရား။သည်။ရေဇဂဟေ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ဝေဠုဝနေ။ဝေဠုဝန်ကျောင်း
တော်၌။ဝိဟရတိ။နေတော်မူ၏။တနေ့သမယေနု။ထိုအခါ၌လည်း။အညတ
ရော။တယောက်သော။ဥပါသကော။ဥပါသကား သည်။ စဉ္ဇာရိ။လေး
ပါး။ဘုန်း။သာ။ နိစ္စဘတ္တာနိ။နိစ္စဘတ်ဆွမ်း၀တ်တို့ကို။ သံဃသ။သံဃာ
တော်အား။ဒေတိ။လှူ၏။ တ ။ပန်။ထိုဒါယကာ၏ကား။ဂေဟ၀ရိယာ။ကို
အိမ်၏အပိုင်းအခြား၌ဖွဲ့တံ၊တည်သောအိမ်သည်၊ ဧကာ၀ေယန။ခိုးသူ
ဟေးကြောင့်။ယဘုယျေန များသောအားဖြင့်။ ဝိဟိတ။ဖွဲ့ရေ၊မေ၀၊ဝိတ်အပ်
သော၊တံခါး၊ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု။ ဟောနှုံ။တို့သည်။
ဝတ်ကြီး၊သွား၍။ကဒါစိ၊တရံတခါ။နွားရုသေ၊တံခါး၏။ ဝိဟိတတ္တာ၊ဝိတ်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘတ္တံ။ ဆွမ်းကို။ အလဒ္ဓါ၀။ မရတဲ့သား လျှင်ပဋိ
ဂန္ဓိတ်ကို ပြန်ကြားကုန်၏။ဥပါသကော။ဥပါသကာသည်။ဘရိယံ။ယောက်ျ
ား၊ဘဒ္ဒေ။အရှင်မကောင်း။အသို့နည်း။အယျာနုံ။အရှင်ကောင်းတို့အား။ သက္ကစ္စံ
ရှိသောစွာ၊ဘိက္ခာ၊ဆွမ်းကို။ ဒိယသု။လှူရုပါ၏လော။ဟုတိ။ဤသို့။ အာဟ။
ဆိုး၏ သာ။ထို့ယောက်သည်။ဧ။တသုဒိ၀သေသု။ ဤသို့သော၊ဘ၀ရှိသောနေ့
တို့၌။အယျာ။အရှင်ကောင်းတို့သည်။ နာ၀ဓိ။သု။မလာကုန်။ ဟုတိ။ဤသို့
အာဟ။ဆိုး၏။ ကာရေ၀ံ။ အကြောင်းကား။ ကိ။အသို့နည်း။ ဟုတိ။ဤသို့
ဝတ္ထေ။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နွားရုသေ၊တံခါး၊ကို။ ဝိဟိတတ္တာမညော။ ဝိတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဟောက်ဟ ဟု ဟုတိ။ဤသို့။ အာဟ။ဆိုး၏။ ။တံ
ဝစနံ။ထိုစကား၊ကို။ သုတ္ဝာ။ကြား၍။ဥပါသကော။ ဥပါသကာသည်။ သံ
ဝေ၀ပတ္တော၊တိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတ္ဝာ။ဖြစ်၍။ ဇော်ပုရိသံ
ယောက်ျား၊တယောက်ကို။ နွားပေါလံ၊တံခါး၊စောင့်ကို။ ကတ္ဝာ ပြု၍။ တုံ
သင်သည်။ ဒေ့ဇ္ဇ။တား၊ယနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ နွားရုံ၊တံခါး၊ကို။ ခုက္ခေန။ခဲ
ခေါင့်ခြောက်လျက်၊နိသိဒိ၊နေ့လော၊ယဒါစိ၊အကြောင်းအခါ၌လည်း။အယျ။

အရှင်ကောင်းတို့သည်။အာဝဇိသည်နှင့်။ကြွလာကုန်လတ္တံ့။တဒါ၊တိုဒေ.ခါ ဤ၊တော။ထိုအရှင်ကောင်းတို့ကို၊ပဝေသောတွား၊အိမ်တွင်းသို့သွင်.၍၊ပဝိဋ္ဌာ နှ။အိမ်တွင်းသို့ဝင်လာကုန်သော၊နေသံ။ထိုအရှင်ကောင်းတို့၏၊ပတ္တပဋ္ဌ ဟာဏအာသနပညာပနဒီ၊သပိတ်ကိုယူခြင်း၊နေရာခင်းခြင်းဒေ.စရှိသော။ ယုတ္တပယုတ္တံ၊လုံ.လေအားတုတ်အပ်သည်နှင့်စပ်လျဉ်သော၊သင့်ဗီ.ရုံ သောအမှုကို။ဘုရားဟိ၊သိ၊လော၊ဟူကို။ဤသို့၊ဝတ္ထား၊ဆိုမြဲ.ဌပေတိ၊ထား၏။ သော၊ထိုကံခါ၊စောင့်သည်၊သာရုကိ.ကောင်းပြီပဋ္ဌ၍၊ပဋိသုဏာတွား၊ဝန်ခံ ၍။ တဿ၊ ထိုဥပါသကာမှာ၊ဆိုတိုင်း။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ဘိက္ခူ၊နှုံ။ ရုဟန်းတို့၏၊ သန့်ကေ၊အဃ်ခဲ့ခြေ.မှုံ၊ဘရား၊စကား၊ကို၊ သုတွား၊ကြားနာ၍။ ဥပဋ္ဌာသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း၌ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကမ္ဗဇလံ ကံ၏အကျိုးကို၊ သဒ္ဓဟိတွား၊ယုံကြည်၍။ သရေဏေသုစ၊သရဏဂုံတို့ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊သိ လေသုစ၊ သိလတို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ဟည်ပြီ၊သက္ကစ္စံ၊ရှိသော်တွား။ ဘိက္ခူ။ရုဟန်းတို့ကို၊ဥပဋ္ဌဟိ၊လုပ်ကျွေး၏။ ဒေ၊ပရဘာ၊ဝေ၊နော၊ကာ.အ.တို့ဖြင့် နိစ္စဘတ္တဒါယကော။ နိစ္စဘတ် ဆွမ်းသွားသော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ သည်၊ ကာလံကတွား၊ရုဏ၊ဟု၍၊ ယာ၊မသု၊ယာ၊မာနတ်ပြည်တို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဒွါ၊ခုပါ၊လော၊ပန်း၊တံခါး၊စောင့်ယောက်ျား၊သည်ကား။ သက္ကစ္စံ၊ရှိသော စွာ၊ဘိက္ခူ၊နှုံ၊ရုဟန်းတို့အား၊ဥပဋ္ဌဟိတွား.လုပ်ကျွေး၍၊ပရိ.ဃား.သူ.ဟပါ ၏။ ပရိ.ဘောဂေ၊စွန့်ကြဲပေးလှူခြင်းဌ၊ ဝေယျာ၊စ္စကရ.ဏော၊ အမှုကြီး၊ပယ်ဖျောက်ပြု သဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ အနုမောဒ၊နုနစ၊ ဝမ်.မြောက်.မ်ားသာ.အနုမောဒ နာပြုခြင်း၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊တာ ၊တိ.သော။ ဘ.ဝတိ.သာ.နင် ပြည်တို့ ဌ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏။ ဒွါဒသ၊ယောဇနိကံ၊ကနကဝိမာနတ်ကို အာဒိ၊ ဒွါဒသယောဇနိကံ ကနကဝိ.ဝန် ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံ သော၊စကား၊ရှေ.ကို၊ကက္ခဒုကဝိမာန၊ကက္ခဒုကဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝုတ္တာ၊နေ.ယ နေ.ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊သော နည်း၊ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ပုဏ္ဏာ ဝိသဒ္ဓနဂါထာ၊ ပုဏ္ဏာ၊ဂါထာ ဝိသဒ္ဓနာ.ဂါထာသည်။ ဇေ.ဤယ်ရှိ။ အာ ဂတာ၊လာ၏။ ။

မဟာနုဘာ.ဝ။ ကြီး၊သော၊တန်ခိုး၊အာနုဘော.ရှိ၊သော၊ ဒေ.ဝ၊ နတ်သား၊ မကိုထူ၊ကံ.ပဋ္ဌာ.ပြား.သည်တိုင်ရှိသော၊ တော၊သင်၏၊ဗ္ဗ.ဒ်ဝိမာန်၊ ဤဗိမာန် သည်၊ ဥစ္စံ၊ဖြင့်၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း၊ကျင်မှ။ ဒွါဒသ၊ယောဇနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့သည်၊ဟောန်း၊ဖြင့်ကုန်၏။ဝေ.ဠုရိယ၊ထမ္ဘာ၊ကျောက် မျက်ရွဲ့ဖြင့်ပြီး၊သော သည်တိုင်ရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာ.ဂ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊

သတ္တသတာ၊ ခုနစ်ချေးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကျွဲဦးခေါ်ချေးရုလစ်မွှန်ချွန်ကိုရှိသည်။ သန်ဖြူ၊ရှိကုန်၏။ တသံတသံဘုရိယံ၊ထိုထိုသို့သောမြေအရပ်၌ ရှုမိရတ္တတာ၊ နှာသက်ဘွယ်သောပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်ခင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ တင့်ဘယ်ကုန်သည့်၊ ဟောဖြို့ဖြစ်ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာ၀။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေ၀နတ်သား၊ တည်း၊ထိုဗိမာန်၌ကွဲ၊သင်သည်၊ အမ္ဗုယိ၊နေ၏၊ ဂန္ဓပါနံ၊ကောင်းသောဒုံ့ရှိသောအပျော်ကို၊ ဝိသိစ၊သောက်လည်း၊သောက်၏။ သုဓာဘောဇနံ၊ နတ်သုဓာ၊ဘာဇဉ်ကို၊ ခါဒသိစ၊ သုံးလည်း၊သုံ၏။ ၀ဋ္ဋ။ သာယသောအသံရှိကုန်သော၊ဒိဗ္ဗ၊နတ်ဌဝါဖြစ်ကုန်သော၊ဂီတာစ၊စောင်းတို့သည်လည်း။ ပ၀ဒန္တိ၊ ပြည့်ကုန်၏။ ဣဿ၊ဤဗိမာန်၌၊ဒိဗ္ဗ၊နတ်ဌဝါဖြစ်ကုန်သော၊ရေသာ၊ကောင်းမြတ်သောအခရသာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒ္မကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည် သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သုဝဏ္ဏသန္ဓာ၊ ဘွဲ့တန်ဆာတို့ဖြင့်ဇုံ ဝတ်ဆင်အပ်သော၊ကိုယ်ရှိကုန်သော၊နာရီယောစ၊နတ်သို့မြင်းတို့သည်လည်း နဒန္တိ၊ကမ္ပူးကုန်၏။ ။မဟာနုဘာ၀၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေ၀နတ်သား၊ ကေန၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား အား၊ ဧတာဒိသော၊ဤသို့သောရှိသော။ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ စ၊တောဟု၊ဖြစ်သနည်း(ပ)၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောဧရေ့ပျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်.လင်းတောက်ပ၊စေ၏ဟုသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ မောဂ္ဂ ပေါနေန၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုဋ္ဌိတော၊မေးအပ်သော၊ သော ဒေ၀ပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ပ)၊ ဣဒံ၀ပလံ။ ဤအကျိုးသည်၊ ယ သကမ္မသ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ၀ပလံ၊အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာနုဘာ၀။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၊သော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊မမ်း၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဒေ၀ယု၊အာသက်သည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊နတ်ဌဝါဖြစ်သော၊ ၀ဿသတ၊ဘသံ၊အာနုစ်တာ၊ထောင်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ မယာ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဒေ၊ရှေ့ဘ၀၌၊ ၀ါစာသိဂိတံ၊ ဤနေရာ ကိုနေကုန်လော အစရှိသောစကား၊ဖြင့်ဆို၏။ မနုဿပ၀တ္ထိတံ၊အာရှင်ကောင်းတို့သည် ကုသိုလ်တရားကိုပြည့်ကျွင့်လေ့ရှိကုန်၏အစရှိသောစိတ်ဖြင့်ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣဒ္ဓေ၀ဝတာ၊ဤသို့နှုတ်ဖြင့်ပြောဆိုကြသည်ညီကာမျှဖြင့်၊ ဝုညာကမ္မော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ရှိသောသူမည်သည်။ ဟု၊တွေ့၊ ဖြစ်၍၊ ဒေ၀လောကံ၊နတ်ပြည်၌၊ ဌ ဿတိ၊တည်လတ္တံ့။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊နတ်ဌဝါဖြစ်ကုန်သော၊ကာမေဟိ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊သမဂိတ္ဘူတော၊ပြည့်စုံသည်၊

ဟုတ္တွားဖြစ်၍။ ဣဒ္ဓိယာနိုးဆုးခြင်းကို။ ပရိစာရေနေ့ကျော်၊ ရေမွှယ်ရေလျက်။ ဝိဟာရတံတားနေ၏။ ။တောနားထိုကုလက်ကြောင့်။ မေးအကျွန်ုပ်အား၊ ဤတော ဒီသော။ ဤ.ဒို့သတောဂ္ဂါသော၊ ဝေဏ္ဏာ၊ အရောင်အဆင်းသည်။ ဗလတော ဖြစ်၏(၀)။ တောနားထိုကဲ့ကြောင့်။ မေးအကျွန်ုပ်၏။ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အ ဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒီသာ။ ခပ်သိပ်.တုန်သော အရောင်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရဏသိ.ဖြေ ကြားပြီ။ ။

တဏ္ဍုလိုဝါထာဝဋ္ဌတွင်း ဒိဋ္ဌံမဓံ၀ သဿဟသမယူတိ ဣဓိနာ၊ ဒိဋ္ဌံ ဓမ်ဝ သဿဟသ ယူ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ယထိ.ဒေ၀နိကာယော၊ အ ကြင်ကာ၀တိ.သာနတ်တို့၏အပေါင်းခု။ သပ်.ခ်ိ.ခ်ိသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တေသံ.ကာ၀တိ.သ ဒေ၀တာနုံ၊ ထိုကာ၀တိ.သာ နတ်တို့၏။ အာယုဝ ဏ္ဏေ၊ မ၀ေ၊ အသက်အရှိန်အကြီးကိုပင်ကျော်၊ ဝေတိ။ ဆို၏။ ဟိ၊ အကျယ် ချဉ်.အုံ့မနှုယ်သာနုံ။ လူတို့၏။ ဂဏနာယ၊ နှစ်အရေအတွက်အား ဖြင့်၊ ဝ ဿ သတံ၊ အနှစ်တရာသည်၊ တောသံ၊ ထိုကာ၀တိ.သာနတ်တို့၏။ ကောဋ္ဌိ ဒိ၊ ဝါ၊ တနေ့ဘည့်ခ်ိ.မည်၏။ ကာယ ရတ္တိယာ၊ ထိုနေ့ထိုညခ်ိ.တို့ဖြင့်၊ တိ.သ ရတ္တိယော၊ ညခ်ိ.သုံးဆယ်တို့သည်၊ မာသော၊ တလမည်၏။ တေနမာ၊ သေန၊ ထိုလဖြင့် ဒ္ဝါဒသမာသိကော၊ တဆဲ့နှစ်လရှိသော်ကာလသည်၊ သံ၀ စ္ဆ ရေ၊ တနှစ်မည်၏၊ တေနသံ၀ စ္ဆ ရေန၊ ထိုနှစ်ဖြင့်၊ သ ဟ ဿ သသံ၀ စ္ဆ ရ.နှ.အနှစ် တထောင်ဟူသည်၊ ဒေ၀နုံ၊ ကာ၀တိ.သာနတ်တို့၏၊ အာယု၊ အသက်မည် ၏၊ တံ၊ ထိုကာ၀တိ.သာနတ်တို့၏အသက်သည်၊ မနုဿာနုံ၊ လူတို့၏၊ ဂဏ နာယ၊ နှစ်အရေအတွက်အား ဖြင့်၊ တိ.ဿ ၀ ဿ ကောဋ္ဌိ ယော၊ အနှစ်သုံး ကုဋေ ဟူ၏သည်သည်းကောင်း၊ သ ဋ္ဌိ စ ၀ ဿ သ တ သ ဟ ဿာနုံ၊ အနှစ်ခြောက် သောနှင့်တူ သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၀ါ၊ စာ ဘိ ဂိ တ ဟ ဿ ၊ ၀ါ၊ စာ ဘိ ဂိ တ ံ ဟူ သည် ကား၊ ၀ါ၊ စာ ယ ၊ သာ ယ ာ နာ ၊ ပျ ဝိ ဗ္ဗ ယ် ရှိ သော စ ကား ဖြင့် ။ ဒေ ဘိ ဂိ တ ံ ဖြတ်ဆိုအပ်၏။ အာယု၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ အာ ဂ ဆ ဆ ာ ၊ ကြွ တော်မူလာကုန်လော၊ ဟုဒံ အာ သာ နုံ ၊ ဤနေရာကို။ ပညတ္တံ ၊ ခင်းထား အပ် ပြီ။ ဟု ၊ ဤ နေ ရာ ၌ ။ နိ သီ ဒ ထ ၊ နေ တော်မူကုန်လော၊ ဟုတိ အာ ဒိ နာ ၊ ဤ သို့ အ စ ရှိ သည်ဖြင့်၊ အာ ယု ၊ နုံ ၊ အ ရှင်ကောင်းတို့ အား၊ သ ရိ ရ ေ သ ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ အ ၊ ရောဂ ၊ အ နာ မ ရှိ သည်၏ အ ဖြစ် သည်။ ဆ ဏ္ဍ ိ ကိ ၊ ရှိ ၊ ပါ ၏ လော ၊ ကိ ၊ အ သို့ နည်း ။ ၀ သ နဋ္ဌာ နုံ ၊ နေ ရာ အ ရပ် သည် ၊ ဖါ သုကံ ၊ ချမ်း သာ ပါ ၏ လော ၊ ဟု တိ

ဒုဗာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဒိသန္ဓာရုဝဏသုစ။ အာစုံဆစပ်မေးခြင်း လျှောက်သော ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ကောင်းပါစေသားစကားဖြင့်၊ ကထိတမဂ္ဂံ ဆိုခြင်းမျှ သာသျှင်တည်း၊ မနုသာပဝတ္တိကန္တိ၊ မနုသာပဝတ္တိတံဟူသည် ကား၊ ဇာမေအာယျာ။ ဤမခရင်းကောင်းဟူသည်း ပေသလားသိလာ ခြုပ်ခိုးကုန်၏ ဖြတ်ဟူစာရိုးနှင့်။ ဖြောက်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ကိုကုန်၏ ဝမ္ဘစာရိုးနှင့်၊ ကုသိုလ်တရားကိုဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ သစ္စ. ရိုးနှင့်ညီ ညွှတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ဇာတိအာဒိနှင့်။ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝိဒဿနာဝိတ်ဖြင့်ပဝတ္တိတံပြစ်စေ ခင်သော၊ ပဿာဒမဂ္ဂံ၊ ကြည်ညိုခြင်း မှုသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ ကိုယ်တစုံတရုံသော၊ ပရိစ္ဆဒ်ဝတ်စုနှင့်ကြွေအပ်သော၊ မမ သန္ဓာကံ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဥစ္စာဟူသည်း၊ နုပနုဇာတ္တိ မရှိသည်သာလျှင် တည်း၊ ဇာတိဇရာမံဇတ္ထံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဒေဝသာတိ၊ ဖြစ်၏ လော ဝတာ ဟူသည်ကား။ ကြောကေ။ ဤမျှအတိုင်းအာရည်ရှိသော၊ ဝေ၊ ဤသို့ ကသနခဲ့ဘုန်း ဆိုကာမျှ ခဲ့ပြီးလည်းကောင်း။ ပဿာဒမဂ္ဂနုပါ၊ ကြည်ညို ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဌသသ ဒိဝုညကပ္ပေတိ၊ ဌသသတိဝုဏ္ဏကပ္ပေ ဟူ သည်ကား။ ကတဝုညေ ကသမ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသောသူမည် သည်ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ ဒေဝလောကေ။ ကာဝတိ သာနတ်ပြည်၌။ ဌာသတိ။ တည်သည်သတ်တဲ့ ဝိဇ္ဇ ရှည်ကြင့်ဝ။ သေးကာလပက်လုံး။ ပဝတ္တိဿတိ ဖြစ် လတ္တံ့ ။ တိဋ္ဌနဏ္ဍာ ဝ ကာ ဝ ဖြင့် ကြာတည်သော်လည်း။ ဒီဃာယုတိ ခုတ်ခ်ိုရှစ် ကုန်သော။ ကာမဝတိ၊ ကာမဝုဏ်ဘို့ဖြင့်၊ သမဂ္ဂီဘူတော ပြည့်စုံသည်ဖြစ် ၍ တသ္မိ ဒေဝနိကာယေ ထိုတာဝတိ သာနတ်ကို၏အပေါင်း၌။ ဒေဝါနံ နတ်ဘို့၏။ ဝဏ္ဏဗုနဒီယာမေနေ ဝ။ သုံးဆောင်ခံစားသောရည်ဖြင့်သာလျှင်း ဒိဗ္ဗတိ၊ နှစ်ခ်ိုရှစ်ကုန်သော ဝဿတိ၊ ငါ၊ ပါ၊ ကုန်သော ကာမဂုဏေ ဟိ၊ ကာ မဂုဏ် ဘို့ဖြင့်၊ သမဂ္ဂီဘူတော သမ္ပန္နသဝဏတော ပြည့်စုံသည်ဟုတ္တာ ဖြစ်၍ ဇာတိ ဇရာ ဟူ၏။ ဝဏ္ဏတော သောဇာတော ဖြူ၏။ ပရိစာရေ ခေ ဇနာ။ သတ်ပေ နိုးကျင်ရှိကုန် ဝေလျက်၊ ဝိ ဘဝတိ။ နေ ရှေ့ ။ ဒုတိအယံ ဤသည်ကား။ ဇာ ဇော။ ဒုနတ် တည်း။ သေသံ ကြွင်းကုန်သော ဝ ကားရှိပါသည်ဟု ရှုတ္ထုနယ ခေ ။ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဒွါရုပါလကာ ဝိမာနဝတ္ထုနှင့် ဒွါရုပါ လကာဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်းသည်၊ နိဒ္ဒိသာ ပြီးခြင်းဆိုရေ။ တည်ပြီ။ ။

၁၅၆ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ၊

၅-မဟာရထဝဂ်-၆-ကရေဏီယဝိမာနဝတ္ထု၊

ဥစ္စမိဒံမဏိဝူဏာန္တိ ဣဒံ၊ ဥစ္စမိဒံမဏိဟေဏံဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊ ကရေဏီယဝိမာနံ၊ ကရေဏီယဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကား၊အာဘယ်နည်း၊ ။ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊တစုသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ သာ ဝတ္ထိဝါသိ၊သာဝတ္ထိပြည်၌နေလေ့ရှိသော၊ဂေါ၊တယောက်သော၊ ဥပါ သကော၊ဥပသကာသည်၊ နာနာပကရဏာနိ၊ ရေချိုးခြင်း၏အဆောက် အဦးတို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊အစိရဝတိ၊အစိရဝတီမြစ်သို့၊ဂန္တွာ၊သွား၍၊ နှတ္တွာ၊ရေချိုး၍၊အာဂန္တွာ၊လာလတ်သည်ရှိသော်၊ အနုပဓိ၊နှင်းယှဉ် စရာမရှိသော၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိလ္လာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရဏ်ကြွသွားတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္သာ၊မြင်၍၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ဝန्ဒိတွာ၊ဂိုဏ်း၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက် ထား၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ထားသနည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ကေန၊အဘယ်သူသည်၊နိမန္တိတာ၊ပင့်ဖိတ်အပ်ပါသနည်း၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ထား၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တုဏ္ဏီ၊သိတ် ဆိတ်နေတော်မူသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသ ကာသည်၊ကေနစိ၊တနုံထယောက်သောသူသည်၊ အနိမန္တိတာဘာဝံ၊မပင့် ဖိတ်အပ်သောအဖြစ်ကို၊ဥတ္တွာ၊သိ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ ဂုဏ်ပင်ဘုရား၊သည်၊အနုကမ္ပံ၊အစဉ်သနားတော်မူသည်ကို၊ဥပါဒါယ၊အ ကြောင်းပြု၍၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို၊ အဓိဝါသေတု၊သည်းခံစေ ချင်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ထား၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဏ္ဏီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဓိဝါသေသိ၊သည်းခံတော်မူ၏၊ သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊အိမ်တွင်းသို့၊ နေတွာ၊ပင့်ဆောင်၍၊ ဗုဒ္ဓါဂေါ်ဟံ၊ဘုရား၌ဂုဏ်တို့အား ထိုက်သော၊ အာသနံ၊နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ခင်း၍၊ တတ္ထ၊ထိုနေရာ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊နိသီဒါပေတွာ၊သိတင်းသုံးတော်မူစေ၍၊ပဏီ တေန။ ဖွယ်ဖြတ်သော၊အနွယ်ပါနေန၊ဆွမ်းအမျိုးဖြင့်၊ သန္တပ္ပေသိ၊ကောင်း စွာရောင့်ရဲစေ၏။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြု အပ်ပြီးသောဆွမ်းဘုဉ်းပေခြင်းကိစ္စရှိပြီးသော်၊တဿ၊ထိုဒါယကာအား၊

အနုမောဒနံ။တရားအနုမောဒနာကို၊ကတ္တားပြောဟောတော်မူ၍။ ပဏ္ဍိတ။ ကြွေးတော်မူလေ။ ။သောသံ။ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ အာနန္ဒာရေပိမာနသဒိသံ၊အခြားမဲ့ဖြစ်သောဗိမာနဝဏ္ဏနှင့်တူ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓ ပိဒံ(လ)ပဘာသတိ၊ဥဒ္ဓပိဒံ(လ)ပဘာသတိဟူ၍။ရတ္တံ၊မိန့်အပ်ပြီ။ ။

မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊နတ်သား၊ တော၊သင်နတ်သား၏၊မဇ္ဈိမဝုဏံ၊ပဏ္ဍာမြားသည်တိုင်ရှိသော၊ဆုံဒိပိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ။မြင့်၏(၀)၊သုဝဏ္ဏသဏ္ဌာန၊ ရွှေတန်းဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း အပ်သော၊ကိုယ်ရှိကုန်သော၊နာရီယောစ၊နတ်သမီး၊တို့သည်လည်း၊နစ္စန္တိ၊ ကမြူး၊ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝ၊နတ်သား၊ ကေန၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သား အား။ ဧတာဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော။ အရောင်အဆင်း သည်၊ဧကော၊တာ၊ဖြစ်သနည်.(၀)ဒေဝ၊နတ်သား၊ကေန၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ ဘေ၊သင်နတ်သား၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏိ၊မေ၊တော်မူ၏၊မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုဏ္ဏိ၊တော၊မေ၊အပ်သော။ သောဒေဝပုတ္တော။ထို နတ်သားသည်၊ အတ္တမနော။ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍ (၀)၊ ဆုံဒပလံ၊ ဤအာကျိုးသည်၊ ယသကဒ္ဒသ၊အကြင်ကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလံ၊အာကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနု ဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း။ဝိဇာနတာ။ ပိဗိ၏အစီးအပွါးရှိသည်မရှိ သည်ကိုသိတတ်သော၊ပဏ္ဍိတော၊နုပညာရှိသည်၊ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ သမ္ဘတောသု။ ကောင်းစွာကျင့်တတ်ကုန် သော။ ယတ္ထဇ္ဈတ္ဓေသု၊ အကြင်ဘုရားဖြတ်တို့၌။ ဒိန္နံ။ ပေးလှူအပ်သောဒါန သည်၊ မဟပ္ဖလံ။ ကြီးဖြတ်သောအကျိုး ရှိသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ သော ဇဏ္ဍေ။ ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ဌာ၊ အရည်ရာ ဧတာဝန်ကျောင်းတော်မှ၊ ဝါမံ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂတောဝတ၊ကြွတော်မူလာပေ၏တကား၊အလာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဏ္ဍ၊ထိုဖြတ် စွာဘုရား၌။စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒေတွာ၊ကြည်ညိုစေ၍၊ဘဝတိ သုပဒေါ၊ ဘဝတိ သာသို့ ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်ကပ်သည်။ အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ ။ဧတေန၊ ထိုသို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ဧတာဒိသော၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ဇာတောဖြစ်၏(၀)၊တော

နှ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ဝဏ္ဏော၀စ၊ အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သမ္ဘဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာ သတိ။ ဆွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏ အုတိ။ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌၊ ပဏ္ဍိတောနာတိ။ ပဏ္ဍိတောနဟု သည်ကား သပ္ပဉ္ဉ နှ ပညာရှိသည်။ ဝိစာနတာတိ။ ဝိစာနတာဟု သည်ကား၊ အတ္တနော။ မိမိ၏ ဟိတာဟိတံ။ အစီးအပွါးရှိသည်မရှိသည်ကို၊ စာနန္တေန၊ သိတတ်သော၊ သမဂ္ဂေသူတိ၊ သမဂ္ဂေသုဟု သည်ကား။ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဒိုပန္နေသု၊ ကျင့်တတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသူတိ၊ ဗုဒ္ဓသုဟု သည်ကား။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေသု၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၌၊ ။အတ္ထာယာတိ၊ အတ္ထာယဟု သည်ကား၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ကြီးပွါးခြင်း၌၊ အရညာတိ၊ အရညာဟု သည်ကား။ ဝိဟာရဟောမေ၊ ဧတာ ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အရညာ ကိတ္ထဒ ဝ စနံ၊ အာရညာဟူသော ဤစကားကို၊ ဧတာ ဝနံ၊ ဧတာ ဝန်ကျောင်း တော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏။ တာ ဝ ဘိ ံ သူပ ဂါတိ၊ တာ ဝ တိ ံ သူပ ဂေါ ဟူသည်ကား၊ တာ ဝ တိ ံ သ ဒေ ဝ ကာ ယံ၊ တာ ဝ တိ ံ သာ နှ တ် ဘို့ ၏ အ ပေါင်းလို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တာ ဝ တိ ံ သ ဘာ ဝ နှ ံ၊ တာ ဝ တိ ံ သာ နှ တ် ဖြည့် သို့၊ ဥပပဇ္ဇနဝ ဟေ နှ၊ ပဒိုသ ံ ဆ ဗ ာ ဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥ ပ ဂ တော ရောက်ပြီ၊ သော သံ။ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဝတ္တနယ ဗေ ဝ ။ ဆို အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ ကရဏီယ ဝိမာနဝတ္ထုနှ ။ ကရဏီယ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထ၀ဂ်-၂-ဒုတိယကရဏီယ ဝိမာနဝတ္ထု။

သတ္တမ ဝိမာနံ၊ သတ္တမ ဝိမာနဝတ္ထု သည်၊ ဆဋ္ဌ ဝိမာနသဒိသံ၊ ဆဋ္ဌ ဝိမာန ဝတ္ထုနှင့်တူ၏။ ကေ ဝ လံ၊ သ ဒ္ဓ သ ကိ။ တတ္ထ၊ ထိုဆဋ္ဌ ဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ဥ ပါ သ ကေ နှ၊ ဥ ပ ါ သ ကာ သည်၊ ဘ ဂ ဝ တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား အား၊ အာ ဟာ ရော။ ဆွမ်းအဖျော်စသော အာဟာရကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဒုဝေ ဤ သတ္တမ ဝတ္ထု၌၊ အညတ ခုသ၊ အမှတ်မရှိသော။ ထေ ရ သ ၊ မ ထေ ရ ၏ အား၊ အာ ဟာ ရော၊ ဆွမ်းအဖျော်စသော အာဟာရကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးလှူအပ်၏။ ။ သော သံ။ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဝတ္တနယ ဗေ ဝ ။ ဆို အပ်ပြီးသောနည်းရှိ သည်သာလျှင်တည်း။ ။ တေ နှ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥ စ္စ မိ ဒံ(လ) ပ ဘာ သ တိ တိ၊ ဥ စ္စ မိ ဒံ(လ) ပ ဘာ သ တိ ဟူ ၍ ၊ ဝ တ္ထုံ၊ မိ နှ် အ ပ် ပြီ။ မ ဟာ နု ဘာ ဝ ၊ ကြီးသော တန်

ခိုးအာနုဘော်ရှိ၊သော၊ဒေဝ။နှတ်သား၊တာ၊သင်နှတ်သား၏၊ မကြိတ်ရုက်၊ ပတ္တြာပြား၊ဖြင့်ပြီး၊သောသည်တိုင်ရှိ၊သော၊ ဆုံ့ဝိမာန်၊ ဤဖိမာန်သည်၊ ဥစ္စာ၊ ဖြင့်၏၊တာသား၊ထိုဖိမာန်၏၊ ပမာဏ၊အတိုင်း၊အရှည်သည်။ သမန္တာ၊တော၊ ထက်ဝန်း၊ကျင်မှ၊နွေ၊ဒသ၊ယာဇနာ၊နှင့်၊တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဠုရိယထန်း၊ကျောက်မျက်ရွဲ့ဖြင့် ပြီး၊သော သည်တိုင်ရှိ ကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ဖြင့်ပြော်ကုန်သော၊ သတ္တသတော၊ ရုနစ်ရာ အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ ကူဋာဂါ၊ရာ၊ရုသစ်မှန်ဖြင့် တို့သည်၊သန့်ရှင်းကုန်၏။ တာသံဘသံဘူမိယံ၊ ထိုထိုမြေအရပ်၌၊ ရှင်ဗြဟ္မာ၊ရှေ့ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့် ခင်းစီအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ၊တင့်တယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၉ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီး၊သော ဇာနုဘော် ရှိ၊သော၊ ဒေဝ၊ နှတ်သား၊ တည်း၊ ထိုဖိမာန်၌၊ ဟိ၊ သင်နှတ်သား၊သည်၊ အာ၌ဝသိ၊ နေ၏။ ဂန္ဓပါနံ၊ ကောင်း၊သော၊အနံ့ရှိ၊သော၊အ၊ဖျာ်ကို၊ဝိ၊ဝသိစ၊သော၊ကင်လည်း၊သော၊ကင်း၏၊ သုခ၊ဘော၊ဇနံ၊သုခ၊ဘုတ်၊ဘော၊ဇဉ်ကို၊ခါ၊ဒသိစ၊သုံး၊လည်း၊သုံး၊သော၊ကင်း၏၊ ဝတ္ထု၊ ချို့သာ၊သော၊အသံရှိကုန်သော၊ဒိဗ္ဗာ၊ နှတ်ခွဲဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဏာ၊စ၊ ဘေ၊ကင်း၌ရှိသည်လည်း။ ပဝဒန္တိ၊မြည်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့်သင်၏ဖိမာန်ခွဲ၊ဒိဗ္ဗာ၊ နှတ်ခွဲဖြစ်ကုန်သော၊ ရုသာ၊ ကောင်းမြတ်သော၊အ၊ရသာ ရှိကုန်သော၊ပဉ္စ ကာ၊မဂုဏာ၊ငါး၊ပါး၊သော၊ကာ၊မဂုဏ်တို့ရှိသည်၊ သင်ပိုင်ကုန်၏၊သုဝဏ္ဏ ဆန္ဒာ၊ရွှေဟန်ဆော်ရှိဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၊အပ်ကုန်သော၊နာ၊ရိယောစ၊နှတ်သမီး၊တို့ သည်လည်း၊နစ္စန်း၊ကမြူ၊းကုန်၏။ ၊ကေန၊အာ၊ယပ်ကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့် ဟေ၊ သင်နှတ်သား၊အား။ ဇော၊ဒိ၊သော၊ ဤသို့သော၊ဘော်ရှိ၊သော၊ ဝဏ္ဏာ၊ အရောင်အဆင်း၊သည်။ ဇာ၊တော၊ဖြစ်သ၊နည်း(၀)၊ကေန။အာ၊ယပ်သို့၊သော ကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊ ဟေ၊ သင်နှတ်သား၏။ ဝဏ္ဏာ၊စ၊ အရောင်အ၊ဆင်း သည်သည်း၊သဇ္ဇ၊ဒိ၊သ၊ ခပ်သိမ်း၊ကုန်သော၊အ၊ရပ်မျက်နှာ၊တို့ကို၊ပ၊ဘာ၊သ ဟိ၊ထွန်း၊လင်း၊စေနိုင်သ၊နည်း။ ၊မာ၌လာ၊နှုန်း၊အ၊ရှင်မော၌သာန်သည်၊ ဝုန်ဆို ဟော၊မေ၊အပ်သော၊သော၊ဒေ၊ဝ၊ဗ္ဗော၊ ထိုနှတ်သား၊သည်၊အ၊ဗ္ဗ,မ၊နော၊ နှစ်သက်၊သော၊စိတ်ရှိသည်၊ဟု၊တ္တော၊ ဖြစ်၍(၀)၊ဆုံ့ဝ၊လံ၊ ဤ၊အ၊ကျိုး၊သည်၊ ယ၊သ၊ကမ္မ၊သ၊ အ၊ကြောင်ကုသိုလ်ကံ၏ ဝ၊လံ၊အ၊ကျိုး၊သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီး၊သော ဇာနုဘော် ရှိ၊သော၊ဘိ၊ဣ,ဟု၊ ရှင်ရဟန်း ဝိ၊ဟာ၊နုတာ၊သိ၊တတ်သော၊ ဂဏ်တော်၊ဝ၊ပညာ၊ရှိသည်၊ ဝုညာ၊နိ၊ကောင်း၊မှ တို့ကို၊ကရေကိယာ၊နိ၊ပြုအပ်ကုန်၏။ သမ္ဘ,တသု၊ ကောင်း၊စွာ၊ကျင့်လေ့ရှိ ကုန်သော၊ယ,ဇ,ဘိ,ဣ,သု၊ အ၊ကြောင်ရဟန်း၊တို့၌၊ ဒိန္နံ၊ပေး၊လှူ၊အပ်သော၊ဒါ၊နု

သည်မဟာပွလဲ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အဋ္ဌာယ၊အလို၌၊အညော။ ဧတာဝန်ကျေးဇူးတော်မူ၊ ဂါထာ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂ၊တာဝတော၊ကြွ ရောက်ပေ၏တကား၊အဟု။ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဏ္ဍ၊ ထိုရဟန်း၌၊ စိတ်ကို၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ တာဝတိံသုဝဏ္ဏ။တာဝတိံသာ နတ်အပေါင်းသို့ ကပ်သည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ တေန၊ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊တောဒိသော၊ဤသို့သောဟု၊သော၊ ဝဏ္ဏော အရောင်အဆင်းသည်၊ ဟောတေ။ဖြစ်၏။ တေန ထိုသို့သောကုသိုလ် ကံ ကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏောစ။ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဒ္ဒ ဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ။ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိသာကာသိ။ ဖြေကြား၏။ ၊ဒုတိယက ဒုကိယဝိမာန ဝတ္ထုနှာ၊ဒုတိယကဒုကိယ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၈-ပဌမသူစိဝိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္စမိဒံမဏိထူဏာနိ ဣဒံ၊ဥစ္စမိဒံမဏိထူဏံဟု သောဤဝတ္ထုသည်၊သူ စိဝိမာနံ၊သူစိဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ထိုဝတ္ထု၏ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း သည်၊ကား၊အဝတယ်နည်း ။ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး ဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန။ ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာတောသာ ရိပုတ္တသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ၏အား၊ စိဝဂေါမုံ၊ သက်နန်းချုပ် သောအမှုကို၊ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊သူစိယာ၊အပ်ဖြင့်၊ အဏ္ဍောစ၊အလိုရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုအရှင်သာရိ ပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းခံခြင်း ဌာ၊စရဏ်ကြွ၊ကြွသွား၊သည်ရှိသော်။ ကမ္မာရသ၊ပန်.ဘဲသမား၏၊ဂေဟ.နေ ရာ၊အိမ်တံခါး၌၊အဋ္ဌာသိ၊ရပ်တော်မူ၏။ တံ၊ထိုသာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ကမ္မာ၊ရော၊ပန်း၊ဘဲသမား၊သည်၊ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကေန၊ အာသယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ အဏ္ဍော၊ အလိုရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ။ လျှောက်ထား၏၊ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သော၊စိဝဂေါမုံ၊သက်နန်းချုပ်သောအမှု သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သူစိယာ၊အပ်ဖြင့်၊အဏ္ဍော၊အလိုရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ

ပ်ံနှံ့ဆိုး၏၊ ကမ္ဘရောပန်းဘဲသမားသည်၊ ပဿနမာနသောကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာဘပရိယောသိတာ၊ ပြုလုပ်၍ပြီးကုန်သော၊ နွေသူဗိ ယောနှစ်ချောင်းသော အင်တို့ကိုဒဿာ။ ပေးသူ၍၊ ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊ ပုနဝါ၊တဘန်လည်း၊သူဗိယာ၊အင်ပြင့်၊အဝေး၊အလိုရှိသည်၊သတိ၊ရှိလတ် သော်၊မမ။ တပည့်တော်အား။ အာစိဏ္ဏပျာထ၊ ကြာ.တော် ပါ၊လော၊ ရှာဘိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊လျှောက်ဘား၍၊ ပဋ္ဌပတိမ္ဘိတေန။ ငါးပါ၊သောတည် ခြင်း၊ဖြင့်၊ဝန္ဒီ၊ ရှိခိုး၏၊ထေရော၊ မထေရ်သည်၊တသ၊ ထိုပန်းဘဲသမား အား။ ဘန္ဓနမောဒနံ၊ ဘန္ဓနမောဒနာ ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပဏ္ဍမိ။ ဖဲကြွတော်မူ၏။ သော၊ထိုပန်းဘဲသမား၊သည်၊အပရဘာဂေ၊နောင်အခါ၌၊ ကာလံကတ္တာ၊ရု တော၍၊တာဝတိံသေသု၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဘုံ၌၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လေ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် သည်၊ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စဉ်ရှာ။ ကြွသွား၊တော်မူ သည်ရှိ၊သော်၊တံဒေဝပုတ္တံ၊ထိုနတ်သား၊ကို၊မဏိတူနှုန်း၊ပတ္တမြား၊သည်တိုင် ဖြင့်ပြီး၊သောသည်ဘိုင်ရှိသော၊ ဇုန်ဝိမာန်၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စာ၊ဖြင့်၏(ပ)။ ဒေဝ၊နတ်သား၊ကား၊သင်နတ်သား၏၊ ဝဏ္ဏော၀၊ အရောင်အဆင်းသည် တည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း၊တော်၏ပစေနိုင်သနည်း။ ဇုတိဇုမာဟိ၊ဂါထာဟိ၊ဤဂါထာတို့ ဖြင့်၊ပုစ္ဆိ။ မေး၊တော်မူ၏။ ၊သော၊ဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သား၊သည်၊အတ္တာ မနော၊ဖွဲ့သ၏ဝမ်း၊ဖြောက်သည်ဖြစ်၍ ဇုန်ဗလံ၊ဤအကျိုး သည်၊ယသ ကမ္မသ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ဗလံ၊အကျိုး၊သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊မဟာ နုဘာဝ၊ကြီး၊သော၊တန်ခိုး၊ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ယံ၊ဒေယျဓမ္မံ၊အကြင် လှူတတ်ယပါ ဘွယ်ကို၊ဒဒါတိ၊ပေးလှူ၏။ ကိုလှူတတ်ယပါ ဘွယ်ကို ၏၊ဗလံ၊အ ကျိုး၊သည်၊ တံတာဒိသမေဝ၊ ထိုလှူတတ်ယပါ ဘွယ်နှင့်တူ၊သော သ၊တောရှိ သည်သာလျှင်၊နဟောတိ၊ဖြစ်သည်မဟုတ်၊သေး၊အထ၊ခေါ်။ ဝင်စစ်ခေသ ကား၊တ၊တော။ ထိုလှူတတ်ယပါ ဘွယ်ထုတက်၊ငါပူလတ၊ရှိ၊ပြောသည်သာလျှင် ဖြစ်၊သော၊ဗလံ၊ အကျိုး၊သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ယဉ္စေ၀၊အကြင်သင် ရှား၊ရှိသောလှူတတ်ယပါ ဘွယ်ကို၊သော်လျှင်၊ ဒဇ္ဇာဒဇ္ဇေယျ၊ပေးလှူပြား၏၊တ၊ဇ္ဇေ ၀၊ထိုပေးလှူခြင်း သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ဖြတ်၏။ ကသ္မာ၊အ၊ဘာ၊ယ် ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊မ၊သာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊သူဗိဒိန္နာ၊အပ်ကိုပေးလှူ၏ သည်ရှိ၊သော်၊သူဗိမေ၀၊အပ်သည်ပင်လျှင်၊မ ဗ္ဗံ၊အကျွန်ုပ်အား၊သေယျော ဖြတ်သည်၊ဟာ၊ဘိ၊ဖြစ်၏။ ၊တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်

အား။ တောဒိသော။ ဤသို့သောဟာ၏သော၊ ဝဏ္ဏောအရောင် အဆင်းသည်၊ စာတောဖြစ်၏(၀)တနေ့ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ။အကျွန်ုပ်၏ ဝဏ္ဏောစ၊အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ။ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဤတို့။ ဤသို့ဝိသေသဧတိုးဖြေကြားပြီး။ ။

တဟ္ဟ။ထိုဂါထာ၌၊ ယံဒေဝါတိတိ၊ ယံဒေဝါတိဟူသည်ကား။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သောဟာ၏သော၊ ဒေယျမဲ့ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒေဝါတိ၊ပေးလှူ၏။နတ်ဟေား တိ၏။နတ်ဟောတို ဟူသည်ကား။ တသေးထိုလှူဘွယ်ဝတ္ထု၏၊တာဒိသမေ၊ထိုဝတ္ထုနှင့်တူသောသောဟာ၏သည်သာလျှင်ဖြစ်သော ဖလံ၊အကျိုးသည်၊ နဟောတိ၊ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး။ အထခေါ၊စင်စစ် သော်ကား၊ ခေတ္တသမ္ပတ္တိယာစ။ အလှူခံတည်းဟူသော ခေတ်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ စိတ္တသမ္ပတ္တိယာစ။ စိတ်စေတနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တတောဝ၊ထိုလှူဘွယ်ဝတ္ထုထက်၊ ဝိပုလတရံ၊ အဝေးသပြင့် ပြန့်ပြားသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥဠာရတရမေဝ၊အဝေးသပြင့်ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ဖလံ၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တာသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ယဠ္ဟေ ဝဒဠ္ဟာ တဠ္ဟေ ဝသေ ယျာတိ။ ယဠ္ဟေ ဝ ဒဠ္ဟာ တဠ္ဟေ ဝသေ ယျာ ဟူသည်ကား။ ကိုယ်ခြေ၊ တရုံ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ထင်ရှား၏သော။ ယံ၊အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဒဠ္ဟာ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ တဠ္ဟေ ဝ တ၊ ဒေ ဝ။ထို မိမိ၌ထင်ရှား၏သော တရုံ တခုသော ဝတ္ထုကို ပေးလှူခြင်း သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ယသ္မာ ကသ္မ စိ၊ အမှတ် မရှိသော၊ အနဝဇ္ဇသ္မိ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဒေယျမ္မေ ဃ၊ ပေးလှူအပ်သော်လည်း ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါနမေဝ၊ ပေးလှူခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဟိ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ မယာ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ သူစိမ်းနှား၊ အပ်ကိုလည်းသည်၏သော်၊ သူစိ၊ မေ ဝ၊ အပ် သည်ပင်လျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ သူစိ ဒါနမေ ဝ၊ အပ်လှူသော အလှူသည် သာလျှင်၊ မယ်။ အကျွန်ုပ်အား၊ သေယျံ၊ မြတ်သည်၊ စာတံ၊ ဖြစ်၏။ ယတော၊ အကြောင်းအပ်ဟူသော အလှူကြောင့်။ ဤဒီသိ၊ ဤသို့သော ဟော၏သော၊ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤနတ်ဌ ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ မယာ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ နတ်သား၏ အလိုတည်း၊ ။ သူစိ ဝိမာနဝတ္ထုနာ။ သူစိ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-မဟာရုထဝဂ်-၉-ဒုတိယသူစိုးမိမာနဝတ္ထု။

ဥဒ္ဒပိဒံမကိုကူဏာန္တိ ဣဒံ၊ ဥဒ္ဒပိဒံမကိုသူဏာဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊ ဒုတိယသူစိုးမိမာန်။ ဒုတိယသူစိုးမိမာန ဝတ္ထုတည်း။ ။တာသေးထိုဝတ္ထု၏ ဥပဒ္ဓတ္တိဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကားဧခဘယ်နည်သည်း။ ဘဂဝါဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေးရာဇကြွေဟင်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေးဝေဠုဝန်းကျောင်းတော်၌၊ ပိဟာရကိုးနေသော်မူ၏။ တေနသမယေနုထိုအခါ၌၊ ရာဇာဟဝါသိ၊ ရာဇကြွေဟင်ပြည်၌ နေသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝုဏ္ဏကာရော အမတ်လျှိုသမားသည်၊ ဗိမာဝေပေဋ္ဌဂကာ ကျောင်းကိုကြည့်လိုသည်၊ ဟုတ္တွား ဖြစ်၍၊ ဝေဠုဝန်း ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတောသွား၏။ တဿ ဝေဠုဝနေ၊ ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ကတသူစိယော ဓိမိ ဟုသည်ပြုလုပ်အပ်သောအပ်ဖြင့်စိုက်ထားကုံ။ သိမ္ဘုန်ရှုပ်သော အညာကရုံ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ရှေဟန်းကို၊ ဒိဿွာ၊မြင်၍၊ သူစိုးယောအပ်ကို ဟု၊ အာဒါသိ၊ ပေးလျှောက်၏။ ။ သော သံ ကြောင်းကိုနည်သော၊ သမ္ပဒါ၊ အလုံးရုံသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယ ခေါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

မကိုသူဏာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော သည်တိုင်ရှိသော၊ ဣဒံပိမဒန်၊ ဤဓိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ မြင့်၏၊ (၀)ကောသင်၏၊ ဝဏ္ဏာစား အာရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သမ္ဘဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အာ၊ပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတော်မူ၏ဟု ဆိုနည်း ဣတိ၊ ဤသို့ဝုဏ္ဏ၊မေး၏၊ သော ဒေဝဝုဏ္ဏော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္ထမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(၀)ဆုံဝလံ ဤ၊ခကျိုးသည်။ ကသသကမ္ဘသ၊ အကြောင်းကုသိုလ်တံ၏၊ ဖလံ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရှေဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿ ဘူ လူဖြစ်၍၊ မနုဿဘူ၊ သောလူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ရုဒ္ဓိမာ ယဝ၊ ဘိယာ၊ ခေါ်သော၊ ကိုယ်၏အဖြာ်၌၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဝိခုဒ်၊ ဥာဝ အစစ်ရှိသော၊ အာညစ်အကြေ၊ ခွာင်းသော၊ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သော၊ အနာဝိလံ၊ မသန့်ကင်းကျူ၊ သော၊ ဘိက္ခုံ၊ ရှေဟန်းကို၊ အဒ္ဒသံ၊ မျှ၊ မြင်ခဲ့ဘူး၏။ မဟာနုဘာဝ ကြီ သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရှေဟန်း အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဘာ၊ နွား ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တွား ဖြစ်၍၊ ဃသ်ား ဓိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါ၊ ဏိသ၊ လက်ဆန်ဖြင့်၊

တဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ သူစိုး။အင်္ဂါ၊အာဒါသီ။ပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ ။တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော။ ဤဝိုသတောရှိ သော၊ ဝဏ္ဏော၊ အာရောင် အဆင်းသည်၊ ဗေ-တောဖြစ်၏၊(ပ)တေန၊ထို ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အာရောင်အဆင်းသည် လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ။ ခပ်သိပ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ။ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ။ဣတိ။ဤသို့။ ဝိသဒ္ဒေတိ။ဖြေကြား၏။ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးရုံသောစကားရပ်သည်၊ဝတ္ထုနယမော၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာသျှင်တည်း၊ ။ဒုတိယသုစိဝိမာနဝဏ္ဏနာ။ ဒုတိယသုစိ ဝိမာနဝတ္ထု၏အာဘွင့်သည်။နိဗ္ဗိတာ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၁၀-ပဌမနာဂဝိမာနဝတ္ထု။

ဘုသုက္ကခန္ဓံ အဘိရုယ္ဟ နာဂန္တိ ဣဒံ၊ သုသုက္ကာခန္ဓံ အဘိရုယ္ဟ နာဂံဟု သောဤဝတ္ထုသည်၊နာဂဝိမာနံ၊နာဂဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊တဿ။ထိုဝတ္ထု၏၊ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘဝယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ထိုအ ခါ၌၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌။ ဝတ္ထုနယေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရီကို၊ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊တာဝ တိံသာဘဝနံ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊သဗ္ဗသေတံ၊ကိုယ်လုံးဖွေးဖွေးဖြူသော မဟာနဂ်၊ကြီးစွာသော။ ဒိဋ္ဌနာဂံ၊ နတ်ပြည်၌ ဘန်ဆင်းအပ်သောဆင်ကို၊ အဘိရုယ္ဟ၊တက်စီး၍၊ မဟာနဂ္ဂနေ၊မျှားစွာသော၊ပရိဝါ၊နေ၊အခြံအရံနှင့်၊ မဟာတာမဟာနဂ္ဂနေ၊ကြီးကျယ်စွာသော။ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊နတ်တို့၏တန်ခိုး အာနုဘော်ဖြင့်၊အာကာသေန။ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂစ္ဆန္တံ၊သွားသော၊သဗ္ဗာ ဒိသာ၊အလုံ၊ရုံသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ စက္ခေါဝိယစ၊လက်ဝဲသို့ရင်း၊သူရိ ယောဝိယစ၊နက်ဝဲသို့ရင်း ဩဘာသယမာနံ။ ထွန်းလင်းတောက်ပသော၊ အညတရံ။ တယောက်သော်၊ဒေဝပုတ္တံ။ နတ်သား၊ကို၊ အဒ္ဒသ၊မြင်တော် မူ၏။ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၍၊ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ သောဒေဝပုတ္တော၊ထို နတ်သားသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏၊

အထ။ ထိုသို့ကပ်သောအခါ၌၊သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊တ
တော၊ထိုဆင်ထက်မှ ဩရုယှု၊ ဆင်းသက်၍၊ အာယသ္မန်မဟာမောဂ
လာန်းအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၊အဘိဝါဒေသွား။အလွန်ရှိသော စွါ
ရှိခိုး၍၊အဆွေလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဋ္ဌယှားချီ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏၊အထ၊ထိုသို့ရပ်
သောအခါ၌၊ထေရောမဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ သုသုက္ကာခန္ဓာ်ကြီးအာ
ဒီနှာ၊သုသုက္ကာခန္ဓ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဟာသ။ ထိုနတ်သား၏။ သမ္ဘတ္တိ
ကိုကြွနမူခေနာ၊ပြည့်ရုံခြင်းကို ကြားရှင်းအင့်ငြားမူသ၊ဖြင့်။ ကတာကမ္ဘံ၊ ပြုခဲ့
ကူးသောကုသိုလ်ကံကို။ ပုန္ဓိ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား။
တို့၊သင်နတ်သားသည်၊သုသုက္ကာခန္ဓ ၊အလွန်ပြူသောကျောက်ကုန်း လည်
ကုပ်ရှိသော၊ အကာဝိန်း၊ အပြစ်လည်း မရှိသော၊ ဒန္ဒ ၊အစွယ်ရှိသော။
ဝလီ ၊ကြီးသောခွန်အားရှိသော၊မဟာဇဝံ၊ အလွန်လျှင်မြန်သောအဟုန်ရှိ
သော၊အာဘိရယ်၊တက်စီးအပ်သော၊ဂဇဝေရုံ၊ဆင်မြတ်ဖြစ်သော၊သုကပ္ပိ
တံ၊ကောင်းစွာဖွဲ့အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊နာဂံ၊ဆင်ကို၊အာဘိရယ်၊တက်
စီး၍ ဝေဟာယသံ၊ဟင်းလင်းအပြင်ရှိသော၊ဆန်ခွာလိုကွေ့ကောင်းကင်၌
ခိုသိန်းခွာ၊ထိုင်နေလျက်၊ ဣမေ၊ဤအရပ်သို့၊ အာဂမာ၊ လာရောက်၏။ ၊
ဟာ၊ သင်နတ်သား၏။ နာဂသာ။ဆင်ပြောင်၏။ ဒုဝေယုန္ဓစ်ချောင်းကုန်
သော၊ ဒန္ဒေသု၊ အစွယ်တို့၌၊ အဇ္ဇောဒိကား၊ ကြည်လင်သောရေရှိကုန်
သော၊ ပေါက္ခရဏီယော၊ရေကန်တို့ကို၊ သုနန္ဒိတား၊ကောင်းစွာဘန်ဆင်း
အင်ကုန်၏။ ဘဏ္ဍ၊ထိုရေကန်တို့၌။ ပဒုမိနိယော၊ပဒုမာကြာတို့သည်၊ သု
ဇာတာ၊ကောင်းစွာပွင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ပဒုမေသုစ၊ပဒုမာ
ကြာတို့၌လည်း။ ဘုရိယာဂဏာ၊ ဘုရိယာ အင်ပေါင်းတို့သည်၊ ပဝဋ္ဋရေ
ဖြည့်ကုန်၏။ဘာ၊သင်နတ်သား၏၊နောဟာ၊ယော၊နှလုံး၊အလိုကိုဆောင်
တတ်ကုန်သော၊ ဣမာ အဆွေ၊ရား၊ယား၊ ဤနတ်သမီး တို့သည်၊ နစ္စန္တိ၊စ
ကသည်းကကုန်၏၊ဂါယန္တိ၊စ၊ သီချင်းသည်းသီကုန်၏။ ၊တွံ သင်နတ်
သားသည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိ၊ဘဏ္ဍော၊နတ်ဒ္ဓဖြစ်သောပြည့်ရုံခြင်း၊သို့ရောက်သည်ဖြစ်
၍ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ ဒေဝ၊ဖြစ်၏၊
မနုဿဘူတော၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော၊ ကိံ ပုညံ၊အာဘယ်
ကုသိုလ်တံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အာဘယ် ကုသိုလ်တံ
ကြောင့်၊ တွံ၊သင်နတ်သားသည်၊ ဧवံ၊လိတာ နုဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်း
တောက်ပသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသည်၊ ဒေဝ၊ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊
အာဘယ် ကုသိုလ်တံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သား၏၊ ဝေဏ္ဏော၊စ၊အရောင်

အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊သုသုက္ကာခန္ဓန်၊သုသုက္ကာခန္ဓံ ဟူသည်ကား၊သုဒ္ဓသော တခန္ဓံ၊ အလွန်ဖြူသောကျောက်ကုန်းလည်ကုပ်ရှိသော၊ တသေ နာဂသော၊ ထိုဆင်ပြောင်အား၊စတ္တာရောပါဒါ၊အခြေလေးချောင်းတို့လည်း၊ကောင်း၊ ဝတ္ထိကော သမုဒ္ဓပဒေသော၊ သိုဒ္ဓိမိမ်အဝ အရုပ်လည်း၊ကောင်း၊ ဥတောကဏ္ဏာ၊နှားနှစ်ဘက်တို့လည်း၊ကောင်း၊ဝါလဓိ၊အမြီးလည်း၊ကောင်း၊ ဆွတိ၊ ဤသို့၊ ဤကြောက်၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရုပ်ကို၊ ရဏ္ဍိဝေ့ဝ၊ လွှတ်၍၊ သဗ္ဗောကာယော၊ကိုယ်အလုံးသည်၊ကိုယ်ပြည့်ပါသောတော၀။ အကယ်၍ကား ဖြူ၊သည်သာလျှင်တည်း။ ပနတထာပိ၊ထိုသို့ပင်ဖြူ၊သော်လည်း၊ ခန္ဓပဒေ သဿ၊ကျောက်ကုန်းလည်ကုပ်အရုပ်၏၊သာတိသယ၀ေ၀လတရုတာယ၊ အလွန်ဖြူ၊သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုသုက္ကာခန္ဓန်၊သုသုက္ကာခန္ဓံ ဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ။နာဂန်၊နာဂံဟူသည်ကား၊ဒီဃံ၊နတ်ဌဖြစ်သော၊ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကို၊အကာစိန်၊အကာစိနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေ သံ၊အပြစ်မရှိ သော၊ သဗ္ဗသလ္လာကိတလကာဒိ ဆဝိဒေါသဝိရဟိတံ။ ချွတ်ကျားသော အရေခွံအကွက်ရှိခြင်းအစရှိသော အဆင်း၏အပြစ်ဒေါသမှ လွတ်သော၊ ဆွတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အကြွေ၊အနက်တည်း၊အာဇာနိယန်၊ ဝိ၊အာဇာ နိယံဟူ၍လည်း၊ ပါဋ္ဌိ၊ပါဋ္ဌိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အာဇာနိယလက္ခဏူပေတံ၊ အာဇာနည်မှန်ဆင်ကျ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဆွတိအယံ ဤသည်ကား၊ အကြွေ၊အနက်တည်း။ ဒန္တိန်၊ဒန္တိံ ဟူသည်ကား၊ဝိပုလရုစိဒန္တ၀န်၊ ပြန့်ပြောကြီး၊ကျယ်ဝန့်တယ်သော အစွယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဗလိန်၊ဗလိ ဟူသည်ကား၊ ဗလ၀န်၊မဟာဗလံ၊ ကြီး၊သောခွန်အား၊ရှိသော၊ မဟာဇ ဝန်၊ မဟာဇဝံဟူသည်ကား၊ အာဘိဇဝံ၊အလွန်လျှင်မြန်သော၊သွား၊ခြင်း၊ရှိ သော၊သိဃဝါဒိ၊လျှန်မြန်စွာသွား၊တတ်သော၊ဟုန်၊တဘန်။ အာဘိရုယ္ဟာတိ ဣဒေ၊အာဘိရုယ္ဟဟူ၊သော ဤပါဋ္ဌ၌။အနုနာသိကသော၊ပေါ်။ နိဂ္ဂဟီတ်၏ကျေ ခြင်းကို၊ ဒဠ္ဍဇ္ဇော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အာဘိရုယ္ဟံ၊အာရောဟနီယံ၊ တက်စီးဆဲ တက်စီး၊ခြင်း၊ဌါထိုက်သော။ ဆွတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ ဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်။ ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ သောသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကား၊ရေ၊သည်၊ ဝတ္ထုနယမေ၀။ ဆို အပ်ပြီးသောနည်း၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇေ၀ပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ထေရေန၊ မ၊ထေရ၏မြတ်သည်၊ ပုဗ္ဗော၊မေးအပ်သော၊ ဒေ၀ပုတ္တော၊နတ်သား၊သည်၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ကတကမ္မံ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သောကုသိုလ်ကံကို၊ကထေန္တော၊ဖြေ

ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ။အဌေ၀(လ)ပဘာသတိတိ၊ အဌေ၀(လ)ပဘာ
သတိဟူ၍။ ဗုဒ္ဓမဟာဝိဂါထာတိ၊ ဤပါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။
မ ဟာနုဘာ၀။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော၀်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘ၀၌၊ ပ၀ေဏီ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ၊ ဒိမိဉ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိတိ လက်တို့ဖြင့်၊ အဌေ
၀၊ ရှစ်ပွင့်အကျိုင်းခရေသို့ရှိသည်သာ ဝှေ့ဖြစ်ကုန်သော၊ မဏ္ဍပုပ္ဖာနိ၊ ကြွေ
ကျကုန်သောပန်းပွင့်တို့ကို။ ကသ္သပဿ၊ ကဿပဘုရား၏။ ကသ္သပအမည်တော်ရှိသော၊
ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပသို့၊ ရွှေစေတီ၌၊ အဘိရောပေသိ။ တင်
လှူခဲ့ကုန်၏။ မဟာနုဘာ၀၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော၀်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်
ရဟန်း။ ကေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဧ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဧတာဒိသာ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏(၀)။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ တွန်းလင်းတောက်ပစေ
နိုင်၏။ ။ဘဒ္ဒသာ ထိ ဂါထာ၏။ ဒုတ္ထော။ ဒုနက်ကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၀၌၊ ကဿပဿမှာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ကဿပဘုရားမည်တော်ရှိ သော
ဘုရားရှင်၏၊ ယောဇနိကော၊ အမြင့်သစ်ကိုးယူဇနာတိုင်တိုင်ရှိ သော၊ ကနက
ထူပေ၊ ရွှေစေတီ၌၊ ဝဏ္ဏော၊ ပန်းဝတ်ညှာမှု၊ မဂ္ဂိတ္ထာ၊ လွတ်၍။ ဂန္ဓမူ
လေ၊ ချုံ၏အနီး၌၊ ပတိတာနိ၊ ကျကုန်သော၊ အဋ္ဌ ရှစ်ပွင့်ကုန်သော၊ မုတ္တ
ပုပ္ဖာနိ၊ ကြွေကျသောပန်းတို့ ကို၊ လဘိတ္ထာ၊ ရ၏။ တာနိ၊ ထိုပန်းတို့ကို၊
ဂဟေတ္ထာ၊ ကောက်ယူ၍။ ပူဇနဝသေန၊ ပူဇော်သည်၏အစွမ်းဟု၊ ဖြင့်၊
ပ၀ေဏီ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ အဘိရောပေသိ
ပူဇော်သို့ ပူဇော်တင်လှူပြီ။ ။

ကိုရုဲ့အဆင့်စကားကြားဟူးသည်ကိုဆိုဧ,ကွ,ကား အဝတ်ကောလွန်လေကြီး
သောအခါ၌။ ကဿပသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ။ ကဿပရှင်တော်ဘုရားသည်၊ ပရိ
နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသော်၊ ယောဇနိကော၊ တယူဇနာအ
တိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကနကထူပေ။ ရွှေစေတီတော်လည်း၊ ကာရိတေ။ တည်
လုပ်ပြီးသော်၊ သပရိ၀ါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော၊ ကိကီ၊ ကိုကိုအ
မည်ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၀ေ၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်လည်း၊ ကောင်း
နာ၀ရာစ၊ ပြည်သူ့ပြည်သားတို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ နေ၊ မောစ၊ နို့ကုံ့သူတို့
သည်လည်း၊ ကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုန်တိုင်းသားတို့သည်လည်း၊ ကောင်း
ဒိ၀ေ သေ ဒိ၀ေ သေ။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ပုဗ္ဗပူ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရော၊ ပြု

ကုန်၏၊ တထား၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား ဖြင့်။ တသူ ထိုသူတို့သည်၊ ကရောဏာ နှင့်သူ။ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဝုဗ္ဗာနိ ပန်းတို့သည်၊ မဟာ ရွှေနန်စ၊ အဘိုးအမျှားထိုက်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဒုလ္လဘာနိစ၊ ခဲခဲကုန်သည် လည်းကောင်း ၊အဟောသိုး ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌ ကော၊ တယောက် သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ မာလာကာရ ဝိထိယံ၊ ပန်းသည်တို့၏ ခရီး၌၊ ဝိစရိတ္တွာ၊ သွား လာလတ္တံ့ ကုန်၍ ကေမေကေနကဟား ပဏော၊ တသ ပြာ တသပြာ ဖြင့်၊ ကေမေကဲ ဝိဝုဗ္ဗံ တပွင့်တပွင့်သော ပန်းကို မှလည်း။ ဒေ၊ လ ဘန္တော၊ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌကဟာ ပဏာနိ၊ ရှစ်သပြာတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝုဗ္ဗာရာမံ၊ ပန်းအရံသို့၊ ဂတ္တိုး၊ သွား၍၊ မာလာကာရံ၊ ပန်းသည်ကို။ ဣမေဟိ အဋ္ဌကဟာ ပဏာဟိ၊ ဤရှစ်သပြာ ဟူ ဖြင့်၊ အဋ္ဌ ဝုဗ္ဗာနိ ရှင့်ပွင့်သော ပန်းတို့ ကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ဆိုး၏။ အယျော၊ အမောင်၊ ဝုဗ္ဗာနိ၊ ပန်းတို့သည်၊ နတ္ထိ နသန္တိ။ မရှိကုန်၊ သမ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာ သာလျှင်။ ဥပဓာရေတွာ ထုံစမ်ရှာ ဖွေ၍ ကြည့်ပြီးနောက်တွာ ဆက်တ၍။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်ကြ၏ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကြေလောကေတွာ ကြည့် ရှု၍။ ဂဏ္ဍာဝိ၊ ယူပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ၊ သော် ကြေ လော ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ယဒိ ဂဏ္ဍာသိ၊ အကယ်၍ ယူလိုသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယူလိုသည်ရှိ၊ သော်၊ အာရာမံ၊ ပန်းအရပ်သို့။ ပဝိသိတ္တွာ၊ ဝင်၍၊ ဂဝေသ ဟိ၊ ရှာသေတော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ သော၊ ထိ ဥပါသကာသည်။ ပဝိသိတ္တွာ၊ ဝင်၍။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ ပတိတာနိ၊ ကြွကျကုန် သော၊ အဋ္ဌ ဝုဗ္ဗာနိ၊ ရှစ်ပွင့်သော ပန်းတို့ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ မာလာကာရံ။ ပန်းသည်ကို၊ တာတ၊ အမောင်ပန်းသည်၊ ကဟာ ပဏာနိ၊ အသပြာတို့ကို၊ နဂဏ္ဍာမိ၊ မယူလို၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ ဣတရော၊ ပန်းရှာသောယောက်ျား သည်၊ အဟံ ငါသည်၊ ဟေ၊ ပန်းတိုး မပေးဘဲ၊ နအဇ္ဇေဝ၊ အလိုမရှိ၊ ဝုဗ္ဗာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘဂဝ တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ အား၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုး၍။ ကဟာ ပဏာနိ၊ အသပြာတို့ကို။ တဿ၊ ထိ ပန်းသည် ၏၊ ဟတ္ထေ၊ ရှေ့၌ ဌပေတွာ၊ ထား ခဲ့၍။ ဝုဗ္ဗာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စေတိယင်္ဃံ၊ စေတီ၏ ဘုံ၊ တော်အပြင်သို့။ ဂတ္တွာ၊ သွား၍။ ပဿန္တိယာ ကြည့် ညှိသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပူဇံ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထို

သူ့သည်းအပရုဘာဝေ။တပါးသောနောက်ကာလ၌၊ ကာလံကတ္တာ။ရုတော
၍၊တာဝတိံသေသု၊ဘာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌။ ဥပဋ္ဌိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တဘဏ္ဍ၊
ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယုကံ၊အသက်ထက်ဆုံး၌တွာ။
တည်၍၊ ပုနပိ၊တဖန်လည်း၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ပုနပိ၊တဘန်
လည်း၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ မှတိဝေ၊ဤသို့၊ အပရာပရံ၊ အဆက်
ဆက်၊ဒေဝေသု၊ယဝ၊ နတ်ပြည်တို့၌သာလျှင်၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်
သည်ရှိသော်၊ တ၊သောဝကမ္ပဿ၊ထိုကောင်းမွန်တံ၏ သာလျှင်၊ ဝိပါကာ
ဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းအား၊ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤဘဝတို့၌တွာ
ဘုရား ဖြစ်တော်မူရာကာလ၌လည်း။တာဝတိံသေသု၊တာဝတိံသာနတ်
ပြည်တို့၌၊ ဥပဋ္ဌိ၊ဖြစ်၏၊တံ ကာရဏာ။ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍
ဟေဠာ။ အာဟ၊ တ၊ဟူ၊အဒ္ဒသံ အညတရံ ဒေဝပုတ္တန္တိ အာဒိ၊ တ၊ဟူ၊အဒ္ဒ
သံ အညတရံ ဒေဝပုတ္တံ ဤသို့အစရှိသော စကား၊ကို၊ ရုတ်၊ဆိုအပ်ပြီ၊ ။

တံ ပနေတံ တံ ပနဧတေ ပဝတ္တိ။ ထိုအကြောင်းကို။ အာယသ္မာ မဟာ
မောဂ္ဂလာနော။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊မနုဿလောကံ၊လူ.ပြည်သို့
ဆောဂတ်ခဲ့၊ကြွလာ၍၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အာရောစေသိ၊
ကြား၊လျှောက် ၏။ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်။ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊
အဒ္ဓုပ္ပတ္တိ ကတ္တွာ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကိုပြု၍။ သမ္ဗတ္တပရိသာယ၊ရောက်
လာသော ပရိသတ်အား၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အား၊ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊
ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။သာဒေသနာ၊ထိုဒေသနာတော်သည်၊မဟာဇ
နသာ၊ လူများ၊အပေါင်း၊အား။ သာဓုကာ၊ အကျိုး၊ရှိသည်၊ အ၊ဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ဟု ဆို၊ဤသည်သာ အပြီး၊တည်း။ ။နာဂရိမာနဉ္ဇနာ၊နာဂရိမာန
ဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၍ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-မဟာရုဏဝဂ်-၁၁- ဒုတိယနာဂရိမာနဝတ္ထု။

မဟန္တံ နာဂံ အာဘိရုယှာတိ ဗ္ဗဒံ၊ မဟန္တံ နာဂံ အာဘိရုယှ ဟူသော၌
ဝတ္ထုသည် ဒုတိယနာဂရိမာနံ။နှစ်ခုမြောက်သောနာဂရိမာနဝတ္ထုတည်း၊
တ၊သ။ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊အ၊တယ်နည်း။ ။
ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည် ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး၊ဖြစ်သော
ဝေဠုဝန၊။ ဝေဠုဝန်းကျောင်း၊တော်၌။ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊တောနသမ
ယာန၊ထိုအခါ၌။ ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အညတရော၊တယောက်

သောဥပါသကောဥပါသကာသည်၊သင်္ခါ၊သင်္ခါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်ပသန္နော၊ကြည်ညိုသည်ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍ပျော်ရွှင်လေသုဝါးပါးကုန်သောသိလတို့၌၊ပတ်၌တောဂတည်၏၊ ဥပါသဝဒိုဝေသာ၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌၊ ဥပေါသထသိလံ၊ ဥပုသ်သိလကို၊ သမာဒိယတ်တွေ့၊ ကောင်းစွာ ခံယူ၍၊ ပုဒေဝတ္ထုနံနက်အခါ၌၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝိဘဝါနုရူပံ၊စည်းစိမ်ရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ ဒါနာနိ၊အလှူဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ သဟ၊မိမိသည်၊ ဘုဇ္ဇိတွေ့၊စားပြီး၍၊ သုဒ္ဓဝတ္ထု နိဝတ္ထော၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ဃုန္ဒုဇေရာ သင်္ကေါ၊ စင်ကြယ်သော ဒေါ်ရုံကို ရုံလျက်၊ ပဏ္ဍာဘာတွဲ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ယောဇုယျေန၊ မျှားသောအားဖြင့်၊ အဋ္ဌမ္ဂဿပါးကုန်သော၊ ပါနာနိ၊အဖျော်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွေ့၊ ယူစေ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတ္တွာ၊ သွားရောက်၍၊ သိက္ခာသံ လသသ၊ ရဟန်းအာပေါင်းအား၊ နိယျာဒေတွေ့၊ ဆောင်နှင်း၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဗြဟ်စွာဘုရား အထံတော်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွေ့၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဓမ္မံ တရား တော်ကို၊ သုဏာတိ၊နာ၏၊ ဒေဝ၊ဤသို့၊သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊သက္ကစ်ရှိသော၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ သိလမယဉ္စ၊ သိလဖြင့် ပြီးသည်သည်းဖြစ်သော၊ ဗဟုံ၊များစွာသော၊သုစရိတံ၊ သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံကို၊ ဥပစိနုတွေ့၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣဒေ၊ ဤလူ၏ အဖြစ်မှ၊ ရုတော၊ စုတော ခဲ့သည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏၊ ။ တသ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဝုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှုကံ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူ၊သော၊ မဟန္တော၊ကြီး၊သော၊ ဒိဗ္ဗော၊နတ်ဦးဖြစ်သော၊ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တံနာဂံ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီးကို၊ အာတိရယ်၊တက်စီး၍၊မဟန္တေန၊မျှားစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊အခြံအရံဖြင့်၊မဟန္တေန၊ကြီးစွာသော၊ ဒိဗ္ဗသုဘာဝေန၊နတ်တို့၏တန်ခိုး၊အာနုဘော်ဖြင့်၊ကာသေနကာသံ၊ ရံခါရံခါ၊ဥယျာနကီဠံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းဌာ၊ ဂန္တွာ တိုးသွား၏၊အသ၊ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ ဂတာ၊ဥတာယ၊သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သော အဖြစ်သည်၊ စောဒိယ မာနော၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဟုဇ္ဇိသမယော၊ ညဉ့်သန်းခေါင်းအခါ၌၊တံဒိဗ္ဗနာဂံ။ ထိုနတ်ဦးဖြစ်သော ဆင်ပြောင်ကို၊ အာတိရယ်၊တက်စီ.၍ မဟာတာမဟန္တေန၊မျှားစွာသော၊ပရိဝါရေန၊အခြံအရံဖြင့်၊ဘဂဝန္တံ၊ ဗြဟ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိ ဃာဝမိ၊ ရှိခိုးပူဇော်အံ့၊ မှတ်၊ဤသို့၊ ဒေဝလောက

ကောဝ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊အာဂတ်ကွဲ၊လာခဲ့၍၊ ကောဝလဂေါ်ထက် ဝန်းကျင်မှခေသုံးဆုံ၊သား၊ ပေဠုဝန်း ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို၊သြဝါ သောနန်း၊ထွန်းပင်၊ကောက်ပစေလျက်၊ ဟတ္ထိဂ္ဂန္ဓတောဝ၊ဆင်ကျောက် ကုန်းမှ၊ သြဝုယ်၊ ပေါက်ဆင်း၍၊ ဘဝဝန်း မြင်စွာဘုရား၊သို့၊ ဥပသက် ခိတ္တာ ချဉ်းကပ်၍၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိ၊ ဝေဒနာ၊ဒုတ္ထာ၊ရှိသော်စွာ၊ရှိခိုး၍၊ အဠလိ၊ လက်အုပ် ကို၊ ပဋ္ဌမ၊ချီ၍၊ မ ဘဝ၊ပျော်ရွှင်သော၊ ပရိဝါ၊ရှေ့၊ အာရှိအရံ၊ဖြင့်၊ ဧက ပန်း၊ဘင့်အောက်ကျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဠဝကိ၊ရုပ်၏၊ တံ၊ထိုနတ် သား၊ကို၊ ဘဝ၊ပေါ်၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမီးပေ၊အာနိုး၌၊ ဝိုင်းတော်၊တည် သော၊အာ၊ယသ္မာ၊ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ဝဂီ၊သော၊ဂဏ ဝိသမ ထေရ် သည်း၊ဘဝ၊ဝ၊တော်၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုညာယ၊ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း၊ဖြင့်၊ ဒုမ၊ဟိ၊ဝါ၊ထော၊ဟိ၊ ဤ၊ဂါထာတို့၊ဖြင့်၊ ပဒုမ်ပုဏ္ဏား။ ၊မဟာ နုဘာဝ၊ကြီး၊သော၊တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိ၊သော၊ဒေ၊နတ်သား၊ သြသဓိတာ ရကာ၊ သော်ကိုရှု၊ကြည်လင်သည်၊ သဗ္ဗဒိ၊သား ခပ်သိမ်း၊ကုန်သော အရှင် မှုက်နှာ၊တို့၊ကို၊ သြဝါ၊သောနန်း၊ထွန်း၊လင်း၊တောက်ပ၊စေလျက်၊ အနုပရိ ယာ၊ဘိဒေ၊ လှည့်လည်ကပ်ဝတ်ကို၊ တွံ့ သင်နတ်သား၊သည်၊ သဗ္ဗသော၊တံ၊ ကိုယ်လုံ ဖြူ၊ဘား ဂရုဏာ၊ ဆင်မြတ်ဖြစ်သော၊ မဟန်ကြီး၊ဝ၊သော၊ နာ၊ဝ်၊ဆင်ပြေ၊ငါ့ကို၊ အာ ဘိရုယှ၊တက်စီး၍၊နာရီ၊ထောဝုရက်ခြိ၊တာ၊နတ်ခြိ၊ အပေါင်း၊ဖြိုရိ၊အပ်သည်၊ဟု၊ဝ၊ဝ်ား၊ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိ၊သား၊ခပ်သိမ်း၊ကုန်သော၊အ ရှင်ချက်နှာ၌ကို ကို၊သြဝါ၊သောနန်း၊ထွန်း၊လင်း၊တောက်ပ၊စေလျက်။ ဝ၊နာ ဝန်း၊တော ကြီး၊တာ၊ပေါ်သို့၊အနုပရိ၊ယာ၊သို၊လှည့်လည်ရ၏။ ၊မဟာ၊နုဘာ ဝ၊ကြီး၊သော၊တန်ခိုး၊အာ၊နုဘော်ရှိ၊သော၊ ဒေ၊နတ်သား၊ ကေ၊နု၊အာ၊ယ ကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊တေ၊သင်နတ်သား၊အား၊ တော၊ဒိ၊သော၊ဤ၊သို့သော ရှိ၊သော၊ဝ၊ဏ္ဏော၊ အ၊ရောင်အ၊ဆင်း၊သည်၊ ဝ၊တော၊ဖြစ်သ၊နည်း(ပ)၊တော၊ သ၊ဉ်နတ်သား၏၊ ဝ၊ဏ္ဏော၊စ၊ အ၊ရောင် အ၊ဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိ၊သား ခပ်သိမ်း၊ကုန်သော၊အ၊ရှင်မှုက်နှာ၌ကို၊ကို၊ပ၊ဘာ၊သ၊တိ၊ ထွန်း၊လင်း၊တောက်ပ စေနိုင်သ၊နည်း။ နှုတ်ကို၊ဤ၊သို့၊ယ၊ထ၊။ အ၊ကြင်သို့၊သော၊ အ၊ခြင်း၊အ၊ရာ၊အား၊ဖြင့်၊ ဝုန်ကြီ၊တော်၊မေ၊အ၊ပ်သော၊သော၊ဝ၊။ ထိ၊နတ်သား၊သည်လည်း။ တ၊သ၊။ထို ဝ၊ဂီ၊သ၊ထေ၊ရ်အား။ ဂါ၊ထ၊ဟိ၊ဂါ၊ထ ကို၊ဖြင့်၊ ဝေ၊ဒ်ဤ၊သို့ ဗျာ၊ကာ၊သိ၊ဖြေ ကြား၏။ ၊ဝ၊ဂီ၊သ၊ခေ၊။ အ၊ရှင်ဝ၊ဂီ၊သ၊ သည်သ၊ာ၊ယ်ရှင်၊ဝုန်ကြီ၊တော်၊မေ၊ ဝ၊ပ် သော၊သော၊ဒေ၊ဝ၊ဏ္ဏော၊ ထိ၊နတ်သား၊သည်၊ အ၊ကွ၊ယ်ခ၊ေ၊ခ်ိ၊ ၊ ၊ ၊ ဝ ဝ ဝ

၁၇၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဌံ၊သိရ်ခြင်းဌာနအလိုရှိ အပ်သောပြဿနာကို၊ပုဗ္ဗော၊မေးအစ်သည်ဖြစ်၍၊ဝိယာကာသိ၊ဖြေကြား ပြီ၊ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသ္မိံ၊လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူ ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊စက္ခုမတော၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော၊ ဂေါ တမသ၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အ ဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း.မှ၊ဝိ ရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။လောကေ၊လောကတို၌၊အ ဒိန္နံ၊ အရှင်သည်မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယိသမ်၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ခဲ့ဘူး၏။ ။အာမဇ္ဇပေါ၊သေအရက်ကိုမသောက် မစားခြင်းသည်လည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မုသာ၊မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊နောစ၊အာဘာဏိ၊မဆိုသည်သာလျှင်တည်း၊သကေ၊ဒါရေ၊ ဖိမိမယား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ဖြစ် ခဲ့ဘူး၏၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍၊ အန္ဓ၊ ဆွမ်းကိုသည်းကောင်း၊ပါနဉ္စ၊အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝုလံ၊ပြန့်ပြော ကောင်းဖြောက်သော၊ဒါနဉ္စ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေ စွာ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု ဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊တေန ထိုသို့သဘောရှိသောကံ၊ကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ဒေဝေါ၊ဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင် အဆင်းသည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏(ပ)၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အ ဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊တဏ္ဍုလ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ အဝုဠ်၊အသစ်သောဝန်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ ပြီ၊သေသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကားရေပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တနယ ဖေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ဒုတိယနှာဝိမာန ဝဏ္ဏနာ၊နှစ်ရှုမြောက်သောနှာဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-မဟာရေထဝက်-၁၂-တတိယနာဂရိမာနဝဏ္ဏ။

ကောနုဒ္ဒေနယာနေနာတိဇုဒ်။ကောနုဒ္ဒေနယာနေနဟူသောဤဝဏ္ဏ သည်။တတိယနာဂရိမာနုံ၊ တတိယနာဂရိမာနဝဏ္ဏတည်း၊ တသား၊ထို ဝဏ္ဏ၏၊ ဥပဒ္ဒတ်ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝါ၊ဗြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဆုံဇဂဟော။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ကလန္ဒကနိဝါ ပေ။ဂဇ္ဈနက်တို့အား၊ ဓာစာပေးချီ ပွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း၊တော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏၊ တောနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊တ ယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ဗိဏာသဝဏ္ဍေရာ၊ ဟောန္တာမထေရ်တို့သည်၊ဂါမ ကာဝါသေ၊ရှာယမ်ကျောင်း၌၊ဝသတ်၊ဝါဆိုခြင်းသို့၊ ဥပဂန္ဆိ ံသု၊ကဗ်ရေ ကုန်ဖြူ၊တေ၊ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဝုဏ္ဏဝသာ၊ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော် ပဝါရေတ္တွာ၊ပဝါရဏာပြုကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒိသောမာ တိ၊ရှိခိုးကုန်အံ့ဟု၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ဥဒ္ဒိသေ၊ရည်၍၊ ဂန္ဆန္တာ၊ ကြွသွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ။ ခရီး၊အကြား၌၊ သာယံ၊ညချမ်း သော၊အခါ၌။အညတရတ္ထိ ံ၊အမှတ်မရှိသော၊ဂါမကေ၊ရွာငယ်၌၊မိန္တာဒိဋ္ဌိ ကဗြာဟ္မဏာ၊သား ရှာ၊သောအယူရှိသောဝုဏ္ဏာ၊၏၊ ဥဏ္ဏ၊ခေတ္တသမီပံ၊ကြီ ခင်း၏အနီး၌၊ဂတ္တွာ၊ရောံ၊လကုန်၍၊ ဥဏ္ဏ၊ပ၊လံ၊ကြီခင်းစောင့်ယောက်ျား ကို၊ ဓာဝုသော၊ကြီခင်းစောင့်ဒါယကာ၊အဋ္ဌ၊ယနေ့၊ ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သို့၊ပါဝုဏိတုံ၊ရောက်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊တတ်ကောင်း၊ပါ၊သော်အံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏံ ံသု၊မေးကုန်၏၊ ဘဂ္ဂေ၊အာရှင်ကောင်းတို့၊ အဋ္ဌ၊ယနေ့၊ ရာဇ၊ဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပါဝုဏိတုံ။ရောက်ခြင်းငှါ။နသက္ကာ၊မတတ် ကောင်းပြီ၊ ဇာ့ကြောင့်ဤရှာယမ်ရှ။အဇ္ဈယောဇနေ၊ ယူဇနာခွဲအရေပ်ရှိ၊ရာဇ ဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်၊ ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊ ဇာ့ကြောင့်ဤအရေပ်ရှိသာလျှင်၊ ဝယိတ္တာ၊ နေကုန်၍၊ သွေ့နက်ဖန်ရှ၊ ဂန္ဆထ ကြွသွားကုန်လော၊ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊လျှောက်သား၏၊ အာဝုသော၊ဒါယကာ၊ ထွေ၊ဤအရေပ်ရှိ၊ ကောစိ၊တရုံတခု၊သော၊ ဝသနယောဂ္ဂေါ၊နေခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော၊ အာဝါသော၊ ကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိပါသလော၊ ဇာတိ၊ဤသို့။ဝုဏ္ဏံ ံသု၊ မေးကုန်၏၊ ဘဂ္ဂေ၊အာရှင်ကောင်းတို့။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ပန၊ထိုသို့ပင် မရှိသော် လည်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေါ၊အာရှင်ဘုရား၊တို့၏၊ ဝသဏ္ဌာနုံ၊နေရာ အရေပ်ကို၊ဓာနိဿာမိ၊သိပါအုံ့၊ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊လျှောက်အပ်သည်ရှိ သော်၊ ထေရာ၊မထေရ်တို့သည်၊ အဓိဝါသေသုံ၊ခပ်ခပ်တ ဝန်ခံကုန်၏၊

သော။ထိုကြီးခင်းစောင့်ယောက်ျားသည်၊ ယထာဒိဋ္ဌတေသုတည်ခြိုတိုင်း သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဥစ္ဆု။သုယောဝ၊ကြီပင်တို့၌သာလျှင်၊ သာခါမဏ္ဍပါကာရေန။ သစ်ခက်ရိုးသော မဏ္ဍပ်အသွင်ဖြင့်၊ ဒဏ္ဍကာနိ။ တုတ်လုံကန်တို့ကို၊ ဗဒ္ဓိတ္မာ။ဖွဲ့၍။ ဥစ္ဆု၊ ပဏ္ဏေဟိ၊ ကြီရွက်တို့ဖြင့်၊ ဥပရိတောစ၊ အဝတ်မှသည်း။ သောခေတ္တာ။ရိုး၍။ပေ။ဌာ။အောက်ခို၊ပလာလံ၊ကောက်ရိုးအခင်းကို၊အတ္ထရိတ္မာ၊ ခင်း၍၊ကေသသေရုသား တပါ.သောမဏေရ်အား၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏၊ ဒုတိယသည်၊နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ထေရုသား၊ မဏေရ်အား၊ တိတိဥစ္ဆု။ဟု။သုံးချောင်းသောကြီတို့ဖြင့်၊ ဒဏ္ဍကာသခေ်ပေန၊သစ်သားသုံးခွ အသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဗဒ္ဓိတ္မာ၊ဖွဲ့ချည်၍၊ တိကောနမြက်ဖြင့်။ သောခေတ္တာ၊ရိုး၍၊ ဟေ။ဌာစ၊ အောက်ခိုလည်း၊ တိဏာသန္ထရံ၊မြက်အခင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ အဒါသိ၊ပေးလှူ၏။ ဒုတိယသည် ဤမှတပါးသော မဏေရ်အား၊ အတ္ထဇနော၊မိဘ၏၊ ကုဋိယံ၊ကုဋိ၌၊ ဒေတယေ၊ဒဏ္ဍကေ၊နှစ်ချောင်းသုံးချောင်းကုန်သောသစ်သား၊တို့ကိုလည်းကောင်း၊သာခါယောစ၊ သစ်ခက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဟရိတ္မာ၊ ဆောင်ယူ၍၊စိပ်ရေနှ။သက်နှုံ၊ ဖြင့်၊ပဋိဆ္ဆာဒေ၊ရန်ကာ၊ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စိပ်ခုကုဋိ။ သက်နှုံ၊ကုဋိကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏။တေ၊ထေ၊ခု၊ ထိုမဏေရ်တို့သည်၊တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ဝသိ။သုံးကိန်းစက်နေထိုင်ကုန်၏။ ।

ရတ္တိယာ၊ဥဋ္ဌိသည်၊ဗိဘာတာယ၊လင်းလတ်သည်ရှိ၊သော်၊ကာလသော ဝ၊စောစောကပင်လျှင်။ ဘဏ္ဍံ၊ဆွမ်းကို၊ပစိတ္မာ၊ချက်၍။ ဒန္ဓကာ၊ဥ၊ဒနိပ္ပ ကိုလည်းကောင်း။ ရေ၊ခါဒကဥ္စ။ယူကာနှာသစ်ရေကိုရင်း၊ ဒတ္တာ၊ကပ်လှူ၍၊ ဥစ္ဆု၊ခုသေန၊ကြီရည်နှင့်၊သဟ၊တတ္ထ၊ဘဏ္ဍံ။ဆွမ်းကို၊အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊ တံဘဏ္ဍံ၊ထိုဆွမ်းကို၊ ဘုဥ္ဇိတ္မာ၊ ဘုန်းပေးသုံး၊ဆောင်ကုန်၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝန္ဒိတ္မာနံ၊ ကြွသွား၊ကုန်သော၊တောသံ၊ထေ ရာနံ၊ထိုမဏေရ်တို့အား၊ဧကကံ၊တချောင်း၊စီတ၊ချောင်း၊စီသော၊ဥစ္ဆု၊ကြီ ကို၊မယ်ဝါ၏၊ဘာဝေါစ၊ အတ္ထိ၊အ၊ရု၊သည်လည်း၊ ဘ၊ဝိ၊သ၊တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ရှုတိ၊ဤသို့နှုတ်ဆိုပြု၍၊အဒါသိ၊လှူလိုက်၏၊ သော၊ထိုကြီခင်း၊စောင့်ဒါယ ကာသည်၊ ယောက်၊အတံ၊လေ၊ မဂ္ဂ၊ခရီး၌၊ထေ၊ရေ၊မဏေရ်တို့ကို၊ အ၊နု ဂတ်သွား၊ပို့လိုက်၍၊ နိ၊ဝတ္တေ၊ရော၊ ပြန်ခဲ့သည်ရှိ၊သော်၊ အတ္ထ၊နော၊ မိ၊ဘ၏ ဝေယျာ၊ဝစ္စ။ဝေယျာ၊ဝစ္စကုသိုလ်ကို၊လည်းကောင်း။ ဒါန။ဥ။ဒါနကုသိုလ် ကိုလည်းကောင်း၊ အာ၊ရ၊ဏ္ဍ၊အ၊ကြောင်းပြု၍၊ ဥဒ္ဒါ၊ရုံ၊ပြန်ပြောသော။ ဗိတိ သောမနုဿံ။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံ၊ဝေ၊ဒေ၊ရော၊ ခံ၊စား

လျက်၊ နိဝတ္ထိ(ပြန်)စံခဲ့ကုန်။ ။ခေတ္တသောပိကောပန၊ ကြီးခင်းရှင်ပိန္ဓောဒဋ္ဌ ဝုဏ္ဏားသည်ကား၊ ဂန္ဓကုဋီ(ခန်း)ကြွသွားကုန်သော၊ ဘိက္ခုနှုန်းပေါင်းခုနှစ်တို့၏ ပဒုံပဒေသနုဝေါဟာရဆိုင်ရာပြင်သောခရီးလမ်းဖြင့်၊ အာဂန္တုန္ဒာ၊ လာသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရုဟန်းတို့ကို(ဝေါ)သင်တို့သည်၊ ကုသောအကာယဝစီဒုစရိုက်ကို(ပယ်)ကြ၊ ဥဿုံ(ကြီ)ကို(ထ)ခဲ့ကုန်သည်။ ဒုဟိ၊ ဤသို့ဝုဏ္ဏ(မေး)ဥဿုပါလကား၊ ကြီးခင်းစောင့်ယောက်ျားသည်ပင်ဖြစ်ပါ(ကုန်)၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့ဝုဏ္ဏ(ရှိ)ကုန်ကုန်ကား(ဟု)ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့ဝုဏ္ဏ(ရှိ)ကုန်ကုန်ကား(ဟု)ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့ဝုဏ္ဏ(ရှိ)ကုန်ကုန်ကား(ဟု)ဆိုအပ်ကုန်ကုန်ကုန

ဒေဝဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တံခါးဖွင့်ဟတ္တိ၊ ထိုနတ်ဌာဖြစ်သော ဆင်ပြောင်ကို၊ အသိရှုဟိတ္ထာ၊ တက်စီး၍၊ သမ္ဗတာဌာဝစရုပရိဝုတော၊ အလုံးစုံသော တူရိယာမျိုးတို့ဖြင့် တီးမှုတ်ခြင်းခဲ့ လိမ္မာကုန်သော နတ်သတင်သည်တို့သည်ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဂီကေနုဝါ.ပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယေနုတူရိယာမျိုးဖြင့်၊ ပဝဇ္ဇမာနေနုတီးမှုတ်သဖြင့်၊ မဟာဇနေနုမျှားစွာသော၊ ပရိဝါရေနု၊ အခြံအရံဖြင့်၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်ဓီတာနှင့်ဖိုးဖြင့်၊ ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊ အာဂတ္ကော၊ လာလတ်၍၊ တာယပရိသာယ၊ ထိုစည်းဝေးရောံလာသောပရိသတ်အား၊ ဒိဋ္ဌမာနုရူပေါ၊ ထင်ရှားသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိသောသဘောရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဇုမာဟိဝါဟာဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ တေနု၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ကတဝုညုကမ္မံ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို၊ ၊ ဘောဝုရိသ၊ အို ယောကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌေနု၊ နတ်ဌာဖြစ်သော၊ ယာနေနု၊ သွားကြောင်းဖြစ်သော၊ သမ္ဗသေ၊ တနု၊ အလုံးစုံပြုသော အဆင်းရှိသော၊ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်ဖြင့်၊ ဇုဝ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂမာ၊ လာရောက်၏၊ တဝ၊ ဣဒ်အား၊ တူရိယတာဠိတနိဃောသော၊ တီးမှုတ်အပ်သောတူရိယာမျိုးတို့၏အသံကို၊ အဇ္ဇုလိကော၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတ္တာ၊ တည်၍၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပရိဝါရေနု၊ အခြံအရံသည်၊ မဟိယတိ၊ ပူဇော်အပ်၏။ တံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အာဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ၊ ဘောပုရိသ၊ အို ယောကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝတာ၊ ဝေသဝဏ်အစရှိသော ထင်ရှားသောနတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗအမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အဒု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေးဦးအလ္လကိုပေးတတ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ မယံ၊ ဝါတို့သည်၊ အဇောနုန္တာ၊ မသိပါကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ သင်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးပါကုန်၏။ ကထံ၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ မယံ၊ ဝါတို့သည်၊ တံ၊ သင်ကို၊ ဇာနေမု၊ သိကုပါကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ၊

သောပိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုမေးသောသူအား။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ကိံ ဗျာကာသိ၊ အာဘယ်သို့ဖြေကြားသနည်း။ ၊ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဒေဝေါ၊ ဝေသဝဏ်အစရှိသောနတ်သည်လည်း၊ နဒေဝ်၊ မဖြစ်၊

ဝန္ဒဇ္ဈာ၊ဝန္ဒဇ္ဈအမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်၊ နဒီမှိုမဖြစ်၊ ပုရိန္ဒဒေါ။ ရှေးဦးအ
လှူပေးတတ်သော၊ သဏ္ဌာ၊ သိကြားမင်းသည်။ နဒီမှိုမဖြစ်။ ပဏ္ဍိတ၊
ပညာရှိ၊ယေဒေဝါ၊အကြင်နတ်တို့သည်။သုဓမ္မာနာမ၊သုဓမ္မာအမည်ရှိကုန်
၏၊ အဟံ ငါသည်၊ တေသံ၊ထိုသုဓမ္မာအမည်ရှိကုန်သောတာဝတိံသာ
နတ်တို့တွင်၊အညတရော၊တစေတာက်သည်၊အမှီပြုစ၏၊ ။ဣတိ၊ဤသို့
ဗျာကာသိ၊ဟောကြား၏။ ။သုဓမ္မ သုဓမ္မအမျိုးဖြစ်သော၊ ဒေဝနတ်သား
အဋ္ဌလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပုထုံကတွေနှုတ်ပြည့်ဝံစွာပြု၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်
တံ၊သင့်ကို၊ပုဏ္ဏာမိ၊မေးလျှောက်ပါ၏၊တွံ၊သင်နတ်သား၊သည်၊မာနုသော
လူ၏အဖြာဖြာ၌၊ကိ၊ကမ္မံ၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊သုဓမ္မံ၊သုဓမ္မာ
နတ်မျိုး၌၊ဥပပန္နသိ။ ပဒိသန္တေ အားဖြင့်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုနပိ၊တ
ဘာနိ သည်း၊ပုဏ္ဏာ၊မေးပြန်၏။ ။ပဏ္ဍိတ၊ပညာရှိ၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊
ဥဿာဝါ၊ရွှေ့ကြီးဖြင့်ပြု အပ်သော၊ကျောင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊တိဏာဝါ၊ရွှေ့
ဖြောက်ဖြင့်ပြု အပ်သော၊ကြောင်းကိုလည်း၊ကောင်း။ ဝဿာဝါ၊ရွှေ့၊အာဝတ်ဖြင့်
ရိုးအပ်သော၊ကျောင်းကိုလည်း၊ကောင်း။ ဒဒေ၊ ပေးတို့ရာ၏။ သော၊ ထိုသူ
သည်။တိဏ္ဍံ၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ကျောင်းတို့တွင်၊အညတရံ၊တပါးပါးသော
ကျောင်းကို။ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ သုဓမ္မံ၊သုဓမ္မာနတ်မျိုး၌။ ဥပပန္နတိ၊ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ပုနပိ တဘာနိ သည်း၊ဗျာကာသိ၊ဟောကြား၏။ ။

တဏ္ဍုလိ၊ထိုဂါထာ၌၊ဘူရိယ တာဒိတနိ ရှေ့သော်တိ၊ ဘူရိယ တာဒိတ
နိ ရှေ့သောဟူသည်ကား။ တာဒိတာ ပဋ္ဌာဝိက ဘူရိယနိ ရှေ့သော။ တိ
ဟူတိ အပ်သော အင်္ဂါ၊ပါးပါး ရှိသော ဘူရိယ၊မျိုးတို့၏အသံကို၊ အဇ္ဇာခံ
ပိဏ်ကို၊ ဥဒ္ဒါ သ။ ရည်၍။ ပဝတ္ထမာနဒိဋ္ဌ ဘူရိယ သဒ္ဒေါ၊ တိ ဟူတိ ၊ဝ
သော ပါးပါးသော ဘူရိယ၊မျိုးတို့၏အသံကို၊ အန္ဓလိ ကွမဟိယ တိတိ၊
အန္ဓလိ၊ကွမဟိယ တိ ဟူသည်ကား။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌၊ ဌတ္တွာ
ကသည်၍၊ အာကာသ ဌေ နေဝ။ ကောင်းကင်၌ တည်သ ဖြင့်သား လျှင်၊ မဟာ တာ
ပရိဝါ ရေနှုတ်ချားစွာ သော အခြိုအရံ သည်၊ ဟူ ဧ ယ တိ၊ ဟူ ဧ ဝေ အပ်၏။ ။ဒေ
တာနုသိတိ ဣဿ၊ ဒေ ဝ တာ နုသိ ဟူ သော ဤ ပါ ၌ ၌။ ဒေ ဝ တာ နု အာ သီ တိ၊
ဒေ ဝ တာ နု အာ သိ ဟူ ၍။ ဆေ ဒေါ။ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာ တ ဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏
ကို၊ အာ သို့ နည်း။ တွံ၊သင်သည်၊ ဒေ ဝေါ၊ နတ်သည်၊ အာ သိ နု၊ ဖြစ်သ လော၊
ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား။ အ ဣ ဣ ၊ အ နုက် တ ဗ္ဗ ကို။ ဣ ဣ ဟူ
သည်ကား။ ဝန္ဒ ဗ္ဗ ကာ ယိ က ဒေ ဝေါ၊ ဝန္ဒ ဗ္ဗ နတ်မျိုး၌ အ ကျိုး ဝင် သော နတ်
သည်၊ အ သိ ဖြစ်သ လော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား။ အ ဣ ဣ ၊ အ နုက်

တည်း။ အဒုသင်္ကြောဝုရိန္ဒေါတိ၊ အဒုသင်္ကြောဝုရိန္ဒေါ ဟူသည်ကား၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့သော်။ ဝုရေ။ရှေးဦး။ ဒါနုဒေ။သ္ဓကိုးဒဒါတိ၊ပေးလှူတတ်၏၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ ဝုရိန္ဒေါ၊ဝုရိန္ဒမည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိသုလော။နှံ့သိကျော်စောသော၊သင်္ကြော။သိကြားမင်းသည်၊ အသိနုဖြစ်သလော၊အထ၊ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ သင်္ကြောဒေဝရာဇာ၊သိကြားနတ်မင်းသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သလော။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ စ၊ သင်္ကာ၍ဆိုဦးအုံ့။ဣတ္ထေ ဤဝုဏ္ဏာဂါထာ၌၊သက္ကဂန္ဓဗ္ဗာနံ။ သိကြားနတ်ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏၊ဒေဝဘာဝေ။နတ်၏အဖြစ်သည်၊ သတ်ဝိ.ရိယျင်ရှုလည်း၊ တေ သံ။ထိုသိကြားနတ်ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့အား၊ပ်ဝသုံ။အသိ။ အခြား။ဂတိတရား၊ယူ အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂေါဗလိဗန္ဓဗ္ဗာယေန။ ဂေါဗလိဗန္ဓနည်း အားဖြင့်။ တဒ္ဒေဝေ ဝါစကော၊ ထိုသိကြားနတ်ဂန္ဓဗ္ဗနတ်ဖွဲ့တပါး၊သောနတ်တို့ကိုဟောတတ်သော၊ဒေဝသဒ္ဒေါ၊ဒေဝသဒ္ဒါကို၊ဒုဗ္ဗဗ္ဗော။ဖွတ်အပ်၏။ ။ အသ၊ထိုအခါ၌၊ဒေဝဝုဏ္ဏော၊နတ်သား၊သည်။ ဝိသဒ္ဒနံနာမ၊ဝုဏ္ဏာစကား ဖြေကြား.ခြင်းမည်သည်ကား။ ဝုဏ္ဏာသဘာဝေန၊မိမိ၊သောဝုဏ္ဏာပြသ နာနှင့်ကျူးသော၊အာ.ဖြင့်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိ။ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တေဟိ၊ထို သူတို့သည်၊ဝုဏ္ဏတံ၊မိမိ၏ဝုဏ္ဏ၊ဝုဏ္ဏသက္ကဘာဝ၊ တရုံတယော သောနတ်ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သိကြားနတ်၏အဖြစ်ကို၊ပဋိကွိပိတ္တာ။ပယ်၍။အတ္ထာနံ၊ ဝိမိဂတိုယ်ကို၊အာစိက္ခေ။ကြောင်းကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ။နာမ(လ)အဟန္တိ။ နာမ(လ)အဟံဟု၍၊အာဟ၊ဆိုပြီ။ ။ပဏ္ဍိတ၊ပညာရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝေ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသောနတ်သည်၊နဒ.မှိ၊မဖြစ်။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်မျိုးဖြစ်သောနတ်သည်။ နအာမှိ၊ မဖြစ်။ ဝုရိန္ဒေါ။ ရှေးဦးအလှူကိုပေး တတ်သော။ သင်္ကြော၊သိကြားမင်းသည်။ နအာမှိ။ဖြစ်။ ပဏ္ဍိတ၊ပညာရှိ၊ ယေ၊ဒေဝါ။ အကြင်နတ်တို့သည်။ သုဝဏ္ဏာနာမ၊သုဝဏ္ဏာအမည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။အဟံ၊ငါသည်၊တေသံ၊ထိုသုဝဏ္ဏာအမည်ရှိကုန်သော နတ်တို့ဝယ်၊အညတရော၊တယောက်သည်။ အာဒ်ဖြစ်ပြီ။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊နာမှိဒေဝေါတိ၊ နာမှိဒေဝေါဟူသည်ကား၊တယာ၊ အမောင်းယာကျ၊သည်။ အာသက်ိတောဝ၊ ယုံမှားလွေးတော သဘော မကျေနိုင်သော၊ယောကျောစိဒေဝေါ၊အမှတ်မရှိသောနတ်သည်၊ နဟောမိ၊မဖြစ်။ နဂန္ဓဗ္ဗော၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးလည်းမဟုတ်၊ နသင်္ကြော၊ သိကြားနတ် လည်းမဟုတ်၊ ဒေဝိစ၊ခေါ်။ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ဒေဝါ။ အကြင်နတ်တို့ သည်၊သုဝဏ္ဏာနာမ၊သုဝဏ္ဏာအမည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ တေ

သံ။ထိုနတ်ဘိုဝတ္ထု၊အပေါ်၊ငါကား၊ အညတရောဝယောဂါဒေကျိုးဝင်
သောနတ်တည်း၊ သုဓမ္မာဒေဝကာနုမာ။ သုဓမ္မာ နတ်မျိုးမည်သည်ကား
တာဝတိံသဒေဝနိကာယသော။ တာဝတိံသာ နတ်မျိုးဘုံပေါင်း၏သာ
လျှင်။ အညတရဒေဝကားယော၊ တပါးပါးသောနတ်အပေါင်းတည်း၊ သော
ဥစ္စာပြုလေး ထိုကြီးခင်းစောင့်ယောဂျားသည်း၊ တောသံဒေဝါနံ၊ ထိုသု
ဓမ္မာနတ်တို့၏သဒ္ဒါ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊သုတွားကြားမှ၊ပဋေဝ၊ရှေး
ဟောကပင်လျှင်၊ တဏှားထိုသုဓမ္မာတို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာ၌။ စိတ္တံ။စိတ်ကို
ပဏိဓာယ၊ ထောက်ဘလှမ်း၍ ဦးတောဂါ၏ တည်သ၊တတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့
ကေစိ၊အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ။ဝုတ္တဉ္စ၊ ဝုတ်ထုံဟု
သည်ကား၊မဟန်း၊ကြီးစွာ၊ ပရိဝုဏ်း၊ဖြည့်ရုံသည်ကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍောဘာနုက်တည်း၊ ဟိသစ်ဖ၊ထိုစကားသည်ဖုန
၏ဝေဟံ၊ဤဝုတ်ဟူသောသဒ္ဒါကို၊ သဏ္ဌာနကြောယာဒီပနတ္ထံ၊ အရိုအသေပြု
ခြင်းကြောင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။သုဓမ္မာဒေ၊ကာယာနံ၊
သုဓမ္မာနတ်အပေါင်းတို့ကို၊ ဝုဠ္ဠေ၊မေ၊အပ်သော၊ ဒေဝဝုဏ္ဏော၊နတ်သား
သည်၊ကဂဏ္ဍကနိမိတ္တံ၊ ဝုတ်သင်း၏စိမ်းညှိသောအသင်းအရိပ်အရောင်
ကို၊ ဝေဒေ္ဓာ၊ဝိယ၊ပြောကြား၊သကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌမဏ္ဍမေ၊ပရိသတ်တို့၏မျက်
မြင်မျှကို၊သာလျှင်၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊ ကတာ၊ဝုညံ၊ပြုအပ်
ပြီး၊သောကုသိုလ်ကံကို၊အာစိဏ္ဏေ၊ပြောကြား၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ဥစ္ဆာ၊ဂါ
ရန်ဂါ၊ထံ၊ဥစ္ဆာ၊ဒါရိုဟူသော၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုပြီ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌
တိဏ္ဏမညတရံ ဒတ္ဝါတိ၊ တိဏ္ဏမညတရံ၊ဒတ္ဝာ ဟူသည်ကား၊ မယာ၊
ငါသည်၊ တိဏိ၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊အာဂါရာနိ၊ကျောင်းတို့ကို၊ ယဒိ၊ဝိဒိန္နာ
နိ၊ အဂတယ်၍ကား၊ပေး၊လှူ၊အပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ပေး၊လှူ၊အပ်ကုန်သော
သည်း။ အယံ၊အဏ္ဍောပိ၊ဤ၊အကျိုး၊သည်လည်း။ တိသု၊သုံးပါး၊ကုန်သော
ကျောင်းတို့တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါး၊သော၊ကျောင်းကို လှူ၊ရသဖြင့်
သိ၍ကား၊ပြီး၏။ ဣတိ၊ဤ၊သို့။ နာသဂ္ဂါ၊ဟေန၊နှလုံး၊ကိုယူ၊သော၊အား၊ဖြင့်။ ဒေ၊
ဝုဏ္ဏော၊နတ်သား၊သည်း ဝေ၊ဤ၊သို့၊အာဟ၊ဆို၏။ သေသံ ကြွင်း၊ကျန်သော
စ၊ကား၊ရေ၊သည်၊ဘုရား၊ရှေ့မေ၊သိလွယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဝေ၊ဤ၊သို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သောနည်း၊ဖြင့်၊ သော၊ဒါ၊ဝုဏ္ဏော၊ ထိုး၊တ်သား
သည်း၊တေန၊ထို၊ညောဂျိ၊ယောဂျား၊သည်။ ဝုဏ္ဏိတံ၊ပေး၊အပ်သော၊ အဏ္ဍံ
အနက် ကို၊ဝိဿဇ္ဇေတွား၊ ဖြေ၊ကြား၍၊ မုတာနတ္ထယဂုဏ်၊ရှိတနာသုံး၊ပါး၊တို့
၏ဂုဏ်ကျေး၊ဇူး၊ကို၊ ပကာသေ၊နှိုး၊ ထင်ရှား ပြုလျက်၊ မာတာပိတုဃာ၊

အဓိအာဘတ္ဆိုနှင့်၊သဒ္ဓိ၊တက္ပ၊သမ္ဘောဒနံ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော ခြင်းကို၊ကတ္တား၊ပြု၍။ ဒေဝလောကမေဝ၊တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့သာ လျှင်၊ဂတောဝ၊သွားလေ၏။ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ဒေဝဂုတ္တသ၊နတ်သား၏၊ဝစနံ၊စကား၊တော်ကို။ သုတ္တာ၊ကြား၊ကုန်၍၊ ဘဂဝတိစ၊မြတ်စွာဘုရား၌လည်း၊ကောင်း။ ဘိက္ခုသံ၊ဃစ၊ရဟန်း၊အပေါင်း၌ လည်း၊ကောင်း၊သဒ္ဓါ တပသာ၊ဒဗဟုမာနာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း မျှားစွာမြတ်နိုးခြင်း၌ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဗဟုံ၊မျှားစွာ၊ဒါနဉ္စ၊ကာရေ၊ကံ၊ အလျှူ၏အားဆောင်အဋ္ဌကိုကို၊သဒ္ဓေတွာ၊စိရင်ကုန်၍၊သကဒူ၊နှံ့လည်းတို့ဖြင့်။ပူဇေတွာ၊ပြည့်စေကုန်၍၊ဝေဠုဝံ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတ္တာ၊သွားကုန်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခသ၊ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃသ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတ္တာ၊ပေးလှူကုန်၍၊ သဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားအား။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစယိ သု၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။ သဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံပုဏ္ဏာဝိ၊သဒ္ဓနံ။ ထိုမေးသောအကြောင်းဖြေသောအကြောင်းကို၊ တဏေ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ဝတ္တာ၊ဟောတော်မူ၍၊တ၊မေ၊ ထိုနတ်သား၊ကိုပင်လျှင်၊ အဒ္ဓုပ္ပတ္တိံ၊အကြောင်း ဖြစ်သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြုတော်မူ၍။ ဝိဿာ၊ရှေ့။အ၊ကျယ်အား၌ဖြင့်။ မြေ့၊တ၊ချ၊တော်ကို၊ဒေ၊သေတွာ၊ ဟော၊တော်မူ၍၊ တော၊သံ၊ထိုလူတို့အား။ သ၊ရ၊ဏာ၊သုစ၊ သ၊ရ၊ဏာ၊ဂုံ၊ကို၌ လည်း၊ကောင်း။ သိ၊လေ၊သုစ၊ သိ၊လ၊တို့၌ လည်း၊ကောင်း။ ပတိ၌ပေ၊သိ၊တည်စေ၏၊ ပတိ၌တ၊သ၌၊တည်ပြီး၊သော၊သ၌တ၊ရား၊ရှိကုန်သော၊ တော၊ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ဝန္ဒိ၊တွာ၊ရှိခိုး၊ကုန်ပြီး၍၊ အတ္ထ၊နော၊မိမိ၏၊ဂါ၊မ်ား၊ရှာသို့။ ဥပဂတ္တာ။သွား၊ကုန်၍၊ ဥ၊ဒ္ဓ၊ပါ၊လ၊သ၊ကြီ၊ခင်း၊စောင့်ယောက်ျား၏၊မ၊တ၌ရှာ၊သော်လည်းရာအ၊ရပ်၌၊ ဝိ၊ဘာ၊ရံ၊ကျောင်း၊ကို၊ ကာ၊ရ၊ယိ သု၊ ဆောက်လုပ် စေကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် စကား၊တ၊ရပ် အပြီး၊တည်း။ ။တတိယနာ၊ဂ ဝိမာနဝတ္ထုနာ။ သုံး၊ခု၊မြောက်သော နာ၊ဂ၊ဝိမာနဝတ္ထု၏ အာဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိ၊တာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ।

၅-မဟာ၊ရ၊ထ၊ဝဂ်-၁၃-ရှင်ရေ၊ထ၊ဝိမာနဝတ္ထု။

ဒဠ္ဌ၊မ္မ၊နိ၊သာ၊ရ၊သ၊သာ၊တိ ဣဒံ၊ဒဠ္ဌ၊မ္မ၊နိ၊သာ၊ရ၊သ၊ဟု၊သော၊ဤ၊ဝတ္ထု၊သည်၊ ရှင်ရေ၊ထ၊ဝိမာနံ၊ ရှင်ရေ၊ထ၊ဝိမာနဝတ္ထု၊တည်း၊ တ၊သ၊ထိ၊ဝတ္ထု၏၊ဥ၊ပ၊တ္တိ၊ဖြစ်

ကြောင်းသည်ကား၊ကား၊ အကယ်နည်း။ ၊ဘဝ၀တီ၊ငါတို့ဘုရားမြတ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ခေတုဝိဘာဂံ၊ ခေတ်တော်ကိုဝေဘန်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုပြည်ရွာ၌သဏ္ဌေ၊ဘုရားမြတ်၏၊ ထူပေသု၊ စေတီတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာ ဝိယမာနေသု၊ တည်စေအပ်ကုန် ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ၊ သုတ်အတိဝမ္မာ ဝိနည်းတရား၊ ဘော်ကို၊ သင်္ဂါယိတုံ၊သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၌၊ ဥစ္စိနိတ္တာ၊ရွေးကောက်၍၊ ဂယိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သော၊ မဟာကဿ ပဿေ ရေပုမုခေသု၊ မဟာကဿပထေရ်အရှေ့ရှိကုန်သော၊ မဟာထေရေသု၊ မဟာထေရ်တို့သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဝဿူပဂမနာ၊ ဝါသွားကပ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တာ၀၊ထိမျှလော်၊ သာ၀ကေ၀နေယျာ၊ပဏ္ဍာယ၊ သာ၀ကတို့သည် ဆုံးမခြင်း၌ထိုက်သော၀ေနေယျတို့ကို ငဲ့သောခား၊ဖြင့်၊ အတ္ထနောအတ္ထနော၊ မိမိမိမိ၏ကိုယ်၊ ပရိသာယ၊ပရိသတ်နှင့်၊သမ္ဗေ၊တက္ခ၊ တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ အာရှင်မဟာ ကစ္စည်းထေရ်သည်၊ ပစ္စန္တဒေသေ၊ ပစ္စန္တရစ်ဖြစ်သော အရပ်၌၊ အညတရတ္ထိ၊ အနေတစ်ခုရှိ၏။ တော အရပ်၌၊ ဝိဟာရတိ။ နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အသ္သကရညော၊ အသ္သကတိုင်း၌၊ ပေါတနဂရေ၊ ပေါတအမည်ရှိသော ပြည်၌၊ အသ္သကရာဇာ၊ အသ္သကအမည်ရှိသော မင်းသည်။ ရဏ္ဍေ။ ငင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာ ရေသိ၊ ပြု၏၊ တာ သား၊ ထိုအသ္သကမင်း၏။ ဗ္ဗောယ၊ ကြီးသော၊ ဒေ၀ိယာ၊ မိဘုရားကြီး၏၊ ဝဋ္ဌော၊ သား ဖြစ်သော။ သုဇာတောနာမ၊ သုဇာတအမည်ရှိ၏။ ကုမာ၊ ရော၊ မင်းသား သည်၊ သောဠသ ဝဿုဒ္ဒေသိကော။ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိ၏။ ကနိဋ္ဌာယ၊ မိတ္တေ၊ ငယ်ဖြစ်သော၊ ဒေ၀ိယာ၊ မိဘုရား၊ ငယ်သည်။ နိ၀ေ၊ နွေ၊ ချစ်ခြင်း နှောင်ကြိုးခြင်း၌ ရှိသဖြင့်၊ ဝိတရာ၊ ခမည်း၊ တော်ဖြစ်သော အသ္သကမင်းသည်၊ ဠ္ဍတော၊ တိုင်းမှ၊ ပဗ္ဗာဇိတော။ နှင်ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ ဝနစရကေ၊ တောခွေ ကျင်လည်သော မုဆိုးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ အရညေ၊ တော အရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ ။

ကိရ၊ ကြား၊ ဘူး သည်ကို ဆိုဦး၏ခဲ့။ သော၊ ထိုသုဇာတ မင်းသား သည်၊ ကဿပဿ။ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ သီလမဏ္ဍေ၊ သီလမှု၌၊ ပတိဋ္ဌိတော။ တည်ကျက်၊ ပုထုဇ္ဇနကာလကိရိယံ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်

ဖြင့်သေခြင်းကို၊ ကတ္တား၊ပြု၍။တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍။ တတ္ထ။ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ယာဝတာယုကံ၊အသက်ထက်ဆုံး။ ဌတွား။တည်၍၊ အပရာဇေရံ၊ထိုမှဤမှ၊ သုဂတိယံ ယောဝ။ သုဂတိဘုံ၌သာလျှင်၊ ပရိဟ္ဟမဏော၊ ကျင်လည်သည် ဂိုဏ်သာ၊ ဣမဿိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာသိသမ္ဘဝိတော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်မှ။ တိံ သဝေသေ၊အနှစ်သုံးဆယ်မြောက်သောနှစ်၌၊ အသဿကရေ။အသကတိုင်း၌၊ အသကရေ၊ဟု၊အသကမင်း၏၊အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ဘုရားမြတ်၏၊ ကုန္ဓိမှ၊ဝမ်.၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ အသ၊ထိုမင်းသား အား။ သုဇာတောတိနာမံ၊ သုဇာတဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ သော၊ထိုမင်းသားသည်၊ မဟာနေ့နေ့မျှားစွာသော၊ပရိဝါ၊ရှေ့၊အခြံအရံဖြင့်၊ဝမ္ဘတိ၊ကြီးပွါး၏၊ ၊တသ၊ပန်၊ထိုမင်းသား၏ကား၊မာတာရိ၊မယ်တော်ဘုရားကြီးသည်၊ကာလကိတာယ၊နတ်ရွာလားခဲ့သော်၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ အညံ၊တပါ.သော၊ ရာဇဓိတရံ၊ မင်းသမီးကို၊ အဂ္ဂမဟေသိဌာနေ၊ ဘုရားကြီး၏ရာ၌။ ဌပေသိ၊ထား၏။ သာပိ၊ထိုဘုရားသည်လည်း။ အပရေနသမယေန၊ တပါ၊သောအခါ၌၊ ပုတ္တံ။သား ကို၊ဝိဇာယိ၊ဖွား၊ဖြင့်၏၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ တဿ၊ထိုဘုရား၏၊ပုတ္တံ။သားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ ပသန္နော၊ဖြတ်နိုး၊သည်ဖြစ်၍၊ တဿ။အ ဘာယမိတုရား။ တယာ။ သင်မိဘုရားသည်၊ ဇာ္ဇိတံ။ အလိုရှိအပ်သော၊ ဝရံ၊ဆု ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူလော၊ ဇာတိ။ဤသို့၊ဝတ္တာ။ဆို၍၊ ဝရံ၊ဆုကို၊အဒါ သိ၊ပေး၏၊ သာ၊ထိုမိဘုရားသည်၊ ဂဟိတကံ၊ယူအပ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ သုဇာတကုမာရော၊သုဇာတမင်းသားသည်၊ သောဠသ ဝဿုဒ္ဒေသိကော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၊ဖာတော၊ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ရာဇာနံ၊မင်းကြီးကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုသနည်း ဟူမူကား၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊မမ၊ကျွန်တော်မ၏၊ပုတ္တံ။သားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊တုဋ္ဌ စိ၊ဖြာပါ၊နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်၊ဝရော၊ဆုကို၊ ဒိန္နော၊ပေးအပ်ပြီ၊ တံ၊ထိုဆုကို၊ ဂ္ဂဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဒေထ၊ပေးသနား တော်မူပါလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုသံတော်ဦးတင်၏။ ဒေဝိ၊ရှင်မိဘုရား၊ဂဏှ၊ယူလော။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တေ။မိန့်အပ်သည်ရှိသော်၊မယ်တော်ကျွန်တော်မ၏၊ ပုတ္တသ၊သား အား၊ ဇေဋ္ဌ၊မင်းအဖြစ်

ကိုးဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုသံတော် ဦးတင်လေ၏။ ဝဿလိ၊သူယုတ်မ၊ နှသေ၊ပျက်လေလော၊ မမ၊ငါ၏၊ဒေဝ ဣမာရေသဒိသေ၊ နတ်သား၊နှင့်တူသော၊ ဧဒ္ဒပုဏ္ဏား၊သား၊ကြီး၊ဖြစ်သော၊ သုဇာတကုမာရေ၊ သုဇာတ မင်း၊သား၊သည်၊ ဦးတေ၊ကောင်း၊စွာ တည်ရှိ လျက်၊ကသ္မာ၊အာဘယ်၊ကြောင့်၊ ဝေ၊ဤသို့သောစကား၊ကို၊ ဝဒေသိ၊သင် ဆိုဘိသနည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ပဒို့ကျွတ်ပ၊ပယ်၏၊ ဒေဝိ၊မိတုရား၊သည်၊ပုနပ္ပုနံ၊ အာဘန်တလဲလဲ၊ နိဗန္ဓံ၊မပြတ်၊ ကရောန္တိ၊ပြုသည်ရှိသော်၊ မနုဿလုံ၊ကို၊ အလဘိတ္တာ၊တည်တန့်ခြင်း၊ကို မရ၊သောကြောင့်၊ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်း၊ကြီး၊ သစ္စေ၊ မှန်သော၊စကား၌၊ ယဒိတိဋ္ဌသိ၊ အဟယ်၍ တည်ဘိမူကား၊ ဒေဘိ၊ဝေ၊ပေးတော်မူပါလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက် ဆို၏။ရာဇာ၊ မင်း၊ကြီး၊သည်၊ အနုပဓာ၊ရှေ့တွေ့၊ မရူး၊စမ်း မဆင်ခြင်မူ၍၊ မယာ၊ငါ၊သည်၊ ဆုမိ၊သား၊ဤမိ၊သုရား၊အား၊ ဝ၊ရော၊ဆုကို၊ဒိန္နော၊ပေးမိ၊လ ပြီ၊အယဉ္စ၊ဤမိ၊သုရား၊သည်လည်း၊ ဝေ၊ဤသို့မသင့်သော စကား၊ကို၊ဝဒ တိ၊ဆိုဘိ၏၊ဘကား၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝိပဿနိသာ၏၊နှလုံး၊မသာ၊ခြင်း၊သည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဇာတကုမာရံ၊ သုဇာတမင်း၊သား၊ကို၊ ပဏ္ဍောသိတ္တာ၊ခေါ်တော် မူ၍၊ တမတ္တံ၊ထိုအကြောင်း၊ကို၊ အာရောစေတ္တာ၊ပြောကြား၍၊ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို၊ ပဝတ္တေသိ၊တွေ့ဝေယိ စိုးဝိုးဝိုး၊ကျစေ၏။ ကုမာရော၊မင်း သား၊သည်၊ သောစမာနံ၊စိုးရိမ်ပူဆွေး၊သော၊ ပိတရံ၊ခမည်း၊တော်အား၊သ ကမင်း၊ကြီး၊ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဒေါ၊နသ၊ယပ္ပတ္တော၊ နှလုံး၊မသာ၊ယာ၊ခြင်း၊သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်၊စေ၍၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်း၊ကြီး၊အနုဇာနာတိ၊ခွင့်ပြုတော်မူပါလော၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ် သည်၊အရည်ရှိ၊တော်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊သွား၊ပါ၊တော့အုံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ သံ၊တော်ခြီး၊ တင်လျှောက်၏၊ တံ၊စနံ့၊ထိုစကား၌၊ သုတ္တာ၊ကြား၊တော် မူ၍၊ရည်း၊မင်း၊ကြီး၊သည်၊ တေ၊သင်မင်း၊သား၊အား၊ အည်ံ၊ တပါ၊သော၊ နဂရံ၊မြို့သစ်ကို၊ မာပေ၊သာမိ၊ဘန်ဆင်း တည်ထောင်ပေအုံ့၊ တတ္ထ၊ထိုမြို့သစ်၌၊ ဝသေ၊ယျာဟိ၊ နေ၊လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိ သော်၊ ကုမာရော၊မင်း၊သား၊သည်၊နဇာ့ဆို၊ အ၊လိုမရှိ၊ မမ၊ငါ၏၊ သပ္ပာယ ကာနုံ၊အဆွေဖြစ်ကုန်သော၊ရာဇာနုံ၊မင်းတို့၏၊သန္တိကေ၊အ၊ထံတို့သို့၊ပေယိ သာမိ၊စေလွှတ်ပါအုံ့၊ဆုတိစ၊ဤသို့လည်း၊ဝုတ္တေ-မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တဒို့ထိုစေလွှတ်ခြင်း၊ကို့လည်း၊ နာနုဇာနိ၊ခွင့်မပြု၊ကေ၀လံ၊သက်သက်၊ ဒေ၀၊အရှင်မင်း၊ကြီး၊ အရည်ရှိ၊တော်အရပ်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊သွား၊ပါ၊တော့အုံ့၊

ဈာတိ။ ဤသို့၊ အာဟာ။ တင်ယျောက်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ပုတ္တံ၊သား၊တော်ကို၊ အာလိင်္ဂေါ်တွား၊ လည်ပတ်၍၊ သိုး၊သ၊ဦး၊ခေါင်း၌၊ ရုမ္ဘိတွား၊နမ်း၍ရှု၍၊ မမ၊ငါ၏၊ အစ္စယေနု၊ နတ်ရှာလား၊သော အခါ၌။ ဈေး၊ဤ၊ငါ၏၊ရေ၊ပြည်တော်သို့။ အာဂတ်ကွာ၊ပြန်လည်ခဲ့၍၊ ရုဇ္ဇေ၊မင်း၊အဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟာ၊တည်ရစ်၊သော၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောဆိုလိုက်၍။ ဝိသဇ္ဇေသိ၊လွှတ်လိုက်၏၊။

သော၊ထိုမင်း၊သား၊သည်၊ အရည့်ံ တောသို့၊ ပရိသိတွား၊ဝင်၍၊ ဝနစရ၊ကော၊ တောခွ၌ ကျင်လည်ကုန်၊သော မူဆိုး၊တို့ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝ သန္တော်၊နေသည်ရှိ၊သော်၊ ဂေါဒိဝသံ။ တနေ့သ၌၊ မိဂဝံ၊ သမင်တောသို့၊ ဂတောသွား၊လေ၏၊ တ၊သော၊ထိုမင်း၊သား၏။ သမ၊ဏ၊ကာ၊လော၊ရဟန်း၊ဖြစ်သော အခါ၌၊ သဟာယ၊ဝ၊ရော၊ အာ၊ဆွေ၊ခင်ပွန်း၊ဖြတ်ဖြစ်ဖူး၊သော၊ဂေါ၊တယောက်သော၊ဒေ၊ဝ၊ဒတ္တာ၊ နတ်သား၊သည်၊ဟိ၊တေသိ၊တာ၊ယ၊အကျိုး ဒီး၊ပွါး၊ကို လိုလား၊တောင့် တ၊သ၊ဖြင့်၊ မိဂ၌ပေန၊ တောသမင် အသွင်ဖြင့်၊ တံ၊ထိုမင်း၊သား၊ကို၊ပ၊လော၊ဘေ၊ဇ္ဇာ။ မ၊ထ၊ရ၊ထံ၊ပါ၊အ၊နား၊နီး၊အောင်သွေး ဆောင်ဖြား၊ယောင်း၊ကျက်၊ခါ၊ဝ်ကွာ၊ပြေ၊လေ၍၊အာ၊ယ၊သ္မ၊တော၊ရှည်သော သက်တော်ရှိ၊သော၊မ၊ဟာ၊ဂ၊ဠာ၊နု၊သား။ မ၊ဟာ၊ဂ၊ဠာ၊ည်း၊ထ၊ရ၏၊ ဝ၊သ၊ဠာ၊နု သမီ၊ပ်၊နေ၊ရာ၊အ၊ရပ်၏၊အ၊နီး၊သို့၊ဂ၊တော၊ရောက်လတ်သော်၊ အ၊ဇ္ဇ၊ရ၊ဝေ၊ယိ၊ ကွယ်ပျောက်လေ၏၊သော၊ထိုမင်း၊သာ၊သည်၊ဇ္ဇမ်ပ၊ဒိ၊ဂ်ံ၊ဤ၊သမင်ကို၊ဈာ၊ဒ၊ နီ၊ ယ၊ခုပင်၊ ဂ၊ဏ်ဿ၊သာ၊မိ၊ အ၊ဝ၊ဖမ်း၊ယူ၊ခဲ့၊ ဈာတိ၊ဤ၊သို့၊ဥ၊ပ၊မာ၊ဝ၊ဇ္ဇော။ အ၊နီး ကပ်၍ပြေ၊လတ်သော်၊ထ၊ခု၊သ။ မ၊ထ၊ရ၏၊ ဝ၊သ၊ဠာ၊နှ်၊နေ၊ရာ၊အ၊ရ၊ပ်သို့၊ ပ၊တ္တ၊ာ၊ရောက်၍၊တံ၊ထိုသ၊မင်ကို၊ အ၊ပ၊သ၊ဇ္ဇော။ မ၊ဗြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ဏ္ဏ သာ၊လာ၊ယ၊သ၊စ်ရ၊ကိ၊ရိ၊သော၊ကျောင်း၏၊ဗ၊ဟိ၊အ၊ပ၌၊ နိ၊သိ၊ရ်ိ၊ထိုင်နေ၊သော ထ၊ရ၊ံ၊မ၊ထ၊ရ၏ကို၊ဒိ၊သ္ဝ၊ာ၊ဖြင်၍၊ တ၊သ။ ထိုမ၊ထ၊ရ၏၏။ သ၊ဒိ၊ပ၊ေ၊အ၊နီး၌၊ စ၊ာ၊ပ၊ေ၊ကာ၊ဒ္ဓိ။ လေ၊ကိုင်း၊အ၊စ္ဆ၊နီ၊ကို၊ ကြ၊လ,ဇ္ဇ၊ထ၊ောက်၍၊ အ၊ဠ္ဠ၊ာ၊သိ၊ ဝ,ေ၏၏၊ ထ၊ေ၊ရော၊မ၊ထ၊ရ၏သည်၊တံ၊ထိုမင်း၊သား၊ကို၊ ကြ၊လ၊ကေ၊တွား၊ကြည့်၍၊ အာ၊ဒိ၊တော၊ အ၊စ၊ရ၊ပ၊ဠ္ဠ၊ာ၊ယ။ စ၍၊တ၊သ၊ ထိုမင်း၊သား၏၊သ,ဠ်ံ၊အ,လုံ၊ရုံ သော၊ပ၊ဝ,ကို်ံ၊အ,ကြောင်း၊အ,ရာ,ကို၊ဥ,တွား၊သိ,၍၊အ,ခ,ဂ,ဏ,ဇ္ဇော။ ပြုံ၊မြ,ာ,ာ် လိုသည်ဖြစ်၍၊အ,စ,ာ,နဇ္ဇော,ာ,ပ,ိ,ယ။ မ,သ,ိ,ယော,ာ,င်,ကဲ့,သို့,သ,ာ,ဟ,ာ် ပြုံ၊မြ,ာ,ာ် ခြင်း,ကို၊ဂ,ရော,ဇ္ဇော,ာ၊ ပြု,ိ,ုတ,ာ,ိ,မ,ုလို,သည်ဖြစ်,၍, ဒ,ဠ,ှ,ခ,မ,ွ,ံ(လ)ဝ,နာ,စ,ရော,တ,ိ ဈာ,ဗ,ိ,နာ၊ ဒ,ဠ,ှ,ခ,မ,ွ,ံ(လ)ဝ,နာ,စ,ရော,ဟ,ူ,သော ဤ,ဂ,ါ,ထာ,ဖြင့်, ပ,ုဏ,္ဏ,ိ,မေ,း,၏၊ ၊ တောပုရိသ၊ ဒီ,ဃော,ဂ,ျာ,း။ ဒ,ဠ,ှ,ခ,မ,ွ,ံ၊ ပြ,ုပြ,ုခ,ိ,ုင်,ခ,ုံ,သော သ,တော,ာ,ရ,ိ,သော၊ နိ,သ,ာ,ဒ,ေ,သ,ော။ အ,လ,ွန်,အ,ကဲ,အ,နှ,စ်,သ,ာ,ရ,ရ,ိ,သော သ,စ်,သ,ား,၏၊ ခ,ဏ,ုံ,လေ,း,ကို,

ကြေလုဒ္ဒ။ ထောက်၍။ ကိုဠသိ၊ ရုပ်ရှိ။ ဘောဂုရှိသ၊ အိုယောဂျား။ ဗွီ၊ သင်သည်၊ ခဏ္ဍီယား ရေမြေ့သဒ္ဒနင်းကြည့်ရှင်မင်းသည်၊ အာသိနု၊ ဖြစ်သ လော၊ ရာဇဂြိုဟ်မင်းသား သည်၊ အာသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အဒု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ ငနစရော၊ တောခွဲကျင်လည်ကျက်စားတတ်သော၊ လုဒ္ဒေါ၊ မှုဆိုးသည်၊ အာသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ।

တဏ္ဍုဆိုဂါ သာဒ္ဒု ဒဠ္ဍမ္ဘာ ကိုဠေ ဒဠ္ဍမဟာ ဟူသော ဤပါဒ်ဒ္ဒု ဒဠ္ဍမ ခုနှာ၊ ဒဠ္ဍမ ခုမည်သည်ကား ဖွဲ့သ ဟာ သ ထ ပုံ ပိုလ်နှစ်ထောင်အား ရှိ သော လေးကိုး ဝုဋ္ဌတိ၊ ဆိုအာပ်၏။ ဖွဲ့သ ဟ သ ထ ပုံ ပိုလ်နှစ်ထောင်အား ရှိ သော လေးဟူ သည်လည်း။ အာရောဝိတ သ၊ တင်အာပ်ပြီးသော၊ ယ သ ခုခုနှာ၊ အကြင်း လေး၏။ ဖိ သ ယ၊ လေးညှိ ၍ ဗ ဒ္ဓ ၊ ဗ ဒ္ဓ ၊ ပ ဒ ဒ ် အာပ်သော၊ လော ဟ သိ သ ဒ်နုံ၊ ကြေ့ သ ကဲ့ စ သည်တို့၏ ဘာ ရော ဝန် သည် ဒဏ္ဍီ ၊ လေးကိုင်း ကိုး ဂ ဟော ဘွား ကိုင်၍ ဥက္ခိတ္တ ဘွား ဖြောင့်ချိ အာပ်သည်ရှိ သော် ဟာ ဝ ဂ ဏ္ဍာ ပ ဗ ဟာ ရား ပြား ပ မာ ဏ ဘုံ ကြီး ခေါ်ခေါ်ပ ဝ

သတိအပ်သော သမင်ကိုလည်း။နာခဏ်ကြီ။မပြင်မင်းတွေ့၊ တွေ့ဆုံ၊အရှင်ဘုရား ကိုသာလျှင်။ ဒိသွာ။ဖြင်၍။အဟံ။အတ္တနိုင်သည်၊ ဝိတောရ၊ဝင်သည်၊အမှီ ပြုမိ၏။ ။

တဗ္ဗ။ယိုဂါဃာဒ်။ အသကာဝိပတိသောတိ။ အသကာဝိပတိသော ဟူသည်ကား။ အသက ရဠာ ဖိပတိနော။ အသက တိုင်းကို အစိုးရ သော၊အသကရာဇသော။ အသကမင်း၏။ ဘိက္ခုကို ဆုတိနာ၊ ဘိက္ခုဟူ သောဤပါဠိပြင်ဖြင့်၊ ထေရ၊ ကစ္စည်းမထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ခေါ်၏။ မိဂေ ဂဝေသ မာနောတိ၊ မိဂေဂဝေသ မာနော ဟူသည်ကား။ မိဂသူဌရာဒိ ကော၊သမင်ဝက် အစရှိကုန်သော သား၊တို့ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည် ရှိသော်၊ မိဂဝံ၊သမင်တောသို့၊ စရန္တော၊သွား၊သည်ရှိသော်၊ ဆုတိ၊ယပ်၊ ဤသည်ကား။ အဏ္ဏော၊အနက်တည်း။ တံဝစနံ၊ ထိုစကား၏ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ တေန၊ထိုမင်းသား၏ သဒ္ဒီ၊တက္ခ၊ပဒို သန္ဓာရုံ၊အာဇေ့အာစစ် ပဒိုသန္ဓာရကို၊ ကရောန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ သွာဂတန္တေ(လ)ဥပဝိသာသိ။ သွာဂတန္တေ(လ)ဥပဝိသဟူ၍၊ အာဟ။ ဝိနိုဟော်မှ၏၊ မဟာပုညကြီး၊သော ဘုန်းရှိသော၊ ရာဇပုတ္တ၊မင်းသား၊ တေ၊သင်မင်းသား၏၊ အာဂမနံ၊လာရောက်ခြင်းသည်၊သွာဂတံ၊ကောင်း သောလာရောက်ခြင်းတည်း။ အထော၊ထိုမှတပါ။တေ၊သင်မင်းသား၏၊ အာဂမနံ၊လာရောက်ခြင်းသည်။ အဒုရာဂတံ၊မကောင်းသောလာရောက် ခြင်းမဟုတ်၊ ဧတ္ထာ၊ဤခြေခိုးမှာ ဥဒကံ။ သုံးဆောင်ရကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။တေ၊သင်မင်းသား၏၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ပက္ခာလယသု၊ဆေးလော။ ။ မဟာပုညကြီး၊သောဘုန်းရှိသော။ ရာဇပုတ္တ၊မင်းသား။ ဆုဒ္ဓိပါနိယံ၊ဤ သောက်ရေသည်လည်း၊ သိတံ၊ချမ်း၊အား၏၊ ဂိရိဂဗ္ဘ၊ရာ၊တောင်ပြောင်း ချောက်ကြား၌၊ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူအပ်၏၊ တတော၊ထိုသောက်ရေ ခိုး၌၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ဝိတ္ထာ၊သောက်၍၊တွံ့သင် မင်းသားသည်၊ အနုဇ္ဇရပိတာယ၊အခင်းမရှိသော၊ဘူမိယာ၊ပြင်၌၊ အနိ သိဒိတ္ထာ၊မထိုင်မူ၍၊ သဇ္ဇတာသို့ ပြက်အခင်း၌၊ ဥပါဝိသာ၊နေလော။ ။ တဗ္ဗ၊ထိုဂါထာ၌၊ အဒုရာဂတန္တိ၊အဒုရာဂတံဟူသည်ကား။ ဒုရာဂမန ဝန်ကြီ။မကောင်းသောလာခြင်း၊မကြည့်အပ်၏။ မဟာပုညကြီး၊သောဘုန်း ရှိသော။ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား။ တေ။သင်မင်းသား၏၊ ဆုဝ၊ဤအရေ၏သို့၊ အာဂမနံ၊လာရောက်ခြင်းသည်။ သွာဂတံ၊ကောင်းသောလာရောက်ခြင်း တည်း၊တေ၊သင်မင်းသား၊အား။ အပ္ပဂဗ္ဘ၊အနည်းငယ်မျှလည်း။ ဒုရာဂမ

နုံ၊မကောင်းသော လာရောက်ခြင်းသည်၊ နအာတ္ထိ၊မရှိ။ ကသ္ဗာ၊အာတယီ ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ တုယ္ဟဿ၊သင်အား၊လည်းကောင်း၊ မယ္ဟဿ၊ငါ့အား၊ လည်း၊ကောင်း၊ပိ၊ဘိ၊သော၊မနုဿ၊ဇနနတော၊နှစ်သက်ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၊ကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ကြောင့်တည်း၊ဣတိ၊အယံ၊ဤ၊သည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊အာဒုနာဂတာ၊ဒိ၊ အခုနာဂတံ၊ဟူ၍လည်း၊ ပါဠေါ၊ပါဠိ ရှိ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အာဂမနုံ၊လာရောက်ခြင်း၊သည်၊သွားဂတံ၊ကောင်း သော၊လာရောက်ခြင်း၊ဘည်း၊ ဣတိ၊အယံ၊ဤ၊သည်ကား၊ အာဇ္ဇော၊အနက် တည်း။ ၊သန္ဓာဘတ္တိ ဥပါဒိ၊သာတိ၊ သန္ဓာတတ္တိ ဥပါဒိ၊သ ဟူ၊သည် ကား၊ အနုန္ဓရေတိ၊ဘဝယ၊အာဝင်း၊မရှိ၊သော၊ ဘူမိယာ။ ဖြေ၌၊အာနိသိဒိတ္ထာ မထိုင်မူ၍၊အသုကတ္တိ၊ဤ၊အမည်ရှိ၊သော၊ဝိ၊ဏာသန္ဓာ၊ရေကေ၊ဖြက်အာဝင်း ၌၊နိသိဒိ၊ထိုင်လေ၊ ဣ၊ဟ၊ အယံ၊ဤ၊သည်ကား၊အဇ္ဇော၊အနက်တည်း၊ ။

တ၊ကော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘုဇကုမာရော၊ မင်းသား၊သည်၊ ဟေရ၊ဿ၊ မ၊ထေရ်၏၊ပဋိသန္ဓာရီ၊အာ၊စ့အစပ်ပြုခြင်း၊ကို၊သမ္ဘဒ္ဓိ၊ဆ္ဆော၊ဝန်ခံ၊လို၊သည် ဖြစ်၍၊ ။ကသ္ဗာ၊ကိ(လ)မ၊သေတိ၊ကလ္ပာ၊ကိ(လ)မ၊သေ၊ဟူ၍၊ အာ၊ဟ၊ ဆိုတ်၏၊ ။မဟာ၊မုနိ၊ ရ၊ဟန်း၊ဖြတ်၊ တော၊အ၊ရှင် ဘုရား၏၊ ဝါ၊စာ၊စ၊ကား၊ သည်၊ ကလ္ပာ၊ကိ၊ဝတ၊ ကောင်း၊ပေ၊စ,တ,ကား၊ သ,ဝ,နိ,သ,၊ နာ,ခြင်း,ဌ၊ လျောက်ပတ်ပေ၏၊ နေ,လ,၊အ,ပြစ်မ,ကင်း,၏။ အ,ဣ,ဝ,တိ,၊ပ,ရှု,ပ,ဒ် သ,သ,ရာ အ,ကျိ,ရှိ,ပေ,၏။ ဝ,ဂ,၊ချိ,သ,နာ,ပျော်,ဘွယ်ရှိ,ပေ,၏၊ တွံ,အ,ရှင်,ဘုရား,သည်၊ မ,ကွဲ,၊သိ,၏၊ အ,ဣ,ဝ,ဒ,၊အ,ကျိ,၊ကို ဆောင်,တတ်,သော ဝ,ကား,တို,သ,လျှင်၊ ဘ,သ,သိ,ဆို,၏။ ၊ဣ,သိ,နိ,သ,ဘ,နိ,သ,ဘ,ဒ,ဝ,ဟု,သော ရ,ဟန်း,ဖြ,ဝ်,၊ကော၊ အ,ဘ,ယ်,အ,မည်,ရှိ,သော၊ တွံ,အ,ရှင်,ဘုရား,သည်,၊ဝ,ဒေ,ဟိ,ဖိ,နှ,ုံ,လ,ပ်,ဟူ,လော၊ မ,ဟာ,၊အ,ကျ,နှ,ပ်,ဝ,ဋ်,ရှိ,သည်၊ တ,ဝ,၊အ,ရှင်,ဘုရား,၏၊ ဝ,စ,နု,ပ,ထ,ံ,စ,ကား,ကို၊ နိ,သ,မ,ယိ,ဝ,ဘ,၊ နာ,ယူ,ကုန်,၍ အ,ဣ,ဝ,ဒ,ကို၊ ဆောင်,တတ်,သော၊ ဝ,မ,ပ,ဒံ၊ဘ,ရား,အ,ရှ,ကို၊ သ,မ,ာ,စ,ရေ,မ,သ,ကောင်း,စွာ ကျင့်,ခ,ပါ,ကုန်,ခ,ဲ့၊ ။

တ,ဣ,ဝ,ထိ,ဂါ,ထာ,၌၊ ကလ္ပာ,ကိ,တိ၊ ကလ္ပာ,ကိ,ဟူ,သည်,ကား၊ သ,ဒ,ဒ,ုံ၊ ကောင်း,ပေ,စ,၊သော,ဘ,ဝ,ား,တ,င်,တ,ယ်,ပေ,စ,၊ သ,ဝ,နိ,ယာ,တိ၊ သ,ဝ,နိ,ယာ,ဟု သည်,ကား၊ သော,တုံ,နာ,ခြင်း,ဌ၊ ယု,ဇ,ဌ,ာ,သင့်,လျော်,ပေ,စ,၊ နေ,လ,ပ,ပ်,ပေ,ဌ၊ လာ,ဟူ,သည်,ကား၊ နိ,ဒ,ေါ,သ,ာ ဆိုရှုန်,အ,ဖြစ်,လည်း,မ,ရှိ၊ အ,ဣ,ဝ,ဒ,တိ,ကို၊ အ,ဣ,ဝ,ဒ,တိ,ဟူ,သည်,ကား၊ အ,ဣ,ယု,ဇ,ာ,ား၊ အ,ကျိ,၊စီ,ပ,ါ,း,နှ,င့်,ယှ,ဉ်,၏၊ ဒိ,ဋ္ဌ,ဓ,ိ,ကာ,ဒီ

နာ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ် စသည်၌အကျိုးရှိသော၊ ဟိတေနု၊ အစိုးအပွါးနှင့်။ ဥပေတာ.ဖြည့်ခုံ၏။ ဝဏ္ဏတိ၊ဝဏ္ဏဟူသည်ကား၊ မရောဂျိသာ၏၊ မတ္ထိုတိ၊ မတ္ထိုဟူသည်ကား၊ ဓာနိတ္ထား၊သိ၍၊ပညားယား၊ပညာ ဖြင့်၊ပရိဿိန္ဒိတ္ထာ။ ဝိုင်းခြား၍၊ အတ္ထဿိ၊အတ္ထံဟူသည်ကား၊ အတ္ထတော၊ အကျိုးစီးပွါးမှ၊အနုပေတံ၊မကင်းသော၊ကောဿဟိတာဝဟံ၊စင်စစ်အကျိုး စီးပွါးကို သောင်တတ်၏။ ၊ဿသိ နိသဘာတိ။ ဿသိနိသဘ ဟူသည် ကား၊အာဇာနိယသဒိသဝသေန။ အာဇာနည်နှင့်တူသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ဿသိနိသဘ။ အာဇာနည်နှင့်တူသောရဟန်းမြတ်၊ ဝစနပ်ထဿိ၊ဝစန ပထံဟူလည်းကား၊ဝစနံ၊စကားကို။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဝစနမေဝ။ စကားကို ပင်သျှင်၊ အတ္ထာဒိဂမသ။အကျိုးစီးပွါးကို ရှေ့ခြင်း၏၊ဥပါယဘာဝတော အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝစနပထဿိ။ ဝစနပထဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ် ၏၊အတ္ထဝမ္မပဒံသမာစရာမသောတိ၊ အတ္ထဝမ္မပဒံသမာစရာမသောဟူသည် ကား၊ ဿဝစေဝ၊ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌလည်းကောင်း၊သမ္ပရာယေစ၊တမလွန် လောကဌလည်းကောင်း။ အတ္ထာဝဟံ၊အကျိုးစီးပွါးကိုဆောင်တတ်သော သိလာဒိမ္မကောဌာသံ၊သိလဒေ၊စရိသောတရား၊အစုကို၊ ပဒိုပဠာမသော၊ ကျင့်ရပါ၏ကုန်အုံ့။ ။ဿဒါနိ၊ယာဝ၊အာစါ၌။ ထေရောမဇ္ဈိမ၏သည်။တသ၊ ထိုမင်းသား၊အား။ အာနုဿ၊ဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ အတ္ထနော၊ ဝိပိ၏၊ သမ္ပာပဒိုပတ္တိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ ဝဒေ၊ကြား၊ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ် ၏။ ။အတ္ထိ သာ(လ)ပသံသိယာတိ၊ အတ္ထိ သာ(လ)ပသံသိယာ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။ကုမာရ၊ မင်းသား။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ခပ်သိမ်း သောသတ္တဝါတို့ကို။အတ္ထိ သာ။မည်ဉီးဆဲခြင်းကို၊ အမှောက်၊ငါတို့သည်။ ရုစ္စတိ၊နှစ်သက်အပ်၏။ ထေယျာစ၊ သုဉ္ဇစ္စာကို ခိုးယူတတ်သော သူ၏ အဖြစ်ခုလည်းကောင်း၊ အတိစရာစ၊ မိမိမယားကို လွန်၍ တပါးသော မိန်းမတို့နှင့် မေထုန် အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ မုဇ္ဇပါနာစ၊ သေအရေက်ကို သောက်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ အာရတိ၊ ဝေးစွာရှောင် ကြဉ်ခြင်းကို၊ အမှောက်၊ ငါတို့သည်။ ရုစ္စတိ၊နှစ်သက် အပ်၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ အာရတိစ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း လည်း ကောင်း၊ သမစရိ ယာစ၊ ကုသိုလ် တရားတို့ကို ကျင့်ခြင်းကို လည်း ကောင်း၊ ဗဟုသစ္စဉ္စ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ကတညုတာစ၊ သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးကို သိခြင်းကို လည်း ကောင်း၊အမှောက်၊ငါတို့သည်။ ရုစ္စတိ၊နှစ်သက်အပ်၏။ကုမာရ၊မင်းသား၊

တေးထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကုသိုလ်တရားတို့ကို ကျင့်ကုန်သောသူတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အကြစ်ဒုက္ခပင်လျှင်၊ ပါသံသာ၊ ခြိုးမွမ်းခြင်းဌာထိုက်ကုန်၏၊ ဇေတဝနာ၊ ကုသိုတရားတို့ကို၊ ပသံသိယာ၊ ခြိုးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ ၊တဿ။ထိုဂါထာ၌။ အာရတိသမစရိယာစာတိ၊ အာရတိသမစရိယာစဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ပါပမဟုတော်၊ အကုသိုလ်တရား၌၊ အာရတိစ၊ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ခြင်းကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ပဋိဝိရတိစ၊ အထူးသဖြင့်ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ကာယသမာဒိသမစရိယာစ၊ ကာယသမာဓိအစရှိသောဘုံတို့သော်ကုသိုလ်တရားတို့ကိုကျင့်ခြင်းလည်း၊ ကောင်း။ ဗာဟုသစ္စန္တိ၊ ဗာဟုသစ္စံဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိ ဗာဟုသစ္စံ၊ ပရိယတ်တရားဌ မျှားသော အကြား အမြင်ရှိသော သူ၏အဖြစ်ကို လည်း၊ ကောင်း၊ ကတညုတာတိ၊ ကတညုကာ ဟူသည်ကား၊ ပဒေါ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အကျွန်ုပ်ဖိမိအား၊ ကတသော ပြုအပ်သော ဥပကာရသော၊ ကျေးဇူးကို၊ ဝေနုနာ၊ သိခြင်ခြင်းကို၊ ပါသံသာတိ၊ ပါသံသာဟူသည်ကား၊ အတ္ထကာမေဟိ၊ အကျိုးစီးပွါးကိုတောင့်တကုန်သော၊ ကုလပုတ္တေဟိ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ပကာရေ၊ တာ၊ အပြားအားဖြင့်၊ ပသံသိတဗ္ဗာ၊ ခြိုးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဓမ္မာ၊ ဇေတေတိ၊ ဓမ္မာ၊ ဇေတေဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဇေတအာတိ သားဒိမျှော။ ထိုသတ္တဝါတို့ကိုမညှဉ်းဆဲခြင်း အစရှိကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပသံသိယာတိ၊ ပသံသိယာဟူသည်ကား၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိ ဘိုးသည်၊ ပသံသိတဗ္ဗာ ခြိုးမွမ်းအပ်ကုန်၏။

ဝေ၊ဤသို့ဟေရော၊ မဟေရ်သည်၊ တဿ၊ထိုမင်းသား၊ အနုဇ္ဇ ဝိကံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ သမ္ဘာဝဒိုပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ပတ္ထေ၊ တောင်းပြီး၍၊ အနာဂတံသညာ၊ သော၊ အနာဂတ်သဘောကို ပြုခဲ့ပြီး၊ အာယုသင်္ခါရေ၊ အာယုသင်္ခါရတို့ကို၊ ဩဿဇ်လော ကော်ရော်ကြည့်တော်မူလတ်သော်၊ ပဠုမာသမတ္တမေဝ၊ ငါးလမျှသာလျှင်၊ ဇီဝိဿတိ၊ အသက်ရှည်လတ္တံ့၊ ဧကတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင့်တော်မူ၍၊ တံ၊ထိုမင်းသား၏၊ သံဝေဇေတွာ၊ သိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂကိုဖြစ်စေ၍၊ ဒဠ္ဌံ၊ မြဲမြဲစွာ၊ တတ္ထ သမ္ဘာဝဒိုပတ္တိယံ၊ ထိုကောင်းဖြောင့်သော အကျင့်ပဋိပတ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စိမ့်သောဌ။ ၊သန္ဓိကေ(လ)မောစယောတိ၊ သန္ဓိကေ(လ)မောစယဟူ၍၊ ဧကမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ၊

ရာဇပုတ္တြမင်းသား၊ မရုဏ်းသေခြင်းသဘောသည်၊ တုယှံသင်၏၊ သန္ဓိကောအနိုဠ်၊ တိဠတိတည်၏။ ကွံသင်မင်းသားသည်၊ ပဠူဟိမာသေဟိုးငါးလတို့မှ၊ ကြွရုံ၊ ဤမှာဘက်အတွင်း၌။ ဗိုဝိသတိ။အသက်ရှည်လတို့။ ရာဇပုတ္တြမင်းသား၊ တံခါးထိုအကြောင်းအရာကို၊ ဝိဇောနာဟိ၊သိလော၊ကွံသင်မင်းသားသည်၊ အတ္တာနုံ၊ဗိမိကိုယ်ကို။အပါယဒုက္ခတော၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှ၊ပရိမောစယ၊လွတ်စေလော၊ ။

တတ္ထ ထိုဂါထာ၌၊အတ္တာနုံပရိမောစယာတိ၊ အတ္တာနုံပရိမောစယဟူ သည်ကား။အတ္တာနုံ၊ ဗိမိကိုယ်ကို။ အပါယဒုက္ခတော၊အပါယ်ဆင်းရဲမှ၊ မောစေတိ၊လွတ်စေလော၊ ၊တဗျော၊ထိုနောင်မှ၊ကုမာရော၊မင်းသား သည်၊အတ္တနော။ ဗိမိ၏၊ရတ္ထိယာ၊ လွတ်ခြင်း၏၊ ဥပါယံ၊အကြောင်းကို၊ ဝုဏ္ဏေနာ။ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ကတမံ(လ)အဇရာမရောတိ၊က တမံ(လ)အဇရာမရောဟူ၍၊ အာဟ။ဆိုပြီ၊ ဘဒ္ဒေ၊အာရှင်သုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတမံသုဇနပဒံ၊ အာဘယ်မည်သော ဇနပုဒ်သို့ဂတ်သော်၊ သွား၍၊ကိ ံကမ္မဋ္ဌ၊အာဘယ်သို့သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကိ ံပေါရိသဋ္ဌ၊ အာဘယ်သို့သော၊ယောကျ်း၏ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ကာယ ဝါပနုဝိဇ္ဇာယ၊အာဘယ်မည်သောအဂတိပညာဖြင့်လည်း၊ အဇရာမရော၊ မဒ္ဒိမ၊သနေရသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပါစေ့နည်း၊ ၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကတမံသွာဟန္တိ ဣတ္ထေ၊ ကတမံသွာဟံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ကတမံသုအ ဟန္တိ၊ကတမံသုအဟံဟူ၍၊ဆေဒေါ၊ပုတ်ဖြတ်အပ်၏၊ကတမံနု၊အာဘယ် သို့၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။အဣတ္ထေ၊အနာဂတ်တည်း၊ ကိ ံကမ္မံကိ ဋ္ဌပေါရိ သန္တိဣတ္ထေ၊ကိ ံကမ္မံကိ ဋ္ဌပေါရိသံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ကတ္တာတိ၊ကတ္တာဟူ၍ ဝစနသေသော ၊ ပါဋိအကြောင်းကို။ ဒဗ္ဗေဗ္ဗာ၊ဖျက်အပ်၏၊ ပေါရိသန္တိ၊ပေါရိ သံဟူသည်ကား။ပုရိသကိစ္စံ၊ယောကျ်းတို့၏ကိစ္စကို၊ ၊

တဗျော၊ထိုနောင်မှ၊ထေရော၊မတေရ်သည်၊တဿ၊ထိုမင်းသား၏၊ ရမ္မံ၊တ ားတော်ကို၊ဒေသေတုံ။ ဟောကြားခြင်းငှါ၊နဝိဇ္ဇတေ(လ)ပရိကွယာ တိ၊နဝိဇ္ဇ ေတ(လ) ပရိကွယာဟူ၍။ ဣမာဂါထာယေး၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဝေါစ၊ ဗိန္ဒုတော်မှပြီ။ ရာဇပုတ္တြမင်းသား၊ ယတ္ထ။ အကြောင်းအရေပ်သို့ ဂတ်သော်၊ရောက်၍။မရွှေ့၊သတ္တဝါသည်၊အဇရာမရော၊မဒ္ဒိမ၊သေအမြဲနေ ရသည်၊ဘဝေ၊ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။သောပဒေသော၊ ထိုအရေပ်သည်၊နဝိဇ္ဇ တေ၊မရှိ၊ကမ္မဋ္ဌ၊ အမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇာစ၊ အတတ်သည်လည်း ကောင်း၊ပေါရိသဋ္ဌ၊ ယောကျ်းတို့၏ကိစ္စသည်လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇတေ၊

မရှိ။ ။ရာဇပုတ္တ။ မင်းသား။ မဟာဒ္ဓနာ။ မျှားစွာသော ဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂါ။ မျှားသောအသုံးအဆောင်ရှိကုန်သော။ ရဟန်းဝန်ကြီး၊တိုင်း နိုင်ငံဘည်းဟူသော ဥစ္စာလည်းရှိကုန်သော၊ပဟုတဓနဝေယျာသော၊မျှားသော ဥစ္စာစပါးလည်ရှိကုန်သော။ ယေဝိဓတ္တိယာ၊ဒေ၊ကြောင်မင်းတို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေ၀ိ။ ထိုမင်းတို့သည်လည်း။အဇရာမရာ၊မဒေါ့မသော အမြဲနေရကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ။ရာဇပုတ္တ။မင်းသား၊အန္ဓက ဝေဏ္ဍုပုတ္တာ။ အန္ဓကဝေဏ္ဍုအမည်ရှိသောသူ၏သားဖြစ်ကုန်သော သူ တို့သည်။သူရာ၊စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဝိရာ၊လုံ့လရှိကုန်၏။ ဝိက္ကန္တ၊ပဟာရိနော။ ရန်သူတို့၏အစွမ်းကိုပုတ်ခတ်နိုင်လေ့ရှိကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊တော၊သင်သည် ယဒိသုတာ။ အကယ်၍ကြား၊အပ်ကုန်၏။ သ၊သ၊တိ၊သမာ၊အမျိုး၊အဆက် အား၊ဖြင့်အမြဲ၊တည်သော၊နေ၊လစ်သည်တို့နှင့်တူကုန်သော။ တေ၀ိ။ထိုသူ တို့သည်လည်း။အာယု ဘွယံ။အသက်ဘေးကုန်ခြင်းသို့၊ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ဝိဒ္ဓဿာ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ ။ရာဇပုတ္တ။မင်းသား၊ခတ္တိယာ၊မင်းမျိုး တို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မဏာ။ ဝုဏ္ဏားမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝေ၊သ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့သည်လည်း၊ကောင်း။သုဒ္ဒါ။ သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်း ကောင်း။စဏ္ဍာလပုက္ကုသာ၊ ခွန်းစဏ္ဍာ၊မျိုး၊ပန်းမြိုက်စွန့်မျိုး ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ဧကေစ။ ထိုဆိုအပ်ခဲ့သော၊အမျိုး၊ဇာတ်ရှိကုန် သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇာတိယာ။ ဝိမိဒ္ဓါ၊အမျိုး၊ဇာတ်အား၊ဖြင့်။ အညေစ။ တပါ၊ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေ၀ိ။ထိုသူတို့သည်လည်း။ အဇရာမရာ၊ မဒေါ့မသော၊အမြဲနေ၊ရကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ ။ရာဇပုတ္တ။ မင်းသား။ ယေ၊အ-ကြင်သူတို့သည်။ ဆဋ္ဌ-ဝ်။ ကပ္ပကျမ်း၊ဗျာကရိဏ်ကျမ်း၊နိရုတ္တိကျမ်း သိက္ခာကျမ်း၊ဆ န္ဒေ၊ဝိဓိ တိကျမ်း၊ဇောတိကျမ်း၊ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ခြောက်ပါး၊သော၊အင်္ဂါ၊တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ပြဟ္ဗဝိန္ဒိုက်။ ရသေ့သူမြတ်သည်ကြီး၊အပ် သော၊မန္တန်း ဗေဒင်ကို၊ပရိ၀တ္တေန္တိ၊ သမဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ ဧ၊တစ။ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ကြီး သော၊အာတတ်ရှိသော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာယ၊အာတတ်ဖြင့်။ အညေစ။ တပါ၊ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေ၀ိ၊ထိုသူတို့သည်လည်း။အဇရာမရာ၊ မဒေါ့မသော၊အမြဲနေ၊ရကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ ။ရာဇပုတ္တ။ မင်းသား။သန္တာ၊ကြည်သက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သညတ္တာ၊ စောင့်စည်းအပ်သောစိတ်လည်းရှိကုန် သော၊တပသိနော။ အကျင့်ဌမ်ကုန်သော။ ယေ၊ဣ-သ-ယာ စာပါ-အ-ကြင်

ဝုထုဇဉ်သေကွဲဖြစ်ကုန်သော ရဲသွေးသူမြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္ဓိ ရှိကုန်၏။ တေဝိဇ္ဇာပဿိနော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော ရဲသွေးသူမြတ်တို့ သည်လည်း၊ ကာလေန၊ သေပျောက်ချိန်ရောက်သောကာလ၌၊ သရိရံ၊ ကိုယ် ခန္ဓာကို၊ ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ပစ်ရကုန်၏။ ၊ ရောဇဝုတ္တ၊ မင်းသား၊ တာဝတိံသာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ကတာကိစ္စာ၊ လေးပါးကုန်သော မဂ် တို့ဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိကုန်သော၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါတို့မှကင်း လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ အရဟန္တော ဝိ၊ ဟောန္တာတို့သည်လည်း၊ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်လည်း၊ ဝုတ္တပါပေ ရိကျွယော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်နှစ်ပါးတို့ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဇာမံ ဒေဟံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ နိက္ခိပန္တိ၊ ပစ်ချရကုန်၏။ ။

(၅) တဏ္ဍုလဝိဂ္ဂဟော ဒ္ဝိယတ္ထိ ဝ ဘိ။ ယဏ္ဍဝတ္ထိ ဝ ဟူသည်ကား၊ ယံပဒေ သံ၊ အကြင်အခုပ်သို့၊ ဝတ္ထိ၊ ရောက်၍၊ ကမ္ဗဋ္ဌ၊ အမှုကို၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ အတတ်ကို လည်းကောင်း၊ ပေါ၊ ရှိသတ္တ။ ယောဂျားတို့၏ ကိစ္စကို လည်း ကောင်း၊ ကာယပယောဂေန၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော လုံ့လဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဝစီပယောဂေန၊ နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း ဥပဝတ္ထိ ဝ ပါ ဝုဏိတ္ထာ၊ ရောက်၍၊ အဇရာမရောမဇ ဇိုမသေနိုင်သည်၊ ဘဝေ ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇာတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေ၊ အနက်တည်း။ ၊ ဟေ ဒ္ဒိမကောဒ္ဒိယာ၊ ယုဘ်သော အဝိုင်းအခြား အား ဖြင့်၊ ကောဒ္ဒိ သတာ ဒိပရိ ဝေ ဏ်၊ ကုဒ္ဒေ ဘရာစသည် အဝိုင်းအခြား ရှိသော ဥစ္စာကို၊ သံဟာရိတ္ထာ၊ ရုရုံ၍၊ ဒ္ဒပိတံ၊ ထားအပ်သော။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော၊ ခနံ ဥစ္စာသည်၊ ဇေတော သံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မဟာ ဒ္ဓ နာ၊ မဟာဒ္ဓနမည်ကုန်၏။ ။ ဇေတော သံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ကုမ္ဘတ္ထယာ ဒိကဟာ ပဏ ပရိဇ္ဇယော၊ ကုမ္ဘသုံးခုတို့၏ အပေါ်ခြင်းအစရှိသော နေ့တိုင်းသုံးစားသော အသပြာအသုံး အဆောင်ဟူ ဆိုအပ်သော၊ မဟာ ဘောဂ ကျွန်းများသော၊ ဘောဂါ အသုံး အဆောင်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မဟာ ဘောဂါ၊ မဟာဘောဂမည်ကုန်၏။ ။ ရဋ္ဌဝ ဘေ ဒါ ဝိ၊ ရဋ္ဌဝ ဘေ ဒါ ဟူသည်ကား။ ရဋ္ဌသာ ဝိ ကာ၊ တိုင်းနေလူနှင့်ဝံကို အစိုးရကုန်၏။ အာ နေ ကယောဇနပရိမာဏာ ဗ္ဗိ ယ ဇနာ မ ကာ အတိုင်း ဒေ ရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော ရဋ္ဌ၊ တိုင်းနှင့်ဝံကို၊ ပသာသန္တာ၊ ဆုံးမစိုးရိမ်ကုန်သော ဇာတိ အယံ၊ ဤသည် ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ခတ္တိယာ ဘိ၊ ခတ္တိယ ဟူသည်ကား။ ခတ္တိယ ဇာတိ ကာ၊ မင်းမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ပဟူ ဝေ ဒနေ ဥ ဩ

သောဘိ၊ပဟူတဝနခညောသောဟူသည်ကား။ မဟာဝနခညသန္ဓိစယာ၊မျှား ရွာဆည်းပူးအပ်သော ဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော၊ အတ္တနော၊မိမိအား လည်း ကောင်း၊ပရိသာယာစ။ ပရိသတ်အား လည်းကောင်း၊ သတ္တဝ္ဗသံဝန္ဓနုပ ဟောနက ဝနခညသန္ဓိစယာ၊ ခုနစ်နှစ်ရှစ်နှစ်တိုင်အောင် လောက်သော ဆည်းပူးအပ်သော ဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော။ တေပိနဒေဝရောရောတိ၊တေပိန အဓိရောမရာ ဟူ၏သည်ကား။ မဟာဝနတာဒိနိပိ၊ မျှားသော ဥစ္စာရှိသော သူ အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဓရာမရဏာဝမ္ဘာ၀ေ၊အိုခြင်းသေခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်သာ ဖြစ်တည်း။ ကေသံ၊ထိုမျှားသော ဥစ္စာရှိသော သူတို့အား ဥပရိ၊မိမိအထက်၌၊နိပတန္တံ။ ကျရောက်သော၊ ဓရာမရဏံ၊အိုခြင်း သေ ခြင်းသဘောတရားကို၊ နိဝတ္တေတုံ နှစ်စိတ်သောဌာ၊ နသက္ကောန္တိ၊မတတ် နိုင်ကုန်။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ။အန္ဓက ဝေဏ္ဍုပုတ္တောဘိ၊ အန္ဓကဝေဏ္ဍုပုတ္တောဟူသည်ကား။ အန္ဓကဝေဏ္ဍုသား။ အန္ဓကဝေဏ္ဍုအမည်ရှိ၊သောသူ၏၊ပုတ္တောတိ၊သားတို့ဟူ၍၊ပညာတာ၊ထင် ရှားကျော်စောကုန်သောသူတို့သည်၊ သုရာတိ၊သုရာဟူသည်ကား။ သတ္တိ ဝန္ဓော၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝိရာတိ၊ဝိရေဟူသည်ကား။ ဝိရိယ ဝန္ဓော၊ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝိက္ကန္တပဟာရိနောတိ.ဝိက္ကန္တပဟာရိနော ဟူသည်ကား။ သူရဝီရာဘာ၀ေနေ၀၊ရဲစွမ်းသတ္တိလုံ့လရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် သာ သျှင်း ပဒိုသက္ကုဗလံ၊ ရန်သူတို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို၊ ဝိတိက္ကမ္မ၊လွန်ကဲ ၍၊ပယဟာ၊ အနိုင်အထက် စီးဝိုး၍၊ ပယာရကာသိသာ။ ပုတ်ခတ်နိုင်သော အားလွန်ရှိ၏၊ဝိဒ္ဓဿောတိ၊ ဝိဒ္ဓဿောဟူသည်ကား။ ဝိနဋ္ဌော၊ ပျက်စီးလေကုန်၏၊ သ သ္သတိသမာတိ။သ သ္သတိသမာဟူသည်ကား။ ကုလပရံပရာယ၊အမျိုး အဆက်ဆက်အားဖြင့်။သ သ္သတိ ဟိ၊သ သ္သတိအမည်ရှိကုန်သော။စန္ဒသူရိ ယာဒိဟိ။ လနေနက္ခတ်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမာနာ၊တူကုန်သော တေပိ၊ ထိုထင်ရှားကျော်စောသောသူတို့သည်လည်း၊ အဓိဂေါ၊လပ္ပတ္တာ၊ကုလန္ဓ ယာ၊ကာ ဟ္ဟာဒိ.မှနေလစသည်တို့၏ပမာဏြာဖြင့်ရှာ၊သောကာလသို့ရောက် သောအမျိုး အနွယ်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ။ဇာတိယာတိ၊ ဇာတိယာ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌနော၊မိမိ၏၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်၊ ပန၊ဆက်၍ပြဋ္ဌိုးခံ ဝိသိဋ္ဌတရာ၊ အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော၊ ဇာတိဝိ၊ အမျိုးဇာတ် သည် လည်း၊နောသံ၊ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏၊ ဇရာမရဏံ၊အိုခြင်းသေခြင်းသ ဘောကို၊နနိ၀တ္တေတိ။ နောက်သို့မဆုတ်နစ်ပေတတ်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်

ကား။အသ္ထေါ၊အနုက်ာတည်း။ ။မနုဿနိ၊မနုဿဟူအည်ကား၊ဝေဒနာ၊ဇရာ၊ဝင်
ကို၊ ကပ္ပဗျာဂေ၊ဏာနိ၊ရုတ္တိသိက္ခာ၊ဆန္ဒေါ၊ဝိ၊စိတ်၊ဟောတ်သတ္ထု၊သခ်ါ၊တေဟိ
ကပ္ပဗျာဂ၊ရိ၊ဏာ်ကျမ်း၊နှ၊ရုတ္တိ၊ကျမ်း၊သိက္ခာ၊ကျမ်း၊ဆန္ဒေါ၊ဝိ၊စိတ်၊ကျမ်း၊ဟေ၊တိ
ကျမ်း၊ဟုဆို၊အပ်၊ကုန်သော၊ဆယ်။ ခြောက်ပါး၊ကုန်သော၊အင်္ဂေါ်၊အင်္ဂါ
တို့ဖြင့်၊ဆဋ္ဌင်္ဂ။ ခြောက်ပါး၊သော၊အင်္ဂါ၊ရှိ၏။ ဗြဟ္မစိန္တိ၊တ၊ဗြဟ္မစိန္တိ၊တံ
ဟူ၊သည်ကား၊ဗြဟ္မဟု၊အဋ္ဌကာ၊ဒီ၊ဟု။ အဋ္ဌက၊အစ၊ရှိ၊ကုန်၊သော၊ဗြတ်သော
ရ၊သော့တို့သည်။ စိန္တိ၊တံ၊ကြိ၊အင်္ဂ၏။ ပညာ၊စက္ခု၊နှာ၊ ပညာ၊မျက်စိ၊ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌ၊
ဖြင်အပ်၏။ ။သ၊ဿ၊ဝေ။ သ၊ဿ ဟူ၊သည်ကား။ ဥပ၊သ၊ဿ ကာ၊ယ၊ဝ၊စီ
ကမ္ဘ၊ဿ၊ ပြိပ်ပြီး၊သော ကာ၊ယ၊ကံ၊ဝ၊စီ၊ကံ ရှိ၊ကုန်၏။ သ၊ဗ္ဗ၊တ၊ဗ္ဗာ၊တေ။သ၊ဗ္ဗ
တ၊ဗ္ဗာ ဟူ၊သည်ကား။ သ၊ဗ္ဗ၊တ၊စ၊ဗ္ဗာ၊ စောင့်စည်း၊အပ်၊သော စိတ်ရှိ၊ကုန်
သော၊တ၊ပ၊သ၊သိ၊နော၊တေ။တ၊ပ၊သ၊သိ၊နော၊ဟူ၊သည်ကား။ တ၊ပ၊နိ၊သ၊သိ၊တာ၊ကိ၊လေ
သာ၊တို့၊ကို၊ဟူ၊ပန်း၊စေ၊တတ်၊သော၊အ၊ကျင့်၊ဌ၊ဂို၊ကုန်သော။ ။

ဣဒါနိ၊ယ၊ဒု၊အ၊ခါ၌၊ကုမ၊ရော၊မင်း၊သား၊သည်၊အ၊ဗ္ဗ၊နော၊မိ၊မိ၏၊ကဗ္ဗ၊ဗ္ဗ
ပြု၊အပ်သော၊ကိ၊စ္စ၊ကို၊ ဝ၊ဒ၊ဣ၊ဟော၊လျှောက်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊သုဘာ၊သိ၊တာ
(လ)သ၊ရေ၊ဏ ဘ၊ဝ၊တေ။ သုဘာ၊သိ၊တာ(လ) သ၊ရေ၊ဏ ဘ၊ဝ၊ဟူ၍၊ အ၊ဟာ၊
လျှောက်ဆို၏။ ။မ၊ဟာ၊ရ၊ဇ၊ဟ၊နိ၊ဗြတ်၊ တော၊အ၊ရှင်ဘုရား၊သည်၊အ၊ဗ္ဗ
ဝ၊တေ။ပ၊ဗ္ဗ၊ပ္ပ၊ဒ၊သံ၊သ၊ရ၊စီ၊ပွါ၊နှစ်ပါ၊ရှိ၊ကုန်သော၊ဂ၊ဝ၊ထာ၊ယာ၊နု၊ဝ၊ဒ္ဓ၊တော၊သေ
ပ၊ဒေ၊သော၊အ၊စ၊ရှိ၊ကုန်သော၊ဂ၊ဝ၊ထာ၊တို့၊ကို၊ သုဘာ၊သိ၊တာ၊ကော၊င်း၊စွာ၊ဟော
အ၊ပ်၊ကုန်ပြီ။အ၊ဟ၊ဲ၊အ၊ကျ၊နှ၊ပ်သည်၊ သု၊ဘ၊ဗ္ဗ၊နော၊ကော၊င်း၊စွာ၊ဟော၊အ၊ပ်သော
တ၊ရား၊စ၊ကား၊ဖြင့်၊ နိ၊ဗ္ဗိ၊ဗ္ဗော၊ ရှု၊စေ၊အ၊ပ်သည်။ အ၊ဒ္ဓိ၊ဖြစ်၏၊ ဘ၊ဗ္ဗ၊ အ၊ရှင်
ဘုရား၊တ္ဝံ၊စ၊အ၊ရှင်ဘုရား၊သည်သ၊ဗ္ဗ၊ဗ္ဗ၊ မော၊အ၊ကျ၊နှ၊ပ်၏။ သ၊ရေ၊ဏ၊ဖြ၊ခိ၊ကို၊
ကွယ်ရာ၊သည်၊ဘ၊ဝ၊ဖြစ်ပါ၊လော။ ။တ၊ဗ္ဗ။ ထို၊ဂ၊ထာ၌၊နိ၊ဗ္ဗ၊ဗ္ဗ၊ဗ္ဗ၊ဖြ၊တိ။
နိ၊ဗ္ဗ၊ဗ္ဗ၊ဖြ၊ဟူ၊သည်ကား၊နိ၊ဗ္ဗ၊ဝ၊ိ၊တော။ ရှု၊စေ၊အ၊ပ်သည်၊ဓ၊မ္မော၊ဇ၊ပ္ပ၊ဒ၊ယ၊
ဓ၊မ္မော၊ဇ၊ပ္ပ၊ဒ၊ဖြင့်၊ ပ၊ဗ္ဗ၊တ္တိ၊ဂ၊တော။ သ၊ပ်ခြင်း၊သို့၊ရောက်သည်၊ အ၊ဒ္ဓိ၊ဖြစ်၏။
သုဘ၊ဗ္ဗ၊နော၊တိ။ သုဘ၊ဗ္ဗ၊နော၊ဟူ၊သည်ကား၊ သု၊ဗ္ဗ၊ဘာ၊သိ၊ထေ၊နု၊ ကော၊င်း၊စွာ
ဟော၊တော်မူ၊အ၊ပ်သော တ၊ရား၊တော်ဖြင့်၊ ။တ၊ေ၊တာ။ ထို၊နော၊င်မှ၊ထေ
ရော၊မ၊ထ၊ရ၊သည်၊တ၊ံ၊ ထို၊မ၊င်း၊သား၊ကို၊ အ၊ဒ္ဓ၊သာ၊သ၊ဗ္ဗ၊ော၊ဆုံ၊မ၊တော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍၊မာ၊မ(လ)ဂ၊တော၊တိ။ မာ၊မ(လ)ဂ၊တော၊ဟူ၍၊ ဣ၊မ(ဂ)ဂ၊ထ၊ံ
ဤ၊ဂ၊ထာ၊ကို၊အ၊ဘာ၊သိ၊ဟော၊ပေ၏။ ။ကုမာ၊ရ၊မ၊င်း၊သား၊တို့၊သင်သည်
မ၊ံ၊ငါ့၊ကို၊ သ၊ရ၊ဏ၊ံ ကို၊ကွယ်ရာ၊ဟူ၍၊ မာ၊ဂ၊ဆ္ဆ၊မ၊ဆည်း၊ကပ် လင့်၊အ၊ဟ၊ံ
ငါ၊သည်၊ယ၊ံ၊ဇ၊ဒ္ဓ၊ံ၊ အ၊ကြင်ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊ကို၊ သ၊ရ၊ဏ၊ံ ကို၊ကွယ်ရာ၊ဟူ၍၊

ဂတောဃရောကိ၏။ သကျပုတ္တံ၊ သာကိုဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာဝီရံ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ တမေဝဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ သရဏံ။ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဘဇ။ ဆည်းကပ်လေ၊ လော။ တတောဃ ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ကတရေတ္ထိ'(လ)ပုဂ္ဂလန္တိ၊ ကတရေတ္ထိ'(လ)ပုဂ္ဂလံဟု၍၊ အာဟ။ လျှောက်ဆို၏။ ။မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ယော ဗုဒ္ဓေ။ အကြင်ဘုရားမြတ်သည်၊ ကတရေတ္ထိ'ဧနုပဒေ၊ အာဘယ်မည်သော ဧနုပုဒ်ဌာ၊ ဝသိ၊ နေတော်မူသနည်း။ အဟု၏။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ အပ္ပဒ္ဓိပုဂ္ဂလံ၊ တုဘာက်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဖိုနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠ္ဍံ။ ဗုဒ္ဓမြင်ခြင်းဌာ၊ ဂန္ဓိသမ်း သွားပါအုံး။ ။ပုနဲ၊ တဘာနံ၊ ထေရောမထေရ်သည် ပုရတ္ထိမ(လ)ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပုရတ္ထိမ(လ)ပရိနိဗ္ဗုတောဟူ၍၊ အာဟ ပိန္ဓိတော်မူ၏။ ။ကုမာရ၊ မင်းသား၊ သြဂ္ဂကကုလ သန္ဓဝေါ။ သြဂ္ဂကရာဇ်မင်းမျိုးမှဖြစ်တော်မူသော။ ပုရိသာဇညော၊ ယောဂျာ၊ အာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားသည်၊ ပုရတ္ထိမတ္ထိ'ဧနုပဒေ၊ အရှေ့အရပ် ဧနုပုဒ်ဌာ၊ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုအရှေ့ အရပ်ဧနုပုဒ်ဌာ၊ သောစ ခေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတော။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီ။ တတ္ထ။ ထိုဂါယာဌာ၊ သေရေနုမထေရ်သည်၊ နိသိန္နပဒေသတောဃနေရာ အရပ်၌၊ မဇ္ဈိမဒေသ သား၊ မဇ္ဈိမဒေသ အရပ်၏၊ ပါစီနဒိသာဘာဂတ္တာ။ အရှေ့ မျက်နှာ အရပ်အဘို့ဌာ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရတ္ထိမတ္ထိ'ဧနုပဒေတိ။ ပုရတ္ထိမတ္ထိ'ဧနု ပဒေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်ပြီ။ ။ဧवं၊ ဤသို့၊ သောဘဂ ဗုဒ္ဓေါ။ ထိုမင်းသားသည်၊ ထေရသ၊ မထေရ်၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သရဏေသု စ။ သရဏဂုံသုံးပါးတို့ဌာ လည်းကောင်း၊ သီလေသု စ၊ သီလတို့ဌာ လည်းကောင်း၊ ပတိဌဟိ၊ တည်ပြီ။ ။တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သစေဟိ(လ) တုဋ္ဌောတိ၊ သ၊ စေဟိ(လ) တုဋ္ဌောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားသည်၊ သ၊ စေဟိ တိဌေယျ။ အကယ်၍ရှိတော်မူသည်သာဖြစ်အုံ။ ဧवံ သတိ၊ ဤသို့တည်ရှိ၊ တော်မူသည်ရှိ၊ သော်၊ ပယိရုပါသိတုံ။ ဆည်းကပ်ခြင်းဌာ၊ အပဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ယောဇနာနိ သဟဿသာနိ၊ ယူဇနာတထောင်တို့ တိုင်တိုင်၊ ဂဇ္ဆေယျုံ၊ သွားပါအုံ၊ မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော် မူသော၊

ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသည်၊ယင်တောစေးခါယာသဖွာကာရကား၊ အကြင်ကြောင့်၊ပရိ
နိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီ၊ တစောတသွာကာရကား၊ထိုကြောင့်၊
ပရိနိဗ္ဗုတဝိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးသည်သည်းဖြစ်သော၊ မဟာဝိရိုး၊ကြီး
သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊
သရဏံသရဏံဂစ္ဆामိ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏၊အဟံ၊
အာကျွန်ုပ်သည်၊ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍၊ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊အာနုဘာဝံ၊ အာဘုမရှိသော၊ ဓမ္မဗျာဝိ၊တရား
တော်ကိုလည်း၊ သရဏံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ဆည်း
ကပ်ပါ၏၊ နရဒေဝ၊သား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဃဗျ၊ တပည့်သားသံဃာ
တော်ကိုလည်း၊ သရဏံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်း
ကပ်ပါ၏၊ ၊အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊သူတပါးတို့၏အ
သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ဝိရတိ၊ လျှင်စွာ၊ဝိရမာမိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊သောကေ၊
သောကဋ္ဌ၊အာဒီနံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မမေ့ပေး အပ်သောဥစ္စာကို၊အာ
ဒါနာ၊ခိုးယူခြင်းမှ၊ပရိဝဇ္ဇယာမိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊အမဇ္ဇပေါ၊သောအရက်
ကိုမသောက်သည်၊ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ မုသာဝ၊မဟုတ်မမှန်သောစကား
ကိုလည်း၊နောဘဏာမိ၊မဆိုပါ၊ သကေနဒါရေန၊ မိမိမယား၊ဖြင့်လည်း၊
တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောမိ၊ဖြစ်ပါ၏။ ၊ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ် ။
ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊သရဏေသုစ၊သဒ္ဓေကုံတို့၌ခိုလည်းကောင်း၊သိလေသု
စ၊သိလတို့၌ခိုလည်းကောင်း၊ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်ပြီးသော၊ တံပန၊ထိုမင်းသား
ကိုကား၊ထေရော၊ ကစ္စည်းမထေရ်သည်၊ ရာဇကုမာရ၊မင်းသား၊ တုယ္ဟံ၊
သင်အား၊ဣဒါ၊ဤအရပ်၌၊အညေ၊ဝါသေန၊တောဝယ်နေသဖြင့်၊အဇ္ဇေ၊
အကျိုးသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ တဝ၊သင်၏၊ ဇီဝိတံ၊အသက်သည်၊နစိရံ၊မကြာ
ကာလတာတို့၏၊ ပဗ္ဗမာသဿ ဘုန်ရှေ့ဝေ၊ ငါးလတို့၏အတွင်း၌သာလျှင်၊
ကာလံ၊ ရုတေခြင်း၊ကို၊ ဂ-ရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တဝ၊
သင်၏၊ဝိတုသန္တိ၊ကမေ၊ ဘဝမည်း၊တော်၏အထံ၌သာလျှင်၊ ဂတ္တာ၊
သွား၍၊ ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတ္တွာ၊
ပြု၍၊သဂ္ဂပရာယဏောနတ်ပြည်သို့လားရသည်၊ ဘဝေယျာသိ၊ ဖြစ်လေ
လော၊ဝေ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊မိန့်တော်မူပြီး
၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌ရှိသော၊ ဓာတုယော၊ဓာတ်တော်
တို့ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေးသနား၊တော်မူလိုက်၍၊ဝိသဇ္ဇေသိ၊လွှတ်လိုက်၏၊ ။
သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍ခဲ့သည် ရှိသော်၊ဘဏ္ဍေ၊

အရှင်ကောင်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏၊ဝစနေန၊ စကား၊ဖြင့်၊ဂမိသောမိ၊ သွား၊ရေပါအုံ၊ တုမ္မေဟိဝိ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည် လည်း၊ မယုံ.အကျွန်ုပ်အား၊ အနုကမ္ပာယ။ သနား၊တော်မူသဖြင့်၊တဏ္ဍ၊ ထိုအာသဟကတိုင်း ပေါ်တမည်သောပြည်သို့၊ အာဂန္တုံ၊ကြွတော်မူလာ အပ်.၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊သျှောက်ထား၊သောကြောင့်၊ထေရဿ၊ကစ္စည်း မထေရ်၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်း၊ခံခြင်း၊ကို၊ ဝိဒိတ္တွာ၊သိ၍၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ဂိုဏ်း၍၊ ပဒက္ခိဏံ။ လက်ျာရစ် လည်သည်ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဝိတုနဂရံ၊ ခမည်း တော်နန်းတော်သို့၊ ဂတ်တဲ့၊ သွား၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ပဝိသိတ္တွာ၊ဝင်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အာဂတာဘာဝံ၊ ရောက်လာသော အဖြစ်ကို၊ ရညော၊ မင်းကြီး၊အား၊နိဝေဒေသိ၊တင်လျှောက်စေ၏။ ၊

တံဝစနံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တွာ ကြား၍။ ရာဇာ၊မင်းကြီး၊သည်၊ သပရိ ဝါ၊ရော၊အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်တော်သို့၊ ဂတ်တဲ့၊ထွက်တော် မူ၍၊ကုမာရံ၊သုဇာတာမင်းသား၊ကို၊ အာလိင်္ဂေတ္တွာ၊လည်ဘက်၍၊ အင်္ဂေ ပုရံ၊နှုန်းတော် တွင်းသို့၊ နေတ္တွာ၊ဆောင်၍၊ အာဘိသိဒ္ဓိတုကာမော၊ အာဘိ သိက်ဝန်းခြင်းငါ့အလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကုမာရော၊မင်းသား သည်၊ ဒေဝ၊ခမည်း၊တော် မင်းကြီး၊ ပေါ်၊အကျွန်ုပ်၏၊ အာယု၊အသက် သည်၊အပ္ပကံ၊နည်းလှပြီ။ ဣတော၊ဤနေ့မှာ စတုန္နံမာသာနံ၊လေးလတို့၏၊ အစ္စယေန၊လွန်သောအခါ၌၊မရဏံ၊သေခြင်းသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့ ပေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ရုဇ္ဇေန၊မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကိ ၊အာဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း၊ တုမ္မေ၊အရှင်မင်းကြီးတို့ကို၊နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ ပုညမေဝ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကိုသာလျှင်၊ ကရိဿာမိ၊ပြုပါအုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တွာ။ တင်လျှောက်၍၊ ထေရဿ၊ကစ္စည်း၊မထေရ်၏၊ ဂုဏော၊ဂုဏ်ကျေးဇူး၊တို့ကို လည်းကောင်း ရတနတ္တယဿ။ ရတနာသုံးပါး၏အပေါင်း၏။ အာနုဘာဝဠ္ဠ။ တန်ခိုး၏အာနု ဘော်ကိုလည်းကောင်း။ ပဝေဒေသိ၊ကြားသိစေ၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တွာ၊ကြား၍။ရာဇာ၊ခမည်း၊တော်မင်းကြီး၊သည်၊ သံဝေဂဇဋ္ဌေ၊ထိတ် လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ရတနတ္တယော၊ရတနာသုံးပါး၏၊အပေါင်း၌ လည်းကောင်း။ ထေရေ၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်၌ လည်းကောင်း၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်း၊ကို၊ကာရေတ္တွာ။ ဆောက်လုပ်စေ၍၊မဟာဂစ္စာယနတ္ထေ ရဿ၊ အရှင်မဟာ ကစ္စည်းမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊အထံသို့၊ ဒူတံ၊တမန် ကို၊ပါဟေသိ၊စေလွှတ်၏။ ထေရောပိ၊မထေရ်သည်လည်း၊ ရာဇာနဗ္ဗ၊မင်း

ကြီးကို လည်းကောင်း။ မဟာဇနဋ္ဌ၊ လူမျှားအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ အနုဂ္ဂဟာနှင့်။ ခြိုးမြောက် ထေရက်ပုံ့ တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂန္တု၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ။ရာဇာစ။အသကမင်းကြီးသည်လည်း၊သပရိဝါ ရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဗုဒ္ဓရေသာဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ခရီး ဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတွေး၊ပြု၍၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝေသေတွား၊လွင်း၍၊ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊သက္ကစ္စံ။ ရိုးသစ္စား။ ဥပဋ္ဌာနှောင့်။လုပ်ကျွေးလျက်၊ သရဏေသုစ၊ သဒ္ဓေတုံတို့၌ မ လည်းကောင်း။ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌဟိ၊တည် ပြီ။ ။ကုမာရေစ၊မင်းသားသည်လည်း။ သီလာနိ၊သီလတို့ကို၊သမာဒိ ယိတွား၊ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍၊ထေရ်ရှေ့မထေရ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုစု၊ဂေဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွား ဥပဋ္ဌာနှောင့်။ လုပ်ကျွေးလျက်။ ဒါနာနိ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ဒေဒေါ့နှောင့်၊ပေးလှူလျက်၊ဓမ္မံ၊ တရား၊ကို၊သုဏာတ္တော့နှော၊နာလျက်၊ စတုန္နံမဟာသာနံ.လေးလတို့၏။ အစ္စယေ နု၊လွန်သော အခါ၌၊ကာလ၊ရောတော်ခြင်းကို။ ကတွား၊ပြု၍၊တာဝတိံသဘဝ နေ၊တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ။ဖြစ်လေ၏။ တသ၊ထိုနတ်သား၏။ ဝုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သက္ကရေတနုပဋ္ဌိမဏ္ဍိ တော၊ရေတနာ၊ခုနစ်ပါး၌ဖြင့် တန်ဆာဘင်အပ်သော၊သက္ကယောဇနပုမာ ဏော၊ခုနစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိ၊သော၊ရေယောရေထား၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ အာသ၊ထိုနတ်သား၏ အနေကာနိ၊များစွာကုန်သော၊ အစ္ဆရာ သ ဘသာနိစ။အထောင်မကသော နတ်သမီးတို့သည်လည်း။ ပရိဝါ၊ရော။ အခြံအရံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ အသကမင်းသည်။ ကုမာ ရသ၊မင်းသား၏၊သရိရဂေါ်စ်ကို၊အလောင်းကို၊သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊သက္ကာ ရံ၊ကောင်းမွန်စွာ၊ ကတွား၊ပြု၍။ ဘိက္ခုသံ၊ဃသဟ၊ ရဟန်း၊အပေါင်း၊အား လည်း၊မဟာဒါန်၊အလှူကြီး၊ကို၊ ပဝတ္တေတွား၊ဖြစ်စေ၍။ စေတိယသား၊စေ တိတော်အား၊ပူဇော်၊ပူဇော်ခြင်း၊ကို၊အကာသိ၊ပြု၍။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊မဟာ ဇနော၊လူများ၊အပေါင်းသည်။ သန္ဓိပတိ၊စည်းဝေး၏။ ထေ၊ရောပိ၊ကစ္ဆည်း မထေရ်သည်လည်း၊သပရိဝါ၊ရော။အခြံ၊အရံနှင့်တကွ၊တံပဒေသံ.ထိုအရပ် သို့၊ဥပဂန္တွာ၊ကပ်တော်မူ၏။ ။

ဒေ၊ထ၊ထိုအခါ၌၊ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သား၊သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကတ ကုသလကမ္မံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၊သော ကုသိုလ်ကံ၊ကို၊ ဩဠေ၊ကတ္တာ၊ ကြည့်၍။ ကတညုတာယ။ သူ၊ကျေးဇူး၊ကို သိတတ်သော၊သ၊တော ရှိသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ ဝတ္ထိုကားသွားချေ၊ ထေရ်မဟထေရ်ကို၊ ဝန္ဒိသောမိ။ ဂိုဏ်းဇွဲ၊ သာသနာ
ဂုဏ်ကား၊သာသနာတော်၏ဂုဏ်ကေ၊ ဖူးကိုလည်း၊ ပါဂေါ်ခုံ။ထင်ရှားသည်
ကိုး၊ကာရိ သောမိ။ပြုအံ့။ဆုတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာ။ကြံ၍၊ဒိဗ္ဗရထံ၊နတ်ရထားကို
အာရုယ်၊တက်စီး၍၊ မဟာသာ။ မျှားစွာသော၊ ပရိဝါနေ့။ အကြီးအရံဖြင့်
ဒိသမာနုရူပေါ်။ထင်ဖြင်သောရုပ် အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဝဏ္ဍာနတ်
ပြည်မှလာရောက်၍၊ ခုထား၊ရထားမှ ဩရုယ်။ဆင်းသက်၍၊ ထေရသ။
ကစ္ဆည်းမထေရ်၏ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ဝန္ဒိတွာ။ရှိခိုး၍၊ ဝိဟာရာ၊ခမည်း
တော်ဖြစ်သော အသာကမင်းနှင့်၊ သမ္ဗီ၊တကွ။ ပဒ္ဒိသန္ဓာရံ၊အစေ့အစပ်
စကားပြောပေါ်ခြင်းကို၊ကတွာ။ပြု၍၊ ထေရ်။မကောရ်ကို၊ ပယ်ရုပသမာ
နော၊သည်းကပ်လျက်၊ အာဠလိ ၊လက်အုပ်ကို၊ပဋ္ဌယ်။ချီ၍၊ အဠာသိ၊ပေ၏
ထံ၊ထိုနတ်သား၊ကို၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ ၊သဟသ၊ရံသိ(လ)အပံ
ဥဒ္ဓာရောတိ။ သဟသ၊ရံသိ(လ)အပံ ဥဒ္ဓာရောဟု၍၊ ရှေမပါဝါထားပါ
ဤဝါတာတို့ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏိ၊မေးလေသမျှ၏၊ ၊ယသဝန္တာ၊မျှားဖြတ်သောအကြီ
အရံရှိသော။ ဒေဝပုတ္တာ၊နတ်သား၊ ယထာမ ဘပ္ပတော။ ပိမ်ဖ၏ ကြီးကျယ်
သည့်အားလျှောက်ပတ်သော အားရောင်အာဘင်းရှိသော။ သဟသ၊ရံသိ၊
အားသာင်မကသောရောင်ခြည်ရှိသောနေဖြစ်မှန်သည်၊ နဘေ၊ကောင်းကင်
ခရီးဌ၊အနုက္ကမံ အနုက္ကမ ဇော်ဘာ၊ချာချာပတ်ပတ်လှည့်လည် ကွေ့ကောက်။
ဖိသံ၊အရုပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ယထာယေနုပကာရေန၊ အကြင်သို့သော
အပြားအား၊ဖြင့်၊ ဘာတိ၊ထွန်းတောက်ပ၏၊ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်
မှ၊အာ ၊ဘတော။ အချင်းအား၊ဖြင့်။ ယောဇနံ၊ယူဇနာတို့၏၊ သတ္တ၊ရုနစ်ခု
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တပ၊သင်၏၊ အယံ၊မဟာရုယော၊ ဤကြီးကျယ်
စွာသောရထား၊သည်၊ တယာ၊ပကာရော၊ထိုနေဖြစ်မှန်နှင့်ကျသော အပြား
ဟိ၏။ ၊တပ၊သင်၏၊ သော၊ရုယော၊ ထိုရထား၊ကို။ သုဝဏ္ဏ၊ပန္ဓေ၊ဟိ၊ ရွှေ
ပြားတို့ဖြင့်၊ သမန္တ၊မောဇ္ဇ၊ဒေ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှိမိုးအပ်၏၊ အာသ၊ထို
ရထား၏၊ဥရသ၊လှည်းသန့်ရင်းသို့၊ မဂ္ဂ၊ဟိ၊ပုလဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း
မဏိ၊ဟိ၊ပတ္တာ၊ပြားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ္တ၊တော။ အာသန်းအကြယ်တို့
ဖြင့်ပြုအပ်၏၊သုနိမ္မိတ၊ကောင်းစွာ ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်သော။ ဝေဠုရိယ
မယား၊ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီးကုန်သော၊သုဝဏ္ဏသစ်ရွှေ၏လည်းကောင်း
ရှုဝိယ၊သစ်၊ ဌေ၏ လည်းကောင်း။ လေခါ။ ခြုံးပန်းခြုံ။ နွယ် အစရှိကုန်
သော၊ဓာ၊ခေ၊ကို့သည်ရထား၊ထေ၊ကို၊သော၊ဘန္တေ၊ တင့်တယ်၊စကုန်၏။ ။
တ၊သ။ ထိုရထား၏၊ ဇုဒ္ဓ၊သိသံ၊ ဤဝက်စွယ် ရင်းကိုလည်း။ ဝေဠုရိ

ယ သား၊ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်၊ နိမ္မိတ်၊ဘုန်ဆင်းအပ်၏၊ ဇာတရူပယုဂ်ဤထမ်း ပိုးကိုလည်း၊လောဟိတက်ယ၊ပတ္တမြားနီဖြင့်၊ စိတ္တိတ်၊အာဆန်းအကြည်ယ် ပြုအပ်၏၊ သုဝဏ္ဏသစ်၊ ရွှေတန်ဆာနှင့် လည်းကောင်။ ရူပိယသစ်၊ ငွေတန်ဆာနှင့်လည်းကောင်း။ ယုတ္တာ၊ယှဉ်ကုန်သော၊ မနောဓော၊စိတ်၏ လျှင်ခြင်းကဲ့သို့ လျှင်ခြင်းကိုကုန်သော၊ ဇာမေဗာသသစ်၊ ဤအာသတိုရ်ရ ခြင်းတို့သည်လည်း။ ရထုံ၊ရထား၊ကို၊သောတန်ဆို၊တင့်တယ်စေကုန်၏။ ။ ယသဝန္တာ၊များမြတ်သောအခြံအရံရှိသော၊ဒေဝပုတ္တာ၊နတ်သား၊သဟ သ ဝါဟနော၊ အထောင်သော အာစာနုည် မြင်းတို့နှင့် ကယ္ယည် အပ်သော ရထား၊ရှိသော၊ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်တို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြား၊မင်းသည်။ တိဋ္ဌတိ ဇာ၊တည်သကဲ့သို့၊ တယာ၊ ထိုဒေ၀ဘု၊အင်ဋ္ဌ ဘော၊အလုံးရုံသော အရေပ်ကို လွှမ်းမိုး၍တည်သော၊ သေးတွံ့ထိုသင် သည်၊ဟောမရုဏေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၊သောရထား၌၊ တိဋ္ဌသိ၊တည်၏၊ ကောဝိဒ၊ ပညာရှိသော နတ်သား၊ တံ၊သင့်ကို၊ အဟံ၊ငါသည်။ ဝုဏ္ဏာမိ၊မေးပါ၏၊ ကထံ၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဥဋ္ဌာရော၊ပြန့်ပြော ကြီးကျယ် သော၊ အယ်ယသော၊ဤသို့သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ တယာ၊သင်နတ် သား၊သည်။သဒ္ဓေ၊ရအပ်ပေသနည်း။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ သဟသဒ္ဓံသိတိ၊သဟသဒ္ဓံသိ ဟူသည်ကား။ သူ့ရှိယော၊နေတည်း၊ဟိသစ်ဖွံ့ဖြိုး၍၏၊ သောသူ့ရှိယော၊ထိုနေကို၊ အနေက သဟသဒ္ဓေ၀ဏ္ဏာ၊ယာ၊ အားထောင် မကသော ရောင်ခြည် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သဟသဒ္ဓံသိတိ၊ သဟသဒ္ဓံသိဟူ၍၊ ၀ုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ယထာ၊မဟပ္ပဘောတိ၊ယထာမဟပ္ပဟောဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ မဟတ္တသ။ကြီးကျယ်သော အဖြစ်အား၊ဖြင့်၊ အနုဘူပပ္ပဘော။ လျောက် ပတိစ္စသော အရောင်ရှိသော ဗိမာန်တည်း။ ။ဟိသစ်ဖွံ့ထိုစကား၊သည် ဖွန်၏၊ ယထာ၊အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ မဟန္တော၊ ကြီး ကျယ်သော၊ သူ့ရှိယမဏ္ဍလ၊လုံ၊ နေဗိမာန်အဝန်းနှင့်၊ သဒိသံ၊တူသော၊ ဧကတိမဏ္ဍလံ၊ရောင်ခြည်အဝန်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဝေ၀ တ၊ထား။ထိုသို့သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ဖြစ်သော၊ ပဘာ၀ိ၊ အရောင်၏ တည်ရာ ထုံဗိမာန်ကိုလည်း၊ သဟ သဒ္ဓံသိတိ-သဟ သဒ္ဓံသိဟူ၍၊ ၀ုစ္စတိ၊ခေါ်အပ် ၏၊ တထာဟိ တ၊ကောဇေ၀၊ထိုကြောင့်သာသျှင်၊ တံ၀ိမာနံ၊ထိုဗိမာန်သည်၊ ဇကတ္ထိ ခ၊ကောဝ၊ကပ္ပြိုင်နက်တည်း၊သောခဏ၌၊ တိသုမဟာဒီ၊ပေသု၊ ကျွန်း ကြီးသုံးကျွန်းတို့၌၊ အာလောကံ၊အရောင်အလင်းကို၊ ပ၊ဇ္ဇိ နှုံ၊ပြေ၊ကျက်၊

သိဋ္ဌတိ။တည်ရှိ၏။ ဒိသံယထာဘာတိနော အနုဂ္ဂဟမဿု။ ဒိသံယထာဘာတိ နောအနုဂ္ဂဟံပဟူသည်ကား၊ နောအာကာသေ။ကောင်းကင်ခွင်၊ အနုဂ္ဂဟ မဇ္ဈောဝဏ္ဏော။သွားလာလှည့်လည်ချက်၊ယထေဝ။ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာလျှင်။ ဒိသံ၊အရေပမျှက်နှာတို့ကို၊ ယထာယောနု ပကာရေန၊အကြင်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဘာတိဒဿတိ၊ထွန်းလင်း၏၊ ဒေဝတာ၊တောက်ပ၏၊ တာယောပကာရောတိ။ တယောပကာရောဟူသည် ကား၊တာဒိသော၊ ထိုသို့နေဖိမာန်နှင့်တူသော သဘောရှိသော၊ပကာရော၊ အပြားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဝါယန္တိ ဣဒေ။ တဝါယံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ တဝ အယန္တိ၊တဝ အယံဟူ၍၊ ပဒဒွေ ဒေါ။ဝုဒ်ဖြတ်အပ်၏။ တဝ၊သင်၏၊ အယံ၊ဟာရ၊ထော၊ဤကြိုးကျယ်ဝှာသော ရထား၊သည်၊တယောပကာရော၊ ထိုနေဖိမာန်နှင့်တူသော အပြား၊ရှိ၏။ ။သုဝဏ္ဏပန္နေဟိတိ၊ သုဝဏ္ဏပန္နေ ဟိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယေဟိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ပန္နေဟိ၊အပြား တို့ဖြင့်၊ သမန္တတော်ဘတ္တေ။ သမန္တတော်ဘတ္တေဟူသည်ကား၊ သ မန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဆာဒိတော။ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဥရဿသာတိ၊ ဥရဿ ဟူသည်ကား၊ အသားထိုရထား၏၊ ဥ၊ရား၊လှည်းသန့် ရင်းသို့၊ ရထသား၊ရထား၏ဥရောတိစ၊ဥရေဟူသည်ကိုလည်း၊ ဤသာမှလုံ၊လှည်း သန့်၏အခုင်းကို၊ဝဒတိ၊ဆို၏။ ။လေခါတိ၊လေခါဟူသည်ကား ဝေဠုရိယ မယာ၊ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးကုန်သော၊ မာလာကမ္မလတာကမ္မာဒိလေ ခါ၊ခြူးပန်း ခြူးနွယ် အစရှိကုန်သော အားရေးတို့တည်း။ တာသံလေခါနံ၊ ထိုအားရေး၏တို့၏၊သုဝဏ္ဏပန္နေသုစ၊ရွှေပြားတို့၌ လည်းကောင်း၊ ရတနပန္နေ သုစ၊ငွေပြား၊တို့၌လည်းကောင်း၊ဒိဿမာနတ္တာ၊ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သုဝဏ္ဏသုစ ရှုပိယ သောစာတိ၊ သုဝဏ္ဏသုစ ရှုပိယ သုစဟူ၍ ဝတ္ထုံ၊ဆို အပ်ပြီ၊သောဘန္တိတိ၊သောဘန္တိဟူသည်ကား၊ရထံ၊ရထား၊ကို၊ သောဘ ယန္တိ၊တင့်တယ်၊စကုန်၏။ ။သိသန္တိ။ သိသံဟူသည်ကား၊ရထကုဋ္ဌ ဣ သိသံ၊ရထား၏ ဝက်စွယ် အခုင်းကို၊ ဝေဠုရိယသ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဝေဠုရိ ယသနိဗ္ဗတ် ဟူသည်ကား၊ ဝေဠုရိယေန၊ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ်၊ ဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ဝေဠုရိယမဏိမယံ။ ကျောက်မျက်ရွဲဟု ဆိုအပ်သော ပဋ္ဌာန်ပြား ရတနာဖြင့်ပြီး၏၊ ဒုတိယော၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ဆန့်ကျ ဘည်း၊လောဟိတကာယောတိ၊လောဟိတကာယ ဟူသည်ကား၊လောဟိ တဂ်မဏိနာ၊လောဟိတဂ်မည်သော်ပဋ္ဌာန်ပြားဖြင့်။ဝ။တနည်းကား၊ ယေန ဂေနုစိ၊အမှတ်မဲ့ရှိ တစုံတခုသော၊ ရတ္တမဏိနာ၊နီမြန်းသော အဆင်းရှိ

သောပတ္တာမြားဖြင့်၊ ယုတ္တာတိ၊ ယုတ္တာဟူသည်ကား၊ ယောဇိတာ၊ယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ယုတ္တာသုဝဏ္ဏသစ ရူပသစောတိ၊ယုတ္တာသုဝဏ္ဏသစရူပသစ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယာ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသောတန်ဆာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရူပိယမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသောတန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယုတ္တာသမ်ဓိတာ၊ပြုပြင် စီရင်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း၊ ၊အဓိဋ္ဌိတောတိ၊ အဓိဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ဝိမိ၏၊ ဒေဝိဋ္ဌိယာ၊နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊သကလံ၊ ကြွင်းမဲ့ညသုံ အလုံးရုံသော၊ ဣဒံဌာနံ၊ဤအရပ်ကို၊ အတိဘာရိတ္ထာ၊လွန်မိုးမြင့်၊ ဝိမာနော၊ တည်သော၊ သဟာသဝါ ဟနောတိ၊သဟာသဝါဟနော ဟူသည်ကား၊ သဟာသယုတ္တဝါဟနော၊ တထောင်သောအာစာနည်ဖြင်းတို့ဖြင့် ကအာဝ်သောရထားရှိသော၊ သဟာသအာစာနိယယုတ္တရထော၊တထောင်သောအာစာနည်ဖြင်းတို့ဖြင့်ကအပ်သောရထားရှိသော၊ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်းသည်၊ တိဋ္ဌတိယထား၊တည်သကဲ့သို့။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဋ္ဌော၊အနက်တည်း၊ ယသဝန္တာတိဣဒံ၊ ယသဝန္တာဟူသော ဤဝုဒ်သည်၊အာလပနံ၊ နတ်သားတို့ကိုခေါ်ဝေါ်သော အာလုပ်ဝုဒ်တည်း၊ ယသသိ၊ မျိုးသောအာဂြိုအရံရှိသောအိုနတ်သား၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနက်တည်း၊ကောဝိဒါတိ၊ ကောဝိဒ ဟူသည်ကား၊ ကုသလဉာဏဝန္တ၊လိမ္မာသောဉာဏ်ပညာရှိသော၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ရထောရောဟနေ၊ရထားကိုတက်စီးခြင်း၌။ ဆေက လိမ္မာသောသူ။ အယံဥဇ္ဇာရောတိ၊အယံဥဇ္ဇာရောဟူသည်ကား၊ဥဇ္ဇာရော၊မျိုးမြတ်သော၊ အယံယသော၊ဤသို့သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ မဟန္တော၊ မျိုးမြတ်သော၊ အယံယသော၊ ဤသို့သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ တယာ၊သင်နတ်သားသည်၊လဒ္ဓေါ၊ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊

ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရေန၊မင်းထရံသည်၊ဝုဒ္ဓေါ၊မေးအပ်သော၊ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သုစာတော နာမဟံ (လ)ပုရက္ခိ တောတိ၊ သုစာတော နာမဟံ(လ)ပုရက္ခိတော ဟူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဣဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားရ၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌။ သုစာတောနာမ၊ သုစာတအမည်ရှိသော၊ ရာဇပုတ္တော၊ အာသကမင်း၏ သားသည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ တွဋ္ဌ၊အရှင်ဘုရား သည်လည်း၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္ပာယ၊ ကြင်နာ ခြင်းငှါ၊

သည် မည်၏။ စောင့်စည်းခြင်း သိလခန္ဓာ နှင့်ယှဉ်သော၊ တည်စေဖြို့ ။ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ဒိဏာယုကာဠ၊ကုန်သောအသက်အပိုင်းအခြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥတွေ၊ သိတော်မူ၍၊ သုဇာတ၊သုဇာတာ မင်းသား၊ ဇာမံ၊ဤသရီရခေါတ်တော်ကို၊ ပူဇော်၊ပူဇော်လော။ တံ၊ထိုသို့ပူဇော်ခြင်းသည်၊ တေ၊သင်၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ ဟေတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွေ၊မိန့်တော်မူ၍။ သက္ကနော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရံ၊သရီရခေါတ်တော်ကို၊ အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ ၊ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊တံသရိရခေါတုံ၊ထိုသရီရခေါတ်တော်ကို၊ဝန္ဒေယိစ၊နှံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာလေယိစ၊ ပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမုယျု တောသမ္ဘာဥယျု တော၊ကောင်းစွာအားထုတ်လျက်၊ပူဇယိတွေ၊ပူဇော်၍၊ မာနုသံ၊လူ့ခန္ဓာဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်ပစ်ရသည်ရှိသော်၊ နန္ဒနေ၊နန္ဒာ့စံသက် ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော၊ ဘဝနေ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇေ၊ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ အဟိ၊ဖြစ်၏။ ၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ရေမြေ့နှုလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။နာနာဒိဗ္ဗဂဏာဝယုတော၊ အထူးထူးသော ဌက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ နန္ဒနေ၊နန္ဒဝန် အမည်ရှိသော၊ ဝနေ၊ဥယျာဉ်တော်၌လည်း၊ နစ္စဂီတေ၊ကခြင်းသီချင်းတို့၌လိမ္မာကုန်သော၊ အစ္ဆရာဟိ၊နတ်သမီး အပေါင်းတို့သည်၊ ပုရက္ခိတော၊ခြံရံအပ်သည်ဟုတ်သော်၊ ရမာမိ၊မွေ့လျော်ပျော်ပါး၏။ ၊ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ ၌၊ သရီရန္တိ၊သရီရံ ဟူသည်ကား၊ သရီရခေါတုံ၊သရီရ ခေါတ်တော်ကို၊ ဟေတိတိ၊ ဟေတိတိဟူသည်ကား၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။သမုယျု တောဘိ၊ သမုယျုတောဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ ဥယျု ဣတ္ထော၊ အပဘိတကုတ်အားထုတ်အပ်သည်၊ယုဇ္ဇတိပဓာနုတ္ထော၊ပြင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်၊ ဟုတွေ၊ဖြစ်၍။ ဇာတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနုက်တည်း၊ ၊ဇေ၊ဤသို့။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ထေရေန၊မထေရ်သည်၊ပုဏ္ဏိကံ။မေ၊အပ်သော၊ အတ္ထံ၊အကျိုး၊အကြောင်းစကား၊ကို၊ကထေတွေ၊ဖြေကြား လျှောက်ဆို၍။ ထေရံ၊ကစ္စည်းမထေရ်ကို၊ ဝန္ဒိတွေ၊ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊လက်ျာရစ် လည်သည်ကို။ ကတွေ၊ပြု၍။ ဝိတရံ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သော အာသသကမင်းကြီးကို။ အာပုစ္ဆိတွေ၊ပန်ကြား၍၊ ရထံ၊နတ်ရထားသို့၊ အာရုယ္ဟ၊တက်စီး၍။ ဒေဝလောကမေဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ သာလျှင်၊ဂတော၊ပြန်သွားလေ၏။ထေရောပိ၊ကစ္စည်းမထေရ်သည်လည်း၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဒ္ဒုဗ္ဗတ္ထိ။အကြောင်းဖြစ်သည်ကို။ ကတွေ၊

ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ဘတ္တပရိသာယာ၊ ရေကိ်လာသော ပရိသတ်အား၊ဝိတ္ထာ ရေနှ။အာကျွယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မကထံ။ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူပေ၏။ သာဓမ္မကထာ။ ထိုဘရားစကားသည်၊ မဟာဇနသားလူ များအားပါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊အာကျိုးရှိသည်၊အကြောင်းဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးရုံသော စကားပေါ် ကို၊အဋ္ဌနှာစ၊ဒီဃသည်လည်းကောင်း။ တေနစ၊ထိုနတ်သားသည်လည်း ကောင်း၊ ကထိတနိယာမေနေဝ၊မေးမြန်းလျှောက်ဆိုသော နည်းဖြင့်သာ လျှင်၊သံဂိတိကာလေ၊ ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောကာလ၌၊ ဒုတိယသင်္ဂါဟ ကာနံ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်သော ဓုဟန္တာ မ၊ထေရ် တို့အား။ အာရောစေတိ၊ လျှောက်ကြား၏။ ထေစ၊ ထိုဓုဟန္တာ မ၊ထေရ်တို့သည်လည်း၊နံ အာတ္ထံ၊ထိုအနုက်ကို။ တထေ၊ထိုကဖွည်းမထေရ် ပြောကြားသည်အတိုင်း။သင်ဟံ၊သင်္ဂါယနာသို့၊အာရောပေသုံ၊တင်ထား လေကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးအာဆုံးသို့ရောက်၏။ ။စူဠရေထဝိမာ နဝတ္ထုနှာ၊ စူဠရေထဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက် ပြီ၊ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၁၄-မဟာရေထဝိမာနဝတ္ထု၊

သဟာသယုတ္တံဟယဝါဟနံသုဘန္တိ ဣဒံဝိမာနံ၊သဟာသယုတ္တံဟယ ဝါဟနံသုဘံဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်း မဟာရထဝိမာနံ၊မဟာရထ ဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တာသာ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း သည်ကား၊ ကား။ အာဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာ ဝတ္ထိပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟ ရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေနစသမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာမဟာ မောဂ္ဂလာနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝဏ္ဏနယေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဒေဝစာရိကံ၊နတ်ပြည်ဒေသစာရီ ကို၊စရဏ်ကြွ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊တာ ဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိမာနတော၊ဘုံဗိမာန်မှ၊နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်လတ်၍၊ သဟာသယုတ္တံ၊ တာထောင်သော ဖြင်းကသော၊မဟန်း ကြီးကျွယ်စွာသော၊ ဒိဗ္ဗရထံ၊နတ်၌ဖြစ်သောရထားကို၊အာဘိရုယှ၊တက် စီ၍၊မဟန်းနှုန်းများစွာသော၊ပရိဝါ၊ရေနှ၊အခြံအရံဖြင့်၊ မဟတိယာ၊ကြီး

ကျယ်ရှာသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥယျာနကိုဌနတ္တံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှါ၊ဂန္ဓာနှာသား၊သွားသော။ဂေါပါလသားနှာမ၊ဂေါပါလအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တသား၊ နတ်သားဏ်၊ အဝိနှုရော်အနိုးဌ်၊ ပါတုရပေါသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ဏ်၊ တံ၊ထိုအာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သဠာစာ ဂါရဝေ ဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောရိုးသေခြင်း မျှားစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟာသာ၊ဒေ၊ သော တသ္မာ၊ ရထတော၊ရုထား၊မှ၊ သြရုယှ၊ ဆင်းသက်၍၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ အနိုးသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ပဋ္ဌပဏ်ဒ္ဒိတောနု၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းရှိသောရှိခိုးခြင်းဖြင့်။ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌလိ"ဟက်ဒုပ်ကို၊ သိရသို့"ဦးခေါင်းထက်ဌ်ပဋ္ဌယ်ချိ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်ဏ်၊ ။ဣဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ တာသား ထိုဂေါပါလကနတ်သား၏၊ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ရှေးဘဝ၌ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံ တည်း၊ကိုရု၊အာဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကို ဆိုဦးအုံ၊သော၊ထိုနတ်သား သည်၊ ဝိပသိ" ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန်ဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊သုဘဏ္ဍာမာဃာယ၊ ရှေ့ပန်းဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ပူဇော်၍၊ ဇုမယသုဝဏ္ဏသား ဤသို့ရှေ့ပန်းကို လှူရသော ကောင်းမှုကံ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော် ကြောင့်၊ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၊ မယ္ယံ၊ငါ့အား၊ သောဝဏ္ဏာ မယာ၊ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော၊ ဥရဿ ဒမာလာ၊ရင်လွှမ်းတန်ဆာပန်းသည်၊နိဗ္ဗတ္တာ တု၊ ဖြစ်ပါ၏စသော်၊ ဇုတိ"ဤသို့၊ ကတာပကိခဏာယ၊ ပြုအပ်သောဆု တောင်းပန်ခြင်းရှိထသော၊ အနေကကပ္ပေသု၊တပါ"မက မျှားစွာကုန်သော ကပ်ကမ္ဘာတို့၌၊သုဂတိသုဂေ၊သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊သံသရာ၌ယား ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ကသပ"ကသ"ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂ ဝ၊ဘုရား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကိကိသ"ကိကိ အမည်ရှိသော၊ကာသိကရေညော။ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး၏၊အာဠမဟော သိ"ယား၊တောင်ညာတင်ထား ဗိသုရားကြီး၏၊ ကုန်ဆိုမှီ၊ဝမ်း၌နိဗ္ဗတ္တား၊ယား၊ဖြစ် သော၊ယတာပဏ်ခေါယား၊ဆုတောင်းတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊သုဝဏ္ဏာ မာလာလာဘေနု၊ရင်လွှမ်းတန်ဆာ ပန်းကို၊ရခြင်းကြောင့်၊ ဥရဿ ဒမာလာ တိ"ဥရဿ ဒမာလာဟု၍၊ လဒ္ဓနာမယား၊ရုဒ္ဓနာပ်သော အမည်သည်ရှိသော၊ ဒေဝကညာ သဒိသာယ၊ နတ်သမီးနှင့်တူသော၊ ဂေ၊ဗဒိတာယ၊မင်းသမီး ၏၊အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်သော၊ ဂေါပါလောနာမ၊ ဂေါပါလအားမည်ရှိ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏား၊သည်၊ဟု တွား၊ဖြစ်၍၊ သသာ၀ကသ"ဃသား၊ တပည့်သား၊ သံဃာတော်နှင့် တတ္ထဖြစ်သော၊ ကဿပသ"၊ ကဿပ

အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသမိသဒါနာနှီ၊ အသမိသဒါနအစရှိကုန်သော။ မဟာဒါနာနှီ၊ ကြီးမြတ်သော အလှူတို့ကို၊ ပဝေးတွေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣန္ဒြိယာနုံ၊ ဇုန်ခြေတို့၏၊ အပရိပက္ကဘာဝေနု၊ မရှင်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တာနဗ္ဗ၊ မိမိကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇဓိတာရှေ့ ဥရန္ဓဒမာလာသည်ကိုတွင်ပြီးမင်းသမီးကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍၊ သဗ္ဗာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာဝိ၊ ကြားနာရသည်ဖြစ်ပါလျက်လည်း၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရား၊ အထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုထုဇ္ဇနကာလံ၊ ကိရိယမေဝ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့် ရှိတော်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ယထုပစိတပုညာနုဘာဝေန၊ အကြင်အကြင်မိမိသည်ဆည်းပူး၊ အပ်သောကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ တာဝတိံသေသုဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ယောဇနသတိကေ၊ ယူဇနာတရာ အတိုင်းအရည်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အနေကကောဋိ အနေကရာပရိဝါရော၊ တပါးမကမျှားစွာသော ကုဋေတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော နတ်ဘို့အခြံအရံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေ၊ ထိုနတ်သားအား၊ သဗ္ဗရတနမယော၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဟဿယုတ္တော၊ အာစာနည် မြင်းတော ထောင်ကသော။ သုဝိသုဒ္ဓတိတ္ထိဝိစိတ္တော၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော နံရံတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိသော၊ သိနိဒ္ဓမဂုရုနိဿိတော၊ ပြေပြစ်ချိသော သောအသံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဘာသမုဒယေန၊ အရောင် အပေါင်းဖြင့်၊ ဒိဝကံ၊ မနေ့ကလေး၊ နေဗိမာနံ အဝန်းကို၊ အဝဟာသော်ဟိယ၊ ပြက်ရယ်ပြုသကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အာစာနည် မြင်းကသော၊ ထား၊ သည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝ တာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတ္တာ၊ သုံးဆောင်ခံစား၍၊ အပရဝေပရံ၊ အဆက်ဆက်၊ ဒေဝေ သုယေဝ၊ နတ်ပြည်တို့၌သာလျှင်၊ သံသရေ၊ ကြဉ်လည်လျက်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ၌၊ တဿေव ကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်း အားဖြင့်၊ ယထာဝုတ္တသမ္ပတ္တိဝိဘဝေါ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာအသုံးအဆောင်ရှိသော၊ ဝေါပါလော ဝေနာမ၊

ဂေါပါလ ဟူသော အမည်တွင်သော၊ ဒေဝဒတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တာဝတိံသေသုယောဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌သာ လျှင်၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာပြန်၏၊ တံကာရဏာ၊ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ တေနသမယေန(လ)အဒ္ဓါသိ ဘိ၊ တေနသမယေန(လ)အဒ္ဓါသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံပနဲ့ဣတိ သို့လျှင်၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဦးတံ၊ရှင်သောဒေဝဒတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနသည်၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ဝုန္ဓို၊မေးတော်မူ၏၊ ။

ဒေဝဒတ္တာ၊နတ်သား၊တို့သင်သည်၊ သဟာသယတ္တံ့၊တကွသော မြင်းနှင့်စပ်သည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဟယဝါဟနံ၊ မြင်းတည်းဟူသော ယာဉ်ရှိသော၊သုဘံ၊တင့်တယ်သော၊ အနေကစိတ္တံ၊အထူးထူးအပြားပြား ဆန်းကြယ်မြင်းရှိသော၊ဣမံ သန္ဓနံ၊ဤရထားသို့၊အဘိရုယှ၊တက်စီး၍၊ဥယျာနဘူမိံ၊ဥယျာဉ်ရောက်ရာမြေ၏၊အဘိတောသမိပေ၊အနီး၌၊ အနုက္ကမိအနုဂန္တွာ၊လှည့်လည်သွားလာလျက်၊ ပုရိန္ဒေါ၊ရှေးကာလ၌အလှကိုပေး တတ်သော၊ဘုရားပတိ၊ နတ်မျိုးအပေါင်းတို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ဝါသဝေါ ဟု၊သိကြား၊နတ်မင်းကဲ့သို့၊ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ။သေဝဝဏ္ဏမယာ၊ ရှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဥတောနှစ်တက်ကုန်သော၊ တေ၊သင်နတ်သား၏၊ ရုထကုဗ္ဗာ၊ရထား၏ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌ စိုက်အပ်ကုန်သောပွတ်တိုင်တို့သည်၊ဗဟလတိ၊ အာဆုံးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊အံသေတိ၊အမြှောင့်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊အတိဝသံဂတော၊အလွန်လျှင်စေ့စပ်ကုန်၏၊သုဇာတဂုမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာရောက်၍တည်ကုန်သော လက်တင်တို့သည်၊ နရဝီရနိမ္မိတာ၊ ရထား၊အတတ်၌လိမ္မာကုန်သော ဆရာတို့သည်ပြီးစေ အပ်ကုန်သောအ ဆောက်အဦတို့နှင့်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဝိဓကုဗ္ဗိရတာယ၊ အထူးထူးအပြားပြားပွတ်တိုင်အစရှိသည်တို့၏ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တဝ၊သင်နတ်သား၏၊ အယံရထော၊ဤရထား သည်ပန္ဓရသော၊တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောလဆန်းပကွဲ၌၊စန္ဒောဇ္ဇဝ၊ ဃပြည့်ဝန်း ကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ။ သုဝဏ္ဏောလာဝတ ဟော၊ ရွှေကွန်ယက် ပေါ်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဗဟုပါ၊များစွာကုန် သော၊ နာနာရတနေဟိ၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်၊ စိတ္တိတော၊ဆန်း ကြယ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော၊ သုနန္ဒိဃောသော၊ အလွန် နှစ်သက် ဘွယ်ချိုသာသော အသံလည်းရှိထသော၊ သုဘာသဏ္ဌေ၊ ကောင်းစွာ

ထွန်းပခြင်းသဘောလည်းရှိထ၊သော၊တာဝ၊သင်နှတ်သား၏၊အယံ၎ထော
၍ရထား၊သည်၊စာမရှာ၊ဟုတ်ဆ၊ဗာဟုဘိ၊စာမရှိသား၊မြိုးပင်ပင်လက်စွဲကုန်သေ
နှတ်တို့ဖြင့်၊ဝိရောစ၊ဘိ၊တင့်တယ်၏။ ၊ရထသား၊ရထား၏၊ပါဒနှင့်ရမ္ဘ
ဘူသိတာ၊ အခြေခြစ်ကုန်သော လှည်းဘီး၊စက်တို့၏အကြား၌ရောနှာတို့
ဖြင့်တောက်ပသောအကန့်တို့၏အလယ်ဖြင့်လည်းတန်ဆာဆင်အပ်ကုန်
သော၊ဆူမာ၊စနှာ၊ကျော၊၍လှည်းဘီး၊တို့၏အချက်ပုန်းတောင်းတို့ကိုလည်း
မနှသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ အဘိနိဗ္ဗိတာ၊ တန်ဆင်း၊အပ်သည် နှင့်တူကုန်၏၊သတ
ရာဇိ၊စိတ္တိ၊တာ၊အရာမကကုန်သော အရေးတို့ဖြင့်ဆန်းကျယ်ကုန်သော၊ဆူ
မာ၊စနှာ၊ကျော၊၍ပုန်းတောင်းတို့သည်လည်း၊သ၊တရိတာ၊အရာမက၊သော
အပြား၊အား၊ဖြင့် ပြကိုကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇုရိ၀၊သျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့၊ပဘာသ၊ရေ
ပြိုးပြိုးပြက် ထွန်းတောက်ပကုန်၏။ ၊တာ၀၊ သင်နှတ်သား၏၊ အယံ၎
ထော၊၍ရထား၊သည်။အနေကစိတ္တာ၀တ၊တော၊ ဇာပါ၊မက၊ကုန်သော၊ရြူး
ပန်း၊ရြူ၊နွယ်အစရှိကုန်သောဆန်း၊ကြယ်သော၀တ္ထု၊တို့ဖြင့်ရေ၊ပြွမ်း၊သည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝုတ္တနေမိစ။ ကြီး၊ကျယ်သော၊အကွပ်သည်လည်း၊သဟ
ဿ၊ရံသိ၊ကော၊အ၊ထောင်မက၊သော၊ရောင်ခြည်ရှိ၏။ တောသံ၊ထိ၊တွဲ၊ရ၊ရွဲ၊ဆွဲ
သော၊ရွှေ၊ချူ၊ကွန်ယက်ရှိကုန်သော အကွင်အ၊ရပ်တို့၏၊ဝ၎ရ၊ပေါ်ချို၊သာ
သော၊သဘောရှိသော၊ သ၊ရော၊အ၊သံ၊ကို၊ ပ၀ါ၊ဒိတံ၊ တီ၊မှုတ်အ၊ပ်သော၊
ပဠုဂီ၊ကံ၊ငါ၊ပါ၊သော၊အ၊ဂ်ါ၊ရှိသော၊ တူ၊ရိယံ၊ဆူ၀၊ စည်း၊မျိုး၏အ၊သံ၊ကဲ့သို့
သုယ၊ကို၊ကြား၊အ၊ပ်၏။ ၊

ရထ၊သား၊ရထား၏။ သိ၊ရ၊ဖို့၊ဦး၊ခေါင်း၌၊ စိတ္တ၊ဆန်း၊ကြယ်သော၊မ၊ဏိ
စန္ဒ၊ကပ္ပိတံ၊ ပတ္တ၊မြား၊ဖြင့် ပြိုးသော လ၀န်း၊နှင့်တူသော ထွင်း၊အ၊ပ်သော
အ၊ကွင်း၊သည်၊ သ၊ဒါ၊အ၊ခါ၊ခ၊ပ်သိ၊ပ်း၊ ဝိသုဒ္ဓ၊စင်ကြယ်၏။ ရှ၊ဝိ၊ရံ၊နှစ်သက်
ဖွယ်ရှိ၏၊ပဘာသ၊ရံ၊ပြိုးပြိုးပြက် ထွက်သော၊အ၊ရောင်ရှိ၏။သုဝ၊ဏ္ဏ၊ရာ၊ဇိ၊ဟိ၊
ဣ၊ဖြင့်ပြီ၊ကုန်သော၊အ၊ရေ၊တို့ဖြင့်၊ အ၊တိ၀ သက်တံ၊အ၊လွန်ကျွင်ကောင်း၊မွန်
ပြေ၊ပြစ်ချောမော ဧ၀ စ၀ပ်၏။ ၀ေ၊ဠု၊ရိယ၊ရာ၊ဇိ၊ ကျောက်မျက်ရွဲ့ဖြင့်ပြီ၊သော
အ၊ရေ၊သည်၊ အ၊တိ၊သော၊ဘ၊တိ၊ဟု၀။ အ၊လွန်တင့်တယ်သ၊ကဲ့သို့၊ တံ၊ထို
ပတ္တ၊မြား၊ဖြင့်ပြီ၊သော လ၀န်း၊နှင့်တူ၊သော အ၊ကွင်း၊သည်၊ အ၊တိ၊သော၊ဘ
တိ၊ အ၊လွန်တင့်တယ်၏။ ၊ဒေ၀ဝုတ္တ၊နှတ်သား။ မ၊ဏိ၊စန္ဒန ကပ္ပိတာ၊
ပတ္တ၊မြား၊ဖြင့်ပြီ၊သော ၀န်း၊သော သ၊ဏ္ဌာန်ဖြင့် ထွင်း၊အ၊ပ်သော အ၊ကွင်း၊ရှိ
ကုန်သော၊ အ၊ရော၊ဘ၊ကမ္ဘ၊ အ၊လုံ၊အ၊ရပ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သုဇ၀ါ
တင့်တယ်သော သွား၊ခြင်း၊ရှိကုန်သော၊ဖြ၊ဟ္ဒ၊ပမာ၊ ဖြ၊ဟ္ဒ၊မင်း၊ကဲ့သို့ နှိုင်း

ယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ကြီးသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိကုန်သော၊မဟန္တာ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဗလိနောကိုယ်၏ အစွမ်းအား ရှိကုန်သော၊ မဟာဓေါ၊ကြီးသောလျှင်မြန်ခြင်း ဒေဟနှိုရှိကုန်သော၊ဣမေ စ ဝါ ဒ္ဒိ၊ ဤမြင်းတို့ သည်လည်း။ ဘဝ။ သင်နတ်သား၏၊ မနောစိတ်ကို၊ အညာယ၊သိ၍၊ ဘဝေ၊ ထိုသင်၏စိတ်အား လျော်စွာသောလျှင်၊ သဗ္ဗ ရေ၊ပဝဏ္ဏ၊ရေ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ၊စကုဏ္ဍမာ၊ အရေခြေလေးချောင်း ကိုဖြင့် လွှားတတ်ကုန်သော။ သပိတာ၊အချင်းချင်း ညီမျှသောသွားခြင်းလည်း ရှိကုန်သော။ သားမှု၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ ဣမေစ အသာ၊ ဤမြင်းတို့ သည်လည်း၊ ဘာ၊ သင်နတ်သား၏၊ မနောစိတ်ကို၊ အညာယ။ သိကုန် ၍၊ဘာ၊ထာ၊ထိုသင်၏စိတ်အား လျော်စွာသောလျှင်၊ သမ္ဗဝေ၊ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန်၏။ မဒုကာ၊ နူးညံ့သောသဘောရှိကုန်သော။ အနုဒ္ဓတာ၊စီးသော သူ၏အား၊ခြောက်ချား၊ခြင်းကို မပြုတတ်ကုန်သော၊ဝုရုဂ်ါနံ၊မြင်းတကာ တို့သဘော်၊ဥတ္တမ၊မြတ်ကုန်သော၊ ဣမေစအသာ၊ဤမြင်းတို့သည်လည်း၊ အာ၊မာဒမာနာ၊ ဝမ်း၊မြောက် ဝမ်းသာကုန်လျက်။ သမ်ုအညိအညှက်၊ ရှိထံ၊ခုတား ကို။ ဝဟန္တိ။ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊ ၊ဘဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣမေအသာ ဤမြင်းတို့သည်၊ ကမ္မသိဒ္ဓိတာ။ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အတတ်သည်၊ သုကတော။ ကောင်းစွာပြုလုပ် ဘန်ဆင်းအပ်သော။ ဝိဇ္ဇန္ဓ နေ၊မြင်း တန်ဆာတို့ကို၊ အဇ္ဈာ၊ဒ္ဓေ၊နန္တာ။ လွန်စွာ ခါကုန်လျက်၊အမှုခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝုနန္တိ၊ ဆံပင် လည်ချဲ့ဆံတို့ကို ခါကုန်၏။ ဝဂ္ဂန္တိစ၊ သွား လည်းသွားတတ်ကုန်၏၊ ပဝတ္တန္တိစ၊တရံတခါလည်းခုန်လွှားကုန်၏။ တော သမ္ပိ၊ ထိုမြင်း တန်ဆာ ကို၏လည်း။ ဝဂ္ဂ၊ရှု၊ပေါ၊ ချိုသာသော သဘောရှိ သော၊သဘော၊ အာသံ၊ကို။ ပဝါဒိတံ၊တီး၍မှုတ်အပ်သော၊ ပဏ္ဍဝိက်၊ငါး၊ပါး သောအင်္ဂါရှိသော၊တူရိယာဇာတ်၊ စည်ချီး၏အာသံကဲ့သို့၊ သုယုတိ၊ကြား အပ်၏။ ၊ဘဝ။ သင်နတ်သား၏၊ရထသား ရထား၏၊ဃောသော၊ဧ အသံကိုလည်း၊ကောင်း။အာဝိဇ္ဇန္တနာနံ။ တန်ဆာတို့၏၊ ဃောသော၊အသံကို လည်း၊ကောင်း၊ဘုရင်ခံ၊မြင်းတို့၏၊ ခုရသား၊ခွါ၏၊ နာဒိ၊အသံကိုလည်း ကောင်း။ အာသိပိ သနာယ။ မြင်းတို့ကို ညှင်းပန်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဃောသော၊အသံကိုလည်း၊ကောင်း၊သဓိတာ သား ပေါင်းရစည်း၊ဝေ၊အပ် သောနတ်အား၊ပါင်း၏၊သုဝဏ္ဏ၊ချိုသာသော၊ ဃောသော၊အသံကိုလည်း ကောင်း၊စိတ်ကြည်ပဝေ။ ဆန်းကြယ်သောစိတ္တလတာ ဥယျာဉ်၌၊ ဂန္ဓဗ္ဗတူရိ ယာနိ၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သား၏ ၏အသံကိုကဲ့သို့။သုယုတိ၊ကြား အပ်၏။ ။

ဒေဝပုတ္တ။နတ်သား။ ဝိဂမန္ဓလောစနာ။ သမင်မျက်စိကဲ့သို့နီးညီသော မျက်စိရှိကုန်သော၊ အားဇွေးရေပမာ၊ နွားမျက်တောင်ကဲ့သို့ ထူတတ်သော မျက်တောင်လည်းရှိကုန်သော၊ဟသိတာ၊ပြုံးရွှင်ခြင်းလည်းရှိကုန်သော၊ ဝိယံဝဒါ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုလည်းပြောဆိုတတ်ကုန်သော။ ဝေဠုရိယဇောလာဝိဒူတာ၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့် ဇုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်လည်းရှိကုန်သော၊အနုဇ္ဇ ဝါ၊နီးညီသောခရေလည်းရှိကုန်သော၊ သားဒဝသခါ ဝေ၊ အခါခပ်သိမ်းသာသျှင်။ ဂန္ဓဗ္ဗသုရဂဠုမ္ပဒီတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏ ခေတ်သောပူဇော်ခြင်းရှိကုန်သော။ ယာအန္တရာယော၊ အကြင် နတ်သမီးတို့သည်။သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။ တော၊ထိုနတ်သမီးတို့သည်။ တဝ၊သင်နတ်သား၏၊ရှေ့ထား၌ဖြစ်တာ။တည်ကုန်၏။ ၊ရှေ့တော်မှုရပိတဝါသသား တပ်မက်ဘွယ်သောအဆင်းနှင့်မြန်းသောအာဝဟ် ရှိသောအဝတ်လည်းရှိကုန်သော၊ဝိသာလနေတ္တာ၊ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သောမျက်စိလည်းရှိကုန်သော၊ အာဘိရတ္တလောစနာ၊ အဝထူးသဖြင့်နီသောနေးတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော မျက်စိလည်းရှိကုန်သော၊ ကုလေသုဝုဠုဗြတ်သောနတ်မျိုးတို့၌ ဓာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။သုတန္တ။တင့်တယ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော။ သုစိဒ္ဓိတာ၊စင်ကြယ်သောပြုံးရေယိုခြင်းကိုလည်းပြုတတ်ကုန်သော၊ယာအန္တရာယော၊ အကြင်နတ်သမီးတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။ တော၊ထိုနတ်သမီးတို့သည်။ တဝ၊သင်နတ်သား၏၊ရှေ့ထား၌ဖြစ်တာ။တည်ကုန်လျက်၊ ပဒ္မလိကာ၊လက်ဆုပ်ကိုယ်စီမြှောက်ချီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌တည်ကုန်ပြီ။ ၊ကမ္ဗုကေယူရဝရာ၊ ရွှေစင်အာတိုင်းသော လက်ကောက်ကိုလည်း ဆောင်ကုန်သော၊ သုဝါသသာ၊ ကောင်းသောဝတ်ရုံခြင်းလည်း ရှိကုန်သော၊ သုမဇ္ဈိမာ၊ တင့်တယ်သောခါးလည်းရှိကုန်သော၊ ဥဒရထနူပဟန္ဒာ၊ ဌက်ပျော်ထုံးပမာကောင်းစွာချောမြဲသော ပေါင်အဖျား၊ဆုံ.ဆုံ.ပုံ.ပုံ.ထက်သော သမြတ်ဆည်း ရှိကုန်သော၊ ဝဋ္ဋဂိုလိယော၊ အာစည်အတိုင်းလုံးလျောင်းသောလက်ချောင်းလည်းရှိကုန်သော၊သုမုခါ၊ကောင်းသောမျက်နှာလည်းရှိကုန်သော၊ သုဒဿနာ၊ တင့်တယ်သော ရှုဘွယ်လည်းရှိကုန်သော၊ယာအန္တရာယော၊အကြင်နတ်သမီးတို့သည်၊သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊ထား ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊တဝ၊သင်နတ်သား၏၊ရှေ့ထား၌ဖြစ်တာ၊တည်ကုန်လျက်၊ ပဒ္မလိကာ၊လက်ဆုပ်ကိုယ်စီမြှောက်ချီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌိတာ၊အနီး၌တည်ကုန်၏။ ၊သုဝေဏ္ဏ၊ကောင်းသောဆံထုံးရှိကုန်ထသော၊ ဆုသုဗျိုနုယ်လျက်ကုန်ထသော၊ သမံ၊အချင်းချင်းတူသော၊ ဝိဘတ္တာ၊ဟိ၊

ဝေဟန်အပ်ကုန်သော၊ပဘာသရာဟိစ၊ ပြိုးပြိုးဖြက်သောအရောင်တို့ဖြင့် လည်း၊မိ၁သ၊ကသိုးယား၊ရောအပ်သောဆံပင်ရှိကုန်သော။ အနုဝုဠ္ဠတာ၊ ဝျော်သောအမူအရာရှိကုန်သော၊အညာ၊တပါးကုန်သော၊။ ယာအန္တရာ ယော၊အကြင်နတ်သမီးတို့သည်။ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊ တာအန္တရာယော၊ထို နတ်သမီးကို့သည်၊ ဟဝ၊သင်နတ်သား၏။မာနုသေ၊စိတ်ကို။ ရုတာ၊မြေ ဝျော်စေကုန်လျက်၊ရေထေ၊ရုသား၌၊ ဌိတာ၊တည်ကုန်လျက်၊ ပဠုလိကာ၊ သက်အုပ်ကိုယ်စီ၊ဖြောက်ချိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊အနိုး၌တည်ကုန် ၏။ ၊အာ၊ဝဋ္ဌိနိုယော၊နုး၊သွယ်ပန်း၊တို့ကိုပန်ဆင်ကုန်သော၊ပဒုမုပ္ပလဏ္ဍ ဒါ၊ ကြာဖြူကြာနီစသော ကြာမျိုး၊တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန် သော၊အလက်တာ၊တန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ စန္ဒနသာ ရုတူသိတာ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောနံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊ အနုဝုဠ္ဠတာ၊ လျော်သော၊အမူအရာရှိကုန်သော၊ ယာအန္တရာယော၊ အ ကြင်နတ်သမီ.တို့သည်၊သန္ဓိ၊ရှိကုန် ၏။တာ၊ထိုနတ်သမီ၊တို့သည်၊တ၀၊ သင်နတ်သား၏၊မာနုသေ၊စိတ်ကို။ရုတာ၊မြေလျော်စေကုန်လျက်၊ ရုထေ၊ ရုထား၌၊ ဌိတာ၊တည်ကုန်လျ က်၊ ပဠုလိကာ၊လက်အုပ်ကိုယ်စီ၊ဖြောက်ချ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဥပဋ္ဌိတာ၊အနိုး၌တည်ကုန်၏၊ ။

မာလိနိုယော၊ပန်း၊တို့ကိုပန်ဆင်ခြင်းရှိကုန်သော၊ပဒုမုပ္ပလဏ္ဍ ဒါ၊ကြာ ဖြူကြာနီစသောကြာမျိုး၊တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ အ လက်တာ၊ တန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ စန္ဒနသာရုတူသိ တာ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောနံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊ အနုဝုဠ္ဠ တာ၊လျော်သောအမူအရာရှိကုန်သော၊ ယာအန္တရာယော၊ အကြင်နတ် သမီ၊တို့သည်၊သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊တာ၊ထိုနတ်သမီ၊တို့သည်၊တ၀၊သင်နတ် သား၏၊မာနုသေ၊စိတ်ကို၊ရုတာ၊မြေလျော်စေကုန်လျက်၊ ရုထေ၊ရုထား၌၊ ဌိတာ၊တည်ကုန်လျက်၊ ပဠုလိကာ၊လက်အုပ်ကိုယ်စီ၊ဖြောက်ချိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ဥပဋ္ဌိတာ၊အနိုး၌တည်ကုန်၏၊ ။ကေ၊ဣဿရ၊လည်ဘင်း၊တို့၌လည်း ကောင်း၊ ဟဣ္ဌေသု၊ လက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပါ၊ဒေသု၊ ခြေတို့၌လည်း ကောင်း၊ တ၊သ၀၊ ထိ၊ဒေ၊ဟ၊သ၊ လျှင်း သိ၊သ၊ဥ၊ခေါင်း၌လည်း၊ကောင်း၊ တေ၊တ၀၊ သင်နတ်သား၊အား၊ ဟာ၊နိ၀ိ၊ဋ္ဌ၊နာ၊နိ၊အကြင်တန်ဆာတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊ တာ၊နိ၊ ထိ၊တန်ဆာတို့သည်၊ အ၊ဣ၊ဒ္ဓိ၊ယ်၊အာ၊ဂ၊ဆ၊ဇ၊ကြော် ကောင်း၊ကင်ကိုတက်သော၊သာ၊ရ၊ဒိ၊ကော၊သာ၊ရ၊ဒ၊ဂ၊ာ၊လ၊ရှိသော.၊၁၊၊နှမာ ဇာ၀၊နေလုပ်ကဲ့သို့၊သဗ္ဗသော၊ဇာ၊ရင်း၊ခပ်သိမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ဒ၊ယ၊ဒိ၊သာ၊အ

ရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသယန္တိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေကုန်
၏။ ၊ဝါတာသ၊လာသောလေ၏၊ ဝေဂေနစ၊အဟုန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ရထတုရဂ်ါနံ၊ ရထားဦးကားသာဖြင်းတို့၏။ ဝေဂေနစ၊ အဟုန်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ သမ္ဘကမ္ပိတာ။ ထက်ဝန်းကျင်မှတုန်လှုပ်ကုန်သော၊ ဘုဇေသု
လက်ကောက်လက်ကျပ်တို့ဖြင့်။ မာလာစ၊ပန်းတို့သည့်လည်းကောင်း၊ အာဝိ
ဋ္ဌနာနိစ၊ တန်ဆာတို့သည့်လည်းကောင်း၊ ရုစိရံ၊နစ်သက်ဝမ်းမြောက်
ဖြင်းကိုပေးတတ်သော၊ သုစိ'၊စင်ကြယ်သော။ သုဘံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ
သော၊ သဗ္ဗေဘိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝိညူဟိ၊အတတ်ရှိသော်ပညာရှိတို့
သည်၊သုတဗ္ဗရူပံ၊နာအင်သောသဘောရှိသော၊ဃောသံ၊အသံကို၊ မုဥ္စန္တိ။
လွှတ်ကုန်၏။ ၊ဒေဝိန္ဒ၊နတ်သား။ ဥယျာနဘူမျာစ၊ဥယျာဉ်ရောက်ရာမြေ
အာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုပဒ္ဓတော၊နှစ်ပါးကုန်သောနံပါးတို့မှ၊ ဌိတာ၊တည်
ကုန်သော၊ရထာစ၊ရထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာဂါစ၊ဆင်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ တူရိယာစ၊ စည်ကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒ္ဒိစ္ဆ၊စွဲ၍၊နိဗ္ဗတ္တေ၊
ဖြစ်သော၊သရော၊အသံသည်းပေါ်ကွေ့ရေပတ္တဗာဟုဘိ။ စောင်းခွက်စောင်း
လက်ရုံးဘံတို့ကြောင့်၊ ဝါဒိယမာနာ၊ တီးသည့်ရှိသော်၊ ဝိဏာ၊ စောင်း
သည်။ မဟာဇနံ၊လူများအပေါင်းကို။ ပမောဒေတိယထာ၊ နှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်စေသကဲ့သို့ဧပံတထာ၊ထိုအတူ။ တမေဝမဟာဇနံ၊ထိုလူများအ
ပေါင်းကိုပင်သျှင်ပမောဒယန္တိ၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏။ ၊ဝဏ္ဏ
သု၊ ချိုသာသောအသံရှိကုန်သော။ မနုညရူပါသု၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော
သဘောရှိကုန်သော၊ဗဟူသု၊များစွာကုန်သော၊ဇာမာသုဝိဏာသု၊ဤစောင်း
တို့သည်။ ဟာဒယေရိတံ။ နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော၊ ပိတိ'၊ပီတိ၏ အ
ကြောင်းဖြစ်သော။ သန္ဒံ၊အသံကို။ ပဝဇ္ဇမာနာသု၊ ဖြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊
သိဂ္ဂါတာ၊သင်အပ်ပြီးသော အတက်ရှိကုန်သော၊ကညာ၊နှစ်သက်ဘွယ်
သော အဆင်းရှိကုန်သော။ အစ္ဆရာယော၊နတ်သမီးတို့သည်၊ ပနုမေသု၊
နတ်ခွ ဖြစ်သောကြာတို့ခွ၊ အတိ၀၊အလွန်ကျင်၊ ဘမန္တိ၊ကရွှေ့ခြင်းကိုပြု
လျက်လှည့်လည်ကုန်၏။ ၊

ယဒါစ၊ အကြင်အခါခွလည်း။ ဇာမာနိဂီတာနိစ၊ ဤသီချင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ဇာမာနိဝါဒိတာနိစ၊ဤတီးမှုတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။
ဇာမာနိနစ္စာနိစ၊ဤကရွှေ့ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ကေတော၊တပေါင်း
တည်း၊သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏၊တဒါ၊ ထိုအခါခွ၊အညအညာကေစ္စာ၊
အဋ္ဌိကုန်သော။ အစ္ဆရာ၊ နတ်သမီး တို့သည်၊ တ၀၊သင်နတ်သား၏

ရှေးတော်ဘို့ရယော၊ ဤရသားဌာနနှင့်၊ ကမ္ဘာကုန်၏။အထူးအညာကေဠာ၊ အချိုကုန်သော၊ဝရိတ္တိယောဥက္ကမိတ္တိယော၊ကမ္ဘာရှင်းကင်းပြုကုန်သောမိန်း မမြတ်ကို့သည်ကြောင့်သယဉ်နှင့်။ထွန်းထင်းတောက်ပစေကုန်၏။ ။၀၄။သူ ချိုသာသောအသံရှိကုန်သော၊မနုဿရူပါသု၊ နှစ်သက်အပ်သောသဘော ရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတ၊ မျှားစွာကုန်သော၊ ဇာမသုဝိဏာသု၊ ဤစောင်းတို့ သည်ဟာဒယေရိတံ၊နှုသုံးကိုသောင်တက်သော၊ပိတ်၊ပိတ်၏အကြောင်း ဖြစ်သော၊သဒ္ဒါ၊ အသံကိုပဝဇ္ဇမာနာသု၊ဖြည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သောတို့၊ ထိုသင်နတ်သားသည်၊ဘုရားသဂဏာပဗေဒနော။ တုရိယာတို့၏အပေါင်း သည်နှိုးအပ်သော ဝိတိဂ္ဂါသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ မတိယ၊ မာနော၊ နတ်တို့ သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဝဏ္ဏာဝုဝေါဝိယ၊ သိကြားမင်းကဲ့သို့၊မောဒသိ။ ရွှေလျှော်ရည်၏။ ။ဒေဝိန္ဒ။ နတ်သား။ တို့၊သင် နတ်သားသည်၊ ပုရေ ရှေးဘဝ၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဒိပ်၊သုဒတိဘဝ၌ဝင်တည်ရခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သော။ကိ ကမ္ဘံ၊အာဘယ်သဘောရှိသောအမှုကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး သနည်း၊ခနုသ ဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမာယ၊ဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊တုဝံ၊ သင်နက်သားသည်၊ကိ ၊ အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကိုမူလည်း၊ ဥပဝသိ ၊သုံးခဲ့ဘူးသနည်း။ ကိ ၊အာဘယ် သို့ သဘောရှိသော၊ပြိယဘုစရိယံဝါ၊ ဖြတ်သောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္တံဝါ၊သောက်တည်၍ကျင့်အပ်သော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊အဘိ ရောစယိ ၊နှစ်သက်ခဲ့ဘူးသနည်း၊ ။တဝ။ သင်နတ်သား၏၊အယံဗွာဒ္ဓါနု ဘဝေါ၊ ဤသို့သောတန်ခိုး အာနုဘော်သည်၊ ဝိပုလော၊ပြန့်ပြောကောင်း မြတ်၏၊ဒေဝသံဃံ။နတ်အပေါင်းကို၊ဘုသံ၊လွန်စွာ၊ယဉ္စအာဘိရောစသော အကြင်သာလွန်၍ထွန်းပ၏၊ဗွာဒ်ဟလံ၊ဤအကျိုးသည်၊တဝ၊သင်နတ်သား ၏၊အပ္ပဿ၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်သော၊ ကတ ၊ဆည်းပူးအင်ကြီးသော၊ ကမ္မုနော၊ ကုသိုလ်ကံ၏လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ သုစိဏ္ဏသ၊ ကောင်းစွာ လေ့ကျက်အပ်သော၊ ဥပေါသထသ၊ဝါ၊ ဥပုသ်ကံ၏လည်း ကောင်း၊ဗဟုလေန ၊ အစွမ်းကြောင့်။ သာဓေသိ ၊ ကြီးစေသလော၊ ဗွာဒ်ဟလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊တော၊ သင်နတ်သား၏။ ဒါနသ၊ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ဟလံ၊ အကျိုးလော၊အဟော၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ။ သီလသ၊ဝါပန၊ သီလ၏လည်း၊ ဟလံ၊အကျိုးလော၊အဟော၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ။အဇ္ဇလိကမ္မသ၊ဝါ၊လက်အုပ် ချီခြင်းအမှု၏မူလည်း၊ ဟလံ၊အကျိုးလော၊ ဝုစ္စတေ၊ ငါမေးအပ်သော၊

တွံ၊ သင်နှတ်သားသည်၊ တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ငါအား၊ အကျွာဟိ၊ ဖြေကြားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

တဿ၊ထိုဂါထာ၌။သဟ၊သယုတ္တန္တိ၊သဟ၊သယုတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သဟ၊သေန၊တ၊ထောင်သောမြင်းနှင့်၊ယုတ္တံ၊ယှဉ်သည်တည်း၊သဟ၊သ ယုတ္တံ၊တ၊ထောင်သော မြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဝါ။တနည်းကား၊ သဟ၊သံ၊ တ၊ထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ ယုတ္တံ၊ယောဇိတံ၊ ကအာဇ်သောမြင်း သည်၊ဧတေ၊ဣ ရထေ၊ထိုရထား၌ အတ္တိ ရှိ၏၊ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊သဟ၊သ ယုတ္တံ၊သဟ၊သယုတ္တမည်၏၊ဧတံ၊သဟ၊သံ၊ထို၊တ၊ထောင်သောအတိုင်း အရှည်ရှိ၏ဟူသည်ကား၊ ကသ၊ အာဘယ်၏။ သဟ၊သံ၊ တ၊ထောင်အ တိုင်းအရှည်နည်း၊ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးပြား၏။ဟယ၊ဝါ၊ဟနန္တိ၊ဟယ၊ဝါ၊ဟ နံ၊ဟူ၏။အနန္တရံ။ အပြားမဲ့၌၊ ဝုစ္စ၊မာနတ္တာ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ဟ၊ယာနံ၊ မြင်းတို့၏။သ၊ဟ၊သံ၊ တ၊ထောင်တည်း၊ ဣတိအယံ အ၊ဩ၊ဣ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝိညာယ၊တ၊ဝ၊သိအပ်သိသင့်သည်သာ လျှင် အည်း၊တော်သ၊ထိုရထား၊အား ဟယ၊မြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ဝါ၊ဟနံ ယာဉ်သည်း အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟယ၊ဝါ၊ဟနံ၊ ဟ၊ယ၊ဝါ၊ဟန မည်၏။ ကေစိ၊ဝနံ၊အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား။ ဟယ၊သယုတ္တံ၊ဟယ ဝါ၊ဟနန္တိ၊ ဟ၊ယ၊သယုတ္တံ၊ဟယ၊ဝါ၊ဟနံ၊ဟူ၏။ အက၊တာ၊နု၊နာ၊သိက၊လော ပံ၊မပြုအပ်သော နိဂ္ဂဟိတ် တည်း၊ဟူသော နှာသိကဗျာနု၏ ကြေ၊ခြင်း၊ရှိ သော၊ကောမေ၀၊ တ၊ပုဒ်တည်း၊သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမာသပဒ်၊သမာသ် ပုဒ်ကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ဝဏ္ဏော၊နှင့်၊ဖွင့်ကုန်၏။ ဧတေ၊ဣ ဝဏ္ဏေ။ဤ၊ဝဏ္ဏ၌၊ဟ၊ယာ၊ မြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝါ၊ဟနံ၊ ယာဉ်တည်း။ ဟ၊ယ၊ဝါ၊ဟနံ၊ မြင်းဟုဆို အပ်သောယာဉ်၊ ဣတိ၊စ၊အ၊ဩ၊ ဤသို့သော အနက်သည်လည်း၊ ယုဇ္ဇ တိ၊ သင့်၏။ ဟ၊ယ၊ဝါ၊ဟနံ၊ မြင်းဟု ဆိုအပ်သော ယာဉ်ရှိသော ရထား သည်၊သ၊ဟ၊သ၊ယုတ္တံ၊ တ၊ထောင်သောမြင်းတို့နှင့်ယှဉ်၏။ယုတ္တ၊ဟ၊ယ၊ဝါ ၊ဟ၊နသ၊ဟ၊သ၊ဝ၊ဏ္ဏံ၊ ကအာ၀်သော အာ၊ဇာ၊နည်း မြင်း၊ယာဉ်တ၊ထောင်ရှိ၏၊ ဣတိ၊အယံ၊ ဤသည်ကား။ အ၊ဩ၊ဣ၊အနက်တည်း။ အ၊ပ၊ရ၊ပ၊နု၊ ဒု၊ပ၊ရ၊ ဆရာတို့သည်ကား၊ သ၊ဟ၊သ၊ယုတ္တ၊ဟ၊ဝ်။ သ၊ဟ၊သ၊ယုတ္တံ၊ဟူသည်ကား။ သ၊ဟ၊သ၊ဒ်ဗ္ဗာ၊ဧ၊ယုတ္တံ၊ တ၊ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော နှတ်အာ၊ဇာ ၊နည်းမြင်းနှင့်ယှဉ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ၊ဒ၊ဟ၊ဝ်၊ ဆိုကုန်၏။သ၊ဒ္ဒ၊ဟ၊ဝ်၊ သ၊ဒ္ဒ၊ဟံ၊ဟူ သည်ကား၊ရေထံ၊ရေယား၊သို့၊ အ၊ခ၊ေ၊ဂ၊ဝ်တို့၊ဝ်။ ဒု၊ခ၊ေ၊ဂ၊ဝ်တို့ဟူ သည်ကား။ ဒု၊ခ၊ေ ဂ၊ဝ်တို့၊ ဘ၊ပါ၊မ၊ဂ၊မ္ဗာ၊ဒ္ဓ၊ဆ၊နိ၊ကြ၊ယ်၊သော၊ နှာ၊နှာ၊ဝိ၀ိ၀ိတ္တ၊ဝ၊ဏ္ဏံ၊အ၊ထူ၊

ထူးအကြားကြား မှားကွဲသဆန်းကြယ်ဖြင့် ရှိပေသော။ ဥယျာဉ်တော်မှမိ အာဘိတောတိ။ ဥယျာဉ်တော်မှမိ အသိတောဟူသည်ကား ဥယျာဉ်တော်မှမိပေး။ ဥယျာ ဥ ရောက်ကုန်ကြ၍ သခိပေ.အနိန္ဒိ ဟိယုတ္တံ သင့်၏ ဖ.ဘိတောတိ.ပဒံ အာဘိ.တာဟူသောမုဒ်ကို အပေါ်ဌ.ဝ.ဝ.ဝ

ရထားရှေ့အထောက်အပံ့ဖြစ်သောအဆောက်အဦး၏ဒဂ္ဂိဏာဝါမဟေဒေ
ဟိ။ လက်ဝဲလက်မျှာအပြားရှိကုန်သော၊ ဒွိဟိဝလေဟိ။ အစွန်းနှစ်ခုတို့ကြင့်
စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ ဣတ္ထေ။ဤအရာ၌၊ ပရိယန္တာ၊အဆုံးအစွန်းကို၊ ဗလာတိ၊
ဗလာဟူ၍၊ ဝုစ္စာ၊ဆိုအပ်၏၊အံ့သေဖွယ်တိ၊အံ့သေဖွယ်ဟူသည်ကား၊ကုဋ္ဌရ
ဗလေ၊ပွတ်တိုင်အဆုံး၌၊ပတိဋ္ဌိတောဟိ၊တည်ကုန်သော၊ဟောဋ္ဌအံ့သေဖို့၊
အောက်ခွဲဖြစ်သော အင်္ဂါအစိတ်တို့ဖြင့်၊အတိဝသင်္ဂတာတိ။ အတိသင်္ဂ
တာဟူသည်ကား၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ သုဋ္ဌုသင်္ဂတာ၊ကောင်းစွာစေ့
စပ်ကုန်၏။သုဗျသိတာ၊ ကောင်းစွာထိကုန်၏၊ နိဋ္ဌိဝရာ၊အပေါ်ကိုအကြား
မရှိကုန်၊ဣဒဗ္ဗာဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း။ သိပ္ပဝိရေစိတာကုတ္တိမရေထေ၊ရထား
အရာလိမ္မာသော အတတ်သည်တို့သည် ပြုပြင်စိရင်အပ်သော ရထား၌၊
လက္ခဏမာနဝိသေသံ။ရေအပ်သောအထူးကို။ တတ္ထ၊ထိုနတ်ဗိမာန်၌။အာရော
ပေတ္မာ၊တင်စား၍၊ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်ပြီ။ သောပနရုထေ၊ ထိုရထားကိုကား။
အပေါရိသတာယ။ ယောကျ်ားတို့သည် ပြုလုပ်အပ်သောကိစ္စ မဟုတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အကုတ္တိမောသူတပါးတို့သည်မပြုပြင်စေခံအင်၊
သယံဇာတော၊ မိမိကံကြောင့်ဖြစ်၏၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
သည်၊ အဃဋ္ဋိတောယေဝ၊ မထိပါးအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ သုဇာတ
ဂုမ္ဗာတိ၊သုဇာတဂုမ္ဗာဟူသည်ကား၊ သုသဏ္ဌိတထမ္ဘကသမုဒါယာ။
ကောင်းစွာတည်းသောပွတ်ဘိုင်တို့၏ပေါင်းရာလက်တင်ရှိကုန်၏၊ဟိသစ္စံ
မှန်၏၊ ဝေဒိ.ကာယ၊ ပွတ်တိုင်၏၊ နိဇ္ဇုဏ်၊ အခြားမဲ့၌၊ ဌိတာ၊တည်ကုန်
သော၊သုသဏ္ဌိတစသဒ္ဒကာဒိအဝယဝိသေသဝန္တော၊ကောင်းစွာတည်
သောကြာသွတ်အိုး အစရှိသောအစိတ်အထူးရှိကုန်သော၊ ယေထမ္ဘက
သမုဒါယာ၊ အကြင်ပွတ်တိုင်တို့၏ပေါင်းရာလက်တင်တို့သည်။ သန္ဓိ
ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပွတ်တိုင်ကို၏ ပေါင်းရာလက်တင်တို့၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဇာတဂုမ္ဗာတိ၊ သုဇာတဂုမ္ဗာဟု၍ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်ပြီ၊
နရေဝိရနိဋ္ဌိတာတိ၊ နရေဝိနိဋ္ဌိတာဟူသည်ကား။ သိပ္ပါစရိယေဟိ၊ ရထား
ဆရာတို့သည်၊ နိဋ္ဌာပိတသဒ္ဒါသာ၊ပြီးစေအပ်သည်နှင့်တူကုန်၏၊ဟိသစ္စံ
မှန်၏။သိပ္ပါစရိယာ၊ ရထားဆရာတို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏သရိရခေါ်
ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ အစိန္တေတွာ၊ မကြံဆောက်မူကုန်မူ၍၊ ဝိရိယ
ဗလေန၊လုံ့လ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သိပ္ပသေ။အတတ်ကို သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ဝိစရ
ဏတော၊စိုရင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နရေသု၊လူတို့၌။ဝိရိယဝန္တော၊
ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဣဒ။ဤအရာ၌၊နရဝိရာတိ၊နရေဝိရ

ဟူ၍၊ ဝတ္ထုသားဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝါးတနည်းကား၊ နေ့ဝိရာတိုးဒုံ၊ နေ့ဝိပေါ့ သောဤပုဒ်သည်း ဒေဝဝတ္ထုသားနတ်သားကို၊ အာလပနံ ရှေးရှုခေါ်ဝေါ်သော အာလုပ်ပုဒ်တည်း။ နိုဗ္ဗိတာတိ၊နိုဗ္ဗိဘာဟူသည်ကား၊ ပရိယောသိတား ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏၊ ပရိပုဏ္ဏော်သောဘာတိသယာ၊ ပြည့်စုံသော တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် လွန်ကုန်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ နေ့ဝိရနိုဗ္ဗိတာတိ၊နေ့ဝိရနိုဗ္ဗိတာဟူ၍ ပါဠေါ်ပါ၌ရှိ၏။ နေ့သုလုတ္ကြီ၊ ဓိတိသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့ကိုတည်း၊ နိုဗ္ဗိတာသဒ္ဒါသာ၊ တန်ဆင်းအပ်သည်နှင့် ထူကုန်၏။ ဗုဒ္ဓတိအယံ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း၊ ဝေ၊ ဤသို့ ဝိဝိဝ ကုမ္ဘဒုတာယ၊ အထူးထူးသော ပွတ်တိုင်ရှိသည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ တာ၊ သင်နတ်သား၏၊ အယံ၊ ဝေ၊ ဤမုဏားသည်း ဝိရောဝေတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ကိ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက် သောနေ့၌ စန္ဒော၊ လပြည့်ဝန်းသည်း ဝိရောစတိ ဟု၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့ တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုဂ္ဂ၊ ပဏ္ဍော၊ လဆန်း၊ ပဂ္ဂဠ၌၊ ပန္နရသိယံ၊ တဆဲ့ငါး ရက်မြောက်သောနေ့၌ ပရိပုဏ္ဏကာ၊ လေ၊ လပြည့်သောကာလ၌ စန္ဒိမာ၊ လသည်း ဝိ၊ ရေ၊ စတိ ဝိယ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့တည်း။ ။

သုဝဏ္ဏော၊ လာ၊ တာ၊ တော၊ တိ၊ သုဝဏ္ဏော၊ ဝ၊ တ၊ တော၊ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏော၊ သ၊ ကေ၊ ဟိ၊ ရွှေကွန်ယက်ယော်ကျီ့ဖြင့်၊ အ၊ ဝ၊ တော၊ ဆာ၊ ဒိ၊ တော၊ ဖုံ၊ လွှမ်း အပ်၏၊ သုဝဏ္ဏော၊ လာ ဝိ၊ တ၊ တော၊ တိ ဝိ၊ သုဝဏ္ဏော၊ လ၊ ဝိ၊ တ၊ တော၊ ဟူ၍သည်း၊ ပါဠော်ပါ၌ရှိ၏။ ဂ၊ ဝ၊ ဆ္ဆိ၊ တော၊ အ၊ ရော၊ ဝ်၊ အ၊ ဝါ၊ တ္ကိ ဖြင့်ဖုံ၊ လွှမ်း အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓတိအယံ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း၊ ဗဟု ဟိ ဟု၊ ဗဟု ဟိ ဟူသည်ကား၊ ဗဟေ ကေ ဟိ၊ မျှော်စွာကုန်သော၊ နာ နာ ရတ ဟေ ဟိ ဟိ၊ နာ နာ ရတ ဟေ ဟိ ဟူသည်ကား၊ ပဒုမ ရာ ဂ ဗုဿ ရာ ဂါ ဒိ၊ နာ နာ ဝိ ရေ တ ဟေ ဟိ၊ ပဒုမ ရာ ဂ ပတ္တ ဗြိုး ဗုဿ ရာ ဂ ပတ္တ ဗြိုး အ စ ရှိ ကုန်သော အထူးထူးသော ပတ္တ ဗြိုး ရှိ တ နာ တို့ ဖြင့်၊ သုနန္ဒိ ဟော သော ဟိ၊ သုနန္ဒိ ဟော သော ဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓ ကောင်းစွာ၊ နန္ဒိ တ ဗ္ဗ ဟော သော၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော အာသံ ရှိ၏၊ သ ၊ နိ ယ မ ရ ဒုနိ ရ ဒေ ၊ နာ ပျော်စလိုချိုသာ သော အာသံ လည်း ရှိ ၏ ဟု ဗ ဟိ အယံ ၊ ဤ ၊ သည်ကား၊ အ ဇ္ဇော ၊ အ နုက် တည်း ၊ ဝါ ၊ တ နည်း ကား ၊ သုနန္ဒိ ၊ ဟော ၊ သော ဟိ ၊ သုနန္ဒိ ဟော ၊ သော ဟူ သည်ကား ၊ သုဒ္ဓ ၊ ကာ တ နန္ဒိ ဟော သော ၊ ကောင်းချီးပေးအပ်သော အာသံ ရှိ ၏ ၊ နဗ္ဗ နာ ဒီ နုံ ၊ ဂ ခြင်းသိခြင်း စသည်တို့၏ ၊ ဒ ဃ နာ ဒီ သု ၊ ကြည့်ရှုနားထောင်သော ကာလတို့၌ ၊ ပ ဝ ဏ္ဍိ တ ဃ ၊ ရ ဂ ၊ ရ ရ ဃ ဒ ၊ ဝ ဟ ၊ ဖြစ်စေ အပ်သော ကောင်းချီးပေးသံ စသည်

တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတာပမောဒနိန္နာခေါ်၊ ပြုအပ်သော နှစ်သက်အပ်သောဝဲ့တင်သံရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဘာသိတဝါဒနဝသေန၊ ပြောဆိုခြင်းတိုးမှုတ်ခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓုပယုတ္တနဒ္ဒီဃောသော၊ ကောင်းစွာယှဉ်စေအပ်သောနှစ်သက်ဘွယ်သောအသံရှိ၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။သုဘာသိတရောတိ၊ သုဘာသိတရော ဟူသည်ကား။ သုဒ္ဓု၊ ကောင်းစွာ၊ အတိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဩဘာသနသဘာဝေါ။ ထွန်းလင်းတောက်ပသောသဘောရှိ၏။ ဝါ။တနည်းကား။ တတ္ထ၊ထိုဝိမာန်၌၊ ပဝတ္တမာနာနံ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊နတ်တို့၏၊ သောဘကေန၊ တင့်တယ်သော၊ ဂိတဝါဒိတသဒ္ဒေန။ သိချင်းသံ တီးမှုတ်သံဖြင့်၊ သုဘာသိတရော၊ ကောင်းသော အသံရှိ၏၊ စာမရဟတ္ထဗာဟုတိတိ။ စာမရဟတ္ထဗာဟုသိ ဟူသည်ကား။ စာမရဟတ္ထယုတ္တဗာဟူဟိ၊စာမရိသားမြီးယင်တို့နှင့်ယှဉ်သော လက်ရုံးတို့ဖြင့်။ ဧကတောပိတောစ။ ထိမ္ဘဏ္ဍိမ္ဘလည်း။ ဝိရူပသမာနစာမရကလာပေဟိ၊ တလွဲလွဲယင်အပ်သော စာမရိသားမြီးယင် လက်စွဲကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊နတ်တို့၏၊ ဘုရေဟိ၊လက်ရုံးတို့ဖြင့်၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊တထာရူပါဟိ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ဖြင့်၊ဝိရောစတိ၊တင့်ထယ်၏။ ။

နဘော္ဘာတိ၊နဘော္ဘာဟူသည်ကား။ ရထစက္ကာနံ၊ ရထားလှည်းဘီးစက်တို့၏၊နာဘိယောဝ၊ဝုန်တောင်းတို့ကို၊ မနသာဘိနိမ္မိတာတိ၊ မနသာဘိနိမ္မိတာဟူသည်ကား။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဤဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ဟောန္တု။ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊နိမ္မိတသဒိသာ၊ဘုန်းဆင်းအပ်သည်နှင့်တူကုန်၏၊ ရထသပါဒန္တရေမဇ္ဇတ္ထသိတာ တိ ရထသပါဒန္တရေမဇ္ဇတ္ထသိတာဟူသည်ကား။ရထ၊ရထား၏၊ ပါဒါနံ၊အခြေဖြစ်ကုန်သော၊ရထစက္ကာနံ၊ရထားလှည်းဘီးစက်တို့၏၊ အန္တေန၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ရုတနသမူဟလေန၊အထူးထူးသောရုတနာတို့၏အရောင်ဖြင့်တောက်ပသော၊နေဝိနာစ၊အကွပ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂေန၊အကန့်တို့၏၊ ဝေမဇ္ဈေနစ။ အလယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိတာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန် ထသော၊ သတရာဓိစိတ္တိတာတိ၊ သတရာဓိစိတ္တိတာ ဟူသည်ကား။အနေကဝဏ္ဏာဟိ၊ မျိုးသောအဆင်းရှိကုန်ထသော၊ အနေကသတာဟိ၊ အရာမက ကုန်သော၊ ရာဇိဟိလေခါဟိ၊ အရေးတို့ဖြင့်၊ စိတ္တိတာ၊ဆန်းကြယ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊စိတ္တိတာဝံ၊ဆန်းကြယ်

သောအခြင်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ သတေရိတာ ဝိဇ္ဇုရိုဝါတိ၊ သးတရိတာဝိဇ္ဇုရိုဝဟူသည်ကား။ သးတေ ရိတာ၊ အရာမကသောအား ဖြင့်ပြောက်ကုန်သော၊ ဣန္ဒဓနုသင်္ခါတာ၊ ဣန္ဒဓနုဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇုလတာဝိယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်တို့ကဲ့သို့၊ ပဘာသရေဝိဇ္ဇောတန္တိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ ။အနေကစိတ္တာဝတတောတိ၊ အနေကစိတ္တာဝတတောဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ မျိုးစွဲကုန်သော၊ မာလာကမ္မာဒိ စိတ္တေဟိ၊ ခြူးပန်းခြူးနွယ်အစရှိကုန်သောဆန်းကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အဝတတောသးမောကိဏ္ဏော၊ကောင်းစွာရောပြွမ်းသည်၊ဟောဘိ။ဖြစ်၏၊ အနေကစိတ္တာဝိတတောတိဝိ၊အနေကစိတ္တာဝိတတောဟူ၍လည်း၊ပဌမ္ဘိ၊ ရှာဘက်ကုန်၏။ အဗ္ဗော၊ အနက်သည်ကား၊ သောယေဝ၊ထိုအနက်ပင်လျှင် တည်း၊ ဂါထာသုခတ္ထံပန၊ ဂါထာကိုရှုတ်လွယ်စေခြင်း အကျိုးငှါကား၊ ဒီဃဘာဏကရော၊ဒီဃပြုခြင်းကို။ဒဠ္ဠီကမ္မမတ်အပ်၏၊ဝုတ္တစနေ ဝိစဟူသည်ကား။ ဝိဝုတ္တနေဝိစ၊ ကြီးကျယ်သော အကွပ်သည်လည်း၊ သဟာသရံသိကောတပါ၊မဟာမျှားသောအရောင်ရှိ၏၊ကောတခုသော၊ စကာရော။ စသဒ္ဒါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း၊ သဟာသရံ သိကောတိ။ သဟာသရံသိကော ဟူသည်ကား၊ အနေကသဟာသရံသိ ကော၊ အထောင်မကမျှားသောရောင်ခြည်ရှိ၏၊ သဟာသရံသိယောတိဝိ၊ သဟာသရံသိယောဟူ၍လည်း။ ပါဠိ၊ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဒေဝရေဝန။ တပါ၊သောဆရာတို့သည်ကား၊နတာရံသိယောတိ၊နတာရံသိယောဟူ၍ ပဌမ္ဘိ၊ရှုတ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိ၌၊နတာတိ၊နတာဟူသည်ကား၊ အဓိယ ခနုဒယ္ဟကောဝိယ၊ဆိတ်ချိုလေးကိုင်းကဲ့သို့၊ ဩဘာတာ၊ညွှတ်သော၊နေမိ ပဒေသာ၊ အကွပ်အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဟာသရံ သိယောတိ၊ သဟာသရံသိယောဟူသည်ကား၊ သူရိယမဏ္ဍလံဝိယ၊နေ့အဝန်းကဲ့သို့၊ ဝိပ္ပုရေန္တာ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်ကုန်သော၊ ကိရဏာဝေလာ၊ ရောင်ခြည်သံကွန် ယက်တို့ဘည်း။ တေသန္တိ။ တေသံဟူသည်ကား၊ ဩဠဝမ္ဘမာနကိ ကဏိ ကဝေလာနံ၊ တွဲခရဲ့ဆွဲအပ်သော ဆွေမြူကွန်ယက်ရှိကုန်သော၊ နေမိပဌေ သာနံ။အကွပ်အရပ်တို့၏။ ။သိခုဏ္ဍိန္တိ၊သိရုဏ္ဍံဟူသည်ကား၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ရထသေ၊ရထား၏၊ သိသေ၊ဦးခေါင်း၌။ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အဗ္ဗော၊အနက်တည်း။ ။ဝါ၊တနည်းကား။အဝိ ရုဏော၊ထိုရထား ၌၊သိရော ဦးခေါင်းဦးစွန်းသည်း၊စိတ္တန္တိ၊စိတ္တံဟူသည်ကား၊ဝိစိတ္တံ၊အထူး ထူးဆန်းကြယ်သော၊ မဏိစန္ဒကပ္ပိတန္တိ၊ မဏိစန္ဒကပ္ပိတံဟူသည်ကား၊

မကိုမယမဏ္ဍလာနုဝိဒ္ဓ၊ ပဏ္ဍာမြားဖြင့်ပြီးသောဝန်းသောအခြင်းအရာဖြင့် ထွင်းအပ်သော၊စန္ဒမဏ္ဍလသဒိသေနုလေဝန်းနှင့်တူသော၊ မကိုနှာ၊ပဏ္ဍာမြားဖြင့်။ အနုဝိဒ္ဓ၊ထွင်းအပ်သောအကွင်းသည်း ဝိသုဒ္ဓ။အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်၏။ ရုစိရံပဘာသရဇန်ဒုမိနှာ၊ ရုစိရံပဘာသရံဟူသော၌ပါဠိဖြင့်၊ တာသ၊ ထိုပဏ္ဍာမြားဖြင့်ပြီးသောအကွင်း၏၊ စန္ဒမဏ္ဍလသဒိသတ်ယောဝ၊ လာန်းနှင့်တူသည်၏အခြစ်ကိုသာလျှင်၊ဝိဘာဝေတိ၊ထင်စွာပြု၏၊ သဒါဝိ သုဒ္ဓဇန်ဒုမိနှာပန်၊သဒါဝိသုဒ္ဓံဟူသော၌ပုဒ်ဖြင့်ကား။အသ၊ထိုလမင်းနှင့် တူသောထွင်းအပ်သောအကွင်း၏စန္ဒမဏ္ဍလတောဝိ၊ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သောအရောင်ရှိသောလေဝန်းထက်လည်း၊ဝိသေသံ၊ထူးသည်၏အခြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြ၏၊ သုဝဏ္ဏရာဇိဟိတိ၊ သုဝဏ္ဏရာဇိဟိဟူသည်ကား၊ အနှီ ရဲနှီရာ၊အကြားအကြား၌၊ဝန္ဒာကာရေတိ၊လုံးသောအခြင်းအရာသဏ္ဌာန်တို့ဖြင့်၊ သဏ္ဌိတာတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏ လေခါတိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အနေးတို့ဖြင့်၊ သံဝတန္တိ။သံဝတံဟူသည်ကား၊ သတိ တံ၊ကောင်းမွန်ပြေပြစ်ချောမောကို၊ဝေဠုရိယရာဇိဝါတိ။ ဝေဠုရိယရုဇိဝ ဟူသည်ကား၊ အနှီ ရဲနှီ ရာ၊ အကြားအကြား၌၊ သုဝဏ္ဏရာဇိတိ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသောအနေးတို့ဖြင့်၊ ခစိဘာမကိုမဏ္ဍလတ္ထာ၊စိချယ်အပ်သောပဏ္ဍာမြား အဝန်းရှိသည်၏ အခြစ်ကြောင့်၊ ဝေဠုရိယရာဇိတိ၊ ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့် ပြီးသော အနေးတို့ဖြင့်၊ သောဘတိဝိယ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့။ သောဘ တိ၊တင့်တယ်၏၊ ဝေဠုရိယရုဇိဟိဘိစ၊ ဝေဠုရိယရာဇိဟိဟူ၍လည်း၊ ပဋိနှီ၊ရှေ့ကုန်၏။

ဝါဠိဘိ၊ဝါဠိဟူသည်ကား၊ ဝါဠဝင်္ကာ၊ပြီးဆံနှင့်ပြည့်ခုံကုန်၏၊သမ္ပန္နဝါလဓိနော၊ပြည့်ခုံသောပြီးဆံရှိကုန်သော၊အသေ၊ဖြင်းတို့ကို၊သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ဝါဠီတိဝါ၊ဝါဠီဟူ၍လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိရှိ၏၊မကိစန္ဒ ကပ္ပိတာတိ၊မကိစန္ဒကပ္ပိတာဟူသည်ကား၊ စာမရောလမ္ဘနဌာနေသု စာမ ရိသား၏အမြီးကဲ့သို့ပြီးဆံကွဲရ ရှိကျရုံအရေပ်တို့ဖြင့်၊မကိုမယ စန္ဒကာနုဝိဒ္ဓါ၊ ပဏ္ဍာမြားဖြင့်ပြီးသော ဝန်းသောသဏ္ဌာန်ဖြင့် ထွင်းအပ်သော အကွင်းရှိ သော၊ အာဝေဏိကမ္ဘုတိ၊ အာရောဟကမ္ဘုဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာစေဝ၊ ဖြင့်လည်းဖြင့်ကုန်ထသော၊ တဒနုရူပဝေ၊ရိဏာဟာစ။ထိုအာ.လျောက်ပတ် သောအလုံးလည်း ရှိကုန်ထသော၊ အာရောဟပရိဏာဟာသမ္ပန္နာ၊ အရေပ် အလုံးနှင့် ပြည့်ခုံကုန်သော၊ ဖုတ်အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍေ၊အနက် တည်း၊ သုဇဝါတိ၊ သုဇဝါဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရဇဝါ၊ တင့်တယ်သော

သွားခြင်းဖြင့် ဇာဝဝန္တော်သွားခြင်းရှိကုန်ထသော၊ မဟာဇဝါ၊ကြီးကျယ်
သောသွားခြင်းလည်း ရှိကုန်ထသော၊ သောဘဏ္ဍာဝတိကာစ၊ တင့်တယ်
သောသွားခြင်းလည်း ရှိကုန်ထသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဋ္ဌော။
အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မာ့ပမာတိ၊ဗြဟ္မာ့ပမာဟု သည်ကား ဗြဟ္မာဝိယ၊ဗြဟ္မာ
ကဲ့သို့ပေါ်နေတတ်ကုန်ရှင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပမာဏ၊တော။
ပကာတိအတိုင်းအခ်ရည်ထက်၊အဓိကာပိယ။ သာလွန်၍ကြီးကုန်သကဲ့သို့
ပညာယဉ်ကျေး၊ထင်ကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဋ္ဌော၊အနက်တည်း။
ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟု သည်ကား၊ ဝုစ္စာ၊ကြီးကုန်သော၊ ပဝစ္ဆသဒ္ဒဂ်ပစ္စယ် ။
ပ္ပါ.စီ၊သောခပ်သိမ်း၊သော အဂ် ကြီးယေရှိကုန်သော။မဟန္တာတိ၊မဟန္တာ
ဟု သည်ကား၊ မဟာနုဘာဝေါ။ ကြီး၊သောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ မတိမ္ဗ
ကာ၊ ကြီး၊သောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဗလိနောတိ၊ ဗလိနောဟု သည်ကား။
သရိရုဗလေနစ၊ ဗြာဟတ္ထေ၊သော ကိုယ်အား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဥဿာဟ
ဗလေနစ၊အား၊ထုတ်ခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော ဥဿာဟဗလ ဖြင့်လည်း၊ကောင်း
ဗလသမ္ပန္နာ၊ အား၊နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ မဟာဇဝါတိ။ မဟာဇဝါ ဟူ၊သည်
ကား။သီလ၊ဝေဝါ။သော၊ဟုန်ကဲ့သို့လျှင်ပြန့်ပြင်း၊အဟုန်ရှိကုန်သော၊မနော
ဘာဝ၊ညာယ၊တိ၊ မနော၊ဘာဝ၊ညာယ၊ဟု သည်ကား၊တာဝ၊သင်၏.စိတ္တံ၊စိတ်
ကို၊ ဥတ္တာ၊သိကုန်၏၊ တ၊ထေ၊ဝါတိ၊ တ၊ထေ ဝ၊ဟု သည်ကား။ စိတ္တာနုဗ္ဗပ
မေ၊ ဖိတ်အား၊ထျော်စွာ၊သာ၊လျှင်၊ သဇ္ဇ၊ရေတိ၊သဇ္ဇ၊ရေ၊ဟု သည်ကား။သံ
သဇ္ဇ၊ရေ။ ကောင်း၊စွာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဝတ္တ၊ရေ၊ဖြစ်စေကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား။ အ၊ဋ္ဌော၊အနက်တည်း။ ။ဣမေတိဣဒံ၊ဝစနံ၊ဣမေ၊ဟု သော
ဤ၊စကား၊ကို၊ ယထာ၊ဝုတ္တ၊အား၊သား။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ကြီး၊သော
ခြင်း၊ကို၊ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ အာ၊ဟ၊ဆိုရှိ၏၊သဇ္ဇေတိ၊သဇ္ဇေ၊ဟု သည်ကား။
သ၊ဟ၊သမ္ဘတ္တာ၊ဝိ၊ တ၊ထော၊အ၊ဝိုင်း၊အ၊ရှည် ရှိကုန်သော သိန္ဓော၊ခြင်း၊တို့
သည်လည်း။သ၊ပိ၊တာ၊တိ၊သ၊ပိ၊တာ၊ဟု သည်ကား။သ၊မာ၊ဓ၊ဝ၊တာ၊ယ၊စ၊
အ၊ချင်း၊ချင်း၊ညီမျှ၊သော်လျှင်ပြန့်ပြင်း၊ရှိသည်၏အ၊ဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း
သ၊မာ၊ဓ၊ဝ၊ဓ၊ယ၊စ၊ အ၊ချင်း၊ချင်း၊ညီမျှ၊သော သွား၊ခြင်း၊ရှိသည်၏ အ၊ဖြစ်
ကြောင့် လည်း၊ကောင်း။ ဝ၊ယိ၊ယံ၊သွား၊ခြင်း၊၌၊ သ၊ပိ၊တာ၊ တ၊ဂ္ဂ၊ဖြစ်ကုန်
သော၊အ၊ညမ၊ညံ၊အ၊ချင်း၊ချင်း၊အ၊နု၊နှ၊ဓိ၊ဘ၊ဝ၊မ၊နှာ၊မ၊ယှ၊တ်၊လွန်း၊သော သွား
ခြင်း၊ရှိကုန်သော။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အ၊ဋ္ဌော၊အနက်တည်း၊ယေ
အ၊သ၊ား အ၊ကြင်ခြင်း၊တို့သည်း၊စ၊ဂ္ဂ၊ယ်၊ပ၊ါ၊ဒေ၊ဟိ။ လေ၊ရ၊သော၊ခြင်တို့ဖြင့်၊
ကမ္ဘီ၊ဂ၊ဆ,ဆ,ကို၊သွား၊တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ယိ၊ကြောင့်၊တေ၊အ၊သ၊ား၊ယိ၊ခြင်း

တို့သည်၊ စတုဂ္ဂမာ၊ စတုဂ္ဂမမည်ကုန်၏၊ သမ်ဝဟန္တိတိဇာမိနာ၊သမ်ဝဟန္တိဟူသော၍ပါ၌ဖြင့်၊သဟိဟာတိပဒေန၊သဟိတာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသည့် သာသျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊အနုက်ကို။ပါဂဒုတရံ၊အလွန်ထင်ရှားသည်ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏ မုဒုကာတိ၊မုဒုကာ၊ကဲ့သည်ကား။ မုဒုသဘာဝါ၊ နူးညံ့သောသဘောရှိကုန်၏။ ဘဒ္ဒါ၊ကောင်းမွန်ကုန်သော၊အာစာနိယာ၊အာစာနည်ဖြင်းတို့သည်။ ဇုတိအယံ၊၍သည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ တေန၊ကိုကြောင့်၊အနုဒ္ဓတာတိ၊အနုဒ္ဓတာဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုပြီ၊ဥဒ္ဓတရုတိတာ၊တုန်လှုပ်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ခေါဘံ၊ ချောက်ချားခြင်းကို၊ အာကရောန္တာ၊ မပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇုတိအယံ၊၍ သည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊အာမောဒမာနာတိ၊အာမောဒမာနာဟူသည်ကား။ပမောဒမာနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်၊အခဋ္ဌဂ်တာယ၊မကြွမ်းတန်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာညမညံ့၊အချင်းချင်း။ ရထိသာဒိနဋ္ဌ၊ ရထားလှည်းသန့်ကို့ကိုလည်း၊တုဋ္ဌိ၊နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ပဝေဒယန္တာ၊ ကြားကုန်လျက်၊ဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊ ဇုတိအယံ၊၍သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ။

ရနန္တိတိ၊ရနန္တိဟူသည်ကား၊ စာမရဝါရဋ္ဌ၊ ဖြိုးဆံ့တည်းဟူသော ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကေသရဝါရဋ္ဌ၊ လည်ဆံ့တည်းဟူသော ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါလဓိဋ္ဌ၊အမြီးကိုလည်းကောင်း၊ ရနန္တိ၊ခါကုန်၏၊ဝဂ္ဂန္တိတိ၊ဝဂ္ဂန္တိဟူသည်ကား၊ ကဒါစိ၊ရံခါ၊ပဒေ၊ခ့ေ.ခြေရင်း၌၊ပဒံ၊နောက်ခြေရာကို၊နိက္ခိပန္တာ၊ချကုန်လျက်၊ဝဂ္ဂေနဂမနေန၊အရသွားခြင်းဖြင့်၊ဂန္ဓန္တိ၊သွားကုန်၏၊ပဝတ္တန္တိတိ၊ ပဝတ္တန္တိဟူသည်ကား၊ကဒါစိ၊ရံခါ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏ လဃန်ကြီ၊ချန်သွားကုန်၏၊ဇုတိအယံ၊၍သည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ပလဝန္တိတိစ၊ ပလဝန္တိဟူ၍လည်း။ ကေစိ၊အချို့သော ဆရာတို့သည်၊ ပဌန္တိ၊ရှုတ်ကုန်၏၊ အတ္ထော၊အနုက်ကား။ သောယေဝ၊ထိုအနုက်ပင်လျှင်တည်း၊ အဇ္ဇုဒ္ဓုနန္တာတိ၊အဇ္ဇုဒ္ဓုနန်းဟူသည်ကား၊ ကမ္ပသိပ္ပိနာ၊ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအတတ်သည်သည်၊သုကတေ၊ကောင်းစွာပြုလုပ်အပ်ကုန်သော၊ သုဒ္ဓုနိမ္မိတေ၊ကောင်းစွာဘန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကလယဏ္ဍာဒိအသားလက်ဝဲရေ၊ ဆည်းလည်းလေ်အစရှိကုန်သောခြင်းတန်ဆာတို့ကို၊အာဘိဥဒ္ဓုနန်တာ၊အလွန်ခါကုန်လျက်၊အဓိကဥဒ္ဓုနန်တာ၊လွန်စွာခါကုန်လျက်၊ တေသန္တိ၊ တောသံဟူသည်ကား၊ တောသံပိဋ္ဌနာနံ၊ထိုခြင်းတန်ဆာတို့၏၊ ။ရထသဟေသောတိ၊ ရထသဟေ၊သော ဟူ

သည်ကား။ ယထာဝုတ္တော အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရဏနိုင်ရှိသော။ ရဏား၏အသံကို။ အဝိဇ္ဇနာနုဗ္ဗာတိ ဇ္ဇေ။ အဝိဇ္ဇနာနုဗ္ဗဟူသော ဤပုဒ်၏။ အကာရော အဓိကရောသည်။ နိပါတမတ္တံ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝိဇ္ဇနာနုံ အာဘာရဏာနုံ တန်ဆာတို့၏ ယောသော။ အသံကို လည်းကောင်း အဝိဇ္ဇနနှင့် အဝိဇ္ဇနုံ ဟူသော ပုဒ်သည် လည်း။ အာဘာရဏပရိယယော ၀။ တန်ဆာကို ပေါ်သောပရိယာယ်သဒ္ဒါ ပင်လျှင်တည်း။ ဇုတိ စ ဤသို့ လည်း။ ဝဒန္တိ ဆိုကုန်၏။ ရုဝ ဃသာနုဗ္ဗ ရဏားခ၌ကအပ်သော ခြင်းတို့၏ လည်းကောင်း။ အာဘရဏာနုဗ္ဗ တန်ဆာတို့၏လည်းကောင်း ယောသော အသံကို။ သုယျတိ ကြားအပ်၏။ ဇုတိ အယံ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇော အနက်တည်း။ ခုရသနာ ဒေါတိ ဇ္ဇေ။ ခုရသနာ ဒေါ ဟူသော ဤပုဒ်၌ တုရဂ်ါနုံ ခြင်းတို့၏ ခုရနိပါတသဒ္ဒါ ခွါကိုချသော အသံတို့တည်း။ အဃာ ခြင်းတို့ သည်။ အာကာသေန ကောင်းကင်ခြင့်။ ကိဗ္ဗာ ဝိဂ ဆိုတို့ အကယ်၍ကား သွားကုန်၏။ ပန ထိုသို့ပင် သွားကုန်သော်လည်း။ မရုရသ။ သာယာစွာ သော ခုရနိပါတသဒ္ဒါ ခွါကိုချခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံကို ဥပလဒ္ဓိ ဟောတုဘုဝတု။ ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကမ္မုနာ။ ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တေသံ ထိုခြင်းတို့၏။ ခုရနိဿေ ပေ ခုရနိဿေ ပ ခွါချရာခွါချရာ၌ ပဋိဃာတော ထိပါးတိုက်ခိုက်ခြင်းကို။ လဇ္ဇတိ ရအပ်၏ ဇုတိ ဤသို့ ဝဒန္တိ ဆိုကုန်၏။ အာသိဟိ သနာယစာတိ။ အာသိဟိ သနာယစ ဟူသည် ကား။ အာသာနုံ ခြင်းတို့ကို။ အမိကံ လွန်စွာ ဟိ သနေနစ ရှိပ်စက်သ ခြင့် လည်းကောင်း။ အန္ဓာ ရန္ဓာ အကြား အကြား၌ အသေဟိ ခြင်းတို့သည်။ ပ ဝ ဏ္ဏိတ ဟော သနေနစ ဖြစ်စေအပ်သော ဟိ ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဇုတိ အယံ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇော အနက်တည်း။ အာသိ ဟော သနာယစာ ဟိ။ အာသိ ဟော သနာယစ ဟု၍ လည်း။ ကေစိ အချို့သော ဆရာတို့သည် ပဌမ ဝိ ဝ ဏ ဆိုကုန်၏။ သမိတ သသာ ဟိ။ သမိတ သ ဟု သည်ကား။ သမုဒိတ သ ပေါင်းအပ်သော။ ဒိဗ္ဗ ဧ နသ။ နတ်အပေါင်း၏။ ယောသော စ။ အသံကို လည်းကောင်း။ သုဂ္ဂ။ သုမရုဏ်။ လွန်စွာချို သောသော အသံကို လည်းကောင်း။ သုယျတိ ကြားအပ်၏။ ကိုဝိယ။ အဘယ်ကို ကြားသကဲ့သို့ သုယျတိ ကြား သနည်း။ ဇုတိ ဤသို့ မေးတွယ်ရှိသော ကြောင့်။ ဂန္ဓဗ္ဗ ဂန္ဓရိယာ နိ ဝိ ဝိ ကြသံ ဝ နေ ဟိ။ ဂန္ဓဗ္ဗ ဂန္ဓရိယာ နိ ဝိ ဝိ ကြသံ ဝ နေ ဟု ၍။ ဆာ ဟ ဆိုပြီ။ ဝိ ကြ လ တာ ဝ နေ ဝိ ကြ လ တာ ဥ ဃာ ဥ ၌။ ဂန္ဓဗ္ဗ ဒေ ဝ ပုတ္တာ နုံ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်သားတို့၏ ပ ဗ္ဗ ဝိ ဂ ဂန္ဓရိယာ နိ ဝိ ယ ။ အင် ါ ငါ ပါ ရှိသော ဂန္ဓရိယာမျိုးတို့၏ အသံကဲ့သို့ သုယျ

တိ။ကြားအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ။မှန်၏၊ တူရိယာသန္ဓိသိတော။ တူရိယာမျိုးကိုမှီ သော၊ သဒ္ဒေါ။အသံကို၊ နိဿယဝေါဟာရေန၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သော တူရိယာ ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊တူရိယာနိတိ၊တူရိယာနိဟူ၏။ ဝဏ္ဏော။ဆိုအပ် ၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗ တူရိယာနစဝိစိတြ သံဝနေတိစ၊ ဂန္ဓဗ္ဗတူရိယာနစ ဝိစိတြသံ ဝနေဟူ၏လည်း။ ပါဠေ။ ပါဠိ၌၏၊ တူရိယာနံစဗ္ဗကိ၊ တူရိယာနံစဟူ၏ လည်း။ အနုနာသိကံ၊ နိဂ္ဂဟီတံကို၊ အာနေတွာ၊ဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ အပရေ။ တပါးကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဂန္ဓဗ္ဗ တူရိယာနိ ဝိစိတြပဝနေတိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗတူရိယာနိဝိစိတြပဝနေဟူ၏၊ပဌမ၌ ရှေ့ကုန်၏၊ ။ ရထေဋ္ဌိတာတိ။ ရထေဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ ဇောတဝါ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ တာဝ၊သင်နတ်သား၏။ ရထေ၊ရထား၌၊ ဋ္ဌိတာ၊တည်ကုန်၏၊ မိဂမန္ဒလော စနာတိ၊မိဂမန္ဒလောစနာဟူသည်ကား။ မိဂ၌ဆိုသကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုလုံ။သမင်မယ်တို့ ၏၊လောစနာဝိယ။ မျက်စိကဲ့သို့၊ရေဒုသိနိုဒ္ဓဒိဋ္ဌနိပါတာ၊ နှုတ်ကျိုးပြုပြစ်သော မျက်စိအမြင်၏ကျခြင်းရှိကုန်သော။ အာဋ္ဌာရေပမှာတိ၊ အာဋ္ဌာရေပမှာ ဟူ သည်ကား။ ဗဟာလသယ်ာတပခုမာ၊ တခဲနက်ထူထဲ၊စေအပ်သော မျက် တောင်ရှိကုန်သော၊ဂေါပခုမာ၊နွားသူငယ်၏မျက်တောင်ကဲ့သို့သော မျက် တောင်ရှိကုန်၏ ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဏ္ဍော၊အနုက်တည်း၊ ဟသိ တာတိ၊ဟသိတာဟူသည်ကား၊ပဟသိတာ၊ပြုံးရွှင်ကုန်သော၊ပဟံသိတ မုခါ၊ ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာရှိကုန်သော၊ ဇုတိ၊ဤသည်ကား။ အဏ္ဍော၊အ နုက်တည်း၊ ဝိယံဝဒါတိ၊ ဝိယံဝဒါဟူသည်ကား။ ဝိယ၊ဝါဒိနိုယား၊ ချစ် ဘွယ်သောစကားကိုပြောတတ်ကုန်သော၊ဝေဠုရိယစာလာဝိတာတာတိ၊ ဝေဠုရိယစာလာဝိဘတာဟူသည်ကား၊ဝေဠုရိယမဏိမယေနုတ္တာပြား ကျောက်မျက်ခွဲဖြင့်ပြီးသော၊ စာလေနုကွန်ယက်ဖြင့်။ ဆာဒိတာသရိရာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ အနုဿ ဝါတိ၊ အနုဿ ဝါဟူသည် ကား၊သုခုမဆဝိယော၊သိမ်မွေ့သောအရေရှိကုန်သော၊သဒ္ဒေ ဝါတိ၊သဒ္ဒ ဝဟူသည်ကား၊ သဒ္ဒါ၊ဝေ၊အခါခပ်သိမ်း၊သား၊လျှင်၊ သဗ္ဗကာလ၊မဝ၊အခါ ခပ်သိမ်း၊သာ၊လျှင်၊ ဂန္ဓဗ္ဗသူရဂ္ဂမ္ဘီတာတိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗသူရဂ္ဂမ္ဘီတာ ဟူသည် ကား၊ ဂန္ဓဗ္ဗဒေ၀တာဟိစ၀၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့မှလည်း၊ကောင်း၊ အပရေတိ။ တပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂဒေ၀တာဟိစ၊ မြတ်သောနတ်တို့မှလည်း၊ကောင်း၊ လဒ္ဓမှဒိတာ၊ ရအပ်သော ပူဇော်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ။တာရတ္တရတ္တမ္ဘရ ဝိတ၀ါသသာတိ၊တာရတ္တရတ္တမ္ဘရ၀ိတ၀ါသသာဟူသည်ကား၊ရေနီယ ရူပါစ၊ တမ်နှစ်သက်ဘွယ်သော အဆင်းလည်းရှိကုန်သော၊ ရတ္တ၀ိတ

ဝန္ဆောရာနိုးယားအဝတ်ခြွေးသောအဝတ်သည်းရှိကုန်သော၊အာတိရတ္တားလော
စနာတိ၊ ဓာတိရုက္ခားလောစနာဟူသည်ကား၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအား
ဖြင့်ရတ္တာရုဏ်ဖတိ။နိုးသောအခေါ်ကိုဖြင့်၊ ဥပသောသိတနုလနှာ။တင့်တယ်
သောမျက်စိလည်းရှိကုန်သော။ကုလေသုဓာတာတိ။ ကုလသားဓာတာဟူ
သည်ကား၊တိန္ဒဝကုလသားတို့ဘုံ၊ နတ်မျိုးတို့၏ဓာတာ၊ဖြစ်ကုန်ထ သော
ဝိသိဋ္ဌဒေဝနိကာယေား၊ကျေးဇူးပြုတော်သောနတ်မျိုး၊ဟုပေါ် ၏။ သမ္ဘာ၊ဖြစ်ကုန်
ထသော၊သုဘနှင့်၊သုတနုဟူ သည်ကား၊သုန္ဒရေသရိရား၊တင့်တယ်သော
ကိုယ်ခန္ဓာကုန်သော၊သုစိဒ္ဓိကာတိ၊သုစိဒ္ဓိတာဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓသိတကရ
ဏာ၊စင်ကြယ်သော၊ပြုံးရယ်ခြင်း၊တို့ပြုတတ်ကုန်သော။ ။တာကမ္ဘုကော
ယူခုဝရာတိ၊ တာကမ္ဘုကောယူရေခြောဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယကောယူရ
ဝေး၊ရွှေစင်အတိဖြင့်ပြီးသော သက်ကောက်ကိုလည်းဆောင်ကုန်ထသော
သုမဇ္ဈိမာတိ၊ သုမဇ္ဈိမာဟူသည်ကား ဝိသဒ္ဓမဇ္ဈာ၊ ညွတ်သောခါးလည်း
ရှိကုန်ထသော၊ဥိရသ နှုပမန္ဓာတိ ဥိရသ နှုပမန္ဓာဟူ သည်ကား၊သဗ္ဗန္ဒိုရုထ
နှာ။ ဖြည့်ဆုံးသောပေါင်သဖြာတ်လည်း ရှိကုန်ထသော။ ကဒလိက္ခန္ဓသမ်ိသ
ဥိရုစေ၊ဌကိ၊ပျာဝုံးနှင့်တူးသောပေါင်လည်းရှိထသော၊ သမုဒ္ဂတာသ ဒိ
သထနှာ။ အတက်ထို့ပုံ့ တက်သောအားပျားရှိသော သဖြာတ်လည်းရှိ
ထ၊သော၊ ဝဋ္ဋဂိုလိယောတိ။ ဝဋ္ဋဂိုလိယောဟူ သည်ကား၊ ဒေ၊ခုပုဇ္ဇတော၊
ဒေ၊စဉ့်အဘိုင်းအား၊ဖြင့်၊ ဝဋ္ဋဂိုလိ၊ယား၊ထုံ၊သောလက်ချောင်းလည်းရှိကုန်
ထ၊သော၊သုမုခါတိ၊သုမုခါဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရမုခါ၊ကောင်းသောမျက်
နှာလည်းရှိကုန်ထသော၊ဝါ၊တနုဟုံ့ကား၊ပမုဒိတမုခါ၊ဝမ်း မြောက်သော
မျက်နှာလည်းရှိကုန်ထ၊သော၊ သုဒဿနာတိ။ သုဒဿနာ ဟူသည်ကား၊
ဒ ဿနီယာ၊ရှုရခြင်းတို့ယင်းသောမျက်နှာလည်.ရှိကုန်ထ၊သော။ ။

အညာတိ၊အညာဟူသည်ကား၊ကေ၊ဝါ၊အနှိုကုန်သော၊သုဝ၊ဏိတိ၊
သုဝ၊ဏိဟူ သည်ကား၊သုန္ဒ၊ကေသ၊ဝ၊ဏိ၊ယော၊တင့်တယ်သောခ၊ထုံ
လည်းရှိကုန်ထ၊သော၊ သုသူတိ၊သုသုဟူ သည်ကား၊ ဒ ဘ ရာ၊ယ်ရှယ်ကုန်
သော၊ဓ ိ ယ ၊ကေ ယ ိ ၊ယ ၊တ ိ ၊ ဓ ိ ယ ၊ ၊ က ယ ိ ၊ယ ၊ဟူ သည်ကား၊ ရုတ္တမ၊လ ၊
ဒိတိ၊ နိုဗြန်းသောပန်းခေတရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဓ ိ ယ ိ တ ၊ ၊ ၊ သ ဝ ဋ္ဌ ိ ယ ၊ ၊ ရော
ဖြိမ်းသောခ၊ထုံ၊လည်းရှိကုန်ထ၊သော။ သမ်ဗိဘတ္တာ၊ဟိ၊ပ ၊ ၊ သ ၊ ရ ၊ ပ ိ ၊ စ ၊
တိ၊သမ်ပ ိ ဘတ္တာ၊ဟိ ၊ ၊ ၊ သ ၊ ရ ၊ ဟ ိ ၊ စ ၊ ဟူ သည်ကား၊သမ်ဓ ၊ အ ၊ ညာ ၊ ရ ၊ ည ၊ သ ၊ ဒ ိ သ ်း
ဆ ၊ ရ ်း ၊ ချ ် း ၊ တ ူ ၊ ရ ် ၊ ၊ ။ နာ ၊ နာ ၊ ဒ ိ ဘ ၊ ရ ် ၊ ရ ိ ၊ သ ေ ၊ ။ ။ အ ၊ ထ ူ ၊ ထ ူ ၊ သ ေ ၊ ဝ ေ ၊ ဘ ၊ ( ) ( ) ( )

တာဟိ။ ရွှေဝုလဲသွယ်တို့ဖြင့် စိရျယ်အပ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒနီလမဏိအာဒ
ယောဝိယ။ ဣန္ဒနီလာပဿဖြောင်းအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ပဘာသရောဟိ၊ ပြိုးပြိုး
ပြက်သော အရောင်ရှိကုန်သော၊ ကောသဇ္ဇိဟိ၊ ဆံခွေတို့ဖြင့်၊ မိသိတကေ
သိ ယော၊ ရောပြွမ်းသော ဆံလည်းရှိကုန်သတည်း။ ဣတိ။ ဤသည်ကား၊
ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ အနုပုဗ္ဗတာဟိ၊ အနုပုဗ္ဗတာဟူသည်
ကား။ အနုကုလကိရိယာ၊ လျော်သောအမှုအရောရှိကုန်သော။ တာဟိ၊ တာ
ဟူသည်ကား။ အဿ ရောယော၊ နတ်သမီးတို့သည်။ ၊စန္ဒနသာရေ ရောဝိ
တာဟိ၊ စန္ဒနသာရေ ရောဝိတာဟူသည်ကား။ သာရေတူတောန်။ အနှစ်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗစန္ဒနေနနှင့်နတ်ခွ ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံ့သာဖြင့်၊ ဥလ္လိတ္တာ၊ လိမ်းကျံ
အပ်ကုန်သော၊ ဝိန္ဒုရိတာ။ အသူးသဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ။
ကဏ္ဏေသုတိ အာဒိနာ၊ ကဏ္ဏေသု ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိဖြင့်၊ ဂိဝူဝဂ
ဟတ္ထူပဂပါဒူပဂသိသူ ပဂါဒိအာဘရဏာနိ။ လည်ခွံဆင်သောတန်ဆာ
လက်ခွံ ဆင်သောတန်ဆာခြေခွံဆင်းသားတန်ဆာ ဦးခေါင်းခွံဆင်သော
တန်ဆာအစရှိကုန်သောတန်ဆာတို့ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဩဘာသယန္တိ
တိ၊ ဩဘာသယန္တိ ဟူသည်ကား။ ကဏ္ဏေသု၊ လည်တို့ခွံ၊ ယာနိဝိဇ္ဇနာနိ။
အကြင်တန်ဆာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုတန်ဆာတို့ဖြင့်၊
ဩဘာသယန္တိ။ ထွန်းတောက်ပကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ။
ယောဇနာခြင်းတည်း။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့ခွဲလည်း။ ဧဝံ။ ဤအာ
ဟူတည်း။ အဿ ဒ္ဒယန္တိ။ အဿ ဒ္ဒယံ ဟူသည်ကား။ အတိဥဋ္ဌဆ္ဌော။
ထွက်သစ်သော၊ အဿ ဌယန္တိ ဝိ၊ အဿ ဌယံ ဟူ၍လည်း။ ပါဠော ပါဠိ
အမျိုးရှိ၏။ အဿ ဌော၊ အနုက်ကား။ သောယော ဝ၊ ထိုအနုက်သည်ပင်လျှင်
တည်း။ သာရေ ဒိကောတိ၊ သာရေ ဒိကောဟူသည်ကား။ သရေ ဒကာလိကော၊
သရေ ဒဉ္ဇကာလရှိသော၊ ဘာဝရုမာတိ၊ ဘာဝရုမာဟူသည်ကား။ သူရိ
ယော၊ နေတည်း။ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏။ သောသူရိယော၊ ထိုနေသည်၊ အဿ ဒ
ဒေါသဝိ ရေဟေနု၊ တိမ်တိုက် အစရှိသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းသော၊
ဒဿ ဝိဒိသာ၊ အရေပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကိုလည်း။ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ ဩဘာ
သေတိ။ ထွန်းလင်း တောက်ပစေ၏။ ။ဝါတာသ ဝေဂေနစာတိ၊ ဝါ
တာသဝေဂေနစ ဟူသည်ကား။ မနုညဂန္ဓ၊ ပဟာရဏ္ဍ။ နှစ်သက်ဘွယ်
သော အနံ့ကိုဆောင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒ၊ ပဟာရဏ္ဍ။ နှစ်သက်
ဘွယ်သော အသံကို ဆောင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကရေ ဇော်နေ။ ပြု
သဖြင့်၊ ဥပဟာရဇော်နဝိယာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့။ ဝါယတော်နေ။ သော

သော၊ဝါတသား၊လေ၏၊ဝေဒနာ၊အဟုန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရထတရုဏ်ဝေဒနာ၊ရထား၌ကသောဖြင်း ဤ၏အဟုန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဆ္ဆန္ဒိကာ၊ မဆ္ဆန္ဒိဟူသည်ကား၊ဝိသေသဆန္ဒနှင့်၊လွှတ်ကုန်၏၊ရုစိရဆန္ဒိ ။ရုစိရံဟူသည်ကား ပဉ္စဝိဓကတူရိယာနိုင်ယ၊ အဂ်ါ၊ငါး၊ပါး၌သော တူရိယာမျိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဥပ ရူပရိ၊အဆင့်ဆင့်၊ ရုပိဒါယကံ၊နှစ်သက်ခြင်း ဟု၊ပေးတတ်သော၊ သုစိန္တိ၊ သုစိ ဟူသည်ကား၊သန့်စင်ကြယ်သော၊အသံသန့်၊မရောမရှက်သန့်ရှင်း သော။သုဘန္တိ၊သုဘံဟူသည်ကား၊မနုဉ်း၊နှစ်သက်ဘွယ်ဖို့သော၊ သဗ္ဗေ ဟိပိညူဟိသုတဂ္ဂရူပန္တိ၊သဗ္ဗေဟိပိညူ ဟိသုတဂ္ဂရူပံဟူသည်ကား၊သဗ္ဗေ ဟိဝိ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗသမယညူဟိ၊ စောင်းအတတ်၌ လိမ္မာကုန်သော၊ ဝိညူ၊ဟောတိ၊ကေဟိ၊ ပညာရှိသဘောရှိကုန်သော သူတို့ သည်၊သော၊တဗ္ဗံသဝနိ ၊သံ၊နာ၊ဟျော်ဘွယ်ရှိ၊သော၊ဥတ္တမသဘာဝ၊ဟောသံ၊ ဖြတ်၊သော၊သဘောရှိသော အသံကို၊ မဆ္ဆန္ဒိ၊ လွှတ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ။

ဥယျာနဘူမျာတိ၊ဥယျာနဘူမျာဟူသည်ကား၊ဥယျာနဘူမိယံ၊ဥယျာဉ် ရောက်ရာ၊မြေ၌၊ဒုဝဋ္ဌတောကိ၊ဒုဝဋ္ဌတောဟူသည်ကား၊ဒ္ဝိဟိဟတ္ထပသော ဟိ၊လက်ဝဲလက်မျှ နံပါး၊နှစ်ဘက်တို့မှ၊ဒုဘတောစဋ္ဌိတာတိ၊ဒုဘတောစ ဋ္ဌိတာဟူ၍လည်း၊ပဋိဟန်း၊ရှောက်ကုန်၏၊အဝ္ဍော၊အနက်ကား။ သောယော၊ ဘိ၊အနက်သည်ပင်လျှင်တည်း၊ ရထာတိ၊ ရထာဟူသည်ကား၊ ရုထေ၊ ရထား၌ကိုလည်းကောင်း၊ နာဂါတိ၊နာဂါဟူသည်ကား၊ နာဂေ၊ဆင်တို့ ကိုသည်းကောင်း။ ဟိယုတ္တံ၊သင့်၏၊ ဇေတံ၊ ဤ၊ရထာနာဂါဟူသော၊နှစ်ပုဒ် သည်၊ဥပယောဂဝိဘတ်၊ဒုတိယာအနက်၌၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ပဌမာပရိဘာဝ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း၊သ၊ရောတိ၊သ၊ရောဟူသည်ကား၊ရထနာဂဝူရိယာနိ၊ရုထား ဆင်တူရိယာမျိုးတို့ကို၊ ပဒိုစ္စ၊ဖွဲ့၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်သော။ သ၊ရော၊ အာသံ တည်း။ ဒေဝိန္ဒာတိ၊ဣဓိနာ၊ဒေဝိန္ဒဟူသော၊ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဒေဝဝုတ္တံ၊နတ်သား ကို၊အာသပတိ၊ခေါ်၏၊ဝိဏာယ၊ထာ၊ပေါ်ဟူ၍ဝုတ္တ၊ဗါဟုဘိတိ၊ဝိဏာယ၊ထာ ပေါ်ဟူ၍ ပတ္တ၊ဗာဟုဘိ ဟူသည်ကား။ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောခ်င်း၊စွာသာလျှင်၊ ယောဇိ၊တေ၊ဟိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်သော၊တံတံ၊ရဏ္ဍနာ၊ခုရ်ပံ၊ ထိုထိုတိုးခြင်း အား၊လျှောက်ပတ်စွာ၊အဝ၌ဖြစ်တေ၊ဟိ၊တည်ကုန်သော၊ ဒေါ၊ဟိ၊ပတ္တ၊ဗာဟု ဒဏ္ဍော၊ဟိ၊စောင်း၌ကပ်စောင်း၊လက်ရုံ၊တံတို့ကြောင့်၊ဝါ၊ဒိယမာ၊နာ၊တိ၊အပ် သည်ရှိ၊သော်၊ဝိဏာ စောင်းသည်၊သ၊ဏာ၊နှင့်၊နာ၊သော၊ဇနံ၊လူအပေါင်း၊ကို၊ ပ၊မောဒေတိ၊ယထာ၊ နှစ်သက်ဝမ်း၊မြောက်စေတိ၊သကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊ထာ၊ထိ

အာတ္ဂ၊ ရထားဒယောဒ၊ ရထားအစရှိသည်တို့သည်၊ တံခွန်း ထိုလူများအ
ပေါင်းကို၊အာတ္ဓနောဒပိမိ၏၊သရေနှ။အာသံဖြင့်၊ပမောဒယန္တိ၊နှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်စေကုန်၏၊ သုသိက္ခိတာဘာဝေန။ ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီးသော
စောင်းအတတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပေါက္ခရဘာဝံ၊ တင့်တယ်သောအ
ဖြစ်သို့၊ သုန္ဒရဘာဝံ၊ ကောင်းမြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ပဇ္ဇေဟိ၊ရောက်ကုန်
သော၊ဝိဏာဝါဒကသမ္ဘာ၊စောင်းသမားတို့၊ ဟာဇ္ဇေဟိ၊လက်တို့ဖြင့်၊ ပဝါဒိ
တာ၊တီး,အပ်သော၊ ဝိဏာ၊စောင်းသည်၊ မဟာဇနံ။ လူများအပေါင်းကို၊
ပမောဒေတိယထာ၊ ဝမ်းမြောက်စေသကဲ့သို့။ဧवံတထာ၊ ထိုနည်းတူ၊ရထာ
ဒယော၊ရထားအစရှိသည်တို့သည်၊ တံမဟာဇနံ။ထိုလူများအပေါင်းကို၊
အာတ္ဓနောဒပိမိ၏၊ သရေနှ၊အာသံဖြင့်၊ပမောဒယန္တိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
စေကုန်၏ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဿော၊အနက်တည်း။ ။ဣမာသု
ဝိဏာသုဘိဂါထာသု၊ ဣမာသုဝိဏာသုဟူသော၊ဤဂါထာတို့။ အယံ၊ဤဆို
လတ္တံ့,သည်ကား၊သင်ပ်ပဇ္ဇော၊အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ဥစုကောဠ
ဠိဝက်တဗြဟာဘိနန္ဒနိ ဘိသရအာဒိဘေဒါသု၊ဥစုကောဠိမည်သောစောင်း
ဝက်တမည်သောစောင်း ဗြဟာမည်သောစောင်းတံသရမည်သောစောင်း
စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဗဟူသုများစွာကုန်သော၊ ဣမာသုဝိဏာသု
ဤ,စောင်းတို့၌၊ သိနိဒ္ဓမဓုရသရတာယ၊ ပြေပြစ်နူးညံ့ချိုသာသောအသံရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏသုချိသာကုန်သော။ တာတောဝေ၊ထို့ကြောင့်
သာလျှင်၊မခူညစ္ဆပါသု၊နှစ်သက်ဝတ္ထယ်သာသ၊ ဘာရိကုန်သော၊ဟာဒယေ
ရိတံဟာဒယင်္ဂမ်၊ နှလုံးသို့ရောက်သော၊ ဟာဒယဟာရိနိ။ နှလုံးကိုဆောင်
တတ်သော၊ ဝိဘိန္ဒိ,ပိတိ'ဟူသည်ကား။ ပိတိနိဝိတ္ထံ,နှစ်သက်ခြင်း၏အ
ကြောင်းဖြစ်သော၊ပဝဇ္ဇမာနာသုပဝါဒိယမာနာသု၊ခြိုင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊
အာ၌ရာဒေါကညာ၊နတ်သမီးတို့သည်၊ပိတိဝေဂုက္ခိတ္တာ,ပီတိအ
ဟုန်သည်ပစ်ခြောက်အပ်သည်ဖြစ်အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အတ္ထနော
ပိမိ၏၊သုသိက္ခိတာတာယစ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သောအတတ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗပဓုမေသု၊နတ်ခွေဖြစ်သောကြောတို့၌၊ နစ္စံ
ကခြင်းကို၊ ဒဿန္ဒိယော၊ပြုကုန်လျက်။ တာမန္ဒိ,သဠေန္ဒိ,လှည့်လည်ကုန်
၏၊ ။

ဣမာနိတိဣဒံပဒံ,ဣမာနိဟူသော၊ဤပုဒ်ကိုပစ္စေက၊အသိးအသိး၊ယော
ဇေတဗ္ဗံ,ယှဉ်အပ်၏။ ဣမာနိဂိတာနိစ၊ဤသီချင်းတို့သည်သည်းကောင်း၊
ဣမာနိဝါဒိတာနိစ၊ဤတီးမှုတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ဣမာနိနစ္စာနိစ၊

ဥာဏ်ကခြင်းတို့သည်လည်း၊ တောင်းဆုကို ဤသို့။ ယောဇဝတေ့ဗုဒ္ဓယဉ်အပ်၏။ သမ္ဘန်ကေ၊ တေ၊ တိ၊ သမ္ဘန်ကောကောဟူသည်ကား၊ ကောင်းကောင်းတည်း။ သမာနရသောနိ၊ တူမျှသောကိစ္စရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝေ၊ ဝါ၊ ဘနည်းကား၊ သ၊ မန်ကောကောကိ၊ သမ္ဘန်ကောကောဟူသည်ကား ကောင်းကောင်းမျှတ်တည်း။ သမာနိ၊ သမရသောနိ၊ တူမျှသောကိစ္စရှိသည်ဟု ဆိုကား ရာန်ကြောကုန်၏။ တန်ဆောင်းရိုးစောင်းညို့သံသည်း ဂီတာသံမှုန်းသိမျှင်းသံနှင့်၊ ဂီတာသံရှုံ့သိမျှင်းသံသည်လည်း၊ တန်ဆောင်းစောင်းညို့သံ၊ သံသန္ဓန်ပေတ။ ခြီးနှောကုန်လျက်၊ နှစ်ခုနှုန်းကသာ ဖြင့်ယလောမိုဂလော၊ အကြင်အရှင်းဖြင့်ခုအပ်ကုန်သော၊ ဟာသာဒရသောရုသာ ဟူကုဏ်းအပရိဘာဝေန်ယောမပယုတ်ဝေကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘန်သမာနေန်။ ကောင်းစွာကောင်းကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣဿာ ဣဿာ၊ ဣသုတ်တည်း၊ အား၊ ထဇ္ဇနိ၊ ဣ၊ ဣ၊ ဣ

ဥပေါသထံကံဝါတုဝံ ဥပါဝသိဟူသည်ကား၊ အညေဟိပိ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း၊ ဥားပါသထေားဥဝုသ်သိတင်းကို၊ ဥပဝသိယတိ၊သုံးအင်၏၊ တုဝံ၊သင်သည်ကား၊ ကံဝါကိဒိသံနာမ။အဘယ်သို့သောဘာရှိသည်မည်သော၊ ဥားပါသထံ၊ဥဝုသ်သိတင်းကို၊ ဥပဝသိ၊သုံးခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏတိ၊မေး၏၊ မ္ဘေစရိယန္တိ၊ မ္ဘေစရိယံဟူသည်ကား၊ ဒါနာဒိပုညပဒေါပတ္တိ၊ ဒါနအစရှိသော ကောင်းမှုအကျင့်ကို၊ ဝတန္တိ၊ ဝတ်ဟူသည်ကား၊ ဝတသမာဒါနံ၊ အကျင့်ကိုဆောက်တည်ခြင်းကို၊ အဘိရောစသိတို့၊အဘိရောစသိဟူသည်ကား ၊အဘိရောစေသိ၊နှစ်သက်ခဲ့ဘူးသနည်း။ ရုစ္ဆိတ္တာ၊နှစ်သက်၍၊ပူဇေသိ၊ပြုည့်ခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ အာဘိရာဝယိတိပိ၊ အာဘိရာဝယိ ဟူ၍လည်း၊ ပါဌော၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊ သာဝေသိနိပ္ပါဒေသိ၊ ပြုံးစေခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ၊ဣဒန္တိ ပဒံ၊ဣဒံဟူ၊သောဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဣဒံပလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊အဘိရောစသေတိ၊အဘိရောစသေဟူသည်ကား၊ အဘိဘာဝိတ္တာ၊လွှမ်းမိုး၍၊ဝိဇ္ဇောတသိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ ၊

ဝေါ၊ဤသို့၊ မဟာ၊ထေရေနေ၊ မဟာ၊ထေရ်မြတ်သည်၊ ဝုဠ္ဠော၊ မေးအပ်သော။ဒေဝဝုဠ္ဠော၊နတ်သားသည်၊ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ဒေဝဝုဠ္ဠော၊(လ)၊ယသကမ္မသိဒ်ပလန္တိ၊သော၊ဒေဝဝုဠ္ဠော(လ)ယသကမ္မသိဒ်ပလံဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဘဂဝန္တံ။အာရဗ်သုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ဇိတိန္ဒြိယံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိတော်မူသော၊ အနောမ နိဂ္ဂမံ၊ မယုတ်သောဝိရိယရှိ၊တော်မူသော၊နရဂ္ဂမံ၊သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တဝါတို့၌ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် မြတ်ဖြစ်တော်မူသော။ အမတသ၊နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော၊ဖြူကြီး၏။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို၊ အဝါပုရိတ္တံ၊ဖွင့်လှစ်တော်မူတတ်ထသော၊ ဒေဝါတိဒေဝံ·နတ်တို့ထက်လွန်မြတ်သော နတ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ သတ္ထာ၊ဟု လက္ခဏာ၊ အရေ့မကသော ကောင်းမှုကြောင့် ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ရှိ၊တော်မူထသော။ ကသပ်၊ကသပအမည်တော်ရှိသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ထိုဗုဒ္ဓတော်တရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊မျိုးမြင်ခဲ့ရဘူး၏။ ၊ဘဂ္ဂေ၊အာရှင်သုရား၊ကုဋ္ဌရံ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်တူထသော၊သြဃတိဏ္ဏံ၊ ကာမောဃစသော သြဃလေးပါး

ကိုလွန်မြော်တော်မူပြီးထသော၊ သုဝဏ္ဏသိဂီနဒပိမ္ဘသာဒိသံ၊သိဂီရွှေစင်
ဇမ္ဗူနဒရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော အရုပ်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ၊တော်မူထသော။
တံဇုန်ခ်ီ၊ ထိုကဿပအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာနေ့ဖြင်
ရခြင်းကြောင့်၊ဒိပ္ပံ လျှင်စွာ၊ မုဟုတ်အဆောတလျင်မေ့အကျွန်ုပ်အား၊သုစိ
မနော၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ တဗ္ဗေခါ၊ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
သည်လည်း၊ သုဘာသိတဗ္ဗံ။ တရားတည်းဟူသောတမ်းခွန်ရှိတော်မူ
သော။ တံဇုန်ခ်ီ၊ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာနဝေ၊မြင်ခြင်းကြောင့်
သာလျှင်၊အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အသင်္ခေယျာ၊မကယ်ပြီ
သောစိတ်ရှိ၊သော၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝပ္ပေဘိက်ဏ္ဍမ်ိ၊ပန်းကုံးတို့ဖြင့်
ပြီမ်းသော၊ သဂကနိဝေသနေ။ ဝိမိဒ္ဓိအိမ်၌နေထိုင်နေတော်မူ၏သော၊
တံတထို့ဘဝဝတိ၊ ထိုကဿပ အမည်တော်ရှိသောဘုရား၌၊ သုစိ၊စင်
ကြယ်စွာသော၊ပဏီတံ၊မွန်မြတ်သော။ ဒေသသာ၊ကောင်းမြတ်သောအရှ
သာနှင့်၊ဥပေတံ၊ပြည့်စုံသော၊အနိန္ဒိ၊ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ပါနဗ္ဗ၊အဖျော်
ကိုလည်းကောင်း၊ အဟု၊ဝါ၊ထိုမှတပါး၊စိဝရွေ့၊သက်နှံ့ကုံလည်းကောင်း၊
ပတိဋ္ဌပေသိ။ တည်ထားခဲ့ဘူး၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သောအဟံ၊ ထို
အကျွန်ုပ်သည်၊ဒွိပဒါနံ၊အား ခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ဥတ္တမံ၊
မြတ်တော်မူထ၊သော။ တံဘဝဝန္တံ၊ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားကို၊အနုပါ
နေနုစ၊ ဆွမ်းအဖျော်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ စိဝရေနစ၊သက်နှံ့ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ခဇ္ဇေနစ၊ခဲဘွယ်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ ဘောဇ္ဇေနစ၊စားဘွယ်ဖြင့်
လည်း၊ကောင်း၊ သာယနေနစ၊ လျက်ဘွယ်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ သန္တပ္ပ
ယိတ္တာ၊ ကောင်းစွာရောင်ရဲစေခြင်းကြောင့်၊ သဠေသောသဠေသော၊ နတ်
ပြည်နတ်ပြည်၌၊ ဒေဝဝုရေ၊တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ ရမာမိ၊မွေ့လျော်ရ
၏၊ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇေတနဥပါယေန၊ ဤသို့သောဒေါကြောင်း
ဖြင့်၊ နိဂ္ဂဠံ၊မဝိတ်အင်သောတံခါး၌၊သာ၊ တိဝိဓံ၊သုံးပါးအပြား၌သော၊
ဝိသုဒ္ဓံ၊စင်ကြယ်သော၊ဇုတိမံ၊ယည်။ ဤယဇ်ကို၊ယဇ်တွေ့၊ပူဇော်ခဲ့ခြင်းကြောင့်
မာနုသကံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ သမ္ပတ္တိ၊ကိုယ်ကို၊ ပဘာယ၊စွန့်၍၊ ဇုတ၊ဤ
တာဝတိံ သာ၌၊ ဥပပန္နော၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်ဖြစ်၍၊ဒေဝဝုရေ၊နတ်ပြည်၌၊
ဇုန္ဒ ဿမော၊နတ်တို့၏အရှင်သိကြား၊မင်းနှင့်တူစွာ၊ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်၊
ရမာမိ၊မွေ့လျော်ရ၏၊ ၊မုနိ၊ဗုဒ္ဓနိုး၊ဖြတ်၊ပဏီတရုပ်၊ကောင်းမြတ်သော
သဘောရှိသော၊ အာယုဠ္ဆ၊အသက်ရှည်ခြင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ ဝဏ္ဏ ဠ္ဆ
အဆင်းလှခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ သုခ ဠ္ဆ၊ချမ်းသာခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊

ဗလဗ္ဗားခွန်အားကြီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အာဘိကခ်ီတာ၊ အလိုရှိသော သူသည်၊ အသက်မာနသော၊ မကင်ပြင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဗဟုံ၊ မျှားစွာ၊ သုသခ်ီတဲ၊ ကောင်းစွာစိုရင်အင်သော၊ အနဗ္ဗ၊ သွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတာ ဖွဲ့ဖြစ်စေအင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ရေနီ၊ ဝေါနီ၊ မြတ်၊ ဇာမသို့ လောကေ၊ ဤတာဝတိ သာ နတ်ပြည်ဖွဲ့လည်းကောင်း၊ ပရဝတ်ကို ဝါပန၊ တပါး သောနတ်ပြည်ဖွဲ့လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓန၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၊ သေဠော၀ မြတ်သောဝုဋ္ဌိ၊ လိ လည်းကောင်း၊ ဘေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမောစ၊ တူမျှသောဝုဋ္ဌိ၊ လိ သည် လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝုလ္ဘ၊ လေသိနှံ၊ ပြန့် ပြောသောအာဘို့ကို အလိုရှိကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏိကာနံ၊ ကောင်းမွေ့ခြင်း၊ အလိုရှိ ကုန်သော၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တ၀ါတို့၏၊ အာဟုနေယျာနံ၊ ဝတ္ထုတို့ကိုခံထိုက် ကုန်သောဝုဋ္ဌိ၊ လိ ဘို့ထက်၊ ပရမာဟုတိ ၊ မြတ်သောအလှူခံဝုဋ္ဌိ၊ လိ ၏ အ ဖြစ် သို့၊ ဂတောဝ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဓိတိန္ဒြိယံ ဟို့။ ဓိတိန္ဒြိယံဟူသည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ မနုဿေသျင် ပြောက်ခုပြောက်ရှိကုန်သော၊ ဇာန္ဒြိယာနံ၊ ဇာတေတို့ကို၊ ဗေဒ၊ မူလေ ၄ ဝ၊ ဗေဒမိပင်၏အနီးဌိသာလျှင်၊ အဋ္ဌမဋ္ဌေ၊ အရေဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် တော်ဖြင့်၊ ဓိဘာ ဟော၊ ဆောင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိသေ ဝ၊ ဘာ ၀ သော၊ အတိတ် အ၊ တောက်မရှိ၊ သောအဖြစ်ကို၊ ကတ ဟော၊ ပြုအပ်ပြီး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓိတိန္ဒြိယံ၊ ဆောင်အပ်ပြီး၊ သော ဇာ၊ န္ဒြိလည်း၊ ရှိထ သော၊ အာတိ ညေယျာ ဒီနံ၊ ထူး၊ သောဉာဏ်ဖြင့်သိအင်သော တရား၊ စသည် တို့ကို၊ အာတိ ညေယျာ ဒိ ဘာ ၀ တော၊ ထူး၊ သောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်း၊ အ၊ စ ရှိ သော၊ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အနု ၀ သော သတော၊ အကြင်ငါ၊ ကျန်မရှိ၊ သော အား ဖြင့်၊ အာတိ သမ္ဘုဒ္ဓတ္တာ ၊ ထိုး ထွင်း၍ သိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟို့၊ ပရိဝုဏ္ဏ ဝိရိယ တာ ယ၊ ပြည့်စုံ သော ဝိရိယ ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အ၊ နော ၊ မနိ ဣ ဣ ၊ မ ယ ဟုတ် သော ဝိရိယ ရှိတော်မူ ထ သော၊ ဇာ တိ အ ယံ ၊ ဤ သည် ကား၊ အ ၊ ဣ ဣ ၊ အ ၊ ဟ ၊ တ ယ ၊ ၊ ရ ဣ ဣ ၊ ရ ဣ ဣ ၊ ဟ ၊ သည်

ကား၊နရာနံ။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက်၊ ဥတ္တမံမြတ်တော် မူထသော၊ ဒွိပဒုတ္တမံ၊အခြေခိုက်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော၊ ကသိပန္နိဗုဒ္ဓမိန၊ ကသိပ်ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဘဂဝန်၊ကသိပမြတ်စွာဘုရားကိုး ဂေါဂ္ဂေန။ အနွယ်တော်ဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊အဝါပုရန်အမတာသနွေရန်၊ အဝ၀ါပုရန်အမတာသနွေရိုဟူသည်ကား၊ ကောဏာဂမနသား၊ကောဏာဂုဏ်အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ့ကုဒေသနတော၊သာသနာတော်ကွယ်လွန်သည်မှ၊ပဘုဘိ၊စရ၍၊ပိဟိတံ ပိတိ အပ်လေပြီးသော၊နိဗ္ဗာနမဟာနဂရသား၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မြို့တော်ကြီး၏၊ဧကိုရံ၊ တံခါးသာတယ်ဖြစ်သော၊ ဒေ၊ရိယမဂ္ဂ၊အရိယမဂ်ကိုး၀ိ၀ရန်၊ ဖွင့်လှစ်တော် မူတတ်သသော၊ ဒေ၀ါတိဒေ၀ဿ၊ ဒေ၀ါတိ ဒေ၀ံဟူသည်ကား၊သင်္ဂီသင်္ဂါ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေ၀ါနံ၊ နတ်တို့ထက်၊ အာဘိဒေ၀ံ၊လွန်ကဲသော နတ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ သတဝုညုလက္ခဏဿ၊ သဗ္ဗညုလက္ခဏံဟူသည်ကား၊ အနေကသတဝုညုဝသေန၊အရာမကသောကောင်းမှု၏အစွမ်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တမဟာဝုဏိသလက္ခဏံ၊ဖြစ်သော ယောကျ်ား၊မြတ်ဘို့၏လက္ခဏာတော်ရှိသသော၊ကုဋ္ဌရိတ်၊ကုဋ္ဌရိုဟူသည်ကား၊ပဒုိသတ္တုနိမ္မဒ္ဒနေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူ၏ကိုဖျက်ဆီ.တတ်သော၊ကြောင့်၊ ကုဋ္ဌရုသဒိသံ၊ဆင်ပြောင်နှင့်လည်းတူ၊တော်မူထသော၊ မဟာနာဂံ၊ဆင်ပြောင်ကြီး၊နှင့်တူတော်မူထသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ဆဏ္ဍော၊အနက်တည်း၊စတုန်း၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဩဃသာနံ၊ဩဃတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝိ ဘဝ္ဘာ၊ လွန်မြောက်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဩဃတိဏ္ဏော၊ ဩဃလေးသွယ်မှ လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော၊ သုဝဏ္ဏသိဂီနဒ ဗိမ္ဗသာဒိသဿ၊ သုဝဏ္ဏသိဂီနဒ ဗိမ္ဗသာဒိသံဟူသည်ကား၊ ဍင်ဂီသုဝဏ္ဏဗမ္ဗုနဒ သုဝဏ္ဏရူပသာဒိသံ၊ သိဂီရွှေစင် ဗမ္ဗုနဒ ရွှေစင်ဆင်းတု အရုပ်နှင့် တူတော်မူထသော၊ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တံ၊ သိဂီရွှေစင်ဗမ္ဗုနဒရွှေစင် အဆင်းနှင့်တူသော အရေတော်လည်းရှိထသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ဆဏ္ဍော၊အနက်တည်း။ ဒိသွာနုတ်ခိပ္ပမရဟံသုစိမနောတိ၊ ဒိသွာနုတ်ခိပ္ပမရဟံသုစိမနောဟူသည်ကား၊တံ်ကသပသမ္ပာသမ္ဘုန်း၊ ထိုကသပရှင်တော်ဘုရားကို၊ဒိသွာနု၊ဖူးမြင်ရ၍၊ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ၊ တာ၀ဒေ၀၊ ထိုမြင်သောခဏ၌သာလျင်၊သမ္ပာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊အာသုံးစုံသော ဘုရားတို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊ဘဂ၀ါ၊ဘုရား

မြတ်ပေတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပသာဒဝသေန။ ကြည်ညိုခြင်းဏ်အစွမ်းအား ဖြင့်။ ကိုယ်လေးသမလာပဂမေန။ ကိုယ်လေးသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးသဖြင့်။ သုဒ္ဓိမနောသုဒ္ဓမနော။ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ တန္တေ။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ တမေဝ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို သာလျှင်။ ဒိသွာန။ မူးမြင်ရသောကြောင့်။ တံ။ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ဒိသွာဝေ။ မူးမြင်ရ၍သာလျှင်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ သုဘာသိတဒ္ဓဇန္တိ။ သုဘာသိတဒ္ဓဇံ ဟူသည်ကား။ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော တမ်းခွန်ရှိတော်မူသော။ ။ တဘဒ္ဒနုပါနန္တိ။ တဘဒ္ဒနုပါနံဟူသည်ကား။ တမ္ပိဘဂဝတိ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ အနုစ္ဆဝ။ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပါနစ္ဆ။ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း။ အထဝါ ဝိ စိဝရန္တိ။ အထဝါဝိစိဝရံဟူသည်ကား အထ။ ထိုမှတပါး။ စိဝရ။ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ရသသာဒုပေတန္တိ။ ရသသာဒုပေတံဟူသည်ကား။ ရသေန။ အရသောနှင့်။ ဥပေတံ။ ပြည့်စုံသော။ သာရုရသံ။ ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိသော။ ဥဒ္ဓာရံ။ မွန်မြတ်သော အရသာရှိသော။ ဣတိ။ ဤသည်ကား။ အဇ္ဈောဟရန္တိ။ ဝုတ္တပ္ပကာရတည်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရန္တိ။ ဝုတ္တပ္ပကာရန္တိ။ ဟူသည်ကား။ ဂန္ဓိ။ ကေဟိစ။ ကုံးအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ဂန္ဓိ။ ကေဟိစ။ မကုံးအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ဝုဗ္ဗေဟိ။ ပန်းတို့ဖြင့်။ ဩဒုမ္ဗရ ဝသေနစ။ တွဲရွဲ့ဆွဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ကောင်း။ သဏ္ဌာ ဝသေနစ ခင်းကျင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ကောင်း။ အာဘိ။ ကိ။ ဏ္ဍ။ ဝြိမ်းသော။ ပတိဋ္ဌပေသိန္တိ။ ပတိဋ္ဌပေသိ။ ဟူသည်ကား။ ပဘိပါ။ ဒေသိ။ ပြိုးစေပြီ။ အ ဒါ သိ။ ပေးလှူပြီး။ အသင်္ခ်ာ ဝနသောတိ။ အသင်္ခ်ာ ဝနသော ဟူသည်ကား။ ဂဏ္ဍ စိ။ တစုံတခုသော ဝတ္ထုဟု။ အလဂ္ဂစိ။ ကြွေ့ဝွယ်သော စိတ်ရှိသော။ သော အဟံ။ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣတိ။ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ။ ယော ဇနာခြင်းတည်း။ ။

သဠသောတိ။ သဠသော ဟူသည်ကား။ အဝရာပရပ ပတ္ထိ ဝသေန။ အထပ်ထပ်အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သဠေသဠေ။ နက် ပြည့်နှစ်ပြည့်ခဲ့။ တတ္ထ ဘဝိစ။ ထိုနှစ်ပြည့်တွင်လည်း။ ဒေဝ ဝုဒ ရသုဒသ နမ ဟာနဂရေ။ တာဝတိံသာသုဒသ နှစ်ခြိုက်ခဲ့။ ဗောဓိတိ။ ဓမ္မဒိဟ္ဝ သည်ကား။ ကိဠာမဏ္ဍိ ဖြူးထူးစမ္ပယ်ရှေ့။ မောဒါမိ။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရှေ့။ ဒေ တနုပါယေနာဘိ။ ဒေ ဒနုပါယေန ဟူသည်ကား။ ဂါ ပါ ဝ ဗြာဟ္ဓ ဏာ ဂ ဘ ဝ ဝေ။ ဂါ ပါ ဝ ပုဏ္ဏား ဖြစ်သော အ ခါ ၌။ သ သာ ဝ ကသံ ဃ သ။ ဘ ဝ ည် သား သ ဃ်ာ တော် အ ပေါင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ ဂ သ ပ သ ဘ ဝ ဝ ဝ ဝ ။

ကသဿပမြတ်စွာဘုရားအား၊ယထာ၊အကြင်သို့သော အခြင်အရာအား၊ဖြင့်၊ အသဒိသဒါနံ၊ အသဒိသအလှူကို၊ အဒါသိ၊ပေးလှူပြီး၊ တောနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်း၊ဖြင့်။ ဣမံနိုဂ္ဂေါဓံ၊ယညံ၊ယဒိတ္ထာ၊တိရိဝိဝိသုဒ္ဓန္တိ၊ဣမံနိုဂ္ဂေါဓံ ယညံ၊ယဒိတ္ထာ တိရိဝိဝိသုဒ္ဓံ၊ဟူသည်ကား၊ အနာဝဇ္ဇါရတာယစ၊မပါတ် သောတံခါး၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ကောင်း၊ ရဇ္ဇာရဝတာယစ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်း၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ကောင်း၊ နိုဂ္ဂေါဓံ၊ မပါတ်အပ်သော တံခါး၊ရှိသော၊ တိသုပိကာလေသု။ သုံးပါး၊သော ကာလ တို့၌ဖြစ်လည်း၊ တိပိဓါ၊ရှေး၊ သုံးပါး၊သော ဓါရေတို့ဖြင့်၊ ကဒုဏ ကာရာပနာ နုသာရုဏာ၊ဖိမိဟိ၊ ဖိမိကိုယ်တိုင် ပြုခြင်း၊သူတပါး၊ကို ပြု၊စေခြင်း၊အာဘန်တ လဲလဲအောက်မေ့ခြင်း၊အစိုးရ၊ငင်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နတာယ၊ ပြည့်စုံသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊တိုဝိမံ၊သုံးပါအပြား၊ရှိထ၊သော၊ကတ္တာ၊ထိုဝိသုဒ္ဓံဟူ၊သောပါဌ်၌၊ သံကိလေသာဘာ၊ဝေန၊ ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာ မ၊ရှိသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ဝိသုဒ္ဓံ၊အထူး၊သဖြင့်စင်ကြယ်၏၊ အပရိဝိတ ဓနုပရိ၌ဂ၊ဘာ ဝေန၊မျှား၊သော ဥစ္စာကိုစွန့်ကြ၊သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓံ၊အ ထူး၊သဖြင့်စင် ကြယ်၏၊ မဟာ၊ယာ၊ဂတာယ၊ ကြီး၊ကျား၊သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ရှိသည်၏အ ဖြစ်ဖြင့်၊ယညံ၊ကြီး၊ကျား၊သော၊ယဇ်ကို၊ယဒိတ္ထာ၊ပူဇော်၍၊မဟာဒါနံ၊ကြီး၊ကျား သော အလှူကို၊ဒတ္တာ၊ပေး၊လှူ၍၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက် တည်း၊တံပနဒါနံ၊ထိ ကြီး၊ကျား၊သော အလှူကိုကား၊ စိရကတမ္ပိ၊ရှည်ကြာ၊စွာ ပြုခဲ့ဖြား၊သော်လည်း၊ ခေတ္တဝဏ္ဏ၊စိတ္တာနံ၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် တည်း၊ဟူ၊သော ခေတ်အလှူ ဝတ္ထု၊စိတ်တို့၏ ၊ဥဋ္ဌာ၊ရတာယ၊ ဖြန့်ဖြောကြီး၊ကျယ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊အနန္တ ဂုဏ်ရှာ၊ အကြား၊အကြား၌၊ အနုသ ရေ၊ကော၊အာဘန်တ လဲလဲအောက်မေ့သ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ဖိဖိ၏၊ ပါဏံ၊ထင်ရှား၊စွာ၊အာသန္နီ ပန္ဓကျွံ၊ဝိယ၊ အနီး၌ကပ်မှောက် ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌိတံ။ ရှေး၌ထင် သည်ကို၊ ဂ၊ဟေတ္တာ၊အာ၊ရုံ၊ပြု၊သော၊အား၊ဖြင့်ယူ၍၊ဣမန္တိ၊ဣမံ၊ဟု၍၊အာ၊ဟ၊ ဆိုတို့၏၊ ။

ဝေါ၊ဤသို့၊ဒေ၊ဝ၊ဥ၊ဏ္ဏော၊ နတ်သား၊သည်၊ အတ္တနာ၊ ဖိဖိသည်၊ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူ.သော၊ကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံ၊ကို၊ထေ၊ရ၊သ၊ရှင်မော ဂ္ဂ်လာန်မ ထေရ်အား၊ ကထေ၊တွာ၊လျှောက်ကြား၍၊ဣဒါနိ၊ယာ၊ဒုအ၊ခါ၌၊ တာဒိသာ၊ယာ၊ထိ ဖိ ဖိ စည်း စိပ်ချမ်း သာ နှင့်တူ သော၊သ ဗ္ဗ ဏ္ဍိ ယာ၊ စည်း စိပ်ချမ်း သာ၌၊ ပ ရေ ဟိ၊သူ တ ပါ း တို့ကို လည်း၊ ပ တိ ဋ္ဌ ပေ ၊ ရ ကာ မ တ ဋ္ဌ ၊ တ ည် စ ခြင်း ဌ ါ အ လို ရှိ သ ည် ၏ အ ဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ကတာ၊ဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၌၊ ဥ ဏ္ဍ မ်း လွန် ကဲ သော၊ အတ္တနော၊ ဖိ ဖိ ၏၊ ပ သာ ဒ ဗ ဟု မာ နဋ္ဌ ၊ ကြည်ညိုခြင်း များ စွာ မြတ်နိုး ခြင်း ရှိ

သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်၊ ပဝေဒေန္တာ၊ လျှောက်ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊အာယုဗွဝဏ္ဏာဗျာတိအာဒိနှာ၊ အာယုဗွဝဏ္ဏမျှဟိသိုအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနှယ်၊ဂါထာတို့၏နှစ်ရတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟာ၊မိန့်ပြီ၊တဗ္ဗ ထိုဂါထာ၌၊အာဘိကဝ်တာတိ၊အာဘိကဝ်တာ ဟူသည်ကား၊ဣဒ္ဓေ ဣဒ္ဓေနှ၊အလိုရှိ၊သောသူသည်၊မုနိတိဣမိနှာ၊မုနိဟူသော၎င်းပါ၌ဖြင့်၊ထေရံ၊ မ၊ထရံကို၊ အာလပတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ ၊ဣမတ္ထိ'လောကေတိဣမိနှာ၊ဣမတ္ထိ'လောကေ ဟူသော၎င်းပါ၌ဖြင့်၊ ဒေဝပုတ္တောဟု၊ နတ်သားသည်၊ အတ္တနော၊မိမိအား၊ ပစ္စက္ခဘူတံ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကံ၊လောကကို၊ ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊ပရတ္ထိ'ဣမိနှာ၊ ပရတ္ထိ'ဟူသော၎င်းပါ၌ဖြင့်။ တတော၊ထိုတာဝတိ'သာနတ်ပြည်မှ၊အည်း၊ တပါး၊သောလောကကို၊ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊တေနပဒေန၊ထိုပုဒ်ဖြင့်၊သဗ္ဗတ္ထိ'၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ သဒ္ဒေဝကော၊ နတ်နှင့် တာဝတိံသော၊လောကေပိ၊လောကဒ္ဒွယလည်း၊သမောဝတူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နုဝိဇ္ဇာ၊ဗဟု၊ဣတိ'ဣမံ'အတ္ထံ'၎င်သို့သောအနက်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြ၏၊သမော ဝဝိဇ္ဇတိတို့၊ သမောဝိဇ္ဇာ'ဟူသည်ကား။ သေဋ္ဌော၊ ဖြတ်သောသူမည်သည်ကို၊တာဝတိ'ဌတု၊ထား'ဘိဗျိ။ သမောဝေ၊တူသောသူမည်သည်ပင်လျှင်၊နုဝိဇ္ဇာ'၊မ၏၊ဣတိအယံ'၎င်သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။အာဟုနေ့ယျာနံ'ပရမာဟုတိ'ဂတောတိ၊ အာဟုနေ့ယျာနံ'ပရမ.ဟုတိ'ဂတောဟူသည်ကား၊ဣမတ္ထိ'လောကေ၊ ၎င်းလောကဒ္ဒ၊ ယတ္ထကား၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊အာဟုနေ့ယျာနမ၊ အလှူဝတ္ထုကိုခံထိုက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေသု၊အလုံးရုံကုန်သော၊ တေသု၊တို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ပရမာဟုတိ'၊ ဖြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သို့၊ပရုမာဟုနေ့ယျာ'ဘာဝတော၊ အလှူကိုခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရုမဟုတိ'၊ ဖြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ် သို့၊ဂတော၊ ရောက်၊တော်မူ၏၊ ဒက္ခိဏေယျာနံ'ပရမဂ္ဂတံ'ဂတောတိဝါ၊ ဒက္ခိဏေယျာနံ'ပရမဂ္ဂတံ'ဂတောဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိ'ရှိသေး၏၊တဗ္ဗ၊ထိုပါဠိ'၌၊ပရမဂ္ဂတန္တိ'၊ပရမဂ္ဂတံ'ဟူသည်ကား၊ပရမံ'၊လွန်စွာ၊ အဂ္ဂဘာဝံ'ဖြတ်သောအဖြစ်သို့၊အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျဘာဝံ'၊ဖြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သို့၊ဣတိ အယံ'၎င်သည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ကောသံ'၊ အာဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ပရမဟုတိ'၊ ဖြတ်သော အလှူ ကိုခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သို့၊ဂတာ၊ရောက်သနည်း၊ဣတိ'၊ ၎င်သို့မေးဘွယ်ရှိ၍၊ဝုဿဏ္ဌိကာနံ'ဝိပုလဖလေသိနန္တိ'၊ ဝုဿဏ္ဌိကာနံ'ဝိပုလ ဖလေသိနံ'ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဖြေဆိုတော်၊

ပုညေနဲ့ကောင်းမှုဖြင့်၊အတ္ထိကာနဲ့၊အလိုရှိကုန်သော၊ဝိပုလံမဟန္တံ၊ပြန့်ပြော ကြီးမြတ်သော၊ပုညဗလံ၊ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ ဒုန္ဒုဘံနှာနဲ့၊အလိုရှိကုန် သောသူတို့၏၊ ပရမာဟုတိ၊ မြတ်သောအလှူခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အ ဖြစ်သို့၊ ဂတောဝ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တထာ ဂတောဝေ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်၊လောကသ၊ လူသုံးပါး၏ပုညကွေ့ကွက်၊ ကောင်းမှု၏ဝိုက် ဗျိုးရာလယ် တာမြေကောင်း သဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဒုတိဒုမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနုက်ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊အာ ဟုနေယျာနံပရမဂ္ဂတံဂတောတိ၊ အာဟုနေယျာနံပရမဂ္ဂတံဂတောဟု၍၊ ပဋိဇာနိ၊ရှုတ်ကုန်၏၊ သောယေဝ အာဟော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနုက်ပင် လျှင်တည်း၊ ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ကဿ ဧဇ္ဇနမေဝ။ ပြောဆိုးလျှောက်ကြားသည် သာလျှင်ဖြစ်သေး၊တံ၊ထိုနတ်သားကို၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဂဟပတိတို့၊ ခုံးသာစိတ်ရှိသည်ကို၊မနုစိတ္တံ၊ နှည်ဆုံးသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ဝိနီဝေဏစိတ္တံ၊ နီဝရဏတရားမှ,ကင်းသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊တက်ကြွသောစိတ် ရှိသည်ကို၊ပသန္နစိတ္တန္တု၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်း၊ ဥတ္တာသိ တော်မူ၍၊သစ္စာနှိ၊သစ္စာတို့ကို၊ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊သော၊ထိုနတ် သားသည်၊သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြသောအဆုံး၌၊သော တာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊တည်လေ၏၊ဒေ၊ထေ၊ထိုအ ခါ၌၊ထေရော။ မထေရ်သည်၊ မနုဿလောကံ၊ လူ,ပြည်သို့၊ အာဂတ္တွာ၊ ပြန်လာခဲ့၍၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္ထနာစ၊မိမိသည်လည်း ကောင်း၊ဒေဝပုတ္တေနစ၊ နတ်သားသည်လည်းကောင်း၊ကထိတနိယာမေ နု၊မေးမြန်း လျှောက်ထားသောနည်းဖြင့်၊ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အ ရေ၊ဧ၊ သို၊လျှောက်ကြား၏၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ထိုအ ကြောင်းကို၊အဗ္ဗုတ္တိ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊သမ္ဗဇ္ဇ,ပရိ သာယ၊ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ဖွဲ့၊ တရားတော်ကို၊ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာ တော်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်,အား၊သာဓုကာ၊အကျိုးရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဟု၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။ ၊ဟောရေထပိမာနဝတ္ထုနှာ။ ဟောရေထနတ်သား၏ ဝိမာနဝတ္ထုအမှတ်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၏ခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ၊ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမဝဂ်၏အမှတ်သည်၊ ၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၏ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၆-ပါယာသိုဝဂ်-၁-ပဌမအဂါရိယဝိမာနဝတ္ထု၊

ယထာဝနံစိတ္တလတံ ပကာသတိတိဇ္ဇဒံ၊ ယထာဝနံစိတ္တ လတံပကာ သတိဟုသော ဤဝတ္ထုသည်၊ အဂါရိယဝိမာနံ၊ အဂါရိယ ဝိမာနဝတ္ထု တည်း။ တသ။ ထိုဝတ္ထု၏။ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ကာ၊အာဘယ် နည်း။ ၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ရာဇဂဟော။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အ နီးဖြစ်သော။ဝေဠုဝနော။ဝေဠုဝန်ကျောင်း၊တော်၌၊ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏ တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ကော်ကုလံ၊တဉိ: သောအမျိုး၊သည်၊ဥဘတောပသန္နံ၊လင်မယား၄စ်ဦး၊စံကြည်ညြိုခြင်း၌သည် သိလာ စာရသမ္ပန္နံ၊ သီသ အကျင့်၄င့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း ယောကျ်ားတို့၏လည်း၊ကောင်း၊ဘိက္ခုနီနံ၊ရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်း၊ကောင်း ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းရေကန်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ပေါ၊ကြီး၊ဖြစ်၏။ တေနေဇာယံပတိကာ၊ ထိုလင်မယား၄စ်ယောက်တို့သည်၊ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါး၏အပေါင်းကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ ယာဝဇီဝံ၊အသက် တက်ဆုံး၊ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ဂတ္တာ၊ ပြုကုန်၍၊ဣတော၊ဤလူ၏အ အဖြစ်မှ၊ရုတာ၊ရုတောကုန်သည်ရှိ၊သော်၊တာဝတိံ သေသု၊တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ဘုံ၌၊နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ဖြစ်လေကုန်၏၊တော်၊ ထို၄စ်ယောက်ကုန်သော သူတို့အား၊ ဒွါဒသယောဇနိကံ၊ တဆဲ့၄စ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကဝိ၊ဝနံ။ရွှေဝိမာန်သည်၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊တေ၊ထို သို့မဟုတ်ခင်ပွန်း၄စ်ယောက် တို့သည်၊ကတ္တာ၊ထိုတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ၊နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တိ။ စံစား၊ကုန်၏၊အထာယသ္ဌာမဟာ မောဂ္ဂလာနော ဤသို့အစရှိသော စကား၊ကို၊ဝတ္တာနယေနေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊ဒေဝဝတ္ထု၊နတ်သား၊ တိဒသာနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့၏၊ ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ ဥယျာနသေဋ္ဌံ၊ ပြိုးမွမ်း၏အပ်သော ဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ စိတ္တလတံ၊စိတ္တလတာ အမည်ရှိသော၊ဝနံ၊ဥယျာဉ်တောသည်၊ပကာသ တိယသာ၊ထွန်းပသကဲ့သို့၊ဘဏ္ဍပမံ၊ ထိုဥယျာဉ်နှင့်အတူ၊သြဘာသယံ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊တုယှံ၊သင်နတ်သား၏၊ဣဒံ၊ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ဒေဝဝတ္ထု၊ နတ်တား၊တို့၊ သင်နတ်သား၊သည်၊ဒေဝိဠိပတ္ထော၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊မဟာနုဘာဝေါ၊ကြီး၊သောအာနုဘော်ရှိသည်၊အသိ၊

ဖြစ်၏။မနုဿဘူးတော၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊တွေ့ သင်နှတ်
သားသည်၊ကိုယ်ဟည်း၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကို။ အကျာသို၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊
ကေနု၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်တို့။ သင်နှတ်သားသည်။ ဧဝံဧလိတာ
နုဘာဝေါ၊ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသည်၊ အသို၊
ဖြစ်သနည်း၊ ကေနု၊အဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တော၊သင်နှတ်သား၏၊
ဝဏ္ဏောစ၊ အာဘာခ်ာင် အဆင်းသည်သည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ။ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊
ဟုတိ။ဤသို့၊ထေရော၊အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ပုန္ဓိ၊မေး၏၊ ။

မောဂ္ဂသာနေနု၊ အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်း ပုန္ဓိ၊တာ၊ မေးအာပ်
သော၊သောဒေဝပုတ္တာ၊ထိုနှတ်သားသည်၊ အတ္တာမနော၊နှစ်သက်သော
စိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဇုဒ်ဟလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ယာသကမ္မ သာ၊အ
ကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ဟလံ၊အ.ကျိုးသည်၊ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊ ပဠိ၊သိုခြင်းဌာန
လိုရှိအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သောနှတ်သားသည်၊
ဝိယ်ကာသိ၊ဖြေကြား၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်
ရှိသော၊တိကျ၊ရှင်ရဟန်း ၊အ.ဘဏ္ဍ၊အကျွန်ုပ်သည်လည်းကောင်း၊ဘရိယာ
စ၊ မယား၊သည်သည်းကောင်း၊ ပုရိ.ဝယစောဘိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿ
လောကေ၊လူ့ပြည်၌၊ သြပါနဘူတာ၊ရေဟန်းယောက်ျား၊ရေဟန်းမိန်းမတို့၏
သုံးဆောင်ရာရေတွင်း၊ရေကန်သဘောသ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဃရံ၊ အိမ်မှ
ထောင်သောလူ.ဘို့၏ဘောင်၌၊ အာဝယိမှ၊ နေကုန်၏၊ မယ်၊အကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ ပဿန္နစိတ္တာ၊ကြည်လင်သော်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေ
စွာ၊အန္ဓစ္ဆ၊ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ပါနဿ။အရေကိုလည်းကောင်း၊ဝိဝုလံ၊
ဖြန့်ပြောကောင်းမြောက်သော၊ဒါနန္ဆ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊အဒမ္ဘ
ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊
သိကျ၊ရှင်ရဟန်း၊တော၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် မေ၊အကျွန်ုပ် အား ဧတာ
ဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ စာ၊တော၊
ဖြစ်၏၊ပါ၊တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊အရောင်
အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို
ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း၊တောက်ပစေနိုင်၏။ ဟုတိ၊ဤသို့ အလ္လ၊နော၊မိမိ၏
သမ္ဗတ္တိ ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ ဂါထာသုဝိ၊ဂါထာ
တို့၌လည်း။ အပုဗ္ဗံ၊အသစ်သည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ။အဂါရိယပိမာနဝဏ္ဏနာ၊
အဂါရိယပိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ဒုန္ဒိတာ၊ပြီ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ပါယာသိုဝဂ်-၂-ဒုတိယအဂါရိယဝိမာနဝတ္ထု။

ယထာဝန်စိတ္တလတာ၌ဆုံ၊ယထာဝန်စိတ္တလတံဟူသော၀ါ၀တ္ထုသည်၊ ဒုတိယအဂါရိယဝိမာန်၊ နွစ်ခုမြောက်သော အဂါရိယဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ ဘွားပါ၊၀ါ၀တ္ထုဖွဲ့လည်း။ အမှုပ္ပတ္တိ၊အကြောင်းဖြစ်ခြင်းသည်၊ အနန္တရ သဒိသာ၀၊အခြားမရှိသော၀တ္ထုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေ၀ဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ တိဒသာန်၊တာ၀တိံသာနတ်တို့၏၊ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ ဥယျာန သေဋ္ဌံ၊ပြိုးမွမ်းအပ်သောဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ စိတ္တလတံ၊စိတ္တလတာအမည် ရှိသော၊ဝန်၊ဥယျာဉ်တောသည်၊ပဘာသတိယထာ၊ ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ တာထုပမံ၊ထိုဥယျာဉ်တောနှင့်အတူ၊ဩဘာသယံ၊ထွန်းပလျက်၊ တုယ္ဟံ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဆုံဝိမာန်၊ဤဗိမာန်သည်၊ အာကာလိကွေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဝိဠ္ဌတိ၊တည်၏။ ၊ဒေ၀ဝုတ္ထ၊နတ်သား၊တွံ၊သင်နတ်သားသည်၊ ဒေ၀ိဒ္ဓိ ပတ္တော၊နတ်ဒွေဖြစ်သောဖြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊မဟာနုဘာ၀ေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော၀်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ် သည်ရှိသော်၊တွံ၊သင်နတ်သား၊သည်၊ကိံ ပုညံ၊အာဘယ်ကောင်းမှုကံကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သနည်း။ ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊သင် နတ်သား၊သည်၊ဧ၀ံဝိဓတာ၊နုဘာ၀ေါ၊၌သို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုး ရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်သနည်း။ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တော၊သင် နတ်သား၏၊ဝဏ္ဏာ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သ နည်း။ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္ဆိ၊မေး၏။ ၊သောဒေ၀ပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပ၊ဗုဒ္ဓံပလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မလ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ် ၏။ ၊မဟာနုဘာ၀၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊သိက္ခာ၊ရှင်ရဟန်း၊အပေါ်၌ အကျွန်ုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘရိယာ၀၊မယား.သည်လည်းကောင်း၊ဝုရိ မာ၊ပ၀ေါတိယာ၊ရှေးဘ၀၌၊ မနုဿလောကေ၊လူ.ပြည်၌၊ ဩပါနဘူတာ၊ ရေတွင်းရေကန်သဘွယ်ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ပ၊ရံ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ ဘောင်၌၊ အာ၀သိမှ၊ နေကုန်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပဿန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ အန္နဉ္စ၊ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ခါနဉ္စ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ အဒမှ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၊ဟော

နှုတ်ဝါဝ၊ကြိုးသောတနိုင်းရှိသော၊ တိကျ၊ခွင်ရောနှုန်း၊တေနု၊ထိုကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ မေ၊အ၊ကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏာ၊ အခရောင်အဆင်းသည်၊ ဖောလော၊ ဖြစ်၏။ ပ၊ တေနု၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အ၊ကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏာစ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ် သိပ်၊ ကုန်သော၊အရုပ်မျက်နှာတို့၊ကဲ့၊ပဘာသာတို၊ထွန်းလင်းတောက်ပစေ နိုင်၏။ ဤကား၊ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ဗျာကာ သိ၊ဖြေကြား၊ပေ၏။ ဂါထာသုပ်။ ဂါထာတို့ဖွဲ့လည်း၊ အဝုဗ္ဗံ၊အသစ်သည်၊ ရှိတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊ဒုတိယအဂါရိယပရိမာနဝဏ္ဏနာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊အဂါရိ ယပရိမာနဝဏ္ဏ၏အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒိသာ၊ပြီး၏။ ။

၇-ပါယာသိုဝဂ်-၃-ဗလဒါယကပရိမာနဝဏ္ဏ။

ဥစ္စမိဒံမဟာဝုနဲ့ဆိုရာ။ ဥစ္စမိဒံမဟာဝုနံဟူသော ဤဝဏ္ဏသည်၊ ဗလ ဒါယကပရိမာနံ၊ဗလဒါယကပရိမာနဝဏ္ဏတည်း။ တသ၊ထိုဝဏ္ဏ၏၊ဥပဒ္ဒတို့ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အဘာပယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာသူရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး၊ဖြစ်သော၊ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ ဗိမ္ဗိသာရသော၊ ဗိမ္ဗိသာရုဒေသမည်ရှိသော၊ ရညော၊မင်းကြီး၊အား။ အကာလေ၊ အချိန်အခါ မဟုတ်သည်၌၊ အမ္ဗဗလာနိ။ သရက်သီးတို့ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း ၌။ ဥဿုကာ၊ အလိုသည်၊ ဥပဒ္ဒီ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုမင်းကြီးသည်၊ ဘဏေ၊အ ချင်းဥယျာဉ်စောင့်၊ မယ်ခေါ်၊ ဝါ၊အား။ အမ္ဗဗလေသု၊ သရက်သီးတို့၌၊ ဥဿုကာ၊ အလိုသည်၊ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပဒ္ဒီ၊ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ မေ၊ဝါ၊အား။ အမ္ဗဗနံ၊သရက်သီးဥယျာဉ်၊အား၊နေတော်၊ ဆောင်၍၊ ဒေဝီ၊ဆက်သ၊လော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဇာ၊မပါလံ၊အရာမ်စောင့်ကို၊အာဘာ ဝိနိ့ဆိုရ၏။ ဒေဝ၊အာရုဝင်မင်းကြီး၊အမ္ဗေသု၊သရက်ပင်တို့၌၊ အမ္ဗဗလံ၊သရက် သီး၊သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ အဝိစ၊စင်စစ်သော်ကား။ သစေ၊အ၊ကယ်၍၊ဒေဝေါ၊ အာရုဝင်မင်းကြီး၊သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ကာလံ၊ဖိုးစည်း၊သော ကာလကို၊အာဂမေသိ၊ဝုံ ဆိုင်း၊တော်မူ၊သည်ဖြစ်အုံ၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သဘော ရှိသော၊အမ္ဗာနိ၊ သရက်ပင်တို့သည်၊ နစိရေ၊သေ၀။ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဗလံ၊အသီး၊ကို၊ ဝဏ္ဏနှင့်၊ယူ၊ကုန်၏၊အပ်၊အ၊ကျွန်ုပ်သည်၊ တထာ၊ထိုသို့သော၊အခြင်း၊အရာ ဖြင့်၊ ကရောမိ၊ပြုပါအုံ၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါ၊လျှောက်ဆို၏၊ ဘဏေ၊အချင်း

ဥယျာဉ်စေါင့်၊သာရေးကေါင်းပြု၊တထာ၊အသင်ဆိုတိုင်း၊ကရေတိ၊ပြုလော
ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုရ၏။ ။အာရာမပါလော။အရောမ်စောင့်သည်၊အာရာ
မံ၊အာရာမ်သို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ယထာ၊အကြင်သို့ပြုသည်ရှိသော်၊နစိရသော
ဝ၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊အမ္ဗရုက္ခာ၊သရက်ပင်တို့သည်၊သံဘိန္နပတ္တာ၊ကြွေ
ကျသောအရွက်ရှိကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊
အမ္ဗရုက္ခမူလေ၊သရက်ပင်ရင်းခို၊ပံသုံ၊မြေမှုန့်ကို၊ အပနေတ္မာ၊ပယ်ရှား၍၊
တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ပံသုံ၊မြေမှုန့်ကို၊ အာကိရိ၊ ဖြိုလောင်း၏၊
တာဒိသဠ၊ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ အာသိဉ္စိ၊
သွန်းလောင်း၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ပံသုံ၊မြေမှုန့်ကို၊ အပနေတ္မာ၊ပယ်ရှား၍၊
ဟိရိကကသဒ္ဒမိသကံ၊နွယ်သော အမှိုက်နှင့်ရောနှောသော၊ပကတိက
ပံသုံ၊ပြကတော့သော မြေမှုန့်ကို၊ အာကိရိတ္မာ၊ရောနှော၍၊ မရရဥဒကံ၊ချိုမြ
သောရေကို၊အာဒါသိ၊သွန်းလောင်း၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အမ္ဗရုက္ခာ၊သရက်
ပင်တို့သည်၊ နစိရသော၊မကြာမျှင့်မီသာလျှင်၊ကောရကိတာ၊ ကင်းရှင့်
သီးရင့်ရှိကုန်သည်၊ သပလ္လဝိတာ၊ရွက်နုရှိကုန်သည်၊ ကုဋုမ္ဘလတာ၊
ဖြစ်သောခုံရင့်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ပုပ္ပိတ်သာ၊ပွင့်ကုန်၏၊ အထ
ပန္ဓာ၊ထိုမှနောက်၌၊သလာဋုကတာ၊ဖြစ်သောအသီးစိမ်းရှိကုန်သည်၊
ဟုတ္မာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဗလာနိ၊မှည့်သောအသီးတို့ကို၊ ဂဏ္ဍိံသုံ၊ ယူကုန်၏၊
တတ္ထ၊ထိုသရက်ပင်တို့တွင်၊ကေဘို့၊တရားသာ၊အမ္ဗရုက္ခေ၊သရက်ပင်၌၊
ပဌမတရံ၊ဦးဦးစွာ၊စတ္တာရိဗလာနိ၊လေးလုံးသောအသီးတို့သည်၊မနော
သိလာရုဏ္ဏာ၊ပိဋ္ဌရဝဏ္ဏာနိ၊ ဆေးခန်းမြင်းသိလာမှုန့် အဆင်းရွှေအဆင်းနှင့်
တူသော အဆင်းရှိကုန်သည်၊ သဗ္ဗနီဝနရုသာနိ၊ပြည့်စုံသောအနံ့အရသာ
ရှိကုန်သည်၊ဟုတ္မာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ပရိဏာတာနိ၊မှည့်ကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်
ကုန်ပြီ၊သော၊ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်။ တာနိ၊ထိုလေးလုံးသောသရက်သီး
တို့ကို၊ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍၊ရညော၊မင်းကြီး၏။ ဒဿာမိတိ၊ဆက်အုံ့ဟူ၍၊
ဂန္ဓွန်ကြော်သွားသည်ရှိသော်။ အန္ဓရာဇဝေ္ဂေ၊ခရီးအကြား၌၊ အာယသ္မန္တံ၊
ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
မထေရ်ကို၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊စရမာနံ၊ကြွသွားသည်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်
၍၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ဣမာနိ အမ္ဗာနိ၊ဤသရက်တို့သည်၊ အာဂုဗလတ္ထာ၊
ဖြတ်သောအသီးဦးဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုသရက်သီ.တို့ကို၊ ဣမသ္မာ
ယဏ္ဍသ၊ဤအရှင်ကောင်းအား။ဒဿာမိ၊ပေးလှူအုံ့၊ကာမံ၊စင်စစ်မုံ၊ငါ့ကို၊
ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဟနတု၀ါ၊သတ်မူလည်း၊သတ်ပါစေ၊ ပဇ္ဇာတေတု၀ါ၊နှင့်

ထုတ်မူလည်းနှင်ထုတ်ပစေ၊ဟိသစ္စံ။မှန်၏၊ ရဲညောမင်းကြီးအား။ ဒိန္နော၊ ပေးဆက်အပ်သည်ရှိသော်၊ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အကြစ်၌။ ပူတာမတ္တံ၊ပူစော်ခြင်းမျှသာဖြစ်သော၊ အပ္ပမတ္တကံ။အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော၊ဖလံ။အကျိုးသည်၊ဘာရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။အဟု သူ့အရှင်ကောင်းအား၊ဒိန္နပန။ပေးလှူသည်ရှိသော်ကား၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကံ၊မျက်မှောပရဉ်ပြုနိတာမလွန်၌ဖြစ်သော၊ အပရိမာဏဖလဓိ၊ အတိုင်းအရည်မရှိသော အကျိုး သည်လည်း၊ ဘာရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာပန၊ ကြံပြီး၍ကား။ တာနိဖလာနိ၊ ထိုအသီးတို့ကို၊ ထေရသား၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား။ ဒတ္ဝာ၊ပေးလှူ၍၊ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍။ ရဲညောမင်းကြီးအား။ တမတ္ထံ။ထိုအကြောင်းကို။အာဇာရေသေ၊ကြားလျှော်၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ဝုရိသေ၊မင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို။ဘဏေ၊ အာချင်းတို့။ ယထာ၊အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အယံ။ ဤဥယျာဉ် စောင့်သည်။အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။တထာ၊ထိုအချင်းဖြင့်၊တံ၊ထိုဥယျာဉ် စောင့်ကို၊ တာဝဝိမံသထ၊ ရုံစမ်းကြကုန်ဦးလော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဇာ ပေသိ၊စေခိုင်း၏။ ।

ထေရောပန၊မထေရ်သည်ကား၊တာနိဖလာနိ၊ထိုလေးလုံးသောသရက် သီးတို့ကို။ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ဥပနာမေသိ၊ကပ်ပေ၏။ဘဂဝါ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ တောသု၊ထိုလေးလုံးသောသရက်သီးတို့တွင်၊ ဧကံ၊ တလုံးကို၊သာရိပုတ္တဿ၊ထေရဿ၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ဧကံ၊တလုံးကို မဟာမောဂ္ဂလာနဿ၊ထေရဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား။ ဧကံ၊တလုံး ကို၊မဟာကဿပဿ၊ထေရဿ၊မဟာကဿပမထေရ်အား။ဒတ္ဝာ၊ပေးတော်မူ၍။ ဧကံ၊တလုံးကို၊ အတ္တနာ၊ကိုယ်တော်သည်၊ ပရိဘုဥ္ဇိ၊ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏။ ပုရိသာ၊မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ထို အကြောင်းကို၊ ရဲညောမင်းကြီးအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ ।

ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊အယံ၊ဝုရိ သော၊ဤယောက်ျားသည်၊ဓိရောဝတာ၊ပညာရှိပေစွတကား၊ယောအကြင် ဥယျာဉ်စောင့်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဓိရိတဗ္ဗံ၊အသက်ကိုလည်း။ ပရိစ္စ ဓိတ္ဝာ၊စွန့်၍၊ပုညပသုတောဝ၊ကောင်းမှုကိုဆည်းပူးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပရိသမ္ဘူ၊အား၊ပါးမယုတ်သို့လဲ့ လထုတ်သဖြင့်၊ ဌာနဂတ ဟေ၊အရာရောက်သည်ကိုသာလျှင်၊အကဟသိ၊ပြုပေ၏။ ဟူတိ၊ဤသို့၊တုဠ

ဒိဋ္ဌေါ၊နှစ်သက်အားရသောဒိဋ္ဌိရှိသည်ဖြစ်၍၊တဿ၊ထိုဥယျာဉ်စောင့်
အား၊ကော်၊တရုသော၊ဂါမဝဏ်၊အခွန်များစွာထွက်သောရွာမြို့တို့လည်း
ကောင်း၊ ဝဇ္ဇာလက်ဝါရာဒိနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုးတန်ဆာစသည် ဘ,ိုလည်း
ကောင်း၊ ဒဟ,ာ၊ဆုလာဘ်ပေးတော်မူ၍၊ ဘဏေ၊ အချင်းဥယျာဉ်စောင့်၊
တယာ၊သင်သည်၊ အမ္မဖလဒါနေနေ၊သခုက်သီး ဘုံးပေးလှူသဖြင့်၊ယံပုညံ၊
အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ၊ဆည်းပူးအပ်ပြီ၊ တတော၊ထိုကောင်းမှု၊
မေ၊ငါ့အား၊ ပတ္တိ၊ကုသိုလ်အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့
အာဟ၊ ဆိုအံ့၊ ၊သော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊
ဒေမိ၊ပေးပါ၏၊ ယထာသုခံ၊အလိုတော်ရှိတိုင်း၊ ပတ္တိ၊ကုသိုလ်အကျိုးကို၊
ဂဏှာတိ၊ ယူတော်မူလော၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊တင်လျှောက်၏၊ ၊
အာရာမပါလော၊အရာမ်စောင့်သည်၊အပရဘာဂေ၊နောက်အတို၌၊ကာလံ
ကတွာ၊ရုံးတော၌၊တာဝတိံသေသု၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို၌ဥဒ္ဒိ၊ဖြစ်
လေ၏၊တဿ၊ထိုနတ်သား၏ ၊သတ္တသတ္တကူဋာဂ၊ပေါ့ဒိုမဏ္ဍိတံ၊ခုနစ်
ရာသောရုလစ်ဖွန်ချုန်ကို၊ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သောဠသ၊ယောဇနိ
ကံ၊ဘဆဲ့ ခြောက်ယူဇနာရှိသော၊ ကနကဝိမာနံ၊ရွှေဗိမာန်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဥစ္စမိဒံ(လ)ပဘာသတိဟိ၊ ဥစ္စမိဒံ(လ)ပဘာသတိဟု
၍၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ ၊ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊ မဏိတူဏီ၊ပတ္တမြားသည်တိုင်
ရှိသော၊ တော၊သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ၊မြင့်၏၊
တဿ၊ထိုဗိမာန်၏၊ ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်သည်၊ သမန္တတော၊ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ သောဠသ ယောဇနာနိ၊ တဆဲ့ ခြောက်ယူဇနာ တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီး၊သောသည်
တိုင်ရှိကုန်သော၊ ဥဗ္ဗောဂ၊ ပြန့်ပြော ကုန်သော၊ ၊သတ္တသတာ၊ ခုနစ်ရာ
အတိုင်း၊အရှည်ရှိကုန်သော၊ကူဋာဂါရ၊ရုလစ်ဖွန်ချုန်တို့သည်၊သံဝိဇ္ဇန်
ရှိကုန်၏၊တဿံတဿံဘူမိယံ၊ ထိုထိုသို့သော၊မြေအရပ်၌၊ ရုစိရဂ္ဂတာ၊
နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော ရွှေပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့် ခင်းထား၊အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
သုဘာ၊ကောင်းမြတ်သောမြေအတို့ရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊
တဿ၊ထိုဗိမာန်၌၊တွဲ၊သင်နတ်သား၊သည်၊အဋ္ဌသိ၊နေ၏၊ဝန္ဒပါနံ၊ကောင်း
သော အနုံ့ရှိ၊သော၊အမျှော်ကို၊ပိဝသိစ၊သောက်လည်း၊သောက်၏၊ သုဒ္ဓါ
ဘောဇနံ၊ စင်ကြယ်၊သော ဘောဇဉ်ကို၊ ခါဒသိစ၊ သုံး၊လည်း၊သုံး၊စား၏၊
ဝဋ္ဌ၊ချိသာ၊သော၊အသံရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊

စောင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝဒန္တို့၊ မြည်ကုန်၏။ ဇကေကသို့ ကူဌာဂါရေ၊ တရုတရသော ရုလစ်မွန်ဆွန် ဂိရာအရုဝ်ဌ်။ အဌ္ဌဋ္ဌကာ၊ခြေးက်ကိုပ်လေး ယောက် အတိုင်းအာရုဏ် ဂိုကုန်သော၊ သိက္ခတာ၊ သင်ဒေ၀ ပြိုးသော ဒေ၀တတ်ဂိုကုန်သော။ သာရဂ္ဂပါ။ကောင်းသောသဘောဂိုကုန်သော၊ဥဌ္ဌာ ရာ၊ပြန်ပြောကုန်သော၊ ဝိဒသစရေ၊ဝေ၀ဝတ်သာဌ်ချမ်းသာစွာနေလေ့ဂို ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌာ၊နတ်ဌ်ဖြစ်ကုန်သော၊ကာလာစ၊နတ်သမီးတို့သည်လည်း။ ဒ၂ဌ်တို့၊ ကမ္ဗြိုးကုန်၏၊ ဂါယန္တို့၊သီချင်းကိုလည်းသီကုန်၏။ ပမောဒယန္တို့။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေကုန်၏(၀)။ ။ဒေ၀ပုတ္တာ၊နတ်သား၊တို့၊ သင်သည်၊ဒေ၀ဒိဋ္ဌိ၀ဏ္ဏော၊ နတ်ဌ်ဖြစ်သောပြည့်ရုံခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ် ၍၊ဟောနှုသာ၀ေါ။ ကြီးသောအာနုဘော၀်ဂိုသည်။အသိ၊ဖြစ်၏။(၀)၊တော။ သင်နတ်သား၏။ ဝဏ္ဏောစ၊အာရောင်အသံသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ် သိပ်းကုန်သောအရောင်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပစေ နိုင်သနည်း။ ။မောဂ္ဂလာနေန၊ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဂုန္ဓိတောဟေ၊မေးအပ် သော၊ သောဒေ၀ပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက်ဝမ်း မြောက်သော ဝိတ်ဂိုသည်ဖြစ်၍(၀)၊ဣဒံ၀ပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယ၊သ ကမ္မသ။အကြောင်းကောင်းမှုကံ၏၊ ဝပလံ။အကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(၀)၊ ဟာမုနိ၊ ဟောနှုမြတ်၊ ဒေ၀ဝိ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ စတုရော၊ လေးလုံးကုန် သော၊ဖလ၊သင်္ဂဏ်သီးတို့ကို၊ တ၀၊ဒေ၀ရာဇ်ဘုရား၊အား၊အဒါသိ၊ပေးလှူ ခဲ့ကုန်၏၊အဟံယထာ၊အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ တ၀ဝေ၀ထိုအဝှုသာလျှင်၊ဥဋ္ဌ၊ဂ တောသု၊ဖြောင့်တော်သောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊သိက္ခ။သုံးဟုတို့ဌ် ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ဂိုသည်၊ဟု၀ေ။ဖြစ်၍၊ဒဝ်ဒဒ္ဒေ၊ပေး လှူသော၊ဖလဒါယိ၊သစ်သီးကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြော ကောင်းမြတ်သော၊ဖလံ၊အသီးကို၊လဘတိ၊ရ၏။ ဟိ၊ထိုစကား၊သည်ဗုဒ္ဓ၏ သော၊ထိုသစ်သီးကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊သဂ္ဂ၀ဂတော ၊နတ်ပြည်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်တို့ဝယ်။ တိဒိ၀ေ၊တာ၀တိံ သာ၊နတ် ပြည်၌။ပမောဒတိ၊မွေ့လျော်ရ၏၊ ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြော၊သော၊ပုညဖလ၌၊ကောင်း မှု၏အကျိုးကိုလည်း၊အနုဘော၊တိ၊သုံး၊ဆောင်ခံစား၊ရ၏။ ။မဟာမုနိ၊ဟောနှုမြတ်၊တာ၀ဋ္ဌာ၊ဟိတာ၀ဋ္ဌာ၀ေ၊ထို၊ကြောင့်သာလျှင်၊မနုဿေန လူ၌ဖြစ်သော၊ သုခ၊ဌိ၊ကေန၊ချမ်းသာကုံ၊အလို၊ရှိသော၊ ဒိဋ္ဌာန်၊နတ်ပြည်၌အကျင့်၀င်ကုန် သော။ သုခါနိ၀ါ၊ ချမ်းသာသုခတို့ကို၊ မုလည်း၊ ပဋ္ဌယတာ၊ တောင်းတ သော၊ မနုဿသောဘ၊ဂျတ်၀ါ၊ လူတို့၌ဖြစ်တင့်တယ်သောသူ၏ အဖြစ်ကို

လည်း၊ ဈာန်ဆွတာ၊အလိုရှိသော။ ပရိသေနုယောဂျားသည်၊ နိစ္စံ၊အခါ
ခပ်သိမ်း၊ ဖလံ၊သစ်သီး၊ကို၊ဒါတုံ၊ပေးလှူခြင်းငှါ၊ဆလမေဝ၊သင့်သလျှင်
ကတည်း၊ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊
ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်
အား၊ဧတောဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊
ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊(ပ)၊တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သောပိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ အာသ၊ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်
အား၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အဋ္ဌဋ္ဌကာတိ၊ အဋ္ဌဋ္ဌကာဟူသည်ကား၊ ဇကေက
သို့ကျူဌာဂါရေ၊တာဝဒုသော စုသစ်မွန်ချုန်ဂိုဏာအရပ်၌၊ အဋ္ဌဋ္ဌကာ၊ရှစ်ခု
ရှစ်ထပ်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ စတုသမ္မိ ပရိမာဏာ၊ ခြောက်ကျိပ်
လေးယောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ သာရုရှုပါတိ၊ သာရုရှုပါဟူ
သည်ကား။ ရှုပသမ္ပတ္တိယာစ၊အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ယည်းကောင်း
သိသာစာရသမ္ပတ္တိယာစ၊သီလအကျင့်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း
သိက္ခာသမ္ပတ္တိယာစ၊ သင်အပ်သော အတတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။သုနုဒုသဘာဝါ၊ကောင်းမြတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ဒိဗ္ဗာစ
ကညာတိ၊ ဒိဗ္ဗာစကညာ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝန္ဓရာယော၊ နတ်သမီးတို့
သည်၊တိဒသစရာတိ၊ တိဒသစရာဟူသည်ကား။ တိဒသေသု၊တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်ဘုံ၌၊စရာသုခဝိဟာရိနိယော၊ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိကုန်သော၊
ဥဠာရာတိ၊ ဥဠာရာဟူသည်ကား၊ ဥဠာရဝိဟာဝါ၊ပြုန်းပြောသောစည်းစိမ်
ရှိကုန်သော၊ ။ဖလဒါယိတိ ဣမိနာ၊ ဖလဒါယိဟူသော၊ဤပါဠိဖြင့်၊အတ္တ
နာ၊မိမိသည်၊ အမ္ဘဖလသ၊သရက်သီး၊ကို၊ဒိန္နတ္တာ၊လှူအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ဖလန္တိ၊
ဖလံဟူသည်ကား၊ ဝုညဖလံ၊ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ ဝိဝုလန္တိ၊ဝိဝုလံဟူ
သည်ကား၊မဟန္တံ၊ကြီးကျယ်သော။ ဖလံ၊ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊မနုဿ
လောကေ၊လူ့ပြည်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊တည်သည်ဖြစ်၍၊ သော၊ထိုသူသည်၊
လာဘတိ၊ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
ဒဒန္တိ၊ ဒဒံဟူသည်ကား။ ဒဒန္တော၊ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဒါနဟေတု၊ပေး
လှူခြင်းဟူသော အားကြောင်းကြောင့်၊ ဥဇုဂတေသုတိ၊ ဥဇုဂတေသုဟူ

သည်ကား။ ဥဇုဂဝတော သု ပဋိပန္နော သု၊ ဗြောင့်စွာ ကျင့်ကုန်သော၊ သဂ္ဂ ဂတောတိ၊ သဂ္ဂဂတော ဟူသည်ကား။ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ ;တ်ပြည်ပဋိ သန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဂ္ဂံ၊နတ်ပြည်သို့။ ဂတောပြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တဿာပိ၊ ထိုနတ်ပြည်၌လည်း၊ တိဒိဝေတာဝတိံ သ ဘဝနေ၊တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌။အဟံ၊ငါသည်၊ ဝိဝုလံ၊ပြန့်ပြောသော၊ဗုညဖလံ။ကောင်း မှု၏အကျိုး;ကို၊ အနုဘောမိစယထ၊ ခံစားရသကဲ့သို့လည်း;ကောင်း၊ ဒေဝ ဘဝ၊ထိုအဝဘ။ အညေပိ၊တပါး;ကုန်သောသူတို့သည်လည်း;ဗုညဖလံ။ ကောင်းမှု၏အကျိုး;ကို၊ အနုဘောန္တိ၊ခံစား;ကုန်၏။ ဒုတိအယံ၊ဤသည် ကား။ အဗ္ဗော၊အနက်တည်း။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ စတုန္နံ ဖလာနံ၊ လေးလုံး;ကုန်သောသစ်သီး;တို့;ကို၊ ဒါနမဂ္ဂေန၊ပေးလှူကာမျှဖြင့်။ ဤမိမသိ၊ ဤသို့သဘော;ရှိ;သော၊ သမ္ပတ္တိ;စည်း;စိမ်ချမ်း;သာ;ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊အဓိဝတာ၊ရေအပ်ပြီ;တသ္မား;ထိုကြောင့်၊အလမေဝယုတ္တ မေဝ။သင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း။နိစ္စန္တိ၊နိစ္စံဟူသည်ကား။သဗ္ဗကာ လံ;အခါခပ်သိမ်း။ ဒိဗ္ဗာနိတိ၊ဒိဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ ဒေဝလောက ပရိယာ ပန္နာနိ;နတ်ပြည်၌ အကျုံ;ဝင်;ကုန်သော၊မနုဿသောဘ;ကျတန့်၊မနုဿ သောဘ;ကျတံဟူသည်ကား။မနုဿေသု;လူတို့၌၊သုဘဝဘာဝံ;တင့်တယ် သောသူ၏အဖြစ်သို့။ သေသံ;ကြွင်း;ကျန်သောစကား;ရပ်သည်;ဗုဇ္ဈနယ မေဝ။ဆိုအပ်ပြီ;သောနည်း;ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ဖလဒါယကဝိမာ နဝတ္ထုနှာ။ ဖလဒါယက ဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး;ခြင်း;သို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄-ပါယာသိုဝဂ်-၄-ပဌမဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။

စန္ဒောယထာ ဝိဂတဝလာဟကေ နဘေတိဿ်ုဒ်၊ စန္ဒောယထာဝိဂတ ဝလာဟကေနဘေဟူသော၊ ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဥပဿယဒါယကဝိမာ နံ;ဥပဿယဒါယက ဝိမာနဝတ္ထု;တည်း;တဿ;ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ;ဖြစ် ကြောင်း;သည်ကား။ ကာ၊ အဘာယ်နည်း။ ။ဘဝဝါ;ဖြတ်စွာဘုရား; သည်;ရာဇဂဟေ;ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီး;ဖြစ်သော;ဝေဠုဝန;ဝေဠုဝန် ကျောင်း;တော်၌၊ဗိဟရတိ;နေတော်မူ၏။တေနသမယေန;ထိုအခါ၌;အည ဘုရား; ဟပါး;သော။ ဘိက္ခု;ဟောန်;သည် ။ဂါမကာဝါ;သော။ ရွာဝယ် ကျောင်း;၌။ ဝဿံသိတ္တာ;ဝါဆိုပြီး၍၊ ဝုတ္ထဝေဿ;ဝါကျွတ်ပြီ;သော်;ပဝါ

ရေတွေ၊ ပဝါရကာပြုပြီး၍၊ ဘာဝနာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္ဝါ၊ရှိခိုးအံ့သောငှါ၊ရာဇဂဟတံ။ ပင်းသိမ်းမြှိုသို့၊ဂန္ဓာ။ သွားသည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒာ မင်္ဂ။ ခရီးအကြား၌၊ သာယံ။ ညချမ်းသောအခါ၌၊ အညတရ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါထံ။ ရွာတွင်းသို့ ပရိသိတွေ့။ ဝင်၍၊ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရွာတွေ့သည်ရှိသော်၊ အညတရ၊ တယောက်သော၊ ဥပါသက်။ ဥပါသကာကို၊ ဒိသွား တွေ့မြင်၍၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ဧကမတ္တံ ဂါ။ မ၊ ဤရွာ၌၊ ကိုယ်။ တရုံတရသော၊ ပဇ္ဇဒိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝသနယောဂ္ဂဌာနံ၊ နေခြင်းဌာနေလျောက်ပတ်သော အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ဧကာ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟံ။ အိမ်သို့၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍၊ ဘရိယာ ယား၊ မယားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မဇ္ဈေ တွေ့၊ တိုင်ပင်၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ၏ အာသေ။ ဝသနဌာနံ၊ နေခြင်းဌာနေလျောက်ပတ်သော အရပ်ကို၊ ပရိ ဇ္ဇိတ္ဝါ၊ ပိုင်းခြား၍၊ တဘ္ဗ၊ ထိုအရပ်၌၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွေ့။ ခင်း၍၊ ပါဒေါဒကံ။ ခြေဆေးရေကို၊ လည်းကောင်း၊ ပါဒပီဋ္ဌံ။ ခြေဆေးအင်ကျည် ကို၊ လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌပေတွေ့၊ အနီးဌာထား၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပဝေ သေတွေ့၊ သွင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဓောဝန္တော။ ဆေးကြောသည်ရှိသော်၊ ပဒီပံ။ ဆီမီးကို၊ ဥဇ္ဇာလေတွေ့၊ ထွန်းညှိ၍၊ မဏ္ဍ။ ညောင်စောင်း၌၊ ပစ္ဆတ္ထရာဏာနိ၊ အဝင်းတို့ကို၊ ပညာပေတွေ့၊ ခင်း၍၊ အဒါ သိ၊ ပေး၏။ သွားတနာယစ။ နုက်ဖန်ကောင်းမှု အလို့ငှါလည်း။ နိမဇ္ဇေ တွေ့၊ ဘိတ်၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ ဘောဇေတွေ့၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ ပါနကတ္ထာယ၊ အမျှော်ဟူသော အကျိုးငှါ၊ ဂုဠပိဏ္ဍံ။ တင်လဲခဲကို လည်း။ ဒတွေ့၊ လှူ၍၊ ဂန္ဓဉ္စ၊ တို့ကြွေသွေး လေသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အနုဂတ္တိ၊ ပို့လိုက်၍၊ နိဝတ္ထိ၊ ပြန်ခဲ့၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ အပရေနေ၊ တပါး သော၊ သမယေန။ အခါ၌၊ ဘရိယာ ယား၊ မယားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ကာလံ၊ ရုတေ ခြင်းကို၊ ကတ္တာ။ ပြု၍၊ တာဝ တိ သတ ဝနေ၊ တာဝတိ သာနတ်ပြည်၌၊ ဒွါဒသ ယောဇနိကေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူ ဇနာ အတိုင်း အာရည်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တံ။ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂ လာန်မထေရ်သည်၊ ဒ္ဝိတိ ဂါထာဟိ။ ဂါထာနှစ်ခုတို့ဖြင့်၊ စဒ္ဓေါ ယထာ၊ (ဃ)။ ပဘာသတိ တိ၊ စဒ္ဓေါ ယထာ၊ (ဃ) ပဘာသတိ ဟု၍၊ ပဒိ ပုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊ ဒေ ဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ စဒ္ဓေ၊ လဖိ မာန်သည်၊ ဝိဂတ ဝလာ ဟာ ကော၊

ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နဘေးတစုံတခုသော ဝတ္ထုတို့၏မဖြစ်မတည် ရာဖြစ်သော၊ အနန္တလိုကျွေ။ ကောင်းကင်၌၊ ကြာသာသယံ ကြာသာသယနှင့် ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်။ ဂန္ဓာတိယထား။ သွားသကဲ့သို့၊ တထုပမံ၊ ထို ဗိမာန်နှင့်ထူသော၊ တုယှံ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဒုဒ်ဝိမာန်၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ကြာသာသယံ ကြာသာသယနှင့်၊ ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်၊ အနန္တလိုကျွေ၊ ကောင်းကင်၌၊ တိ၌တိ၊ တည်၏။ ၊ဒေဝဂုတ္တ။ နတ်သား၊ တွံ၊ သင်နတ် သားသည်။ ဒေဝိဒ္ဓိပုတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော၀်ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿဘူတော။ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ကိံ ပုညံ၊ အာဘယ်သို့သောဝတ္ထုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဧဝံ၊ လိုတာ နုဘာ၀ေါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက် နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ သောဒေ ဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။ မှုမာဟိ ဂါထာဟိ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာ သိ၊ ဖြေကြား၏။ ၊ကိံ ၊အာဘယ်သို့ ဖြေကြားသနည်း။ ၊သောဒေ ဝပုတ္တော။ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ ဆုံးဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ . ၊မဟာနုဘာ၀ေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော၀်ရှိ၊ သော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း။ အဟာ၊ တပည့်တော်သည် လည်း ကောင်း၊ ဘရိယာ၊ မယား၊ သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ ပြည်၌၊ အရဟ၊ တော၊ အရဟံ ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရေ ဘန်း၊ အား။ ဥပသယံ၊ ကျွောင်းကို၊ အဒမ္မ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး ကုန်၏၊ မယံ၊ တပည့်တော်ဘို့သည်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုကုန်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ အန္ဓ၊ ဆွမ်းကို၊ ပါနဉ္စ၊ အဖျော် ကို၊ ဝတ္ထဉ္စ၊ ကောင်း၊ ဝိဝုလံ၊ ပြန့်ပြောကောင်းမြတ်သော၊ ဒါနဉ္စ၊ လှူဘွယ် ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ အဒမ္မ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူးကုန်၏။ ၊မဟာနုဘာ၀ေ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော၀်ရှိ၊ သော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား။ တောဒိသော၊ ဤသို့သောရှိ၊ သော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်

ကံကြောင့်။မေ၊တပည့်တော်၏။ ဝဏ္ဏောစ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ သဇ္ဇဒိသား၊ခပ်သိမ်းကုန်သောအရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ဤတို့ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။တဏ္ဍုလိုဝဏ္ဏ၊ဂါထာသု၊ဂါထာတို့၌။ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝဏ္ဏဇ်ံ၊ဆိုအပ်၏။ တံ၊ထို စကားသည်၊ ဟေ၊ရှာ။အောက်၌။ ဝဏ္ဏနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၏ သည်သာလျှင်တည်း။ ၊ဥပသယဒါယက-ဝိမာနဝတ္ထုနှင့်၊ ဥပသယဒါ ယကဝိမာနဝတ္ထုအမှင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတ္ထာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ပါယာသိဝ,ဂ်-၅-ဒုတိယဥပသယဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။

သူရိယောယထာ ဝိဂတဝလာဟကေနဘောတိမ္ဟာဒံ။ သူရိယောယထာ ဝိဂတဝလာဟကေနဘောဟူသော၍ဝတ္ထုသည်၊ဒုတိယဥပသယဒါယ ကဝိမာန်၊နှစ်ခုမြောက်သောဥပသယဒါယကဝိမာနဝတ္ထုတည်း။တသ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘယ်နည်း။ ၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ဝေဠု ဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟရတိ။နေတော်မူ၏။တေန သမယေန။ ထိုအခါ၌၊ သမ္ဘဟုလာ၊များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဂါမ ကာဝါသေ၊ရွာပယ်ကျောင်း၌၊ ဝဿံဝသိတွာ၊ဝါဆိုကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊မျက်မြင်ခြင်းငှါ။ ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်မှတ်၍၊ ဂန္တုကာမာ၊သွားကုန်သည်ရှိသော်၊သာယံ၊ညချမ်း သောအခါ၌၊ အညတရံ၊အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမံ၊ရွာသို့၊ သမ္ဘာဝဂေါ်သု၊ ရောက်လေကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရေပ်သည်၊ အာနန္ဒာ၊ ဝိ မာနသဒိသမေဝ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဥပသယဒါယကဝိမာနဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊ ဝိဂတဝလာဟကေ။ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နဘေ၊ကောင်းကင်၌။ သူရိယော၊နေဖိမာန် သည်။(ပ)။ဟေ၊ရှာ၊ဝိမာန်။ အောက်၌ဖြစ်သော၊ဝိမာနဝတ္ထုကို။ ဝိတ္ထေ၊ရိတံ ယထာ.ချဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ။ထိုအတူ၊ ဝိတ္ထာ၊ရေတဗ္ဗံ၊ချဲ့အပ်၏။(ပ)။ မေ၊တပည့်တော်မ၏။ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင် အဆင်းသည်လည်း။ သဇ္ဇ ဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဤတို့ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။တဏ္ဍုလိုဝိမာန ဝတ္ထု၌၊ဂါထာသုပိ၊ ဂါထာတို့၌လည်း။ ဒေ၊ပုတ္တ၊ အသစ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ။

၆-ပါယာသိုဝဂ်-၅-ဒုတိယဥပသယဒါယကာရိမာနဝတ္ထု။ ၂၅၁

ဒုတိယဥပသယဒါယကာရိမာနဝတ္ထုနှာ၊နှစ်ခုမြောက်သောဥပသယဒါယ
ကာရိမာနဝတ္ထု၏အမှင့်သည်၊နှိုင်ခြားပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ပါယာသိုဝဂ်-၆-ဘိက္ခာဒါယကာရိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္စမိဒံမေဏိဃုဏံ ရိမာနန္တိ ဈာဒံရိမာနံ၊ ဥစ္စမိဒံမဏိဃုဏံ ရိမာနံဟု
သောဤဝတ္ထုသည်၊ ဘိက္ခာဒါယကာရိမာနံ၊ ဘိက္ခာဒါယက ရိမာနဝတ္ထု
တည်း၊တဿ၊ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ကာ၊အဘယ်
နည်း၊ ။ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၏
အနီး၊ဖြစ်သော၊ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၊တော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်
မူ၏၊တေန၊သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊အညတရော၊တယောက်သော၊အဋ္ဌိနမဂ္ဂ
ပဋိပန္နော၊အဓွန့်ရှည်သောခရီးသို့သွား၊သော၊ဘိက္ခု၊ဟောန်းသည်၊အညတ
ရံ၊အမှတ်မရှိသော၊ဂါမံ၊ရွာတွင်း၊သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိဋ္ဌော၊
ဝင်လတ်သည်ရှိသော်၊ကေဿ၊တယောက်သော၊ဒါယကာ၏၊ဃရဒ္ဒါရေ၊
အိမ်ဝတံခါး၏ အနီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏။ တတ္တ၊လိုအိမ်၌၊ အညတရော၊တ
ယောသော၊ဓောတဟတ္ထပါဒေါ၊ဆေးပြီးသောလက်ခြေရှိသော၊ဝုဏ္ဏော
ယောကျားသည်၊ ဘုဇ္ဇိဿာဝိတိ၊ စားအံ့ဟု၍၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်၊
ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ဥပနေတွာ၊ အနီး၌ဆောင်၍၊ဘောဇနေ၊စားခွင့်၌၊
ပဋိဂ္ဂဏှေ၊ ယည့်သည်ရှိသော်။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုဆွမ်းရှင်သောရဟန်းကို၊
ဒိသွာ၊မြင်၍၊ပါတိယာ၊ ထမင်းခွက်ဖြင့်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊တ၊ဿ၊ဘိက္ခု
နော၊ထိုရဟန်း၏၊ပတ္တေ၊သပိတ်၌၊ အာကိရေ၊ လောင်းသည်ရှိသော်၊
တေန၊ ထိုမှဟန်းသည်၊ ကေဒေသမေဝ၊ တစိတ်ကိုသာလျှင်၊ ဒေတိ၊လျှ
လော၊ဟုတိ။ဤသို့၊ ဝုတ္တောဝိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ သဗ္ဗမေဝ၊အလုံးစုံကို
သာလျှင်၊အာကိရိ၊လောင်း၏၊သော်ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊အနုမောဒနံ၊
တရား၊အနုမောဒနာကို၊ဝတ္တွာ၊ဟော၍၊ပတ္တမိ၊ဖဲကြွလေ၏၊သောပုရိသော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ဆာတဏှာတဿ၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်သောကိုယ်ရှိ
သော၊ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ဘား၊မယာ၊ ဝါသည်၊ အာဘုဇ္ဇိတွာ၊ မစား၍၊
ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို၊ဒိန္နံ၊ပေးလျှလိုက်ရကြ၊ ဟုတိ၊ဤသို့။အနုသရန္တော၊အဘန်
တလဲလဲ အောက်မေ့လျက်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိတိသောမနဿံ၊
နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ပဋိလဘိ၊ရ၏၊သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ား
သည်၊အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့ဖြစ်သော ကာလ၌၊ကားလံ၊စုတေခြင်း

ကိုးကတွေ့ပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဒွါဒသ ယောဇနိကော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကဗိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ။တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာ မောဂ္ဂလာနဆွေရော၊အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ခရီးသစာရီ ကို၊ စရေန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊မဟာ တိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်၏ပြည်ရုံ ခြင်းဖြင့်၊ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သည်ကို၊ဒိသွာ၊ခြင်တော်မူ၍၊ဥစ္စမိဒံ(လ)ပဘာသတိ၊ဥစ္စမိဒံ (လ)ပဘာ သတိဟူ၍၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဣဂါထာဘိုဖြင့်၊ ပဋိဂုန္ဏိ၊မေး တော်မူ၏၊ဒေဝဂုတ္တာ၊နတ်သား၊ မဏိထုဏံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်ရှိသော၊ တော၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံ ဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်။ ဥစ္စံ၊ခြင်္ဂေါ်၊ တသ၊ ထိုဗိမာန်၏၊ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊သမန္တာတော၊ယက်ဝန်းကျင် မှ၊ဒွါဒသယောဇနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးသော သည်တိုင် ရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ပြန့်ပြောကုန်သော၊ သတ္တသတာ၊ ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန် သော၊ကူဋာဂါရာ၊ ရုယစ်မှန်ဖျန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တသံဟာသံ ဘူမိယံ၊ထိုထိုမြေအရပ်၌၊ရုစိရဏ္ဍတာ၊နှစ်သက်ဘွယ်ရှိကုန်သောဖျဉ် ချပ်တို့ဖြင့်ခင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊သုဘာ၊ တင့်တယ်သောမြေအာဋ္ဌိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝဂုတ္တ၊ နတ်သား၊ တွံ၊သင်နတ်သား သည်၊ဒေဝိဒ္ဓိ ပဒေဿ၊နတ်ဦးဖြစ်သော၊ပြည်ရုံခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ။ သောဝိ၊ ထိုနတ်သား သည်လည်း၊ အာသ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ် အား၊ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ကိံ အ ဘာယသိ ရှေးယခင်၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြားသနည်း၊သောဒေဝဂုတ္တော·ထိုနတ်သား သည်၊အတ္တမနော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ပ)ဣဒံပဿံ၊ဤအကျိုး သည်၊ယဿကမ္မဿ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ဟသံ၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော်၊တိက္ခုံ၊ ရှင်ရဟန်း၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊မနုဿဿ၊လူတို့၌၊မနုဿဘူတော လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊တသိတံ၊ဆာမွတ်သော၊ကိလန္တံ၊ဆာမွတ်ခြင်း ကြောင့်ပင်ပန်းသော၊တိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို၊အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ၊ဒိသွာန၊မြင်ပြီး၍၊

အပင်းတပည့်တော်သည်၊ ကော်ဘိက္ခု၊တယောက်စာရှုး၍ထားအပ်သော ဆွမ်းမှကို၊ တသားထိုခုဟာန်းအား၊ပဒုံပါးယိသံ၊ပြီးစေခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ ထိုကာလ၌၊အပင်းတပည့်တော်သည်၊တံဘိက္ခု၊ထိုဟာန်းကို၊ ဘဉ္ဇန်း ဆွမ်းနှင့်၊သင်္ဂီ၊ပြည့်ရုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနှာသာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ဟာန်း၊ တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မော၊တပည့်တော်အား၊ဘောဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏာ၊အရောင်အဆင်းသည်၊ဇာတေတာ၊ဖြစ်၏။ပ၊တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မော၊တပည့်တော်၏၊ ဝဏ္ဏာစ၊အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရှေ့မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာ သတိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ ကောဟံဘိက္ခနိ။ကောဟံဘိက္ခဝေ ဟူသည်ကား၊အပင်း တပည့်တော်သည်၊ကော်ဘိက္ခာမတ္တံ၊တယောက်စာမှုရှုး၍ထားအပ်သော ဆွမ်းကို၊ကော်ဘတ္တ ဟု၏။ တယော်စာရှုး၍ထားအပ်သောဆွမ်းမှကို၊ ဆိုတိ အာယံ၊ဤသည်ကား၊ အလ္လော၊အနက်တည်း၊ ပဒုံပါ၊ယိသန္တိ၊ပဒုံ ပါ၊ဒယိသံဟူသည်ကား၊ပဒုံပါ၊ဒေသိ၊ပြီးစေပြီ၊အ၊ဒါသိ၊ပေးလှူပြီ၊သ၊ဂီ ဘဉ္ဇေနာတိ။ သမဂီဘဉ္ဇေနဟူသည်ကား၊ ဘဉ္ဇေန၊ဆွမ်းနှင့်၊သင်္ဂီတူ တံ၊ပြည့်ရုံစွာဖြစ်၍ဖြစ်သည်ကို၊ လန္ဓဘိက္ခု၊ခေါ်အပ်သောဆွမ်းရှိသည်ကို။ အကာသိ၊ပြုပြီ၊ဆိုတိ အာယံ၊ဤသည်ကား၊အလ္လော၊အနက်တည်း၊သော်သံ ကြောင်းကျိုးနှင်သောစကား၊ရပ်သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီး၊သောနည်း၌ ရှိ သည်သာလျှင်တည်း။ ။ဘိက္ခာဒါယ ကဝိမာနဝဏ္ဏနာ။ ဘိက္ခာဒါယက ဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ပါယာသိုဝဂ်-၇-ယဝပါလကဝိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္စမိန်မကိုထုတ် ဝိမာနန္တိ ဣဒံ၊ ဥစ္စမိန်မကိုထုတ်ဝိမာနံ ဟူသော၊ဤ ဝတ္ထု၊သည်၊ ယဝပါလကဝိမာန်၊ယဝပါလကဝိမာနဝတ္ထု၊တည်း၊တသား ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ၊ ဗြတ်ဖွယ်ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး၊ဖြစ်သော၊ ဝေဠု ဝနော၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အညတရော၊တယောက်သော၊ ဒုဋ္ဌတာဒါရကော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော သူယဉ်သည်၊ ယဝခေတ္တံ၊

မယောခင်းကို၊ရက္ခကိ၊စောင့်၏၊သော၊ထိုသူငယ်သည်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ပါတရာသဟုယား၊နံနက်စာထမင်းအလို၌၊ ကုမ္ဘာသံ၊မယောမှုံကို၊လာကိုတွား၊ရ၍၊ခေတ္တံ၊မယောခင်.သို့၊ဂတွား၊သွား၍၊ ဘုဋ္ဌိသာမိကိ၊စားအံ့ဟု၍၊ တံကုမ္ဘာသံ၊ထိုမယောမှုံကို၊ဂဟောဘွား၊ယူ၍၊ ယာဝခေတ္တံ၊မယောခင်းသို့၊ဂတွား၊သွား၍၊ ရက္ခမူလေ၊သစ်ပင်ခင်း၌၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊တသို့ခဟော၊ထိုခဏ၌၊အညတရော၊တပါး၊သော၊ဒိဏာသဝ၊ဣတ္ထော၊ ရဟန္တာ မထေရ်ဖြတ်သည်၊ မဂ္ဂပဒိုပဒေါ၊ခရီး၊သွား၊သည်ရှိသော်၊ ကာလေ၊ဆွမ်းစား၊ချိန်ကာလသည်၊ဥပကဠေ၊နီး၊လတ်သော်၊တံ၌ဌာန်၊ထိုအရပ်သို့၊ပတ္တား၊ရောက်၍၊ ယာဝ၊ပါလကေန၊မယောခင်း၊စောင့်သောသူငယ်သည်၊ နိသိန်း၊ထိုင်နေအပ်သော၊ ရက္ခမူလ်၊သစ်ပင်ရင်းသို့၊ ဥပသက်မိ၊ကပ်တော်မူ၏၊ ယာဝ၊ပါလကော၊မယောခင်း၊စောင့်သောသူငယ်သည်၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဒိသွား၊ဖြင်၍၊ ဝေလံ၊အချိန်ကို၊ဩ၊လာကေတွား၊ကြည့်၍၊ ဘန္တေ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ကစ္ပိ၊အာသိနုည်း၊အာဟာရော၊ဆွမ်းအာဟာရကို၊လဒ္ဓေါ၊ရအပ်ပါ၏လော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ မေးလျှောက်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တုဏ္ဍိ၊ဆိတ်ဆိတ်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုသူငယ်သည်၊ အလဒ္ဓဘာဝံ၊ပရခဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွား၊သိ၍၊ ဘန္တေ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ ဥပကဠ္ဌဝေ၊လာယံ၊ဆွမ်းစား၊ချိန်နီး၊သောကာလ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို၌၊ စရိတွား၊သွား၍၊ဘုဋ္ဌိကုံ၊သုံး၊ဆောင်ခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်ရာ၊မယ့်၊တပည့်တော်အား၊အနုကမ္ပာယ၊ပြုံး၊မြှောက်ခြင်း၌၊ ဣမံကုမ္ဘာသံ၊ဤမယောမှုံကို ပရိဘုဉ္ဇထ၊ဘုဉ်း၊ပေး၊တော်မူပါ၊လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတွား၊လျှောက်ဆို၍၊ ထေရဿ၊မထေရ်အား၊တံကုမ္ဘာသံ၊ထိုမယောမှုံကို၊ အဒါသိ၊ပေး၏၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊တံ၊ထိုသူငယ်ကို၊အနုကမ္ပန္တော၊ပြုံး၊မြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊တသ၊ထိုသူငယ်၏၊ ပဿန္တော်သော၊ဖြင်စဉ်သာလျှင်၊ တံ၊ထိုမယောမှုံကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွား၊ဘုဉ်း၊ပေး၊တော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာတရား၊ကို၊ဝတွား၊ဟောကြား၍၊ပဏ္ဏမိ၊ဖဲ့သွား၊လေ၏၊သောဝိဒါရုကော၊ ထိုသူငယ်သည်လည်း၊ ဤဒိသ၌၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊အာရုဏ်ကောင်း၊အား၊ ကုမ္ဘာသဒါနံ၊မယောမှုံ၊အလှူကို၊ ဒဒန္တော်၊ပေးလှူ၍သဖြင့်၊ မဃာ၊ငါသည်၊သုဒိန္နံ ဝတ၊ကောင်း၊စွာလှူ၊ခဲ့ပြီတကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စိတ်ကို ဝိဘာ၊ကို၊ပဿာ၊ဒေတွား၊ကြည့်ညှိ၊စေ၍၊ အပရဘာ၊ဝေ၊နောင်ကာလ၌၊ကာလံ ကတွား၊ရ၊တော်ခြင်း၊ကို၊ပြု၍၊တာ၊ဝတိံ သာ၊ဝ၊နေ၊တာ၊ဝတိံ သာ၊နတ်ပြည်၌၊ ဝုဏ္ဏနယေ၊နေ၊ဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သော၊နည်း၊ဖြင့်သာလျှင်၊ဝိမာ၊နေ၊ဗိမာန်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ

ဖြစ်သေ၏။ တံ၊ထိုနတ်သား၊ကို။အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနဟော၊ အ
ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊
ပဒိုဝုန္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပဒိုဝုန္ဆိ၊အာဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ။
ဒေဝပုတ္တ။နတ်သား။ မကိုဝုတ်၊ ပတ္တပြားသည်တိုင်ရှိသော။ တေ၊သင်
နတ်သား၏၊ဣဒံ ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ဥစ္စံ၊ဖြင့်၏။ပ၊တေ၊သင်နတ်သား၏။
ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အ
ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သနည်း။ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝုန္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ။သော၊ဝိ၊ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ တာသေ၊ထို
မ၊ထရ်အား။ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။
သော၊ဒေဝပုတ္တော၊ထိုနက်သား၊သည်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ပ၊ဣဒံဝတ်၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယာသကမ္မသာ၊အကြင်ကုသိုလ်
ကံ၏၊ဝတ်၊အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော
တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊
မနုဿေသု၊လူတို့၌၊မနုဿဘူတော၊လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယဝပါလ
ကော၊မယောခင်းစောင့်သောသူငယ်သည်၊အဟောသိ ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ဝိရုဠှံ၊ ရာဂအစရှိသောအညစ်အ
ကြေးတို့မှကင်းဝေးသော၊ ဝိပ္ပသန္နံ၊ကြည်လင်သော၊ အနာဝိလံ၊မနောက်
ကျုံ့သော၊ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို၊ အဒ္ဒသံ၊မြင်ခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီး
သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန် ။အဟံ၊ တပည့်တော်
သည်၊ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ၊မိမိဥစ္စာဖြစ်
ကုန်သော၊ပါဏိဘိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ဘာဝံ၊ တပည့်တော်၏အတို့ဖြစ်သော
မယောမုံ့ကို၊အဒါသိံ ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ကုမ္မာသ
ပိဏ္ဍံ၊မယောမုံ့ဝိုင်းကို၊ဒတ္တွာန၊ ပေးလှူရခြင်းကြောင့်နန္ဒနေ၊နန္ဒနဒေ၊မည်ရှိ
သော၊ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တောင်း၊မာဒါမိ၊ ပြေလျော်ရ၏။ မ၊မ၊နုဘာဝ၊ကြီး
သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊မေ၊တပည့်တော်အား၊ တောဒေသေ၊ဤသို့သ၊တောရှိသော၊ဝဏ္ဏော
အရောင်အဆင်းသည်၊ဇောတေ၊ဖြစ်၏(ပ)၊တန်၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်
မေ၊တပည့်တော်၏၊ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပ
စေနိုင်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ဘဒ္ဒ၊ထိုဝတ္ထု၌၊ဂါထာသုပ်
ဂါထာတို့၌လည်း၊အဝ၊ အသစ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ ။ယဝပါလက၊ပိမာန

ဝတ္ထုနှာ၊ ယဝပါလက ဝိမာနဝတ္ထုရဲ့ အဖွင့်သည်။ နိဒ္ဒါတာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၆-ပါယာသိဝဂ်-၁-ပဌမကုဏ္ဍလီဝိမာနဝတ္ထု၊

အလက်တောမလျှင်ရောသုဝဏ္ဏောတိုင်အုံ၊ အလက်တောမလျှင်ရောသုဝဏ္ဏောဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊ ကုဏ္ဍလီဝိမာနုံ၊ ကုဏ္ဍလီဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း၊တသေ၊ထိုဝတ္ထုရဲ့ဦးပဋ္ဌာန်ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကာ၊အာဌယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟာတေ၊နေတော်မူ၏၊တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊သပရိဝါရောအခြံအရံနှင့်ဝေဏ္ဍကုနိ်သော၊ဌေ့နှစ်ပါးကုန်သော၊အဂ္ဂသာဝကာ၊အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ကာသိသု၊ကာသီတိုင်းတို့၌ စာရိကံ၊ဌေ့သစာရိကို၊ စရန်နှာ။ကြွသွားကုန်သည်ရှိသော်။ သူရိယဇ္ဇုဂ်မနဝေလာယံ၊နေဝင်ချိန်အခါ၌၊အညတရံ၊အမှတ်မရှိသော၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းဆို၊သမ္ပါပုဏိ ံသု၊ရောက်တော်မူလေကုန်၏၊တံပဝတ္တိ ံ၊ထိုအကြောင်းကို သုတ္တာ၊ကြား၍၊တသေ၊ဝိဟာရသေ။ ထိုကျောင်း၏၊ ဝေါစရဂါမေ၊ဆွမ် ခံ ရွာ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ယေရေ့မယေရတို့ဆို၊ဥပသက်မိတ္တား၊ချဉ်းကပ်၍၊ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ပါဒဝေါ ဝန်း၊ခြေဆေးရေကိုလည်း၊ကောင်း။ ပါဒဘဋ္ဌနဲ့တေလဿ၊ ခြေနယ်စရာနယ် ဆီကိုလည်း၊ကောင်း၊မဏ္ဍပိဋ္ဌဿ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ ပစ္ဆတ္တ ဌဏာဿ၊ အိပ်ရာခင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ ပဒ်ပိယဿ၊ ဆီမီးကိုလည်း ကောင်း။ဥပနေတ္တာ၊ဆောင်ယူခဲ့၍၊သ္မာတနာယ၊နက်ဖန်ကောင်းမှုအလို့ငါ့ နိမန္တေတ္တာစ၊ ပင့်ဖိတ်ပြီ၍လည်း၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို၊ပဝတ္တေသိ။ ဖြစ်စေ၏၊ထေရေ၊ မဃထေရ်တို့သည်၊ တသေ၊ထိုဥပသကာအား၊ အနုမောဒနံ၊အနုမောဒနာ တရားကို၊ ဝတ္တာ၊ ဟောကြား၍။ ပက္ကမိ ံသု၊ ကြွသွားလေကုန်၏၊ သော၊ ထိုဥပသကာသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါ်းသော နေ့ကာလ၌၊ ကာလံကတ္တာ၊ရုတ်ချည်း၍၊ တာဝတိ ံသေသု၊ တာဝတိ ံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊သယောဇနိကေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ပေါ်၏၊ တံ၊ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော်ရေ၊ အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဒိဗ္ဗမ

ဟိုဂါထာဟု။ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုဏ္ဏား၊ မေးတော်မူ၏။ ကိ ပဋိပုဏ္ဏား၊အာဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ၊ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊အလက်တောဟုတန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မလျှပရော။ ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ သုဝဏ္ဏော၊ အဝတ်တို့ကို ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံခြင်းလည်း ရှိသော၊ သုကုဏ္ဍလီ၊ ကောင်းသောနားဆောင်းတို့ဖြင့် ပန်ဆင်ခြင်း ရှိသော။ကပ္ပိတကေသမသာ၊ ပြုပြင် အပ်ပြီးသော ဆံပင်မုတ်ဆိတ် ရှိသော၊ အာမုတ္တ ဟာရော၊ ရတနာ၊ စွပ်အပ်ပြီးသော လက်စွပ် လက်ကောက် ရှိသော၊တို့၊ သင်နတ်သား၊သည်၊ ယသသိ၊ မျိုးသောဓာတ်အရံရှိသည်၊ ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊စဉ်မှီ၊ လဗိမာန်သည်။ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင် ပြင်၌၊ သောဘတိ ယထာပိ၊တင့်ဘယ်သကဲ့သို့ လည်း၊ကောင်း၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဒိဗ္ဗေ၊နတ်၌ ဖြစ်သော၊ဝိမာနမှာ၊ ဗိမာန်၌၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ၊ဝဏ္ဏ၊ကျေးသော သောအာသံ ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊ စောင်းတို့သည်လည်း၊ပဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏။ အာဠဝကာ၊ရြောက်ကျိုင်လေးယောက် အဝိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။သိက္ခိတာ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန်သော၊သောရုဠပါ၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေါရာ၊ပြန့်ပြောကုန်သော၊ တိုဒသစရု၊ တာဝတိံသာ၌ ကျက်စားသွားလာလေ့ရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကညာစ၊ နတ်သမီး တို့သည်လည်း၊ နဋ္ဌေ၊ ကခြေးကုန်၏၊ ဂါယန္တိ၊ သီချင်းကိုသီကုန်၏။ ပဒေမာဒယန္တိ၊ ပမ်းမြောက်ခြင်းကို လည်းဖြစ်စေကုန်၏။ ၊ဒေဝပုတ္တ၊ နက်သား၊ တို့၊သင်နတ်သား၊သည်၊ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်ဖြစ်ကျင့်ရုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏(ပ)ကေန အဘာယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တေ၊သင်နတ်သား၏၊ဝ၊ဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်ရှေ့ကျက်ကို ဥဠာရော ဟောသတိ၊ တွန်းလင်းစေနိုင်သနည်း။ ဣတိ ဤသို့ပဋိပုဏ္ဏား၊မေးတော်မူ၏။ ၊

ဩ သောဝိ၊ထိုနတ်သား၊သည်လည်း၊တာယ၊ ထိုအာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ဣမမဟိဂါထာဟု။ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ ကိ ဗျာကာသိ၊ အဘာယ်သို့ ဖြေကြား သနည်း။ ၊သောဒေဝ ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သား၊သည်၊အဇ္ဈတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍(ပ)ဇုဒ်ပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုး အာနု

တော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရေဟန်း၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ မနုဿသူ၊ လူတို့၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊သိလဝန္တော၊သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊သာဓုရူပေ၊ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊သမ္ပန္နဝိဇ္ဇာ စရဏော၊ပြည့်စုံသောဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊စရဏာဘဆဲငါးပါး၊ရှိကုန်သော ယသဿိ၊ အခြံအာရံရှိကုန်သော၊ ဗဟုဿုတော၊များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်သော၊ တဏှာကွယ်ယူပပန္နော၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ သမဏော၊ရေဟန်းတို့ကို၊ဒိသ္သာန၊မြင်ခြင်း၊ကြောင့်၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အာနန္ဒ၊ဆွမ်းကိုလည်း ကောင်း၊ပါနဲ့၊အာဟျာဂကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟုလံ၊ကောင်းမြတ်သော၊ဒါ နဲ့၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊အဒါသိံ၊ပေးလှူခဲ့ ဘူး၏။ ၊မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရေဟန်း၊ တေနု၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊တပည့်တော်အား၊ဧတာဒိ သော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊အာရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊(ပ)၊တေနု၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊တပည့်တော်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အာရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက် နှာကို၊ကိုး၊ပဘာသတိ။ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ဆိုတိ၊ဤသို့၊ ဗျာဘာ သိ၊ ဖြေကြား၏။ ၊တဏ္ဍု၊ထိုဂါထာ၌၊ သုကုဏ္ဍလီတိ၊ သုကုဏ္ဍလီဟု သည်ကား၊ သုန္ဒရေဟိ၊ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ကုဏ္ဍ၊လေဟိ၊နားဆောင် ဂျီမြင့်၊အလက်တကဏ္ဍော၊တန်ဆာဆင်အပ်သောနား၌ရှိထသော၊သကုဏ္ဍ ထိတိ၊ဝ၊သကုဏလီဟု၍လည်း။ ပါဠော၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊ သဒ်သံ၊အားချင်းချင်းတူ သော၊ ကုဏ္ဍလံ၊ နားဆောင်းတည်း၊ သကုဏ္ဍလံ၊ အချင်းချင်းတူသော နားဆောင်း၊ အသ၊ ထိုနှတ်သားအား၊ တံ၊ထိုအချင်းချင်းတူသော နား ဆောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဆိုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သကုဏ္ဍလီ၊ သကုဏ္ဍလီ မည်၏၊ယုတ္တကုဏ္ဍလီ၊ သင့်လျော်သောနားဆောင်းရှိသော၊အညမညဗ္ဗ၊ အချင်းချင်းအားလည်းကောင်း၊တုယ္ဟဗ္ဗ၊သင်အားလည်းကောင်း၊အနုဗ္ဗ ဝိ၊ကကုဏ္ဍလီ၊လျောက်ပတ်သော နား၊ဆောင်းရှိသော၊ဆိုတိအယံ၊ဤသည် ကား၊ အာဘောဂ၊အနက်တည်း၊ ကပ္ပိတကေသမဿုတိ၊ ကပ္ပိတကေသ မဿုဟု သည်ကား၊ သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ ကပ္ပိတကေသမဿု၊ပြုပြင်အပ် သောဆံမုတ်ဆိတ်လည်းရှိသော။ အာမုတ္တမဟာဗ္ဘာဝေ၊ကောတိ၊အာမုတ္ထ ဟာဗ္ဘာဝေ၊ကောဟု သည်ကား၊ ပဒိမုက္ကအဂ်ိလိယာဒိဟာဗ္ဘာ ဘရဏော၊ ဝတ်ဆင်အပ်သောလက်ချောင်းစသည်၌ လက်ဝတ်တန်ဆာရှိထသော၊

တဏှာကွဲယှဉ်ပပန္နဲတိ၊ တဏှာကွဲယှဉ်ပပန္နေဟု သည်ကား၊တဏှာကွယ်၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊အရဟတ္တိ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၀ါ၊တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာန်မေ၀။နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ ဥပဂတော၊အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်ကုန်သော၊ အဓိဂတာ၀ဿေ၊ ရအာပ်သောနိဗ္ဗာန် ရှိကုန်သော၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ဝတ္တုနယမေ၀၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ကုဏ္ဍလိုရိမာနဝတ္ထုနှင့်၊ ကုဏ္ဍလိုရိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ပါယာသိုဝဂ်-၉-ဒုတိယကုဏ္ဍလိုရိမာနဝတ္ထု။

အလက်တောမလျှဝရောသုဝဏ္ဏောတိဇာတံ၊ အလက်တောမလျှဝရောသုဝဏ္ဏောဟူသော ဤ၀တ္ထုသည်၊ ဒုတိယကုဏ္ဍလိုရိမာနံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောကုဏ္ဍလိုရိမာနဝတ္ထုတည်း၊တသေ၊ထို၀တ္ထု၏ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်။ကား၊အာဘယိနည်း။ ။ဘဂ၀၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နာကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန။ထိုအခါ၌၊ ဒွေ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာ၀ကာ၊အဂ္ဂသာ၀ကတို့သည်။ ကာသိသု၊ကာသိတိုင်းတို့၌၊ဇနပဒ စာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရီသွားခြင်းကို။ စရန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇာတိအာဒိ၊ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ။အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊အာနန္ဒ ရသဒိသမေ၀၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၀တ္ထုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ ဒေ၀ဝုတ္ထု၊နတ်သား၊အလက်တော၊တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ မလျှဝရော၊ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းလည်းရှိသော၊သုဝဏ္ဏော၊အ၀တ်တို့ကို ကောင်းစွာ၀တ်ရုံခြင်းလည်းရှိသော၊သုကုဏ္ဍလီ၊ကောင်းသောနားဆောင်းရှိသော၊ ကပ္ပိတကေသမဿု၊ ပြုပြင်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ်လည်းရှိသော၊အာမုတ္တဟတ္ထာဘရဏော.စွပ်အပ်ပြီးသောလက်ကောက်တန်ဆာလည်းရှိသော၊ တွံ၊သင်နတ်သားသည်၊ ယသသိ၊များသောအခြံအရံရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ စန္ဒိမာ၊လဗိမာန်သည်။ ဂဂနေ၊ကောင်းကင်ပြင်၌၊ သောဘတိယထာပိ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်း၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိမာနမှိ၊ဗိမာန်၌။ သောဘတိ၊တင့်တယ်၏။ ။၀ဋ္ဋ။ချို ။ သာသောအသံရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗာ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဝိဏာစ၊စောင်းတို့

သည်သည်း၊ပဝဒန်၊ဖြည့်ကုန်၏၊အဋ္ဌဋ္ဌကာ၊ကြောက်ကျိပ် လေးယောက် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခာတာ၊သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန် သော၊သာဓုရှုပါ၊ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ဥဇ္ဇာရာ၊ပြန့်ပြောကုန် သော၊တိဒသစရာ၊နတ်ပြည်၌ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိကုန်သော၊ဒိဗ္ဗာ၊နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကညာစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ နစ္စန်၊ ကခြင်းကုန်၏၊ ဂါယန်၊သီချင်းသီကုန်၏၊ ပမောဒယန်၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း ဖြစ် စေကုန်၏၊ ၊ဒေဝပုတ္တာ၊နတ်သား၊တို့၊သင်နတ်သားသည်၊ဒေဝိဠ္ဌပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာ ဝေါ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊(ပ)၊တော၊သင်နတ် သား၏၊ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန် သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊မေး၏၊ ၊

သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သား၊သည်၊အတ္တမနော နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍(ပ)၊ဣဒံဝစနံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသဿကမ္မသ၊ အကြောင်းကုသိုလ်ကံ၏၊ဖလံ၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊မဟာနုဘာ ဝ၊ကြီးသော၊တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊သိက္ခာ၊ရှင်ရဟန်း၊ ဒေဟံ၊တစည့် တော်သည်၊မနုဿသာ၊လူတို့၌၊မနုဿဘူတော၊လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော် သာဓုရှုပေ၊ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊သမ္ပန္နဝိဇ္ဇာစရဏော၊ပြည့်စုံ သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊စရဏာတဆဲ့ငါးပါးရှိကုန်သော၊ယသဿိ၊မျိုး သောအခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဗဟုဿုတော၊များသောအကြားအမြင်ရှိကုန် သော၊ သိသဝဏ္ဏော၊သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဿန္နော၊ကြည်ညိုဝမ္ပယ်ရှိ ကုန်သော၊သမဏော၊ရဟန်းတို့ကို၊ဒိသ္မာနု၊မြင်ရခြင်းကြောင့်၊ပဿန္နစိတ္တော ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အနုဠာ၊ဆွမ်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ ပါနဠာ၊အဖျော်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဝိဝုလံ၊ကောင်းမြတ်သော၊ဒါနဠာ၊သွားဝယ် ဝတ္ထုကိုလည်း၊ကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ကုန်၏၊ ၊ မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊သိက္ခာ၊ရှင်ရဟန်း၊တော နှ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊တပည့်တော်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊(ပ)၊တော နှ၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊တပည့်တော်၏၊ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာ သတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား

ဏ္ဍိ၊ ၊ဂါထာသုပိ၊ဂါထာတို့၌လည်း၊အပုဒ်း၊အသစ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊ ဒုတိယကုဏ္ဍလိပိမာနဝတ္ထုနှာ၊ဒုတိယကုဏ္ဍလိပိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ပြီး၍ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ပါယာသိဝဂ်-၁၀-ဥဇ္ဇဂေါ်မာနဝတ္ထု။

ယာဒေဝ၊ရာဇာ၊သ ဘဘာသုဝမ္ဘာတိ ဣဒံ၊ ယာဒေဝ၊ရာဇာ၊သ သဘာ သုဝမ္ဘာဟူသော ဤ၁တ္ထု၊သည် ဥဇ္ဇဂေါ်မာနံ၊ ဥဇ္ဇဂေါ်မာန ၀တ္ထု၊တည်း၊ တသ၊ ထိ၀တ္ထု၏၊ ဥ၀ဝတ္ထု၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အဘယ်နည်း၊ ။ ဘဂ၀တိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုဏေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီး သည်ရှိသော်၊ဝေ၀ဂုဝိဘာ၊ဂေစ၊ ဝေတ်တော်တို့ကိုဝေဘန်ခြင်းကိုလည်း၊ ကတေ၊ပြု၍အပ်ပြီးသည်ရှိ၊သော်၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသို့သော၊အရင်၌၊ထူပေ သု၊စေတီတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပိယမာ၊နေသု၊တည်စေ၍အပ်ကုန်ပြီး၊သည်ရှိ၊သော်၊ ဗျဒ္ဓိနယံ၊သုတ်အာဘိ၊ဗျောဝိနည်း ဘုံ၊သင် ၂ယိတုံ၊သင် ၂ယနာ၊တင်အံ့သော ဌာ၊ဥစ္ဆိန်တွား၊ ရှေး၊ကောက်၍၊ ဂ၀ိ၊တော သု၊ယူ၍အပ်ကုန်ပြီး၊သော၊ မဟာ ဂ၊သ၊ပ၊ပရ၊ခေသု၊ မဟာ၊ဂ၊သ၊ပ၊ထေ၊ရ၊အ၊ရှေး၊ရှိ၊ကုန်သော၊မဟာ၊ထေ၊ရေ၊သု စု၊မဟာ၊ထေ၊ရ်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ အ၊ညေ၊သု၊တ၊ပါ၊ကုန်သော၊မဟာ ထေ၊ရေ၊သု၊စု၊ မ၊ထေ၊ရ်ဖြတ်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ယာ၊ပ၊သ၊ပ၊ဂ၊မ၊နှာ၊ဝါ သို့ကပ်အံ့သော ကာ၊လ၊ကိုင်း၊အာ၊ဝ၊ အ၊ဣ၊နှော၊အ၊ဣ၊နှော၊ ဓိ၊ဓိ၊ပ်ဓိ၊တို့၏၊ပ၊ရိ သာ၊ယ၊ပ၊ရိ၊သ၊တ်နှင့်၊ သ၊ဒ္ဓိ၊တ၊ကွ၊ တ၊ဣ၊တ၊ဣ၊ထိုထိုသို့သော၊အ၊ရ၊ပ်၌၊ ၀ သ၊ နှော်သု၊ နေ၊ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ အာ၊ယ၊သ္မာ၊ကုမာ၊ရ၊ကဿ၊ပေါ၊ အ၊ရှင် ကုမာ၊ရ၊ကဿ၊ပ မ၊ထေ၊ရ်သည်၊ ပ၊ဋ္ဌ၊ဟိ၊ဘိ၊ကွ၊သ၊တောတ်၊ ငါ၊ရှ၊ကုန်သော ရ၊ဟန်း၊တို့နှင့်၊သ၊ဒ္ဓိ၊တ၊ကွ၊သေ၊တ၊ဗျ၊နှ၊ဂ၊ရံ၊သေ၊တ၊ဗျ၊ဖြို့၊ဟ်ဝ်ဝ်း၊ကြ၊တော် မူ၍၊သ၊ပါ၀ ၊နှ၊ယ၊င်း၊တို့ကိ ၊တ၊ခ်ု၊ ၀ သ၊ နေ၊တော်မူ၏၊ အ၊ထ၊ ထိုအ၊ခါ ၌၊ပါ၊ယာ၊သိ၊ရှေ၊ဇ၊ညော၊ပါ၊ယာ၊သိ၊ရှ၊ဇ၊ညေ၊ငင်း၊ကြီး၊သည်၊ ထေ၊ရ၊သ၊မ၊ထေ၊ရ် ၏၊တ၊ဣ၊ ထိုယ၊င်း၊တို့ကိ ၊တော်၊ခ်ု၊ ၀ သ၊နှ၊ဘ၊ဘ၊ဝံ၊နေ၊သည်၏အ၊ဖြစ်ကို၊သ၊တွ၊ ကြား၍၊မ၊ဟ၊တ၊ဘ၊မျှ၊ဝ၊ဖွ၊သော၊ ဇ၊နှ၊ကာ၊ယ၊နှ၊လ၊ အ၊ပေါ်င်း၊ဖြင့်၊ပ၊ရိ ဝ၊တော၊ ခြ၊ရ၊ အ၊ပ်သည်ဖြစ်၍၊တံ၊ထိုအ၊ရှင်ကုမာ၊ရ၊ကဿ၊ပ မ၊ထေ၊ရ်၏ အ၊ထ၊ သို့၊ ဥ၊ပ သ၊ကိ်ပ်ပ်ကွ၊ဘ၊ချ၊ဉ်း၊ကပ်၍၊ ပ၊ဒ္ဓိ၊သ၊နှ၊ဘ၊ရံ၊အ၊ဝ၊ဇ၊အ၊ဝ၊ပ်ဝ်ကာ၊ ၊ပြ၊ပေ၊ဘ၊ခြ၊င်း ကို၊ကတွ၊ပြု၍၊ နှ၊သ၊ဣ၊နှော၊ထိုင်၊နေ၊လ,ကိ်၊ အ၊ဣ၊နှော၊ဓ၊ဓ၊ဓ်၏၊ ဒ၊ဒ်ဖြ၊ဂ,ထ်၊မ,ား သော၊အ၊ယ,ကို၊ပ,ဝ,ဝ,ဒေ,သ,။ ကြား၊လ,ျောက်၏၊အ,ထ,ထိုအ,ခါ၌၊နှ,ုန်း,ထိုရ,ာ,ဇ,ည

မင်းကြီးကို၊ ထေရောကုမာရကသပမထေရ်သည်၊စန္ဒိမသူရိယုဒါဟရဏာဒီဟိ၊ လနေတို့ကို ဥပမာဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရဲလောကသား၊တမလွန်လောက၏၊အတ္ထိဘာဝံ၊ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ပကာသေန္တော၊ ပြသျက်၊ အားနကဝိဟိတပေါတု သမလက်တံ၊ တပါးမကမျှားစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓိဝိနိဝေဌနံ၊မိန်းမနွားအယူတည်းဟူသောအထုံးအဖွဲ့ကိုဖြေတတ်သော၊ နာနာနယဝိစိတ္တံ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ ပါယာသိသုတ္တံ၊ပါယာသိသုတ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊တံ၊ထိုရာဇညမင်းကြီးကို၊ ဒိဗ္ဗိသမ္ပဒါယံ၊ သမ္ပတ္တိအယူနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဌ၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ ၊

သော၊ထိုရာဇညမင်းကြီးသည် ဝိသုဒ္ဓဒိဗ္ဗကော၊စင်ကြယ်သောသမ္ပတ္တိအယူရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ သမဏာပြာဟ္မဏာ ကပဏာဒ္ဓိကာဒီနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားအထီးကျန်သူ ခရီးသွားအစရှိကုန်သော သူတို့အား၊ဒါနံ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ဒေန္တော၊ပေးလှူသည်ရှိသော်၊အနုဋ္ဌါရဏ္ဍာသယတာယ၊ပြန့်ပြောသောအဏ္ဍာသယ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိလက်ဒုတိယံ၊ ပစ္ဆုံးရည်ဟင်းလျင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော၊ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ခွဲထမင်းကို လည်းကောင်း၊ ထောကာနိ၊အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိစ၊အဝတ်ပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လူခံ၊ယုတ်ညံ့ခါင်းပါးသော၊ ဃာသစ္ဆာဒနမတ္တံ၊ အစားအဝတ်မျှသာဖြစ်သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ အဒါသိ၊ပေးလှူ၏၊ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်၊ အသက္ကစ္စဒါနံ၊ ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းမရှိသော အလှူဝတ္ထုကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ ကာယဿ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ဟိန ကာယံ၊ယုဂ်ညံ့သော စတုမဟာရာဇိနတ်ပြည်ဌ၊စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇိနတ်တို့၏၊သဟဗျာဘံ၊အပေါင်းအဖေါ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တဿ၊ထိုပါယာသိမင်းကြီး၏၊ ကိစ္စာကိစ္စေသု၊အမှုကြီးငယ်တို့ဌ၊ယုတ္တပယုတ္တော၊လုံ့လအားထုတ်သော၊ဥတ္တရေနာမ၊ဥတ္တရအမည်ရှိသော၊မာဏဝေါ၊ပုန်၊လုလင်သည်ကား၊ဒါနေ၊အလှူပေးခြင်းဌ၊ဗျာဝဋော၊ ကြောင့်ကြအားထုတ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်၊သတ္တမံ၊ အရှိအသေပြု၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတ္တွာ၊ပေးလှူသောကြောင့်၊ တာဝတိံ သကာယံ၊တာဝတိံ သာနတ်ပြည်ဌ၊ ဥပပန္နော၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုနတ်သားအား၊ ဒွါဒသယောဇနိကံ၊တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊ဝိမာနံ၊ဗိမာန်သည်၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုဥတ္တရနတ်သားသည်၊ကတညုတံ၊သူတပါး

ကျေးဇူးကိုသိတတ်သောအဖြစ်ကို၊ဝိဘာဝေနှောဟုထင်စွာပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ဝိမာနေန၊ဖိမာန်နှင့်၊သဟာ၊တကွ၊ကုမာရကသ ပတ္တေရံ။ကုမာရကသ ပမထေရ်၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဝိမာနတော၊ ဖိမာန်မှ၊ ဩရုယှ၊ဆင်းသက်၍၊ပဠုပတိဋ္ဌိတေန၊ငါးပါးသောတည်ခြင်း၊ဖြင့်၊ဝန္ဒိတ္တာ ဂိုဠိ၍၊အဠလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဋ္ဌယှ၊ချီ၍။အဋ္ဌာသိ။ရပ်၏။တံ၊ထိုနတ်သား ကို၊ ထေရော၊ကုမာရကသပမထေရ်သည်၊ ယာဒေဝ၊ဟေ၊ဧသသောတိ အာဒိ ဟိ၊ဂါထာတို၊ ယာဒေဝ၊ဟေ၊ဧသ၍ကို၊ဧ၊စ၏ကိုသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ।

ဒေဝပုတ္တ။ နတ်သား။ ဒေဝရာဇသ၊ သိကြား၊နတ်မင်း၏။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိ၊သော၊ယာသဘာ၊ အကြင်နတ်သဘာဝသည်၊အဋ္ဌိ၊ရှိ၏၊ ယတ္ထ။ အကြင်နတ်သဘာဝ၌၊ ဒေဝသံဃော၊ နတ်တို့၏အပေါင်းသည်၊ သမဂ္ဂေါ။ အညိုအညွှာ၊ အနှစ်တိ၊နေ၏။ တာ ထူပမံ၊ ထိုနတ်သဘာဝနှင့် တူစွာ၊တုယှံ၊သင်နတ်သား၏၊ ဇုဒ်ဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်။ သြဘာသယံ သြဘာသယန္တံ၊ထွန်းလင်းစေလျက်၊အနန္တလိကွေ၊ကောင်းကင်၌၊တိ၌တိ၊ တည်၏။ ။ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊တို့၊သင်နတ်သားသည်၊ဒေဝိဠိပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ မဟာနုဘော၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော၊ရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏(ပ)တော၊သင်နတ်သား ၏၊ဝဏ္ဏော၊စ၊ အရောင် အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း၊ကုန် သောအရပ်မျက်နှာ တို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပစေ နိုင်သနည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ။သောဒေဝ ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သား သည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊(ပ)၊ဇုဒ်ဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသ၊ အကြင် ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊အကျိုး သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ မနုဿေသု၊ လူ တို့၌၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပါယာသိသု၊ပါယာ သိအမည်ရှိသော၊ ရုညော၊မင်း၏၊ ကိစ္စကရော၊ အမှုကြီး၊လေ့ကျင့်ပြုတတ် သော၊ မာဏဝေါ၊လုလင်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တဒါ၊ထိုအခါ ၌၊အဟံ။ တပည့်တော်သည်၊ လဒ္ဓဝန်း ရအပ်သော ဥစ္စာကို၊ ဒါနမုခေ၊ အလျှ၏အဝ၌၊ ပရိစ္စဇနဝေသန၊ စွန့်ကြဲသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အနန္တ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊အမျိုးကို လည်းကောင်း၊ ပရိစ္စဇေ၊ဟု၊ စွန့်ကြဲလျက်။သံပိဘာဂ်၊ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏။မေ၊

တပည့်တော်သည်။ သိလဝန္တော။ သိလရှိသောသူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဝိသာခ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊အဟုတ်၊ တပည့်တော်သည်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညြိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊အနန္တ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ပါနဗ္ဗ၊အမျှော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ကောင်းမြတ်သော၊ဒါနဗ္ဗ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၊မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊ တပည့်တော်အား၊ဘောဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊အရောင် အဆင်းသည်။ ဟာတောဝ၊ ဖြစ်၏၊(ပ)တေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေ၊တပည့် တော်၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော အရုဝ်ချက်နှာဘက်ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပ စေနိုင်၏၊ နှုတိ၊ဤသို့၊ သော၊ဒေဝပုတ္တော။ ထိုနတ်သားသည်၊ တာသ၊ ထိုကုမာရ ကဿပမထေရ်အား၊ ဒုမာယတိ၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေ ကြား၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဒေဝရာဇသိတိ၊ဒေဝရာဇသဟူသည်ကား၊ သက္ကသ၊သိကြားမင်း၏၊သဘာသုဓမ္မာတိ၊သဘာသုဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဇေဝ်နာမကံ၊ ဤသို့သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ သန္ဓာဂါရံ၊ စည်းဝေးရာနတ်သ ဘင်သည်၊ ယဇ္ဇောတိ၊ ယဇ္ဇဟူသည်ကား။ ယဿံ သဘာယံ၊ အကြင် သုဓမ္မာနတ်သဘင်၌၊အာသ္ဆတိ၊ အာသ္ဆတိဟူသည်ကား၊နိသိဒတိ၊နေ၏၊ ဒေဝသံဃောတိ။ဒေဝသံဃောဟူသည်ကား၊တာဝတိံသဒေဝကာယော၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့၏ အပေါင်းသည်၊ သမဂ္ဂေါတိ၊ သမဂ္ဂေါဟူသည် ကား၊သတိတော၊အတူတကွဖြစ်၏၊ သန္ဓိပတိတော၊အညီအညွှတ်စည်း ဝေး၏၊ ၊ပါယာသိသုအဟောသိ မာဏဝေါ၊ပါယာသိသုအဟော သိ မာဏဝေါဟူသည်ကား၊ပါယာသိရာဇည်သား၊ပါယာသိရာဇည်မင်း၏ ကိစ္စာကိစ္စကရော၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သော၊ ဒဟရုတာယ၊ဖျိုဖြစ်နု နယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မာဏဝေါ၊လုလင်ဖျိုသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ နာမေနပန်း အမည်အားဖြင့်ကား၊ဥတ္တရောနာမ၊ ဥတ္တရုအမည်ရှိသည်၊အ ဟောသိ ဖြစ်ပြီ၊သံဝိဘာဂံအကာသိန္တိ၊သံဝိဘာဂံအကာသိ ဟူသည်ကား အဟု၊တပည့်တော်သည်။ အာဘုဇ္ဈိဘွာဝေ၊မစားမူ၍သာလျှင်၊ယထာ၊လဒ္ဓံ၊ ရတိုင်း ရတိုင်းသော၊ ဝနံ၊ ဥစ္စာကို၊ဒါနရေ၊ အလှူ၏အာဝဇ္ဇ၊ ပရိစ္စဇနဝ ဿေန၊စွန့်ကြဲသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ သံဝိဘဇေ၊ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကို။

အကာသမိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။အနုဗ္ဗ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊အာဟျာဂကို လည်းကောင်း။ပရိစ္စဇေန္တာ၊စွန့်ကြဲလျက်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနသေသော၊ပါဠိ ခေတ္တြင်းဟု၊ပဋိဝိတဗ္ဗော၊ ထည့်အပ်၏၊ ဒုထဝါ၊ တနည်းကား၊ဝိဝုလံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ဒါနံ၊အလျှကို၊အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ကထံ၊အဘယ် သို့လျှင်၊အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူးသနည်း။သဏ္ဌာနံ၊ ရှိးသစ္စာ၊အဒါသိ၊ပေးလှူ ခဲ့ဘူး၏၊ကိုယ်ဖိသံ၊ အတယ်သို့သဘောရှိသော၊ဝတ္ထုကို၊အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ ဘူးသနည်း။ အနုဗ္ဗ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊ အာဟျာ ကိုလည်း ကောင်း။အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ယောဧတေ ဒ္ဒေ၊ ယဉ်ဦးအပ် ၏။ ၊ဥဒ္ဒာရိမာနဝဏ္ဏနာ၊ ဥဒ္ဒာရိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒေသာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊စေးဝင်ဒုံ့အာသုံးကို ဆိုဦးဒုံ့ဆဋ္ဌဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ဆဋ္ဌ ဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒေသာ၊ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁-စိတ္တလတာဝိမာနဝတ္ထု၊

ယထာဝနံစိတ္တသတ်ပကာသတိတိ ဣဒံ၊ယထာဝနံစိတ္တလတံပကာသ တိ၊ဟူ၏သော ဤဝတ္ထုသည်၊ စိတ္တလတာဝိမာနံ၊ စိတ္တလတာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း၊တာယဿ၊ထိုဝတ္ထု၏၊ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကား၊အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၊ဖြစ်သော ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊တေနသမ ယေန၊ထိုအခါ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ အညတရော၊ တယောက် သော၊ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ ဒလိဒ္ဒေါ၊ဆင်းရဲပြုံးခြင်သည်၊အပ္ပ ဘောဂေါ၊နည်းသောစည်းစိမ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပရေသံ၊သူတပါး၏ ဆိုးကမ်း အမှုကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဇီဝတိ၊အသက်မွေးရ၏။ သော၊ထိုဥပါသ ကာသည်၊သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရား၌ပြည့်စုံ၏။ ပသန္နော၊ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏။ ဖိုးမွေးအိမ်ငင်းကုန်ပြီးသော၊ဝုဏ္ဏော။ ကြီးရင့်ကုန်ပြီးသော၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဖခင်ဗျားကို၊ပေါ်သော်လည်း၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်၊ပဝတ်ကုသလေ၊ လင်ပွန်းအိမ်ရှင်ပြုတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဿရိယံ၊ဒေ ဗိုးရသည်၏ဒေ ဖြစ် ကိုး၊ကရောန္တိ ယော၊ ပြုကုန်လျက်၊ သဿုသဿူရာနံ၊ ယောဗ္ဗမဝိနိုးမ သူယောဗ္ဗမ ယောက်ျား သူတို့၏၊ မနာပစာရိနိယော၊ နှစ်သက် ဖြတ် နိုး ကွယ်ကျင့်တတ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိ၊ယောနုဝမ။ မိန်းမတို့မည်သည်ကို၊ဒုလ္ဘ ဘာ၊ရခဲကုန်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့နှုတ်ဆိုပြု၍၊မတာဝိတ္ထနံ၊ အမိအဘတို့၏ စိတ္တ

ဒုက္ခ၊စိတ်ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို၊ပရိဟာရကြောင့် ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ဒါရေပရိဝုတ်၊ မယား၊ကိုသိမ်းပိုက်ခြင်းကို၊ အကတွား၊ မပြုမူ၍၊သယမေဝ၊ဒိမိဘုံချည့် သာလျှင်၊နေ၊ထိုအမိအဘာတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာဟတိ၊လုပ်ကျွေး၏၊သိလသန့်၊သိလ တို့ကို၊ရက္ခတိ၊စောင့်ရှောက်၏။ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ဥပဝသတိ၊သုံး၏။ ယထာဝိဘဝံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ဒါနာနိ၊လှူဘွယ်သည်တို့ကို၊ဒေတိ၊ပေးလှူ၏၊သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊အပရဘာဂေ၊နောက် ကာလအဘို့၌၊ကာလံကတွာ၊ ရုဒေ၁၏၊တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဒွါဒသယောဇနိကေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ အဝိုင်း အရှည်ရှိ သော၊ဝိမာနေ၊ဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊တံ ထိုနတ်သား၊ကို၊အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဂတ္ဝာ၊နတ်ပြည်ဒေသ စာရီကြွတော်မူ၍၊တေန၊ ထိုနတ်သား၊သည်၊ ကတကမ္မံ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သောကံ ကို၊ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ပဋိပုစ္ဆိ၊မေး၊တော်မူ၏။ ။

ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊တိဒသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ဥတ္တမံ၊ဖြတ် သော၊ဥယျာနသေဋ္ဌံ၊ပြိုးမွမ်း၊အပ်သော၊ဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ ဗိတ္ထုလတံ၊စိတ္တ လတာ၊အမည်ရှိသော၊ဝနံ၊ဥယျာဉ်တော၊သည်၊ပကာသတိ ယထာ၊ထင်ရှား သကဲ့သို့၊တတ္ထ ပမံ၊ထိုစိတ္တလတာဥယျာဉ်နှင့်တူစွာ၊ သြဘာသယံ၊သြဘာ သယန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ တုယ်ံ၊သင်နတ်သား၏၊ဣဒ်ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန် သည်၊အန္တလိ၊ကွေ၊ကောင်းကင်၌၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ။ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား တို့၊သင်သည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိ ပတ္တော၊နတ်ဖြစ်သော၊ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသည်၊အသိ၊ ဖြစ်၏။ပ၊ တေ၊သင်နတ်သား၏။ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင် သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၊တော်မူ၏။ သောဒေဝ ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သား၊သည်၊ အာဟ၊မနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ပ၊ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤအကျိုး၊သည်၊ ယသ္သကမ္မဿ၊ အကြောင် ကုသိုလ်ကံ၏။ဝစနံ၊အကျိုး၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီး သောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိ၊သော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊တပည့်တော် သည်၊ မနုဿသု၊လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိ၊သော၊ ဒလိဒ္ဒေါ၊ဆင်ရဲ၊သော၊ အတာတော၊ဖ်ိုရိုချမ်ရှိ၊သော၊ ကပဏော၊အလိုး ကျန်သော၊ကမ္မကရော၊အမှုလုပ်သော်ယောကျ်ား၊သည်၊အဟောသိံ၊ဖြစ်

ခဲ့ဘူး၏။ ဖိုးကြွေ့။ ဒေါ့ချင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအာဘို့ကိုလည်း၊ အဘရိ၊ လုပ်ကျွေးခဲ့ဘူး၏။ မေတပည့်တော်သည်၊ သိလ ဝန်ကြီး၊ သိလဂိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပိယာစ။ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည် လည်း၊ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်၏။ အပေါ်၊တပည့်တော်သည်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အနန္တ၊ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပါနဿ၊အဖျော်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိပုလံ၊ကောင်းမြတ်သော၊ ဒါနဿ၊အလှူ ကိုလည်းကောင်း။သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊အဒါသိ'လှူခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီး၊သောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိ၊သော။ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊တေ၊ထိုကုသိုလ် ကံကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခေါ်သိမ်းကုန်သော၊အရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊သော၊ ။ထိုနတ်သား၊သည်လည်း၊တ၊သ၊ ထိုအရှင်မဟာသာနိမထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ သေသံ၊ကြွင်း ကျန်သောစကား၊ရေပ်သည်။ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း၊ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ။စိတ္တလတာဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊ စိတ္တလတာဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၂-နန္ဒနဝိမာနဝတ္ထု၊

ယထာဝနံနန္ဒနံစိတ္တလတံပကာသတိ တိဏ္ဍုဒံ၊ယထာဝနံနန္ဒနံစိတ္တလတံ ပကာသတိ ဟု၊သော ဤဝတ္ထု၊သည်၊နန္ဒနဝိမာနံ။ နန္ဒနဝိမာနဝတ္ထု၊တည်း။ တ၊သ။ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊အာဘယ်နည်း။ ။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၊ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်း၊တော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေနသမ ယေန၊ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊တယောက် သော၊ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ဣတိ အာဒိ။ ဤသို့အစရှိသော။သဇ္ဇံ၊ အလုံးစုံသောစကား၊ရေပ်သည်၊ အနန္တရ၊ဝိမာနသဒိသံ၊အခြားမဲ့ဖြစ်သောဝိ မာနဝတ္ထု၊နှင့်တူ၏၊အယံပန၊ ဤဥပါသကာသည်ကား၊ဒါ၊ပရိဂ္ဂဟံ၊မယား ကိုသိမ်းပိုက်ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ မာတာဝိတရော၊အမိအာဘတို့ကို၊ ပေါ သေသိ၊လုပ်ကျွေး၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အယမေဝ၊ ဤစကား၊ရေပ်သည်သာလျှင်၊

ဝိသေသော၊ထူး၏၊ ၊ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ တိဒသာနုံ၊တာဝတိံသာ နတ်တို့၏၊ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ဥယျာနသေဋ္ဌံ၊ပြိုးမွမ်းအပ်သောဥယျာဉ်ဖြစ် သော၊စိတ္တလတံ၊ဆန်းကြယ်သောနွယ်ရှိသော၊ နန္ဒနံ၊နန္ဒနအမည်ရှိသော၊ ဝနံ၊ဥယျာဉ်တောသည်၊ ပကာသတိယထား၊ထွန်းပသကဲ့သို့၊ တထူပမံ၊ ထိုဥယျာဉ်နှင့်တူစွာ၊ သြဘာသယံ၊သြဘာသယန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ တုယှံ၊သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ အနန္တလိဂ္ဂေ၊ကောင်း ကင်ခွံ၊ကိုင်ခြုံ၊ကိန်းတည်၏။ ၊ဝေဒဝုတ္တ၊နတ်သား၊တို့၊သင်နတ်သား၊သည်၊ ဒေဝိဠိပတ္ထော၊နတ်ခွံ့ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသည်။အသိ၊ဖြစ်၏၊ပ။ကော နု။အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဘော၊သင်နတ်သား၏၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တော၊မေးတော်မူ၏။ သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက် သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပ၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသ သကမ္မသ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ဟောန်း၊ အတ်၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု၊လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ဒလိဒ္ဒေါ၊ဆင်းရဲသော။ အတာဏော၊ခိုရာမဲ့ရှိသော၊ ကပ ဏော၊အဝတီးကျန်သော၊ကမ္မကရော၊အမှုလုပ်ယောကျ်ား၊သည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဓိဏ္ဏော၊အိုခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ မဟာဝိတရော၊အမိ အဘတို့ကိုလည်း၊ အာဝါရိ၊လုပ်ကျွေးခဲ့ဘူး၏၊ မေ-မယာ၊ တပည့်တော် သည်၊ သိသဝဏ္ဏော။သီလရှိကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာစ၊ချစ်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သည်လည်း၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဿန္ဒိတ္ထော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အန္ဓဗ္ဗ၊ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊အဲမျှပ်ကိုလည်း ကောင်း၊ဝိဝုလံ၊ကောင်းမြတ်သော၊ဒါနဗ္ဗ၊အလှူကိုလည်းကောင်း၊သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ၊တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ဧတာဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊အရောင် အဆင်းသည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ပ၊မေ၊တပည့်တော်၏၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ဂါထာပါ။ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏၊ဂါထာသုပိ၊ဂါထာတို့၌လည်း၊အပုဒ်၊အသစ်သည်၊

နတ္ထိ။မဂ္ဂိ။ ၊နန္ဒနုရိမာနုဝတ္ထာနာ။နန္ဒနုရိမာနုဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးရြင်းသို့မောက်ပြီ။ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၃-မဂါဝုဏာရိမာနုဝတ္ထု။

ဥဒ္ဓမိဒံမဂါဝုဏံဝိမါနန္တိ ဇုတံ။ဥဒ္ဓမိဒံမဂါဝုဏံဝိ၊ါနံဟူသောဤဝတ္ထု သည်၊မဂါဝုဏာရိ၊ာနံ။မဂါဝုဏာရိမာနုဝတ္ထုတည်း။ တသေးထိုဝတ္ထု၏။ ဥပဒ္ဒတ်ကို ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား။ ကား။အာသယိနည်း။ သာဝတ္ထိပြည်ကြီး ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ။ ဘုရားဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ။ ဇေတာဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရေ။နေ။တော်မူ၏။ တစုသမယေန။ ထိုအခါ၌၊ သမ္ဘဟုလာ။ မျှားစွာကုန်သော။ ထေရ။ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ရဟန်းတို့သည်၊ အရညာယတနေ။ တောတည်းဟူသောနေရာ၌။ ဝိဟာရဇ္ဈာ။နေကုန်၏။ တောသံ။ ထိုမဟာန်။ တို့၏။ဂါမံ။ရွာ တွင်း၌။ ပိဏ္ဍာယ။ ဆွမ်။ခံခြင်းငှါ။ ဗာဝမနုမဇ္ဈေ။လာသောခရီး၏အနီး၌။ကော။တေ။ယာက် သော၊ ဥပါသကော။ဥပါသကာသည်၊ ဝိသမံ။မညီမညွတ်သောအရေပ်ကို။ သမံ။ညီညွတ်အောင်၊ ကရောတိ။ပြု၏။ကဏ္ဍ။ကေ။သူငြောင့်တို့ကို၊ နိဟရတိ။နှုတ်ငင်ပယ်ရှား၏။ ဂန္ဓာ ဂုဏ်။မွှေ။သစ်ပင်ပေါ်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သောချုံ တို့ ကို။အာပနေတိ။ပယ်ရှား၏။ဥဒကာ။ကာလေ။ရေ၌သောကာလ၌၊ မဟတိ။ကော သု။မြောင်းတို့၌၊ ဃေတ္တေ။တံတား။ကို။ဗန္ဓတိ။ဖွဲ့၏။ဝိဝနဉ္စာ။နေသု။ တောအရပ်တို့၌၊ ဆာယာ။ရုက္ခေ။အရိပ်ရှိသောသစ်ပင်တို့။ကို၊ ရောပေတိ။စိုက်၏။ ဇလာသယေသု။ရေတံခြားအရပ်တို့၌၊ မဏ္ဍပ်။ပြုနှင့်။ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ။ထုတ်ယူ၍ ဆောင်၍။တေ။ထိုအရပ်တို့ကို၊ ပုထုလဝ ဟိုရေ။ကြီး။ကျယ်နက်ချိုင့်သည် တို့ကို၊ ကရောတိ။ပြု၏။ တိဏ္ဍေ။ဆိပ်တို့ကို။ သမ္ဘိဒေသိ။ပြည့်ရုံစေ၏။ ယထာ ဝိဘဝဠ္ဠ။စည်း၊ စိမ်ရှိသည်အား။လျော်စွာလည်း၊ ဒါနံ။အလှူကို။ ဒေတိ။ပေး လှူ၏။ သီလံ။ဘီလပ်ကို။ ရက္ခတိ။စောင့်ရှောက်၏။ သော။ထိုဥပါသကာသည်။ အပရဘာ။ဝေ။နောက်အခါ၌။ ကာလံ။ကတ္တာ။သေခြင်း။ကို ပြု၍။ တာ။ဝတိံ။ သေသူ။တာ။ဝတိံ။သာနတ်ပြည်တို့၌။ ဒ္ဝေ။ဒသ။ယာ။ဇနေ။ တဆဲ့နှစ်ယောဇ နာ။အာတိုင်းအရည်ရှိသော၊ ကနကဝိ။ာနေ။ရွှေဗိ။ာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ။ဖြစ်၏။ ဝံ။ ထိုနတ်သား။ကို၊ အာယသ္မာ မဟာ။မောဂ္ဂလာန။ကြား။ အရှင်မဟာ။မောဂ္ဂ လာန်မထေရ်သည်၊ ဥပသက်ပြီတွား။ချဉ်း။ကပ်၍၊ ဣမာ။ဟိ ဂါ။ထာ။ဟိ။ဤ ဂါ ထာတို့ဖြင့်။ ပဋိပုစ္ဆိ။မေး။တော်မူ၏။ ။မဟာ။ခ။ဘာ။ဝ၊ ကြီး။သော။တန်ခိုး

အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊တဝ၊သင်နတ်သား၏၊ မကောတ္ထ ကား၊ ပတ္တမြောက်သည်တိုင်ရှိသော၊ ဤဗိမာန်၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စာ၊မြင့်၏၊ တသ၊ထိုဗိမာန်၏၊ ပမာဏ၊အတိုင်းအရှည်သည်၊ သမန္တာတော၊ထက် ဝန်းကျင်၌၊ ဒွါဒသယောဇနာနှင့်၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့သည်၊ ပေါ်ထွန်းဖြစ် ကုန်၏၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ကျောက်မျက်ရွှဲသည်တိုင်ရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊သတ္တသတာ၊ရုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကူ ဋာဂါရာ၊ရုလစ်မွန်ရွှန်တို့သည်၊သံဝိဇ္ဇနီ၊ရှိကုန်၏၊တသံတသံတူမိသံ၊ ထိုကိုသို့သော ဖြေအရပ်၌၊ ရုစိရတ္တတာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောရှေ့ပျဉ်တို့ ဖြင့်ခင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊သုဘာ၊တင့်တယ်အပ်သောအတို့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဗိမာန်၌၊တွံ့သင်နတ်သား၊သည်၊ အန္ဓသိ၊နေ၏၊ ဂန္ဓပါနံ၊အနံ့ရှိသောအမြေ့ပ်ကို၊ဝိဝသိစ၊သောက်သည်း၊သောက်၏၊ သဒ္ဒ တောဇနံ၊ စင်ကြယ်သောအသံကို၊ ခါဒသိစ၊သုံးလည်း၊သုံး၊ဆောင်၏၊ ဝဏ္ဏ၊ ချိုသာသောအသံရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊နတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊ စောင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝဒန္တိ၊မြည်ကုန်၏၊ ဒွေ၊ဤဗိမာန်၌၊ဒိဗ္ဗာ၊နတ်ဖြ စ်ကုန်သော၊ရေသာ၊ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ပဌ.ဝါ.ပါ.ကုန်သော၊ကာမ ဂုဏာ၊ကာမဂုဏ်ကို့သည်၊သံဝိဇ္ဇတိ၊ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏာသနာ၊ရွှေတန်ဆာ တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရီယေဝစ၊နတ်ထွေးတို့သည် လည်း၊နစ္စတိ၊ကခြေးကုန်၏၊ ၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုး၊အာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊ ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တော၊ သင်နတ်သား၊အား၊ဧတောဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊အရောင် အဆင်းသည်၊ဧဝတော၊ဖြစ်သနည်း၊ပ၊တော၊သင်နတ်သား၏၊ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက် နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ ၊သောဝိ၊ထိုနတ်သား၊သည်လည်း၊တသ၊ထိုမဟာမောဂ္ဂ လာန်မထေရ်အား၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏၊ ၊သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ် သား၊သည်၊အတ္တမနော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ပ၊ဣဒံ ဖလံ၊ဤအကျိုး၊သည်၊ယသကမ္မသ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊အကျိုး သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိ သော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊အဟံ၊ငါပညတ္တော်သည်၊ မနုဿေသု၊လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဝနေ၊ပထေ၊တောလမ်း၊ခရီး ၌၊သက်မနံ၊တံတား၊ကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏၊ အာရုမရုက္ခာနိ၊အရုပ်

ဖြစ်ကုန်သောသစ်ပင်တို့ကိုလည်း။ ရောပယိသံ၊ စိုက်ပျိုးခဲ့ကုန်၏။ မမ ယော၊တပည့်တော်သည်။သိလဝန္တော၊ဘိလဂ္ဂိသောရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ စားချစ်ဖြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်လည်း။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကဟံ၊တပည့် တော်သည်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်လည်ရှိသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍ အနန္တရ၊ ဆွမ်းကိုဝင်း။ ပါနဗ္ဗေ၊အမျှော်ကိုဝင်း။ ဝိဝုလံ၊ပြန့်ပြောသော၊ဒါနဗ္ဗ၊ အလှူကိုဝင်း။သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ အဒါသိ။ပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ မဟာနုဘာ ဝ၊ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ သိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း။ မောတပည့် တော်၏။တောဒိသော၊ဤသို့သောဝတ္ထုရှိသော၊ဝတ္ထောစ။အရောင်အဆင်း သည်လည်း။ဇာတောပြစ်၏။ပန၊မမ၊တပည့်တော်၏။ဝတ္ထောစ၊အရောင် အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ။ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ဖြေ ကြား၏။တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌။ ဝိဝနေတိ၊ဝိဝနေဟူသည်ကား၊ အရုညေ၊ တောင်၌၊အာရာမရုက္ခာနိစာတိ။ အာရာမရုက္ခာနိစဟူသည်ကား၊အာရုမ ဟူတော၊ ဒေရောမ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရုက္ခေ၊သစ်ပင်တို့ကို၊ အာရာမံက တွေ၊အရာမ်ပြု၍။တတ္ထ။ ထိုအရပ်၌၊ ရုက္ခေ၊သစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေသိ။ စိုက်ပျိုးခဲ့ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ သေ သံ၊ကြွင်းကျန်သော။ သဒ္ဒံ၊အသံ၊ရုံသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ သျှင်တည်း။ ။မဏိထူဏ ဝိမာန ဝတ္ထုနှာ။ မဏိထူဏ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၄-သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု။

သောဝဏ္ဏမယောပဇ္ဇတဿိဒန္တိ ဣဒံ။ သောဝဏ္ဏမယောပဇ္ဇတဿိ'ဟု သော ဤဝတ္ထု၊သည်၊သုဝဏ္ဏဝိမာန်၊သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု၊တည်း၊တသေးထိုဝတ္ထု၊ ၏ဦးပုဗ္ဗတ်ကို၊ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊အာဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊အနေကဝိဟာ၊အနေကဝိဟာမြို့၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။တေန သမယေ နု၊ထိုအခါ၌။ အညတရော၊တယောဇဉ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ သည်၊ သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ပသန္နော၊ကြည်ညိုဖြို့၊ ဝိဘဝ သမ္ပန္နော၊စည်းစိပ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊ ဝေသာ ဂါမသာ၊ထိုရွာ၏၊ ဒေ၊ဝိ၊ရေ၊အနီး၌၊အညတရသို့၊အဌတ်မရှိသောရေကို

ကပဇ္ဇတော။ ဦးပြည်းတောင်၌၊ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နံအလုံးစုံသော အခြင်း အရာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝသနာနှုန်ကြီးကို၊ နေတော်မူခြင်းအားလျောက်ပတ်သော၊ ဂန္ဓကုဋီ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကိုကား ရေတွေ့ဆောက်လုပ်စေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓကုဋီ၌ဘဂဝန်၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝသာပေနှောင်းနေတော်မူစေလျက်၊ သက္ကစ္စံ ရိုသေစွာဥပဋ္ဌာန်းလုပ်လျှောက်၏။ သယဉ္စာ ဝိမိသည်လည်း၊ နိယမေမြဲသော သီလ၊ သီလ၌၊ ပတ်၌တည်တော်လျက်၊ သုဝိသုဒ္ဓသီလသံဝရောဒီးလွန်ငင်ကြွယ်သော သီလကိုစောင့်စည်းခြင်း ရှိသည်၊ ဟုတ်သော်၊ ကြစ်ခဲ့၏။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနက်ပြည်၌နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တာ သ ထိုနတ်သားအား၊ ဂ၊ မ္မာနုဘာဝသံသူစက်၊ ကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်ကို ကောင် စွာပြုတတ်သော၊ နာနာရတနာ ရတနာ၏ဝိစာလသမုဒ္ဓလံ အထူးထူးသော တေနာရောင်တည်းဟူ၊ သောရောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့်တောက်ပသော၊ ဝိဝိဓဗ္ဗဝေဒိကာပရိက္ခိတ္တံ ဆန်းကြယ်သောပွတ်တိုင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဝိဝိဓပေါ်လာ လက်ဝှေ့ချပသော ဘီတံ၊ အထူးထူးပြန့်ပြာ ကောင်းမြတ်သော တန်ဆောင်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ သုဝိဘတ္တာ ဘိတ္တိထမ္ဘသော ပါနံ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော နံရံသည်တိုင်စောင်းတန်းလည်း ရှိထသော၊ အာ ဟုမ ရာမ ဏီယကံ၊ အ ရာမ်ဥယျာဉ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထသော၊ ကမ္ဗုနုပဇ္ဇတ ရမ္ဘိနီ၊ ရွှေတောင်၏ထိပ်အပြင်၌၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဒေသစေ၊ ရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရီ ဘုံ၊ စရဉ်ကို ရှုလည်ရှုသည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမာ ဂါထာ ဟိ၊ ဤ ဂါထာတို့ ဖြင့်၊ ပဒိုဝုန္ဓိ၊ မေး တော်မူ၏။ ၊

ဒေ ဝ ဘုတ္တ၊ နတ်သား၊ သော ဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ပဇ္ဇတ ထိပ်၊ တောင်ထိပ်အပြင်၌၊ သဗ္ဗတော ခ သိမ်း၊ သောအားတို့ဖြင့်၊ ပဘံ၊ လွန်းပ သောအရောင်ရှိသော၊ ဟေမ ဇာလ ပရိ ဗ္ဗန်း၊ ရွှေကွန်ယက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း အပ်သော၊ ကိုက်ကိုဘာ ခ ဘာ ပ ပ ပ

ကောမေဂ္ဂ၁ယားဝသုတာသုသော။အံ့သြယာ၊အမြောင်ခ်ိန်၊သတ္တရတာနာနိ၊ရတာ
နာသုနစ်ပါးတို့ကင်း၊ နိဗ္ဗိတာ၊ကံသည် ဘုန်းဆင်းအပ်ကုန်၏၊ ၊ဝေဠုရိယ
သုဝဏ္ဏသဏ္ဌာန်ကောက်မျက်ရွဲ ရွှေစင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗလိကာရူပိ
ယသဏ္ဌာန်၊ ဗန္ဓနေစင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မသာရဂလ္လမုတ္တာဟိစ၊ပတ္တမြား
ပြောက်ပုလဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဟိတက်မဏိဟိစ၊ပတ္တမြားနီတို့
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိတာ၊ဘုန်းဆင်းအပ်ကုန်၏၊ ၊စိတ္တြာ၊ ဆန်းကြယ်
သော၊မနောရုမာ၊ရွှေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ဝဏ္ဏမိ၊ပြေသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တတ္ထ၊
ထိုဗိမာန်၌၊ ရတောဂ္ဂိ၊သည်၊ နဥ္စဒ္ဓံသဘိ၊အထက်သို့မတက်၊နိဗ္ဗိတာ၊ဘုန်
းဆင်းအပ်ကုန်သော၊ ပိတာ၊ရှေသောပတ္တမြား၊အဆင်းရှိကုန်သော၊ဂေါပါ
နသိ၊ဏာ၊ အခြင်အပေါင်းတို့သည်၊ ကူဠံ၊ရတနာဖြင့်ပြီးသော အချက်
ကို၊ဝေရေ့ဇ်၊ဟောင်ကုန်၏၊ ၊တာသု၊ထိုဗိမာန်၏၊စတုရောဒိသာ စတု
ဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ စတ္တာရိ၊လေးသွယ်ကုန်သော၊သောပါ
နာနိ၊ စောင်းတန်းလှေခါးတို့ကိုလည်း။ နိဗ္ဗိတာ၊ဘုန်ဆင်းအပ်ကုန်၏၊တံ၊
ထိုဗိ၊မာန်သည်၊နာနာရတနဂဏ္ဍတိ၊အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်ပြီးကုန်
သောအိပ်ရာခန်းဝိုက်တို့ဖြင့်၊ အာဒိစ္စော၊နေလုလင်ကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊
တောင့်တယ်၏၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဗိမာန်၌၊ ဝိဘတ္တာ၊ဝေဘုန်အပ်ကုန်သော၊ဘာ
ဂသော၊အာတို့အား၊ဖြင့်၊ဗိတာ၊နှင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ စတာသော၊လေး
ချောင်းကုန်သော၊ဝေဒိယာစ၊ပွတ်တိုင်တို့သည်လည်း။ဒဿနမာနာ၊ထွန်းပ
ကုန်လျက်၊ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊စတုရောဒိသာ၊အရပ်လေးမျက်နှာ
တို့ကို၊ အာဘာန္တိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ၊ပဝေ၊ မြတ်သော၊
တာဠိ'ဝိ၊ဝနေ၊ ထိုဗိမာန်၌၊မဟာပဒုသော၊ဟုတ်သော အကောင်အဝါရှိသော၊
ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊ဥဒယဇ္ဇုနာ၊တက်သစ်သော၊ဘာဂရုမာဇာတ၊
နေလုလင်ကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏေန၊အကောင်အဆင်းဖြင့်၊ အတိရောစတိ၊ သာလွန်
၏တောင့်တယ်၏၊ ၊ဇာဒ်ဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ တော၊သင်နတ်သား၏၊ ဒါ
နသာ၊ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊အကျိုးလော၊အထေး။ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊သီ
လသင်ဝါပန၊သီလကုသိုလ်ကံ၏မူလည်း၊ဗလံ၊အကျိုးလော၊အထော၊ထို
သို့မဟုတ်မူ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိဒ္ဓသ၊လက်ဆုပ်ကိုချိုခြင်း၏မူလည်း၊ဗလံ၊အကျိုး
လော၊ပုဏ္ဏော၊မေးအပ်သော၊တို့၊သင်နတ်သားသည်။တံ၊ထိုအကြောင်း
ကို၊မေ၊ဗုဒ္ဓ၊အား။ အက္ခာဟိ၊ဖြေကြားတိုလော၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏော၊မေးတော်
မူ၏။ ။

သောဝိ။ထိုနတ်သားသည်လည်း၊တ သား၊ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဗုဒ္ဓမာတိဂါထာဟု၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။ သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍။ (၀)၊ ဣဒံဝတ္ထု။ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကဝတ္ထုသ။ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝတ်။အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အနုကဝိနဿတိ၊အနုကဝိနဿတိ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သေဟိ၊ပါဒိဥစ္စာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ပါဟိကိ၊လက်တို့ဖြင့်။ တံတံကိစ္စံ၊ထိုထိုသို့သောကိစ္စကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ဗုဒ္ဓသ။ခပ်သိမ်းသော တရား၊တို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊အာဒိစ္စဗန္ဓုနှင့်နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူ၊သော။ သတ္တုနှင့်၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ။ဝိဟာရံ။ကျောင်းကို၊ကာရေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ၏။ ။ တတ္ထ။ ထိုအနုကဝိနဿတိ၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ဝိပ္ပသန္နေန၊အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုခြင်းရှိ၊သော၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗဏ္ဏံ သာကိုလည်း ကောင်း၊မာသဗ္ဗ၊ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ပစ္စယ၊ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိလေပနဗ္ဗ၊နံ့သာပြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဗ္ဗ၊ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ သတ္တုနှင့်၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မယ်၊တပည့်တော်သည် ဣဒံ၊ဤကောင်းမှု၏အကျိုးကို။ လဒ္ဓံ၊ရအပ်၏၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ နန္ဒနေ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဣဒ္ဓလောကေ၊ ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဝသံ၊အလိုသို့၊ဝတ္တေမိ၊လိုက်စေနိုင်၏။ နာနာဒိဗ္ဗဂဏယုတော၊အထူးထူးသောဌာနာမျိုးတို့၏အပေါင်းနှင့်ယှဉ်သော။ ရမ္မေ။နေ့လျှော်ဘွယ်ရှိသော၊ နန္ဒနေ။ နန္ဒနအမည်ရှိသော။ ဝနေ၊ဥယျာဉ်တောဝ၌လည်း၊ နစ္စဂီတေဟိ၊ ကခြင်းသီချင်းဌီလိမ္မာကုန်သော။ အစ္ဆရာဟိ၊နတ်သမီးတို့သည်၊ ဝုဏ္ဏတော၊ ခြိုရံအပ်သည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍။ ရမ္မာမိ၊နေ့လျှော်ခြင်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထ။ တိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗဘောပဘာန္တိ။ သဗ္ဗ။တာပဘာ ဟူသည်ကား၊သဗ္ဗဘာဝေဟိ။ခပ်သိမ်းသောအတို့ဖြင့်။ ပဘာသန္တိ'ထွန်းလင်းသောအရောင်ရှိသော။ ပဘာမဗ္ဗနကံ။ ထွန်းလင်းသော အရောင်ကိုယ်တိုတတ်သော။ ကိုက်ကိုကဓာလကပ္ပိတာ၏။ ကိုက်ကိုကဓာလကပ္ပိတံ'ဟူသည်ကား။ ကပ္ပိတကိုက်ကိုကဓာလ်။ ဖွဲ့ချည်အပ်သောရွှေ၁ခြုကွန်ယက်လည်းရှိ၏သော။ ။သဗ္ဗေဝေ၊ရိယမယာတိ။ သဗ္ဗေဝေ၊ရိယမယာဟူ

သည်ကား၊သမ္ဗေဿ ဟု၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသည်တိုင်တို့သည်၊ ဝေဠုရိ
ယမဏိမယာ၊ပတ္တမြားကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့်ပြီးကုန်၏။ တတ္ထပန၊ထိုသည်
တို့၌ခဲ့ကား ကေမေကာယ အံသိယာတိ၊ ကေမေကာယ အံသိယာဟူသည်
ကား၊အာဠံသေသု၊ရှစ်မြောင့်ရှိကုန်သော၊ ထမ္ဘေသု၊သည်တိုင်တို့၌၊ ကေ
ကသ္မိံ အံသဘာဂေ၊တခုတခုသောအမြောင့်အတို့၌၊ရတနာသတ္တနိမ္မိတာ
တိ၊ ရတနာသတ္တ နိမ္မိတာ ဟူသည်ကား၊ သတ္တရတနာနိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
သောရတနာတို့ကို၊ကမ္မနိမ္မိတာနိ၊ ကံသည်ဘန်ဆင်းအာဝ်ကုန်၏၊ ကေ
ကောအံ သေ၊တခုတခုသောအမြောင့်သည်၊သတ္တရတနမယော၊ရတနာ
ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်ပြီး၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဠ္ဌေ၊အနက်တည်း၊ ၊
ဝေဠုရိယ သုဝဏ္ဏသဿတိအာဒိနာ၊ ဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏသ ဤသို့အစရှိ
သောပါဠိဖြင့်နာနာရတနာနိ၊အထူးထူးသေါရတနာတို့ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏
တည်း။ထိုပါဠိ၌၊ဝေဠုရိယ သုဝဏ္ဏသဿတိ၊ဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏသဟူသည်
ကား၊ ဝေဠုရိယေနစ၊ပတ္တမြားကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့်ရင်း၊ သုဝဏ္ဏေနစ၊ရွှေဖြင့်
လည်းကောင်း၊နိမ္မိတာ၊ဘန်ဆင်းအာဝ်ကုန်၏၊ ဝိဝိတ္တာ၊ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊
ဣတိဝါ၊ဤသို့မူလည်း၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုဗ်၊ဤဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏသဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ကရ
ဏတ္ထေ၊ကရိယားအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိသောသဒ္ဒါတည်း။
ဗလိကာ ရုပိယသမာတိ ဣဒေါ၊ ဗလိကာ ရုပိယသမ ဟူသောဤပုဒ်
၌လည်း၊ ဣသေဝနယော၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ မသာရဂလ္လမုတ္တာဟိတိ၊မသာရဂလ္လမုတ္တာဟိဟူသည်ကား၊
ကဗခုမဏိဟိ၊ပတ္တမြားပြောက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊လောဟိတင်္ကမဏိ
ဟိတိ၊လောဟိတင်္ကမဏိဟိဟူသည်ကား၊ရတ္တမဏိဟိ၊ပတ္တမြားနီတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ၊နတ္ထုဒ္ဒံသတိရဟောတိ၊ နတ္ထုဒ္ဒံသတိရဟောဟူ
သည်ကား၊ မဏိမယာဘူမိကတ္တာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသောမြေရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊တဿိံ ဝိမာနေ၊ထိုဗိမာန်၌၊ဟေဝ၊ဖြူသည်၊နဥ္ဇဂ္ဂဠတိ၊အဃဏ်
သို့မတက်၊ ၊ဝေါပါနသိဂဏာတိ၊ဝေါပါနသိဂဏာဟူသည်ကား၊ဝေါပါ
နသိသမူဟာ၊ အခြင်အပေါင်းတို့သည်၊ ဝိတာတိ၊ ဝိတာဟူသည်ကား၊
ဝိတဝဏ္ဏာ ရွှေသောအဆင်းရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏမယာ၊စေ၊ရွှေအတိုဖြင့်ပြီး
ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဇုသဏရဂါဒိ မဏိမယာစ၊ ဇုသဏရဂစသော
ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးကုန်သည်လည်းကောင်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊အဠ္ဌော၊အနက်တည်း၊ ကူဋံ ဓာရေန္တိတိ၊ ကူဋံ ဓာရေန္တိဟူ

သည်ကား၊ သတ္တဝေတနမယ် ကဏ္ဍိကာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော အ
ချက်ကို၊ဝေဒေ၏၊ဆောင်ကုန်၏။ ၊နာနာရတနဂဏ္ဍေတိတိ၊နာနာရတန
ဂဏ္ဍေတိဟူသည်ကား၊ နာနာရတနမယောတိ၊ အထူးထူးသောရတနာတို့
ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ဩဝရကောတိ၊တိုက်ခန်းတို့ဖြင့်၊ ၊ဝေဒိယာတိ။ဝေဒိယာ
ဟူသည်ကား၊ ဝေဒိကာ၊ပွတ်တိုင်တို့သည်၊ စတသောတိ၊စတသော
ဟူသည်ကား၊စတူသုဒိသာသု၊အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊စတသော၊လေး
ချောင်းကုန်သော၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ သမန္တာစတုရောဒိသာတိ။ သမန္တာ
စတုရောဒိသာဟူ၍၊ အာဘာ၊ မိန့်ပြီ၊ ၊မဟာပဘောတိ၊ မဟာပဘောဟူ
သည်ကား၊ မဟာဇုတိကော၊များသောအရောင်ရှိ၏၊ ဥဒယန္တောတိ၊ဥဒ
ယန္တောဟူသည်ကား၊ဥဂ္ဂဆန္တော၊တက်လတ်သော၊ ဘာနုမာတိ၊ဘာနု
မာဟူသည်ကား၊အာဒိစ္စော၊နေလုလင်သည်၊ ၊သေတိပါဏိဘိတိ၊သေ
တိပါဏိဘိဟူသည်ကား။ကာယာဟရုံ၊ကိုယ်ဖြင့်ရွက်ဆောင်အပ်သော
ဝုညုံ၊ကောင်းမွက်ကို၊ပသဝန္တော၊ပွါးစေလျက်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပါဏိဟိ
လက်တို့ဖြင့်၊ တံတံကိစ္စံ၊ထိုထိုကိစ္စကို၊ ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊ ဝိဟာရံ
ကျောင်းကို၊ သတ္ထုနော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ ကာရေ
သိုံ၊ပြုစေခဲ့ဘူး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
တည်း။ အဆဝါ၊ တနည်းကား၊ သေတိပါဏိဘိတိ၊ သေတိပါဏိဘိဟူ
သည်ကား၊ တတ္ထအန္ဓကဝိန္ဒတိ၊ထိုအန္ဓကဝိန္ဒမြို့၌။ ဂန္ဓဗ္ဗဏ္ဍံသာကိုလည်း
ကောင်း၊မာလဗ္ဗပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယဗ္ဗပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း
ဝိလေပနဗ္ဗ၊ နံ့သာပြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇာဝေသေနစ၊ပူဇော်သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယထာကတံ၊ အကြင်အကြင် ပြုအပ်ပြီ
သော၊ဝိဟာရဗ္ဗ၊ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ဝိပွသန္နေန၊ကြည်ညိုစွာသော
စေတသာ၊စိတ်ဖြစ်၊ သတ္ထုနော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ အဒါသိုံ၊ပေးလှူပြီ
ပူဇေသိုံ၊ပူဇော်ပြီ၊နိယျာဒေသိုံ၊ဆောင်နှင်းပြီ၊ဣတိဝေ၊ဤသို့၊ ဣတိပါ
ဠိ၌၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ ၊တေနာတိ
တေနဟူသည်ကား။ ယထာဝုတ္တေန၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ကာ
ရကာဘူ၊တေန၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊တေနဝုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမွ
ကံကြောင့်၊မယ္ဟန္တိ၊မယ္ဟံဟူသည်ကား မယာ၊တပည့်တော်သည်၊ ဣဒန္တိ၊
ဣဒံဟူသည်ကား။ ဣဒံဝုညဖလံ၊ ဤကောင်းမှု၏ အကျိုးကို။ ဝါ၊တနည်း
ကား၊ဣဒံဒိဋ္ဌံအာဒိပတေယျံ၊ ဤနှတ်ခြင်းဖြစ်သောအစိုးရသည်၏ အပြစ်ကို
လည်း၊ရှုအပ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဝသံဝတ္တေမိတိ၊ ဝသံဝတ္တေမိဟူ၍၊အာ

ဟာ၊ဆိုပြီး နန္ဒနေတိ၊နန္ဒနေဟူသည်ကား၊ နန္ဒိယာ၊နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်သမိုင်းယာ၊နတ်ခွဲဖြစ်သောပြည့်ရုံခြင်း၏၊ဥပဒ္ဒနခန္ဓာနေ၊ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ဆုမသို့ ဒေဝလောကေ၊ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊တဏှာဝိ၊ထိုတာဝတိံ သာနတ်ပြည်တွင်လည်း။ ဝိသေသတော၊အထူးအား၊ဖြင့်၊ နန္ဒနေဝနေ၊နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ရေမြေဝေံရေမကိယော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး၊သောမြေလျော်ဘွယ်ရှိ သော၊ ဆုမသို့ နန္ဒနေဝနေ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ ရမာမိ၊မြေလျော်ရဏ်၏၊ ဤတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ယသံ၊ကြွင်းကျန် သောစကား၊ရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေव၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ သျှင်တည်း။ ၊သုဝဏ္ဏာရိမာနဝတ္ထုနှာ၊သုဝဏ္ဏာရိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၅-အမ္ဗပိမာနဝတ္ထု၊

ဥစ္စပိဒံမဂ်ိတ်ထူ၊ဟန္ဒိ ဆုဒံပိမာနံ၊ ဥစ္စပိဒံမဂ်ိတ်ထူ၊ကံပဟူသော ဤပိမာန ဝတ္ထု၊သည်။အမ္ဗပိမာနံ၊အမ္ဗပိမာနဝတ္ထု၊တည်း၊တသေ၊ထိုဝတ္ထု၏ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊အာဘယ်နည်း။ ၊ဘဂဝါ၊ဗြဟ်စ္စာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး၊ဖြစ်သော၊ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊အညတရော၊တယောက်သော၊ဒုဂ္ဂတပုရိသော၊သူဆင်း ရဲယောက်ျား၊သည်၊ ပရေသံ၊သူတပါး၏၏၊ ဘတ္တဝေတနဘောဇနော၊ထမင်း ရိက္ခာအလိုငှါအငှါးအရမ်းပြုလုပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အမ္ဗဝန်၊သရက် ဥယျာဉ်ကို၊ ရက္ခတိ၊စောင့်၏၊ သော၊ထိုယောက်ျား၊သည်၊ ဂေဟဒ်ဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အာရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဂိမ္ဗ သမယေ၊ နွေလအခါ၌။ သူရိယာတပသန္တတ္တော၊ နေ၏အပူဖြင့်ပူလောင် သော၊ ဥဏ္ဏာဝါလိကာနိဗ္ဗိုဒေ၊ သဲပူတို့ဖြင့်ခိုပ်စက်ခြင်းရှိသော၊ ဝိမ္ဗန္ဒ မာနမရိစိစာလဝိဏ္ဍတော၊တလျှပ်လျှပ်တုန်လှုပ်သောတံလျှပ်တို့၏အလျှံဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဘူမိပဒေ၊သ၊မြေအရပ်၌၊ တသာအမ္ဗာရာမသ၊ ထို သရက်ဥယျာဉ်တော၏၊အဝိဒူရေ၊အနီး၊ဖြစ်သော၊ ဂ္ဂေန၊ခရီး၊ဖြင့်၊သေဒ ဂတောနု၊ချွေး ၃ လိမ်း၊အလိမ်း၊ကပ်သော၊ ဂတ္ဂေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ဂဆ္ဆန်၊တ္ထြ သွား၊တော်မူသည်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ သဠ္ဟာတဂါရဝဝဗဟုမာနော၊ ကောင်း စွာဖြင်သောရှိသေခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသက်မိတ္တား၊

ချဉ်းကပ်၍၊ ဇော်ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ထား၏၊ ကိုံအာဟာ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။ဘဏ္ဍန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အယံစာမ္ပပရိဠာဟော၊ဤနွေအခါ ဌိုးဖြစ်သောမှုပန်ခြင်းသည်၊ မဟာ၊ ပြင်းထန်၏၊ အတိရိယ၊ အလွန်ကျင်၊ ပရိသမန္တာရုပေါရိယ၊ ပင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသကဲ့သို့၊ ဒိသာတိ၊ထင်၏၊ ဘဏ္ဍန္တေ၊အရှင်ဘုရား။သာဝ၊တောင်းပန်ပါ၏၊အယျော၊အရှင်ဘုရားသည်၊ အာနုဘဝံ၊ သနားခြင်းမြွှာကိုတော်မူသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဣမံအာမ္ဘာရာမံ၊ဤသရက်ဥယျာဉ်သို့၊ ပရိသိတ္ထာ၊ဝင်တော်မူ၍၊ ရဟာဇ်၊ တာဝတိံသာ၊ပရိသတ်ကဲ့သို့၊ ဝိသောဘိတ၊ပြီးတော်မူ၍၊ အညတရသ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အမ္ဘရုက္ခသ၊ သရက်ပင်၏၊မူလေ၊အနီးဌာ၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ၊

ပုန်၊တဘန်၊သောပုရိသော၊ထိုယောဂျားသည်၊ဘဏ္ဍန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နှာယိတုကာမာ၊ရေချို ခြင်းဌာအလိုရှိကုန်သည်၊ သစေအဏ္ဍ၊အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်မူကား၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ဣဒေါကူပတော၊ဤရေတွင်း မှ၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ဥဒ္ဓရိတ္မာ၊ငင်၍၊တုမှေ၊အရှင်တုရားတို့ကို၊ နှာပေသာမိ၊ ရေချိုးစေအံ့၊ ပါနိယဉ္စ၊သောက်ရေကိုလည်း၊ ဒဿာမိ။လှူပါအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ထား၏၊ ယေရောဝိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် လည်း၊တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဓိဝါသေသိ၊သည်း၏၊ သောပုရိသော၊ထိုယောဂျားသည်၊ဣဒေါကူပတော၊ရေတွင်းမှ၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္မာ၊ငင်၍၊ ပရိသာပေတ္မာ၊စစ်၍၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ နှာပေသိ၊ရေ ချိုးစေ၏၊ နှာပေတ္မာ၊ ရေချိုးပြီး၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊လက်ခြေတို့ကို၊ ဝေ ဝိတ္မာ၊ဆေးပြီး၍၊ နိသိန္နသ၊ ထိုင်နေသောမထေရ်အား၊ ပါနိယံ၊သောက် ရေကို၊ဥပနေသိ၊ကပ်၏၊ ယေရော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ပါနိ ယံ၊သောက်ရေကို။ ဝိဝိတ္မာ၊သောက်ပြီး၍၊ ပဒိပ္ပသဿဒ္ဓဒရထော၊ ငြိမ်းပြီး သော ဟူပန်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ တ သ ပုရိသ၊ ထိုယောဂျားအား၊ ဥဒကဒါနေစေ၊သောက်ရေကိုလှူခြင်းဌာလည်းကောင်း၊နှာပနေစ၊ချိုးရေ လှူခြင်းဌာ လည်းကောင်း၊ အနုမောဒနံ။ အပနိပနဝမ်းမြောက် စတုယ်ကို၊

ဝတ္ထာ။ပြောဟောချီ။ ပဏ္ဍိမိုးမဲကြွလေ၏။ အဝေးထိုအခါ၌။ သာဝရိသော။ ထိုယောက္ခမသည်။ စမ္ဘာတိတရားသား။ ဟူပန်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ ထေရဿ။ အာရုဏ်သာရိပုတ္တရာမမထေရ်အား။ စာမ္ဘပရိဗ္ဗာဟံ။ ဟူပန်ခြင်းကို။ ပဋိပဿသမ္ဘေသိ ဝတား ပြိန်းစေရပြီတကား။ မယာ။ ငါသည်။ ဗဟုံ။ များစွာသော။ ပုညံ။ ကောင်းမှုကို။ ပသုတံ တာ။ ဆည်းပူး အပ်ပြီတကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥဒ္ဒါနပိတိ သောမနဿံ။ ဖြန့်ဖြောသောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေသိ။ အဖန်ဖန်ဖြစ်စေ၏။ သော။ ဘိုယောက္ခမသည်။ အပရော ဝေ။ နောင်ကာလအတွင်း၌။ ကာလံကတ္တာ။ ရုတေ၍။ တာဝတိံသေသု။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌။ ဥပပဇ္ဇိ။ ဖြစ်၏။ တံ။ ထိုနတ်သားကို။ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော။ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ။ ချဉ်းကပ်၍။ ဥစ္စမိဒံ(ပ)ပဘာသတိ။ ဥစ္စမိဒံ(ပ)ပဘာသတိ။ ဟု၍။ ဣမာ ဂါထာ။ ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ ကတပုညံ။ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကို။ ပုစ္ဆိ။ မေးတော်မူ၏။

မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တ။ နတ်သား။ မဂ်ဝိ ဝုဏံ။ ပတ္တမြောက်သည်တိုင်ရှိသော။ တေ။ သင်နတ်သား၏။ ဣဒံ ဝိမာနံ။ ဤ ဗိမာန်သည်။ ဥစ္စံ။ မြင့်၏။ တာဝ။ ထိုဗိမာန်၏။ ပမာဏံ။ အတိုင်းအရှည်သည် သမန္တာ။ တော။ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဒ္ဝါဒသ ယောဇနာနိ။ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့ သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဠုရိယမယာ။ ကျောက်မျက်ရွဲသည်တိုင်ရှိကုန် သော။ ဥဗ္ဗာရော။ ပြိန်ပြောကုန်သော။ သတ္တသတော။ ခုနစ်ရာအတိုင်း။ ဥဿိတာ ကုန်သော။ ကူဋာဂါရာ။ ရုလစ်မွန်ချွန်တို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တာသံ တာသံ ဘုဇ္ဈယံ။ ထိုထိုမြေအရပ်၌။ ရုစိတဂ္ဂတာ။ နှစ်သက်ဝွယ်ရှိသော ရွှေပျဉ်ချပ် တို့ဖြင့် ခင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ သုဘာ။ တင့်တယ်သော မြေအာဋ္ဌိရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ တတ္ထ။ ထိုဗိမာန်၌။ တံ။ သင်နတ်သားသည်။ အာဇ္ဇသိ။ နေ၏။ ဂန္ဓပါနံ။ အနံ့ရှိသော အရေပျော်ကို။ ဝိဝေသိစ။ သောက်လည်း သောက်၏။ သုဒ္ဓ ဘောဇနံ။ စင်ကြယ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ခါဒသိစ။ သုံးလည်း သုံးဆောင်၏။ ဝဋ္ဋ။ ချိုသော ဘာဝအသံရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗာ။ နတ်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဏာ။ စ။ စောင်းတို့သည်လည်း။ ပဝဒန္တိ။ မြည်ကုန်၏။ ဣဒေ။ ဤဗိမာန်၌။ ဒိဗ္ဗာ။ နတ်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ရတ္ထာ။ ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိကုန်သော။ ပဿ။ ငါ့ပါး ကုန်သော။ ကာ ဓဂုဏာ။ ကာမဂုဏ်ဘို့သည်။ ဝိဇ္ဇန္တိ။ ရှိကုန်၏။ သုဝဏ္ဏ ဆန္ဒ ရွှေတန်ဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ နဋဂီတ။ နတ်သို့ တို့သည်လည်း။ နုမ္ဗန္တိ။ ကခြေကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာ ဝ။ ကြီးသောတန်ခိုး

အာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝပုတ္တ၊နှာ်သား၊ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့် တော်သင်နှာ်သားအား။ ဟောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ငဏ္ဍော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ဖောတော်ဖြစ်သနည်း(ပ)၊ ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ် ကံကြောင့်၊တော်သင်နှာ်သား၏၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိပ်း ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်း တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊နှုတ်၊ဤသို့၊ပုန္ဓိ၊မေး၏၊ ၊

သောဒေဝပုတ္တော။ထိုနှာ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍(ပ)၊နှုန်ဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ယသကမ္မသ၊အ ကြောင်းကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏(ပ)၊ ဘိက္ခု။ရှင် ရဟန်း၊ဂိမ္ဗာနုံ၊ နွေလတို့တွင်၊ပန်ဆို့မေမာသော၊ အဆုံးဖြစ်သောဝါဆိုလဆန်း ဒိဝက်ရေးနေမင်းသည်၊ပတာပေနှင့်၊အလွန်ပူစဉ်၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏ ဘဝကော၊ အခစားလုပ်သော၊ ပေါ်သော၊ ယောက်ျား၊သည်၊အမ္မာရာမံ၊ သရက်ဥယျာဉ်ကို၊ အာသိန္ဓတိ၊ရေသွန်းလောင်း၏၊ ၊အထူးထိုအခါ၌ သာဂိုဝုတ္တော်တို၊ သာဂိုဝုဘုရားဟူ၍၊ ဝိဿုတော၊ ထင်ရှား၊သော၊ဘိက္ခု။ ရဟန်း၊သည်၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်။ အကိလန္တောဝ၊ မပင်ပန်းသော်လည်း၊ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်။ ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်း၊သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေနမဇ္ဈန်၊ထိုခရီးဖြင့်၊အဂမာ၊သွား၏။ဒုတိ၊ထိုအခါ၌၊အမ္မသိန္ဓကော၊ သရက်ဥယျာဉ်ကိုရေသွန်းတတ်သော၊ ပေါ်သော၊ယောက်ျား၊သည်၊အာ ယသ္မန္တံ၊ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊တန္တု၊ထိုရှင်သာဂိုဝုဘုရားမထေရ် ကိုလည်း၊ဒိသွာန၊မြင်၍၊ဘဒ္ဒန္တေ။အရှင်ဘုရား၊သာဝုအာယသာစာရိ၊တောင်း ပန်ပါ၏၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊တံ။အရှင်ဘုရားကို၊နှာပေယျံ။ရေချိုးပါ စေအံ့၊ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား၊ယံ၊ အကြောင်းရေချိုးစေခြင်းသည်၊ မမ၊တပည့် တော်၏၊ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်။ အသဘာဝေယျ။ ဖြစ်သေရာ၏၊နှုတ်၊ဤသို့၊ အာဝေါစ၊လျှောက်ထား၏။ ဘိက္ခု။ရှင်ရဟန်း၊ သောစ၊ထိုရှင်သာဂိုဝုဘုရာသည်လည်း၊တသေမေ၊ထိုတပည့်တော်အား၊ အာနုကမ္ပာယ၊အစဉ်သနား၊သဖြင့်၊ ပတ္တစီဝရံ၊သင်္ဃာ်သက်နှံ့ကို၊ နိက္ခိပိ၊ ချတား၏။ ကေစိဝရော၊ ခါ၊ဝတ်သက်နှံ့ တထည်သာ ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ရုက္ခမူလတွင်၊သရက်ပင်၏အနီး၌၊ ဆာယာယ၊အရိပ်၌၊နိသိဒိ၊ထိုင် နေ၏၊ပဿန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊နရော၊ယောက်ျား၊သည် ရုက္ခမူလတွင်၊သရက်ပင်၏အနီး၌၊ဆာယာယ၊အရိပ်၌၊ကေစိ၊ဝရံ၊ခါ၊ဝတ် သက်နှံ့တထည်သာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေသော၊ တန္တု၊ထိုအရှင်

သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကိုလည်း၊ အဆွေနှ၊ ကြည်လင်စွာသော၊ ဝါရိနှာ၊ မေဖြင့်နှာပယိ၊ ရေချိုးစေ၏။ ၊ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊သော၊ထိုဥယျာဉ်စောင့်ယောက်ျား သည်၊အမ္ဗောစ၊ သင်္ဂေါပင်ကိုလည်း၊ သိတ္ထော၊ ခြေဖြင့်သွန်း အပ်ပြု၊သမင်ကောစ၊ရဟန်းကိုလည်း၊နှာဝိတော၊ရေချိုးစေအပ်ပြု၊မယာစ၊ ငါသည်လည်း၊အနုပုဂ်ံ၊မျှားစွာသော။ ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ပသုတံ၊ဆည်း ပူ၊အပ်ပြု၊ဣတိမနသိ၊ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံ့ပြု၍၊ပိတိယာ၊ပိတ်ဖြင့်၊အတ္တနော၊ ပိပ်ပ၏၊သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ကာသံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗဟေတိ၊ နှံ့စေခဲ့ဘူး၏၊ ၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တာယစာတိ ယာ၊ထို သင်္ဂေါဥယျာဉ်စောင့်ယောက်ျား၊ဖြစ်သော ဘဝန္ဓ။ကြောက်၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော။ တဒေါကမ္မံ၊ ထိုကံကိုသာလျှင်၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ဘေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မာနုသံ၊လူ၌ဖြစ် သော။ ဒုဟံ၊ကိုယ်ခန္ဓာကို၊ပဟာယ။စွန့်ပစ်ရသည်ရှိသော်၊နန္ဒနံ၊နှစ်သက် ဖွယ်ဖြစ်သော၊ဒေဝလောကံ၊ဤတာဝတိ သာနတ်ပြည်၌၊ဥပပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ နာနာဒိဇဂဏာယုတေ၊ အာဝု.ထုံ၊သောဌက်အ ပေါင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝုမ္မေ၊မြေလျှောစေတတ်သော၊ နန္ဒနေ၊နန္ဒနအမည်ရှိ သော၊ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တောတို့လည်း၊ နန္ဒဂိတေ၊ဟိ၊ ကခြင်းသီချင်းခွဲလိမ္မာ ကုန်သော၊အာ၊ဆွဲရာဟိ။ နတ်သမီး၊အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပုဝ့ကျွေ်တော၊ခြံရံအပ် သည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ရမာမိ၊ မြေလျှောရေ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့။သောဝိ၊ထိုနတ် သားသည်လည်း၊တာ သား၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဣမာ ဘိဂါ ထာဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား၏၊ ၊

တဏ္ဍုံ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဂိမှာနံ၊ပဋ္ဌိမေ၊မာ သော်၊ဂိမှာနံ၊ပဋ္ဌိ၊မေ၊မာ သော်ဟု သည်ကား။အာသဒ္ဓိ၊မာ သော်ဝါ ဆိုလတ္တံ့ ပဝါ၊ပေ ဣတိ ဟု သည်ကား။အာ ဘိ ဝိ ယ၊အလွန်လျှင်၊ဒိ ပေ ဣ၊ဟု စည်း။ သဗ္ဗ သော။ အာ ချင်း၊ခပ် သိမ်း၊ဥဿုံ၊အပ္ပကို၊ဝိ သ ဒ္ဓ ဣ၊လွတ်စည်း၊ ဣ၊ဟ ဘိ အ ယံ၊ ဤ သည်ကား၊အ ဆွေ၊ အနုက်တည်း။ ဒိ ဝ ဂ် ဧ ဝ ဟိ၊ ဒိ ဝ ဂ် ဧ ဝ ဟု သည်ကား။ ဒိ ဝ ါ ဂ ဧ ၊ နေ မင်း သည်း ဝါ၊ တ နည်းကား။ အ ယ ဝေ ဝ ၊ ဤ ဒိ ဝ ါ ဂ ဧ ဟု သော ပါ ဌ် သည် သာ လျှင်။ ပါ ဌ ၊ ပါ ဌ် ခ ုင်း တ ည်း။ အ ာ သ ိ ဒ္ဓ တ ိ တ ိ။ အ ာ သ ိ ဒ္ဓ တ ိ ဟု သည်ကား။ သ ဒ္ဓ တ ိ ၊ သ ္ဂ န် း လ ော င် း ၏ ။ အ ဂ ာ ရ ေ ၊ အ ဆ ဆ ရ ာ သ ည် ၊ နှ ိ ပ ါ တ မ ဏ္ဍ ံ ၊ နှ ိ ပ ါ တ် ဖ ျ ာ သ ာ တ ည် း ။ အ မ္ဗ ရ ဏ ္ဍ မ ှ ု လ ော သ ု ၊ သ ရ က် ပ င် ရ င် း တ ို့ ၌ ၊ ရ ဝ ံ ၊ ဒ ေ ဗြ မ ပြ ေ တ ် ၊ သ ိ ဒ္ဓ တ ိ ဇ ယ ယ ေ သ ာ ် ဂ ရ ော ဓ ိ ၊ ရ ေ ခ ွ န် း လ ော င် း ခြ င် း ကို ပြ ု ၏ ၊ ဆ ု တ ိ အ ယ ံ ၊ ဤ သ ည် ကာ ။ အ ဆွ ော ၊ အ နု က် တ ည် း ။ အ ာ သ ိ ဒ္ဓ ယ ာ ဝ ိ ၊ အ ာ သ ိ ဒ္ဓ ယ ဟု ၌

လည်း၊ပါ၌ဟော၊ပါ၌ရှိသေး၏၊ သိဒ္ဓိဟူ၊သွန်းလောင်းပြု၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဘွယ်၊အနက်တည်း။အသိဠာဟန်စီ၊အသိဠာတံဟူ၍လည်း၊ပဋ္ဌန်ရှာကိုးနှင့်၏၊ ပဓေသံ၊သူတပါးတို့၏၊ ဘဝေ၊ကား၊ ဒေဝါးဒေးရမ်းလုပ်သော၊ ပေါ်သော၊ယောက်ျား၊သည်။ဟုတ်ကား၊ဖြစ်၍၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အတံ၊တပည့်တော်သည်၊ အမ္မာရာမံ၊သရက်ဥယျာဉ်ကို၊အသိဒ္ဓိ'၊သွန်းလောင်ပြု၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဘွေး အနက်တည်း။ ။ဟေနာတိ၊ တေနဟု သည့်ကား၊ ယေနဒိသာဘာဂေန၊အကြင်အရပ်မျက်နှာအတွက်ဖြင့်၊ သော အမ္မာရာမော၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ အဂမာအဂန္တွာ၊ သွားပြီ၊ အကိလန္တော၀ေ၀ေတာသာတိ၊ အကိလန္တော၀ ဝေတာသာဟူသည့်ကား၊ ဝေတောဒုက္ခသ။စိတ်ခဏ်မှီသောဆင်းရဲကိုမရွေ့နေ၀။မက်ဖြင့်သာသျှင်၊ ပဟိနတ္တာ၊ပယ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊အကိလန္တော၊မပင်ပန်းသည်၊သမာနော၀ိ။ဖြစ်သော်လည်း ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ကိလန္တော၊ပေါ်၊ပင်ပန်းခြင်း၊သ၊တောရှိသည်၊ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၍၊တေနမရွေ့နှ၊ထိုခရီးဖြင့်၊အဂမာ၊ကြွတော်မူပြု၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အမ္မသိဠူကော၊ သရက်ပင်ကိုအခစား ရှေ့သွန်းလောင်း သော၊ယောက်ျား၊သည်၊ ဟုတ်ကား၊ဖြစ်၍၊ အ၀ေါစံ၊လျှောက်ထား၊ပြု၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ နဟာသိတုကာ မော၊ရေသပ္ပါယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ကေစိ၀ရော၊ခါး၀တ်သက်နှံ့တထည်သာ ရှိသည်၊ဟုတ်ကား၊ဖြစ်၍။ နှဲသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါ ယော၊အလိုတည်း။ ။ဣတိတိ၊ဣတိဟူသည့်ကား၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊အမ္မောစ။ သရက်ပင်ကိုလည်း။ သိဏ္ဍော၊ရေသွန်းလောင်းရပြီ။ သမ၀ေါ၀စ၊ရေ၀ာန်း ကိုလည်း ၊နှာ၀ိတော၊ရေချို၊စေရပြီ၊မယာစ၊ငါသည်လည်း၊အနုဇာတ်၊ဖျား ဓွာ၊သား၊ပုညံ၊ကောင်းမှု၊ကို၊ ပသုတံ၊ဆည်းပူး၊ခဲ့ပေပြီ၊ ကေ၊နေ၀ပယော ဝေန၊တရုတ်သော လုံ့လ၊ပယောဂဖြင့်သာလျှင်၊ တိ၀ိ၊ဝေ၊အဏ္ဍော၊ သုံးပါး သော၊အကျိုး၊ကို၊သာ၊မိ၊တော၊ပြီး၊စေ၊အပ်ပြီ၊ဣတိ။ဣတိ သို့၊ဣမိနာ၊အာကာ၊ရေ နှ၊ဣတိ သို့သော အခြင်း၊အရာ၊အား၊ဖြင့်၊ ပ၀ဏ္ဏာယ၊ဖြစ်သော၊ပိတိယာ၊နှစ် သက်ခြင်း၊ဖြင့်၊ သော၊ပုရိ၊သော၊ ထိုယောက်ျား၊သည်၊ အဏ္ဍနော။ဖိပိ၏ သဗ္ဗကာ၊ယံ။ ကိုယ်အလုံး၊ကို၊ ဖရတိ၊ပြန့်နှံ့ပြီ၊ နိ၀ေ၊ရှိ၏ဗုဒ္ဓံ၊ အခြား၊မလပ် တစ်တည်း၊ပြန့်နှံ့သည် ကို၊ ကရောတိ၊ပြုပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ စ၊ဆက်၍ဆိုဦး၏ ၊ တေ ဤ၀ရုတ်ဟူ

သောသဒ္ဒါသည်၊အဝတိတ္ထေ၊အဝတိတ်အနက်၌၊ဝတ္ထုမာနဝစနံ၊ဝတ္ထုမာန် ဖြစ်တတ်သည်။ ဖရိတိ၊ဖြန့်နှံ့ပြီ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက် တည်း၊ ၊တဒေဝတ္ထေကံကမ္ဘန္တိ၊ တဒေဝတ္ထေကံကမ္ပံ ဟု သည်ကား။ ဗြောက်ဝေ၊ ဤအတိုင်းအရှည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပါနိယဒါနမတ္တ ကား၊ရေကိုလှူခြင်းမျှဖြစ်သော၊ တံကမ္ပံ၊ထိုကံကို၊ အကာသိ၊ပြုပြီ၊တာသံ ဇာတိယံ၊ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ တာယ၊ထိုရေလှူသောကောင်းမှု၊ အညံ၊ တပါး၊သော ကောင်းမှုကို၊ နာနုဿရာမိ၊မမှတ်မိ၊ ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အလိုတည်း၊ သေသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကားပေါ် သည်၊ ဝဏ္ဏနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဟိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ အမ္ဗဋိမာနဝတ္ထုနှာ၊ အမ္ဗဋိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တာဝဂ်-၆-ဂေါပါလဝိမာနဝတ္ထု၊

ဒိသ္မာနဒေဝံပဋိပုစ္ဆိတိဘ္ဘုတိဗ္ဗဒဝိမာနံ၊ ဒိသ္မာနဒေဝံပဋိပုစ္ဆိတိဘ္ဘုဟု သောဤဝတ္ထုသည်၊ဂေါပါလဝိမာနံ၊ဂေါပါလဝိမာနဝတ္ထုတည်း။တသ္မာ၊ ထိုဝတ္ထု၏ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကား၊ဒေဝဘယ်နည်း၊ဘဂဝါ၊ဗြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ရာဇဂဟ ဝါသီ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော၊ အညတရော၊တယောက်သော၊ ဂေါပါလ ကော၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ ပါတရာသဏ္ဌာယ၊ နံနက်စာ စားချိန်ဖြစ် သော၊ဝေလာယ၊အခါ၌၊ဗိုလေသိကာယ၊ပုဆိုနွမ်းဖြင့်၊ပုဒုမ္ဘနွယ်ကုမ္ဘာသံ၊ အထုပ်ဖွဲ့အပ်သောမယောဇံ့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ နဂရတော၊မြို့မှ၊နိက္ခ မိတ္တာ၊ထွက်ခဲ့၍၊ဂါဝိနံ၊နွားတို့၏၊ စရဏဋ္ဌာနဘူတံ၊သွားရောဌာနဖြစ်၍ဖြစ် သော၊ဂေါစရဘူမိ၊ကျက်စား၊ရာမြေအရပ်သို့၊ သမ္ပာပုဏိ၊ရောက်၏၊တံ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၊ကို၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊အာရှင်မဟာမောဂ္ဂ လာန်သည်၊ ဣဒါနေဝ၊ယခုအခါ၌သာလျှင်၊အယံ၊ဤနွားကျောင်းသားသည် ကာလံ၊သေခြင်း၊ကို၊ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ မယ္ဟန္ဒ၊ငါအား၊လည်း၊ ကုမ္ဘာ သံ၊မယောဇံ့ကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ် ပြည်တို့၌၊ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊တသ္မာ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏၊ သဒ္ဓိပ်၊အနိုးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊

သော၊ထိန္ဓားကျောင်းသားသည်။ ဝေလ၊ဆွမ်းစားချိန်အခါကို၊ကြွလော
ကေတွား၊ကြည့်၍၊ထေရသ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ကုမ္ဘာသံ
မယောမှုံ့ကို။ဒါတုကာမော၊လှူခြင်းဌာနအလိုရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ။
တေနစသမယေန ထိုအခါ၌လည်း။ ဂါဝိယော၊ နွားအပေါင်းတို့သည်၊မာ
သခေတ္တံ၊ပဲကြီးခင်းသို့။ ပဝိသန္တိ၊ဝင်ကုန်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊သောဂေါ
ပါလကော၊ ထိန္ဓားကျောင်းသားသည်၊ကိုယ်အယ်ရှိနည်း၊ ထေရသ၊အရှင်
မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ကုမ္ဘာသံ၊မယော၊ မှုံ့ဂဲ့၊ဒုဒေယျံနူခေါ၊လှူရ
ဦးမည်လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဂါဝိယော၊နွား၊တို့ကို။ မာသ
ခေတ္တတော၊ပဲကြီး၊ခင်း၌၊ နိဟရေယျံနူခေါ၊ထုတ်ရကုန်ဦးမည်လော၊ဆုတိ၊
ဤသို့။ စိ၊နန္ဒသိ၊ကြို၏၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊ အသ၊ထိန္ဓားကျောင်းသား၏။
မာသသာမိကာ၊ ပဲကြီး၊ခင်း၊အရှင်တို့သည်။ မံ၊ငါ့ကို၊ယံ၊အကြင်အမှုကို၊
ဣဆတိ၊ပြုခြင်း၌၊အလိုရှိကုန်၏၊တံ၊ထိုအမှုကို၊ကရောန္တု၊ပြုလေစေကုန်၊
ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဂတောပန၊ကြွသွားခဲ့သည်ရှိသော်ကား၊ ကုမ္ဘာသဒါ
ဒန္ဓရာယော၊ မယောမှုံ့ကိုပေးသ၊ခြင်း၏အန္ဓရာယ်သည်။ မေ၊ငါ့အား၊သိ
ယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဟန္ဒ၊ယခု၊အာဟာ၊ငါသည်၊ပဌမံ၊ရှေးဦး.စွာ၊ အယျသ၊အ
ရှင်ကောင်းအား၊ ကုမ္ဘာသံ၊မယောမှုံ့ဆွမ်းကို၊ဒသာမိ၊သူဦးခုံ၊ဆုတိ၊ဝေါ
ဤသို့သောအကြံသည်။ အ၊ဟာသိ၊ဖြစ်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့ကြံပြီး၍။ တံ၊ထို
မယောမှုံ့ကို။ ထေရသ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဥပနေသိ
ကပ်လှူ၏၊ထေရော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊အနုကမ္ပံ၊အစဉ်
သနားသည်ကို၊ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍၊ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊သံတော်မူ၏။ ။

အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိန္ဓားကျောင်းသားကို၊ဂါဝိယော၊နွား၊တို့ကို၊နိဝတ္တေ
တုံ၊ပြန်စိမ့်သောဌာ၊ပရိသယံ၊ဘေးရန်ကို၊အနောလောကေတွား၊ မကြည့်
မူ၍၊ ဝေဝေန၊လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ ဥပဓာဝန္တံ၊ ပြေးလေသည်ရှိသော်၊
ပါဒေန၊ခြေဖြင့်၊ ဗုဇ္ဈော၊ထိခိုက်အပ်သော။ အာသီဝိသော၊ လျှင်သောအ
ဆိပ်ရှိသော၊မြွေသည်၊ ခုံသိ၊ကိုက်၏။ ထေရောပိ၊အရှင်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်
မထေရ်သည်လည်း၊တံ၊ထိန္ဓားကျောင်းသား၊ကို၊အနုကမ္ပမာနော၊ အစဉ်
သနားသည်ဖြစ်၍၊တံ၊ကုမ္ဘာသံ၊ထိမယောမှုံ့ကို၊ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ဘုဉ်းပေးခြင်း
ဌာ၊အာရုတိ၊အား၊ထုတ်၏။ ဂါဝိယော၊နွား၊တို့ကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ပျံနှစ်စေ၍
အာဂတောလ၊သော်၊ဂေါပါလကော၊ဝ၊နွား၊ကျောင်းသား၊သည်လည်း၊ကုမ္ဘာ
သံ၊မယောမှုံ့ကို၊ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ဘုဉ်းပေး၊သော၊ထေရံ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
မထေရ်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညြိသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ

ဖြစ်၍ဥဒ္ဒေါရုံးပြန်ပြောသော၊ ဝိတိသောမနဿံနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ကိုပေါ့ပိုသံဝေဒနေကြောင့်၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တာဝ ဒေဝ၊ ထိုးကန်ခဲ့သောလျှင်၊ အသ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏။ သကလသရိရံ၊ ကိုယ်အလုံး ကို၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ အဏ္ဏောတ္ထရိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ ရဟတ္တမေဝ၊ တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဝေနှ၊ အပ်ဟုနှ ဖြင့်၊ ဝိသေ၊ အဆိပ်သည်၊ ရဒ္ဓ ပတ္တေ၊ ဦးခေါင်ထိပ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကို ပြုလေ၏။ ကာလံကတ္တွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့ဌာ၌ ဒွါဒသယောဇနိကေ၊ တဆဲနှစ်ယူဇနာရှိသော၊ ကနကဝိမာ နေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တံ၊ ထိုနတ်သား၏ကို၊ အာယသ္မာမဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဣမဟ ပိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဒိုပုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။

အာရုတ္တဟဏ္ဍာဘာရုဏောဝ၊ ဝတ်အပ်ပြီးသော လက်ဝတ် တန်ဆာရှိ သော၊ တွံ၊ သင်နှတ်သားသည်၊ ယသသိ၊ ဂျားသောအကြီးအရှိရှိသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒိမာ၊ လပိမာန်သည်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊ သော ဘတိယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိမာနဗ္ဘိ၊ ဗိမာန်၌၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သော။ စိဏ္ဏေ ဘိကေ၊ အနှစ်သုံးကုဋေခြောက်သန်း ကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသော၊ ဥဒ္ဓေ၊ မြင့်မြတ်သော၊ ဝိမာနဗ္ဘိ၊ ဗိမာန်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဒေဝံ၊ ဂေါပါလ နတ်သားကို၊ ဒိသ္မာနှ၊ မြင်၍၊ ဘိက္ခု၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပဒိုပုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ အလက်တော၊ တန်ဆာဆင်အပ် သောကိုယ်ရှိသော၊ မာလဝေ၊ ပန်းတို့ကိုပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ သုဝဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံခြင်းရှိသော၊ သုကုဏ္ဍလီ၊ ကောင်းသော နားဆောင်းရှိ သော၊ ဂဝိတကေသမသု ပြုပြင်အပ်ပြီးသောဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော၊ အာ ရုတ္တဟဏ္ဍာဘာရုဝေ၊ ဝတ်ဆင်အပ်ပြီးသော လက်ကောက်လက်ကြပ် တန်ဆာရှိသော၊ တွံ၊ သင်နှတ်သားသည်၊ ယသသိ၊ ဂျားသောအကြီးအရှိရှိ သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒိမာ၊ လဝိမာန်သည်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိမာ နဗ္ဘိ၊ ဗိမာန်၌၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ။ဝဏ္ဏ၊ ဆိုသည်သောအသံရှိကုန် သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂီတာ၊ စေ၊ စောင်းတို့သည်သည်း၊ ပဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏။ အဗ္ဗဒ္ဓကာ၊ ခြေကျိုးလေးယောက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန် သော၊ သိက္ခိတာ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန်သော၊ သေ၊ ရုဠ္ဠပါ၊

ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ဥဇ္ဇာရာ ပြန့်ပြောကုန်သော၊တိဒ္ဒသစရာ၊ တာဝတိံသာဒ္ဌချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိကုန်သော၊ဒိဗ္ဗာ၊နတ်ဦးဖြစ်ကုန်သော၊ ကညာစ၊နတ်သမီးတို့သည်လည်း။ နစ္စန္တီ၊ကမ္ဘီးကုန်၏၊ ဂါယန္တီ၊သီချင်း ကိုသီကုန်၏၊ ပမောဒယန္တီ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေကုန်၏။ ။ ဒေဝပုတ္တာ၊နတ်သား၊ တို့၊သင်သည်၊ ဒေဝိဠိပတ္ထော၊ နတ်ဦးပြည့်ရုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊မဟာနုဘာဝေါ၊ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိ သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏(ပ)-ကေနု၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဗေ၊သင်နတ် သား၏၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန် သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ။ ထွန်းပေါက်ပ ဧနိုင်သနည်း၊ ဣဟ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊မေး၏။ ။သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ တသေ၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ သော ဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တာမနော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဣဒံဝတ္ထုံ၊ဤအကျိုးသည်၊ယဿကမ္မဿ၊အကြင်ကုသိုလ် ကံ၏၊ ဝတ္ထုံ၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊မနုဿ သု၊လူဘဝ်ရှိ၌၊ မနုဿဘူတော၊လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ပရေသံ၊သူတပါး တို့၏၊ ခေနုယော၊ နွားမတို့ကို။ သဂ်မ္ဘ၊ပေါင်းရုံး၍၊ ရက္ခိသံ၊စောင့်ခဲ့ဘူး ၏၊ တတောစ တဒါကာ၊လေ၊ထိုအခါ၌လည်း၊ သမဏော၊ရဟန်းသည်၊ မမ၊တပည့်တော်၏၊ အန္တိကေ၊အနီး၌၊ အာဂါအာဂန္တွာ၊ လာရောက်ပြီး ဂါဝေါစ၊နွားတို့သည်လည်း၊ မာသေ၊ယာခင်း၌ ပဲပင်တို့ကို၊ခေါ်ဒိတုံ၊စား ခြင်းငှါ၊အဝမ်သု၊သွားကုန်၏၊ ။ဘာန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ တဒါ၊ထိုကာလ ၌၊မော၊တပည့်တော်အား၊ အဇ္ဈဃသုဒေ၊ခါ၌၊ နွယ်၊နှစ်ပါး၊သော၊ ကိုယ်ကိုယ် သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဥဘယဗ္ဗ၊ နှစ်ပါ.ရုံကိုလည်း၊ကာရိယံ၊ပြုအပ်၏၊ဣဒ္ဓေ ဝ၊ဤသို့လျှင်၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ဝိဝိန္ဒယိ'၊အထူးကြံစည်မိ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ တတောစ၊ ထိုကာလမှလည်း၊ပရံ၊နောက်၌၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ယောနိသော၊အသင့်အား၊ဖြင့်၊သည်၊ အမှတ်ကို၊ပဋိ လဒ္ဓါ၊ရ၍၊ ဒဒါမိ၊ပေးလှူအံ့၊ဣဟ ဘိမနုသိ ကတ္တာ၊ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ အနန္တ ကံ၊မယောမ့ဲ့ဘုပ်သော ဝုဝ္ဂါ'ကို၊ တာ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ဒိဒိ'၊ချပြီ၊ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ယဿ၊အကြင်ပဲခင်းရှင်၏၊ ဣဒ္ဓံ၊ ဤပဲဟူဆိုအပ်သော ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တဿ၊ထိုပဲခင်းရှင်၏၊ တံ ဝနံ၊ထိုပဲတည်းဟူသောဥစ္စာကို၊အယံ ဂေါဂဏော၊ဤနွားအပေါင်းသည်၊

ပုရာဘဏ္ဍတိ။ မဟုတ်ခြင်း သောအဟံ၊ထိုတပည့်တော်သည်။ ဟသေ၊ခေတ္တံ။ ပဲကြီး၊ခင်း၊ရှိရာအရပ်သို့၊တုရိတော၊အာသောတလျင်၊ အပါသရိုး၊ကပ်၏။ တတော၊စဘဏ္ဍေ၊ထိုအရပ်၌လည်း တုရိတာသ။အာသောတလျင်။သ၊တ-။ ဖြစ်စဉ်၊မေ၊တပည့်တော်၏၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊မဟာဝီသော၊ပြင်းထန်သော အာသိပ်ရှိသော၊ကဏ္ဍာ၊မည်း၊သောအာသင်းရှိသော၊ဥရုဝေါ၊ဖြွေဟောက်သည်။ အခုံသိ ကိုက်ခဲ၏။ ၊ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ သွားဟံသောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ အဇ္ဇေ၊ဆင်း၊ရဲ၊ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ဒုဘက္ခနှ၊ သေလောက်သောဆင်း၊ရဲသည်။ ဝိဠိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခုစုံ၊ရဟန်းသည်လည်း၊တံ၊အနုဏ္ဏာကံ၊ထိုမ၊ယောမှ် ထုပ်သောဝုဝါကို၊ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်၊ မုဠ်ဖွေတွား၊ဖြ၍၊ မမ၊တပည့်တော်အား၊အနုဂဟိယား ပြီး၊မြှောက်ခြင်း၌။ ကုမ္ဘာသံ၊မယောမှ်ကို၊အဟာသိ၊ သုံး၊ဆောင်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တတော၊ ထိုလူ၏ အဖြစ်၌၊ ရုဒေါ၊ရုဒေသည်။ဟုတွား၊ဖြစ်၍။ ကာလကိ်တော၊ သေလွန်ခြင်း၊ကဲ့ပြု သည်ရှိသော်၊ ဒေဝတာ၊နတ်သား၊သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဘဏ္ဍေ၊အရှင် ဘုရား၊မယား၊တပည့်တော်သည်၊ကုသလံ၊အဖြစ်မရှိသော၊တဒေဝကမ္ဘံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ ကိုသာလျှင်၊ကတံ၊ပြုအပ်၏။ အတ္တာနာ၊မိမိသည်၊သုခံ၊ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး၊ကဲ့လည်း၊ အနုဘောဝိ၊ခံစား၊ရ၏။ ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ တယာ၊တိ၊ယာ၊ဝေ၊အရှင် ဘုရား၊သည်သာလျှင်။ ဘုသံ၊လွန်စွာ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို၊ အနုကမ္ပိ တော၊ ပြီး၊မြှောက်၊တော်မူအပ်သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ၊ကတညုတာယ၊ ကျေး၊ဇူး၊ကိုသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊အရှင်ဘုရား၊ကို၊ အဘိဝါဒယာ မိ၊ရှိခိုး၊ပါ၏။ ၊ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သဒေဝ၊ကေစ၊ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တဝါအပေါင်းခို့လည်း၊ကောင်း။သမာရုကေ၊မာရ်နှင့်တကွသော၊လော ကေစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းခို့လည်း၊ကောင်း။ တယာ၊အရှင်ဘုရား၊နှင့်၊ သဒိ သော၊ဟူသော၊ အနုကမ္ပကော၊ ပြီး၊မြှောက်တတ်သော၊ ဒေ၊ညော၊တပါ၊ သော၊ရေနှိ၊ရေ၊ပန်း၊သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ။ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ တယာတိ၊ ယာ ဝေ၊အရှင်ဘုရား သည်သာလျှင်။ ဘုသံ၊ လွန်စွာ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို၊ အနုကမ္ပိ၊တော၊ ပြီး၊မြှောက် ၊အပ်သည်။ ၊အမှိ၊ဖြစ်၏။ ကတညုတာယ၊ ကျေး၊ဇူး၊ကိုသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊အရှင်ဘုရား ကို၊ အဘိဝါဒယာ မိ၊ရှိခိုး၊ပါ၏။ ၊ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား၊ဣဒေ၊ဝိ လောကေ၊ဝါ၊ဤလောကဌ် လည်း ကောင်း၊ ပရေ၊ဝိ ဝါ၊ပန်၊ တပါ၊သော လောကဌ် လည်း၊ကောင်း။

တယား၊အရှင်ဘုရားမှ။ အညော၊တပါ၊သော။ အနုဂဗွကောဗြိုးမြောက် တတ်သော၊ မုနိ၊ရဟန်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တယာ ဟိတယာ၎ဝေ။ အရှင်ဘုရား သည်သာလျှင်၊ ဒေဟံ၊တပည့်တော်ကို၊ ဘုသံ၊ လွန်စွာ၊ အနုဂဗွိတော၊ ပြိုးမြောက်အပ်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ကတညု တာယ၊ကျေးဇူးသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တံ၊ထိုအရှင်ဘုရားကို၊အာဘိဝါ ဒယာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ အာယပဿာ၊ ထိုနောင်မှ၊အာယာသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အတ္ထနာစ၊မိမိသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝတာယစ၊နတ်သားသည်လည်း ကောင်း၊ကထိတန်ယာမေနေဝ၊မေးမြန်းလျှောက်ထားသောနည်းဖြင့်သာ လျှင်၊တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေ သိ ကြား၊လျှောက်၏၊သတ္တိုး၊ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝေမတ္တံ၊ထိုအကြောင်း ကို၊ပစ္စနုဘာသိတ္တာ။ တာဘာနမိန့်တော်မူ၍၊တံ။ ထိုလျှောက်ထားသောအ ကြောင်းကို၊အမ္ဘုဒ္ဓတ္တိ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊သမ္ဘတ္တပရိ သာယ၊ရောက်လာသောပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ဒေသေတုံ၊ဟော တော်မူခြင်းငှါ၊ ဒိသွာနဒေဝံပဒိုဝုန္ဓိ ဘိက္ခုတိအာဒိ၊ ဒိသွာနဒေဝံပဒိုဝုန္ဓိ ဘိက္ခုဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာ၊မိန့်တော်မူပြီ၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဒေဝ ဒေ ဣတိ၊ ဒေဝံဟူသော ဤစကားကို၊ဂေါပါလ ဒေဝပုတ္တံ၊ဂေါပါလနတ်သားကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏။ဘိက္ခုတိ ဣတိ၊ဘိက္ခုဟူသောဤပုဒ်ကို။ အာယာသ္မာ ဣတိ၊မဟာမောဂ္ဂလာန်၊အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊သတ္တုဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝဒတိ၊မိန့်တော် မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။သော၊ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ သဗ္ဗသော။ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဘိန္နကိလေသတာယ၊ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကိလေသာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ဝိမာနသာ၊ဝိမာန်၏၊ဗဟု ကာလာဝဠာယိတာယ၊များစွာသောကာလတို့ပတ်လုံး တည်သဖြင့်ရင်း။ ကပ္ပဋ္ဌိတိက၊တာယ၎ဝေ၀ါ၊ ကမ္ဟာပတ်လုံး၊တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာ လျှင်လည်း၊ကောင်း။ စိရ၊ဋ္ဌိတိ၊ကေတိ၊ စိရ၊ဋ္ဌိတိ၊ကေဟု၍၊ ဝတ္ထုံ၊မိန့်အပ်ပြီ။ စိရ၊ဋ္ဌိတိ၊ကန္တိ ဝိ၊ စိရ၊ဋ္ဌိတိ၊ကံ့ဟု၍လည်း၊ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော ဆရာတို့ သည်။ပဋ္ဌန်း၊ရှာကုန်၏၊တံ၊ထိုစိရ၊ဋ္ဌိတိ၊ကံ့ဟူသောဝုဒ်ကို၊ဒေ ဝ ဣတိ ဣမိနာ၊ ဒေဝံဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊စပ်အပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊သော၊ ဝိ၊ထိ နတ်သား၊သည်လည်း၊ သဗ္ဗိသတာ သဟ သာ ဝိ၊ကာ၊အနှစ်ခြောက်သန်း အ လွန်ရှိကုန်သော၊တိ၊ သော ဝ ဃ ကောဋိ ယော၊အနှစ်သုံးကုဋေတို့ပတ်လုံး၊

တည်း။ ထိုဝိမာနာ်၌။ အဝဇ္ဇာနုဒေါဝေါမရုဒေတာ်အမြဲနေမှုသော ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇိ တိကေတိ၊ ဝိဇ္ဇိတိကေဟု၎င်း ဝတ္ထုဗျတ်။ ဆိုးမိုက်ဆိုးထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ လာတိ၊ ဧဒ္ဓိ။ ယထာဝိစန္ဒိမာတိ၊ ယထာဝိစန္ဒိမာဟု သည်ကား၊ စန္ဒိမာဒေဝ ဝုတ္တော်လည်း သိတ်သား သည်။ ကန္ဒ္ဒသိတ္တ ဝိမာနော ဟု ဧကိုက်ကိုက်ကို ကစာလသ မုဏ္ဍလေ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော ချမ်းခြောက်သော နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော ရှေ့ကွန်ယက်တို့ဖြင့် တောက်ပခြင်းရှိသော အတ္တနော၊ ပိမိ၏။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော။ ဝိမာနဿိ၊ ဗိမာန်၌၊ ဝိရောစတိ၊ ယထာ၊ ထင်တယ်သကဲ့သို့ ဧဝံ တာ၊ ထိုအတူ ဝိရောစမာနံ၊ ထင်တယ်သော၊ ဆွတိ၊ ဤသို့ ဝစနံ သေသော။ ပါဠိသော သက်၊ ဒုဋ္ဌဇ္ဈာ၊ မှတ်အပ်၏။ ။အလက်တောတိ အာမိ။ အလက် တောဤသို့အစရှိသော သဒ္ဒါသည်၊ တဿ ဒေဝဝုတ္တဿ၊ ထိုနတ်သား အား၊ ထေ၊ ဒုနေ၊ ဒေ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဝုဏ္ဏိတာ ကာရဏ ဒသာနုံ၊ မေးတော်မူသော အခြင်းအရာကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ တံ၊ ထိုအလက်၊ တော အစရှိသော သဒ္ဒါသည်၊ ဟေ ဘာ ဝိ၊ အောက်ဖွဲ့လည်း၊ ဝုတ္တဿ ဟေ ဝေ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာ ဟု ဝိ။ ။သက်ဗ္ဗာ ဝိ၊ သက်ဗ္ဗာ ဟု သည်ကား၊ သက်မေတ္တာ။ ပေါင်းရုံး၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သံ ဝဗ္ဗာ ဝိ၊ သံဝဗ္ဗ ဟု သည်ကား။ သံ၊ ဟေတ္တာ။ ပေါင်းရုံးသော ကြောင့်၊ ဝိ သစ်ကို ဖုန်ချ၊ ဆွမ်းကျွေးခြင်းအရာ၌၊ ဟေတ္တဏ္ဍေ ဝါ။ ဟိတိ အနက်သည်လည်း၊ အနုဿာနိ ဟော၊ အတွင်းခွဲဝင်၍ ဗဟု ဟု၊ မျှားစွာသော နှုတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဂေ ကော ဟု ဘွား၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဆွတိ အယံ ဤသည် ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း။ အာဝါတိ။ အာဝါ ဟု သည်ကား၊ အာဝ ဆို၊ လာ ဆို၊ မော သော တိ၊ မော သော ဟု သည်ကား၊ မာ သ ဿ ဿ ၊ နိ၊ ဝဲ ကြိုးပင်တည်း ဟု သော ကောက်ကို။ ။ဒ္ဒိယ ဒ္ဓာ တိ၊ ဒ္ဒိယ ဒ္ဓ ဟု သည်ကား၊ ဒေ ဒ္ဓ သော ဝေ ဟိ၊ ယ ရ အ ခါ ၌ ၊ ဒ္ဒိ ယံ၊ နှစ်ပါး သော ကာ ဘဏ္ဍ ပြု အပ် သော၊ ကိ စ္စံ၊ ကိ စ္စ သည်၊ အ ဏ္ဍ ရှိ ၏ ၊ ဥ ဘ ယ ဒ္ဓ ကာ ရိ ယ ဏ္ဍ ဒုဒံ။ ဥ ဘ ယ ဒ္ဓ ကာ ရိ ယံ ဟု သော ဤ ဝုဒ်သည်၊ ဝုတ္တ သော ဝေ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာ လျှင် ဖြစ်သော။ အ ဏ္ဍ ယ သ၊ အနက်ကို ပရိ ယာ ယ ဝ စနံ၊ ဟောဆိုးကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ သညာ ဏ် ၊ သညံ ဟု သည်ကား၊ ဓမ္မ သည်။ တ ရား နှင့် ယှဉ်သော အမှတ် သညာကို၊ တေ နု ထိ ကြောင့်၊ ပေ ၊ ဝ နိ သော တိ၊ ယော နိ သော ဟု၍၊ အာ ဟ ၊ ဆို၏။ ပဒ္ဒိ လ ဒ္ဓါ တိ၊ ပဒ္ဒိ ယ ဒ္ဓါ ဟု သည်ကား၊ ပဒ္ဒိ လ ကိ ဝ္ဘာ ၊ ခု သည် ဖြစ်၍၊ ခ ပိ ဒ္ဓ ၊ ခ ပိ ဟု သည်ကား၊ ပဒ္ဒိ ဒ္ဓ ဟာ ပ နု ဝ သေ နု ၊ ခံ ယူ စေ သည်၏ အစွမ်း အား ဖြင့်၊ ဟ ဏ္ဍ ၊ လ ကိ ဒ္ဓ ၊ ခ ပ ဒ် ပ ဒ် ဒ္ဓ နှင့် ပြီး အ ခ ဏ္ဍ ကဏ္ဍ ၊ ဒ နဏ္ဍ ကံ ဟု သည်ကား၊ အ ခ ဏ္ဍ ကံ ၊ မ ၊ ယော ၊ ရုံ ၊ ထ ည့်

သောပုဝါကို၊ ကုမ္ဘာသံ၊မယောမှုံကို၊ပက္ခိုဝိတ္တာ၊ထည့်၍၊ ခဏ္ဍိတ္တာ၊ဝိုင်း ခြားမ်ား၊ ဌပိတံဝိ၊လေတိကံ၊ ထား၊အပ်သောပုဆိုးကို၊ စ၊ဆက်၍ဆိုဦးနော်။ ထွေ၊ဤအနန္တကံဟူသောပုန်ခ်ိ၊အာကာရော၊အာအာဟ္ဋ၊ဟုသည်၊ နှိပါတမတ္တံ။ အနုက်မရှိသောနှိပါက်မျှသာတည်း။ ၊သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ထိုတပည့်တော်သည်၊ဟုရိ၊တောတိ၊ဟုရိတောဟူသည်ကား၊ ဟုရိ၊တောသမ္ဘမ၊ဟု၊အာ၊ဆောတလျှင်၊အဝါသရိ၊ကို၊အဝါသရိ၊ဟူသည် ကား၊ဥပဂဏ္ဍိ၊ကပ်ပြု၊ဝါ၊တနည်းကား၊ပါဝိသိ၊ဝင်ပြု၊ ပုရာအယံဘဏ္ဍတိ ယသိဒ်ခနှိ၊ ပုရာအယံဘဏ္ဍတိယသိဒ်ခနှံဟူသည်ကား၊ ယဿခေတ္တ သာမိကဿ၊အကြင်လယ်ရှင်၏၊ မာသသသီ၊ပဲကြီး၊ပင်တည်း၊ဟူသော ကောက်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဆုဒ်ခနှံ၊ဤဥပ္ပာသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ၊ထိုဥပ္ပာ ကို၊ အယံ ဝေါဂဏော၊ ဤနွားအပေါင်းသည်၊ ဝုရာဘဏ္ဍတိ၊ မဖျက်မီ၊ တဿ၊ထိုနွား၊အပေါင်း၏၊ ဘဏ္ဍနတောအာမဒ္ဒနတော၊ နင်းနယ်ဖျက်ဆီး သည်မှ၊ ဝုဂေ့တရမေဝ၊ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဏ္ဏော၊အနက်တည်း။ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တဏ္ဍုံ၊ထို အမှုပ်၌၊ ဝုရိတဿမေ သ၊တောတိ၊ ဝုရိတဿမေ သ၊တောဟူသည် ကား၊ သမ္ဘမ၊ဆုံ့ဿ၊အ၊ဆောတလျှင်သွား၊သည်၊ သမာနဿ၊ဖြစ်သော၊ မေ၊အာ၊ကျွန်ုပ်၏၊သဟာသာ၊ အ၊ဆောတ၊ဝှင်း၊ ဂမ၊နနှ၊သွား၊သ၊ဖြင့်၊မ၊ဂ္ဂေ။ လမ်း၊ခရီး၌၊ ကဏ္ဍသပ္ပံ၊ ဖြွေ၊ဟောက်ကို၊ အ၊နော၊သော၊ကေတ္တာ။ မကြည့် မူ၍၊ ဂတဿ၊ သွား၊သော၊ ဆုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အ ဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊အ၊ဒ္ဓေါ၊ဗ္ဗိ၊ဗ္ဗေ၊နပိ၊ဒ္ဓိ၊တောတိ၊ အ၊ဒ္ဓေါ၊ဗ္ဗိ၊ဗ္ဗေ၊နပိ၊ဒ္ဓိ၊တော ဟူသည်ကား၊ တေ၊နအာ၊သိ၊ပိ၊သ၊ခုံ၊သ၊နှ၊ ထိုသို့ဖြင့်၏ ကိုက်ခဲ၍ခြင်း၊ဖြင့်၊ အ၊ဒ္ဓေါ အ၊ဒ္ဓိ၊တော၊ ဆင်း၊ရဲ၍ခြင်း၊သို့ ရောက်သည်၊ ဥပဒ္ဒ၊တော၊ ဒ္ဓိ၊စက် အပ်သည်၊ မ၊ရ၊တ၊ခု၊ဗ္ဗ၊ နှ၊ သေ၊လော၊ သော ဆင်း၊ရဲသည်။ ဗာ၊ဓိ၊တော၊ ဒ္ဓိ၊စက် အ၊ပ်သည်၊ဘ၊ဝ၊ဓိ ဖြစ်၏၊ အ၊ဟာ၊သိ၊တိ၊ အ၊ဟာ၊သိ၊ဟူသည်ကား၊ အ၊ဒ္ဓေ၊ ဟ၊ရိ၊ မျှ၊ပြ၊ ပ၊ရိ၊ဘ၊ဒ္ဓိ၊ ဘ၊ဥ်း၊ပေ ပြ၊ ဆုတိ အ၊ယံ။ ဤသည်ကား၊ အ၊ဏ္ဏော၊ အနက်တည်း။ တ၊တော၊ရ၊တော၊ကာ၊လ၊ကိ၊တော၊ဓ္ဓိ၊ဒေ၊ဝ၊တာ၊တိ၊ တ၊တော ရ၊တော ကာ၊လ၊ကိ၊တော၊ဓ္ဓိ ဒေ၊ဝ၊တာ ဟူသည်ကား၊ တ၊တော၊ မ၊ဒ္ဓ၊သ၊ဟ္ဟ ဘ၊ဂ၊တော၊ ထိုလူ၏ကိုယ်အ၊ဖြစ်ဌ၊ ရ၊တော၊ ရ၊တော၊သည်ရှိ သော်၊ မ၊ရ၊တ၊ကာ၊လ၊ သေ၊သ၊ကာ၊သ၊ဿ၊ ပ၊ဟ္ဟိ၊ယ၊ ရောက်ခြင်း၊ကြောင့်၊ ဒေ၊ဝ၊တာ၊ နတ်သား၊သည်၊ ဟော၊မိ ဖြစ်၏၊ ဆုတိ၊အ၊ယံ။ ဤသည်ကား၊ အ၊ဏ္ဏော၊အနက်တည်း။ ဘ၊ဏ္ဍ၊ထိ၊လူ၏အ၊ဖြစ်ဌ၊ အ၊ယ၊

သခ်ၤါရေပနသခ်ၤါတသ၊ အာယုသခ်ၤါ၏ ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ကာလသ၊ သေခြင်းကို၊ ကတာတ္ဗာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာလတ်၊ တာ၊ သေခြင်းကို ပြုအပ်သည်ရှိ၊ သ၏၊ တဒနန္တရ၊ မေ၀စ၊ ထိုသေသည်၏အခြား၊ မဲ့ခ်ိန်သာ လျှင်လည်း၊ ဒေ၀တာ၊ နတ်သား၊ သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဒေ၀ဗ္ဗာ၊ ဘာ၀ပတ္တိယာ၊ နတ်၏အဖြစ်သို့ရောက်သ ဖြင့်၊ ဒေ၀တာ၊ နတ်သား၊ ဝင်စစ်သည်၊ ဟောသ ဖြစ်၏။ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။တယာဟိ၊ တယာဟု သည်ကား၊ တယာ၊ အဂ္ဂင်ဘုရား၌၊ သဒ္ဒါ၊ သား၊ တူ၊ သော၊ အညော၊ တပါ၊ သော။ မောနေယျဂုဏာယုတ္တော၊ မောနေယျဂုဏ်၌ ပြည့်ရုံ၊ သော၊ မုနိဟုသိ၊ ရဟန်းမြတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မေဂ္ဂိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တယာတိ ဒုဒ်၊ တယာ ဟူ၊ သော ဤ ၀ဒ်သည်၊ နိ၊ သ ဣ ဣ ဣ

သော်၊အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ ဒိသ္သာ၊မြင်၍၊ သန္ဓာတဝါ၊ဝေဟာသမာနော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သောရှိသော ခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟသာ၊အသော်တလျှင်၊ ယာနဘောဟု။ယာဉ်မှ၊ ဩရုယ္ဟ၊ဆင်းသက်၍။ ထေရံ၊မထေရ်၏ အထံ၌သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေ၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းရှိသော ရှိခိုးခြင်းဖြင့်။ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ သိရသို့ ဦးခေါင်းခွ၊ အဠလိ၊လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယှ၊ကိုင်၍၊အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏၊ အယံ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုနတ်သား၊ကို၊ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ဟုဆို၊မေး၏။

ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား။ ဝုဏ္ဏမာသေ၊ လပြည့်နေ့၌။ တာရကာဓိပတိ၊ ကြယ်တကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ သသိ ယုန်ရုပ်အရေးရှိသော၊ စန္ဒော၊ လဖိမာန်သည်၊ နက္ခတ္တ ပရိဝါရိတော၊ နက္ခတ်အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊ အနုပရိယာတိယထာ၊ အစဉ်မပြတ်သွားလာအပ်သကဲ့သို့။ တထုပမံ၊ထိုလဖိမာန်နှင့်တူစွာ၊ဒေဝပုတ္တေ၊ နတ်ပြည့်၌လည်း၊ဒိဗ္ဗံ၊ထွန်းပသော၊ဆုဒံဗျမှ်၊ဤဖိမာန်သည်၊ဥဒယဏ္ဍော တက်သစ်သော၊ရံသိမာဇာဝ၊နေလုလင်ကဲ့သို့။ ဝဏ္ဏေန၊အရောင်အသင်းဖြင့်၊အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏။ ၊တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဆုဒံဗျမှ်၊ဤဖိမာန်သည်၊ ဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏသစ်၊ကျောက်မျက်၌ ရှေစင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပလိယာစ၊ပန်စစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပိယသစ်၊ငွေစင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မသာရဂလ္လမုတ္တာဟိစ၊ ပတ္တမြား၊ပြာက်ပုလဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဟိတင်္ဂမဏိဟိစ၊ ပတ္တမြား၊နီတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိမ္မိတံ၊ဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ၊ဝေဠုရိယသ၊ကျောက်မျက်၌ဖြင့်၊သန္ဓေတာ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်သော၊ ဗိတ္တိ၊ဆာနိုး၊ကြယ်သော၊မနောရမာ၊နှလုံး၏မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဘူမိ၊မြေသည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သုဘာ၊တင့်တယ်ကုန်သော။ ရမ္မာ၊မွေ့လျော်ဖွယ်တတ်ကုန်သော၊ ကူမုဒါ၊ကြာ၊ စုလစ်မွန်ချုန်တို့သည်၊သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။တေ၊သစ်နတ်သား၏၊ပါသာဒေါ၊ဤသာဒ်ကို။သုမာပိ၊တား၊ ကောင်းစွာဘန်ဆင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ ပုထုသာ၊ကြီးကျယ်ကုန်သော၊ မဏ္ဍ သေဝိတာ၊ ငါ:အပေါင်းတို့သည်ဝဲ အပ်ကုန်သော၊ အဇ္ဇောဒကာ၊ကြည်သင်သော ရေရှိကုန်သော၊ ဝိပ္ပသန္နာ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သင်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သောဏ္ဍဝါ သုက သဏ္ဌိတာ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသောသဲ ဘို့ဖြင့်ကောင်းစွာခင်းအပ်ကုန်သော၊ နာနာ ပဒုမသဏ္ဌန္နာ၊အထူးထူးသောကြာမျိုးတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တာ

ရိကသမောဟာတာ၊ ကြာဖြူပုဏ္ဍရိက်မျိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ရမ္မာ၊မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ရေကန်တို့သည်လည်း၊ တေ၊သင်နတ်သားအား၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တာယိ၊ထိုရေကန်တို့မှ၊ မာလုတေရိတာ၊ လေခပ်သဖြင့် လွင့်ကုန်သော၊မနုညာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊သုရုတိ။ ကောင်းသော အနံ့တို့သည်၊ သမ္ဘဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာ ပြန့်လှိုင်ကုန်၏။ ။တေ၊ သင်နတ်သားသည်၊ တာသော၊ ထိုရေကန်၏၊ ဥဘေ၊တာ၊ပသေ။ နံပါး၊နှစ်ဘက်၌၊ ဝနဂုမ္ဗာ၊ ပန်းပင်တော အစုတို့၊ကို၊ သုမဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ဘန်ဆင်း အပ်ကုန်၏။ သာ။ ထိုရေကန်သည်၊ ပဒုမ္မရုက္ခေဟိ၊အပွင့်ကိုဆောင်သော သစ်ပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဗလရုက္ခေဟိ၊ အသီးကိုဆောင်သော သစ်ပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးသော သစ်ပင် မျိုးတို့နှင့်၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ။မုဒုကေ၊နှူးညံ့သော၊ ဝေါဏသန္ထုကေ၊ ရှည်သော အမွှေးရှိသော ကော်ဇောဖြင့် ခင်းအပ်သော၊ သောဝဏ္ဏပါဒေ။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အခြေရှိသော၊ ပလ္လင်ကို၊ အိပ်ရာပလ္လင်၌။ နိသိန္နံ။ ထိုင်နေသော၊ တံ၊သင်နတ်သားကို။ ဒေဝရာဇံ၊ သိကြား နတ်မင်းကဲ့သို့၊ အဿရာ။ နတ်သမီး၊တို့သည်။ ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊အာနိုးခ်ဘည်ချီခ်စားပြင်းကိုပြုကုန်၏။ ။သမ္ဘာဝေ၊ ကာ သဠန္ဓာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော တန်ဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊နာနာ မာလာ ဝိဘူသိတာ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊အဿရာ၊ နတ်သမီးတို့သည်၊ မဟိဒ္ဓိက၊ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ တံ၊သင်နတ်သားကို၊ ရမန္တိ၊မွေ့လျော်စေကုန်၏၊တံ့၊သင်နတ်သားသည်။ ဝ၊သ ဝ ဣတိ၊ သ ဝ ဣတိ နာဘ်မင်းကြီးကဲ့သို့၊ မောဒသိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ နစ္စနဋ္ဌေ၊ ကရွှေ့ခြင်းကြောင့်သည်းကောင်း။ ဂီတေ၊သီချင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ သုဝါဒိတေ၊ ကောင် စွာတီးမှုတ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပ ဝ ဣတေ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ရတိသမ္ဘဒ္ဓေ၊နှစ်ခု ဖြစ်သော မွေ့လျော်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊တံ့၊သင်နတ်သားသည်၊ ဘေရိသဒ်မဒ္ဒဂ်ါဟိ၊ စည်ကြီး၊ခရ သင်း၊မရိုး၊စည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂိဏာ၊ဟိ၊ စောင်းတို့ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ပဏဝေဟိ၊ ထက်စည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတိ၊မွေ့လျော်ရ ရ်၊မနုသိ၊စိတ်၌၊ မောဒသိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ။တေ၊သင်နတ်သား၊အား၊ ဒိဗ္ဗာ၊နှတ်ခွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဝိဓာ၊အထူးထူး၊အပြား၊ပြား ၊ရှိကုန်သော၊ရူပါ စား၊အာဘင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာ၊နှတ်ခွ ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဒါ၊ အာသံတို့သည် လည်းကောင်း၊ အထော၊ထိုမှတပါး၊ ရသာ၊မုသာ၊ရုံတို့

သည်လည်းကောင်း၊ တေ၊သင်နတ်သားသည်၊ အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဝန္ဓာစ။ ဝန္ဓာရုံ ဘို့သည်လည်းကောင်း၊ မနောဒုမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဘို့သည် လည်းကောင်း၊ သန့်ရှင်းကုန်၏။ ၊ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊ ပဝေဒေ၊ဖြတ်သော၊ တတ္ထ ဝိမာနေ၊ထိုဗိမာန်၌၊မဟာပဘော၊မြတ်သောအခြေခံရှိသော၊ တွံ၊သင်နတ်သားသည်၊ ဥဒယဉ္စာ၊ တက်သစ်သော၊ ဘာဏုမာဇ္ဇ၊ နေလုလင်ကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏေန၊အဆင်းဖြင့်၊အတိုချစတိ၊သာလွန်၍တင့်တယ်၏။ ၊ဣဒံဝလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ တေ၊သင်နတ်သား၏၊ ဒါနသီ၊ဒ၊နကုသိုလ်ကံ၏၊ဝလံ၊ အကျိုးလော၊ အဟေ၊ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ သိလသီ၊ဝါပန၊ သီလ၏လည်း၊ ဝလံ၊အကျိုးလော၊အဟေ၊ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ အဠုလိကမ္မသီ၊လက်ခုပ်ချိုခြင်းဘည်းဟူသောစာရိတ္တသီလ၏။ ဝလံ၊အကျိုးလော၊ပုဏ္ဏိတော၊ငါမေး အပ်သော၊ တွံ၊သင်နတ်သားသည်၊ တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ငါ့အား၊ အက္ခာဟိ၊ ဖြေကြား၊ဘိ၊လော။ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဓိဂတသမ္ပတ္တိ ကိတ္တနမုခေန၊ အပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကြားခြင်းကို အရင်းမူသဖြင့်၊ ကာတကမ္မံ၊ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ၊

မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်။ အတ္တမနော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဋိဂ္ဂဟေ၊ပြသနာကို၊ ပုဗ္ဗော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ၊ဣဒံဝလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ယသကမ္မသီ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ဝလံ၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဟံ၊ဟပည့်တော်သည်၊ပုရေ ရေးဘဝ၌၊ သာကိယာနံ၊သာကိုဝင်မင်းတို့၏၊ ပုရတ္ထိ မေ၊ပြည်ဖြတ်ဖြစ်သော၊ ကပိလဝတ္ထုသို့၊ကပိလဝတ်အမည်သောပြည်၌ သုဒ္ဓါဒနဿ၊ သုဒ္ဓေါဒနဟု အမည်ရှိသော၊ ရညော၊မင်း၏၊ ပုတ္တသ၊သား တော်ဖြစ်သော၊ မဟာသတ္တသ၊ဘုရားလောင်း၏၊သဟာဒေ၊ဘွားတော်ဖြစ်သော၊ကဏ္ဍ၊ကား၊ကဏ္ဍကအမည်ရှိသော၊အသရာ၊ဆေး၊ဖြင်းမင်းသည် အဟုံ၊ဟေ၊သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယဒါ၊အကြင် အခါ၌။ သော၊ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ အာနုဘဂ္ဂ၊ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ၌ ဗောဓယ၊သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းအကျိုး၌၊ အဘိနိက္ခမိ၊တောထွက်တော်မူ၏၊သော၊ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ ရဒ္ဓဟိ၊နှုးညံ့ကုန်သော၊ပါဏိဟိ စ၊လက်ဘို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စ၊လိတမ္ဗုနခေဟိ စ၊ကွန်ယက်ကဲ့သို့ရှိကုန်သော၊အလွန်နီသော လက်သည်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မံ၊တပည့်တော်

ကိုး ။သတ္တိ၊ မြင်းခါင်း၏ အနီးမြစ်သောပေါင်ကို၊ အာကောဇုယိတ္ထာ
နုဝေါက်၍၊ သမ္ဘေအချင်းကဏ္ဍက၊ ဝဟာ၌ကျက်ဆောင်လေ၊ အတံ၊ ငါသည်၊
ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သမ္ဘောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သို့၊ ပဋ္ဌေား၊ ရောက်သည်
ဖြစ်၍၊ ။လောကီ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူကို။ တာဒုယိသံ၊ ဂ,ယ်တင်ခံ၊
ရုပါစ။ ဤသို့လည်း၊ အပြုပ၊ ဆိုဏ်၊ ။ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ တံဂိရံ၊ ထို
စကားကို၊ သုဏာန္တသား ကြားရသော၊ မေတဝညှတောဒေါ။ ဝိဝုလော
ပြုံးပြုံးသော၊ ဘာ၊သော၊ ရှင်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏ ဟဒါ၊ ထိုနေ့ ခါ၌
အာဘီ၊ တပညှတောဝါသည်၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တော။ တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်၊ သု
မေနော၊ ဝမ်း၊ မြောက်သည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အဟိသိယိ ၊ ရှက်ဆောင်အံ့ ဟုဝန်
ခံခဲ့ကုန်၏၊ ။မဟာ၊ လော်၊ မျှားသောအခြိုအရံရှိသော၊ သကျပုတ္တံ၊ သာကီ
ဝင်မင်းသား ဖြစ်၊ တော်မူသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရား၊ လောင်း၊ ကို၊ မ၊ တပညှ
တောဝါ သို့၊ အာဘိ၊ ရဒ္ဓဋ္ဌ၊ ဟက်စီး သည်၏ အာဖြစ်ကို လည်း၊ ဥတ္တော၊ သိ၍၊ ဘု
ရား ၊ ခြင်း ၊ ခြင်ပြတ်ဖြစ်သော၊ အဟု။ တပညှတောဝါသည်၊ ဥဒဂ္ဂစိ၊ တ္တော၊ တက်
ကြွသောစိတ်ရှိသည်၊ မုဒိတော၊ ဝမ်း ၊ ပြောက်သည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဝုရိ
သုတ္တမံ၊ ယောက်ျား ၊ ပြတ်ကို၊ ဝဟိသံ၊ ရှက်ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ ။ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ သော၊ ထိုယောက်ျား ပြတ်သည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါး၏ ၊
ပိဒ်ကိုတံ၊ တိုင်း ၊ ခိုင်ခဲ့သို့ ၊ ဝတ်ကွဲ၊ ရောက်၍၊ ဒိဝတ်ရေ၊ နေ ၊ ခင်းသည်၊ ဥဒ္ဓတ ဆို
ကလတ်သည် ရှိသော်၊ မမ၊ ။ တပညှတောဝ်ကို လည်း ကောင်း၊ ဆန္ဒ ။
ဆန္ဒ အမက်ကို လည်းကောင်း၊ ဩ၊ ဘာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ အာနပေ၊ ကျော်ဝဲ့ကွက်
ခြင်း မရှိသည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အပဏ္ဏ ဝိ၊ သွား ခြင်း ၌ အား ထုတ်၏ ။ အဟံ
တပညှ ၊ တောဝ်သည်၊ တ၊ သော၊ ထိုယောက်ျား ပြတ်၏ ။ တမ္ပနခေ၊ နိ သောခြေ
သည် ၊ ရှိကုန်သော ၊ ပါ ဒေ ၊ ခြေ ကို ၊ ဖိ ၌ ပါ ယ ။ လျှာ ဖြင့် ၊ ပ ရိ ၊ လေ ဟိ သံ ၊ ထက်
ဝန်ကျင်မှ ၊ လျှာ်ခဲ့ကုန်၏ ။ ဂ ဆ ဆ ် ။ သွား ၊ လ ၊ သော ၊ ။ ပေ ၊ ဝ ် ရ ် ကြီး ၊ သော ၊ လ ် ,
လ ရှိ ၊ သော ၊ ဝုရိ ၊ သုတ္တ ၊ မ ။ ။ ယောက်ျား ၊ ပြတ် ၊ ကို ၊ လည်း ။ ။ ရုဒ ၊ မ ၊ နော ၊ ဝ ် ၊ ဝ ် ၊ ကျ ် ,
ဥ ဒ ် ။ ရှိ ၊ သ ် ။ ။ ကြည် ့ ၊ မြော ် ၊ လို ့ ် ။ ။ ။

ဘေဘီးကြောင့်၊ဒေဝဝုရဒ္ဓိ၊တာဝတိံသာနတ်တုံ၌၊ဒေဝေါ၊ဒေဝါရာဇာဝိယ၊ သိကြားနတ်မင်းကဲ့သို့၊ သမ္ဘကာမဂုဏောပေတံ၊အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ဆွေးဝံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်၌၊အာဝသာမိ၊နေ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ဗေါဓိယာသန္ဓိ၊ဘုရားလောင်း၏အသံကို၊သုတွာန၊ကြားခြင်းကြောင့်၊မေ၊တပည့်တော်အား၊ ဟာသော၊ရှင်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ ဟာသသ၊ ရှင်ခြင်း၏၊ယစ္ဆာဝေနံ။ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊တေ၊နေဝကုသလမူလေန၊ ထိ ရှင်ခြင်းတည်း၊ဟူသော၊ကုသိုလ်မျိုး ဝေ့ကြောင့်သာလျှင်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ဗုဒ္ဓသိသံ၊ရောက်လတ္တံ့။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သတ္တ၊လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏လည်း သန္တိကေ၊အထံတော်သို့။ သစေဂန္တွေ ယျာသိ၊အကယ်၍ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်အုံ့၊မမပိ၊ တပည့်တော်၏လည်း။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်၊နံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊သိရသား၊ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဒနံ၊ဂါရဝပြုခြင်းကို၊ တံ့ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝဇ္ဇသိ၊လျှောက်ထား ပါလေ၊လော။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊အာဟစ္စ၊တပည့်တော်သည်လည်း၊အပ္ပဋိပုဂ္ဂလံ။ လောကသုံးပါး၌၊ တုဘက်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊ဒဠ္ဠံ၊ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ဂန္ဓိ သည်၊သွားပါဦးအုံ့၊ တာဒိနံ၊ဆုဠ္ဒာရုံ အာနိဋ္ဌာရုံတို့၌ အမျက်ထွက်ခြင်းတပ်မက်ခြင်း မရှိသည်းခံခြင်း သဘောရှိသော၊ လောကနာထနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ဒဿနံ၊ဖူ မြင်ရခြင်းကို၊ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ထား၏။ ၊

သောပိ၊ထိုနတ်သားသည်လည်း၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ကတဂုဏံ၊ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ ကို၊ကထေသိ၊လျှောက်ကြား၏၊ ဟိရိတ္တာရေမိ၊အကျယ်ချဲ့ချဲပြုဦးအုံ့အယိ၊ဤနတ်သားသည်၊ အနုန္တရေ၊အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊အတ္ထဘာဝေ၊ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊အမှာကံ၊ငါဘုရား၏၊ဗောဓိသတ္တေန၊ဘုရားလောင်းနှင့်၊သဟစာတော။ တကွသွားဘက်ဖြစ်သော၊ ကဏ္ဍကော၊ကဏ္ဍကအမည်ရှိသော၊အသရာစာ၊ ဖြင်းမင်းသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ၊သော၊ထိုဖြင်းမင်းသည်။ အာဘိနိက္ခမနသမယေ။ တောလွတ်တော်မူသော အခါ၌၊ အာဘိရုဇ္ဇော။ ဘုရင်စီးအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဟောနေ၊ရတ္တာ၊ဝသ သေန၊ထိုညဉ့်အကြွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တိဿိဠ္ဌောနိ သုံ့ပြည်တောင်တို့ကို၊ အာတိက္ကမိ၊ပေတွာ၊ လွန်မြောက်စေ၍၊ မဟာဝုဂိသံ၊ ယောက္ခားမြတ်ဖြစ်သောဘုရားလောင်းကို၊အနောမနဒီတိ၏၊အနေးမာမြစ်နား၌၊သမ္ဘာပေသိ

ရောက်စေ၍၊အထပ်ထိုအခါ၌၊ မဟာသတ္တေနှ၊ ဘုရားလောင်းသည်သူရိ
ယေ၊နေသည်ဥဋ္ဌဝေ၊ တာကိလတ်သော်၊စာဒိုကာရမဟာပြဟ္မာနှ၊စာဒို
ကာရုအာမည်ရှိသောပြဟ္မာမင်းသည်၊ ဥပနိတာနိ၊ကင်လျှအစ်ကုန်းသော
ပဗ္ဗတစိပရာနိ၊ သပိတ်သက်နှင့်တို့ကို၊ ဂယောတွား၊ယူ၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ရုဟန်း
ပြု၍၊သင်္ခေန၊ဆန္ဒအုံ့မတ်နှင့်၊ သမ္ဘိုတ၊ကွ၊ ကပိလဝတ္ထုံ၊ကပိလဝတ်ပြည်
ကို၊ဥဒ္ဒိသာ၊ရည်၍၊ပိသာမ်ဖြင့်တော၊ပြုနှုတ်အစ်သည်ရှိသော်။သိနေဟာဘာ
ရိ၊ကန်၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်း၊ကြောင့် ဝန်လေးစွာသော၊ ဟဒယေန၊နှလုံးဖြင့်၊
မဟာဝုရိသ သား၊ယေါဂျားမြတ်၏၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဖိဝ
ယ၊လျှာဖြင့်။ လေဟိတွာ၊ လျက်၍၊ ပသာဒသောမ္မာနိ၊ ကြည်လင်သော
ပသာဒရှိကုန်သော၊အကြိုနှိ၊မျက်စိတို့ကို၊ဥဒ္ဓိလိတွာ၊ဖွင့်၍၊ယာဝဒတ္ထသနုပ
သား၊မျက်စိဖြင့်မြင်ကောင်းသော အရေပ်တိုင်အောင်၊ ဩလောကေန္တော၊
ကြည့်မျှော်လျက်၊ဒ သနုပစာရံ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ကောင်းသောဥစောရကို၊
လောကနာ၊ထား၊လျှသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ဘုရားလောင်း
သည်၊အာဘိဏ္ဍေန်ပန်၊လွန်သည်ရှိသော်ကား၊ ဧဝံပိခံနာမ၊ဤသို့သတော
ရိသာည်မည်သော၊ လောကဂ္ဂနာယကံ၊လောကဌမြတ်သော အကြီးအမှူး
ဖြစ်တော်မူသော၊မဟာဝုရိသံ၊ယောဂျားမြတ်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝဟာ၊
ရှာက်ခေါ်ပြီ၊ မမ၊ငါ၏၊ သရိရံ၊ကိုယ်သည်၊ သဟလံ၊ အကျိုးရှိသည်
အဟောသိ၊တည်၊ဖြစ်ပေတကား၊ဟုတိ၊ဤသို့။ပသန္နမာနသော၊ကြည်
ညိုသောနှလုံးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ ပုန၊တဘာန်း၊စိရကာလံ၊ကြာမြင့်စွာ
ယောကာလပတ်လုံး၊သင်တသ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်သော၊ပေမသား
ချစ်မြတ်နိုးခြင်း၏။ဝ၊သနု၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဝိယောဂဒုက္ခံ၊ ဘုရားလောင်း
နှင့်ကွေကွင်းခြင်း၊ကြောင့် ဖြစ်၊သောဆင်း၏ကို၊ အသဟန္တော၊သည်၊ခံ
နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝိနိယာ၊ရတို၏အခြား၊မဲ့ခွဲဖြစ်လတ္တံ့၊သော ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ
ယာ၊ နတ်ခွဲဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ဝ၊သနု၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဝမ္ပ
ကာယ၊ဝမ္ဘတာသ၊ဘာသည်၊ ဧစောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်း အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ကာလံ၊ရတော၊ခြင်းကို၊ကတွာ ပြု၍၊တာဝတိံသာ၊ နေ၊ တာဝတိ
သာနတ်ပြည်၌၊ ဒိဋ္ဌတို့ဖြစ်လေ၏၊ တံကာရဏာ၊ထိုအကြောင်းကို၊သန္ဓာ
ယ ကျေ်ည်၍၊ဝုဏ္ဏမာသေ(လ ဝတ္ထု)ထို့နှင့် အာဒိ၊ဝုဏ္ဏမာသေ(လ)ဝတ္ထု)ထို့
ဤသို့အစသောစကား၊ကို၊ဝတ္ထုံ၊မိန့်အပ်ပြီ၊ ။

ဝတ္ထု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ဝုဏ္ဏမာသေတိ၊ ဝုဏ္ဏမာသေ ဟူသည်ကား၊
ဝုဏ္ဏမ၊သိ ဟု၊လပြည့်နေ့၌၊သုက္ကပက္ခ၊သဿနိ၊ပက္ခဖြစ်သော၊ပန္နရသိယံ

တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တာရကာဝိပတိတိ၊တာရကာဝိပတိဟူ သည်ကား၊တာရကာနံ။ ကြယ်အပေါင်းတို့၏၊ အဓိပတိ၊အကြီးအကဲဖြစ် ၏သော၊သသိတိ။သသိဟူသည်ကား၊သသလဿနဝါ၊ယုန်ရုပ်အရေးရှိ၏သော ဟာရကာဝိပဒိသတိတိ၊ တာရကာဝိပဒိသတိဟူ၍၊ ကေစိ၊အချို့သော ဆရာတို့သည်၊ပဒ္ဓတိ၌ရှတ်ကုန်၏၊ တောသံ၊ထိုဆရာတို့၏၊ မတေ၊အာလို၌၊ တာရကာဝိပါတိ၊ တာရကာ ဝိပဟူ၍၊ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသော ဝိဘတ် ကင်းလျက်အနက်ကိုညွှန်ပြင်းသည်၊ ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊တာရကာနံ၊ကြယ် အပေါင်းတို့၏၊အဓိပေါ၊အကြီးအကဲသည်၊ဟုတွေ့ ဖြစ်၍၊ဒိသတိ၊ထင်၏ အနုပရိယာဝိစ၊ အစဉ်မပြတ်လှည့်ပတ် သွားလာသည်လည်း၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ် ၏။ ၊ဒိဋ္ဌံ၊ဒေဝပုရမ္ပိစာတိ၊ ဒိဋ္ဌံဒေဝပုရမ္ပိစဟူသည်ကား၊ဒေဝပုရတို့ဝိ၊ နတ်ပြည်၌လည်း၊ဒိဋ္ဌံ၊ထွန်းပသော၊မနုဿဒ္ဒါနတောလူ့ပြည်ထက်၊ဒေ ဝပုရံ၊နက်ပြည်သည်၊ဥတ္တမံယထာ၊လွန်မြတ်သကဲ့သို့ ဝေဝတထာ၊ထိုအတူ ဒေဝပုရေ၊တောစာဝိ၊နတ်ပြည်ထက်လည်း၊တဝ၊သင်နတ်သား၏၊ဣဒ္ဓိဝိမာ နံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ဥတ္တမံ၊လွန်မြတ်၏၊ဣတိ ဣဒ္ဓိမံ အတ္ထိ၊ဤသို့သောအနက်ကို ဒသေတိ၊ပြ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အာဘိရောစတိ ဝဏ္ဏေနဉ္စ ဒဿနေန္စ ဝဝရိ သိမာတိ။အာဘိရောစတိ ဝဏ္ဏေန ဉ္စ ဒဿနေန္စ ဝဝရိသိမာဟူ၍၊ အာဘာ၊ဆိုပြီ၊ ဥဂ္ဂဟနေန္စ၊တက်သစ်သော၊သူ၏ယောဝိယ၊နေလုလင်ကဲ့သို့၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေါ၊အနက်တည်း။ ၊ဝေဠုရိယ သုဝဏ္ဏသဏာတိ၊ ဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏသ ဟူသည်ကား၊ဝေဠုရိယေနစ၊ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏေနစ၊ ရွှေစင်အတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ ဗျာမံ၊ဤ သင်နတ်သား၏ဗိမာန်ကို၊နိဗ္ဗတ်၊ ဘန်ဆင်းအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနေ သ ဿေန၊ပါဠိအကြောင်းနှင့် တကွ၊ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကဒေတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဝလိယောတိ၊ ဝလိယောဟူသည်ကား၊ ဝလိကေမဏိနာ၊ ဝန်စစ် ပဟူမြားဖြင့်၊ ၊ပေါက္ခရဏီဘိ၊ ပေါက္ခရဏီ ဟူသည်ကား၊ပေါက္ခရဏီ ယောဝေကနိဘို့သည်သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ၊တ သ္သာတိ၊တ သ္သာဟူသည် ကား၊တ သ္သာ၊ပေါက္ခရဏီယာ၊ ထိုရေကန်၏၊ ဥဘတောပဿ၊နံပါး၌စ် တက်၌၊ဝနဂုမ္ဗာ ဘိဗ္ဗမိနေ၊ဝနဂုမ္ဗဟူသော၊ဤပါ၌ဖြင့်၊ဥယျာနေသု၊ဥယျာဉ် တို့၌၊ဝုတ္တဝဏ္ဏေ ပန်းချုံတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဒေဝရေ၊ဝံ ဝါ တိ၊ဒေဝရာဇ်ဝဟူသည်ကား၊ သက္ကံဝိယ၊ သူကြားနတ်မင်းကဲ့သို့၊ဥပတိ ဋ္ဌန္တိ၊ဥပတိဋ္ဌန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ပြု

ကုန်၏။ ။သဗ္ဗာဘာရေဏ သဏ္ဌန္နာတိ၊ သဗ္ဗာဘာရေဏ သဏ္ဌန္နာ ဟူသည်ကား။သင်္ခေါတိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓာတ်ရှာလက်ခံရေတိ၊ နတ်မင်းမတို့၏ တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ပန်ဆင်ကြ၏ဒေတာ။ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊သဗ္ဗသောဃောဆောင်းခပ်သိမ်း။ ဝိဘူသိတသရီရာ၊ တန်ဆောင်းအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ဟုတိ.အယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထေ၊အနက်တည်း။ဝသဝတ္တိ ဝါတိ၊ဝသဝတ္တိဝဟူသည်ကား။ ဝသဝတ္တိဒေဝရာဇ၊ဝိယ၊ဝသဝတ္တိနတ်မင်းကြီးကဲ့သို့။ ။ဘောဇိသမ်ဘုဒ္ဓိဂ်ါဟိတိဟုဒံဝစနံ။ ဘောဇသမ်ဘုဒ္ဓိဂ်ါဟိ ဟူသောဤစကားကို၊ လိုက်ဝိပ္ပလ္လာသေန၊ ဟုတ္တိလိုင်ကို ပုန်လိုင်ပြန်သောအားဖြင့်၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ဘောဇိဟိစ စည်ကြီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ခေါဟိစ၊ခရာသင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မုဒိင်ဂ်ဟိစ။ မုရိုးစည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ဟုတိ။ဤသို့။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်၏။ ရုတိသမ္ဘဒ္ဓနာတိ၊ရုတိသမ္ဘဒ္ဓနာဟူသည်ကား။ဒိဗ္ဗာယ၊နတ်၌ဖြစ်သော၊ရုတိယား၊ပြေလျော်ခြင်းနှင့်၊ သမဂ္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊နစ္စဂီ၊တသုဝါဒိတေတိ၊ နစ္စဂီ၊ဘသုဝါဒိတေ ဟူသည်ကား။နစ္စေစ၊ကခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂီ၊တစ၊သီချင်းဖြင့် သည်းကောင်း။ ဘုန္ဒေ၊ကောင်.ခြေတ်သော၊ဝါဒိတေစ၊ တီးမှုတ်ခြင်းဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ ဟောတုဘူ၊တား အားကြောင်းဟိတ် နိမိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နစ္စနေစ၊ ကခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝါယ၊နေစ၊ သီချင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ သုန္ဒေ၊ကောင်းခြေတ်သော၊ဝါဒိတေစ၊တီးမှုတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တော်၊ ဤနစ္စဂီတေစ၊သောသဒ္ဒါသည်၊ နိမိတ္တဟေတု၊ နိမိတ်အနက်၌၊ဟုမ္ပံ၊သတ္တမီ ဝိဘတ်ဘည်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ပဝတ္တိတေတိ၊ပဝတ္တိ၊တဟူ၍၊ဝစနသော သော၊ပါဠိ၊အကြောင်းကို၊ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ။

ဒိဗ္ဗာ၊တေ၀ိ၀ိ၀ေ၀ရူပါတိ၊ ဒိဗ္ဗာ၊တေ၀ိ၀ိ၀ေ၀ရူပါ ဟူသည်ကား။ဒေ၀လောကပရိယာပန္နာ၊နတ်ပြည်၌အကျုံး၀င်ကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရာ၊အထူးထူး အပြားပြား၏ကုန်သော၊ စက္ခုဝိညေ္ယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ဝုယ်ံ၊သင်နတ်သား၊သည်၊အမိပ္ပေတာ၊ယ၊ထ၊အမိပ္ပေတာ၊အကြင် အကြင်အလို၏အပ်ကုန်သော၊မနောရမ္မာ၊နှလုံးမြေလျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော ရူပါ၊ရူပါ၊ရုံတို့သည်၊ဝိဇ္ဇန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ကိရိယာပဒံ၊ကိရိယာပုဒ်ကို၊အာနေတွာ၊ဆောင်၍၊ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ဒိဗ္ဗာသဒ္ဒါတိအာဒိသုဝိ၊ဒိဗ္ဗာသဒ္ဒါဤသို့အစရှိကုန်သောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေ၀နယော၊ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ။ကဏ္ဍကောသဟစ၊ဝေ၊ဟန်ကြွေ

ကဿပကောသဟာဇောအဟံဟူသောဤပါဠိတို့၊အဟန္တိ ဆုံး၊အဟံဟူသော ဤပုဒ်သည်၊နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း၊ အဟန္တိ၊အဟံဟူ၍၊ကေစိ၊ အာချိုသောဆရာတို့သည်။ပဌမနှင့်၊ ဂျတ်ကုန်၏၊ ကဿပကောနာမ၊ကဿပက အမည်ရှိသော၊အသီရာဇာ၊ဖြင်းမင်းသည်။မဟာသတ္တေနာ၊ထုရားလောင်း နှင့်၊သဟ။ တက္ကာ၊ကေသိ ယေဝဒိဝသေ၊ တနေ့တည်း၌ သာလျှင်။ဇာ တတ္တာ၊ဘွားမြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟဇော။ အတူတကွဘွား ဘက်တော်သည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊အဖုရတ္တာယန္တိ၊အဖုရတ္တာယံဟူသည်ကား၊အဖုတ္တိယံ ညဉ့်သန်းခေါင်းအခါ၌၊မဇ္ဈိမယာမသမယေ။မဇ္ဈိမယာမ်တိုင်ရောက်သော အခါ၌၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။အနက်တည်း၊ဗောဓာယမတိ နိက္ခမိတိတ္ထေ။ဗောဓာယမတိနိက္ခမိဟူသော ဤပါဠိ၌၊မကာရော၊မအက္ခရာ သည်၊ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုဒ်နှစ်ပါး၏ချိန်ခြင်း၊ကိုပြုတတ်၏။အာဘိသမ္ဘော ဓိအတ္ထံ၊သစ္စာလေးပါးကို အလွန်သိခြင်းအကျိုး၌။မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ဖြတ် သောတော ထွက်ခြင်းကို။နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊မုနိဟိပါဏိဟိတိတ္ထမိနာ၊ မုနိဟိပါဏိဟိဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ မုနိဘာဝတံ၊ နွားညှိုးသောသက်ဘဝါ၊ တော်ရှိသည်၏အဖြစ် တည်းဟူသော၊ မဟာဝုဏ်သ လက္ခဏံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ ကို၊ဝဒတိ။ဆို၏။ ဇာလိတမ္ပနခေဟိတိ။ ဇာလိတမ္ပနခေဟိ ဟူသည်ကား ဇာလဝန္ဓေဟိ၊ ကွန်ယက်ကဲ့သို့ ရှိကုန်သော၊ အဘိလောဟိတာ နခေဟိ၊ အလွန်နီသောလက်သည်းတော်တို့ဖြင့်။ တေနဝစနေန၊ထိုပါဠိဖြင့်၊ဇာလ ဟတ္ထတံ၊ ကွန်ယက်ကဲ့သို့ လက်ချောင်းတော် ရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ် သော၊ မဟာဝုဏ်သလက္ခဏံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ကိုလည်းကောင်း။ တမ္ပနခတံ၊နီသောလက်သည်းတော်ရှိသည်၏အဖြစ် ဟုဆိုအပ် သော၊ အာနုဘဇ္ဇနဉ္စ၊ လက္ခဏာတော် ငယ်ကို လည်းကောင်း။ ဒသေတိ၊ပြ၏။သတ္ထိနာမ၊သတ္ထိမည်သည်ကား၊ဇော်။ မြင်းခေါင်းတည်း။ ဣဓပန၊ဤအရာ၌ကား၊ သတ္ထိနော၊ မြင်းခေါင်း၏၊ အာသန္ဓာနဘူတော၊ နီးသောအရပ်ဌာနဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဥဒရပ္ပဒေသော။ ပေါင်အရပ်ကို၊သတ္ထိ။ သတ္ထိဟူ၍၊ဝုစ္စတေ။ဆိုအပ်၏၊အာကောဋယိတ္ဝာနာတိ၊အာကောဋယိတ္ဝာ နဟူသည်ကား၊ အာပ္ပေါ်ထေတ္ဝာ။ခေါက်၍၊ ဝဟာသမ္ဘာတိစပြိုတိ၊ဝဟာ သမ္ဘာတိစ ပြိုဟူသည်ကား၊ သမ္ဘကတ္ထာက၊အချင်းကတ္ထာက။အစ္ဆ၊ယနေ့ ကေရတ္ထံ၊တည်ဥပတ်လုံး၊ဝံ၊ငါ့ကို၊ဝဟ၊ဖွိုဆောင်လော၊မယ္ဟံ၊ငါ့အား၊ဝဟာ

ဟိ။ရှာဘ်ဆောင်လေး၊ဇာတိစ၊ဤသို့လည်း၊ကထေသိ၊ဆိုရ၏၊တဒါ။ထိုအခါ၌ မဟာသတ္တေနု၊တုရား၊လောင်းသည်၊ဒသလိတ်ပြုအပ်သော၊ဝဟာနေ၊ဘုရား လောင်းကို၊ဆောင်ခြင်း၌။ ပယောဇနံပန၊အကျိုးကိုကား၊ ဝဒေန္တော၊ဆိုလို သည်ဖြစ်၍။ အဟံလောကံတာရယိသဿပဇ္ဇော သမ္ဘောဓိရတ္တာမန္တိ၊အဟံ လောကံ တာရယိသဿပဇ္ဇော သမ္ဘောဓိရတ္တာမံဟု၍၊ အာဟာ၊ဆိုပြီး ၊ တေန၊ထိုပါဠိဖြင့်၊အဟံ။ငါသည်၊ဥတ္တမံ၊နတ္တာ၏၊အတုမရှိလွန်ကဲသော၊ သမ္ဘာသမ္ဘောဓိ၊အရေဟတ္တာမဂ်ဥာဏ်သစ္စညူတဥာဏ်သို့၊ပဇ္ဇော၊ရောက် သည်၊အဓိဂတော၊ရသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သ၊ဒေဝကံ၊နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ၊သတ္တလောကကို၊ သံသာရမဟောဃတော၊ သံသရာတည်းဟူ သော၊ကြီးစွာသော၊ဩဃမှ၊ တာရယိသာမိ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်ပေ အုံ၊တာသတ်။ထိုကြောင့်၊ဣဒံဝမနံ၊ဤသရဝါသွားခြင်းကို၊ယံကိဉ္စိတိ။အဓိတ် မရှိသွားခြင်းဟူ၍။ တွံ၊သင်သည်။ နစိရေနေ့ယျာသိ၊မကြာခဏောက်ရှေ့လင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝမနေ၊သွားခြင်း၌။ ပယောဇနဿ။အကျိုး၏၊အနုတ္တရောဝံ၊ အာဟုမရှိ လွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြ၏။ ။ဟာသောတိ၊ ဟာသောဟူသည်.ကား။ တုဋ္ဌိ၊နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ဝိပုလောတိ၊ဝိပုလော ဟူသည်ကား။ မဟာဥဒ္ဒေ၊ရော၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ အာဘိသိသိန္တိ၊ အာဘိသိသိ ဟူသည်ကား။ဣဒ္ဓိ ဿ သမ္ဘိုဿ ။ရှာဘ်ဆောင်အုံ့ဟုဝန်ခံပြီ၊ ၊အ ဘိရုန္ဒမ္ဘံဥတ္တာသကျဝတ္ထုတ်မဟာယသန္တိ၊ အဘိရုန္ဒမ္ဘံဥတ္တာသကျဝတ္ထု မဟာယသံဟူသည်ကား၊ပဋ္ဌမဝိပုလယသံ။ပြန့်နှံ့ကြီးကျယ်သောစည်း စိမ်ရှိသော၊သကျရာဇဝတ္ထု၊ သာကိုဝင်မင်းသား၊ဖြစ်သော၊မဟာသတ္တံ၊ ဘုရား၊လောင်းကို။မံ။ငါသို့၊အဘိရုယှ၊တက်စီး၍၊နိသိန္နံ၊ထိုင်နေသည်ကို၊ ဇာနိတ္တာ၊သိ၍၊ဝဟိသန္တိ၊ဝဟိသံဟူသည်ကား၊ဝဟိ ၊နေသိ ၊ဝို့ဆောင် ပြီ၊ ၊ပဝရေသန္တိ၊ပဝရေသံဟူသည်ကား၊ပဝရာဇူနံ၊ဘုရားသောမင်းတို့၏၊ ဝိဒိတန္တိ၊ ဝိဒိတံဟူသည်ကား။ဒေသံပရေ့ဇ်၊တိုင်းတပါး၌၊ဩပဘာသေ တိ၊ဩဘာသဟူသည်ကား။ ဝိသဒ္ဒိဝဏ္ဏာ။ဖွန့်ပစ်၍၊အပဏ္ဏမိတိ၊အပဏ္ဏမိ ဟူသည်ကား။အပဏ္ဏမိတုံ ဖဲသွားခြင်း.ဌ။ အာရတိ၊အား၊ထုတ်ရ၏၊ပရိဒ္ဒဒ္ဓိ တိစ၊ပရိဒ္ဒဒ္ဓိဟူ၍လည်း၊ပဌမန္တိ၊ရှေတ်ကုန်ရ၏။ ၊ပရိ၊လတိသန္တိ၊ပရိလေ တိသံဟူသည်ကား၊ ပရိတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊လေတိ ၊လျက်ပြီ၊ဥဒိဂ္ဂိ သန္တိ၊ ဥဒိဂ္ဂိသံ၊ဟူသည်ကား။ဥလ္လောကေသိ ။ကြည့်လိုက်ပြီ၊ ဂရုကာ ဗာဓန္တိ၊ဂရုကာဗာဓံဟူသည်ကား၊ဂရုကံဗာဓံ၊လေးလန်ပြင်းပြစွာသော၊ အာဗာဓံ၊ အနာကို၊အလည်း၊ရပြီ၊ မရဏန္တိ၊ကာဒုက္ခံ၊သေခြင်းအဆုံး၌သော

ဆင်းရဲကို၊ ဒုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အကြွေး၊အနက်တည်း၊ တေနေ၊ထို ကြောင့်၊ခိုပ်ုံးမမရဏာ်အဟုတိ၊ခိုပ်ုံးမမရဏာ်အဟုဟု၍၊အဟိုး၊ပိန်ပြီ။သေ ထိုကဏ္ဍကမြင်းမင်းသည်၊အနေကာသု တပါးမကမျှား၊ဖွါကုန်သေ၊ဘာတိ သု၊တာဝတိ်ဌာ၌၊မဟာသတ္တေနေ၊ဘုရားလောင်းနှင့်။ဒဠ္ဌဘတ္တိကော၊မြဲမြဲသော ဆည်းကပ်ခြင်းရှိသည်းဟုတ္ထား၊ဖြစ်၍၊ ဟိယသ္ဌာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အာဂ တော၊လာခဲ့၏၊တသ္ဌာ၊ထိုးကြောင့်၊ ဝိယောဂဒုက္ခံ၊ဘုရားလောင်းနှင့် ကွေ ကွင်းခြင်းကြောင်းဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊သဟိတုံ၊သည်းခံခြင်း၌၊နာသက္ခိ မတတ်နိုင်၊ပန်၊တိုသို့ပင်မတတ်နိုင်သော်သည်း၊သမ္ဘာသမ္ဘေါဓိ ၊အဂဟတ္ထ မဂ်ဉာဏ်သမ္ဘည္ဘတဉာဏ်တော်ကို၊အဓိဂန္တုံ၊ခြင်း၌၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ထွက် ၏၊ဒုက္ခတိ၊ဤသို့၊သုတ္ထား၊ကြား၍၊ နိရာဓိသံ၊ကာမဂုဏ်မှကင်း၊သော။ဥဒ္ဒါရံ၊ ပြန်ပြော၊သော၊ဝိတိ၊သောမနသည်။နှစ်သက်ဝမ်း၊မြောက်ခြင်းသည်လည်း။ ဥပဓိ၊ဖြစ်ပြီ၊တေနေ၊ထိုကြောင့်၊မရဏာနန္တရံ။သေလွန်သည်၏အခြား၌၊ တာဝတိ်သေသု၊ တာဝတိ်သာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ အသ၊ထို နတ်သား၊အာ၊ ဥဒ္ဒါရ၊ပြန်ပြောကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယောစ၊နတ်၌ဖြစ် သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်လည်း၊ ပါတုရဟောသုံ။ ထင်ရှား၊ဖြစ်ကုန် ပြီ၊တေနေ၊ထိုကြောင့်၊တသေဝအာနုဘာဝေနတိ တသေဝအာနုဘာဝေ နဟု၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊ တသေဝအာနုဘာဝေနတိ၊ တသေဝအာနု ဘာဝေနဟု သည်ကား။ ဌာနဂတသ၊အရာသို့ရောက်သော၊ပဿာဒမယ ဝုညသ၊ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှု၏၊ ဗလေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ဒေ ဝေါ၊ဒေဝဝုဠ္ဠိ၊ဝတိ။ ဒေဝေါ၊ဒေဝဝုဠ္ဠိ၊ဟု သည်ကား။တာဝတိ်သာဝ နေ။တာဝတိ်သာနတ်ပြည်၌၊ သကြော၊ဒေဝရာဇာ၊ဝိယ၊ သိကြား၊နတ်မင်း ကဲ့သို့၊ ၊ယဉ္စမေအဟု၊ဝါဟာ၊သော၊သန္ဓံ၊သုတ္ထာ၊နဗောဓိယာ၊တိ။ ယဉ္စမေ အဟု၊ဝါဟာ၊သော၊သန္ဓံ၊သုတ္ထာ၊နဗောဓိယာ၊ဟု သည်ကား။ ပဠော၊သမ္ဘောဓိ ဗုဇ္ဈမန်း၊ ပဠော၊သမ္ဘောဓိဗုဇ္ဈမံ၊ဟု၍၊ ပဌမတရံ၊ရှေးဦး၊စွာ၊ဗောဓိသန္ဓံ၊ ဗောဓိ၊ဟု သော၊အာသံ၊ကို၊သုတ္ထာ၊ကြား၍၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ မယံ၊ငါ့အား။ ဟာ၊သော၊ ရှင်ခြင်းသည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ဟာ၊သ၊သော၊ ရှင်ခြင်း၏၊ယံ၊ဘဝနံ၊ အကြင် ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယံ၊တု၊သ၊နံ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊နေ၊ဝ၊ကုသ၊လ၊မူ၊လေ၊နေ၊ ထိ၊ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းကြောင့် သာ လျှင်၊ တေ၊နေ၊ဝ ကုသ၊လ၊ဖိ၊ဧ၊နေ၊ ထိ၊ကုသိုလ် မျိုးစေ့ကြောင့် သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓ၊သ၊ဿ၊ဟု၊ဗုဒ္ဓ၊သ၊ဿ၊ဟု သည်ကား။ဗုဒ္ဓ၊သ၊ဿ၊ဝိ၊ရောက်ရာ၌၊ ။

ပေါ်ဤသို့ဒေဝဒတ္တောနှတ်သားသည်၊ ယထာဓိဂတာယ၊ အကြင်အကြင်ရေအမ်လတ္တံ့သော၊ အနာဂတာယ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော၊ ဘဝသမ္ပတ္တိယာ၊ ဘဝဏ်ခြည့်ခုံခြင်း၏၊ ကာရဏာဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္ထနောမိမိ၏၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကထေန္တော၊ လျှောက်ကြားလျက်၊ ဓာတိနှုတ်ယသအခါ၌၊ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တုကာမော ပိ၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း၊ ပုရေတရံ၊ မိမိ၏ရှေးဦးစွာ၊ ထေရေနမထေရံကို၊ သဗ္ဗပုဗ္ဗမြတ်စွာဘုရား အား၊ ဝန္ဒနံ၊ ရှိခိုးစိမ့်သောငှါ၊ ပေသေန္တော၊ စေလွှတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ သစေဘိက္ခဝေ၊ သင်ရဟန်းတို့၊ ဒုဗ္ဗလ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သစေဂ္ဂေ ယျာသိတိ၊ သင်ကျွေ့ယျာသိတိ၊ သစေဂ္ဂေ ယျာသိဟု သည်ကား၊ ယဒိဂမိဿသိ၊ အကယ်၍ကြွတော်မူသည်ဖြစ်ခဲ့၊ သစေဂ္ဂေ သိတိ၊ သင်ကျွေ့သိဟူ၍၊ ကေစိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဋိဇာနိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ အဗ္ဗော အနက်သည်၊ သောဝေ၊ ထိုအနက်ပင်လျှင်တည်း။ မမာဝိနံ ဝစနေနာ တိ၊ မမာဝိနံ ဝစနေနဟု သည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သဘာဝေနေဝ၊ သဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊ နဝဇ္ဇာသိ၊ မလျှောက်ပါလေ လင့်၊ အထပ်ခါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝစနေန ဝိ၊ စကား ဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇာသိတိ၊ ဝဇ္ဇာသိဟု သည်ကား။ မမာဝိ။ တပည့်တော်၏လည်း။ သိရသား ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဒနံ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ဝဒေ ယျာသိ၊ လျှောက်ထားပါလေ၊ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ဒါနိ၊ ယခု၊ ဝန္ဒနံ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ယဒိ၊ ပသေသိ၊ အကယ်၍စေခိုင်းတိုက်တွန်းပါ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်စေခိုင်း တိုက်တွန်းသော်လည်း၊ ပေ၊ သတ္တာ ဝေ၊ စေခိုင်းတိုက်တွန်းကာမျှဖြင့် သာလျှင်၊ ဒေဝ၊ တပည့်တော်သည်။ နတ္ထိ ဌာနံ၊ မဟာည်မရှင်ပါ၊ ဣတိ ဒုဗ္ဗဝ်အတ္ထံ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ အဟာ ဒိဒ္ဒုံ ဂန္ဓိ သမ်ဓိနံ အပ္ပဒိ ပုဂ္ဂလန္တိ၊ အဟာ ဒိဒ္ဒုံ ဂန္ဓိ သမ်ဓိနံ အပ္ပဒိ ပုဂ္ဂလံ ဟု၍၊ ဒေဝ ဟုလျှောက်ဆိုပြီ ဂမနေ ပန၊ သွားခြင်းခို့ကား။ ဒဠ္ဌတရံ၊ အလွန်မြဲမြံ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဒဿ တုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဒုလ္လဘံ ဒဿနံ ပေါ်တိ လောကနာထ ဒုဗ္ဗဘ ဒိနန္တိ။ ဒုလ္လဘံ ဒဿနံ ပေါ်တိ၊ လောကနာထ ဒုဗ္ဗဘ ဒိနံ ဟု၍ ဒေ ဝ ပြု၊ ။ကတညူ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကို သိတတ်သော အလေ့ရှိသည်။ ကတ ဝေဒီ၊ သိသည် အလျောက် ထင်စွာပြုတတ်သော၊ သော၊ ထိုကဏ္ဍက နှတ်သားသည်။ ဘဏ္ဍာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ သည်းကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊

ဆည်းကပ်ပြီး၍စကျွေးမတော။ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော၊ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓသ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏ဂိုရိုး ကောင်းတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ မမ္မကျွေ့၊ တရားတည်း၊ ဟူသော ဥာဏ်မျက်စိကို။ ဝိသေသမယိ၊ သုတ်သင်ပြီ။ ။ဒိဋ္ဌိ ဂတာ ဗျူ၊ မိန္ဆာ ဒိဋ္ဌိကိုလည်း ကေါင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ ဗျူ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ကိုလည်း ကေါင်း ဝတာနိစ။ သိလဗ္ဗတ ပရာမာသတ္ဂိုကို လည်း ကောင်း။ ဝိသေသတ္တော၊ သုတ်သင်ပြီး၍။ သတ္ထုနော၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌သာ လျှင်၊ အဇ္ဈုရုဝယယ္ထ၊ ကွယ်လေ၏။ ။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုမာ ဒွေဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ သဂီတိကာ ရေတိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ရဟန္တာ အာရှင်ဗြတ်တို့သည်၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ။ ဟတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုတ္တာဂိရံစကျွေ့မတောတိ၊ သုတ္တာဂိရံစကျွေ့မတော ဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌမ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စကျွေ့ဟု၊ ပညာမျက်စိတို့ဖြင့်၊ စကျွေ့ မတော။ ငါးပါးသော ပညာစကျွေ့ရှိတော်မူသော၊ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓသ၊ ဗြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကား တော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ မမ္မစကျွေ့ကို၊ မမ္မစက္ခုံ ဟူသည်ကား။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်ကို။ ဝိသေ သယိတ်။ ဝိသောယယိ ဟူသည်ကား။ အဓိဂန္တွာ၊ ရောက်၍ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တသ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်ကို။ အဓိဂမောယေဝ၊ ရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝိသောခနံ၊ သုဘ်သင်ခြင်းမည်၏။ ။ဝိသောတ္တော ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဝိသော တ္တော ဒိဋ္ဌိဂတံ ဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ သမုဿာ ဘောတ္တော၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပယ်၍၊ ဝိစိကိစ္ဆံ ဝတာနိ၊ ဝိစိကိစ္ဆံ ဝတာနိ ဟူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒါတာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-သုနိုက္ခ်ိတ္ဘဝဂ်-၈-အနေကဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု။

အနေကဝဏ္ဏီဒေဝေသောကနာသနတ်ကြီးဒံဝိမာန်၊အနေကဝဏ္ဏီဒေဝေသောက နာသနံဘူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ အနေကဝဏ္ဏဝိမာန်၊အနေကဝဏ္ဏ ဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တသေ၊ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊ အာဘယ်နည်း။ ။ဘဝဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ။ နေတော်မူ၏။တေနသမယေန။ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝတ္ထုနယေန၊ထိုအပ်ခဲ့ ပြီး၊သောနည်းဖြင့်၊ဒေ၊စားရိုက်၊နတ်ပြည်ဒေသစာရိုက်ကို၊စရန်ကြွ၊ကြွသွား တော်မူသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသာဝနံ။ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊ အာဝဇ္ဇယိ၊ရောက်၊တော်မူ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ နံ၊ထိုမထေရ်ကို၊အနေက ဝဏ္ဏော၊အနေကဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ဒေဝဝုဏ္ဏော၊နတ်သား၊သည်၊ဒိသ္သ၊ ပြင်၍၊သဠာတဂါရဝ၊ဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောရှိသေခြင်းဖြင့်နှိုး ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဠုလီ၊လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယှ၊ချီ၍၊အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏၊ဃေရော၊အရှင်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည် အနေကဝဏ္ဏံ(လ)၊ပဘာသတိတိ။ အနေကဝဏ္ဏံ(ပ)၊ ပဘာသတိဟူ၍၊ အဓိဂတသမ္ပတ္တိကိုတွေ့နမ္ဟေခဲ့။ နတ်ပြည်၌ရှိရအပ်သော ချမ်းသာကိုကြား ခြင်းကိုအရင် မူသဖြင့်၊ကတဂုဏ်ကိုရှေးဦးပြုခဲ့ကား၊သာကုသိုလ်ကံကို၊ပုဗ္ဗဏ် မေး၏။ ။ဒေဝဝုဏ္ဏ၊နတ်သား၊ ဟို၊သင်နတ်သား၊သည်၊ အနေကဝဏ္ဏံ၊ တပါး၊မဂ၊သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဒရသောကနာသနံ၊ပုပန်ဝိုး၊ရိပ် ခြင်းကို ဖျောက်တတ်သော၊ အနေကစိတ္တံ၊တပါး၊မဂ၊များစွာဆန်းကြယ် သောအရုပ်ရှိသော၊ဝိမာနံ၊ဝိမာန်သို့၊အာရုယှ၊တက်၍၊အဠုရာသံ၊ကော နု၊နတ်သမီး အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတ္ကာ၊ဖြစ်၍၊ ဘူတပတိ၊နိမ္မာနရတိနတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ သုနိမ္မိတောဇာ၊သုနိမ္မိတ အမည်ရှိ၊သောနတ်မင်းကဲ့သို့၊မောဒသိ၊နေ့လျှောရရဲ့။ ။ဒေဝဝုဏ္ဏ၊နတ် သား၊တယာ၊သင်နတ်သား၊နှင့်၊ ယသေန၊အခြံအရံဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ ဂုဏေန၊ ကောင်းမွန်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ ဇုတိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့် လည်း

ကောင်း၊ သမသမော၊တူသည်ဖြစ်၍တူသောနတ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သောနတ်သည်ကား၊ ကုတောအတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ဒေဝ ပုတ္တ၊နတ်သား၊ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊သသိ၊ယုန်ရုပ်အရေးရှိသောလဗိမာန် ကို၊အာဒရဓာတာ၊ ဖြစ်သောရှိ၊သခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊နမဿန္တိ၊ဦး ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ၊ သဒ္ဓေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊တိဒသဂဏာ၊တာဝတိံ သာနတ်အပေါင်းတို့ သည် လည်း၊ကောင်း၊ သမေစ္စ၊ပေါင်းရုံးကုန်၍၊ တံတွေ့၊ ထိုနတ်သားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ၊တေ၊သင်နတ်သား၏၊ ဣမာအနုဘာဝေ၊ ဤနတ်သမီးတို့သည်လည်း။ သမန္တာ၊ဘော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊နစ္စန္တိ၊ကခြေ ကုန်၏၊ဂါယန္တိ၊စ၊သီချင်းကိုလည်းသီကုန်၏၊ပမောဒယန္တိ၊စ၊ဝမ်းမြောက် ခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေကုန်၏။ ၊ဒေဝပုတ္တ၊နတ်သား၊ တွေ့၊သင်နတ်သား သည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်ခွဲဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ မနုဿာ တော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွေ့၊ သင်နတ်သားသည်၊ ကိ ဝုည်း၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူ.သနည်း၊ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ တွေ့၊သင်နတ်သားသည်၊ ဧဝံ၊လိတာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်း တောက်ပသော အာနုဘော်ရှိသည်၊ အာသိ။ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊သင်နတ် သား၏၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန် သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ထွန်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ၊

တံအတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ ဒသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထို နတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ဣဒံဝတ္ထု၊ ဤ အကျိုးသည်၊ ယာသကမ္မသာ၊အကြင်ကံ၏၊ ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊သောပါ၊ထိုနတ်သားသည်သည်း၊အဟံဘန္တေ၊(ပ)၊ ဒဏ္ဍာဂန်း၊အဟံဘန္တေ၊(ပ)၊အဏ္ဍကံဟူ၍၊ကဿပ၊ဆိုပြီ၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အာရှင် တော်ကောင်း၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သုမေဓနာမသာ၊ သုဇာတာအမည်ရှိတော်မူသော၊ဖိနသား၊ဘုရားရှင်၏၊သာဝကော၊တပည့် သည်၊အဟုဝါသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ဒေနခဲ့ဇောသော၊ သစ္စာ၊လေးပါး၊တရား၊ကိုမသိတတ်သော၊ပုထုဇဉ်နှော၊ပုထုဇဉ်သည်၊အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊သောအဟံ ထိုတပည့်တော်သည်၊ သုမေဓသား၊သုဇာတာအမည်ရှိ သော၊ ဘဂဝတော၊ဘုရားမြတ်၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ သတ္တ ဝဿာနိ၊ခုနစ်နှစ်ကို့ပတ်လုံး။ ပရိဇ္ဇိတ္ထိ၊ရဟန်းပြုခဲ့ဘူး၏။ ၊ဘဒ္ဒန္တေ၊

အရှင်ကောင်း၊ သောအဘံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်၊ တာဒိနော၊ တာဒိ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဩဃတိဏ္ဏသား၊ ဩဃလေးသွယ် မြစ်ပင် လယ်.ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတာသား၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန် တော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗညုနော၊ သဗ္ဗဝေါတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သုမေ ဓသား၊ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ ဖိနုသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရတနာ၃ပါး၊ ရဟန္တာတို့ဖြင့်စိအပ်သော၊ ဟေမဝေလေနှင့်ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဆန်ခီ၊ ဖုံး လွှမ်းအပ်သော၊ ထူပ်၊ စေတီတော်ကို၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ထူပတို့ ၊ စေတီတော် ၌၊ မနုံ၊ စိတ်ကို၊ ပသီဒယိ ၊ ကြည်ညှိစေခဲ့ဘူး၏။ ၊ ဘဒ္ဒန္တေ။ အရှင်ကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဒါဝုံ၊ ပေးလှူခြင်း၌၊ ဝ ရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု သည်၊ နစအတ္ထိ၊ မရှိခဲ့၊ တည်း။ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဒါနံ၊ ဒါန ကုသိုလ်ကံသည်၊ နအာသိ၊ မဖြစ်၊ ပူဇနေယျသား၊ ပူဇော်ခြင်း၌ ထိုက်တော် မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နံဝေတုံ၊ ထိုသရဏဂုဏ်တော်ကို၊ ပူဇေထ၊ ပူဇော်ကုန်လော၊ ဝေ၊ ဤသို့ပူဇော်သည်ရှိသော်၊ ဒုတော၊ ဤလူ. ပြည်မှ၊ သင်္ဂီ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿထ၊ ကိုရောက်ကုန်လတ်၊ ဒုတိ၊ ဤသို့ ပရေစေါ၊ သူ့ဘဝပါးတို့ကို သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအလှူပေးခြင်း၌၊ သမာဒပေ သိ ၊ ဆောက်တည်စေခဲ့ဘူး၏။ ။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ မယာ၊ တပည့် တော်သည်၊ ကုသလံ။ အပြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေ.ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော၊ တဒေဝ ကမ္မံ၊ ထိုကံကို သာလျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ် ဆည်းပူးအပ်၏ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဒိတ္ထံ၊ နတ်ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ ကမ္မဗ္ဗ၊ ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကိုလည်း၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တိဒသဂဏသား၊ တာဝတိံသာနတ်အပေါင်း ၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ တသဝုညသား၊ ထိုကောင်း မှုကံ၏လည်း၊ ဝလံ၊ အကျိုးသည်၊ ခယံဝိ၊ ကုန်ခြင်းသို့လည်း၊ နဒဿာမိ ၊ မရောက်ဘဲ။ ။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကို ဆိုဦးအုံ့၊ ဒုတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်က ဖွားမှ၊ တိ သ ကပ္ပသဟဿေ၊ ကပ်ပေါင်းသောင်းတို့၏ အဝေးက၌၊ သုမေဓောနာမ၊ သုမေ ဓာအမည်ရှိသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လော ကမ်း၌ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ၊ လူကို၊ ဇေတ္တာ၊ သိမ်းပိုက်ပြီး၊ ဝ ပြိုင်နက်ဥာဏ်တည်းဟူသော အလင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ကတာ ဗုဒ္ဓကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဘုရားကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ ပရိ

နိဗ္ဗုဒ္ဓတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်းတော်မူပြီးသော်၊မနုဿဟိ၊လူတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေတုံ၊ခေတ်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဝေနေစေတိယော၊ရတနာစေတီကို၊ ကတော၊တည်လုပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာညတရော၊တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ား၊သည်၊ သဗ္ဗညုဿ သနေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊သတ္တဝဿာ နိ၊ဆုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကို၊စရိတွာ၊ကျင့်၍၊ အာနဝဇ္ဇတစိတ္တတာယ။ မတည်တန့်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုက္ကုစ္စကော၊အလို့လို့ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဥပဇ္ဇဓိ၊လူထွက်၏၊ဥပဇ္ဇဓိ တောစ၊လူထွက်ပြီးသည်ရှိသော်လည်း၊ သံဝေဂဇာလတာယစ၊သံဝေ ဂဖြစ်ခြင်းမျိုးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ဓမ္မဆန္ဒဝန္ဒနတာယ စ၊တရားကိုဖြည့်ကျင့်လိုသောဆန္ဒရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတိယင်္ကဏေ၊ စေတိယင်ပြင်၌၊ သမဏဗြာဟ္မဏပရိဘဏ္ဍာဒိနိ၊ တမြက်လှည်း ခြင်းအစရှိသောအမှုဘဏ्डာကို၊ ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊ နိပ္ပယိလဋ္ဌေပါသဏ သိလာနိ၊ ငါးပါးသောသီလ-ရှစ်ပါးသောသီလတို့ကို၊ ရက္ခန္တော၊စောင့် ရှောက်လျက်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုဏန္တော၊နာလျက်၊ အညေစ၊တပါးကုန် သော သူတို့ကိုလည်း၊ ဝုညကိရိယာယ၊ ဒါနအစရှိသော ဝုညကိရိယာ ဆယ်ပါး၌၊သမာဒပေန္တော၊ဆောက်တည်စေလျက်၊ဝိစရိ၊သွားလာကျင် လည်၏၊တေန၊ထိုကံကြောင့်၊ သော၊ထိုသူသည်၊အာယုပရိယောသာ နေ၊အသက်အဆိုင်းအခြား၏အဆုံး၌၊ကာလကတော၊သေခြင်းကို့ပြုသည် ရှိ၊သော်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုနတ်သား၊သည်၊ဝုညကမ္မသ၊ကုသိုလ်ကံ၏၊ဥဒ္ဒယ၊ရှာဘာဝေန၊ပြုခဲ့ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မဟေသက္ခော ကြီးမြတ်သောတန်ခိုးရှိသော၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသော၊ သက္ကာဒိတိ၊ဝိုကြား အစရှိကုန်သော၊ဒေဝတာတို၊နတ်တို့သည်၊သက္ကတပူဇိတော၊အရိုအသေ ပြုအပ်ပူဇော်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည် ၌၊ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ဝိ၊တည်၍လည်း၊တတော၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊စုတေခဲ့သည်ရှိသော်၊ အပရေပရံ၊ အဆက်ဆက်၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရေန္တော၊ကျင် လည်လျက်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့သုဒုရား ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ တဿ ဝဝကမ္မသ၊ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ဝိပါကာဝေသေန၊အကျိုး ကြောင်း၏အစွမ်း၊အားဖြင့်၊ တာဝတိံသာဘဝေန၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊

နိဗ္ဗုတ္တိုးဖြစ်ပြန်၏။ နံးထိုနတ်သားကို၊ အနေကဝဏ္ဏာတိစ၊ အနေကဝဏ္ဏ နတ်သားဟူ၍လည်း၊ ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်၊ သင်္ဃာနိ ံသ၊သိကြားကုန်၏၊ တံကာရုဏ်း၊ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ဒေတနံ(လ)၊ကားထေသိ ကိ၊အထနံ(လ)၊ကားထေသိဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊ထိုအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ အနေကဝဏ္ဏန္တိ၊ အနေကဝဏ္ဏံ ဟူသည်ကား၊ နိလပီတာဒိဝသေန။ အညိုအဖြူ စသည်တို့၏အရွယ်:အား၊ဖြင့်၊ဝိဝိဓဝဏ္ဏ တာယ။ အထူးထူးအပြားပြား:ရှိသော အဆင်:ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ကောင်း။ အနုန္တရာ:ဝိမာနာ:ဒိုနှ်။ အခြား:မဲ့ ဖြစ်သော:ဗိမာန်စသည်တို့ ထက်၊ ဝိဝိဓသဏ္ဌာနတာယစ၊အထူးထူးသော သဏ္ဌာန်ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နာနာ:ဝိဝဏ္ဏံ၊အထူးထူးသောအဆင်:အထူးထူး သောသဏ္ဌာန်ရှိသော။ ဒဂ္ဂသောကနာသနန္တိ၊ဒဂ္ဂသောကနာသနံ ဟူသည် ကား၊သိတသဿာဝေန။ ချမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဒဏ္ဍတပရိဠာဟာနံ၊ ဖြင်းစွာ ပူပန်ခြင်းတို့ကို၊ ဝိ:နာ:ဒနတောစ။ ဖျောက်တတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ မနုညတာယ၊နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒဿနီယတါယစ၊ရှုချင်ဘွယ်သေါသဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊သောကသစ၊စိုးရိမ်ခြင်း၏လည်း၊အနောကာသတော၊တည်ရာ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒဂ္ဂသောကနာသနံ၊ပူပန်ခြင်းစိုးရိမ်ခြင်းကို ဖျောက်တတ်သော၊အနေကစိတ္တန္တိ၊အနေကစိတ္တံ ဟူသည်ကား၊နာနာ:ဝိဝ ရုပ်၊အထူးထူးဆန်းကြယ်သောအရပ်ရှိသော၊ သုနိဗ္ဓိတောဘူတပတိဝါ တိ၊ သုနိဗ္ဓိ:တောဘူတပတိဝဟူသည်ကား။ တာဝတိ ံသ ကာယတောဝိ၊ တာဝတိ ံသာ နတ်အပေါင်းယက်လည်း။ ဥဿာဒတမဒိဗ္ဗ သောဝဏ္ဏာ၊ အထူးသဖြင့် ဖြန့်ကြောသောနတ်တို့၏ စည်:စိပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်:ကြောင့်၊ သုနိဗ္ဓိတဒေဝရာဇောဝိယ၊ သုနိဗ္ဓိတနတ်မင်းကြီးကဲ့သို့။ ပမောဒယိ၊ ဝမ်း မြောက်ရ၏၊ကုသသိ၊နှစ်သက်ရ၏၊ အတိရေသိ၊အလွန်မြူ:လျော်ရ၏။ ။ သမသာမောတိ၊သမသမောဟူသည် ကား၊သမောဝေ၊တူသည်သာလျှင် ဟူလတ္တာ ဖြစ်၍။ သမော၊တူသောနတ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ နိဗ္ဗရိယာ:ယေန၊ ပရိ ယာယ်မဟုတ်မရှိ၍အားဖြင့်။ တေတုယ်:သင်နတ်သား၌ သဒိသော၊ တူသောနတ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ကုတောပန၊ကေနကာရဏေန၊ အသုယ်သို့ သောအကြောင်းကြောင့်ကား။ ဥတ္တရိအာဓိကောနာမ၊ လွန်သောနတ်မည် သည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ:ဆုံ:နည်း၊ပန်၊သက်၍ဆိုဦ:ဆုံ:ကေန၊အကာယ်ကြောင့်၊ သမဘာဝ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ဥတ္တရိတရုတာစ၊လွန်

သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ။မရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့မေး ဘွယ်ရှိ၍၊ ယသေနပုညေနစ ဣဒ္ဓိယာစာတိ၊ ယသေနပုညေနစဣဒ္ဓိယာစ ဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်ပြီ။ တဿ၊ထိုဂါထာ၌၊ ယသေနာတိ၊ ယသေနဟူသည် ကား၊ ပရိဝါရေန၊အခြံအရံဖြင့်။ ဣဒ္ဓိယာတိ၊ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား။အာနု ဘာဝေန၊တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဝါ။တနည်းကား၊ယသေနာတိ၊ယသေန ဟူသည်ကာ၊ဣဿရိယေန၊အစိုးရခြင်းဖြင့်၊ဣဒ္ဓိယာတိ၊ဣဒ္ဓိယာဟူသည် ကား၊ဒေဝိဒ္ဓိယာ။နတ်ဘုံ၏တန်ခိုးဖြင့်၊ဝါ။တနည်းကား၊ယသေနာတိ၊ယသေ နဟူသည်ကား၊ဝိဘာဝသမ္ဘတ္တိယာ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ဣဒ္ဓိ ယာတိ၊ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ယတ်ဆို့တသား၊အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ် သော၊ ကာမဂုဏာသား၊ကာမဂုဏ်ငါးပါး၏၊ ဣဒ္ဓေနေန၊ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ဝါ။ တနည်းကား၊ယသေနာတိ၊ယာသေနဟူသည်ကား၊ကိတ္တိယောသေန၊ကျော် စောသောအသံဖြင့်။ ဣဒ္ဓိယာတိ၊ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ သမိဒ္ဓိယာ၊ပြည့်စုံ ခြင်းဖြင့်၊ ဝုညေနာတိ၊ဝုညေနဟူသည်ကား။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိထိအရာ၌၊ ဝုတ္တာဝသိဒ္ဓဝုညဟလေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်မကြွင်းသောကောင်းမှု၏အကျိုး ဖြင့်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ဝုညကမ္မေနေဝ၊ကောင်းမှုကံဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေစ ဒေဝါတိ၊သဗ္ဗေစဒေဝါဟူ၍၊သာမညတော၊ နတ်အများနှင့်ဆက်ဆံသော အားဖြင့်၊ဂဟိတံ ယူအပ်သော၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊တိဒသဂဏာဘိဓာနာ၊ တိဒသဂဏာဟူသော၊ဤပါဠိဖြင့်၊ဝိသေသေတွာ။အထူးပြု၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ် ၏၊ကေစွသား၊အချို့သူအား၊ပရွေက်၊အသိုးအသီ။နိပစ္စကာရံ၊ရိုသေတုတ် ဝပ်ခြင်းကို။ကရောန္တာ၊ပြုကုန်သော်လည်း၊ သမောဒိတာ၊ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နကရောန္တိ။မပြုကုန်၊ ဧတေ သ၊ထိုနတ်သားအား၊ ဒေဝ၊ဤသို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နကရောန္တိ၊မပြုကုန်၊ဧတေ သသပန၊ထိုနတ်သားအား၊ကား။ သမုဒိတာပိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ ကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း ၊ ကရောန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ=ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေသတုံ၊ပြခြင်းငှါ။သမေစ္စာတိ၊ သမေစ္စဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊တံတဿ=၊တံတံဟူသည်ကား၊တံတို့၊ထိုသင် သည်၊သသိဝေဒေဝါတိ၊သသိဝေဒေဝါဟူသည်ကား၊ယထာနာမ။ဥပမာမည် သည်ကား၊သုဇာပဏ္ဍပါဠိုပဒီယံ၊ဩနုံပဏ္ဍအထွက်တရက်နေ့၌၊ဒိသမာနံ ထင်မြင်သော၊သသိ'စန္ဒနံ၊ ယုန်ရေးတဆိပ်ရှိ၊သာလမင်းကို၊မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝါစ=နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဒဒုံ ဟာတာ၊ဖြစ်သော ရှိသေခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နမဿန္တိယထာ၊ ရှိခိုး

ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧကံတတာ။ ထိုအတူ၊ တံ၊သင်နှတ်သားကို၊သင့်ဦး။ ခပ်သိမ်းကုန်လည်.ဖြစ်ကုန်သော၊တိဒသဂဏာ၊တာဝတိံသာနှတ်အပေါင်းတို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ၊

ဘဒန္တေတိဣမိနာ၊ဘဒန္တေဟူသော်ဤပုဒ်ဖြင့်၊ယေရံ၊မထေရ်ကို၊ဂါရဝဗဟုမာနေန၊ရိုသေခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊သမုဒါစရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏အားဟုဝါသိန္တိ၊ အပဒုဝါသိ ဟူသည်ကား။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ဝုဠ္ဠတိ၊ ဝုဠ္ဠဟူသည်ကား။ ဝုရိမဓောတိယံ၊ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊သုမေဓနှင့်မ ဿဓိနဿသာဝကောတိ။ သုမေဓနှာမဿဓိနဿ သာဝကောဟူသည်ကား။သုမေဓောတိ။ သုမေဓာဟူ၍၊ဧကံ၊ဤသို့၊ ပကာသန နှာမဿ၊ ထင်ရှားသောအမည်။ တာဝ်ရှိ။သာ၊သမ္ပာသမ္ဘုဇ္ဇဿ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဇိတဘာဝေန၊ရဟန်းပြုသည့်အဖြစ်ဖြင့်၊သာဝကော၊တပည့်တည်း၊ဝုဏ္ဏနော်တိ၊ ပုထုဇ္ဇနောဟူသည်ကား။ အနရိယော။ အာရိယာမဟုတ်။တဏ္ဍာပိ၊ထိုရဟန်း၏အဖြစ်၌လည်း၊သဠာယံ၊သဠာတို့ကို အနုဗောဓမဇ္ဈတ္တသာဝိ၊ထိုးထွင်း၍သိခြင်းမျှ၏လည်း၊အဘာဝေန၊မရှိသည့်၏အဖြစ်ဖြင့်၊အနနုဗောဓော၊အနနုဗောဓမည်၏၊သောသတ္တဝေ သာနိပဗ္ဗဇ္ဇိ သာဟန္တိ၊ သောသတ္တဝေ သာနိပဗ္ဗဇ္ဇိသာဟံ ဟူသည်ကား။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်၊သတ္တသံဝစ္ဆရာနိ။ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ပဗ္ဗဇ္ဇာဝုဏ္ဏာ မဇ္ဈေန၊ရဟန်း၏အဖြစ်တည်း ဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးမျှဖြင့်၊ ဝိစရိ၊လှည့်လည်သွားသော၏၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား၊ဆယ်ပါး၊ထက်လွန်ဖြတ်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၊ကို၊နာဝိဂန္တွိ ၊မရ၊ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်။ ။ရတနဒ္ဒယန္တိ၊ ရတနဒ္ဒယံဟူ သည်ကား၊မဏိကနုကာဒိရတနေတိ၊ပဋ္ဌမြားရွှေစင်အစရှိသောရတနာတို့ ဖြင့်၊ဥဿိတံ၊ဖြင့်အပ်သော၊ဥဿိတာ ရတနစေတိယံ၊ဖြင့်၍စီအင်သောရတ နာစေတီကို၊ ပေါမဇ္ဇလေနဆန္ဒန္တိ၊ ပေါမဇ္ဇလေနဆန္ဒံ ဟူသည်ကား၊ သမန္တာတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ဥပရိစ၊ အထက်၌လည်း၊ကဒ္ဒနဇာလေန။ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်၊ပဋိစ္ဆာဒိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဝဇ္ဇိတွာတိ၊ဝဇ္ဇိတွာပဋ္ဌ သည်ကား၊ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ငါးပါ်းသော တည်ရှင်းရှိသောနှုတ်ခိုးဖြင့်၊တတ္ထ တတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌၊ပကာသံ၊ရှိခိုးခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍။ ထူပသို့ မနံ့ပသာ ဒယိန္တိ၊ ထူပသို့ မနံ့ပသာဒယ် ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုဂုဏာဒိဗ္ဗာနုဘာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ယ ထာယယာယပကာရာ

ယ၊အကြောင်သို့သောအထူးအပြားရှိသော၊ဝေတုယား၊ဝေတိတောဝ်ဏ်း၊အယံ ထူပေါ်၊ဤစေတီတောဝ်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ထူပဘို့၊ စေတီတောဝ်ဌ၊စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ပသာဒေသိ၊ကြည်ညိုစေပြီ၊ ။

နမာသိဒါနန္တိ၊နမာသိဒါနဲ့ဟူသည်ကား။မေမယား၊တပည့်တောဝ်သည် ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ဒါနံ၊အလှူသည်၊နာသိနာဟောသိ၊ရှိသည်မဖြစ်၊ကသ္မာ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နစပနမတ္ထိဒါတုန္တိ၊ နစပနမတ္ထိဒါတုံဟူ သည်ကား၊မေမမ၊တပည့်တောဝ်အား၊ဒါတုံ။ပေးလှူခြင်း၌၊ပရိယုဟာဘူတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ဒါနံ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊နစပနအတ္ထိ မရှိ၊ကိုယ်။ တစုံတခုသော၊ဒေယျဝတ္ထု။ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထုသည်၊နဝိဇ္ဇ တိ၊မရှိ၊ခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား၊ပရေ၊ တပါးကုန်သော၊သတ္တဝ၊သတ္တဝါ တို့ကိုသာသျှင်၊တည်ဒါနေ၊ ထိုအလှူပေးခြင်း၌၊ သမာဒပေသိ၊ ဆောက် တည်စေပြီ၊ပရေသန္ဓတတ္ထသမာဒပေသိန္တိ၊စား၊ပရေသန္ဓတတ္ထ သမာဒပေ သိ၊ဟူ၍လည်း။ပဌမန္တိ။ဂျတ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ ထိုပါဋိဌ်၌၊ပရေသန္တိ။ဣဒံ၊ပရေသံ ဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်၌၊ သာမိဝစနံ၊ဆဋ္ဌီ ဝိဘတ်ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ပူဇေထနန္တိ၊အာဒိ၊ ပူဇေထနံ၊အစရှိသော စကားရပ်သည်၊သမာဒပနာကာရဒဿနံ။ နှီးဆော်သောအခြင်းအရာကို ပြသောစကားတည်း။ တံဝါတုံ၊ ထိုဝတ်တော်ကို၊ ပူဇေထ၊ပူဇော်ကုန် လော။ဣတိ၊ဤသို့၊ယောဇနာ၊ယှဉ်ရာ၏၊ဝေ်ကိ၊ဣတိ၊ဟော'ဝေ်ကိ၊ဟူသော ဤပါဋိ၌၊ကိ၊ဣသဒ္ဒေါ၊ကိ၊ဣသဒ္ဒါသည်၊အနုသယဝတ္ထော၊အဆင့်စကားကြား ဘူးသောအနက်ရှိ ၏။ ။နိတ္ထသဟုဿသဟယဝိဇ္ဇုဂန္တိ၊ နတ္ထသဟုဿ သဟယဝိဇ္ဇုအစ္ဆရဂန္တိ၊ နတ္ထသဟုဿ သဟယဝိဇ္ဇုအစ္ဆရံဟူသည်ကား၊တဒါ။ ထိုအခါ၌၊သုမေဓံ။ သုမေဓာအမည် တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဥဒ္ဒိဿ။ ရည်မှတ်၍။ တာသ ကတဝုဿကမ္မသ၊ထိုသို့ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ပရိကွယံ၊ကုန်ခြင်းသို့ နာဝိဂ ဆိုံ၊မရောက်၊ ဟသေ၊ဝကမ္မသ။ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ဝိပါ ကာ၊သော်သည်၊ အာကျိ၊ကြွင်းကို၊ပစ္စနုဘောဝ်။ ခံစား၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြ၏။ ဣတော၊ဤအရာ၌၊ယံပနဝစနံ၊အကြောင် စကားကို၊မယား၊ငါသည်၊နဝဏ္ဏံ၊မတွေ့မမေ့ဆိုအပ်၊တံဝစနံ၊ထိုစကားသည် ဟောရာ။အာကာ၌၊ ဝဏ္ဏနယဏ္ဏာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် အဖြစ် ကြောင့်၊သုဝိညေယ္ယမေဝ။ သိလွယ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။အနေဂဝဏ္ဏာ ဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊ အနေကဝဏ္ဏာဝိမာန ဝတ္ထု၏အမှုမှ ဝင်သည်၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၉-မဗ္ဗကုဏ္ဍလိပရိမာနဝတ္ထု။

အလက်ားတောမဗ္ဗကုဏ္ဍလိတိဗ္ဗဒ်ပရိမာနံ၊အလက်ားတောမဗ္ဗကုဏ္ဍလိဟူ သော ဤပရိမာန ဝတ္ထုသည်။ မဗ္ဗကုဏ္ဍလိပရိမာနံ၊ မဗ္ဗကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထု တည်း၊တဲ့သား ထိုဝတ္ထု၏ ဥပ္ပတ္တိ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊ အဘယ် နည်း၊ ၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး ဖြစ်သော၊ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဗိဟာရေတိ၊နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊သာဝတ္ထိဝါသိ၊သာဝတ္ထိပြည်၌နေ၊လူ၏သော ဗုဒ္ဓေကာ၊တယောဝ်သော၊ပြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏော၊သည်၊ အဇ္ဇေ၊ကြွယ်ဝသည်၊ မဟဒ္ဓနော။ များသောဥစ္စာရှိသည်၊ မဟာဘောဂေါ။ များသောအသုံးအ ဆောင်ရှိသည်။ အသဇ္ဇေ၊ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါတရားမရှိသည်၊အပ္ပဿာနေ၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိသည်၊ ဗိန္ဓာဒိဋ္ဌိကော၊မှားသောအယူရှိသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ကဿစိ၊တစုံတယောက်သောသူအား၊ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသောဝတ္ထု ကို၊နဒေတိ မပေးမလှူ၊ အဒါနေ၊တာဝေ၊ မးပးမလှူခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊ အဒိန္နဝုဋ္ဌကောတိ၊ အဒိန္နဝုဋ္ဌကဝုဏ္ဏော၊ဟူ၍၊ပညာယတိ၊ထင်ရှား၏၊သော၊ ထိုဝုဏ္ဏော၊သည်၊ ဗိန္ဓာ ဒိဋ္ဌိဘာဝေနစ၊ မှားသောအယူ ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့် လည်း၊ကောင်း၊ လုဒ္ဓဘာဝေနစ၊ တပ်မက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊တထာဂတံဝါ၊မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊တထာဂ တသာဝကံဝါ။ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်ကို လည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌုဗ္ဗိ၊ဖူးမြင် ခြင်းငှါလည်း၊နဇာနာတိ၊အလိုမရှိ။မဗ္ဗကုဏ္ဍလီ နာမ၊မဗ္ဗကုဏ္ဍလီအမည်ရှိ သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝုတ္တမ္ဘေ၊သားကို လည်း၊ တာတာ၊ချစ်သား၊တယော၊ သင်သည်၊သမဏောဂေါဘမော၊ရဟန်းဂေါတမ၊ထံသို့ဌင်း၊ တဲ့သ ထိုဟောနိုး၊ဂေါတမ၏၊သာဝကာစ၊ တပည့်တို့၏အထံသို့လည်းကောင်း၊ နဥပသင်္ကမိတဗ္ဗာ၊ မဆည်းကပ် အပ်ကုန်၊ နဒဿဗ္ဗာ၊ မဖူးမြော်အပ်ကုန်၊ ရှာတိ၊ဤသို့၊သိ ရှာပေသိ၊သွန်သင်ဆုံးမ၏၊ သောပိ၊ထိုသားသည်လည်း၊ တထာ၊ထိုအာဘဆိုတိုင်း၊အကာသိ၊လိုက်နာ၏၊အဝ၊ထိုနောင်မှ၊အာသ ထိုဝုဏ္ဏော ၏၊ဝုတ္တော၊သါ၊ဖြစ်သော၊မဗ္ဗကုဏ္ဍလီ၊မဗ္ဗကုဏ္ဍလိသည်၊ဂိလာ နော၊နာသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ပြာဟ္မဏော၊အာဘဝုဏ္ဏော၊သည်၊ဧနဇ္ဇယ ဟယေန၊ဥစ္စာ၊ကုန်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဘေသဇ္ဇံ၊ဆေး၊ကို၊ နကာရေသိ၊မကုသစေ၊ ရောဂေ၊အနာသည်၊ ဝမိတေပန၊တိုးပွါ၊သည်ရှိ သော်၊ကား၊ဝေဒ္ဓ။ ဆေးသမား၏ကို။ ပဏ္ဏာသိတ္ထာ၊ ခေါ်၍၊ဒသေတိ၊

ပြ၏။ ဝေဠုဝနေးသမားတို့သည်။ တသ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၏။ သရိရံ။ ကိုယ်ကို။ သြဒေါ။ ကတ္တား။ ကြည့်ရှု၍။ အတော ဘိဏ္ဍောတိ။ ဆေးကုခြင်း၌ မသင့်ပြီဟု၍။ တံကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတ္တာ။ သိ၍။ အပဏ္ဏမိ သုဖဲ့လ ကုန်၏ ဗြာဟ္မဏော။ ဝုဏ္ဏားသည်။ ဝုဏ္ဏေ။ သါးသည်။ အဇ္ဇတ္ထံ ရေ။ အိမ်တွင်း ဒ္ဒိ။ မ။ တ။ သေ သည် ဂ္ဂိသော်။ နိဟရဏံ အပသ္မိ ထုတ်ဆောင် ခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲ၏။ ဒုတိ။ ဤ သို့နှလုံ ပိုက်၍။ ပုတ္တံ။ သားကို။ ဗဟိဒ္ဓါ ရေ။ ကာမ္ဘ ကျော်။ တံခါ။ ရုတ်၏ အပဒ္ဒ။ နိ ပ္ပဇ္ဇာ ပေသိ။ အိပ်ပေ၏။ ။

ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရတ္တိယာ။ ညဉ့်၏။ ပစ္ဆိ။ သသမယေ။ နံနက် ရိုးသောက်သောအခါ၌။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော။ မဟာကရုဏာ သမာပတ်မှ။ ဝုट्ठာယ။ ထ။ တော်မူ၍။ လောကံ။ သတ္တလောကကို။ ဝေါလော ကေန္တော။ ကြည့်ရှုတော်မူသည် ဂ္ဂိသော်။ ဒိဋ္ဌာယုကံ။ ကုန်ပြီးသောအ သက်အပိုင်းအခြား ဂ္ဂိသော။ တဒဟေ ဝ။ ထိုနေ့၌သာ လျှင်။ စဝနမဏ္ဍ။ ရတော အံ့သောသဘော ဂ္ဂိသော။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီမဏေါ။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ လုလင်ကို လည်း။ ကောင်း။ အာသ။ ထိုလုလင်၏။ နိရယသံဝတ္တနိကံ။ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်း၌ ပို့ကိ်သော။ ကမ္မံ။ ကုသိုလ်ကံသည်။ ဂ။ တောကာသမ္ပ။ ပြုနေ၏သော အ ခွင့်ပေးခြင်း ဂ္ဂိသည်ကို ထည်း။ ကောင်း။ အဒ္ဒသ။ မြင်တော်မူ၏။ ဒေဟံ။ ငါ ဘုရားသည်။ တဏ္ဍ။ ထိုအခုပ်သို့။ သ။ စပနဂ ဓိ ဿာမိ။ အကယ်၍ကြွသွား တော်မူသည်ဖြစ်အုံ။ သော။ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်။ မယိ။ ငါဘုရား၌။ စိတ္တံ။ စိတ်ကို။ ပသါ။ ဒတ္တွာ။ ကြည်ညိုစေ၍။ ဒေဝလောကေ။ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ထာ ဖြစ်၍။ အာဇ္ဇာ ဟနေ။ သုသာန်သင်းချိုင်း၌။ ရောဒမာနံ။ ငိုကြွေးမြည်တမ်း သော။ ဝိတရံ။ အာဘုဏ္ဏား၏ အဃံသို့။ ဥပဂန္တွာ။ ကပ်၍။ သံ ဝေ ဒေ သ တိ။ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေလတ္တံ့။ ဝေ။ ဤသို့ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ သော။ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီနတ်သား သည်ရင်း။ တ။ သ။ ထိုနတ်သား ၏။ ဝိတာ။ အာဘ ဘုဏ္ဏား သည် လည်း။ ကောင်း။ မမ။ ငါဘုရား၏။ သန္တိကံ။ အဝဏ်သို့။ အာဂ ဓိ ဿ တိ။ လာလတ္တံ့။ မဟာဇနကာယော။ လူများအပေါင်း သည်။ သန္ဓိ ပ ဓိ ဿ ဘိ။ ဧည့်ဝေးလတ္တံ့။ တဏ္ဍ။ ထိုအစည်း အဝေး၌။ မယာ။ ငါဘုရား သည် ဓမ္မေ။ တရားကို။ ဒေသိတော။ ဟော။ တော်မူ အပ်သည် ဂ္ဂိသော်။ မ ဟာ ဓ ဇ ော ဘိ သ မ ယော။ ကျော ဇွန်သောလူ ဘို့၏ သစ္စာ။ လေးပါ။ ကိုသိခြင်း သည်။ ဘ ဝိ ဿ တိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒုတိ။ ဤသို့။ အ ဒ္ဒ သ။ မြင်တော်မူ၏။ ဝေ ပန။ ဤသို့လျှင်။ ဥတ္တား။ ထိ ဘော်မူ ပြီး၍။ ဝုဋ္ဌ ဿ သ မ ယ်။ နံနက်အခါ၌။ နိ ဝါ သေ တွာ။ သင်းပိုင်းကို ခြင်ဝတ် တော်မူ၍။ ပတ္တ စီ ဝ ရံ။ သ ဝိ တ် သ က် နှုန်း ကို။ အာ ဒါ ယ။ ယူ တော်

မှု၍၊မဟာတာ၊ မျှားစွာသော၊ဘိက္ခုသံဃာနှ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တာကွ၊သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဿာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိဝုတ်၊ ဝင်းတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊မဇ္ဈကုဏ္ဍလိမာဏဝ၊ သား၊ မဇ္ဈကုဏ္ဍလိအမည်ရှိသော၊လုလင်၏၊ ဝိတု၊အာတာ၏၊ ဂေဟာသခီပေ၊အိမ်၏အနီး၌၊ဌိတ္တာ၊ရုပ်တော်မူ၍၊ ဆဗ္ဗညူဗုဒ္ဓရသို့ယောင်ကြောက်သွယ် သော ဘုရား ရောင်ခြည် တော်တို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ တာ၊ထို ခြောက်သွယ်သော ဘုရားရောင်ခြည် တော်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊မာဏ ဝေါ၊ လုလင်သည်၊ဧကံ၊ ဤအရောင်သည်ကား၊ ကိံ၊ အာဘယ်အရောင် နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣတောဝိတောစ၊ ဤမှထို၌လည်း၊ ဝိလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ဒဏ္ဍံ၊ ယဉ်ကျေးစွာသော၊ဂုဏ်၊ စောင့်ရှောက်လုံ့ဝိ ယော၊သန့်ရှင်းပြီယံ၊ ပြင်သက်၊သာဇာခြေ ရှိတော်မူသော၊ ဒဏ္ဍိ သာယမ ဟာဝုဏိသလက္ခဏောဘိ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါး၊သောယောက်ျား၊ဖြတ်ဘ၏၏လက္ခဏာ တော်ကြီး၊တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသီတိယာ အနုဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ရှစ်ဆယ် သောသက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗျာပဇ္ဇဘာယ၊တလံမ္ဘ လောကီ၊သောအရောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေတုမာလာယ၊စဉ်မှန်ကင်း ကဲ့သို့ထိတ်တော်မှထွက်သော ကေတုမာလာ ရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇောတမာနံ၊ထိန်ထိန်ထွန်းတောက်ပသော၊အနုပမာယ၊နွေ့ရောဥပမာ မရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဘုရား၏ အာသရေတော်ဖြင့် လည်း ကောင်း၊အ ဝိဇ္ဇေယျနှ၊မကြံ့အပ်မကြံ့စည်နိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ဘုရား၏တန်ခိုး အာနုဘော်ဖြင့် ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏၊ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊တသ၊ထိုမဇ္ဈကုဏ္ဍလိ၏၊ တော်ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယသ သ ဘဂဝတော၊ အကြင် ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အယံ ရူပသမ္ပတ္တိ၊ ဤသို့သောရှိသောရူပကာယတော် ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ နု ခေါ၊ ဤအရပ်သို့၊ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီး သော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသည်၊ခေါ၊ စင်စစ်၊အနုပဋ္ဌာ၊ ရောက်တော်မူလာပြီ၊ အဟုနော၊ကိုယ်းတော်ဖြတ်၏၊ တေဇသာ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊သူရိယဓိုးနေ၏ အရောင်ကိုလည်း၊ အဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုး၏၊ကန္တာဘာဝေန၊နှစ်သက်ဖွယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊စန္ဒိမံ၊လရောင်ကို၊အဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုး၏၊ဥပသန္တ ဘာဝေန၊ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံ လည်းဖြစ်ကုန် သော၊ သမဏာ၊ပြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား၊တို့ကို၊အဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုး၏၊

ဥပသမေနနာမ၊ပြိပ်သက်ခြင်း.မည်သည်ကား၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ဤမြတ်စွာဘုရား ၌သာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏၊စေ၊ တနည်းကား၊ အယမေဝ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောကတွင်၊အဂ္ဂဝုဋ္ဌလော၊မြတ် သောဝုဋ္ဌိလိတည်း၊ မမေဝစ၊ ငါ့အား၊သာလျှင်လည်း၊ အနုကမ္ပာယ၊ခြိုး မြောက်ကြောင်းတော်မူခြင်းငှါ၊ဣဒံ၊ ဤငါတို့ရှိရာအရပ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော မည်ရ ကြွတော်မူလာသည်သင်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဗုဒ္ဓါမ္မေဏာယ၊ဘုရားလျှင်အာရုံ ရှိသော၊ဝိတိယ၊နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနရုံ၊မပြတ်၊ဗုဒ္ဓသရဏောနှင့်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အနုပဂတ၊အတိုင်းမသိမျှားစွာသော၊ပီတိသောမနဿ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ အာဘာနဲ့တလဲလဲဖြစ်စေ လျက်၊ ပဿန္တစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဠလိ၊လက် အုပ်ကို၊ပဋိယ၊ချီ၍၊နိပ္ပဒ္ဒိ၊အိပ်၏၊ တံ၊ထိုလုလင် ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာ၊ ဤမဋ္ဌ ကုဏ္ဍလိအား၊ ဧတ္တောကံ ဧတ္တောကေန၊ ဤမျှအတိုင်း အာရာသ်ရှိသော ကုသိုလ်ဖြင့်၊ သဂ္ဂူပပတ္တိယာ နတ်ပြဋ္ဌာန်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊အလံ၊ထိုက်ပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးဝိုက်တော်မူ၍၊ပဏ္ဍိတ၊ ကြွတော်မူလေ၏၊ ၊

သောပိ၊ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိသည်လည်း၊တံပီတိသောမနဿံ၊ထိုနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ အဝိဟေဌေန္တော၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ ကာလံ၊ရုတေ ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တာဝတိံ သော၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ဒွါဒ သယောဇနိကေ၊တဆဲနှစ်ယူဇနာအတိုင်းအာရာသ်ရှိသော၊ဝိမာနေ၊ဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊တ သ၊ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၏၊ ဝိတာပန၊အာဘသည်ကား၊ သရိရဝဏ္ဏာရုံ၊အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ကာရေတ္တာ၊ပြုစေ၍၊ဒုတ် ယဒိဝသေ၊နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ပဠုသဝေလာယံ၊နံနက်မိုးသောက် ထအခါ၌၊ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်သင်းချိုင်းသို့၊ ဝဏ္ဏာ၊သွား၍၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍ လိ၊ချစ်သား၊မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ဟာဟာ၊အလွန်ပင်ပန်းစွတကား၊မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ ချစ်သား၊မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ဟာဟာ၊ အလွန်ပင်ပန်းစွတကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပရိ ဒေဝမာနော၊ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ အာဠာဟနံ၊သုသာန်သင်းချိုင်းကို၊ အနုပရိဂ္ဂမေန္တော၊အစဉ်လှည့်လည်လျက်၊ရောဒတိ၊ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏၊ ဒေဝဒုတ္တော၊နတ်သား၊သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိဘဝသမ္ပဒံ၊စည်းစိမ်ချမ်း သာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဩလောကေတ္တာ၊ကြည့်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ကုတော အာဘယာဘဝေ၊ ဣဒံ၊ ဤတာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊ အာဂတောနုခေါ၊ ရောက်လာပေသနည်း၊ကိန္တုကမ္မံ၊အာဘယမည်သောကံကို၊ကရိတ္တာ၊ပြု၍၊

ဣဒၧ၊ဤတာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့။ အာဂတောဿ။ ရောက်လာပေသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပဓာရေ၊ဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏ ပုရိမဘဝဘာဝဟု။ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်ကို၊လည်းကောင်း၊တတ္ထစ၊ထို ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်ဌာန၊လည်း၊မရေတောကာလေ။ သေခါနီးသောကာလ၌ ဘာဝတိ၊မြတ်စွာဘုရား၌။ ပဘတ္တိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊စိတ္တပဿာဒံ၊စိတ်၏ကြည်သည်ကို၊ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊မနောပဓာနံ၊စိတ်သည်ဆောင်အပ်သော အဠလိကရေထမတ္တံ။ လယ်အုပ်ချို ခြင်းကဲ့ပြုကာမျှသာဖြစ်သောကုသိုလ်ကံ ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍။ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီး၊ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရား၌ဝင်ကို့သည်။ အဟောသိ၊အံ့ဘွယ်ရှိ၊ပေစွတကား၊မဟာနုဘာဝါ။ ကြီး၊သောဟန်ခိုး အာနုဘာဝ်ရှိပေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးမိုက်၍၊သာ ဟိသယံ၊အလွန်အကဲနှင့်ဟကွ၊ ဘဏာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊သဠာတ ပဿာဒဟု၊မာနော၊ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်သည်ခြင်းမျှားစွာမြတ်နိုးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊အာဒိန္နပုဗ္ဗကပြာဟူ၏။ အာဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည်၊ကိ ကမ္ပံ အာဘယ်အမှုကို၊ကရောတိနုခေါ်ပြီလောနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပဓာရေ၊ရှေ့ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊အာဠာဟနေ။ သုသာန်သင်းချိုင်း၌၊ရောဒမာ နံ၊ငိုကြွေ၍နေသည်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်သောကြောင့်၊ဃယံ၊ဤငါ၏အာဘပုဏ္ဏား သည်၊ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊မယှံ။ငါ့အား၊ဘောသဒ္ဓမတ္ထိ၊ဆေး ဝါးကုသခြင်းမျှကိုလည်း၊အကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ဒုဒါနိ၊ယခုသောသေခါကာလ၌ နိဂဏ္ဌကံ၊အကျိုးမဲ့၊ အာဠာဟနေ၊သုသာန်သင်းချိုင်း၌၊ ရောဒတိ၊ငိုကြွေး မည်တမ်း၏။ဟန္ဒ၊ယခု၊နံ၊ထိ အာဘပုဏ္ဏား၊ကို၊သံဝေဇေတွာ၊ထိတ်လန့်စေ ၍၊ကုသ၊လေ၊ကုသိုလ်တရား၌၊ပတိဋ္ဌာပေဿာမိ၊တည်စေအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ ဒေဝလောကတောဿ၊နတ်ပြည်မှ၊အာဂတ်သော်၊လာလတ်၍၊မဠဂုဏ္ဍလိရူပေန၊ မဠဂုဏ္ဍလိ အသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ရောဒမာနော၊ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ ဝန္ဒိ၊လစိမာန်၊ဟာ၊အလွန်ပင်ပန်.စွတကား။သူရိယ၊နေဝိမာန်၊ဟာ၊အလွန် ပင်ပန်းစွဟကား။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဗာဟာ၊မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ္ဍ၊မြှောက်ချီ၍၊ ကန္ဒန္တော၊ ငိုကြွေးမြည်တန်းလျက်၊ ဝိတုသမိပေ၊အာဘပုဏ္ဏား၏အနီး၌။ အဠ္ဌာသိ၊ရပ်၏။ အထ၊ထို အခါ၌။ နံ၊ထိ နတ်သား၏ကို၊ ပြာဟူ၏၊အာဘ ပုဏ္ဏား၊သည်၊အယံ မဠဂုဏ္ဍလိ၊ဤငါ့သား မဠဂုဏ္ဍလိသည်၊အာဂတော တိ၊လာခဲ့ပြီတကား၊ဟု၊ စိန္တေတွာ၊ကြံအောက်မေ့၍၊အလက်တော၊(လ)၊ ဟုဝန်း၊အလက်တော။(လ)၊ဟုဝံဟု၍။ ဂါထာယ။ဂါထာဖြင့်။ အဠ္ဌာသာ သိ၊ရွတ်လေ၏။ ။

မာဏာ၀ လုလင်၊ တုဝ်ုသင်သည်၊ အလက်တော၊ တန်ဆောဆင်အပ်သောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ချောမောသောနှားခေါင်းလည်းရှိ၏၊ မာလာဝေရီ။ ပန်ဆင်အပ်သောပန်းလည်းရှိ၏၊ဟရိစန္ဒနူသဒေါ၊စန္ဒကူးနှိုဖြင့်အချင်းခပ်သိမ်းလိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်သည်းရှိ၏၊ မာဏာ၀၊လုလင်၊ တုဝ်ုသင်သည်။ ကိ ုဒုက္ခိတော၊အာဘယ်သို့သော ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ၀နမဏ္ဍေ၊တော၏အလယ်၌၊ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို၊ပဋ္ဌယာ၊ ချောက်ချီ၍၊ ကန္ဒသိ၊ငိုမြည်တမ်းတိသနည်း။ ၊တတ္ထ၊ထိုဝါထား၌၊ အလက်တောတိ၊အလက်တောဟူသည်ကား၊ဝိတ္ထသိတော၊တန်ဆောဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိ၏၊မဋ္ဌကုဏ္ဍလီတိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဟူသည်ကား၊ သရိရေပဒေသသား ကိုယ်အရေပ်ကို။ အစပ်သနတ္ထံ၊မထိခိုက်စိပ်သောဌာန၊ မာလာလတာဒယော၊ ခြေးပန်းခြေးနွယ်စသည်တို့ကို။ အဒေသတ္ထာ၊ပြေပျက်၍၊မဋ္ဌာကာရေ၊နေ၀၊ ပြေပြစ်သောအသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ကတကုဏ္ဍလော၊ပြုအပ်သောနှားခေါင်းရှိ၏။ အထ၀ါ၊တနည်းကား၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီတိ၊ မဋ္ဌကုလိဟူသည်ကား၊ဝိသုဒ္ဓကုဏ္ဍလော၊သန့်ရှင်းသောနှားခေါင်းလည်းရှိ၏၊တာ ပေတွာ၊ဖီးချ၍၊ ဇာတိဟိရိုလိကာယ၊ဟာင်းသပဒါးစစ်ဖြင့်။ မဇ္ဈိတွာ၊ပွတ်တိုက်၍၊ ဝေါဝိတွာ၊ဆေးကျော၍။ သုကရေလောမေနေ၀ကိ်ရှင်းဖြင့်၊မဇ္ဈိတကုဏ္ဍလော၊ပွတ်တိုက်အပ်သောနှားခေါင်းလည်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း။ မာလဝေရီတိ၊မာလဝေရီ ဟူသည်ကား၊ မာလံ၊ပန်းကို၊ဝေရေ ဣဿ၊ဆောင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပိဋ္ဌိတ၊မာလော၊ ပန်ဆင်အပ်သောပန်းရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း၊ဟာရိစန္ဒနူသဒေါတိ၊ဟာရိစန္ဒနူသဒေါဟူသည်ကား၊ဣဿ စန္ဒနေန၊ စန္ဒကူးနှိုဖြင့်၊သဗ္ဗသော၊အာ၊ချင်းခပ်သိမ်း၊အနုလိတ္တ၀ဏ္ဏော၊လျှောက်ပတ်စွာလိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်ရှိ၏။ ကိ ဉ္စိ ဣဒံ၀စနံ၊ ကိ ုဟူသော ဤစကားသည်၊ ပုဗ္ဗာ၀စနံ၊ မေးသောစကားတည်း။ ဒုက္ခိတောတိ၊ဒုက္ခိတောဟူသည်ကား။ ဒုက္ခပ္ပတ္တော၊ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ကိ ုဒုက္ခိ၊တောတိ၊ကိ ုဒုက္ခိ၊တောဟူသည်ကား။ ကေမေ၀ပဒံ၊တ၀ုဒ်တည်းသာတည်း။ ကေနဒုက္ခေန၊အာဘယ်သို့သောဆင်းရဲဖြင့်၊ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဏ္ဍော၊အနက်တည်း။ ၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုအာဘ၀ုဏ္ဏားကို၊ဒေ၀ဝုတ္တော၊နတ်သားသည်၊သော ၀ဏ္ဏမယော၊(လ)၊ဇိ၀ိတန္တိ၊သော၀ဏ္ဏမယော၊(လ)၊ဇိ၀ိတံ၀ဟ၍၊အာ၀ဟ၊ ဆိုပြီ။ ၊ဗြာဟ္မဏ၊ ၀ုဏ္ဏား၊မမ၊ဝါ့အား၊ သော၀ဏ္ဏမယော၊ရှေ့စင်အတိ

ဖြင့်ပြီးသော၊ပဘာသဟောပြီးပြီး၊ကြက်တွက်သောအရောင်ရှိသော၊ရထပဋ္ဌ ရောရထားလှည်းချင့်သည်၊ ဥပဋ္ဌန္နော။ဖြစ်၏။ တာသ၊ထိုရထားလှည်းချင့် ၏၊စက္ကယုဂံ၊လှည်း.ဘီ စက်အရုံကို။ အဟံ၊ငါသည်၊နာဂိန္ဒာဝမိ၊မရ၊ပြောဟု ဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ငါသည်၊ တေနုရတ္ထေန၊ ထိုဆင်းရဲကြောင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ဖဟိသာမိ၊စွန့်ရလတ္တံ့။ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ ၊

အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုနတ်သား၊ကို၊ပြောဟုဏောပုဏ္ဏားသည်၊အာဟ၊ ဆို၏၊ကိုံ အာဟ။ အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘဒ္ဒမာဏဝ၊ကောင်းသော လု လင်၊တို့၊သင်သည်၊ သေ.ဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေစင်အတိုဖြင့်ပြီးသော လှည်းဘီး အရုံကို၊ဇာန္ဆ သိ၊အလိုရှိသလော.မဏိမယံ၊ပတ္တမြား၊ဖြင့်ပြီးသောလှည်းဘီး အရုံကို ဇာန္ဆ သိ။အလိုရှိသလော၊လောဟိတက်မယံ။ပတ္တမြား၊နီ၊ဖြင့်ပြီးသော လှည်းဘီးအရုံ၊ကို၊ ဇာန္ဆ သိ၊အလိုရှိသလော၊အထ၊ထိုမှတပါး၊ရွှေပါယမယံ၊ ငွေစင်အတိုဖြင့်ပြီးသောလှည်းဘီ၊အရုံ၊ကို၊ ဇာန္ဆ သိ။အလိုရှိသလော၊ဘဒ္ဒ မာဏဝ၊ ကောင်းသောလုလင်၊တ.ပေ.သင်၏။ ရှစ်အလိုကို၊ မေ.ဝါ့အား။ အာစိက္ခ။ ကြား၊လတ်လော။ တေ.သင်အား။ စက္ကယုဂံ လှည်းဘီ၊အရုံ၊ကို၊ ပဋိပါဒယာမိ၊ပြည့်ရုံ့အောင်ပြု၍ပေးအံ့၊ ဇာတိ၊ဤသို့။အာဟ။ဆို၏။ ၊တံ ဝစနံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ မာဏ.ဝ၊ လုလင်သည်၊ အယံ၊ဤ ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ,ပုဗ္ဗ.ဟ.ဆ.သား၊အား၊ ဘေသဇ္ဇ၊ဆေး၊ကုခြင်း၊ကို၊အ၊ကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍၊ ပုဗ္ဗ.ပတိရူပကံ၊ သား၊နှင့်တူသော၊မိ.ဝါ့ကို၊ ဒိသ္ဝာ၊ဖြင်၍၊ ရောဒ.ဇ္ဇာ။ ငိုကြွေး၊မြည်တမ်း၊လျက်၊သုဝဏ္ဏာဒိမယံ၊ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော၊ရထ စက္ကံ၊ရထား၊လှည်းဘီ၊စက်ကို၊ ကရောမိတိ၊ပြုအံ့ဟု၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဟော တု၊ထိုသို့ဆိုသည်ပင်ဖြစ်စေ၊နံ၊ထိုပုဏ္ဏား၊ကို၊နိဂ္ဂဏှိသောမိတိ၊နှိပ်ဦး၊အံ့ဟု စိ.ဇ္ဇာ.တွာ၊ကြံ၍၊ ကိ.ဝမဟာဇ္ဇာ၊ အာဘယ်မျှလောက်ကြီး၊သော၊ စက္ကယုဂံ၊ လှည်းဘီ၊စက်အရုံ၊ကို၊ မေ.ဝါ့အား၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလုပ်နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍ခြင်း၊ကြောင့်၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက် အတ္ထင်း အာရည်ဖြင့်၊မဟာဇ္ဇာ.ကြီး၊သောလှည်းဘီ၊စက်အရုံ၊ကို၊ အာကဿိ၊အ.လိုရှိ ၏၊တာဝ၊ထိုမျှ၊လောက်၊အဟံ၊ငါ.သည် ကရိဿာမိ၊ပြုလုင်အံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့ ဝ.ဒ.ဇ္ဇ.၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ စန္ဒိမသူရိယေတိ၊လနေတို့ဖြင့်၊ မေ.ဝါ့အား၊ အ.ဏ္ဍော၊အ.လိုရှိ၏။ တေ.၊ထိုလနေတို့ကို၊မေ.ဝါ့အား၊ ဒေဟိတိ၊ပေး.လော ဟု၍၊ ယာဝ.ဇ္ဇာ.၊ တောင်းသိုသည်ဖြစ်၍၊ သောမဟာ.ဝ၊ပါ.၊ ထိုလုလင် သည်၊ တာသ၊ထိုပုဏ္ဏား၊အား၊ ပါ.ဝဒိ.၊ဆို၏။ ဗြာဟ္မဏ.၊ပုဏ္ဏား၊ ဣဿ.ဝါ ကောင်း၊ကင်း၌၊ ဥဘယာ.၊နှစ်ပါ.၊ကုန်သော၊ စန္ဒိမသူရိယာ.၊လနေတို့သည်၊

၄ ၃ ၃ ၃

ခြေ ဗ်ာပါပေ၏။ မာဏဝ။ လုလင်အပေါ်ငါသည်၊ စန္ဒီ၊ လဒီမာနိုကို၊ ပဋ္ဌယင်ပတ္တ ဟု၊ ဤ၊ ဘောင့်တလျက်၊ ရှုခံရှုဒနှောင်း ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော၊ ဒါရ ဟောဝိ ယာသူ ယော်ကဲ့သို့၊ ပေတာ၊ ဝိညာဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလကိတ်၊ သေ ခြင်း ဟုပြောသောသူကို၊ အာဘိဝဏ္ဍယိ ။ တောင်းတမိ၏၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍ ကာသသာဂါထာယင်း ကိုနတ်သားရှတ်သောဂါထာဖြင့်၊ နိသော ကော၊ ဝိ ရိမ် ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ မာဏဝသား လုလင်အား၊ ထုတ်ပယ်ပြီးမွမ်းခြင်းကို၊ ကခေ ရှောပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဤမာဟိဂါထာဟု၊ ဤ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အာဘာသိ၊ ရှတ်ဆိုပြီ။ ။မာဏဝ၊ လုလင်။ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဃ ဘသိတ္တံ ဝ ဃ ဘ သိတ္တံ ဗ ။ ထောပတ်ဖြင့် သွန်း လောင်းအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပါဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ခြေ ဗဒ္ဓ ဝိယ၊ သွန်းလောင်းအပ်သကဲ့သို့။ တွံ၊ သင်သည်၊ အာဒိတ္တံ၊ သောက သည်းဟူသောမီးဖြင့်တောက်လောင်သည်။ သန္တ်သမာနံ။ ဖြစ်သော၊ မံ၊ ဂါ ဟိ ၊ သင့်အလုံးရုံသော၊ ဒရိ၊ ဟူပန်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာပယေ ၊ ငြိမ်းစေပြီ တကား။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ယော တွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ သောကပရေ တ ။ ။ သောကသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝုတ္တ သောကံ၊ သား ကြောင့်ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အပါနုဒိ၊ ပယ်ဖျောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ တွံ၊ ယင်သည်၊ မေ။ ငါ၏၊ ဟဒယနိ ။ သိတံ ။ နှလုံးဥမ္မာ ။ ။ သောက်ဖိုးရိမ် ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော၊ သလ္လံ ။ ကြောင့်တံသင်းကို၊ အဗ္ဗုဠှံ ဝတ ။ နှုတ်စေပြီတ ကား။ ။မာဏဝ၊ လုလင်၊ သွားတံ ။ သောအဟုတ်။ ထိုဂါထာသည်၊ အဗ္ဗုဠှ သလ္လော ။ နှုတ်အပ်ပြီး သောကြောင့်တသင်း ရှိသည်။ အသ္မိ ။ ဖြစ်ပြီ။ နိဗ္ဗုတောဟူပန်ခြင်း မရှိသည်။ ဟုတ္တာ ။ ဖြစ်၍၊ သိတိဘူ ။ တာ ။ ငြိမ်းအေး ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အသ္မိ ။ ဖြစ်ပြီ။ မာဏဝ ။ လုလင်။ တဝ ။ သင်၏။ ဝစနံ ။ စကား ကို၊ သုတ္ဝာန ။ ကြား နာ ရ သော ကြောင့်၊ အဟံ ။ ငါသည်၊ ဧ သော စာမိ ။ မစိုး ရိမ်ပြီ ။ ဧ ရောဒါမိ ။ မငိုကြွေးပြီ။ ဣတိ ။ ဤသို့။ အာဘာသိ ။ ရှတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ ။ ထိုဂါထာတို့ဝယ်။ ရထပဠ္ဌရော တိ ။ ရထပဠ္ဌရော ဟူသည်ကား။ ရထ ပ ဠ ဠ ။ ရထားလှည်းချိုင့်သည်ဥပမာနှုန်း ဖြစ်၏။ နဝိန္ဒာမိ တိ ။ နဝိန္ဒာမိ ဟူသည် ကား။ နုလဘာမိ ။ မရ ။ ။ ဘဒ္ဒမာဏဝါ တိ ။ ဘဒ္ဒမာဏဝ ဟူသည်ကား။ အာ ဿ ပ ။ အာလုပ်ပုဒ်တည်း။ ပဒ္ဓိ ပါ ဒ ယာ မိ တိ ။ ပဒ္ဓိ ပါ ဒ ယာ မိ ဟူသည်ကား။ သမ္ဘာ ဒေ တွာ ။ ပြည့်စုံစေ၍ ဒ ဒါ မိ ။ ပေးဆုံ ။ စ ဏ္ဍ ယ ဂါ ဘာ ဝေ ။ ရထားလှည်း ဘီးစက်အစုံ၏ မရှိခြင်းဖြင့်။ ဇိ ဝိ တံ ။ အသက်ကို ။ မာ ဇ ဟိ ။ မစွန့်လင့်။ ဣတိ ။ ဤ ။ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော ။ ဝုဏ္ဏား ၏ အလိုတည်း။ ။ ဥ ဘာ ယေ ဏ ။

ဒိသမေတိ၊ ဥဘယေတ္ထဒိသမေ ဟူသည်ကား၊ ထြေအာကာသေ၊ ဤကောင်းကင်အရပ်၌၊ ဥဘာဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စန္ဒသူရိယာ၊ လနေတို့သည်၊ဒိသန္တိ၊ထင်ဖြင်ကုန်၏။ယကာရောဃသအကွာရာသည်ပဒသန္ဓိကရော၊ ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဝါ။တနည်းကား၊ထြေ၊ဤကောင်းကင်၌၊ဥဘယာ၊နှစ်ပါးရုံသောလနေတို့သည်၊သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဒဝိဂ္ဂဟော၊ပုဒ်ကိုအထူးသဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဂမနာဂမနန္တိ၊ဂမနာဂမနံဟူသည်ကား၊ဒေဝေဒေဝေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ဩဂ္ဂမနဥဂ္ဂမနဝသေန၊ဝင်ခြင်းထွက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ စန္ဒသူရိယာနံ၊လနေတို့၏၊ ဂမနဋ္ဌာ၊သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာဂမနဋ္ဌာ၊လာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ဒိသတိ၊ထင်ဖြင်၏။ ဂမနောဂမနန္တိ ပိ၊ ဂမနောဂမနံဟူ၍လည်း။ ပါဠိ၊ပါဠိသည်၊အဋ္ဌိ၊ဂိုဏ်၏၊ ဥဂ္ဂမနဋ္ဌာ၊ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ဩဂ္ဂမနဋ္ဌာ၊သက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ဒိသတိ။ ထင်၏။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား၊ အကြောအနက်တည်း၊ ဝဏ္ဏဝေါတူတိ၊ ဝဏ္ဏဝေါတုဟူသည်ကား။ သိတိဘာဝေါ ဝိသိဋ္ဌော၊ ချင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ထူးသော၊ကန္ဒာ၊နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဘာဝဘာဝသုခ၊ရဲ့ရင့်သောအရောင်ဟုဆိုအပ်သော၊ဝဏ္ဏနိဘာ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍာဘာ၊ဝိသိဋ္ဌော၊ ပူသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ထူးသော၊ တိက္ခာ၊ ထက်မျက်သော၊ဘာဝဘာသုခ၊ရဲ့ရင့်သောအရောင်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အဆင်းအရောင်သည်လည်းကောင်း၊ဒိသတိ၊ထင်၏။ဥဘယတ္ထာတိ။ဥဘယတ္ထာ ဟူသည်ကား၊စန္ဒေ၊လဒိမာနိ၌လည်းကောင်း၊သူရိယေ၊နေဒိမာနိ၌လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒွိသုပိ၊နှစ်ပါးသောဒိမာနိတို့၌လည်း၊ ဝဏ္ဏဝေါ ဝု၊ ဝဏ္ဏဝေါတ်သည်၊ဒိသတိ၊ထင်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ယေ၊ဧတေ ဗ္ဗံ၊ယောဧ နာ၊အပ်၏။ဝိထိယာ တိ၊ဝိထိယာ ဟူသည်ကား၊ပဝတ္တနဝိထိယံ၊လှည့်လည် သောခရီး၊သုံ၊လွယ်၏။ဝါ။တနည်းကား။ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ နာဂ ဝိထိယာ ဒိဝိထိယံ။ နာဂဝိထိ အစရှိ၊သောခရီး၌။ ဥဘယေတ္ထာ တိပိ၊ ဥဘ ယေတ္ထ ဟူ၍လည်း။ ပါဠေ၊ပါဠိ၏၊ ဥဘယာ ဣတ္ထော တိ ဥဘယာ ဣတ္ထ ဟူ၍ လည်း၊ပဒသန္ဓိ၊ပုဒ်စပ်ခြင်းကို၊ ဒဠ္ဍ ဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ဗာလ ဗျတ ရောတိ၊ ဗာလ ဗျ တ ရော ဟူသည်ကား၊ဗာလ တ ရော၊ အလွန်ရိုက်ခွာ၏၊ အတိသယေန၊ အ လွန်အကဲအား ဖြင့်၊ဗာလော၊ ရိုက်မဲ၏။ ။

ဤမံပနကထံ၊ ဤနှတ်သား ဆိုသော စကား ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အလဒ္ဓ နိယ ဝဏ္ဏုံ၊ တောင့်တ၍ မရအပ်သော ဝဏ္ဏ ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပတ္ထေတွာ၊

တောင့်တ၍၊ကေဝလံ၊သက်သက်၊သောကင္ဂိနာ၊သောကတည်းဟူသော ဒီးဖြင့်၊ဒုယာဝိဝတ၊လောင်ဘိဏ္ဍိတကား။မေ၊ငါ့အား၊နိဂ္ဂြောဓကေန၊အကျိုး မရှိ၊သား၊အနယဗျသနေန၊ အစိုးအပ်ပါ၊မရှိသောပျက်စီး၊ခြင်း၊ဖြင့်။ ကိ၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋိသမ္ဘိဒါ၊နေ၊အကျိုးအကြစ်ကိုဆင်ခြင် ခြင်း၌။အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သား၊သည်၊ မဇ္ဈကုဏ္ဍလိရှေ့၊ မဇ္ဈကုဏ္ဍလိလုလင်၏အသွင်ကို၊ ပဋိသံဟ၊ရိတ္တာ။ကွယ်ပျောက်၍၊ အတ္တနော၊ဖိမိ၏၊ ဒိဗ္ဗရူပေနေ၀၊ နတ်သား၏ အသွင်ဖြင့်သာ လျှင်၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ပြာဟူကောပ နု၊ဝုဏ္ဏား၊သည်ကား၊တံ၊ထိုနတ်သား ကို၊အနုဝိလောကေတွာ၊ဝေါဝင်ခဲ့၍ကြည့်လျက်၊မာဏ၀ေါဟာရေနေ၀၊ လုလင် ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေါဟရန်သော၊ ခေါ်ဝေါ် လျက်၊မာဏ၀၊လုလင်၊သင့်ခေါ်မှန်သောစကား၊ကို၊သာလျှင်၊ ဝဒေသိ၊ဆို ပေ၏။ဣတိအာဒိ။ဤသို့အစရှိ၊သောစကား၊ကို၊အာဟ၊ဆိုပြီ။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ စန္ဒံ၀ိယဒါရကောရုဒန္တိ၊ စန္ဒံ၀ိယဒါရကောရုဒံဟု သည်ကား။ စန္ဒ်၊လကို၊အာဘိပတ္ထယံ၊ အလွန်တောင့်တလျက်။ ရုဒန္တော၊ ငိုသော၊ ဒါရကောဝိယ၊ သူငယ်ရိုက်ကဲ့သို့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း၊ကာလက်တာဘိပတ္ထယိန္တိ၊ကာလက်တာဘိပတ္ထ ယိ ဟူသည်ကား-ကာလက်တံ၊တာ၀တပါ၊ပြောင်းသွား၊သော သူကို၊အာဘိ ပတ္ထယိ ၊ တောင့်တပေ၏၊ အာဘိပတ္ထယန္တိ ၀ိ၊ အာဘိပတ္ထယံဟူ၍လည်း၊ ပါ၏။ ပါ၌သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ။အာဒိတ္ထန္တိ၊ အာဒိတ္ထံဟူသည်ကား၊ သောကဂ္ဂိနာ၊ သောကတည်းဟူသော ဒီ:ဖြင့်၊ အာဒိတ္ထံ၊ တောက်လောင် သည်၊ သန္တံသမာနံ၊ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗ၀ယေဒရုန္တိ၊ နိဗ္ဗ၀ယေဒရုံဟူသည် ကား၊ ဒရထံ၊ ပူပန်ခြင်း၊ကို၊ သောကပရိဒ္ဒေ၀ဟံ။ ဝိုးရိမ်ခြင်း၊ပူပန်ခြင်း၊ကို၊ နိဗ္ဗာ၀ယိ ၊ငြိမ်း၀ေပြီ။အဗ္ဗုဠ္ဠန္တိ။အဗ္ဗုဠ္ဠံဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓရိ၊နှုတ်ယပ်ပြီ၊ အာထ၊ထိုအခါ၌၊ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏား၊သည်၊သောက်၊ ဝိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း၊ကို၊ ဝိ၊နော၊ဒေ၀ပြီ၊ ပယ်ဖျောက်ပြီး၍၊ အတ္တနော၊ဖိမိအား၊ ဥ၀ဒေသဒါယကံ၊ သောက ဖျောက်ကြောင်း၊ကောင်း၊သောနည်း ဥ၀ဒေကို ပေး၀တ်သော၊ ဒိဗ္ဗရူပေန၊ နတ်သား၏အသွင်ဖြင့်၊ ဌိတံ၊တည်သော၊နတ်သား၊ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ တွံ၊သင်ကား၊ ကေ၊နာမ၊ အဟာယ်အမည်ရှိ၏နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ရှာ၊မေးလို၏သည်ဖြစ်၍၊ ဒေ၀တာနုဘိ၀ဏ္ဍ၊ဗ္ဗော၊လ၊တံမယ ဣတိ၊ဒေ၀ တာနုဘိ၀ဏ္ဍ၊ဗ္ဗော၊လ။တံမယံဟူ၍၊ အာ၊ဟ။ ဆိုပြီ။ ။မာဏ၀၊ လုလင်၊ တွံ၊သင်သည်၊ ဒေ၀တာ၊စတုမဟာရာဇ်နတ်သည်၊ အသိနု၊ဖြစ်လေသ

လော၊ဂန္ဓဗ္ဗော၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်၊အာသိနေ့ဖြစ်သလော၊အဒု၊ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ရှေးကာလ၌အလျှ ပေးတတ်သော၊သက္ကော၊သိကြား၊မင်းသည်၊ အာသိနေ့ ဖြစ်သလော၊ တွံ၊သင်သည်၊ ကောဝါ၊ အာဘယ်မည်သော သူပေ နည်း။ ကသော၊အာဘယ်မည်သော သူ၏မူလည်း၊ ပုတ္တော၊သားပေနည်း၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ကထံကေနကာရဏောနေ့၊အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊သင့်ကို၊ ဘာနေမေ့၊သိရပါကုန်အုံ့နည်း။ ၊သောပိ၊ထိုနတ်သားသည် လည်း၊တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား အား၊ယဉ္စကန္ဓာ၊လ၊ဂတောတိ၊ယဉ္စကန္ဓာ၊လ၊ ဂတောဟု၍၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။တဝ၊သင်၏၊ ပုတ္တံ၊သား ဖြစ်သော မဋ္ဌကုဏ္ဍလိကို၊ အာဌာဟနေ့ သုသာန်၌၊သယံ၊မိမိကိုယ်တိုင်၊ဒဟိတ္ထာ၊ဇာတ်ကြည့်သ ကြိုတ်၍၊ယဉ္စပုတ္တံ၊ အကြင်သင်၏သား မဋ္ဌကုဏ္ဍလိကို၊လည်း၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ ကန္ဒသိ၊ငိုကြွေး ဖြည်တမ်း၏၊ယဉ္စပုတ္တံ၊အကြင်သင်၏သား မဋ္ဌကုဏ္ဍလိကို၊လည်း၊ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍၊ရောဒသိ၊မျက်ရည်ကို ဖြစ်စေ၏၊သော၊ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိသည်၊အာဟ ဖေ၀၊ငါပင်လျှင်တည်း။ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊သွာဟံ၊သော အဟံ၊ထိုငါသည်၊ ကုသလံ၊ အဖြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကို၊ပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိတ္ထာ၊ပြုခြင်းကြောင့်၊ တိဒသာနံ၊ တာ၀တိံသာ နတ်တို့၏၊သဟာဗျာဘံ၊အပေါင်းအပေါ်၏အဖြစ်သို့၊ဝတ္ထော၊ရောက်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ယံကန္ဒသိယဉ္စ၊ရောဒသိတိ၊ယံကန္ဒသိယဉ္စ ဒသိ ဟု သည်ကား၊တ၀ပုတ္တံ၊သင်၏သား ဖြစ်သော၊ ယံမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊အကြင် မဋ္ဌကုဏ္ဍလိကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ ရောဒသိ၊ငိုရှိ၏၊ အဿုနိ၊မျက်ရည်တို့ကို၊ ရဇ္ဇသိ၊ယိုထွက်စေ၏၊ ၊အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ ထိုနတ်သားကို၊ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား သည်၊မာဏ၀၊လုလင်၊သကော၊မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော၊အဂ၊ရေ့အိပ်၌၊ ဒဒဿ၊ သား ပေးလှူသော၊တ၀၊သင်၏၊အပ်၊အနည်းငယ်သော၊ ဒါနံ ပါ အ လှူကို၊လည်း၊ကောင်း၊ ဗဟုံ၊များစွာသော၊ ဒါနံ ဝါ၊အလှူကို၊လည်း၊ကောင်း၊ နအဒ္ဒသာမ၊မမြင်ကုန်၊ဥပ၀သန္တ၊သည်၊သို့သော၊တ၀၊သင်၏၊တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ ဘောရှိသော၊ဥပေါသထကမ္မ၊ဥပုသ်ကံကို၊လည်း၊ကောင်း၊မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နအဒ္ဒ သာမ၊မမြင်ကုန်၊ ကေနကမ္မေန၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊တွံ၊သင်သည်၊ဒေ၀လောကံ၊နတ်ဗြည်သို့၊ဂတော၊ရောက်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုး၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊တာဒိသံ၊ထိုသို့သ ဘောရှိသော၊ဥပေါသထကမ္မ၊ ဥပုသ်ကံကို၊လည်း၊ နအဒ္ဒသာမ၊ မမြင်ကုန်၊ ဟုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုပုဏ္ဏား၊ကို၊မာဏ
ဝေါ၊ လုလင်သည်၊ အာဟား ဆိုး၏။ ကိုံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။
ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊သကေ၊မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊နိဝေသနေ၊
အိမ်၌။အဟံ၊ငါသည်၊အာဗာဓိကော၊အနာရှိသော၊ ဒုက္ခိတော၊ဖြစ်သော
ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ အာတုရဂ္ဂေ၊ပါ၊ ထိုးကြင်သောကိုယ်ရှိသော၊ ဂိလာ
နော၊နာသောသူသည်၊အမှီ ဖြစ်ပြီ၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊အဟံ၊ငါသည်၊တဒါ၊
ထိုနာ၊သော အခါ၌။ ဝိဝတရေ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂမြုတ်ကင်းတော်မူသော၊
ဝိတိဏ္ဏကခ်ံ၊လွန်မြောက်ပြီးသောဝိစိကိစ္ဆာရှိတော်မူ၊သော၊အနောမပညံ
မယုတ်မလျော့ပြည့်စုံသောပညာရှိ၊တော်မူ၊သော၊ သုဂတံ၊ ကောင်း၊သော
စကား၊ကိုဆိုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓ၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ အဒက္ခိ၊မျက်မြင်ရ၏။ ။
ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊သွားဟံ၊သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊တတော၊ဂတ၊သား၊မြတ်စွာ
ဘုရား၊အား၊ပရမ္ပရာတမနော၊ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၌ဝင်စားသော၌လည်း၊ရှိ၊သည်၊ပဿန္တ
စိတ္တော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၊သည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊အဠုလီ၊လက်အုပ်ကို၊
အာဟရိ။ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ဗြဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊အာဟံ၊ငါသည်၊ကုသလံ၊အကြောင်းမရှိ
ကောင်း၊သောအကျိုး၊ပေး၊ခြင်း လက္ခဏာရှိ၊သော။ တံကမ္မံ၊ထိုကုသိုလ်ကံ
ကို။ကရိတ္တာ၊ပြုခဲ့ခြင်း၊ကြောင့်၊တိဒိဿာ၊ဒေ၊တာ၊တိ၊သာ၊နတ်တို့၏၊သဟ
ဗျတံ၊အပေါင်းအဖေါ်၏အဖြစ်သို့၊ ဂ၊တော၊ရောက်၏။ ဆုတိုး၊ဤသို့၊အာဟာ
ဆိုး၏။ ။တဇ္ဇ၊ထိုဂါထာ၌၊ အာဗာဓိတောတိ။ အာဗာဓိတော ဟု သည်
ကား၊အာဗာဓေသမာ။ အနာနှင့်ပြည့်စုံ၊သော၊ ဒုက္ခိတောတိ၊ဒုက္ခိတောဟု
သည်ကား၊တေနေ၀ အာဗာဓိကာ၊ဝေန၊ ထိုသို့သော၊ဘေ၀ရှိ၊သော အနာရှိ
သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာတဒုက္ခော၊ ဖြစ်သော၊ဆင်းရဲခြင်း၊ရှိ၊သော၊ ဂိလာနော
တိ၊ဂိလာနောဟု သည်ကား။ ဂိလာယမာနော၊ နာ၊သည်၊အခ၊ဖြစ်၏။ဆုတိ
အယံ၊ဤ၊သည်ကား။ အ၊ဣတော၊အာနက်တည်း။ အာတုရ၊ရှုပေါတိ၊အာတုရ
ရှုပေါဟု သည်ကား။ ဒုက္ခ၀ေဒနာ၊ဘိ၊ဟုန္ဒကာ၊ယော၊ ဒုက္ခ၀ေဒနာ၊သည်အ
လွန်ထိုးကြင်အပ်သော ကိုယ်ရှိ၊သော။ ဝိ၀တ၊ရ၊ဇန်း၊ဝိ၀တ၊ရ၊ဇံ၊ဟု သည်
ကား၊ဝိ၀တ ရာဂါဒိရ၊ဇံ၊ကင်းပြီး၊သော၊ရာ၀အာ၊စ၊ရှိ၊သော အညစ်အကြေး
ရှိ၊တော်မူ၊သော၊ဝိတိဏ္ဏကခ်ံ၊ဇန်း၊ ဝိတိဏ္ဏကခ်ံ ဟု သည်ကား။ သဗ္ဗ၊သော
အချင်း၊ခပ်သိမ်း၊သံ၊သယာ၊နံ၊ ဘ၀လော၊ဘ၀လော၊တွေ့ကော ယုံ၊ကား၊ခြင်း၊သံ
သယာ၊ကို၊ကိုး၊သ၊ရ၊ဆိုန်း၊ကား၊ အ၊ကြောင်း၊မဲ့ဖြတ်အပ်ပြီး၊သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
တိဏ္ဏ၊ဝိစိကိစ္ဆ ။ လွန်မြောက်ပြီး၊သော၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊ရှိ၊တော် မူ၊သော၊အနော
မပညဉ်း။အနောမပညံ ဟု သည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏ၊ပညံ။ ပြည့်စုံ၊သော၊ပညာ၊ရှိ

တော်မူသော၊ သဗ္ဗညုဘုရား၊ အလုံးရုံသော တရားကို ကိုယ်တိုင်တော်မူတတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊ အကရိန္တိ၊ အကရိ ဟူသည်ကား။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ တာဟန္တိ ဣဿေ၊ တာတံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ တံ အဟန္တိ၊ တံ အဟံ ဟူ၍၊ ဆေးဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်အပ်၏။ ဒေ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ကထေန္တေ ယေဝ၊ ပြောဆိုစဉ်ပင်လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏသား ပုဏ္ဏား၏၊ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်၊ ဒီတိယာ၊ ဒီတိဖြင့်၊ ပရိဟရိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တံ ဒီတိ၊ ထိုဒီတိကို။ ပဝေဒေန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓရိယံ(လ)ဝစောဒီတိ၊ အန္ဓရိယံ(လ)ဝစောဒီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏။ ဘော၊ ဒိုအာချင်းတို့။ အန္ဓရိယံ ဝတ၊ ဆွံ့အကျိုးရှိပေစွတကား၊ အန္ဓကုတံ ဝတ၊ မမြင်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွတကား။ အဇ္ဇလိကမ္မသ၊ လက်ခုပ်ချီခြင်းမျှ၏။ ဣဒံ၊ ဤဒီသံ၊ ဤသို့သော ဘောဂရှိသော၊ အယံ ဝိပါ၊ ကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဒ္ဓိ၊ ငါသည်လည်း၊ မုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံ ရှိသည်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်း၊ ဇုန္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ သရဏံ ဇုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစောဒိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနုတိ ဣပဝတ္ထိ တာယ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္ဓရုံ၊ လက်ဖျစ်ကိုးပဟရတာယောဂ်။ ဝိုးခြင်းဌာလျှောက်ပတ် သည်တည်း၊ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္ဓရိယံ၊ အန္ဓရိယမည်၏၊ အာဘုတာ ပုဗ္ဗတာယ၊ မဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘ္ဘုတံ၊ အဘ္ဘုတမည်၏။ ဥဘာယေနပိ၊ နှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း။ ဝိရုယာ ဝဟတံ ယော ဝ၊ ဆွံ့အကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကို သာလျှင်၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ အဟဒ္ဓိ၊ ငါသည်လည်း။ မုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောနှလုံးရှိသည်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဇုန္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ သရဏံ ဇုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစောဒိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏။ ၊

အထ၊ သို့အခါ၌၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သရဏဂဟဏေ စ၊ သရဏဂုဏ်ဆောက်တည်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သီလသမာဒါနေ စ၊ သီလကိုဆောက်တည်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ နိယောဇေန္တော၊ ယှဉ်ဧလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ(လ)တုဗ္ဘောတိ၊ အဇ္ဇေဝ(လ)တုဗ္ဘောဟူ၍၊ ဂါထာနယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏။ ၊ ပြဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဇုန္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ သရဏံ ဇုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊

ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ ဓမ္မစ္ဆု၊တရားတော်ကိုလည်း ကောင်း၊သံ ဃစ္ဆု၊သင်္ဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တော။ ကြည်လျှိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သရဏံသရဏံဆိုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝဇာဟိ၊ ဆည်း ကပ်လေ၊လော၊တထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်လျှိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာယ၊ အဓိသီလသိက္ခာ၏၊ပဒါန်၊သဒ္ဓါ၏အတိုဖြစ် ကုန်သော၊ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သော သိက္ခာတို့ကို၊ အ၊ခဏ္ဍာဒုလ္လဘနိ၊ မကျိုးမ ပေါက်သည်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ သမာဒိယာသု၊ ဆောက်တည်၍ကျင့် လေ၊လော၊ ၊ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း၌၊ ဝိဝံ၊လျှင် စွာ၊ဝိရမသု၊ ကြဉ်ရှောင်လေလော၊ လောကေ၊ လောကဒ္ဓ၊အဓိန်း၊ အရှင် သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေး၊သော သူတပါး၊ သိမ်းဆည်း၊အပ်သော ဝတ္ထု ကို၊ ပရိ ဘုဉ်ယာသု၊ခိုးယူခြင်း၌ ကြဉ်ရှောင် ထေ၊လော၊ အမဇ္ဈပေါ၊ သေ အရက်ကို မသောက်စား၊သည်၊ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊ရေသာစ၊မဟုတ်မမှန် သောစကား၊ကိုလည်း၊ နောဘာဘ၊ကာဟိ၊ မဆိုလင့်၊ သကေ၊ဒါရေ၊ပိမိ ဝယား၊ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏော၊ ရောင့်ရဲ သည်လည်း၊ ဟော၊ဟိ၊ ဖြစ်လေ၊လော၊ တဗ္ဗ၊ထိုဂါထာ၌၊ တထေ၊ဝါဟိ၊တထေ၊ဝဟူသည်ကား၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်လျှိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ ဗြဟ္မာ၊ဘုရား၊သည်၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဗုဒ္ဓံ၊ဗြဟ္မာ ဘုရား၊ကို၊ သရဏံသရဏံဆိုတိ၊ကိုးကွယ်ရာ၊ဟူ၍၊ဝဇေသိယ ထေ၊ဆည်း ကပ်အပ်သကဲ့သို့၊ တထေ၊ဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ ဓမ္မော၊ တရား၊တော်သည်၊ သွာ၊ခြာ၊တော၊သွာ၊ခြာ၊တဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊သံ၊ဃော၊သံ၊ဃာ၊တော်သ သည်၊ သုပဋိပန္နော၊သုပဋိပန္နဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပသန္န စိ၊တ္တော၊ ကြည်လျှိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဉ္စ၊တရား၊တော်ကို လည်း ကောင်း၊သံ၊ဃဉ္စ၊သံ၊ဃာ၊တော်ကိုလည်း၊ကောင်း၊သရဏံသရဏံဆိုတိ၊ကိုး ကွယ်ရာ၊ဟူ၍၊ ဝဇာဟိ၊ ဆည်း၊ကပ်လေ၊လော၊ ဝါ၊တနည်း၊ကား၊ ပသန္န စိ၊တ္တော၊ကြည်လျှိုသော၊စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ရေ၊တနုတ္တ၊ယံ၊ရ၊တနာ၊သုံ၊ပါ၊တို့၏ အ၊ပေါင်း၊ကို၊သ၊ရဏံသ၊ရဏံဆိုတိ၊ကိုးကွယ်ရာ၊ဟူ၍၊ဝ၊ဇေသိယ ထေ၊ဆည်း ကပ်သကဲ့သို့၊ တထေ၊ဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ အ၊ယံ၊ဤ၊ငါ၊ပါ၊သော သိက္ခာ၊ပုဒ် သည်၊ ဇော်သ၊တာ၊ စင်စစ်အား၊ဖြင့်၊ ဒိ၊ဋ္ဌေ၊ဝ၊မြေ၊မျက်၊မှောက်သော ကိုယ်၏အ၊ဖြစ်၌လည်း၊ကောင်း၊ အ၊ဘိ၊သ၊မ္ပ၊ရာယ ဗ္ဗ၊တမလွန်ဘ၊ဝ၌ လည်း ကောင်း၊ ယိတ၊ဿ၊ခါ၊ဝ၊ဟော၊စီ၊ပွါ၊ချမ်း၊သာ၊ကိုဆောင်ပေ၊တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပသန္ဒစိ၊တ္တော၊ကြည်လျှိုသော၊စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အ၊ဝိ၊ကော၊ပ၊နတော၊

စားဗျာဘိသိုးခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အသံကိုလိုသော နတောစ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာဇာ ဗုလ္လာနိမေကျိုးမပေါက်ကုန်သော၊ သိက္ခာယအဓိသီလသိက္ခာယ၊ အဓိသီလ သိက္ခာ၏ ပဒါနိုကောဌာသဘူတာနိ၊ အတ္ထိအရဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဓိစိတ္တအဓိပညာသိက္ခာယ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ အဓိပညာ သိက္ခာ၏ ဥပါယဘူတာနိ၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဠိသိသာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော သိလဝို့ကို၊ သမာဒိယသည်၊ ဆောက်တည်၍ကျင့်လေ လော၊သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တသည်၊ကျင့်လေလော၊ဗုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။အဘြော၊အနက်တည်း၊ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ ဒေဝပုတ္တေန၊ နတ်သားသည်၊ သရဏာဂမနေစ၊သရဏာကို ဆောက်တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သိလသမာဒါနေစ၊ငါ.ပါ:သိလကို ဆောက်တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊နိယောဇိတောတိုက်တွန်းအပ်သော ဗြာဟ္မဏောဝုဏ္ဏားသည်၊ တသ၊ထိုနတ်သား၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊သိရ သား၊ဦးဖြင့်၊ သမ္ဘိန္ဒိတ္ဝါ၊ပန်ခံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ယဏ္ဍ၊နတ်သား၊တွံ၊ သင်သည်၊မေ၊ငါ၏၊အဘိုကာမော၊အကျိုးကိုအလိုရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်ပေ ရ၏၊ဟိတကာမော၊အစီးအပွါးကိုအလိုရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်ပေ၏၊ဒေဝတော၊ နတ်သား၊တုယ်၊သင်၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဟရောမိ၊လိုက် နာအံ့၊တွံ၊သင်သည်၊ မမ၊ဝ၏၊ အာစရိယော၊ဆရာသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝါထ၊ ဂါထာကို၊ဝတ္တာ၊ဆိုမ၊ တဏ္ဍ၊ယိုအဆုံးအမ၌ပတိဋ္ဌ ဟန်ကြော်တည်လိုသည်ဖြစ်၍။ယဏ္ဍ၊နက်သား၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗုဒ္ဓံ၊ဗြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊သရဏံသရဏံ၊ဆုတိ၊ကို၊ကွယ်ရာဟူ၍၊ဥ၊ပမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အနုဇ္ဇာရံ၊ မိမိထက်လွန်ဗြတ်သော တရား၊မရှိသော၊ ဝမ္မဋ္ဌ၊ကို၊ပါ၊သော လောကုတ္တရာတရား၊ကို လည်းကောင်း၊ နရဒေဝသ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ သံ၊ဃဋ္ဌ၊ တပည့်သား၊သံ၊ဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ သရဏံသရဏံ ဆုတိ၊ ကို၊ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥ၊ပမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ။ပါ၊ဟာ.ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း:မှ၊ဝိပွံ၊ထွက်စွာ၊ဝိရမာမိ၊ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊လော ကေ၊လောကဒ္ဒ၊ အဒိန္နံ၊ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး အပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာ ကို၊ပဋိဂ္ဂဟာမိ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊ အမဇ္ဇပေါ၊သေအရက်ကို မသောက်စား၊သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်ပါ၏၊ရေသာစ၊မမ္ပနိ၌တ်ယွင်းသောစကား ကိုလည်း။ နောဘဏာမိ၊ မဆိုပါ၊ပြီ၊ သကေနဒါရေန၊ မိမိ၏မယား၊ဖြင့်၊ စာ၊ဗ္ဗောစ၊ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ ဟောမိ၊ဖြစ်ပါ၏။ဗုတ်၊ဤသို့၊ဂါထာနှယ်၊

ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟာ၊ဆိုပြီး ။တမ်ပြီဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ သုဝိညေယျမေဝ၊သိလွယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

တစေတာ၊ ထိုရောင်မှ၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား၊သည်၊ ပြာဟွဏာသား၊ အာဘာဝုဏ္ဏား၊အား၊ ကတ္တုဗ္ဗယုတ္တက်၊ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော အမှုကို၊ မယား၊ငါသည်၊ကုတ်၊ပြုအပ်ပြီး၊ဟု၊ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊သယမေဝ၊မိမိအလိုလို ပင်လျှင်၊ ဘဂဝန်တော်၊မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်ဝယ်၊ ဥပသက်မိသတဲ့၊ သည်းကပ်လတ္တံ့။ ဤတို့ဖြင့်လုံးပိုက်၍၊ တည်ထွေ၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အနှီရမယိ၊ ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ။ပြာဟွဏောဝိခေါ၊ အာဘာဝုဏ္ဏား သည်လည်း၊ ဘဂဝတ်၊မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဒ္ဓါတပသာဒဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း ကောင်း၊ ဒေဝတာယ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သား၊သည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်း၊အပ်သည်ဖြစ်၍ လည်း၊ကောင်း၊ သမဏေ၊ဂေါတမံ၊ဟု၊ဒေါ ဂေါတမ၏အထံ၌ကို၊ ဥပသက်မိသာမိ၊ ချဉ်းကပ်အံ့၊ဟု၊ဤသို့၊ဝိဟာရာဘိ မုခေါ၊ကျောင်းသို့ရှေး၌၊ဂန္ဓတိ၊သွား၊လေ၏။ တံ'ထိုသွား၊သည်ကို၊မဟာ ဒေနော၊လူများ၊အပေါင်း၊သည်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊အယံ၊ပြာဟွဏော၊ဤ၊အာဒိန္နဝုဇ္ဈက ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ဧတ္တကံ၊ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ တထာ ဂတံ၊မြတ်စွာဘုရား၏အထံ၊တော်သို့။ အနုပသက်မိတ္တာ၊မချဉ်းမကပ်မူ၍၊ အဇ္ဈ၊ယနေ့၊ပုတ္တ၊သောဂေ၊နှ၊သား၌ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်၊ဥပသက် မတ်၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား၊ဒေသနာ၊တော်သည်၊ ကိဒိသိ၊ အာဘယ်သို့သောဟာ၊ရှိသည်၊ ဘဝိသတိနု၊ခေါ်၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ဟု၊ဤ၊သို့ နှလုံးပိုက်၍။ တံ၊ထိုပုဏ္ဏား၏နောက်သို့၊ အနုဗန္ဓိ၊လိုက်၊လေ၏၊ ။ပြာဟွ ဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ဘဂဝန်တော်၊မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ဆည်း ကပ်၍၊ပဋိသန္ထာရံ၊အာဇေ့အာစပ်စကား၊ကို၊ကတ္တာ၊ပြောဟော၍၊ဧကံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ထား၏။ ကိံ'အာဟ၊အာဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကိန္တိဒါနိ၊ တရုံတရုသော လူတွယ်ဝယ်ထွေ၊ကို၊ အဒတ္တာ၊မပေး၊လှူမူ၍၊ သိလံ၊ဝါ၊သီလကိုမူ၊လည်း၊ အရက္ခိတ္တာ၊မစောင့်မူ ၍၊ကေ၊ဝလံ၊သက်သက်၊တုမှော်သူ၊အရှင်ဘုရား၊တို့၌၊ပသာဒမတ္တေန၊ကြည် ညိုကာမျှဖြင့်၊သင်္ဂေ၊နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတုံ၊ဖြစ်ခြင်း၌၊သင်္ကာနု၊ခေါ်၊တာတ် ဒိုင်ပါအံ့လော၊ဟုတိ၊ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဟ၊လျှောက်၏။ ပြာဟွဏ၊ပုဏ္ဏား၊အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ ပဋ္ဌ၊သေ၊ဝေ၊လာ၊ယံ၊နံနက်ဖိုယံ၊သော်အခါ၌၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနာ၊ဟု ကုဏ္ဍလီ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တေန၊ နတ်သား၊သည်၊ အတ္တနော၊ ဝိဝါ

ဏ်။ဒေဝလောကူပ ပတ္တိကာရုဏံ။ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ တုဿ်ုသင်အာ၊ ကထိတံနနု၊ပြောကြားသည်မဟုတ်တုံ လော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ ခဏော၊ထိုခဏ၌၊ မဠ္ဍကုဏ္ဍလိဒေဝပုတ္တော၊ မဠ္ဍကုဏ္ဍလိနတ်သား သည်၊ဝိမာနေန၊ဗိမာန်နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊အာဂတ္တွာ၊လာလတ်၍၊ဒီသေ မာနုရူပေါ၊ထင်ရှားသောသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိမာနတော၊ဗိမာန်မှ၊ဩရုယှ၊ ဆင်းသက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာ ဦးခိုး၍၊ အဋ္ဌလိ။လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယှ၊ပြောက်ချို၍၊ကေမန္တံ၊တင်အပ် လျောက်ပတ်သော အရေပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ရှေ့၏၊ အထေ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသံပရိသတိ၊ထိုပရိသတ်၌၊တေနဒေဝပုတ္တေန၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ကတာသုစရိတံ၊ ပြုကျင့်အပ်သော သုစရိုက်ကံကို၊ ကထေတွာ။ ဟောတော်မူ၍။ပရိသာယ၊ပရိသတ်၏၊စိတ္တကလ္လတံ၊စိတ်၏ ခန့်သည်၏အခြင်းကို၊ ဉတ္တွာ၊သိတော်မူ၍၊ သာဓုကာရံသိကံ၊ကိုယ်တော်မှ အသိုးထုတ်အပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊တရားဒေသနာတော်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဒေဝ ပုတ္တောစ၊နတ်သားသည်လည်းကောင်း၊ပြာဟ္မဏောစ၊ဝုဏ္ဏားသည်လည်း ကောင်း၊ သန္ဓိပတိတပရိသာစ၊ စည်းဝေးသောပရိသတ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမ ယော၊သစ္စာလေးပါး တရားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ် ပြီ၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်မဠ္ဍကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၏ အပြီးတည်း။ ။မဠ္ဍကုဏ္ဍလိ ဝိမာနဝဏ္ဏနာ။ မဠ္ဍကုဏ္ဍလိ ဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၂-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု။

(၁) သုဏောသယ.ဗ္ဗသစ ဝါဏိဇာနုစာတိမ္ဟုဒ်၊ သုဏောထယဗ္ဗသစ ဝါဏိဇာနုစဟူသော၌ဤဝတ္ထုသည်၊သေရိသကဝိမာန်၊သေရိသကဝိမာန် ဝတ္ထုတည်း။တသ၊ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ။ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကာ၊အဘယ် နည်း၊ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော် မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်ကုမာရ ကဿပ

မထေရ်သည်၊ ပဠုဟိ ဘိက္ခုသဟေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊တက္ပ၊ သေတဗျနဂရံ၊သေတဗျဂြိုလ်။သမ္ဘတ္တောရေကာ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုသေတဗျမြို့၌၊ အတ္တနော၊ဖခင်၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ ဥပဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ ပါယာသိရာဇညံ၊ပါယာသိရာဇညမင်းကြီးကို၊ ဝိပရိတ ဂါဟာတော၊ဖေါက်ပြန်သောမိန့်ဟောအယူမှ၊ ဝိဝေစေတွာ၊ကင်းလွတ်စေ၍။ သမ္ဘာဒဿနေ၊ မမေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်သောအယူ၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊တည် စေ၏၊သော၊ထိုမင်းကြီးသည်၊ တတော၊ထိုမိန့်ဟောအယူကို စွန့်သောကာ လမှ၊ပမ္ဘာယ၊စား၍၊ ဝုညပသုတော၊ ကောင်းမှုကိုဆည်းပူးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊သမဏာပြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းဝုဏ္ဏားတို့ကို။ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ရှိ၊သော်၊ တဿ၊ထိုပေးလှူခြင်း၌၊ အကတပရိစယတာယ၊မပြု အပ်သောလေ့ကျက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသက္ကစ္စံ၊အရိုအသေ မပြုမူ၍၊ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူသောကြောင့်၊ အပရိဘာဝေ၊နောက် အဘိုး၌၊ ကာလံကတ္တွာ၊သေခြင်းဂေါ်ပြုသည်ရှိသော်၊ စာတုမဟာရာဇိက ဘဝနေ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌၊သုညေ၊အခြွေအရံမရှိသိတ်သော၊သေ ရိသကေ၊ သေရိသကအမည်ရှိသော၊ဗိမာနေ၊ဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ ကိရ၊တဆင့်ကြားဘူးသည်ကိုဆိုဏိ၊အုံ့၊အတိတေ၊လွန်လေပြီးသောအခါ ၌၊ကဿပသ၊ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာတရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ဧကော၊တပါး၊သော၊ဒီဃာသဝ ဣတ္ထော၊ ရဟန္တာထေရ်ဖြတ်သည်၊ အညတရတိ ဂါမေ၊တခုသောရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာ ယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊စရိတ္တာ၊ကြွသွား၍၊ဗဟိဂါမေ၊ရွာ၏အပြင်၊ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊နေ့တိုင်း၊ ကောသိ ပဒေသေ၊တခုသောအရပ်၌၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ဆွမ်း စားခြင်းကိစ္စကို၊အကာသိ၊ပြု၏။ တံ၊ထိုမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ကောဒ တယောက်သော၊ဝေါပါလကော၊နွားကျောင်းသား၊သည်၊အာယျာ၊အရှင် ကောင်းသည်၊သူရိယာဝဝေန၊နေမူဖြင့်၊ကိလမတိ၊ပင်ပန်း၏။ ဆုတိ၊ဤသို့ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ စတုဟိသိရိသ ထဝန္တော်ဟိ။ လေးထုံသောကုက္ကိုတိုင်တို့ဖြင့်၊ သာခါမဏ္ဍပံ၊ သစ်ခက်ဖိုး သောမဏ္ဍပ်ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏။ မဏ္ဍပသမိပေ၊မဏ္ဍပ်၏ အနီး၌၊ သိရိသရုက္ခံ၊ ကုက္ကိုပင်ကို၊ ရောပေသိ၊စိုက်ပျိုး၏။ ဆုတိ၊ဤသို့ လည်း။ ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်၏။သော၊ထိုနွားကျောင်းသား၊သည်၊ကာလံကတ္တွာ၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ ဟေနေဝ ဝုညကမ္မေန၊ထိုသို့သောကောင်းမှု ကံကြောင့်သာလျှင်၊ စာတုမဟာရာဇိကေ သု၊စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်တို့

ဌ၊နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်၏။ ။တဿ၊ထိုနတ်သား၏။ပုရိမကမ္မသ၊ရှေးဘဝ၌ပြုကဲ့
သုံးသောကုသိုလ်ကံကို၊ သူစက်၊ပြုတတ်သော၊ သိရိသဝန်၊ကုက္ကို၊တော
သည်၊ဗိမာနဒွါရေ၊ ဗိမာန်တံခါး၏အနီ ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လာ၏၊တံ၊ထိုကုက္ကို
တောသည်၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ပန္နော ဟိ။ အဆင်းအနံ့အရသာတို့နှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ပုပ္ပေ ဟိ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗကာလံ၊အာခါခပ်သိမ်း၊ဥပသောဘမာ
နံ၊တင့်တယ်၏။ ၎တေန။ထိုကြောင့်၊ တံဗိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊ သေရိသ
ကန္တိ၊သေရိသကဗိမာန်ဟူ၍၊ပညာယတ္တေ၊ထင်ရှား၏။သောစဒေဝပုတ္တော
ထိုနတ်သား၊သည်လည်း၊ကော်ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏အကြား၊ဖြစ်သော
တာရုသော ကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝေသုစေဝ၊နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊
မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဘံသရေန္ဒြာ၊ကျင်လည်သည်
ရှိသော၊ ဓုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဝါတို့ဘုရား ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌
ယသဇ္ဇေရသ၊ ယသမထေရ၏၊ ဂိဟိသဟာယော သု၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလ
ကအဆွေ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိ၌လာဒီသု၊ ဝိမလအစရှိကုန်သော။ စတူသု
လေးယောက်ကုန်သော အဆွေတို့တွင်၊ ဂဝမ္ပတိနာမ၊ဂဝမ္ပတိအမည်ရှိ
သောသူသည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်လာ၍၊ဘာဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဓမ္မဒေသ
နာယာ၊တရား၊ဒေသနာတော်ဖြင့်၊အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌိတော
တည်သည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏဝသေန၊ ရှေးဦးလွှဲကျက်ဘူ၊သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ တံသုဏ္ဏိ ဗိမာနံ၊ ထိုဆိတ်သောဗိမာန်ကို၊ဒိသ္ဝာ၊ဖြင်၍၊အတိဏ္ဍံ
မဖြတ်၊ဒိဝါဗိဟာရံ၊နေသန့်စင်ခြင်း၌၊ဝန္ဓတိ၊ကြွသွား၏။ ။

သောသေရော။ ထိုဂဝမ္ပတိမထေရ်သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်ဖြစ်
သောအခါ၌၊ ပါယာသိဒေဝပုတ္တံ၊ပါယာသိနတ်သား၊ကို၊တဗ္ဗေ၊ထိုဗိမာန်
၌၊ဒိသ္ဝာ၊ဖြင်၍၊အာဝုသော၊အချင်းနတ်သား၊တို့၊သင်သည်၊ကော၊အဘယ်
သူသည်၊အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ ဝုဒ္ဓိတ္ဝာ၊မေးခြင်းကြောင့်၊တေန၊
ထိုနတ်သား၊သည်၊ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊အတံပါယာသိရာဇညော၊တပည့်
တော်ပါယာသိရာဇည်မင်း၊သည်၊ ဣဓ၊ဤဗိမာန်၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်လာ၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိ၊သော်၊တို့၊သင်သည်၊မိန္ဒာဒိဗ္ဗ
ကောမောဒေသောအယူရှိသည်။ ဝိပရိတဒဿနော၊ဖေါက်ပြန်သောအယူရှိ
သည်၊ အသိနဟု၊ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ကထံ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဓ၊
ဤဗိမာန်၌၊ ဥပပန္နော၊ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မေး၏။ ဒေဝ
ထိုအခါ၌၊နံ့၊ထိုဂဝမ္ပတိမထေရ်ကို၊ ပါယာသိဒေဝပုတ္တော၊ ပါယာသိနတ်
သား၊သည်၊ အယျနကုမာရ ကဿပဘြော့ရေနှ၊ အရှင်ကုမာရ ကဿပ

မထေရ်ဖြတ်သည်။ ဝိန္ဓာဒဿနတောမှားသောအယူမှားမံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဝိဝေစိတောဟု ကင်းလွတ်စေသည်၊ အဂ္ဂါ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဝုညကိရိယာယ၊ ကောင်.မှကို ပြုခြင်း၌၊ အသက္ကစ္စကာရိတာယပန်။ အရိအသေပြုလေ့မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သုညေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဝိမာနေ.ဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ သံဝုတောင်းပန်ပါ၏။ မနုဿလောကံ၊ လုပ်ကြည်ဘို့၊ ဂတာ ကာလေ။ ကြွရောက်တော်မူသောအခါ၌။ မမ၊ တပည့်တော်၏ ပရိစုနဿ၊ သားမယားအားခြွေအရံ ပရိသတ်အား။ ပါယာသိရာဇညော၊ ပါယာသိရာ ဇာတပမင်းသည်၊ အာသက္ကစ္စံ။ အရိအသေမပြုမူ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သုညေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ သေရီသကဝိမာနေ၊ သေရီသကဗိမာန်၌ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တုမှေပန၊ သင်တို့သည်ကား၊ သက္ကစ္စံ။ ရိုသေစွာ၊ ဝုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တတြ၊ ထိုသေရီသကဗိမာန်၌၊ ဥပပတ္တိယာ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိဒဟထ၊ ထားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ လျှောက်ဆို မှာထားလိုက်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား အား၊ အနုကမ္ပါယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ တထာ၊ ထို လျှောက်ဆိုသည့်အတိုင်း အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုပါယာသိ နတ်သား၏ သားမယားတို့ သည်သည်း။ ထေရဿ၊ ဝဝမ္ဘတိ မထေရ်ဖြတ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ တထာ၊ ထိုနတ်သားမှာဆိုလိုက်သောအတိုင်း၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိ ဓာယ၊ ဆောံတည်၍၊ ဝုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သေရီသကေ၊ သေရီသကအမည်ရှိသော၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်လေကုန်ပြီ၊ သေ ရီသကဒေဝပုတ္တံ၊ ပန၊ သေရီသကနတ်သားကို မူလည်း၊ ဝေဿဝဏ္ဏော မဟာ ရာဇာ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်၊ မရဏာ ဘယမ္ပိ ယံ၊ သဲ ဖြင့်၊ ဆာယုဒက ရဟိတော၊ အရိပ်ရေမှကင်းသော၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နာနံ၊ ခရီးသွားကုန် သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ အမနုဿပရိဗန္ဓမောစနတ္ထံ၊ ဘီလူးဘေးမှ လွတ်စိမ့်သောငှါ၊ မဂ္ဂရက္ခကံ၊ ခရီးအစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ။

အထပန္နာ၊ ထိုနောင်မှ။ အပရေနသမယေန၊ တပါး သောအခါ၌၊ အဂ်ိ မဂဝေါသိနော၊ အဂ်ိတိုင်းမဂဝတိုင်း၌နေကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည် တို့သည်၊ သကဒုသဟာသံ၊ လှည်းတထောင်ကို၊ ဘဏ္ဍသဟ၊ ဘဏ္ဍာဖြင့်၊ ပူရေတ္တွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သိန္ဓုသုဝိရေဒေသံ၊ သိန္ဓုအရပ် သုဝိရအရပ်သို့၊ ဂန္တုကာမာ။ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ မရုကန္တာရေ၊ သဲအတိပြီးသောခရီး၌၊

ဒိဝါ၊နေ့အခါ၌၊ဥဿာဘယေန၊ဟူလောင်ခြင်းမှကြောက်သောကြောင့်၊ မင်္ဂ၊ ခရီးကို၊ အပွင့်ပန်းတွေ၊မသွားမူ၍၊ ရတ္တိ၊ညဉ့်အခါ၌၊ နက္ခတ္တသညာယ၊ နက္ခတ်ကိုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ မင်္ဂ၊ခရီးကို၊ ပန်းပွင့်သူ၊သွားကုန်၏၊ တေ၊ထို ကုန်သည်တို့သည်၊မင်္ဂမုဒ္ဒာ၊ခရီးမှားကုန်သည်။ ဟုတွေ၊ဖြစ်ကုန်၍၊အညံ ဒိသံ၊တပါး၊သောအရပ်သို့၊ အဂမံသု၊သွားကုန်ပြီ၊ တေသံ၊ထိုကုန်သည် တို့၏၊အန္တရေ၊အလယ်၌၊ သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရား၊နှင့်ပြည့်စုံသော၊ပသန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာရုဟတ္ထ ပတ္ထိယာ၊အာရုဟတ္ထမိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ ဥပနိဿာယသမ္ပန္နော၊ဥပနိဿ ယနှင့်ပြည့်စုံသော၊မာတာပိတရနံ၊အမိအဘတို့အား၊ဥပဋ္ဌာနတ္ထံ၊လုပ်ကျွေး ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါဏိဇာယ။ ကုန်သွယ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဂတောသွား သောဧကော၊တယောက်သော၊ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထို ဥပါသကာကို၊အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ၊ခြိုးခြောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ သေရိသကဒေဝပုတ္တော၊သေရိသကနတ်သားသည်၊ဝိမာနေန၊ဗိမာန်နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဒဿေသိ၊ပြပေ၏။ ဒဿေတွာစပန၊ ပြုပြီး၍ကား၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ဆာယုဒကဝိရဟိတံ၊ အရိပ်ရေမှကင်းသော၊ ဇုမံ၀ါလုကာကန္တာရံ၊ ဤသဲအတိပြင်း သောခရီးကို၊ ပဋိပန္နာ၊သွားကုန်သနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ တေ၊စ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း၊ တတ္တ၊ထိုခရီး၌၊အလွန်နော၊မိမိ၏၊အာဟာ ပကာရံ၊ လာရောက်သော အခြင်းအရာကို၊ အာသေ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ကထေသုံ၊ပြောကြားကုန်၏၊ ဒေ၀ပုတ္တသစ၊ နတ်သား၏လည်းကောင်း၊ ဝါဏိဇာနမ္ပိ၊ကုန်သည်တို့၏လည်းကောင်း၊တာဒဏ္ဍဒီပနာ၊ထိုအနက်ကိုပြု တတ်ကုန်သော၊ဝစနပဋိ၀စနဂါထာ၊အတုန့်အလှည့်ပြောဆိုသောဂါထာ တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အာဒိတောပန၊အစဦးကား၊ ဒွေဂါထာ၊နှစ် ဂါထာတို့ကို၊တာသံ၊ထိုဂါထာတို့၏၊ သမ္ဗန္ဓဒဿနတ္ထံ၊စပ်ခြင်းကိုပြခြင်း အကျိုးငှါ၊မြေသင်္ဂါဟကေဟိ၊မြေသင်္ဂါယနာတင်ရှာနှာအနှင်မြတ်တို့ သည်၊ ဌပိတာ၊ထားအပ်ကုန်ပြီ၊ ၊ဘဉ္ဇနေ၊အနှင်ဘုရားတို့၊ ဒုဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယံ၀စနံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝက္ခာမ၊ဆို ကုန်အုံ၊ တံ၀စနံ၊ ထိုဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ သုဏောထ၊ နာလင့်ကုန်၊ ယတ္ထ၊အကြင်ခရီး၌၊ တဒါ၊ထိုခရီး၌မှား၍သွားသောကာလ၌၊ယက္ခသစ၊ သေရိသကနတ်သား၏လည်းကောင်း၊ ဝါဏိဇာနဉ္စ၊ ကုန်သည်များတို့၏ လည်းကောင်း၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊

တဗ္ဗ။ ထိုပေါင်းဆုံမိခြင်းကိုလည်း။ တုမ္မေ။သင်တို့သည်၊ သုဏောထ၊နာ
လင့်ကုန်၊တောဟ၊ထိုနတ်သား၊ကုန်သည်တို့သည်။ အညမညံ၊တယောက်
သည်တယောက်ခေါ်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ ကထံ
ပဝတ္တိ။ဖြစ်စေအပ်သောစကား၊ကို၊ယထာဘူတရိတရေနယံဘူတရိတဗ္ဗော
ဝိဝစနံ။အကြင်ထိုစကား၌စကားသည်လည်း။အတ္ထိ ရှိ၏၊တဗ္ဗ၊ထိုစကား
ကိုလည်း၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တုမ္မေ၊သင်တို့သည်။သုဏောထ၊နာ
လင့်ကုန်၊ ဘဂ္ဂေ၊အာရှင်ဘုရား၏။ ယောသောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်။
ပါယာသိနာမ၊ပါယာသိအမည်ရှိသည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ သောရာဇာ၊ထိုမင်း
သည်၊ဘုရားနှုတ်၊ဘုရားမိုး၊ဖြစ်ကုန်သောစာတုမဟာရာဇာ၏နတ်တို့၏၊ သဟဗျာ
တော၊အပေါင်းအဝေါအဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ယသာသိ၊မျိုးသော
အခြံအရံရှိသည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊အမနုဿာ၊နတ်၌ဖြစ်သော၊သောပါယာ
သိ၊ထိုပါယာသိနတ်သား၊သည်၊သကေ၊ပိမာနေ၊မိမိဥစ္စာဖြစ်သောဗိမာန်၌၊
မောဒမာနော။ရွှေလျှော်ပျော်ပြုံး၊လျက်၊မနုဿေ၊လူတို့ကို၊ အဠာဝေ၊ဆို
လေ၏။ ၊တဗ္ဗ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုဏောထာတိ ဣဒံ ဝစနံ။ သုဏောထဟု
သောဤစကား၊သည်၊ သဝနာဏတ္ထိကဝစနံ။ နာခြင်း၌စေခိုင်းသောသဒ္ဒါ
တည်း၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ မယံ ဝါတို့သည်၊ ဟံ ဝစနံ၊အကြင်စကား၊ကို၊
ဘဏာမ၊ဆိုကုန်အုံ့၊တံ ဝစနံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုဏောထ၊နာကုန်လော၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ယဏ္ဍသာတိ၊ ယဏ္ဍသ
ဟူသည်ကား။ ဒေ ဝ ဿ။ နတ်သား၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊ဗျဉ်၏။ ဒေ ဝါ။ နတ်ကို၊
မနုဿာနဉ္စ၊လူတို့၏လည်း၊ကောင်း။ ဂေ ကစ္စာနံ၊အချို့ကုန်သော၊ ဒေ ဝါနဉ္စ၊
နတ်တို့၏လည်း၊ကောင်း၊ဟူ၏နိယာသာ ဝ ဝေ ဟာ၊ဟူ၏ဝေါခြင်းဌါထိုက်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဏ္ဍောတိ၊ယဏ္ဍဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ အ ဝိ ဒ။ တာနည်း
လည်း၊သဏ္ဍောဝိ၊သိကြား၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊စတ္တာရောမဟာရာဇာ၊နော ဝိ၊
နတ်မင်းကြီး၊လေး၊ယောက်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဝေ ဿ ဝ ဏာ ပါ ရိ သ ဇ္ဇာ ဝိ၊
ဝေ ဿ ဝ ဏ် နတ်မင်းကြီး၏ အခြေအရံ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝုရိ သော ဝိ၊ယောဂျားကိုလည်း၊ကောင်း။ ယဏ္ဍောတိ၊ယဏ္ဍဟူ
၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တယာတံ ဝစနံ၊ထိုစကား၊သည်။ ဟိသဒ္ဒံ၊ဗျဉ်၏။ အယံ
ယဏ္ဍော၊ ဤသိကြား၊နတ်မင်းသည်၊ အာ တိ ဟာ ဒ္ဒံ ခေါ်။အလွန်ကြင်းစွာသာ
လျှင်၊ ပမ ဏ္ဍော။မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိ ဟ ရ တိ၊နေ၏၊အပ်ပ်၊ ဝါ သည်၊ နှုမ်
ယဏ္ဍံ၊ဤသိကြား၊နတ်မင်းကို၊ယံ နုနသံ ဝ ဗေ ယျံ၊ အကယ်၍ထိုတံလန်စေ
ရမူကား။ သာ ရ။ ကောင်း၏၊နှုတ်အာဒီသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌သဏ္ဍော၊

သိကြားနတ်မင်းကို၊ယင်ကျွောတိ၊ယင်ကျွပ္ပ၍၊ဝင်ကြွာ၊ဆိုအပ်၏၊ခဏ္ဍဟာတ္ထ၊ သန်လျက်ကိုယ်စိလက်စွဲကုန်သော၊ စတ္တာရောယင်ကျွာ၊ နတ်မင်းကြီးလေး ယောက်ကို့သည်၊ ဇုတိအာဒီသုဿိသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မဟာရာဇာနှာ၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ကို၊ယင်ကျွောတိ၊ယင်ကျွပ္ပ၍၊ ဝင်ကြွာ၊ဆိုအပ်၏၊ဘဏ္ဍေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော၊ ဥဋ္ဌာရာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ယကျွာ၊နတ်တို့သည်၊ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊ ဇုတိအာဒီသုဿိသို့အစရှိသည်တို့၌။ ဝေဿဝဏာ ပါရိသဇ္ဇာ၊ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏အခြေအရံဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့ကို၊ ယကျွာ။ယကျွပ္ပ၍၊ဝင်ကြွာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ကြွေးဝတာ၊ဤမျှအတိုင်းအရှည် ဖြင့်။ယကျွသော.ယောက်ျား၏။ သဒ္ဒါ၊စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇုတိအာဒီသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပုရိသော၊ယောက်ျားကို၊ယင်ကျွောတိ၊ ယင်ကျွပ္ပ၍၊ ဝင်ကြွာ၊ဆိုအပ်၏။မှုဝပုန်း၊ဤအာဂုဏ်ကား၊ ဝေဿဝဏာပါရိ သဇ္ဇော။ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏အခြေအရံဖြစ်သော ပါယာသိနတ် သားကို၊ အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏။ ဝါဏိဇာနုစာတိဟူ၏၊ဝါဏိဇာနုစ ဟူသော၊ဤပုဒ်ကို၊ဂါထာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ဂါထာနှဲခြင်း၌ချမ်းသာစိမ့်သောငှါ၊ အနုနာသိကလောပ်၊နှိုင်ဟိတ်ကုံ့ချွေခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ သမာဂမောတိ၊ သမာဂ၊မောဟူသည်ကား။ သမောဓာနံ၊ပေါင်းဆုံမိခြင်း တည်း။ယတ္ထောတိ၊ယတ္ထဟူသည်ကား။ ယတ္ထိ ဝတ္ထုပယောဇေ၊အကြင်သဲခရိုး၌၊တဒါတိ၊တဒါဟူသည်ကား။ မဂ္ဂမုဒ္ဓာ၊ခရိုးမှားကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ် ကုန်၍၊တတ္ထိ ဂမနကာ၊လေ၊ထိုသို့သွားရာကာလ၌ ဇုတရိတရေနုစာပိတိ၊ ဇုတရိတရေနုစာပိ ဟူသည်ကား။ ဇုတရိတ၌ဟော၊ အချင်းချင်းပြောဆို အပ်သောထိုစကား၌စကားသည်လည်း၊ ဇုဒ်၊ ဤဇုတရိတ၊ရေနုစာပိဟူ သောပုဒ်ကို၊ ယထာတိဇုမိနာ၊ ယထာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်။ ယောဧတေဇ္ဇိ၊ ယ္ဟဉ္ဇိ အပ်၏၊ဟိသာ၊ဖွဲ့၏။ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣဒေ၊ဤပါဠိ၌၊ အဣဒေ၊အနုက်တည်း၊သေရိသကဒေဝပုတ္တ၏သစ်၊သေရိသကနတ်သား ၏လည်းကောင်း၊ ဝါဏိဇာနုဠ၊ ကုန်သည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ယဒါ၊အ ကြင်အခါ၌၊ယတ္ထ၊အကြင်သဲခရိုး၌၊ သမာဂမော၊ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တံ၊ထိုပေါင်းဆုံမိခြင်းကို၊တဒေ၊သင်တို့သည်၊ သုဏာ ထ၊နာလင့်ကုန်၊ ယထာဝါဟိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ တောဟိ၊ထို နတ်သားကုန်သည်တို့သည်၊အညမညံ၊အချင်းခြင်း၊သုဘာသိတံ၊ကောင်း စွာပြောဆိုအပ်သော၊ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော၊ ကထံ။

စကားကို၊ ပဝတ္တိတ်။ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊တဆူးထိုစကားကိုလည်း။ သင်္ဘေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။တုမြော်သင်ကို့သည်း ကြာကိတစိတ္တာ၊သောတန္ဓါရဏီထား အပ်သောဝိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဏာသ၊နာလင့်ကုန်၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊အာဠာ၊အာနက်တည်း။ ၊ဘုမ္မာနန္တိ၊ဘုမ္မာနံဟူသည်ကား၊ ဘုမ္မဒေဝါနံ၊ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏၊ ၊

ဣဒါနိ၊ယသုဒ္ဓခါဠိ၊ယက္ခသ၊ပါယာသိနတ်သား၏၊ပုဏ္ဏာဂါထာယော၊ ကုန်သည်တို့အားမေးမြန်းသောဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ။ ဝကော်၊တောအခုပ်ဖြစ်သော။အမနုဿဗ္ဗာနေ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့၏သွား သောရာဖြစ်သော၊ အရညေ။တောခွ၊ ကန္တာရေ၊ရေကုန်ဆောင်ချိန်သွားရာဖြစ် သော၊အားပြါဒကေ။ရေမရှိသော၊အပ္ပဘက္ခေ၊အစာမရှိသော၊သုဒုဂ္ဂမေ၊အာ လွန်ခဲခက်သော၊ ဝဏ္ဏာပထသ၊သဲခရီး၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ ဝက်ဘယာ၊ ကျီးတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နဠမနာ၊ခရီးနှင့် ကွေကွင်းသဖြင့်တွေ့ဝေသောနှလုံးရှိကုန်သော၊ မနုဿာ၊ အိုလူတို့၊ ။ ဟိယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်။ဤ၁ဝ၊ဤ**သဲ**ကန္တာရ၌၊ ပဿာမ၊အသိုးတို့သည် လည်းကောင်း။ ပုလမယာ၊အဝုအဖြစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်ဥပါဒါနံ၊တရုံတခုသောအာဟာရသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဤ၁ဝ၊ကန္တာ ရ၌၊တတ္ထာဟိ၊လောင်ကုန်သော၊ဥဏ္ဏာဟိစ၊ပူလည်းပူကုန်သော၊ဒါဟုဏာ ဟိ၊ကြမ်းလည်းကြမ်းကုန်သော၊ ပံသုဟိစ၊ မြေမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါလုကာဟိစ၊သဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊အညတြ ကြာဉ်၍၊ ဘဝကြာ၊လူတို့ ၏ စာ၊ရာအစာသည်၊ ကုတော။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာနည်း။ ၊မနုဿာ၊အိုလူများတို့၊ ဥဒ္ဓက်လံ၊အလွန်ခေါင်း ပါးသော၊ တတ္ထမိဝကပါလံ၊ လောလောပူ၊သောသံအိုးကင်းနှင့်တူသော၊ အနာယသံ၊ဓိဝိတိန္ဒြေကိုဗျက်တတ်သော၊ပရလောကေန၊ရဲနှင့်၊ဝဒုလျှံ၊ ကျူသော။ ဣဒံဝုစာနံ၊ဤအရေပ်သည်၊ ပုရာဏံ၊ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ် လုံး။လုဒ္ဓါနံ၊ကြမ်းကြုတ်ကုန်သောဘီလူး၏၊အာဝါသံ။နေရာဖြစ်၏၊အယံ ဘုမ္မိပဒေသော။ ဤမြေအရေပ်သည်၊ လူခေါ်ခေါင်းပါးသည်၊ ဃောရာကာ ရော။ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အခြင်းအရာရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သား။ဣတိ၊ဤသို့ပေါရာဏေဟိ၊ရှေးသူတော်ကောင်းတို့သည်၊အဘိသင်္ခ ရပေါ။ကျိန်ဆဲသောအလားနှင့်တူယောင်ရှိ၏။ ၊မနုဿာ၊အိုလူများ တို့၊ အဝ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ တုမှော် သင်တို့သည်၊ကေနဝဏ္ဏေန၊ အဘာယိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ကိံ၊အဘာယိကို၊အာသမာနာ၊ပစ္စာသိသန္တာ၊ တောင့်တ

ကုန်သည်ဖြစ်၍ဈေးမံပဒေသံ၊ ဤအရပ်သို့၊အနုပရိဋ္ဌာ၊ဝင်လာကုန်သနည်း၊ သဟာသာ၊ အဆောတလျင်၊သမ္ပတ္တိသမ္ပဝါယေန၊ ဝင်ခြင်း၏အကြောင်း ညီညွတ်သဖြင့်၊အနုပရိဋ္ဌာ၊ဝင်လာကုန်သလော၊လောဘာဘာယာ၊လိုချင်မက်မောသောကြောင့်တရုတ်ယောက်သောဘီလူးစသည်တို့သည်လိုက်ခြင်းတည်းဟူသောဘေးဟိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်သလော၊အထဝါ၊ထိုမှတပါးလည်း၊သမ္ပရဏ္ဌာ၊ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊အနုပရိဋ္ဌာ၊ဝင်လာကုန်သလော၊ဈေးတို၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏားမေး၏၊ ။

တတ္ထ၊ဂါထာဒ္ဒ၊ ဝကော်ဘိ။ ဝကော် ဟူသည်ကား။ သံသယဒ္ဌာနေ၊သို့လောသို့လောတွေးတော ယုံမှား၊ရာဖြစ်သော၊ ယတ္ထ၊အကြင်တော အရပ်သို့၊ပရိဋ္ဌာနံ၊ဝင်ကုန်သောသူတို့၏ဖြစ်ပျိုးသောမနုခေါ်။အသက်ရှည်ပါကုန်အုံ့လော၊မရှိသောမနုခေါ်၊ သေရကုန်လတ္တံ့ဟော။ ဈေးတို၊ဤသို့၊ ဖြစ်ပြီးတော၊အသက်ရှင်ခြင်းဌ၊သံသယော၊ယုံမှား၊ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တာဒိသေ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အရဉ္ဉေ၊ တောအရပ်ဌ၊ အမနုဿဒ္ဌာနေတိ၊အမနုဿဒ္ဌာနေ ဟူသည်ကား၊အမနုဿာနံ ဝိသာစာဒိနံ၊ ဗြောဘုတ် ဘီလူးစသည်တို့၏၊သဠဂရဏမ္ဘာနေ၊ကျင်လည်ကျက်စားရာ အရပ်ဌ၊ဝါ၊တနည်းကား၊မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊အဂေါစရဌ္ဌာနေ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သောအရပ်ဌ၊ကန္တာရေတိ၊ ကန္တာရေဟူသည်ကား။ နိရုဒကေ၊ရေမရှိသော၊ဈေးရှိကော၊ခရီးဌ၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ယတ္ထ၊ဤခရီးခဲဌ၊ ကံ၊ရေကို၊တာရေ၊ဖြစ်နိုင်ယန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏၊ဈေးတို၊ ဤသို့ရေကိုဆောင်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ကန္တာရောကန္တာရမည်၏၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊တရိတဗ္ဗဌာနံ၊လွန်မြောက်ရာအရပ်ဌာနကို၊လဇ္ဇတိ၊ရေအပ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အပ္ပေါ ဒကေတိ၊အပ္ပေါဒကေဟူ၍၊ အာယာ၊ဝိနှိပ်ပြီ၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဤ၊ဤအပ္ပေါဒကေဟူသောပုဒ်ဌ။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊အပ္ပသဒ္ဒါသည်၊အဝိဇ္ဇော အပ္ပနဲ့ရှိသောတိအာဒိသုဝိယ၊ အပ္ပိဇ္ဇော အပ္ပနိ့ရှိသော ဤသို့အစရှိသည်တို့ဌ ကဲ့သို့၊ အဘာ၊ဝတ္ထော၊ မရှိခြင်းဟူသော အနုက်ရှိ၊ အဝိဇ္ဇော၊ အလိုမေတ်မရှိ၊အပ္ပနိ့ရှိသော။ ဗြိုရှာတွံသံမရှိ။ ဝဏ္ဏပထသ မရှေတ်၊ ဝဏ္ဏပထသမရှေ ဟူသည်ကား။ ဝါလုကန္တာရ မရှေ့ သဲခရီး၊ကန္တာရ အလယ်ဌ၊ဟုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ဝက်ဘယာ တိ၊ဝက်ဘယာဟူသည်ကား။ ဝေကော်ဟိ၊ ကျိုးတို့ကြောင့်၊ဘီတာ၊ကြောင့်လန့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ဧတေသံ။ ထိုလူတို့အား၊ဝေကော်ဟိကာကေဟိ၊ကျိုးတို့ကြောင့်၊ဘယံ၊ကြောင့်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဟုတ်၊ ထိုကြောင့်၊တေမနုဿာ

ထိုလူဘိုသည်၊ကော်ဘယာ၊ကော်ဘယာမည်ကုန်၏၊ဆွေတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုဗေဒ၊ထို
လိုလျက်၊ဂါထာသုခတ်ဆိုး၊ဂါထာဗန္ဓရက်လွယ်စိမ့်သောဌာ၊သာနုနာသိကံ၊
နိဋ္ဌကိတ်ရှိသည်ကို၊ကတ္တာ ပြု၍၊ကော်ဘယာတီ၊ကော်ဘယာဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊
ပိန်ပြား၊ဆွဲဒဠ္ဌဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဝါလုကန္တာခုပဝေသန တောသဲ
ခရီးသို့ဝင်လာသည်မှ၊ဝုဇ္ဈေ၊ခွေ့ဆုတ်ခြိုင်၊တောသံ၊ထိုလူတို့အား၊ဥပ္ပန္နဘယံ၊
ဖြစ်သောဘေးကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊ နဠမနဘတိ၊နဠမနာ
ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပန္ထိုရိပွဝါသေန၊ ခရီးမှောင်းကွာ သဖြင့်၊ နဠမနသာ
ပျက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ မဂ္ဂမုဋ္ဌား ခရီးမှားကုန်သော၊ ဆွတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊အဘြော၊ အနက်တည်း၊ မနုဿာတိ၊ မနုဿာဟူသည်ကား၊
တောသံ၊ထိုကုန်သည်တို့ကို၊အာလပနံ၊ခေါ်ဝေါ်သောအာလုပ်ပုဒ်တည်း၊ ၊
ဆွဓာတိ၊ ဆွဓဟူသည်ကား၊ ဆွမတ်မိ်မရကန္တာရေ၊ ဤသဲခရီးကန္တာရ၌၊
ဗလာတိ၊ဗလာဟူသည်ကား၊အမ္ဘဗမ္ဘတာလနှင့်ကောရာဒိဗလာနှင်းသရက်
သပြေသန်းအုန်းအစရှိကုန်သောသစ်သီးတို့သည်၊ နသန္တိ၊မရှိကုန်၊ဆွတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းကည်း၊ မူလမယာစာတိ၊မူ
လမယာစဟူသည်ကား၊မူလာနိယေဝ၊အဖုအမြစ်တို့သည်ပင်လျှင်၊မူလ
မယာ၊မူလမယမည်ကုန်၏ ဝလ္လိကန္ဓာဒိနှင့်၊အနွယ်အမြစ်မှမြစ်သောအဖုအ
မြစ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဥပါဒါနံ နတ္ထိတိ၊ ဥပါဒါနံ နတ္ထိဟူ
သည်ကား၊ကိုယ်၊တစုံတခုသော၊ဘဝကို၊စားသော်ဘွယ်ရာအဟာရသည်
ကိုယ်ပါ၊နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား၊မရှိ၊ ဝါ၊တနည်း ကား၊ ဥပါဒါနံ ဣန္ဒနှင့်၊ မီ၊စာ
သည်၊အဂ္ဂိသာ၊မီး၏၊ဣန္ဒနမဟုတ်ဖို့၊လောင်ရာအစာမျှသည်လည်း၊နတ္ထိ၊မရှိ၊
ကုတောဘေနကာရဏာနေ၊အဘာယ်အကြောင်းကြောင့်၊ဆွဓရေကန္တာရေ၊
ဤသဲခရီးကန္တာရ၌၊ဘဝကျွှား စားသောက်ဘွယ်ရာသည်း သိယာ၊ဖြစ်ပါ
အုံ့နည်း၊ဆွတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဘြော၊အနက်တည်း၊ကတ္ထား၊ထိုခရီး၊ခဲ
ခဲ့ယံပန်၊အကြင်ဝဏ္ဏသည်ကား၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုဝဏ္ဏကို၊ဒသေတုံ၊
ပြခြင်း၌၊အညတြော်သူတိတိအာဒိ၊အညတြော်သူတိ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊
ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊ ။

ဥဒ္ဓက်လန်ဘြော ဥဒ္ဓက်လံဟူသော ဤဝုဒ်ခ်ီ၊လူခံ၊ခေါင်းပါ်းသော ဖြေ
အရပ်ကို၊ဇင်လံ၊ ဇင်လဟူ၍၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ဆိုအပ်၏၊ရှုသကော၊ စဉ်းငယ်ပြု၍
မထင်ရှားသော အာသင်း ရှိသော၊ ဝါ၊ခြောက် သကောင်းသော၊ အာနုဒ
ကော၊ရေမရှိသော၊ ဘူမိပဒေသော၊ ဖြေအရပ်ကို၊ လဒ္ဓတိ၊ရေအပ်၏၊တံ
ပနဒ္ဓာနံ၊ထိုအရပ်သည်ကား၊ ဇင်လတောပိ၊ခေါင်းပါ်းသောအရပ် ထက်

လည်း၊ ဥက္ကံသေန၊ အလွန်အားဖြင့်၊ ဇင်လံ၊ခေါင်းပါးသည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓဂ်လန္တိ၊ ဥဒ္ဓဂ်လံဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့်ပြီ၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထမိဝံကပါလန္တိ၊ တတ္ထမိဝံကပါလံဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့်ပြီ၊ တတ်ကုံ၊လော လောပူသော၊ အယောကပါလသဒ္ဒိသံ၊သံအိုးကင်းနှင့်တူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ စ၊ဆက်ဦးအုံ၊ ဇွေ၊ဤအရှေ့၌၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာ၌ ရှုတ်လွယ်စေခြင်းငှါ၊ သာနုနာသိကံ၊ နှဝှေတ်နှင့်တကွကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထမိဝဏ္ဏစ္ဆေဝ၊ တတ္ထမိဝ ဟူ၍သာလျှင်၊ ဒဠ္ဠမ်ိုး၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အနာယသန္တိ၊ အနာယသံ ဟူသည် ကား၊ ဇွေ၊ဤခရီးခဲ၌၊ အာယောသုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာယံ၊ အနာယမည်၏၊ တတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒီဝိတဗ္ဗံ၊ဒီဝိတိန္ဒြေကိုလည်း၊ သိယတိ၊ဝိနာသေတိ၊ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာယသံ။အနာယသမည်၏၊ အထဝါ။တနည်းကား၊ အာ ယသံ။သံသည်၊ နု၊မရှိ၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ အနာယသံ၊အနာယသမည်၏၊ ပဒုလောကနာတိ၊ ပရုသောကနဟူသည်ကား၊နရကေနု၊ငရဲနှင့်တူ၏။ တူ၏၊ဟိသစ္ဆံ၊တိုစကားသည်မှန်၏၊နရကေ၊ငရဲကို၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ကေန္ဒာနဏ္ဍတာယ၊စင်စစ်အာကျိုးခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ပရဝေ့ဟတော ပဋိသတ္ထုဟူတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကော၊ လောကတည်း၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ ဝိ၊သသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ပရ လောကောတိ၊ပရလောကောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊သမန္တတော၊ထက် ဝန်းကျင်မှ၊ အယောမယတ္တာ၊ သံဖြင့်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အာယ သဒ္ဒ၊သံဖြင့်ပြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ဣဒံပန၊ဤသဲခရိ၊သည်ကား၊ တာဒဘာဝတော၊ထိုငရဲဖြည့်ခဲ့ ကဲ့သို့သံမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အနာ ယသံ၊အနာယသမည်၏၊ မဟာတော၊ ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခသ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဥပဓိဘိဒ္ဓာနတာယ၊ ဖြစ်ရာအရေပ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရုလောကသဒ္ဒိသံ၊ငရဲ နှင့်တူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ပြ၏။ အနသယန္တိစ၊ အနသယံဟူ၍ လည်း။ကေစိ၊အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌာန်း၌ရှုတ်ကုန်၏၊သုခ သ၊ချမ်း သာ၏၊အပတိဋ္ဌာနဘူတံ၊ တည်ရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ လုဒ္ဓါနမာဝါသမိဒံဝုစ္စတေ၊ လုဒ္ဓါ နမာဝါသမိဒံဝုစ္စတေ ဟူသည်ကား၊ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ဤအရပ်သည်၊ စိရကာလ တော၊ရှည်ကြာစွာသော ကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ လုဒ္ဓါနံ ဒါရကာနံ၊ ကြမ်း ကြုတ်ကုန်သော၊ ဝိသာစာဒီနံ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးစသည်တို့၏၊ အာဝါသ

ဟူသံ၊နေရာဖြစ်၍ဖြစ်၏။ အာဘိသဗ္ဗညူရှုပေါတိ၊ အာဘိသဗ္ဗညူရှုပေါဟူသည့်ကား။ ဇေါ်၊ဤသို့။ လူခေါ်ခေါင်းပါးသည့်၊ ဗေဿာရာကာရော။ ကြောက်လန့်ဘွယ်သော အခြင်းအရာရှိသည့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပေါရာဏကေဟိ၊ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ဣသိဟိ၊ရဟန်းတို့သည်။ သဝိတာသဒိသောဝ၊ကျွန်ုပ်ဆဲအာဝ်သည်နှင့်တူ၏။ ဒိန္နသပေါဝိယာ၊ပေးအာ်သောကျွန်ုပ်ခြင်းကဲ့သို့တည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဏ္ဍော၊အနုက်တည်း။ ။

ကေနဝဏ္ဏေနဝါ။ ကေနဝဏ္ဏေနဟူသည်ကား။ ကေနကာရဏေနေ၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ကိမာသမာနာ၊ကိမာသမာနာဟူသည်ကား၊ ကိ၊အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ပစ္စာသိသန္တာ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတိဇ္ဈဒ်၊ဟိဟူသောဤပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း။ ပဒေသမ္ပိတိစ။ ပဒေသခွဲဟူ၍လည်း။ ပဒ္ဓန္ဓိ၊ရှုတ်ကုန်၏၊ ဇာမမ္ပိနာမပဒေသံ။ ဤမည်သောအရေပ်သို့။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊အဏ္ဍော၊ ဒုနုက်တည်း၊သဟာသာသမေစ္စာတိ၊သဟာသမေစ္စဟူသည်ကား။ သဟာသာ၊အသောတလျင်၊အာဒိနဝါနဲ့သံသေ၊အပြစ်အကျိုးတို့ကို၊အဝိစာရေတ္ဝာ၊မဆင်ခြင်မူ၍၊သမဝါယေန၊အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊အနုပရိဗ္ဗာသပဋိဗ္ဗာ၊ဝင်လာကုန်သလော။လောဘာဘာဘယာ၊လောဘဟူသောဘေးကြောင့်။ အထဝါ၊ထိုသို့မဟုတ်မူ။ ကေနစိ၊တစုံတယောက်သော။ အနုဏ္ဍကာမေန၊အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသောသူသည့်၊ ပလောဘိတာ၊ ဗျားယောင်း အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ လောဘတော၊လိုချင်မက်မောသောအားဖြင့်။ ကေနစိ၊တစုံတယောက်သော၊ အမနုဿာဒိဟိ၊ဘိလူးအစရှိသည်တို့သည်။ ပရိပါတိတာ၊လိုက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ဘယဝါ၊ဘေးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ အနုပရိဗ္ဗာ၊ဝင်လာကုန်သလော၊အထဝါ။တနည်းကား၊သံပမုဇ္ဇာတိ၊သံပမုဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂရိပ္ပနဒ္ဒာ၊ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာမံပဒေသံ၊ ဤအရေပ်သို့၊အနုပရိဗ္ဗာ၊ဝင်လာကုန်သလော။ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊လောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။

ဇာဒါနိ၊ယသုအာခါဒ်။ ဝါကိစ္စာ၊ကုန်သည်တို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ။ယဂ္ဂေ၊နတ်သား၊မဂဓေသု၊မဂဓတိုင်.တို့ဌာ်လည်းကောင်း၊အင်ဂေ သု၊ အင်ဂီတိုင်းတို့ဌာ်လည်းကောင်း။ နိဝါသိနော၊နေကုန်သော၊ သတ္ထဝါ ဟာ၊လှည်းကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊တေမယံ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဓနတ္ထိကာ၊အမြတ်ဥစ္စာကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဒယံ၊အမြတ်ဖြစ်သောဥစ္စာကို၊ ပတ္ထယာနာ၊တောင့်တကုန်လျက်၊ ဝုဏ္ဏံ၊မျှားစွာသော၊ ပလိယံ၊

ရောင်းဝယ်အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ အာရောပယိသံ၊ လှည့်ခွင်တင်ဆောင်ကုန်၏၊တေမယံ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သိန္ဓုံသောဝိရတ္တမိ၊ သိန္ဓုအရေပ်သောဝိရုဒ္ဓအခုပ်သို့၊ယာမသော၊သွားကြပါကုန်၏၊ ၊ယက္ခနတ်သား၊ဒေဝ၊ နေ့၌၊ ဝိပါသံ၊ရေမွှတ်ခြင်းကို၊ အနဝိဝါသယန္တာ၊သည်၊ခံခြင်းဌာနတော်နှင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ယောဂါနုကမ္ပဏ်ကြောင့်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား ဖြိုးမြောက်ခြင်းကိုလည်း၊ သပေက္ခမာနာ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကာလေ၊အခါမဟုတ်သော၊ ရတ္တိ၊ညဉ့်၌၊ဝဏ္ဏ၊ခရီး၊ကို၊ ပနိုပန္နာ၊ သွားကုန်သော၊သမ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊တေမယံ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇေတေနဝေဂေန၊ဤသို့သောလျင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ တံ၊သင့်ကို၊ ဒဿနတော၊ ဖြင်သောအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးအတို့၌၊ အာယာမ၊ သွားကြပါကုန်၏၊ ၊ ယက္ခနတ်သား၊ ဒုပ္ပယာတာ၊မကောင်းသောခရီး၌ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆပဒ္ဓမဂ္ဂါ၊ချက်လွဲသောခရီး၌ကုန်သော၊ အန္ဓာကုလာ၊ သူကန်းကဲ့သို့နှောင့်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပနဋ္ဌာ၊ခရီးမှားသဖြင့်ပျက်သောနှလုံး၌ကုန်သော၊ တေမယံ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အရညော၊တောင်၌၊ သုဒ္ဓဂ္ဂမေ၊အလွန်ကူးခတ်ခြင်းဌာခဲခက်သော၊ဘဏ္ဍာပယသာ၊သဲခရီး၊ကန္တာရ၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ပရမ္ဇဗိတ္တာ၊ဖြင်းစွာတွေဝေသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိသံ၊သွားရာအနုပ်မျက်နှာကို၊ နဇာနာမ၊မသိပါကုန်၊ ၊ယက္ခ၊နတ်သား၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ရှေးအခါကမမြင်ဖူးသော၊ ဣမဠ္ဠ၊ဝိမာနသော်ကို၊ ဤမြတ်သောဗိမာန်ကို၊လည်းကောင်း၊ တဝ၊သင်နတ်သား၊ကို၊လည်းကောင်း၊ ဒိသွာန၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ တတော၊ထိုမြင်ခဲ့ရှေးအတို့ဖြစ်သောကာလ ထက်၊ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ ဇိဝိတံ၊အသက်ကို၊ အာသမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်၊အာဟုမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိသွာ၊မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ပတိတာ၊ရှင်လန်းကုန်သည်၊ သုမနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဥဒဂ္ဂါ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊အာဟုမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊မဂဝေသုအဂေါ်ဟုစသည်ဝါဟာတိ၊မဂဝေသုအဂေါ်သုစသည်ဝါဟာ,ဟူသည်ကား၊ မဂဝရ,ရှေ့စား၊မဂဝတို့ရှင်း၌လည်းကောင်း၊ အဂ်ရ,ရှေ့စား၊အဂ်တို့ရှင်း၌လည်းကောင်း၊ဇာတာ၊မွေးဖွားကုန်သော၊သံဝစ္ဆာ၊ကြီးပွါးကုန်သော၊ တံနိဝါသိနော၊ ထိုမဂဝတို့ရှင်းအဂ်တို့ရှင်းတို့၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ သတ္တ၊ လှည့်တို့ကို၊ ဝါဟနကာ၊ ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ သတ္တကာစော၊လှည့်သွားတို့သည်လည်းကောင်း၊သတ္တသတ၊လှည့်ကိုလည်း၊ဝါဟနကာ၊ဆောင်တတ်ကုန်သော၊သတ္တသာဓိကာစ၊လှည့်မှားတို့

ကိုလည်းကောင်း၊ ။ပဏိယန္တိ။ ပဏိယံဟူသည်ကား။ သာဏ်း၊ရောင်း ဝယ်အပ်သောသာဏ္ဍာကို၊ တောက်၊တောဟူသည်ကား။ တောမယံ ထိုအ ကျွန်ပ်တို့သည်။ယာမသောက်၊ယာမသေဟူသည်ကား။ ဂန္ဓာမသော၊လွှား ပါကုန်၏၊ သိန္ဓုသောဝိရုဟူမိန့်၊သိန္ဓုသောဝိရဟူမိ်ဟူသည်ကား။ သိန္ဓု ဒေသံ၊သိန္ဓုအရေပ်သို့လည်းကောင်း၊ သောဝိရဒေသမ္ဘ။ သောဝိရဒေသရေပ်သို့ လည်းကောင်း။ ဥမ္မဃန္တိ၊ဥဒ္ဓယံဟူသည်ကား။ အာနိသံသံ၊အကျိုးအာနိ သင်းကို၊အလိုရှိကလေတတ်။အကိုးအပွါးဖြစ်သောလောဘကို၊ ။အနုဓိဝါ သယန္တာတိ၊ အနုဓိဝါသယန္တာဟူသည်ကား။ အဓိဝါသောတဲ့၊ သည်းခံ ခြင်းငှါ၊ အသားကျာန္တာ၊ မလာတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယောဂါနုဂမန္တိ၊ ယောဂါနုဂမံဟူသည်ကား။ ဝေါဟာရဖိုနှုန်းနှုန်းအစရှိကုန်သော၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊အနုဂ္ဂဟံ၊သနားခြင်းကြောက်ခြင်းကို၊ဇောနဝေဝေနာတိ၊ ဇောနဝေဝေနဟူသည်ကား။ ဣမိနာဇဝေန၊ဤသို့လျှင်ဖြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဟို၊ သင်နတ်သားကို၊ ဒဿနတောဝတ္ထေဖြင်သောကာလမှ။ ဝုဗ္ဗေမတ္ထေဓိရှေ့ အာတို့၌၊ အာယာမအာဂမမှ၊သွားကုန်ပြီ။ ရတ္တိ်မဂ္ဂပဋိပန္နာတိ၊ရတ္တိ်မဂ္ဂပဋိ ပန္နာဟူသည်ကား၊ရတ္တိ်သံ၊ညဉ့်၌၊မဂ်ံ၊ခရီး၊သို့၊ပဋိပန္နာ၊သွားကုန်၏။ ဝိကာ လေတိ၊ ဝိကာလေဟူသည်ကား။ အကာလေအခေလာပံ၊ အခါမဟုတ် သည်၌၊ ။ဒုပ္ပယာတာတိ၊ ဒုပ္ပယာတာ ဟူသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌုပယာသာ၊ မကောင် သဖြင့်သွားပါကုန်၏။ အာပထေ၊ ခရီးမဟုတ်သောသဲကန္တာရ၌၊ ဂတာ၊သွားကုန်၏။ တာတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အာပန္နေမဂ္ဂ။ဆွတ် ယွင်းသောခရီးရှိကုန်သော၊ အန္ဓာကုလာတိ၊ အန္ဓာကုလားဟူသည်ကား။ အန္ဓာဝိယ၊ သူကန်းတို့ကဲ့သို့၊ အာကုလာ၊နှောင့်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂ ဇာနနသမတ္ထသာ၊ ခရီးကိုသိခြင်းဌာနမဲ့နှင်သော၊ ပညာစက္ခုနော၊ပညာ မျက်စိ၏၊အဘာဝေန။မရှိသဖြင့်၊အန္ဓာ၊ပညာမျက်စိကန်းကုန်၏။ တာတောဝ ဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊အာကုလာ၊နှောင့်ရှက်ကုန်၏၊ မဂ္ဂသမဂ္ဂတာသ၊ ခရီးဌာတွေ့ဝေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ ပျက်သောစိတ်သည်းရှိ ကုန်၏။ ဒိသာနှင့်။ဒိသံဟူသည်ကား။ ဂန္ဓဗ္ဗဒိသံ၊ သွားအပ်သောအရပ်သို့ ယာသံဒိသာယံ၊အကြင်အရပ်၌။သိန္ဓုသောဝိရဒေသော၊သိန္ဓုအရပ်သော ဝိရအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံဒိသံ၊ ထိုသိန္ဓုအရပ်သောဝိရဒေအရပ်ရှိရာ ဒေသကို၊ ပမဇ္ဇစိတ္တာတိ၊ ပမဇ္ဇစိတ္တာဟူသည်ကား။ သတိပမဇ္ဇစိတ္တာ၊ သတိတွေ့ဝေသောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ တဝဠ္ဗာတိ၊ တဝဠ္ဗဟူသည် ကား၊ ဝုဝဠ္ဗ၊သင်နတ်သားကိုလည်းကောင်း၊ ယက္ခာတိဆုံ၊ ယက္ခဟူ

သောဤပုဒ်သည်၊အာလပနံ၊အာလုပ်ပုဒ်တည်း။ တတုတ္ထာရိ ဇိဝိတမာသ မာနာတိ၊တတုတ္ထာရိ ဇိဝိတမာသမာနာဟူသည်ကား။ဣတောဤကာလမှ၊ ပရံ၊နောက်၌။အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်ဘို့အား။ဇိဝိတံ၊အသက်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ ပြီ၊ ဣတိ။ဤသို့၊ ယောဇိဝိတသံသယော။ အကြင်အသက်၌ယုံမှားခြင်း သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ တတော၊ထိုအသက်၌ယုံမှား ခြင်းထက်၊ ဥတ္တရိဖို့၊ အလွန်လည်း။ ဇိဝိတံ၊အသက်ကို။ အာသိသန္တာ၊ တောင့်တကုန်သည်၊အဟုမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိသွာတိ။ဒိသွားဟူသည်ကား။ ဒဿနဟေတု၊မြင်ခြင်းဟူသောအကြောင်း၊ကြောင့်၊ပတိတာတိ။ပတိတာ ဟူသည်ကား။ ပဘဒ္ဒာ၊ရှင်လန်းကုန်သည်၊ သုမနာတိ။ သုမနာဟူသည် ကား၊သောမနဿပဋ္ဌာ။ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဥဒဂ္ဂါတိ။ ဥဒဂ္ဂါဟူသည်ကား။ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊အဟုမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝါဏိဇေဟိ၊ကုန်သည်တို့သည်။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ပဝတ္တိ ယာ၊ အကြောင်းအမှုကို ဘုံ၊ ပကာသိတာယ။ ထင်ရှား၊ဖြစ်အပ်သည်ရှိ သော်၊ဝုန်း၊တဘန်း၊ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သား၊သည်၊ ဒ္ဒိဘံဂါ၊ထ၊ဟိ၊နှစ်ဂါထာ တို့ဖြင့်၊ပုန္တို့။မေးပြန်၏။ ။တာတာ ကုန်သည်တို့၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ သောဝ ဟောတု။ ဥစ္စာထည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သမုဒ္ဒသ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ပါရံ၊ဂဝမ်းတဘက်ကိုလည်းကောင်း။ဣမမ္ပိ ဝဏ္ဏံ၊ဤသဲခရီးသို့ လည်းကောင်း၊ ဝေဠာစရံ၊ ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ခရီးသို့ လည်းကောင်း၊သကိုပထံ၊သစ်ဝုတ်ကိုနွှတ်၍သွားအပ်သော၊မဂ္ဂဉ္စ၊ခရီးသို့ လည်းကောင်း၊ပန၊ထိုမှတပါး။နဒီယေါစ၊မြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပဇ္ဇတာ နံ၊တောင်တို့၏၊ဝိသမပဒေသာစ၊မညီမညွတ်သောအရပ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဠ္ဍ၊ကူး၊ခတ်ခြင်း၌ခဲခက်ကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏ၊သော၊ မျှားစွာကုန်သောအရပ်တို့သို့၊ ဂန္ဓွ ထ၊သွား၊ရကုန်၏။ ။တာတာ၊ ကုန် သည်တို့၊ဧဝံ၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဂန္ဓွ ဣတ္ထာ၊သွား၊ကုန်သော၊ တုမှေ၊သင် တို့သည်၊ ပရေသံ၊ တပါး၊ကုန်သော မင်းတို့၏၊ ဝိဇိတံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသို့ ပဋ္ဌမ္ဘိယာန။ဝင်ကုန်၍၊တဏ္ဍုလ၊ထိုတပါ၊သောနိုင်ငံ၌၊ဝေဠုကေ၊ဝိ၊ဒေသ ဝါ သိကော၊အထူးထူးသောအရပ်၌နေကုန်သော၊ မာနုသေ၊လူတို့ကို၊ ပေက္ခ မာနာ၊ရှုကြည့်ကုန်သျှင်၊ ဂန္ဓွ ထ၊သွားကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဘူတေ၊ကိုး၊ရောက်ပေါက်ကုန်သော၊ဝေါ၊သင်တို့သည်၊သုတံ ဝါ၊ကြား၊ဘူး သည်လည်းဖြစ်သော၊ အထ ဝါ ပိ၊ထိုမှတပါးလည်း။ ဒိဋ္ဌံ ဝါ၊မြင်ဘူး၊သည်

လည်းဖြစ်သောယဉ္ဇအင်္ဂေါ့ရက်၊အကြင်ခြိုးမွမ်းဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ တံ၊ထိုခြိုးမွမ်းဘွယ်ကို၊ ဝေါ။သင်တို့၏၊ သန္ဓိကော၊အထံ၌၊ သုကောမ၊ ငါတို့နှာပါကုန်အုံ့၊ဖူတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏား၊မေး၏၊တသား၊ထိုဂါထာ၏၊ အဟော၊ အနက်ကား၊ပါရိုသမုဒ္ဒသာတိ၊ပါရိုသမုဒ္ဒသဟူသည်ကား၊သမုဒ္ဒသာ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ပရတိုရံ၊ကမ်းတာဘက်သို့လည်းကောင်း၊ ဖူမဗ္ဗဤဒိသံ၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏံဝဏ္ဏပထံ၊သဲခရိုးသို့လည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇလတာ၊ ကြိမ်နွယ်တို့ကို၊ဗဒ္ဓိတွား၊ဖွဲ့၍၊ အာစရိတဗ္ဗတော၊သွား၊အပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ဝေဇ္ဇာစရံ၊ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်ဖွဲ့၍သွား၊အပ်သော၊မဂ္ဂံ။ခရိုးသို့လည်း ကောင်း။သံဏကော၊ထံသင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဏုကော၊သစ်ငုတ်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ကောဇေတွား၊နှက်၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗတော၊သွား၊အပ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ သဂန္ဓိပထမဂ္ဂံ၊သစ်ငုတ်တံသင်းတို့ကိုနှက်၍သွား၊အပ်သော ခရိုးသို့လည်းကောင်း၊ စန္ဒဘာဂါဒိကားပန်၊စန္ဒဘာဂါအစရှိသည်တို့သည် ကား၊နှဒိယော၊မြစ်တို့မည်ကုန်၏၊ပဗ္ဗတာနဉ္စ၊တောင်တို့၏လည်း၊ ဝိသမဗ္ဗ ဒေသာ၊ မညိမ်ညွှတ်သော အရပ်မျက်နှာတို့သို့လည်းကောင်း၊ ဖူတိဇော်၊ ဤသို့၊ ဒုဋ္ဌါ၊ကူးခတ်ပေါက်မြောက်ခြင်းငှါ ခဲခက်ကုန်သော၊ ဝုထုဒိသာ၊ မျှားပွားကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့သို့၊ တောဂနိမိတ္တံ၊ ဥစ္စာဟူသော အ ကြောင်းကြောင့်၊ ဂန္ဓဿ၊သွား၊ကုန်၏၊ ဇော်၊ဤသို့၊ ဂန္ဓဿ၊စာ၊သွား၊ကုန် သောသူတို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဒ္ဓိယာနုပဗ္ဗဒ္ဓိတွားအနုပရိသိတွား၊ သက်ဝင် ကုန်၍၊ပရေသံ၊တပါး၊ကုန်သော၊ရာဇာနုံ၊မင်းတို့၏၊ဝိဇိတံ၊နိုင်ငံသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုတပါး၊ကုန်သောမင်းတို့၏နိုင်ငံ၌၊ဝိရဇ္ဇကေ၊ဝိဒေဟဝါသိကော၊အထူးထူး သောအရပ်၌နေကုန်သော၊ မာနုသော၊လူတို့ကို၊ ပေဗ္ဗမာနာ၊ကြည့်ရှုကုန် ထျက်၊ ဂန္ဓဿ၊သွား၊ကုန်၏၊ တာတာဝါဟိစာ၊ဒေါ်ကုန်သည်တို့၊ ဇော်ဘူ တေဟိ၊ဤသို့ရောက်ပေါက်ကုန်သော၊ဝေါဟာရမြေဟု၊သင်တို့သည်၊ သုတံ ဝါ၊ကြားဘူးသည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ အထဝါဝိ၊ထိုမှတပါး၊လည်း၊ ဒိဋ္ဌံဝါ၊ ဖြင်ဘူးသည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ ယံအင်္ဂေ့ရကံ၊အကြင်ခြိုးမွမ်းဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ တံအင်္ဂ့ရိယံ၊ထိုခြိုးမွမ်းဘွယ်ကို၊ဝေါ၊သင်တို့၏၊ သန္ဓိကော၊ အသံ၌၊သုဏောမ၊နှာပါကုန်အုံ့၊ ဖူတိ၊ဤသို့၊အတ္ထနော၊ဝိမိ၏၊ ဝိမာနဿ၊ ဘုံဗိမာန်၏၊အင်္ဂ့ရိယတာဝံ၊အုံ့ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တောဟိ၊ထိုကုန် သည်တို့ကို၊ကထာပေတုကာမော၊ခြိုးမွမ်းပြောဆိုစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုဏ္ဏ ဘိ၊မေး၏။ ။

ဇော်၊ဤသို့၊ဒေဝပုတ္တြေနှ၊နတ်သားသည်၊ ဝုဒ္ဓာ၊မေးအပ်ကုန်သော၊ဝါ ကိစ္စာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ အာဟာသုဖြေကြားကုန်၏၊ ၊ကုမာရ၊နတ် သား၊အုတောဝိ၊ဤသင်၏ဗိမာန်ထက်သည်း၊အာဇ္ဇေရတရံ၊အထူးသဖြင့် မြိုးမွမ်းဘွယ်ကို၊နော၊အာကျွန်စ်တို့သည်၊ နသုတံဝါ၊ကြားလည်းမကြား၊စ ဘူး၊အထ၊ထိုမြို့၊နဒ်ခ်ဝါ၀ိ၊မြင်လည်းမမြင်စဘူး၊အတိတမနုဿကမေဝ၊ လူတို့ခ်ဖြစ်သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုလွန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အနော မဝဏ္ဏံ၊မယုတ်သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံကို၊ ဒိဿာန၊ မြင်ရကုန်၍၊မယံ၊အာကျွန်ပ်တို့သည်၊ နတ္ထိမ၊မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်၊ ၊ဝေ ဟာယသံ၊ကောင်းကင်ခ်ုတည်သော၊ ဗဟုတ္တမလျှာ၊များစွာသောရေပန်း ရှိကုန်သော၊ ဗဟုဝုဏ္ဏရိကာ၊ များစွာသောကြာ ဝုဏ္ဏရိက်ရှိကုန်သော၊ ပေါဿ္ဘရညော၊ရေကန်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊သင်၏၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ နိစ္စဖလုပပန္နာ၊အခါခပ်သိမ်း အသီးနှင့်ပြည့်စုံကုန် ၏၊တေဟိ၊ထိုသစ်ပင်တို့မှ၊သုရဘိ၊ကောင်းမြတ်တင့်တယ်သော၊ဂန္ဓာ၊ အနံ့သည်၊အတိ၀၊အလွန်သျှင်။ ပ၀ါယတိ၊ပြန့်လျှံ၏၊ ၊ကုမာရ၊နတ် သား၊တ၀၊သင်၏၊ဝိမာနေ၊ဗိမာန်၌၊သတမုသိတာသေ၊အတောင်တရာ ဖြင့်ကုန်သော၊ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့်ပြီးကုန်သော သည်တိုင် တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊သိလာ၀ါ၌သော၊ဖလကျောက်သန္တာဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ပြီးကုန်သော၊ အာယတံသာ၊ ရှည်သောအမြှောင်ရှိကုန်သော၊ ထမ္ဘာ၊ သည်တိုင်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊မသာရ၀ဏ္ဏာမသာရ၀ဏ္ဏေန၊ပတ္တမြား ပြောက်နှင့်၊ သဟ၊ တာ၀ေ၊ လောဟိတင်္ဂ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္ဘာ၊သည်တိုင်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ နှုမေထမ္ဘာ၊ ဤသည်တိုင်ဟူသည်၊ ဟောတိ၀ဿာမယာသေ၊ ထွန်းပခြင်း ကိစ္စဖြင့်ပြီး ကုန်၏၊ ၊တောသံ၊ထိုသည်တို့ကိုင်တို့၏၊ဥ၀ရိ၊အာထက်၌၊ဝိုတံ၊တည်သော၊ သဟာသထမ္ဘံ၊ တဝေါ၀ါသော သည်တိုင်ရှိသော၊ အတုလာနုဘာ၀ံ၊ မနိုင်းမယှဉ်နိုင်သောအာနုဘော၀်ရှိသော၊တ၀၊သင်၏၊ဒုဒ်ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန် သည်၊ သာ၀ုသုန္ဒရံ၊ကောင်းမြတ်၏၊ ရ၀ေနနှ်ကရံ၊ရ၀ေနာနံရံသည်တိုင်တို့ ဒုနှင့်ယှဉ်သော၊ကဠုနေ၀ေ၊ဒိသိ၀ယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောပွတ်တို့ကိုင်တို့နှင့်တကွဖြစ် သော၊ တ၀ဗိုယ၀ရေဟိ၊ ရွှေပြားရွှေပြားအစရှိကုန်သော အရိုးတို့ဖြင့် လည်း၊တဠုတဠု၊ထိုထိုအရ၀ဲ၌၊သာ၀ုကောင်းစွာ၊ဆန္ဒာ၊ဒိတံ၊ဖိုးအပ် သော၊ တ၀၊သင်၏၊ ဒုဒ်ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ ဇမ္ဗောနဒုတ္တတ်၊ ဦးသစ် သောဇမ္ဗူနဒရွှေကဲ့သို့ထွန်းတောက်ပသောအရောင်ရှိ၏၊ တ၀ဿ၊ထိုဗိမာန်

ဏ်းသောသောပဒေသောထိုထိုအရပ်သည်သုမဇ္ဇောဒေလွန်ပြေပြစ်ချေ
မောဏ်၊ ပါသာဒသောပါန ဗလုပပန္နော၊ အကြားအကြားဌ ဖြစ်ကုန်သော
ပြာသာဒ်စောင်းတန်းလှေခါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဏ်၊
ဒဠ္ဌောစ၊မြေးမြှိုင်ခန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂုစ၊အာဆင်းသဏ္ဌာန်အလွန်
လှပသည်လည်းကောင်း၊ သုသင်္ဌာတောစ၊ ကောင်းစွာစေ့စပ်သောအင်္ဂါ
အစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ အာတိဝနိဏ္ဏာနခမော၊ အာ
လွန်ရှုခြင်းဌာနခန့်သည်၊မနုညောနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်၊
ကုမာရ၊နတ်သား၊ ရတနန္တရဿိ ရတနာဖြင့်ပြီးသောဗိမာန်ဏ်အတွင်းဌ၊
ဗဟုအာနုပါနံ၊များစွာသောထမင်းအဖျော်ကို၊ ဥပလဿတိ၊ရေအပ်ဏ်၊ အဏ
ရာသင်ကောန၊ နတ်သမီးအပေါင်းသည်၊ ပရိဝါရိတောဝ၊ ခြံရံအပ်သော
ရေ၏အာသမ္ဘရတူရိယသံဃုဇ္ဇော၊ မရိုးစည်အာလမ္ဘရစည်ကြွေင်းသောတူ
ရိယာမျိုးတို့ဏ်အသံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော်အပ်သော၊ တွံ၊သင်နတ်သားကို၊
ထတိဝန္ဒနာယ၊ပြိုးမွမ်းခြင်းရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ အာဘိဝန္ဒိတောဝ၊ ပြိုးမွမ်းရှိခိုးအပ်
သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ဏ်၊ ၊ဝေဿဝဏောဝ၊ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊
နတ်မင်းကြီးသည်၊နဋ္ဌည်ံ၊နဋ္ဌည်ုအမည်ရှိသောနတ်တို့ဏ်အရေပ်တို့ဌ၊ မောဒ
သိယထာ၊မ္ဂေလျော်ရသကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊အစိန္ဒိတောဝ၊ကြီးဆခြင်း
ဌါမတတ်နိုင်သော၊သဗ္ဗဂုဏောပပန္နော၊ ခပ်သိမ်းသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့
နှင့်ပြည့်စုံသော၊သောတွံ၊ထိုသင်နတ်သားသည်၊ တထာ၊ထိုအတူ၊နာရိ
ဂဏာပဂေါဝနော၊ နတ်သွီးအပေါင်းနှီးအပ်သောပရိတိသောမ်နသဏ္ဌိသည်၊
ဟုတ္တာ ဖြစ်ဏ်၊ မနောရေမေ၊ နှလုံးမ္ဂေလျော်ပျော်ပါးရာဖြစ်သော၊ ဗိမာနပါ
သာဒဝရေ၊ဗိမာန်ဖြစ်သောပြာသာဒ်ဌ၊မောဒသိ၊မ္ဂေလျော်ပျော်ပါး၏၊ ၊
ကုမာရ၊နတ်သား၊ တွံ၊သင်သည်၊ ဒေဝေါ၊ ထင်ရှားသောစတုမဟာရာဇ်
နတ်သည်၊အာသိနု၊ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ယက္ခော၊ဗူဒေါ
အပ်သောနတ်သားသည်၊ အာသိနု၊ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူ၊
ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့ဏ်သခင်ဖြစ်သောသိကြားမင်းသည်၊ အာသိနု၊ ဖြစ်သ
လော၊မနုဿဘူတောဝ၊လူသားစင်စစ်သည်မူလည်း၊အာသိနု၊ဖြစ်သလော၊
သဗ္ဗဝါဟာ၊ ဝှည်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ကုန်သည်တို့သည်၊
တံ၊သင်နတ်သားကို၊ ပုဏ္ဏတ္တိ၊မေးပါကုန်ဏ်၊ နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အာ
စိက္ခ၊ဖြေကြားဘိလော၊တုဝံ၊သင်သည်၊ ကောနာမယက္ခော၊အာဘယ်မည်
သောနတ်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ထိုကုန်ဏ်၊ ၊

ဘဏ္ဍားထိုဂါတာတို့၌၊ ကုမာရာတိဿမိနာ၊ကုမာရဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ ပဌမဝယေ၊ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတဘဏ္ဍာ၊တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝပုတ္တံ၊နတ်သားကို၊အာလပတိ၊ခေါ်၏။ သဗ္ဗန္တိ ဿမိနာ၊သမ်ီးဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ဒေဝပုတ္တံ၊နတ်သားကိုလည်း၊ကောင်း၊တ သ၊ထိုနတ်သား၏၊ ဗိမာနပဋိဗဒ္ဓ။ဗိမာန်နှင့်စပ်သောစည်းဖိမ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ဝဒတိ၊ဆို၏။ပေါက္ခရညောတိ၊ပေါက္ခရညောဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခရဏီယော၊ရေကန်တို့သည်၊သတမဂ္ဂသိတာသေတိ၊သတမဂ္ဂသိတာသေ ဟူသည်ကား၊ သတဓနုတနုဇ္ဇေဝ၊အတောင်တရာဖြင့်ကုန်သော၊ သိလာ ပဝါဠသာတိ၊သိလာပဝါဠသဟူသည်ကား။ သိလာယစ၊ဖလကျောက် ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝါဠသစ၊ သန္ဓာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဖလိကသိလာ မယာ၊ ဖလကျောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ပဝါဠမယာ၊ သန္ဓာဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ဒေဝေ္ဍ၊အနက်တည်း။ အာယတံသာတိ၊အာ ယတံသဟူသည်ကား၊ ဒီဃံသာ၊ရှည်သောအမြောင့်ရှိကုန်သော၊အထ ဝါ၊တနည်းသော်ကား၊အာယတာ၊ရှည်ကုန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ အဋ္ဌ သောဌသန္ဓိတို့သာဒိအံသာနေ့ဟု၊ ရှစ်မြောင့်တဆယ့်ခြောက်မြောင့် သုံး ဆယ်နှစ်မြောင့် စသောအစိတ်ရှိကုန်၏။ ၊တောသုပရိတိ၊ တောသုပရိ ဟူသည်ကား၊တောသံထမ္ဘာနံ၊ထိုသည်တိုင်တို့၏၊ဥပရိ၊အထက်၌။ သာခ ဝိဒန္တိ၊သာခဝိဒန်ဟူသည်ကား။ တ ဝ၊သင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဘုန္ဒရိ၊ကောင်းမြတ်၏၊ရတနဇာလိ၊ရတနဇာလိဟူသည်ကား။ရတနတာရ ဝဇ္ဇံ၊အသွားထူးသောရတနာတို့နှင့်ယှဉ်၏၊ ဘိတ္တိထမ္ဘသောပါနာဒိသု၊နံရံ သည်တိုင်စောင်းတန်းအစရှိသည်တို့၌၊ နာနာဝိဓေဟိ။ အထူးထူးအပြား ပြားပြားရှိကုန်သော၊အညေဟိ၊တပါးကုန်သော၊ရတနေဟိ၊ရတနာတို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ ကဉ္စနဝေဒိမသန္တိ၊ ကဉ္စနဝေဒိမိသံဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယာယ။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဝေဒိကာယ၊ ပွတ်ဘိုင်နှင့်၊ သဟိတံ၊ တကွဖြစ်သော၊ပရိက္ခိတ္တံ၊ခြံရံအပ်သော။တပနိယပရေ့ဟိစသောရုဏန္တိ၊ တပနိယပရေ့ဟိစသောရုဏန်ံဟူသည်ကား။ တပနိယမယေဟိ၊ရွှေဖြင့်ပြီး သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊အနေကရတနမယေဟိစ၊ များစွာသောရတနာ မျိုးတို့ဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဆဒနေဟိ၊ အမိုးတို့ဖြင့်၊ တဏ္ဍ တဏ္ဍ၊ ထိုအရပ်၌၊ သုဗ္ဗ၊ကောင်းစွာ၊ ဆာဒိတံ၊ မိုးအပ်၏။ ၊ဇမ္ဗောနဒ ဇုတ္တတ္တမိဒန္တိ၊ ဇမ္ဗောနဒုတ္တတ္တမိဒံဟူသည်ကား၊တ ဝ၊သင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ယောဇုယျုန၊များသောအားဖြင့်၊ ဥတ္တတ္တဇမ္ဗုနဒဘာသုရံ၊

လျှော်ပြီးသောမျှနှဒဏ္ဍစင်ကဲ့သို့တောက်ထွန်းသောအရောင်အလျှံရှိ၏၊ သုမင္ဂလာပသာဒသောပါနဖလုပပန္နောတိ၊သုမင္ဂလာပသာဒသောပါနဖလုပ ပန္နောဟူသည်ကား။ တသ္မိစ၊ထိုဗိမာန်၏လည်း။ သောသောပဒေသော၊ ထိုထိုသောအရပ်သည်၊ သုမင္ဂလာသုဒ္ဓမဇ္ဈိတောဟု၊အလွန်ပြေပြစ်ချောမော၏၊ တေဟိတေဟိအန္တရေပါသာဒေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောအကြားအကြားဌာ ဖြစ်သောပြာသာဒ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သောပါနဝိသေသေဟိ။ စောင်း တန်းအထူးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ရေမတိယေဟိ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန် သော၊ဗလကေဟိစ၊ပျဉ်ချပ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ယုဇ္ဇောဃသဉ္ဇိ၏။ဒဇ္ဇော တိ၊ဒဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ဝိုင်ရောမြှုပ်ရှိ၏၊ဝ၎ဟုတိ။ဝ၎ဟူသည်ကား၊အာဘိ ရူပေါ၊အလွန်အာဆင်းသဏ္ဌာန်တင့်တယ်လှပ၏၊ သမုဋ္ဌတောဝ၊ကောင်းစွာ ဖြင့်၏၊ သုသံဝတောတိ၊သုသံဝတောဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌုသံဝတာဝယ ဝေါ၊ကောင်းစွာအချင်းချင်းလျော်ပတ်သောပြာသာဒ်အစိတ်ရှိသည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏။ အညမညာနုရူပပါသာဒါဝယဝေါ၊ အချင်းချင်းအားလျောက် ပတ်သောပြာသာဒ်အစိတ်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အတိဝနိဗ္ဗေဓနခမောတိ၊ အတိဝနိဗ္ဗာနခမောဟူသည်ကား။ ပဘာသရတောဝေ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ရှိသည် ၏အဖြစ်သည်၊သကိုပိ၊ရှိသေသ်လည်း။အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ဩဇာလောက နှက္ခမာ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါခန့်သည်၊ မနုညောတိ၊ မနုညောဟူသည်ကား။ မနောရေမော၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးဘွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရတနန္တရဇိန္ဒိ၊ရတနန္တရဇိုဏ်ဟူသည်ကား၊ရတနမယေ၊ရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရတနဘူတေ၊ ရတနာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သာရတ္ထတေ၊မြတ် သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗိမာနဿ၊ဗိမာန်၏၊အန္တ နှင့်ရေ၊အတွင်း၌၊ ဗဟုအန္ဓ ပါနိနှင့်၊ဗဟုအန္ဓပါနံဟူသည်ကား။ ပေသလံ၊ချစ်နှစ်သက်အပ်သော၊ဗဟု တံ၊များစွာသော၊အန္ဓဟု၊ထမင်းသည်လည်းကောင်း၊ပါနဟု၊နတ်ရည်ဖြစ်သော အဖျော်သည်လည်းကောင်း၊ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ဥဝလဇ္ဇတိ၊ရေအပ်၏၊ ဇ္ဇတိအာယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊မရဇေအာလမ္ဗရ ဣရိယာသံဃ ဣတိ၊ မရဇေအာလမ္ဗရတ္ထရိယာသံဃဟူသည်ကား။ မုဒိဂ်ါဒိနုံ၊မရိုး စည်စသည်တို့၏လည်းကောင်း၊အာလမ္ဗဏာနုံ၊အာလမ္ဗဏစည်စသည်တို့၏ လည်းကောင်း၊ အာဝသိဋ္ဌတ္ထရိယာနဉ္စ၊ ထိုဌကြွင်းသောတ္ထရိယာမျိုးတို့၏ လည်းကောင်း၊သန္ဓေဟိ၊အသံတို့ဖြင့်၊နိဗ္ဗံ၊အမြတ်ဟောသိတော၊ကြွေးကြော် အပ်သော၊အာဘိဝန္ဒိတောသိတိ၊အာဘိဝန္ဒိတောသိဟူသည်ကား။ နမသိ တော၊ရှိခိုးအပ်သည်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ထောမိတော၊ချီးမွမ်းအပ်သည်၊

အသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တေနုဃိုကြောင့်၊ ထုတိဝန္ဓနာယာတိ၊ထုတိဝန္ဓနာယဟူ၍၊ အာဟာ၊ဆိုပြီ၊ ၊အစိန္တိယောတိ၊အစိန္တိယောဟူသည်ကား၊အစိန္တိယာ ဒုဘာဝေါ၊မကြီးအပ်မကြီးစည်ရှိင်သောအာနုဘော်ရှိသော၊နဋ္ဌဉ္ဇာ၊နဋ္ဌဉ္ဇော ဟူသည်ကား၊ ဇေဝံနာမကေ၊ဤသို့နဋ္ဌဉ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ကိုဋ္ဌနဒ္ဒာနေ၊နတ် တို့၏မြေလျှောပျော်ရွှေးရာအရပ်၌၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိ သော၊မဟာဘုဇာ၊နတ်မင်းကြီးသည်၊ ဟောတိယထာ၊မြေလျှောပျော်မြှုပ် သကဲ့သို့၊ဇေဝံတထာ၊ထိုအတူ၊တွံ၊သင်နတ်သားသည်၊မောဒသိ၊မြေ့လျော် စံပျော်ရေ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ၊ အာသိတိ၊အာသိဟူသည်ကား၊ အသိဘဝသိ၊ ဖြစ်သလော၊ဒေဝိန္ဒောတိ၊ ဒေဝိန္ဒောဟူသည်ကား၊ ဒေဝဘုဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကော၊သိ ကြားမင်းသည်၊အသိ၊ဖြစ်သလော၊မနုဿဘူတောတိ၊မနုဿဘူတောဟူ သည်ကား၊မနုဿေသု၊လူတို့၌၊ ဘူတော၊ဖြစ်သည်၊ မနုဿဘာတိကော၊ လူသား၊စင်စစ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်သလော၊ ယက္ခောတိဣမိနာ၊ ယက္ခောဟူ သောဤပါဠိဖြင့်၊ဒေဝါဒိဘာဝံ၊ဒေဝစသောအဖြစ်ကို၊ပုဗ္ဗိတ္တာပိ၊မေးပြီး၍ လည်း၊ယက္ခဘာဝံ၊နတ်၏အဖြစ်ကို၊ အာသက်ဿာ၊ယုံမှားရှိကုန်သည်ဖြစ် ၍၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ၊

ဣဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊သောဒေဝဝုဏ္ဏော၊ထိုနတ်သားသည်၊အဏ္ဏာနံ၊မိမိ ကိုယ်ကို၊ ဇာနာပေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေရိသကောနာမ(လ) ရညော၊တိ၊သေရိသကောနာမ(လ)ရညောဟူ၍၊ အာဟာ၊ဆိုရ၏၊ တာတာ၊ ဒဠှိအမောင်ကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ကန္တာရိယော၊ ကန္တာရ၌ဖြစ် သော၊ဝဏ္ဏပထမှိ၊သဲခရီး၊ကန္တာရ၌၊ဝုဏ္ဏော၊စောင့်ရှောက်တတ်သော၊ သေ ရိသကောနာမ၊သေရိသကအမည်ရှိသော၊ယက္ခော၊နတ်သားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဿဝဏသ၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး၏၊ ဝစနကရော၊ စကားကိုလိုက်နာ သည်ဖြစ်၍၊ဇုမ်ပဒေသံ၊ဤသဲခရီး၊အရပ်ကို၊ အာဘိပါလယာမိ၊စောင့်ရှောက် ကြည့်ရှုရ၏၊ ။တဿ၊ထိုဂါထာ၌၊ အဟဒ္ဒိယက္ခောတိ၊ အဟဒ္ဒိယက္ခော ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ယက္ခော၊နတ်သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ကန္တာရိ ယောတိ၊ကန္တာရိယောဟူသည်ကား၊ အာရက္ခဏတ္ထံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုး၌၊ကန္တာရေ၊ခရီးခဲ၌။နိယုတ္တော၊ယှဉ်သည်၊ဝုတ္တောတိ၊ဝုတ္တောဟူ သည်ကား။ ဂေါပကော၊အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော၊ တေနု၊ထိုကြောင့်၊ အာဘိပါလယာမိတိ၊အာဘိပါလယာမိဟူ၍၊အာဟ၊ဆိုပြီ၊ ၊

ဘုဒါနိုး၊ယခုအခါ၌၊ဝါကိစ္စပြု၊ကုန်သည်တို့သည်၊ တသားထိုနတ်သား၏၊ကမ္ဘာနိုး၊ကံ၌ကိုး၊ပုန္တန္ဆာ၊မေးလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။အဓိစ္စ(လ)မနုညာ၊ အဓိစ္စ(လ)မနုညံဟူ၍၊ အာဟာသုဆိုကုန်ပြီ။ ၊ကုမာရေ၊နတ်သား။ တေ၊သင်သည်၊ ဘုဒ်ဝိမာန်၊ဤဗိမာန်ကို၊ အဓိစ္စလဒ္ဓ၊အကြောင်းမရှိဘဲအလိုလို ဖြစ်၍ရအပ်သလော။တေ၊သင်အား။ပရိဏာမမံ။ညွှတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သ လော၊တေ၊သင်သည်၊ သယံ၊မိမိအလိုလို၊ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ တေ၊သင်သည်၊အာရာဓိတေဟိ၊ နှစ်သက်စေအပ်ကုန် သော၊ဒေဝေဟိ၊နတ်တို့သည်၊ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်သလော၊ သဗ္ဗဝါဟာ၊ဟုသည်: ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဝါကိစ္စ၊ကုန်သည်တို့သည်။ တံ၊သင့်ကို၊ပုန္တန်၊ မေးပါကုန်၏၊မနုညံ၊နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ဘုဒ်ဝိမာန်၊ဤဗိမာန်ကို၊တယာ၊ သင်သည်၊ကထံကေနကာရဏေန၊အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊လဒ္ဓ၊ ရအပ်ပါသနည်း။ ဘုတိ၊ဤသို့။ပုန္တန်၊မေးကုန်၏။ ။တဿ၊ ထိုဝါထာ၌၊ အဓိစ္စလဒ္ဓန်၊ အဓိစ္စလဒ္ဓဟူသည်ကား၊ အဓိစ္စသမုဒ္ဒတ္တိယံ၊အကြောင်းကို မငဲ့မူ၍ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ယာဒိဿကံ၊အလိုကိုစွဲ၍၊လဒ္ဓ၊ရအပ်သလော၊ဘုတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ အဿ၊အနက်တည်း၊ ပရိဏာမမံ၊တတိ၊ပရိဏာ မမံ၊တေဟူသည်ကား၊နိယတိသဂ်တိဘာဝပရိဏာတံ။ မိမိမှတ်ခြင်း၊စာတို သဘောတို့ဖြင့်ညွှတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သလော၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ကာလ ပရိဏာတံ၊ကာလသို့ညွှတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သလော၊သယံကတန်၊ သယံ ကတံဟူသည်ကား၊တယာ၊သင်သည်၊ သယမေဝ၊မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊ တယာ၊သင်သည်၊ သယမေဝ၊မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သလော။ ဘုတိ အယံ၊ဤသည်ကား။အဿ၊ အနက်တည်း။ဥဒါဟု၊ဒေဝေဟိ၊ဒိန္နန်၊ဥဒါဟု ဒေဝေဟိ၊ဒိန္နံဟူသည်ကား။ တယာ၊သင်သည်။ အာရာဓိတေဟိ၊နှစ်သက် စေအပ်ကုန်သော၊ဒေဝေဟိ၊နတ်တို့သည်၊ပယာဒဝသေန၊ကြည်ညိုသည် ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊နိသဒ္ဒံ။စွန့်အပ်သလော။ ။

ဘုဒါနိုး၊ယခုအခါ၌၊ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊ စတုရောဝိ၊လေးပါး အပြား၊ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပကာရေ၊အပြား၊တို့ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍။ ဝုညမေဝ၊ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ အပဒိဿသန္တော၊ညွှန်ပြလိုသည် ဖြစ်၍၊နာဓိစ္စ(လ)မနုညန်၊ နာဓိစ္စ(လ)မနုညံဟူသော၊ ဂါထာ၊ဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆို၏။ ။တာတာ။ဆိုကုန်သည်တို့။ မေ၊ငါသည်။ ဘုဒ်ဝိမာန်၊ဤ ဗိမာန်ကို၊ အဓိစ္စလဒ္ဓ၊အကြောင်းမရှိဘဲအလိုလိုဖြစ်၍ရသည်။ နု၊မဟုတ်၊

မေ၊ငါ့အား။ ပရိဏာမမ်။ ညွှတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်၊ နေ၊မဟုတ်၊ မေ၊ငါ သည်၊သယံ၊အလိုလို၊ကတ်၊ပြုအပ်သည်။နေ၊မဟုတ်၊ မေ၊ငါသည်၊အရာဝိ တေဟု၊နှစ်သက်စေအပ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟု၊နတ်တို့သည်၊ ဒိန္နံ၊ပေးအပ် သည်၊ နေ၊မဟုတ်၊အပါပကေဟု၊မယုတ်မာကုန်သော၊ ဝုညေဟု၊ပြုစင်စေ တတ်ကုန်သော၊သ၊ကေဟိကမ္မေဟု၊မိမိ၏ကံတို့ဖြင့်၊မနုဿ၊နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသော၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်ကို၊မေ၊ငါသည်၊ လဒ္ဓံ၊ရအပ်၏၊ ၊တံဝစနံ၊ ထိုစကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊ကုန်၍၊ ဝါဏိဇာ၊ကုန်သည်တို့သည်၊ ပုန်၊တ ဘန်၊နာဝိစ္စလဒ္ဓန္တိ ဂါထာယံ၊နာဝိစ္စလဒ္ဓံဟု သော ဂါထာ၌၊ဝုညာဝိကမေဝ၊ ကောင်းမှု၏လွန်ခြင်း၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကို သာလျှင်၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တောစတု ရောပကာရေ၊ ထိုလေးပါး ကုန်သော အကြောင်းတို့ဖို့၊ အရောပေတ္တာ၊ တင်၍၊ဝုညသဒ၊ ကောင်းမှု၏လည်း။ ရူပ်၊သဘော၊ကို၊ဝုဏ္ဏ်သု၊မေးကုန် ၏၊ ၊ကုမာရ၊နတ်သား၊ တေ၊သင်၏၊ ဝတ်၊ ကျင့်အပ်သော အကျင့် သည်၊ကို၊အဘယ်နည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်သည်၊ ကို၊ပန်၊ အဘယ်နည်း၊ကုမာရ၊နတ်သား၊အယံဝိပါကော၊ဤအကျိုးသည်၊ ကိသ သုစိဏ္ဏသာ၊ အဘယ်သို့သောအလေ့အကျင့်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ သဗ္ဗဝါဟာ၊ လှည့်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့ သည်၊တံ၊သင်နတ်သား၊ကို၊ ပုဏ္ဏန်၊မေးပါကုန်၏၊ တယာ၊သင်နတ်သား သည်၊ဣဒံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်ကို၊ ကထံကေန၊ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ လဒ္ဓံ၊ရအပ်သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုဏ္ဏန်၊မေး၊ကုန်၏၊ တဋ္ဌ၊ထို ဂါထာ၌။ ဝတ၊ဝတ်ဟူသည်ကား၊ ဝတသမာဒါနံ၊ဆောက် တည်၍ကျင့်အပ်သောအကျင့်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယန်၊ဗြဟ္မစရိယံဟူသည် ကား၊သေဋ္ဌစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်သည်၊ ၊

ပုန်၊တဘန်၊ ဒေဝဂုဏ္ဟာ၊ နတ်သား၊သည်၊ တေ၊ ထိုအကြောင်းတို့ ကို၊ပဋိ-ဘိဝိတ္ဝာ၊ပယ်၍၊ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ယထူပ ဒိတံ၊အကြင် အကြင်မိမိသည် ဆည်းပူး၊အပ်သော၊ ဝုညဉ္စ၊ကောင်းမှုကို လည်း၊ကောင်း၊ ဒ၊သေဿ-ဟော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ မမံ(လ)ဝိမာနန္တိ၊မမံ(လ) ဝိမာနံဟူ၍၊ အာ-ဘာ၊မိန့်ပြီ၊ ၊တာ-တာ၊ဒေါ့ကုန်သည်တို့၊ ယဒါ၊အကြောင် အခါ၌၊အာဘံ၊ငါသည်၊ ကောသလာနံ၊ကောသလ တိုင်းသူတို့၏၊ရွှေ့မင်း အဖြစ်ကို၊ကာရေယိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ မမံ၊ငါ့အား၊ပါယာသိတိ သမညာ၊ ပါယာသိဟူသော အမည်သညာသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ နတ္ထိက ဒိဋ္ဌိ၊နတ္ထိကအယူရှိသည်၊ ကဒရိယော၊ ကြမ်းတန်းသော မဏ္ဍ-ရှိသည်၊

ပါပခမ္ဘာ၊ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဿေဒ ဝါဒီစ၊ ဥဿေဒအယူရှိသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ၊တဒါ၊ ထိုကာလ၌၊ ဗဟုဿုတောဝ၊များသောအကြားဓမ္မာရှင်ရှိသော၊စိတ္တဂဟပတိ၊ ဆန်းကြယ်ရွာတောရားစကား၊ကိုပြောဟောတတ်သော၊ ဥဒ္ဒါရော၊ပြန့်ပြော ကောင်းမြတ်သော၊ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုမာရကဿပေါ၊ကုမာရကဿပအမည်ရှိသော၊ ဘမဏော၊စရေါ၊ရဟန်းသည်လည်း၊အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သော၊ထိုကုမာရ ကဿပမည်သော ရဟန်းသည်၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊မေ၊ငါအား၊ ဝေဠုကဏ္ဍကီ၊တရားစကား၊ကို၊ အဘာသိ၊ပြောဟော ၏။မေ၊ငါ၏၊ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ကိုပြုသောအယူ တည်းဟူသော၊ကြောင့်တံသင်း တို့ကို၊ ဝိနောဒယိ၊ ပယ်နှုတ်၏။ ၊ယာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊တံမြေကဏ်း၊ ထိုတရားစကား၊ကို၊ သုဏိတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၊ဥပါ သကဟူ၊ဥပါသကာ၏အဖြစ်သို့၊ ပဋိဝေဒယိသံ၊ ကြား၊ခဲ့ကုန်၏။ပါဏာတိ ပါတာ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း၌၊ ဝိရတော၊ရှောင်ကြဉ်သည်၊အဟော သိ၊ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ လောကေ၊လောကဌ၌၊ အဒိန္နံ၊အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေး အပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယိသံ၊ ခိုးယူခြင်း၌ ကြဉ် ရှောင်ခဲ့ကုန်၏၊ အမဇ္ဇပေါ၊သောအရက်စသော ယစ်မျိုးကို မသောက်စား သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ မုသာ၊မဟုတ်မမှန်သော စကား၊ကို၊နော စ အာဘာသိ၊မဆို၊ သကေနဒါရေနစ၊မိမိမယား၊ဖြင့်လည်း၊တူမျှော်၊ရောင့်ရဲ သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ မေ၊ငါ၏ ဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော အကျင့်သည်၊ တံ၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ပင်တည်း၊ ပြိဟွစရိယံ၊ဖြတ်သောအကျင့်သည်၊တံပန၊ ထိုဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော ကောင်းသော အကျင့်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးပင်တည်း။ မေ၊ ငါသည်၊ အပါပကေဟိ၊ မယုတ်မာကုန်သော၊ ပုညေဟိ၊မိမိတို့၏ဖြစ်ရာ စိတ်ကိုဖြူစင်စေတတ်ကုန်သော၊ တေဟေ၊ဝကမ္မေဟိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတို့ ကြောင့်သာလျှင်၊မှုန်ဒီ၊ဗိမာန်ကို၊လည်း၊ရအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ ဆိုကုန်၏။ ၊တံ၊ ထိုစကားသည်၊ သုဝိညေယျ မေ၊ သိလွယ် သည်သာ တည်း။ ၊

အထ၊ထိုအခါ၌၊ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား ကိုလည်းကောင်း၊အသု၊ထိုနတ်သား၏၊ဝိမာနဉ္စ၊ဗိမာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အား၊ဖြင့်၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ကမ္မပလ၊ကံ၏အကျိုး ကို၊သဒ္ဒဟိတွာ၊ယုံကြည်ကုန်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကမ္မပလေ၊ကံ၏အကျိုး

ဌ်ားသဒ္ဓံယုံကြည်ခြင်းကို။ပဝေဒေန္တာ၊ကြားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ၊တောဘိုအာရှင်းတို့၊ သပညာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ နရာ၊ လူတို့သည်၊ သစ္စာ၊မှန်သောစကားကို၊အာဟာသုကိရ၊ဆိုကုန်သတတ်၊ ပဏ္ဍိတာနုံ၊ပညာရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝစနံ၊စကားသည်။ အနုညတာ၊ပေါက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ ပုညကမ္မော၊ကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ ယဟိ ယဟိ၊အကြင်အကြင်သို့သော အရပ်သို့၊ဝန္တိ တိ၊ရောက်အံ့။ တဟိ တဟိ၊ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ကာမကာမီ၊အလိုရှိအပ်သော ချမ်းသာကို အလိုရှိတိုင်းရခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မောဒတိ။ မြေလျှောစံပျော်ရ၏။ ၊ယဟိ ယဟိ၊အကြင်အကြင်သို့သော အရပ်၌၊ သောကပရိဒ္ဒဝေါ၊စိုးရိမ်ခြင်း ငိုမြည်တန်းရခြင်း သည်လည်း ကောင်း၊ဝဓောစ၊သတ်ညှင်းဆဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ဗန္ဓောစ၊နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပရိကိလေသောစ၊ဆိုအပ်ပြီးသောဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဘေးရန်သည်လည်းကောင်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ပါပကမ္မော မကောင်းမှုကံရှိသောသူသည်၊ တဟိ တဟိ၊ထိုထိုသို့သော အရပ်သို့၊ ဝန္တိ တိ၊ ရောက်တတ်၏။ ကဒါစိ၊တာရံတခါ၌၊ ဒုဂ္ဂတိယာ၊ မကောင်းမှုရှိသောသူ၏ဖြစ်ရာဂတိမှ၊ နမုစ္စတိ၊မလွတ်၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာနွယံ၊ဂါထာနှစ်ခုကို၊အဝေါစုံ၊ဆိုကုန်၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ သောကပရိဒ္ဒဝေါ တိ၊သောကပရိဒ္ဒဝေါဟူသည်ကား။ သောကောစ၊စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ပရိဒေဝေါစ၊ငိုကြွေးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပရိကိလေသောတိ၊ပရိကိလေသော ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တာဓာနတ္ထဟုတ္တိ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဘေးရန်တည်း။ ၊

ဝေါ၊ဤသို့၊ တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ကထေန္တေသု ယေဝ၊ဆိုကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ ဝိမာနဒ္ဒါရေ၊ဗိမာန်တံခါး၌၊ သိရိသရုက္ခတော၊ ကုက္ကိုပင်မှ၊ ပရိပါကေန၊ရင့်ရော်သဖြင့်၊ မုတ္တေ ဗန္ဓနာ၊အညှာဖလွတ်သော၊ ပရိဝဏ္ဏာ၊ မှည့်သောအသီးသည်။ သိပါဠေ ဂ၊အိတ်မှ၊ပတိ၊ကျ၏၊တေန၊ထိုကျခြင်းကြောင့်။ ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားသည်။ သပရိဒေနော၊ အသင်းအပင်းနှင့်တကွ၊ ဒေါမနဿပုတ္တော၊နှလုံးမသာခြင်းထို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ ဝါ၊ကိစ္စာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ ၊သံမုဇ္ဇ ရူပေါ ဝ(လ)အဟောသိတိ ဂါထံ၊ သံမုဇ္ဇရူပေါ ဝ(လ)အဟောသိဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏။ ကုမာရ၊နတ်သား၊ ဗနော၊နတ်အပေါင်းသည်၊သံမုဇ္ဇရူပေါ ဝ၊တွေ့ဝေသော သဘောရှိသကဲ့သို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အတ္ထိ ဓုဟာ ဣ၊ ဤယခုပြောဆိုကြသော ခဏာ၌၊

ကလလိကတောစ၊နောက်ကျူ၊ညွှန်ဦးမြိုသော ရေသည် နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ညှိုးနွမ်းသည်လည်း၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ကုမာရ၊ နတ်သား၊ ကေနု၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဣမသဒ္ဓနသား၊ ဤသင်၏ခြေရင်းရှိသတ်နှတ်အပေါင်းအားလည်းကောင်း၊ တုယ္ဟဘ္ဗ။သင်နတ်သားအားလည်းကောင်း၊ အပ္ပမ္ပယောဒေါမနဿ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ အဟောသိနုခေါ်ဖြစ်လေသနည်း၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သံဝုဇ္ဇ ဗ္ဗပေါ၀ါတိ၊ သံဝုဇ္ဇ ဗ္ဗပေါ၀ ဟူသည်ကား၊သောက၀သေန။စိုးရိမ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သဇ္ဇသော၊ အာချင်းခပ်သိမ်း။ ဝုဇ္ဇသဘာ၀ေါ၀ိယ၊ တွေ့ဝေသော သဘောရှိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊ဇနောတိ၊ ဇနောဟူသည်ကား၊ ဒေ၀ဇနော၊ အခြိုအရံနတ်များအပေါင်းသည်၊ အာသို့ မဟုတ္တေ့တိ၊အာသို့ မဟုတ္တေ့ဟူသည်ကား၊ဣမသို့ မဟုတ္တမတ္တေ့၊ ဤသို့ယခုပါတို့ ပြောဆိုကြသောခဏ၌၊ကလလိကတောတိ၊ကလလိကတောဟူသည်ကား၊ကာလလံ၀ိယ၊ညွှန်ဦးမြိုသော ရေကဲ့သို့၊ ကတော၊ပြုအပ်၏၊ ကလလံ၊ညွှန်ကို၊ နိဿိတဥဒကဘူတောဝိယ။မြိုသောရေသည် နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့၊ အာ၀ိလော၊ နောက်ကျ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊အလိုတည်း။ ဇနသိမသဝတုယ္ဟ ဣတိ၊ ဇနသိမသဝတုယ္ဟ ဟူသည်ကား၊ တ၀၊သင်၏၊ ဣမသပရိဇနသ၊ ဤအခြိုအရံ ပရိသတ်အားလည်းကောင်း၊ တုယ္ဟ ဘ္ဗ၊သင်နတ်သား အားလည်းကောင်း၊အပ္ပယောတိ၊အပ္ပယောဟူသည်ကား၊ဒေါမနဿ၊နှလုံးမသာယာခြင်းတည်း။ ၊

တံ၀စနံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ဒေ၀ပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ သိရိသ၀နာ၊ ကုက္ကို့တောမှလည်း၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နာဘ်ခွဲဖြစ်ကုန်သော၊ သုရဘိ၊ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဓာ့မေ၀ဂန္ဓာ၊ဤအနံ့တို့သည်လည်း၊သမ္ပ၀ဿ ဣ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်လှိုင်ကုန်၏၊ ၀ေ၊ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ သမ္ပ၀ါယ ဣ၊ပြန့်လှိုင်ကုန်သော၊ တောဂန္ဓာ၊ထိုအနံ့တို့သည်၊ ဒိ၀ါစ၊နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တောစ၊ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ တမံ၊အဇိုက်မှောင်ကို၊ နိဟ ဣ၊ပယ်ဖျောက်ကုန်လျက်၊ ဓုဒ်ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်ကို၊သမ္ပ ၀ါယ ဣ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်လှိုင်စေကုန်၏၊ ၊တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ ဓုမေသဗ္ဗခေါ၊ဤကုက္ကိုပင်တို့၏လည်း၊ သိပါဒိုကာ၊အသီးအပင်များ၊ကေ မေကာ၊ တခုတခုတို့သည်၊ ၀ဿသတဗ္ဗယေန၊ အနှစ်တရာတို့၏ လွန်သဖြင့်၊ ဖလဣ၊ကြွေကျကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မနုဿကံ၊လူ့ဖြစ်သော၊ ၀ဿသတံ၊အနှစ်တရာသည်၊ အတိတံ၊လွန်ပြီ၊တာတာ၊အိုကုန်

သည်တို့၊ ယဒဂ္ဂေယတော ပဌာယ၊ အကြင်အခါမှစ၍၊ အပ်ံ၊ငါသည်၊ ဣုဂကာယမှ၊ ဤစတုမ ဘာရာဇ်နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နော၊ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်သည်၊ အမှ၊ဖြစ်၍၊ ၊တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊စ၍၊ အပ်ံ၊ငါ သည်၊ဒိဗ္ဗာနိ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဌဝသသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ် လုံး၊အသို့ဝိမာနေ၊ဤဗီမာန်၌၊ဌတ္တာန၊တည်ကြီး၍၊အာယုကဿယာ၊အသက် အပိုင်းအခြား၏ ကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုညက္ခယာ၊ကံ၏ကုန် ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စရိသံ၊ရုတေရလတ္တံ့၊ တေနဝသောကေ နု၊ထိုသို့စုတေရုံ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော ဗိုးရိမ်ခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊အပ်ံ၊ငါသည်၊ သမုဒ္ဓိတောဝ၊တွေ့ဝေသည်၊အသို့ဖြစ်ပြီ။ဆိုတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုအံ့၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သိရိသဝနာတိ၊ သိရိသဝနာ ဟူသည်ကား။သိရိ သဝိဒိနတော၊ ကုက္ကိုပင်တောမှ။ တာတာတိဇုမိနာ၊ တာတာဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ဝါ၏ဇေ၊ကုန်သည်တို့ကို၊အာလပတိ၊ခေါ်၏။တုမှာကဠ၊သင် တို့၏လည်းကောင်း၊မယှဉ္စ၊ငါ၏လည်းကောင်း၊ပစ္စက္ခဘူတာ၊မျက်မှောက် သင်ထင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏ၊ကောင်းမြတ် ကုန်သော၊ဇုမေဂန္ဓာ၊ဤအနံ့တို့သည်၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊သုဂန္ဓာယေ ဝ၊ကောင်းသော အနံ့တို့သည်သာလျှင်၊ သမန္တတောစ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ သည်း၊ပဝန္တိ ပဝါယန္တိ၊ဖြန့်လိုင်ကုန်၏၊ တေ ဒိဗ္ဗာဂန္ဓာ၊ထိုနတ်ဖြစ်ကုန် သော အနံ့တို့သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝါယန္တာ၊ ဖြန့်လိုင်ကုန်သည် ဂိုသော်၊ ဇုမဲ့ဝိမာနံ၊ဤဗီမာန်ကို၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ကောင်းစွာ ဖြန့်လိုင်စေကုန်၏။သမ္ပ ဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဂန္ဓံ၊အနံ့ကို၊ ဂါဟာပေန္တိ၊ယူစေကုန်၏၊ကေ ဝလံ၊သက်သက်၊ သမ္ပဝါယနမေဝ၊ကောင်းစွာဖြန့်လိုင်ကာမျှသည်သာ လျှင်၊နု၊မဟုတ်သေး၊ အထခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား။အာဟုနော၊ဖိဗိ၏၊ပဘာ ယာ၊အာရောင်ဖြင့်။ တမဓိ၊ဒေဝိက်တို့ကိုလည်း။နိဟန္တိ၊ပယ်ဖျောက်ကုန် ၏၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဝါစရုတ္တောစ တမံနိဟန္တာတိ။ ဒိဝါစရုတ္တောစ တမံနိဟန္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ဖိန့်ပြီ၊ ၊ဇုမေသန္တိ၊ဇုမေသံဟူသည်ကား။ သိရိသာနံ၊ကုက္ကိုပင်တို့၏၊ သိပါဠိကာတိ၊သိပါဠိကာ ဟူသည်ကား။ဗလ ကုဋ္ဌလိကာ၊အာသီးအိမ်သည်၊ ဗလန္တိတိ၊ဗလန္တိဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိတ္တာ၊ ဖျည်၍၊ဝဏ္ဏတော၊အညာမှ၊မရွှတိ၊လွတ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ပုဒ္ဓဘောဒံ၊ အာသီးအိမ်၏ကွဲခြင်းသို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊သိသတိ၊အညာ၌ကြွင်းကျန်၏၊မာ နုသကံဝသသတံ အတိတန္တိ၊မာနုသကံဝသသတံ အတိတံဟူသည်

ကား။ဝဿသတသဟဿ။အနှစ်တရာ၏။အစ္စုယေန။လွန်သော အခါ၌။ဣမဿ သိရိသဿ၊ ဤကုဋေ့ပြင်၏။ သိပါ၌ကား၊ အသိ။ အိမ်တို့သည်၊ ဗလန္တိ၊ ကြွေကျကုန်၏။ အယဉ္စ ဗလိကာ၊ ဤအသိ။အိမ်တို့သည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ဗလန္တိ၊ကြွေကျကုန်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မယံ။ဝါ့အား၊ မာနဿကံ။လူ၌ဖြစ်သော။ ဝဿသတံ၊အနှစ်တရာသည်၊အတိတံ၊လွန်ပြီ။ယဒဂ္ဂေယေတောပဋ္ဌာယ။ အကြင်အခါမှစ၍၊ ကာယဝိဇ္ဇဓဇ္ဇမတ္တိ ဒေဝ နိကာယေ။ဤစတုမဟာရာဇိနတ်ပြည်၌၊ဥပပန္နောနိဗ္ဗတ္တော။ပဋိသန္ဓေအား ဖြင့်ဖြစ်သည်း အမှီ။ဖြစ်၏။ ။မယ္ဟာ။ ဝါ၏လည်း။ ဒေဝဂဏနာယ။နတ်တို့၏အရေအတွက်အား ဖြင့်၊ ပဋ္ဌဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့သည်၊ အာယု၊အသက်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မေ။ငါ၏၊ အာယု၊အသက်သည်၊ ဒိယတိ။ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့နည်းပိုက်၍၊သောက ဝဿနှစ်ပိုးရိပ်ခြင်း၏အစွမ်းအား ဖြင့်။ သံပရဇ္ဇော။ပြင်းစွာတွေ့ဝေသည်၊ အဟောသိ။ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသ္သေတိ။ ပြု၏။ ။တေနေ။ထိုကြောင့်၊ ဒိသ္သာနဟံ(လ)ပရေ ဆို့တောသို့တိ၊ ဒိသ္သာနဟံ (လ)ပရေ ဆို့တောသို့ဟူ၍။ အာဟ။ဟိန့်ပြီ။ ။

အထ။ထိုအခါ၌။ နံ။ထိုနတ်သားကို၊ ဝါဏိဇား ကုန်သည် တို့သည်၊ သမဿသာသေ ဆွာ၊ သက်သာ စေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏ်ထံ(လ)ပုညာ တိ၊ဂဏ်ထံ(လ)ပုညားဟူ၍။ အာပတ်သု။ဆိုကုန်၏။ ၊ကုမာရ၊နတ်သား၊ယေ စာဝိခေါ၊အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဣဒ္ဓိဗလ၊မကြာမြင့်မီ၊ဥပပန္နာ၊ဖြစ်ကုန် ၍၊စဝေယျုံ၊ရုတောကုန်ရာ၏၊ပရိတ္တပုညာ။နည်း သောသုနိုးကံရှိကုန်သော တေဝေ။ထိုသူတို့သည်သာလျှင်၊မရဏံ၊သေခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ။အကြောင်းပြု ၍၊သောစေယျုံ၊နနု၊ဗိုးရိပ်ကုန်ရာသည်မဟုတ်တုံလော။ကုမာရ၊နတ်သား၊ ယော၊အကြင်သတ္တဝါသည်။ အာဝုလံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးရှိ သော၊ဝိမာနံ၊ဗိမာန်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ရ၍၊ စိရာယ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ဥစ္စာဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊အနု ဘဝန္တော၊ခံစားလျက်၊ တိဠေ့ယျ၊တည်ရာ၏၊တထာဝိဟော၊ထိုအရှင်နတ် မင်းကဲ့သို့တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ သော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ဟတ်ကေ နကာရဏောန၊ အာဘယ်ကိုသောအကြောင်း၊ကြောင့်၊မရဏံ၊သေခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ သောစေယျုံ၊နခေါ။ ဗိုးရိပ်ပူပန်ရာအံ့နည်း။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ ၌၊ယာဒိသေဟိ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ အပ္ပါယုကေဟိ၊ နည်း သောအသက်ရှိကုန်သော၊ အပ္ပပုညေဟိ၊နည်းသောဘုန်းကံရှိကုန်သော

သူဘိုသည်၊မခုတ်၊သေခြင်းကိုပယ်ရှိ၊ပွဲ၍ သောစေတမ်ဗံ၊စိုးရိမ်ပူပန်အပ်သည်၊ထိုယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ တာဒိသော၊သင်နတ်သားနှင့် တူသော၊ ဒေဝ၊ဤသို့၊ဒိဗ္ဗာနုဘာဝ သမ္ပန္နော၊ နတ်ဖြစ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ နဝုတိဝဿသတ သဟဿာယုကောပန။ အနှစ်ကိုးသန်းအသက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော သူသည်ကား၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သောစေယျံခု၊စိုးရိမ်ပူပန်ရာအံ့နည်း၊နသော စိတဗ္ဗမေဝ၊မစိုးရိမ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အလိုတည်း။ ၊

ဒေဝဂ္ဂေါ၊ နတ်သားသည်၊ တတ္ထကေနေဝ၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားဖြင့်သာလျှင်၊ သမယသေဝေါ၊ သက်သာရာကိုရစေ၍၊ တေသံ၊ထိုကုန်သည်တို့၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ဝန်ခံလိုသည်ဖြစ်၍၊တေသဉ္စ၊ထိုကုန်သည်တို့အား၊လည်း၊ဥပဒေသံ၊နည်း၊ဥပဒေသကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုဿရိ(လ)သောတ္ထိနိ၊ အနုဿရိ(လ)သောတ္ထိ'ဟူသော၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုပြီ။ ၊တာတာ၊ဒိုကုန်သည်တို့၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ဓံ၊ငါ့ကို၊ ယံပေယျဝါစံ၊ အကြင်ချစ်ဘွယ်သောစကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုပေကုန်၏၊ တုမှေဟိ၊သင်တို့သည်၊ မေ၊ငါအား၊ ဩဝါဒိတံ၊ဆိုဆုံးမအပ်သော၊ တဉ္စ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ တုမှာကံ၊သင်တို့အား၊ အနုဿရိ'၊ သင့်လျော်လှပေ၏။ မယာ၊ငါသည်၊ တုမှာကံ၊သင်တို့အား။ ဩဝါဒိယဉ္စ၊ဆုံးမသည့်ကိုလည်း။ ကတံ၊ပြုအပ်၏၊တုမှေစခေါ။ သင်တို့သည်လည်း။ မနုဿပရိဂ္ဂဟိတော၊ဘိလုံးတို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဇာမတ္ထိ' မရုကန္တာရေ၊ ဤသဲခရီး ကန္တာရ၌၊ယာဝကန္တာရာတိက္ကမာ၊ ကန္တာရကိုလွန်သည်တိုင်အောင်၊ မယာ၊ငါသည်၊ အာနုဂုဏ္ဘာ၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ယေနိစ္ဆကံယထာရုစိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ တေန၊ထိုငါ၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊သောတ္ထိ'၊ချမ်းသာစွာ၊ ပလေထဝန္ဓတ၊သွားကြလေကုန်လော၊ ၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ အနုဿရိန္တိ၊အနုဿရိ'ဟူသည်ကား၊အနုဿရိကံ၊သင့်လျော်လျောက်ပတ်၏၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဝေါ၊ထိုဆုံးမအပ်သောစကားသည်၊ ယတ္ထ ရုပ်၊ သင့်လျော်သော သဘောရှိ၏၊ ဩဝါဒိယဉ္စမေ တန္တိ ဩဝါဒိယဉ္စမေတံ ဟူသည်ကား၊မေမယ်ငါအား။ တုမှေဟိ၊သင်တို့သည်၊ဩဝါဒိယံ ဩဝါဒဝေသနဝတ္ထုဖြင့်ဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားသည်၊ အတ္ထိ'ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ထို

စကားသည်။ ယုတ္တာရူပ်ပ်သင့်မြတ်သော သဘောရှိ၏။ ဝါ။တနည်းကား။ ယံယသ္ဌာ၊အကြင်ကြောင့်။ မံမယ္ဟံ၊ငါအား။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ကထံနု သောဧယျာတိအာဒိနာ၊ ကထံနုသောစေယျဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ပေယျ ဝါစံဝိယဝစနံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို။ ဝဒေထ။ ဆိုကုန်၏၊တာသ္ဌာ၊ထို ကြောင့်၊တုမှာကံ့၊သင်တို့အား။အနုန္တရိက်။လျောက်ပတ်၏၊ဝါ။တနည်း ကား။ ပေယျဝါစာယ၊ချစ်ဘွယ်သောစကားကို။ ယံဝစနံကထနုံ၊အကြင် ပြောဆိုခြင်းသည်းအတ္တိ။ရှိ၏။ တံကထနုံ၊ထိုပြောဆိုခြင်းသည်၊ တုမှာက မေဝ၊သင်တို့အားသာလျှင်။ အနုန္တရိက်။ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိအယံ ဤ သည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။အထဝါ၊တနည်းသော်ကား။ယသ္ဌာ။အကြင်ကြောင့်။တုမှေ၊သင်တို့သည်။ယံပေယျဝါစံ၊အကြင် ချစ်ဘွယ်သော စကားကို။ ဝဒေထ။ ဆိုပေကုန်၏။ တာသ္ဌာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုန္တရိက်။ လျောက်ပတ်သော၊ ဩဝေါဒိယဩဝေါဒိတဗ္ဗံ ဩဝါဒါနုရူပံ ကာတဗ္ဗဆုံ၊ဆုံးမအပ်သည်အား လျော်စွာပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း။မေ မယာ၊ငါသည်။ ကတံ။ပြုအပ်၏။ တံ၊ထိုပြုအပ်သော အမှုဟူသည်၊ကိ ပန၊အဘာယ်နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ တုမှေစတာတာ တိအာဒိ။တုမှေစတာတာ၊ဤသို့အစရှိ၊သောစကားကို။အာဟ၊မိန့်ကြ၏။တတ္ထ ပါဠေ၊ထိုပါဠိ၌၊မယာနုဂုတ္တာတိ။ မယာနုဂုတ္တာဟူသည်ကား။ အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟေ၊ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဣမဿိ'မရကန္တာရေ၊ ဤသဲကန္တာရ၌၊ ယာဝကန္တာရာ တံဂ္ဂဟမာ၊ ကန္တာရကို လွန်သည်တိုင် အောင်။မယာ။ငါသည်၊ အနုဂုတ္တာရကိုတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယေနိဿကံယထာရုစိ။ အလိုရှိတိုင်း။ တေန၊ထိုငါ၏စောင့်ရှောက် ခြင်းဖြင့်၊သောဘိုး'ခေမနှ၊ဘေးမရှိသဖြင့်၊ ပလေထဂန္ဓာ ထ၊သွားကြလေ ကုန်လေ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဝ္ဍော၊အနုက်တည်း။ ။

အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ ကတာညုတာဝံ၊သူ တပါးတို့၏ကျေးဇူးကိုသိတတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ပကာသေန္တာ။ထင်ရှား ပြလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂတ္ဌာ(လ)ဥဒ္ဒါရေန္တိ ဂါထံ၊ဂတ္ဌာ(လ)ဥဒ္ဒါရီဟူသော ဂါထာကို၊အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏။ ။ကုမာရ၊နှတ်သား၊ခန္ဓဏ္ဍိကာ၊အမြတ် ဥစ္စာဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဒယံ၊အမြတ်ဥစ္စာကို၊ပယ္ယုယာနာ၊တောင့်တ ကုန်သော၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊သိန္ဓုသောဝိရဘူမိ'၊သိန္ဓုအရပ်သော ဝိရဘူမိ'ရှိ၊ဂတ္ဌာ၊သွား၊ကုန်၍၊ယထာပယောဂါ၊ယခုသင်၏မျက်မှောက် ဌာနခံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝုဏ္ဏာစာဂါ၊ပြည့်ရုံသော ဝန့်ကြွခြင်းရှိ

ကုန်သည်ဖြစ်၍ဥဒ္ဒေါရုံ၊ပြန့်ပြောသော၊သေရိသမဟံ၊သေရိသကနတ်သား အားပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာဟာဝမ၊ပြုပါကုန်အုံ၊ ၊တဗ္ဗ၊ထိုဂါထာ၌၊ယထာ ပယောဂါတိ၊ ယထာပယောဂါဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ကတ ပဋိညာနုရူပပယောဂါ၊သင်၏ဝန်ခံခြင်းအားလျော်သောလုံ့လ၏ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ပရိပုဏ္ဏစာဂါတိ၊ပရိပုဏ္ဏစာဂါ ဟူသည်ကား၊သမတ္တစာဂါ၊ပြည့် စုံသောစွန့်ကြဲခြင်း ၏ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဒေါရသား ပြန့်ပြောကောင်းမြတ် သော၊ မဟာသ၊ပူဇော်ခြင်း၏၊ ပရိသတ္တပရိစာဂါ၊ တတ်စွမ်း နိုင်သော စွန့်ကြဲခြင်း၏သည်ဖြစ်၍၊မဟန္တိ၊မဟံဟူသည်ကား၊ဥသဝပုဏ်၊ပွဲသဘင် ပူဇော်ခြင်းကို၊ကာဟာဝမ၊ပြုပါကုန်အုံ၊ ၊

ပုန်းတဘန်၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ မဟာကရုဏာ၊ ပွဲသဘင် ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ပဋိဂ္ဂါပနော၊ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ကတ္တုဗ္ဗေသုစ၊ပြုအပ် ကုန်သော အမှုတို့၌ခ်ီလည်း၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာစေဝ(လ)အဓိဗ္ဗဟာယတိ၊ မာစေဝ(လ) အဓိဗ္ဗဟာယဟူ၍၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့်ပြီ၊ ၊တာတာ၊အိုကုန် သည်တို့၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊သေရိသမဟံ၊ သေရိသကနတ်သား အား ပူဇော်ခြင်းကို၊မာစေဝ အကတ္ထ၊မပြုကုန်လင့်၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ပစ္စာ သိသန္ဓာ၊ဘေးမရှိသဖြင့် တောင့်တရာသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယံဝ စနံ၊အကြောင်စကား၊ကို၊ဝဒေထ၊ဆိုကုန်၏၊သင့်၊အလုံ၊ရုံသော အကျိ၊သည် လည်း၊ဝေါ၊သင်တို့အား၊ တထေဝ၊ထိုတောင့်တတိုင်းပင်လျှင်၊ဘဝိသ တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ပါပါနိ၊ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်အမှုတို့ကို၊ ပိဝဇ္ဇ၊သာထ၊ကြဉ့်ရှောင်ကြကုန်လော၊မမ္မာနုယော ဂဗ္ဗ၊ကုသိုလ်ကို အားထုတ်ခြင်းကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌဟာထ၊ဆောက်တည် ကုန်လော ၊တဗ္ဗ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံဝဒေထ၊တိ၊ ယံဝဒေထ ဟူသည် ကား၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ခေမေန၊ဘေးမရှိသဖြင့်၊သိန္ဓ၊သောဝိရ၊ဒေသံ၊ သိန္ဓ၊အရပ်သောဝိ၊ဒေအရပ်သို့၊ ပတ္တိမ္ဗ ရောက်ခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊တဗ္ဗ စ၊ထိုအခုပ်၌လည်း၊ဝိဝုလံ၊ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော၊ ဥဒ္ဒယံ၊အမြတ်ဥဒ္ဒေ ဖြစ်သော၊လာဘံ၊လာဘ်ကို၊ ပစ္စာသိသန္ဓာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓာမယန္တိ အာဒိနာ၊ ဂန္ဓာမယံ၌သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံဝစနံ၊အကြောင် စကား၊ကို၊ဝဒေထ၊ဆိုကုန်၏၊ တံ သဗ္ဗံ၊ထိုအလုံ၊ရုံသည်၊ဝေါ၊တုမှာကံ၊သင် တို့အား၊ တထေဝ၊ ထိုတောင့်တတိုင်းပင်လျှင်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ တဗ္ဗ၊ထိုတောင့်တခြင်း၌၊ နိဂ္ဂဟ၊ယုံမှားကင်းကုန်သည်၊ ဟောထ၊ဖြစ်

ကုန်လေ၊တုဒ္ဓေပန၊သင်တို့သည်ကား၊ ဣတောဒီဃရတ္တိ။ ပဌာယ၊ဧ၍၊ ပါဏာတိပါတာဒိနှင့်၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ပါပါနှင့်၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနှင့်၊အမှုတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇယာထ ပရိဝဇ္ဇေထ။ ကြဉ့်ရှောင်ကြကုန်လော၊ ဝမ္မာနုယောဂန္တိ။မျှော်နုယောဂံဟု သည်ကား၊ ဒါနာဒိကုသလမ္မသော့၊ဝါနုအစရှိသော ကုသိုလ်တရားကို၊ အနုယုဇ္ဇနံ၊အသန်တလဲလဲအာ ထုတ်ခြင်းကို၊ အဓိဋ္ဌဟာထသတိ၊အဓိဋ္ဌဟာထဟု သည်ကား၊ အနုသိက္ခထ။ အသာန်တလဲလဲကျင့်ကုန်လော။ ဣဒံ၊ဤသို့ဆောက်တည်၍ ကျင့်ကြင်းသည်၊သေရိသကမဟာ၊သေရိသကနှတ်သား၊အား ပူဇော်သည် မည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဒသေတိ၊ပြ၏။ ။

ယံပနဥပါသကံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ အနုဋ္ဌာန္တော၊ ခြိုးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊တောသံ၊ထိုကုန်သည်တို့အား၊ ရက္ခာဝရဏံ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ကာတုကာမော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ တသ၊ထိုဥပါသကာ၏၊ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ကိတ္တေတွာ၊ကြား၍။ တံ၊ထိုဥပါသကာကို၊ တောသံ၊ထိ ကုန်သည်တို့အား၊ ဥဒ္ဒိသန္တော။ညွှန်ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊ဆိုပြီ၊ ။ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ဣမဿိ'သံ ဝေ၊ဤလူအပေါင်း၌၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ သိလဝဝတူပပန္နော၊ သောက်တည်၍ ကျင့်အပ်သော သိလတို့နှင့် ပြည့်စုံသော်၊ သဒ္ဓေါစ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုလည်း ယုံကြည်ခြင်းရှိထသော၊စာဂီ စ၊ပေးလှူခြင်းလည်းရှိထသော၊ သုပေသလောစ၊ သီလကိုလည်းချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိထသော၊ ဝိစက္ခဏောစ၊ ထိုထိုသို့သောအမှုဌာနလည်း လိုနှမ်းထသော၊သန္ဓိသိတောစ၊ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်း ရှိထသော၊ မုတိမာစ၊ အစိုးအပွါးတို့ကိုလည်းသိတတ်ထသော၊ဥပါသကောသည်ကား၊ ဥပါသကာသည်၊ အတ္ထိ'ရှိ၏၊ ။ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသ ကာသည်၊သဒ္ဓါနုမာနော၊သိလျက်၊ရှိသော၊မှန်သောစကားကို၊ နဘာဏော ယျ၊မဆိုရာ၊ပဗ္ဗဝစနာဘာယ၊သူတပါးတို့ကိုသတ်ခြင်းဌာ၊နုစတာယယျ၊ မကြံရာ၊ဝေဘူတိကံ၊သူနှစ်ဦးတို့၏ကွဲပြားသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော၊ ဝိသုဏံ၊ ဂုဏ်းတိုက်သော စကားကို၊ နောကရေယျနဝဒေယျ၊ မဆိုရာ၊ သဏှဝါစာ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဒိလဝါစာ၊ပြေပြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါစံ၊စကားကို၊ ဘာဏေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ။ဝါဏိဇာ၊ အိုကုန် သည်တို့။ သဂါရေ၊ဝေါ၊ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပဋိသော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဝိနီတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော ကိုယ်နှုတ်လည်းရှိသော၊

အပါပေ။ကာ၊ယုတ်မာသောအကျင့်လည်းမရှိသော၊အမိသိလေ၊အဖိသိလ
သိကျွန်၌၊ဝိသုဒ္ဓေ။အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းလည်းရှိသော၊ သောဇနေ၊
ထိုသတ္တဝါသည်၊မာတာရဇ္ဇ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတာရဇ္ဇာဝိ၊ အဘ ကို
ရင်း။ခေမ္မနု၊တရားသဖြင့်၊ပေါသေတိ၊လုပ်ကျွေး၏၊အရိယဝတ္တိ။စင်ကြယ်
သောအသက် မွေးခြင်းရှိ၏ဟူ၍၊ မည့်၊ ဖွတ်ထင်၏၊ ၊ဝါကိစ္စာ၊ အို
ကုန်သည်တို့။သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊ မာတာဝိတ္ထုနှင့်၊အမိအဘတို့၏၊
ကာရဏာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ဘာဘါနှင့်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိယေသတိ၊ရှာဖွေ
၏၊အတ္ထာယေ၊ မိမိဟူသောအကြောင်းကြောင့်။နပရိယေသတိ၊မရှာဖွေ
နေကုန်မပေါ်ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်သောစိတ်ရှိသော၊ သော၊ထိုဥပါသကာ
သည်၊မာတာဝိတ္ထုနဿ၊ အမိအဘတို့ဏ်လည်း၊ အစ္စယေန၊သေလွန်သဖြင့်၊
ဖြဟ္ဒစရိယံ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိဿတိ၊ကျင့်လတ္တံ့၊ ၊ဝါကိစ္စာ၊
အိုကုန်သည်တို့၊ဥဒ္ဓ၊ပြောင့်မတ်သော၊ အဝကော်၊မကောက်ကျစ်သော၊
အသင်္ခေ၊ မစဉ်းလဲသော၊ အမာယော၊ မလှည့်ပတ်တတ် သော၊သော၊
ထိုဥပါသကာသည်၊သေသကပ္ပေန၊ အပ်သောအရိပ်အမြက်ဖြင့်၊ နစဝေါ
ဟာရေယျ၊မဆိုရော၊တာဒိသော၊ ထိုသို့သောဘာရှိသော၊ သုကတကမ္မကာ
ရီ၊ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကံကိုပြုလေ့ရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား၌၊
ဌိတော၊တည်သော၊ သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊ကိန္တိ၊အဘယ်ကြောင့်၊
နုကွဲ့၊ဆင်းရဲသို့။ လဘေထပါပုဏောယျ၊ရောက်ရာအံ့နည်း။ ၊ဝါကိစ္စာ၊
အိုကုန်သည်တို့၊တံကာရဏာ၊ထိုဥပါသကာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
အဟံ၊ငါသည်၊ အတ္ထနာ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ တုမှာကံ၊သင်တို့အား၊ပါ
တုကတော၊ထင်စွာပြုသည်၊အာဒိ၊
ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊စရိတဗ္ဗံ၊
ကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ကတ္တာ၊ပြုကုန်၍၊ပဿတ၊ရှုကုန်လော၊တုမှေ
သင်တို့သည်၊တေန၊ ထိုဥပါသကာကို၊အညာတြ၊ ကြဉ်၍၊စေဒေဝတာ၊
အကယ်၍ လာကုန်သည်ဖြစ်အုံ၊ အနုညေ၊ တောင်၌၊အနွေးကုလား၊သူကန်း
ကဲ့သို့နှောင့်ရှက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပနဒ္ဓာ၊ ပျက်သောနှလုံးရှိ
ကုန်သော၊တုမှေ။ သင်တို့သည်၊ ဣဓ၊ဤသဲကန္တာရ၌၊-တံဝိပ္ပမာနေန၊ထို
ကန္တာရ၌ဖြစ်သော ဘေးရန်၏ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရေန၊
တပါးသောဘေးရန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လဟုံ၊လျှင်မြန်စွာ၊ ဘသ္မံ ဘသ္မ
ဘာဝံ၊ပြာ၏အဖြစ်သို့၊ဘဝေထ၊ဖြစ်ကြလော့ယျာထ၊ရောက်ကုန်ကုန်၏၊ ၊ဝါကိစ္စာ၊

ကုန်သည်တို့၊သပ္ပုရိသေန။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂီမော၊ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်၊ဟဝေ၊စင်စစ်၊သုခေါ၊ချမ်းသာ၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါဂါ၌၊သံယောတိ။ သံယောဟူသည်ကား၊သတ္တသမူဟော၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ဝိစက္ခဏောတိ.ဝိစက္ခဏောဟူသည်ကား၊တတ္ထတတ္ထ ထိုထိုအမှုကိစ္စ၌၊ ကတ္တာဗ္ဗတာယ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊သန္ဓေသိတ္တောတိ၊သန္ဓေသိကောဟူသည်ကား၊သန္ဓေ၌ဖြစ်သော၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်းရှိသော။ ဓုတိမာတိ၊ ဓုတိမာဟူသည်ကား၊ကမ္မသကတညာဏောမိနာ။ ကမ္မသကတညာဏ်အစစ်ရှိသည်ဖြင့်၊ ဣဓလောကပရလောက ဟိတာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောကဟု ဖြစ်ကုန်သော အစီးအပွါးတို့ကို၊ ဓုနနတော၊ သိဝေတိသောကြောင့်၊ ဓုတိမာ၊ သိတတိသော၊ ။သဇ္ဇာနုမာနောနမုသာဝါဒေယျာတိ၊သဇ္ဇာနုမာနောနမုသာဝါဒေယျဟူသည်ကား၊သမ္ပဇာနုမုသာ၊သိလျက်မမှန်သောစကားကို၊နဘာသေယျ၊မဆိုရား ဝေဘူတိကန္တိ၊ ဝေဘူတိကံဟူသည်ကား၊သဟိတာနံ၊ အညိုအညွှတ်ဖြစ်ကုန်သောသူနှစ်ဦးတို့၏၊ဝိနာဘာဝကရောတော၊ကွဲပြားသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်၊ကြောင့်၊ ဝေဘူတိကန္တိ၊ဝေဘူတိကံဟူ၏၊လဒ္ဓနာမံ၊ ဧအာပ်သော အမည်ရှိသော၊ ဝိသုဏံ၊ ချေပစ်ဂုဏ်း တိုက်သောစကားကို၊ နောကရေယျနဝဒေယျ၊မဆိုရား ၊သပ္ပဒိသော တိ၊သပ္ပဒိသောဟူသည်ကား၊ပဒိသယော။ ရှိသေထုပ်ဝတ်ခြင်းရှိသော၊ ဂရုဠာနိယောသု။ အရှိအသေ ပြုအပ်ကုန်သော တရာတို့၌၊ နိဝါတဝုတ္တိ ကတ္တာ၊နှိမ့်ချသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သောရေ့ဏ်းကောင်း သောအမှုဖြင့်မြေလျှောသောသူ၏ အဖြစ်ရှိသော၊ပဒိသေန။ ရှိသေတုပ်ဝတ်ခြင်းနှင့်၊သဟ၊တကွ၊ ဝတ္တတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊သပ္ပဒိသော သပ္ပဒိသမည်၏၊အဓိသီလေတိ၊ အဓိသီလေဟူသည်ကား၊ဥပါသကေန၊ ဒါယကာသည်၊ ရက္ခိတဗ္ဗအဓိသီလသိက္ခာယ။ စောင့်ရှောက် အပ်သော အဓိသီလသိက္ခာ၌၊ အရိယဝုတ္တိတိ၊ အရိယဝုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓ ဝုတ္တိ၊စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ၊နေက္ခမ္မပေါဏောတိ၊ နေက္ခမ္မ ပေါဏောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနနှင်္ဂါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်ကိုင်းသော စိတ်ရှိ သော၊စရိယတိ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ စရိယတိ ဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ သာသနဗြဟ္မစရိယံ။ သာသနာတော် တည်းဟူ သောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိယတိ၊ကျင့်လတ္တံ့။ ၊လေသကပ္ပေနာ တိ၊လေသကပ္ပေနဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယလေသေန၊ အပ်သောအရိပ်အ

ခြေကိုဖြင့်၊နစ်ဝေါပာရေယျာတိ၊ နစ်ဝေါပာရေယျ ဟူသည်ကား၊ မာယာ သာဌေယျဝေသနုလည်ပတ်စဉ်းလဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊စေနံ၊စကား ကို၊နှိုးဆွာရေယျ၊ဖြေကိုဆိုရာ၊ ဝေ့ဝှေ့ဝိတောကိန္နိ လဘေထဒုက္ခန္တိ၊ဝေ့ဝှေ့ ဝိတောကိန္နိ လဘေထဒုက္ခံ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝဋ္ဋနယေန၊ဆိုအပ် ပြီး၊သောနည်းဖြင့်၊ဝေ့ဝှေ့၊တရား၌၊ ဝိတောဝ၊တည်သော၊ ဝေ့ဝှေ့စာရီ၊တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသော်သူသည်၊ကိန္နိ ကေနုပကာရေန၊အဘယ်သို့၊သောနေ့ပြား အားဖြင့်၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့၊လဘေထ ပါဝုဏေယျ၊ရောက်ရာအံ့နည်း၊ တံကာဝုဏာတိ၊တံကာရဏာဟူ သည်ကား၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုဥပါသကာဟူ သောအကြောင်းကြောင့်၊ တာ သဥ္ဇပါသကသ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ဟောတု။ အကြောင်းကြောင့်၊ပါတုဘတောမှိအတ္ထနာတိ၊ ပါတုဘတောမှိအတ္ထနာ ဟူသည်ကား၊သယမေဝ၊မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ တုမှာကံ၊သင်တို့အား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပါတုဘဝေယျာသိ၊ ထင်ရှား၊ဖြစ်၏၊ အတ္ထာနန္တိ ပိ၊အတ္ထာနံ ဟူ၍လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊မမ၊ငါ၏၊ အတ္ထာနံ၊ကိုယ်ကို၊တုမှာကံ၊သင် တို့အား၊ပါတ္ထာကာသိ၊ထင်ရှား ပြု၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အကြောင်း အနက်တည်း၊တသ္မာတိ၊တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ အပစာယမာနော၊ အရှိအသေပြု သည်ဖြစ်၍၊တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဂေါ့ဏ္ဍေနာ၊ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ တုမှေပိ၊သင်တို့ကိုလည်း၊ ဂေါ့ဏ္ဍာမိ၊စောင့်ရှောက်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ပဃဃ၊ရှုကြကုန်လော၊ ဓမ္မေမဝ၊တရားကိုသာလျှင်၊စရိ တဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ် သည်၏ အဖြစ်ကို၊ကတ္တာ၊ ပြု၍၊သြဝေလော ကေထ ကြည့် ကုန်လော၊အညတြတေ နိဟ၊ဘာသို့ ဘဝေတာတိ၊အညတြတေ နိဟ၊ဘာသို့ ဘဝေထ ဟူသည်ကား၊တေ နဥပါသ ကေန၊ထိုဥပါသကာကို၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍ စေအာဂတာ၊အကယ်၍လာကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣမတ္ထိ မရုက္ခာ ရေ၊ဤသဲ ခရိုးက ဣမာ ရဒ္ဓ၊အနာထ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဋိသရဏာ၊ လည်း လျှောင်းရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘသ္မ ဘာ၊ဝံ၊ပြာ၏ အဖြစ်သို့၊ဂန္ဓ ယျာထ၊ရောက်ကုန်ရာ၏၊ တံဝိပ္ပမာနေနာတိ၊ တံဝိပ္ပမာနေနဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိပ္ပ ကြေနေ၊ပစ်ချသဖြင့်၊ ဝမ္ဘေ ကြေနေ၊ရှုံ့ချသဖြင့်၊ ပိဋ္ဌ ကြေနေ၊ညှဉ်း ဆဲသဖြင့်၊သဟ ကြိ၊ လဟုံ ဟူသည်ကား၊သုကရီ၊ အသာလွယ်ကူ၊ပရေနာ တိ၊ပရေန၊ဟူသည်ကား၊ အဓိကံ၊အလွန်အကဲ၊ အညေနဝါ၊"တပါး၊သော နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊တသ္မာ၊ထို၊ကြောင့်၊သပ္ပုရိသေန၊သူတော် ကောင်းနှင့်၊သင်္ဂမော၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်၊ ဟ ဝေ၊စင်စစ်၊သုခေါ၊ချမ်း

သာ၏။ အကြင်သူ၊ အာဟားဆိုး၏၊ တိသစ္စာ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည် ခန္ဓာသောရေ။ သည်းခံခြင်းတည်း ဟူသော ဂုဏ်၌၊ နိဗ္ဗာန်တည်သည် ဖြစ်၍၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ ကိုယ်၌၊ တန်ခိုးသော စကား ကို၊ ဝဏ္ဏာဝိ။ ဆိုးသာ်လည်း၊ နပဋိပ္ဖရတိ၊ ပြန်လှန်၍မဝတ်ခတ်၊ ဟုတိ အယုံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ။

ဧကံ၊ ဤသို့။ သာ၀ကညေ၊ တော၊ သာမညေ အားဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်ကြားအာဝ်သော ဥပါသကာကို၊ သရဏတော၊ သရဏဂုဏ်အားဖြင့်ဥာဝတ္ထုကာမာ၊ သိလိုကုန်သော ဝါ၀ါ။ ဖိုးကုန်သည်တို့သည်၊ ။ သဗ္ဗေ၊ နတ်သား။ ယသ၊ အကြင်ဥပါသ ကာကို၊ အနုကမ္ပာယ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊ တို့၊ သင်သည်၊ ဒုဒ၊ ဤ အရပ်သို့၊ အာဂတော၊ လာရောက်သည်း အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော ဥပါသကော၊ ထိုဥပါ သကာသည်၊ နာမသော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကိုဏ်ကောနာမ၊ အာဘယ်အမည် ရှိသနည်း။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ကိုယ်ကမ္ပံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိကုန် သော အမှုတို့တွင် အာဘယ်မည်သော အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ တ သ ထိုဥပါသကာ အား၊ ကိန္နာမ ဟေယျံ၊ အာဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ တ သ၊ ထိုဥပါသကာ အား၊ ကိန္နာမ ဟေတ္ထံ။ အာဘယ်အနွယ် ရှိသနည်း၊ ဟယ ရှိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ဒဠ္ဌ ကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယဗ္ဗာ၊ နတ်သား၊ ယ သ၊ အကြင်ဥပါသ ကာကို၊ ဘုဝံ၊ သင်သည်၊ ပိဟေသိ၊ ချစ်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တ သ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ လာဘာ ဟိ လာဘာ ဧ ၀ ၊ ရတော်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ ဗုဒ္ဓ ဘိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကိ ံ နာမ သော တိ၊ ကိ ံ နာမ ဣ သာ ဟု သည် ကား၊ ယော ဇနိ ကုလ ဣတ္ထိ ကာ အကြင် သဗ္ဗ ဝါ သည်၊ နာမ ဟော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကောနာမ၊ အာဘယ်အမည်ရှိ သ နည်း ။ ကိ ဗ္ဗ ကရောတိ ကမ္ဗ ဣ ၊ ကိ ဗ္ဗ ကရောတိ ကမ္ဗံ ဟု သည် ကား ။ ကသိ ဝါ ကိ ဓာ ဒိ ယု။ လယ်သုတ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိကုန်သော အမှုတို့တွင်၊ ကိ ဒိ ဝ ံ၊ အာဘယ်သို့သ ဘော ရှိ သော ။ ကမ္ဗံ၊ အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ကိ ံ နာမ ဟေယျ ဣ ၊ ကိ ံ နာမ ဟေယျံ ဟု သည် ကား၊ မာတာ ပိတု ဟိ၊ အ ဝ ဓ ဣ ဘာ တို့ သည်၊ တ သ၊ ထိုဥပါသကာ အား၊ ကတံ ပ ဒ ၊ ပြုချည့်သော အမည်သည် ကား တိ သော ဟု သော တိ ဣ ဘာ ဒိ ယု။ တိ သ ဟု သ ဣ ဘ ရှိ သည် တို့ တွင်၊ ကိ ံ နာ မ ဟေယျံ၊ အာဘယ်အမည်ရှိ သ နည်း ။ ဘဂ္ဂ ဝေါ ဘာ ဒ္ဒါ ဒေ ၊ ဘ ဒ ယ ဘ ဘ ရ ဒ္ဒါ ဒ ဣ ဣ ဣ

တုဝံပိဟေသိ ဟူသည်ကား၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ ဝိယာယသိ၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား သည်၊ တံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ နာမဂေါတ္တော ဒိဝသေန၊ အမျိုးအမည် စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောကပုကော(လ) သုပေသလောသော တိ၊ ယောကပုကော(လ)သုပေသလောသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ဝါ၊ ကိစ္စ၊ အိုကုန်သည်ကို၊ ကောဋ္ဌပရိသုပဓိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းစသော အတတ်တို့ဖြင့် အသက်မွေးသော၊ သမ္ဗဝနာမ ဟူ၏။ သမ္ဗဝ ဟူသော အမည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ကပုကော။ ဆဋ္ဌာသည်ဖြစ်သော၊ ယောဥပါသကော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဓာနာထ၊ သိကုန်လော၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ပေသိယော၊ စေခိုင်းသောသူတည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ မာဝ ခေါ်ကြကုန်။ မနှိပ်စက်လင့်ကုန်။ သော၊ ထိုဥပါသကာ သည်၊ သုပေသလော၊ သိသကိုချစ်မြတ်နိုး၏၊ ။

တတ္ထ။ ဆိုဂါထာ၌၊ ကပုကောတိ၊ ကပုကောဟူသည်ကား၊ နှာပိတော၊ ဆဋ္ဌာသည်ဖြစ်သော၊ သမ္ဗဝနာမဂေယျောတိ။ သမ္ဗဝနာမဂေယျောဟူသည်ကား။ သမ္ဗဝေါတိ၊ သမ္ဗဝဟူ၍။ ဝေါနာမော၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသော၊ ကောဋ္ဌပရိသုပဓိရိတိ၊ ကောဋ္ဌပရိသုပဓိရိဟူသည်ကား၊ ကောဋ္ဌ ဟု၊ ပြီးစေတတ်သော အတတ်ကို လည်းကောင်း၊ ပရိသု၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း အတတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဇီဝနကော၊ အသက်မွေးသောသူတည်း။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကောဋ္ဌနာမ၊ ကောဋ္ဌမည်သည်ကား။ အာဒ္ဓကာဒိသဏ္ဌာပနတ္ထံ၊ ရှည်သောဆံပင်စသည်တို့ကို ကောင်းစွာထားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကေသာဒီနံ။ ဆံပင်စသည်တို့ကို၊ ဥလ္လိခန၊ သာဓန၊ ရိတ်ခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော ဆဋ္ဌာသည်တို့၏ အတတ်ကို၊ ပေသိယောတိ၊ ပေသိယော ဟူသည်ကား၊ ပေသကာ ရကော၊ စေခိုင်းအပ်သောအမှုကို ပြုလုပ်တတ်သော။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သော သူတည်း၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ ဝါ ကိစ္စ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ သဗ္ဗာနိတ္ထာ၊ သိကြကုန်၍၊ ။ ဓာနာမ(လ)ဥဒ္ဓာရေန္တိ၊ ဓာနာမ(သ)ဥဒ္ဓာရံ ဟူ၍။ အာဟ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ။ ယဂ္ဂ၊ နတ်သား။ ယံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဝေသိ၊ ဆိုအ၏၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့

သည်းသရုပ်တော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဇာနာမသေးသိပါကုန်၏။ဂုဏ်တော ပန်။ဂုဏ်အားဖြင့်ကား။ ဗေဒေသောတိ၊ ဤသို့သောဘာဝရှိ၏ဟူ၍၊ နခေါဇာနာ မသေးမသိပါကုန်သေး၊ယက္ခ၊နတ်သား၊ တုယ်ံ၊သင်၏၊ ဥဒ္ဒါရီ၊ကောင်း မြတ်သော၊ဝစနံ၊စကား၊တို့၊ သုတ္တာန၊ ကြားကုန်၍၊ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည်လည်း၊နံ၊ထို့ဥပါသကာကို၊ ပူဇယိသာမ၊ပူဇော်ကုန်အံ့၊ ၊တဉ္စ၊ ထိုဂါထာ၌၊ဇာနာမာတိ၊ဇာနာမဟူသည်ကား၊ ယံ၊အကြင်ဥပါသကာကို၊ တွံ၊သင်သည်၊ဝေဒေသိ၊ဆိုရ၏၊တံ၊ထိုဥပါသကာကို၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည် သရုပ်တော၊သရုပ်အားဖြင့်၊ဇာနာမ၊သိပေါကုန်ကြ၊ဗေဒေသောတံ၊ဗေဒေသော ဟူသည်ကား၊ ဂုဏ်တောပန်။ ကုဏ်အားဖြင့်ကား။ ယထာ၊ အကြင်သို့ သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊တယာ၊ အရှင်နတ်သားသည် ကိုယ်တိုင်၊ကြား အပ်၏၊ဝေါတယာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ဗေဒေသောတံ၊ဤသို့သောဘာဝရှိ၏ဟူ၍ တံ၊ထိုဥပါသကာကို၊နခေါနဇာနာ၊မသိပါကုန်၊တံ၊ထိုသို့မသိခြင်းသည်၊ ယထာ၊ အာဘယိကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊အာဝိဗ္ဘသုနောယထာ၊ မသိမလိမ္မာ သောသူရိက်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ဖေလို တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား၊သည်၊ တော၊ထိုကုန်သည် တို့ကို၊အတ္တနော၊ဒိဒ်၏၊ဝိမာန်၊ဗိမာန်သို့၊အာရောဟေဘွား၊တင်၍၊ ဘာနုဿ သနဏ္ဌံ၊ ဆုံးမခြင်း၌၊ ယေကေစိ(လ)ကဒရိယာတိ၊ ယေကေစိ(လ) ဂဒရိ ယာဟူသော၊ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏။ ၊ဝါလိဇာ၊ဒေါကုန်သည် တို့၊ဣမမတ္ထိံ သန္တေ၊ ဤလှည်းသမား အပေါင်း၌၊ ဒဟရေ၊ပျိုငယ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တာ၊ ကြီးငယ်ကုန်သောသူတို့သည် လည်း ကောင်း၊ အထဝါ၊ထို၌တပါး၊မရှိမှာ၊အလတ်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ယေကေစိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊တေမနုဿာ၊ထိုလူတို့ သည်၊ဝိမာနံ၊ဝါ၏ဗိမာန်သို့၊ အာလမ္ဗန္တု၊အာရောဟန္တု၊ တက်ကုန်လော၊ ဂဒရိယာ၊ဝန်တို့ဆို၊ဝိတ် မန္ဒေ၊ရစိတ်ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ ဖလံ၊အကျိုးကို၊ ပဿန္တု၊ ရှုလတ္တံ့ကုန်။ ၊တဉ္စ၊ထိုဂါ ထာ၌၊ မဟန္တာတိ၊ မဟန္တာဟူသည်ကား၊ ဝုဏ္ဏ၊ကြီးကုန်သော၊ အာ လမ္ဗန္တု၊တိ၊ အာလမ္ဗန္တု၊ဟူသည်ကား၊ အာရောဟန္တု၊တက်ကုန်လော၊ ဂဒရိယာတိ၊ ဂဒရိယာ ဟူသည်ကား၊ မန္ဒရိနော၊ မန္ဒေ၌ စိတ်ရှိကုန် သော၊အဓိနသိလာ၊အလွန်ဒါနကိုပေး၍လေ့မရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ။

ဣဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊ ပရိယောသာနေ၊အာဆုံး၌၊ ဆဂါထာ၊ ဗြောက်ပါ ထာတို့ကို၊ ဝမ္မသက် ၊ဟာကေတိ။ သုတ်အာတိဝမ္မာဝိနည်းကိုဒုတိယသက် ၊ ယနာတင် ရဟန္တာ အာရှင်ဗြတ်တို့သည်၊ ဝတ္ထာ၊ ဝိန်ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ၊ တဗ္ဗ။တိုအရပ်၌၊ သင်္ဃေ၊အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သေး၊ တေ၊ထိုကုန် သည်ဘို့သည်၊ အဟံဝုရေတိ၊ငါရှေးဦးစွာငါရှေ့ဦ စွာဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ဆိုမ်ား၊ တဗ္ဗ။ထိုအရပ်၌၊တံကပ္ပကံ၊ထိုဆတ္တာသည် ဥပါသကာကို၊ပုံ,ကို့တွာ။ ရှေသွားပြု၍။ သင်္ဃေ၊အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တေ၊ထိုကုန်သည် တို့သည်၊ ဝါသဝသ၊ သိက္ခြား၊မင်း၏၊ မသက္ကသာရုံဝိယ၊ ဗိမာန်ကဲ့သို့ ဝိမာန်၊ သေရိသက နတ်သား၏ဗိမာန်ကို၊ အာလမ္ဗိ ်သ အာရောဟ် ်သ၊ တက်ကုန်၏။ ၊တဗ္ဗ၊ ထိုအရပ်၌၊ သင်္ဃေ၊အလုံးရုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန် သော၊တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊အဟံဝုရေတိ၊ ငါရှေးဦးစွာငါရှေးဦးစွာ ဟူ၍၊ ဥပါသကတို့၊ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဝေဒယိ ်သ၊ကြားကုန်၏။ ပါဏာတိပါတာ။ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ဝိရတာ၊ကြဉ်ရှောင်ကုန် သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ လောကေ၊လူ၌၊ အဒိန္နံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာ ကို၊ပရိဝဇ္ဇယိ ်သ၊ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ကုန်၏။ အာမဇ္ဇပ၊သေအရက်ကို မသောက်စားကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ရေသာစားမှန်သောစကား ကိုလည်း၊ နောဘဏိ ်သ၊ မဆိုကုန်၊ သကေနဒါရေန၊ ကိုယ်မယား၌ ဝတ္ထုမ္ဘာစ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်လည်း၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊တဗ္ဗ၊ထို ဗိမာန်၌၊သင်္ဃေ၊ အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ သည်၊အဟံဝုရေတိ၊ ငါရှေးဦးစွာငါရှေးဦးစွာဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ဆိုကုန်၍၊ဥပါ သကတို့၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ် ကို၊ ပဋိဝေဒယိတ္ထာ၊ကြားကုန်၍၊ယကွေန၊ သေရိသကနတ်သား၊သည်၊ အနုမဇေတာအနုမောဒိတောဝေမ်းမြောက်အပ် သော၊ သဏ္ဌာ၊ကုန်သည်အား၊ပါင်းသည်၊ ယကျွိဒ္ဓိယာ၊သေရိသကနတ် သား၏တန်ခိုးဖြင့်၊ပုနပ္ပုနံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊အနုမောဒမာနော၊ဝမ်းမြောက် လျက်၊ပဏ္ဍာမိ၊သွား၊လေ၏။ ဝနတ္ထိကာ၊အမြတ်ဥစ္စာကို အလိုရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဒယ်၊အမြတ်ဥစ္စာကို၊ ပတ္ထယာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်။ တေ၊ထိုကုန် သည်တို့သည်၊သိန္ဓုသောဝိဇ္ဇာမိ ်၊သိန္ဓုအာရပ်၊သောဝိရအရပ်သို့၊ဝတ်ကွ န်၊ရောက်ကုန်၍၊ယတ္ထာပယောဂါ၊အစ္ဆာသယအား၊လျော်စွာလုံ့လရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ပရိဝုဏ္ဏလာဘာ၊ ပြည့်စုံသောလာဘ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊အကွ တံအနုပဒ္ဒုတ်၊ ဘေးနှိပ်တို့သည် မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပါဠုလိ ဝုတ္တံ၊ ပါဠုလိပုတ်ပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမိ ်သ၊ ပြန်သွား လေကုန်၏။ သေ၊ထို

ဝန္ကြား ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သော၊ တော၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊သံဃာ၊ ပိဏ္ဍာပါတ်သွား၊ဝတ်ရောနှင့်၊ရောက်ကုန်၍၊ပုဏ္ဏားဟု၊သားသမီးတို့နှင့်ရင်း၊ဒါရေတို မယားတို့နှင့်လည်း၊ကောင်း၊ သမဏီဘုတာ၊တကွဖြစ်ကုန်လျက်၊ အာနန္ဒာ။ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဝိတ္ထာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ပတိတာ၊ ရွှင်လန်းကုန်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ဥန္ဒေသ၏၊ကောင်းမြတ်သော၊သေရိသမဟာ၊သေရိသကနတ်သား အားပူဇော်ခြင်းကို၊ အကဲသုတ်ပြုကုန်၏။ သေရိသက်၊သေရိသကအမည်ရှိ သော၊ ပါသာဒကူဋာဂါရေ၊ကြီးတို့ဌာနာဒိသဖွယ်။ ပြာသာဒ်စုလစ်ပွန်ချွန်ညဉ့် နေရာအားစရှိသည့်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ပရိဝေဏ၊ တံခါ၊ရုတ်နှင့်ယှဉ်သော နေရာကိုလည်း၊ တော၊ထိုကုန်သည်တို့သည်။ မာပယိ ၁သု၊ ဘန်ဆင်းကုန် ၏။ ။သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ သေဝနာ၊ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ တောဒိသာ၊ဤသို့သဘောရှိသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဓမ္မဂုဏာနံ၊တရား၏ ကျေးဇူး၊တို့ကို၊ သေဝနာ၊ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ မဟာဇိကာ၊များဖြတ်သောအ ကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကေသေ၊တယောက်သော၊ ဥပါသကသေ၊ ဥပါသကာ၏။ အညွှာယ၊အကျိုးငှါ။ ကတာနုဂ္ဂဟေန။ပြုအပ်ပြီးသောခြိုး ရှောက်ခြင်းဖြင့်။ သဇ္ဇေဝ၊အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တ ဝါတို့သည်။ သုခိနော၊ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ဖြစ် ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဟံဝုရေတိ၊ အဟံဝုရေဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ဝုရိမံ၊ရှေးဦးစွာ၊အဟံဝုရိမံ၊ငါ၏ရှေးဦးစွာ၊ အဟံဝုရိမံ၊ငါ၏ရှေးဦးစွာ၊ ဇာတိ၊ဤသို့။ အဟာမဟံကာရာ၊ ငါ၏ရှေးဦးစွာငါ၏ရှေးဦးစွာဟု ပြုကုန်လျက်၊ ဇာ တိအာယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ တေတတ္ထသဇ္ဇေဝါတိ၊ တေတတ္ထသဇ္ဇေဝဟူ၍၊ဝတ္ထု၊ဆိုပြီး၊လျက်၊ဝုနှ၊တဘဏ်၊သဇ္ဇေဝတေတိ၊ သဇ္ဇေဝတေဟူ၍။ ဝစနံ၊ဆိုပြန်ခြင်းသည်ကား၊ ယထာ၊အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်။ သဇ္ဇေဝ၊ အလုံးရုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။တော၊ထို ကုန်သည် ဟို့သည်၊ ဝိမာနသ၊ ဗိမာန်ကို၊ အာရုဟနေ၊ တက်ခြင်း၌၊ ဥဿုက္ကာ၊ဟောတာ၊ ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ဖြစ် ကုန်၏။ တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်။ သဇ္ဇေဝ၊အလုံးရုံသာ လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တော၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုသေရှိ သက နတ်သား၏ဗိမာန်သို့၊ အာရုဟနေ၊တက်ရခြင်း၌။ ကသိတ၊တရုံ တယောက်သော သူအား၊ အန္ဓာရာယော၊ အန္ဓာရာယိသည်း၊ နအဟော

သိ၊မဖြစ်၊ ဣတိဣမသာအတ္ထသ။ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒသနတ္ထံ၊ပြခြင်း အာကျိုးငှါ။ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မသက္ကသာရံ ဝိယဝါသဝသာတိ ဟူ၊ မသက္ကသာရံဝိယဝါသဝသဟူသော။ဤပါဠိ၌၊တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကို၊ မသက္ကသာရေန်စ၊ မသက္ကသာရံ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဝါ၊တနည်းကား၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ဒေဝဘဝနံ၊ နတ်ပြည်ကို၊မသက္ကသာရေန်။ မသက္ကသာရံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣဒပနေ၊ ဤဝါထာ၌ကား၊ သက္ကာဘဝနံ၊ သိကြားမင်း၏ ဘုံဗိမာန်ကို၊ ဝေဗိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏၊ တောနှုတ်ထိုကြောင့်၊ မသက္ကသာရံဝိယဝါသဝသာတိ၊မသက္ကသာရံ ဝိယဝါသဝသဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုပြီ။ ၊အထ၊ ထိုအခါ၌၊တေဝါ ဏိဝ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဝိမာနံ၊ဗိမာန်ကို၊ ပသိတ္မာ။ မြင်ကုန်၍၊ ပသန္နစိတ္တာ။ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တဿဒေဝဂုတ္တသ၊ ထိုသေရိသက နတ်သား၏၊ ဩဝါဒေ၊အာဏိုးအမှာ၌ ဌတ္မာ၊တည်ကုန်၍၊သရဏေသုစ၊သရဏဂုံတို့၌လည်းကောင်း၊သီလေသုစ၊သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ကာ၍၊ တဿ၊ထိုသေရိသကနတ်သား၏၊ အာနုဘာဝေန၊အာနုဘော်ကြောင့်၊သောဏ္ဍိနာ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဣဒ္ဓိတံ၊အလိုရှိအပ်သော၊ဒေသံ၊အရပ်ဆို၊အဂမံသု၊သွားကြလေကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊တေတတ္ထသဗ္ဗေဝါတိအာဒိ၊တေတတ္ထသဗ္ဗေဝဤသို့အစရှိသည်ကို၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်ပြီ။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အနုမတောဝ၊ဝမ်းမြောက်ဆင်းသော၊ သဏ္ဌော၊ကုန်သည်အပေါင်းသည်၊ယက္ခိဒ္ဓိယာ၊ သေရိသကနတ်သား၏တန်ခိုးဖြင့်၊ဝုန်ပျုန်း၊အာဝန်တလဲလဲ၊အနုမောဒမာနော၊ဝမ်းမြောက်လျက်၊ပဏ္ဍာဝိ၊သွားလေကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ကေန၊အဘယ်သူသည်၊ အနုမတောပန၊ဝမ်းမြောက်အပ်ရသနည်း။ ဣတိဝုစ္စတေ၊ ဤသို့သော အမေးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယက္ခေန၊ သေရိသကနတ်သားသည်၊ အနုမတော၊ ဝမ်းမြောက်အပ်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ ပါဠိတော၊ထင်ရှား၏။ ၊ ယထာပယောဂါဒိ၊ယထာပယောဂါဟူသည်ကား။ ယထာအဏ္ဏာသယံ၊ အလိုအဏ္ဏာသယ အာ.လျော်စွာ၊ ဂတပယောဂါ၊ ပြုအပ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝုဏ္ဏာလာဘာ၊ ပြည့်စုံသောလာဘ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်သည်၊သမိဒ္ဓလာဘာ၊ပြည့်စုံသောလာဘ်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အက္ခတန္တိ၊အက္ခတံဟူသည်ကား။ အနုပဒ္ဒုတံ၊ဘေးရန်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဠိလိဝုတ္တံ၊ပါဠိလိဝုတ်ပြည့်သို့၊ ဝါ၊တ

နည်းကား၊အကျွတ်နှင့်၊အကျွတ်တံဟူသည်ကား၊ အနာဗာဓ၊အနာမရှိသည်ဖြစ်၍၊အန္တရာယေန၊အန္တရာယ်သည်းအာနုဋ္ဌိ၊နှိပ်စက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အလ္လော၊အနုက်တည်း၊ သံဃာရန်နှင့်၊ သံဃာရုံဟူသည်ကား၊သက်ဝေဟံ၊ဖိဖိခိုခိုသို့၊သောတ္ထိဝန္ဓောတိ၊သောတ္ထိဝန္ဓော ဟူသည်ကား၊သောတ္ထိဘာဝေန၊ချမ်းသာခြင်းရှိသောအဖြစ်နှင့်၊ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော၊ခေမိနော၊ဘေးမရှိကုန်သော၊ ဘေးထိုက်ကုန်သည်တို့သည်၊ အာနုဋ္ဌိတိအာဒီဟိ၊အာနုဋ္ဌိဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတူဟိပိ၊လေးပါး၊အပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ပဒေဟိ၊ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သောမနဿိတာဘာဝမေ ဝ။ဝမ်းမြောက်သောအဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊ သေရိသကံ-တေ ပရိဝေဏံမာပယိ သူတို့၊ သောရိသကံ-တေပရိဝေဏံမာပယိ သုဟူသည် ကား၊ကတညုတာယ၊သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုသိတတ်သောအဖြစ်၌ဌိတ္တာ၊ တည်ကုန်၍၊ပဒ္ဓိသဝမောစနဏ္ဍ။ ဝန်ခံအပ်သောစကားမလွတ်စေခြင်း အကျိုးငါလည်း၊ဒေဝပုတ္တသား၊နတ်သား၏၊နာမေန။ အမည်အား၊ဖြင့်၊သေ ရိသကံနာမ၊သေရိသကအမည်ရှိသော၊ပရိဏ္ဍေဒဝသေန၊ပိုင်းခြားခြင်း၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဝေဏိယ၊တောပေကျွဲတစ္ဆ၊တာ၊ရှုအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပါသာဒကုဒ္ဓ၊ဂါ၊ရှုကြွေ့ခြွေ့ခြာနာဒီသမ္ပန္နံ၊ ပြာသာဒ၊ရုလင်ပွန်ချွန်ညဉ့်နေရာအ စရှိသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ပါကာ၊ပရိကျွတ်ကြီး၊တံတိုင်းဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဒ္ဒါ၊ရကောဋ္ဌကယုတ္တံ၊တံခါး၊ရေတံနှင့်ယှဉ်သော၊ ပရိဝေဏံ၊ပရိဝုဏ်ကို၊အော ဝါသံ၊နတ်သား၏နေရာကို၊အာကံသု၊ပြုကုန်ပြီ၊ ၊ဘောဒိသာတိ၊ ဘော ဒိသာဟူသည်ကား၊ ဒေဒိသိ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝေါ၊ဤသို့၊ အနဏ္ဍပဒ္ဓိ ဗာဟိတာစ၊အကျိုးမဲ့ကိုတား၊ဖြစ်ခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊အဏ္ဍသာဓိ ကာစ၊ အကျိုးစီးပွါးကိုပြီး၊စတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာဏ္ဍိကာမဟာပယောဇနာ၊ များဖြောက်သောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံ သာ၊များသောဆာနိသင်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မွေဂုဏာနန္တိ၊မွေဂုဏာ နံဟူသည်ကား၊ အဝိပရိတဂုဏာနံ၊ မဖေါက်မပြန်သော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဘို့ကို၊သေဝနာ၊မှီဝဲရခြင်းသည်၊ဧကသ၊တယောက်သော၊ သတ္တသ၊သတ္တဝါ၏၊ဟိတတ္ထံ၊အကျိုးစီးပွါး၊အလို့ငှါ၊သဗ္ဗေဝ သတ္တာ၊တို့၊ သဗ္ဗေဝ သတ္တာဟူသည်ကား၊သတ္တပရိယာပန္နာ၊ လှည်းဦးအကျုံးဝင်ကုန် သော၊သဗ္ဗေဝေ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တေ သတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊သုခိနောသုခပတ္တာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ခေမပတ္တာ၊ ဘေးမရှိခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊သမ္ဗုဝေါပန

ဥပါသကော၊သမ္ဘဝသိကင်းသည်သည်ကား။ ပါယာသိသား၊ပါယာသိအ
မည်ရှိသော၊ဒေဝပုတ္တသော၊နတ်သား၏လည်းကောင်း၊တောသံဝါဏိဇာ
နဟု၊ ထိုကုန်သည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝစနပဋိဝစနဝသေန၊ အတုန့်အ
လှည့်ပြောဆိုကြသောစကား၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော၊ဂါထာ
ဗန္ဓ၊ဂါထာဗန္ဓကို၊ သုတနိယာမေနေဝ၊ကြားသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥဂ္ဂ
ဟေတွာ၊မှတ်သား၍၊ထေရာနုံ၊မထေရ်တို့အား၊အာရောစေသိ၊ကြားလျှောက်
၏၊ပါယာသိဒေဝပုတ္တော။ ပါယာသိနတ်သား၊သည်၊ အာယသ္မတောဝ၊ရှည်
သောသက်တော်ရှိသော၊သမ္ဘဝတ္တေရုဿ၊သမ္ဘဝမထေရ်အား။ကထေသိ၊
လျှောက်ထား၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ အပရေ၊တပါး၊သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ ယသတ္ထေရပမုခါ၊ယသထေရ်အမှူးရှိ
ကုန်သော၊မဟာထေရာ၊ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဒုတိယသင်္ဂီတိယံ
ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌။သင်္ဂီဟံ၊သင်္ဂါယနာသို့။ အာရောဝေ
သုံ၊တင်ကုန်ပြီ၊သမ္ဘဝေါပန ဥပါသကော၊ သမ္ဘဝဥပါသကာသည်က...။
မာတာပိတူနံ၊အမိအဘာတို့၏၊အစွမ်းယောနု၊လွန်သဖြင့်၊ ပဇ္ဇဒိတွာ၊ရောနှံ၊ပြု
၍၊အရဟာ၊ဟုတ်အရုဟတ္တဖိုလ်၌။ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်လေ၏။ ၊သေရိသက
ဝိမာနဝတ္ထုနှာ၊သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု၏အာဘွန်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၏ခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၁-သုနိက္ခိတ္တဝိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္ဆမ်ဒ်မဏိထူဏံဝိမာနန္တိ ဣဒံ၊ဥစ္ဆမ်ဒ်မဏိထူဏံဝိမာနံဟူသော
ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ သုနိက္ခိတ္တဝိမာနံ၊ သုနိက္ခိတ္တဝိမာန ဝတ္ထု၊တည်း၊
တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘယ်နည်း။ ။
ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်ဆိုအနီး၊ဖြစ်သော၊
ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ။နေတော်မူ၏၊ တေနသမ
ယေန၊ကိုအခါ၌၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
မထေရ်သည်၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ဒေဝစာရိကံ၊နတ်ပြည်ဒေသစာရီကို၊စရန်ကြောင့်၊ကြွသွားသည်
ရှိသော်၊တာဝတိံသဘဝနံ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဥပဂတော၊ရောက်
တော်မူ၏၊ တတ္ထိဋ္ဌဝေါ၊ထိုခဏတာ၌လည်း။ အညတရော၊တယောက်သော၊
ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝိမာနဋ္ဌာ၊ရေ၊ဗိမာန်တံခါး၌၊

ဋ္ဌေဘော၊ရေပ်လျက်၊အာယသ္မန္တံမဟာမောဂ္ဂလာနံ။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မသေရကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍။သဠာဘဂါရဝဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ရှိသောခြင်းမြတ်နိုး.ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသက်ဝိဟာ၊အနိုးသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ပမ္ဗပတိန္ဒိုးတနေ၊ငါးပါ.သောတည်ခြင်းဖြင့်၊ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍။ အဠလိ'၊လက် အုပ်ကို၊ပဋ္ဌယ၊ပြီးမြောက်၍၊အဠာသိ၊ရပ်၏။ ကိရ၊အဆင့်ကြားဘူးသည် ကိုဆိုဦးအုံ၊သော၊ထိုနတ်သား၊သည်၊ အတိတော၊လွန်လေပြီ၊သောအခါ၌၊ ကသပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ။ ကသပ ရှင်တော်ဘုရား၊သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူ၊သည်ရှိသော်။ တာသာ။ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊သရီရ ဓာတုယော၊သရီရဓာတ်တော်တို့ကို။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ထည့်၍။ ယောဇနိကော၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကထူပေစ၊ ရွှေစေတီကိုလည်း၊ ဟာတော၊ပြုလုပ်တည်သား၊အပ်သည်ရှိသော်၊စတာ၊သောပရိသာ၊လေးပါး ပေါ်သောပရိသတ်တို့သည်၊ ကာလေ၊ကာလေ၊အခါအခါ၌၊ ဥပသက်ဝိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဂန္ဓပုပ္ဖရူမာဒိဟိ၊နံ့သာပန်း အခိုးအကဲအစရှိသည်တို့ ဖြင့်၊စေတိ၊ယ၊ စေတိတော်၌၊ ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်း၊ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစေတိတော်၌၊ အညတရော၊တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အညော သု၊တပါး၊ကုန်သော သူတို့သည်။ ပုပ္ဖပူဇံ၊ပန်း၊ပူ ဇော်ခြင်း၊ကို၊ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ဂဏတော သု၊သွား၊ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေဟိ၊ထို တပါး၊သော သူတို့သည်။ ပူဇိတဗ္ဗာ၊နေ။ ပူဇော်ရာ၊အ၊ခဲ့၌။ ဒုန္ဒိက္ခိတ္တာ၊နိ၊ မကောင်းသဖြင့်ထား၊အပ်ကုန်သော၊ပုပ္ပာ၊နိ၊ပန်း၊တို့ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊တဏ္ဍေ ဝ၊ထိုအခဲ့ပင်လျှင်၊တာ၊နိ။ထိုပန်း၊တို့ကို၊သမ္ဘဒေ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဌပေန္တော၊ထား၊လျက်၊သန္ဓိဝေသဝေသေ၊ရုဝေးညီညွတ်သည်၏အစွမ်း အား၊ဖြင့်၊ဒဿနိယံ၊ ရှုဘွယ်ရှိသော။ ပါသာဒိကံ၊ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝိဘတ္တိဝိသေသယုတ္တံ၊ ဝေဘန်ခြင်း၊အထူး၊နှင့် ယှဉ်သော၊ ပုပ္ပပူဇံ၊ပန်း၊ပူ ဇော်ခြင်း၊ကို၊ အကာသိ။ပြု၏။ ကတ္ဝာ၊စပန်။ပြုပြီး၍ကား။ ဘော်အာ၊ဖွယ်ကံ၊ ထိုအာ၊ရုံ၊ကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ယူ၊လျက်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ် တော်တို့ကို။ အနုသရိတ္ဝာ၊အ၊ဘာန်ဘလဲလဲ၊အောက်မေ့၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။တံပုညံ၊ထိုကောင်းမှုကို။ဟဒယေ၊နှလုံး ၌၊ဌပေသိ၊ထား၏။ ။

သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊ အပရဘာဂေ၊နောက်အတို၌၊ကာလံ၊သော ခြင်း၊ကို။ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ တာ၊သော၊ဂဟမ္ဘသ၊ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊အာနု ဘာ၊ဝေန။ အာနုဘော်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ တာ၊ဝတိံ သဘာ၊ဝေန၊တာ၊ဝတိံ

သာနတ်ပြည်၌၊ ဒွါဒသယောဇနိကေ၊ တဆဲ့နှစ်လျှစနှာ အတိုင်းအရှည်ရှိ သော၊ ကနကဝိမာနော၎ရှေဖိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏။ အသ၊ထိုနတ်သား အား၊မဟာနုဘာဝ၊ဝါစ၊ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်လည်း၊ကောင်း၊မဟာ ပရိဝါရော၊များသော အခြံအရံရှိသည်လည်း၊ကောင်း၊ အဟောသိ၊ဖြစ် ပြီ၊တံ်ကာရဏံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ တတ္ထ ခဏောအညတ ရောဒေဝပုတ္တော၊(ပ)၊အဗ္ဗာသိတိ။ တတ္ထ ခဏောအညတရော ဒေဝပုတ္တော ၊(ပ)၊အဗ္ဗာသိဟူ၍၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်ပြီ။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ နံ၊ထိုနတ်သား၏ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ယထာလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိကိတ္တနမုခေန၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာကိုကြား၊ခြင်းကိုအဦးပြုသဖြင့်။ ကတသုစရိတကမ္မံ၊ပြုခဲ့ဘူး သော သုစရိုက်ကုသိုလ်၊ကံကို၊ ဣမဟာဝိဝါဟာဟိ၊ ဤဝါဆာတို့ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေး တော်မူ၏၊ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ် သား၊မကိုထူတံ်၊ပတ္တမြား၊သည်တိုင်ဖြင့်ပြီးသော၊တော၊သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်သည်၊ဥစ္စံ၊မြင့်၏၊တာသ၊ထိုဗိမာန်၏၊ပမာဏံ၊အတိုင်း အရှည်သည်၊ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဒွါဒသယောဇနာနိ၊ တဆဲ့ နှစ်ယူဇနာတို့သည်၊ဟောကြောင်း၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဝေဠုရိယထမ္ဘ၊ကျောက်မျက် ရွှဲသည်တိုင်ရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇော၊ဂ၊ပြန့်ပြောကုန်သော၊ သတ္တသတာ၊ခုနှစ် ရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကူဋာဂါရာ၊ရုလစ်မွန်ချွန်တို့သည်၊သန်း ရှိကုန်၏။ တာသံ တာသံ ဘုဇ္ဇိယံ၊ ထိုထိုသို့သော မြေအရပ်၌၊ရုစိရဂ္ဂတာ၊ နှစ်သက်ဘွယ် သောအခင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ၊တင့်တယ်ကောင်း မြတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။တတ္ထ၊ထိုဗိမာန်၌၊တွံ၊သင်သည်၊အဆွယိ၊နေ ၏၊ဂန္ဓပါနံ၊အနံ့ရှိသောအမျှော်ကို၊ ဝိဝသိစ၊သောက်လည်း၊သော်၏၊သုဒ္ဓ ဘောဇနံ၊စင်ကြယ်သော၊ဘာဇဉ်ကို၊ခါဒတိစ၊သုံး၊လည်း၊သုံး၊စား၏၊ဝ၏။ ချိသာသောအသံရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊နတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဏာစ၊စောင်း တို့သည်လည်း၊ ပဝဒန္တိ၊မြည်ကုန်၏၊ဣဒေ၊ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗာ၊နတ်ဖြစ် ဖြစ်ကုန်သော၊ရုသာ၊နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ပဠ္ဠ၊ငါးပါး၊ကုန်သော၊ကာမ ဂုဏာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏသန္ဓာ၊ရွှေတန်ဆာ တို့ဖြင့် ဖုံ၊လွှမ်း၊အပ်ကုန်သော ၊နာရီယောစ၊ နတ်သမီး တို့သည်လည်း၊ နစ္စန္တိ၊ ကခြေ၊ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိ သော၊ဝေဒ၊နတ်သား၊ ကေန၊အဘာယတ်ကြောင့်၊တော၊သင်အား၊တောဒိ သော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အသင်းသည်၊ ဇာတော၊

ဖြစ်သနည်း၊ ကေနုအာဘယ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်အား၊ ဆုတ၊ ဤနတ်ဖြည့်၌၊ လဒ္ဓ မာနံ၊ ရေအာပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိုက်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဆုရတိ၊ ဖြည့်စုံသနည်း၊ ကေနု၊ အာဘယ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်အား၊ မနုသောဝိယ၊ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ယေ ကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သောဝဏ္ဏ၊ အသံ၊ အဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ၊မဟာနုဘာဝ၊ ကြီး၊သောတန်ခိုး၊ အာနုဘော၊ ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ တံ၊သင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ မနုဿဘူတော၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊သင်သည်၊ ကိံ ပုညံ၊ အာဘယ်ကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး သနည်း၊ ကေနု၊ အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝဓလိတာ နုဘာဝေါ၊ ဤဝိမာန်ထွန်းကားပသော တန်ခိုးရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေနု၊ အာဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊ ၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ တော၊ မေး၊ အပ်သော၊ သောပိ ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သား၊ သည်လည်း၊ ဥဠာရံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဝိမာ၊ ဝိမာန်ကို၊ ဒိသွာ၊ ပြ၊ အပ်သောကံ၊ ကို၊ ဆုတ၊ ဟောပြီ၊ ဤ၊ ဂါထာ၊ တို့ဖြင့်၊ ဟဒယေ၊ ဖြောင့်၏၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ဟဒယ ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝိဘာ၊ ခွဲ၊ ဝေ၊ ခြားကုန်သော်၊ ဝေ ဂါ ဟိ ဝ ဟ ဟ ဟ

တို့နှင့်၊သမဓိဘုံတောစ။ ပြည့်စုံသည်လည်း၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ၊မဟာနုဘာ
ဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ သိက္ခာ၊ရှင်ရေဟန်း၊ တေန၊ ထို
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊တပည့်တော်အား၊ ဒေဝေါဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ ဝဏ္ဏာ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ထိုသို့
သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊တပည့်တော်အား၊ ဇာ၊ဤတာ
ဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ လ ဇ္ဇမာန်၊ ရေအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိုက်
ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး.သည်။ ဇာ၏တိ၊ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ထိုကံကြောင့်၊ မေ
တပည့်တော်အား၊ မနုဿောဝိယ၊စိတ်သည်ချစ်နှစ်သက်အင်းကုန်သော၊
ယေကေစိ၊ အလုံးရုံကုန်ကုန်သော၊ ဘောဂါစ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်
လည်း၊ ဥပဋ္ဌဟိံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနု
ဘော်ရှိသော၊ သိက္ခာ၊ရှင်ရေဟန်း၊ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား။ အကျွာမိ၊ဖြေ
ကြား၏၊မနုဿာဘူတောဝ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊တပည့်တော်
သည်၊ ယံပုညံ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံကို။ အကာသိ ၊ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊ထို
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဇေဝ်ဧလိတာနုဘာဝေါ
ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော အာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊တပည့်တော်၏၊ဝဏ္ဏောစ၊အရောင်အဆင်းသည်
လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရေဝ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊
ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ဝိသေသရှိသည်၊ ဖြေကြား၏၊ ၊
တဇ္ဇ၊ထို ဂါထာ၌၊ ဒုန္ဒိကွဲတ္ကံမာလဿ နှိ၊ဒုန္ဒိကွဲတ္ကံမာလဿဟု သည်ကား၊စေတိ
ယေ၊စေတိတော်၌၊ ပူဇာဟေတွေဟာနေ၊ပူဇော်ခြင်းကို ပြုရာအရပ်၌၊နိဝုန်ဒ
ဝုဠ္ဍပနာဒိနာ၊ အခြားမလတ် တစပ်ဘည်းထားခြင်းအစရှိသော၊ ရစနာဝိ
သေသေန၊စိရင်ခြင်းအတူးဖြင့်၊ အဋ္ဌပေတွာ၊မထားမူ၍။ ယထာ၊အကြင်
အခြင်းအရာဖြင့်၊နိက္ခိတ္တာတာယ၊ ထား၊အပ်သည်ရှိသော်၊ သုဋ္ဌု၊ကောင်း
စွာ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထား၊အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝါ၊တနဝါ။ လေသည်
မူလည်း၊ ပဒ္ဒိသံဟရိတ္တာ၊ ရုရုံ၊၍၊ ဒုန္ဒိကွဲတ္ကံ။မကောင်းသဖြင့် ထား၊အပ်
သော။ ဝုပ္ပံ၊ပန်း၊ကို၊ သုနိက္ခိပိတ္တာတိ၊ သုနိက္ခိပိတ္တာဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌု၊
ကောင်းစွာ၊ နိက္ခိပိယ၊ထား၍၊ ရုစနာဝိသေသေန။ စိရင်ခြင်း အထူးဖြင့်၊
ဒသနီယံ၊ရှုဖွယ်ဘုန်း ရှိသော၊ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညှိဖွယ်ကို ဆောင်
သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊နိက္ခိပိယ၊ထား၍၊ ပတိဋ္ဌပေတ္တာတိ၊ပတိဋ္ဌပေတ္တာ
ဟူသည်ကား။ ဝိဘတ္တိ ဝိသေသာ ဒိဝသေန၊ ဝေဘန်ခြင်း အထူးအစရှိ
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊ ပန်း၊ကို၊ ပတိဋ္ဌပေတ္တာ။ တည်စေ၍။ ဝါ၊

တနည်းကား။ တံပလွန်းထိုပန်းကို၊နိက္ခိပေနှောင်းထားသည်ရှိသော်၊ သတ္တု စေတိယံ၊မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ မမသန္တာနေ၊ ငါ၏သန္တာန်၌။ ကုသလဝမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊တည်စေ၍၊ ဣဒေဝ၊ဤသို့၊ ဣဒ္ဓေ၊ဤပါဋိဟိ၌၊ အဠ္ဌေ။အနက်ကို။ ဒဠ္ဌေ။မှတ်အပ်၏၊ သေသံ၊ကြွင်းကျန်သော စကားရုပ်သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည့် သာလျှင်တည်း၊ ။သုနိက္ခိတ္တ ဝိမာနဝတ္ထုနှင့်၊ သုနိက္ခိတ္တ ဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။သတ္တမဝဂ္ဂ ဝတ္ထုနှင့်။ သတ္တမဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

နိဂမနအဖွင့်၊

စ၊ဝိမာနဝတ္ထုအာဒိကထာ၏အပြီးအာဆုံးနိဂုံးစကားကိုအားထုတ်ပေဦး။ ဆုံးဣတ္ထောဝတာ၊ဤမျှအားတိုင်းအရှည်ရှိသောသဒ္ဒါအစဉ်အနက်အစဉ်ဖြင့်။ သဗ္ဗလောကဟိတာဝဟာ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို ရှုက်ဆောင်တော်မူတတ်သော။ ယာဒေသနာ၊အကြင်ဝိမာနဝတ္ထုဒေသ နာ၊တော်သည်၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်သမီးနတ်သား၏၏၊ ဝိမာနာဒိသဘတ္တိ'၊ ဗိမာန်အစရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ တာသ၊ ထိုဗိမာန် အစရှိသောစည်းစိမ်၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အားပကာသယန္တိ၊ပြလျက်၊ အပ္ပ ကာနံ၊အနည်းငယ်မျှဖြစ်ကုန်သော၊ကာရာနမ္ပိ၊ကောင်းမှုတည်းဟူသောအ ဆောံအဦးတို့သည်လည်း၊ စိတ္တဝေတ္တသမ္ပတ္တိယောဂ'တော၊စိတ်၏ကြည် ညိုခြင်းအလှုခံဝတ္ထု၊လိ၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ဥဋ္ဌေ၊ပေလတံ၊ပြန့် ပြောသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြုပေတတ်၏၊ တံဒေသနံ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု ဒေသနာတော်ကို။ ကထေဝတ္ထု၊ ကုသလာ၊ စကားတည်းဟူသောအကြောင်းအရာ၌ လိမ္မာတော်မူကုန်ထသော၊သု ပရိညာတဝတ္ထု၊ကား၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအကြောင်း ကိုကောင်းစွာသိမြင်ကုန်ထသော၊ မဟာသဝေယာ၊ သိလက္ခန်အစရှိသော ဂုဏ်အထူးကိုရှာဖွေးလေ့ရှိကုန်သော ရဟန္တာအာရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝိမာန ဝတ္ထု၊ဣဒ္ဓေ၊ဝိမာနဝတ္ထုဟူသောအမည်ဖြင့်သာလျှင်၊ရန္ဓကနိကာယတို့'၊ ရန္ဓကနိကာယ်၌၊ ယံသက်ါယိ'သု၊ အကြင်သက်ါယနာတင်ကုန်ပြီ၊ ။ တာသာဒေသနာယ၊ထိုဝတ္ထု၊ဒေသနာတော်၏၊ အတ္ထံ၊ပါဋိတော်၏အနက်

မြတ်ကို၊ပကာသေတုံ၊ထင်ရှားပြခြင်းအာကျိုးငှါ၊ ပေါရာဏာဋ္ဌကထာနယံ၊ အဋ္ဌကထာဆရာအာစရိကုန်သော ရှေးဆရာ မြတ်တို့၏ နည်းဥပဒေသကို၊ သန္နိဿာယ၊ ကောင်းစွာအမှီပြု၍မယား၊ ငါသည်၊ ယာဒိသံ ဝဏ္ဏနာ၊ အကြင်အနက်၏ဖွင့်ရာဖွင့်ကြောင်းအဋ္ဌကထာကို၊ သမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်ပြီ၊ ။ဘဏ္ဍ၊ထိုအဋ္ဌကထာ၌၊ ယထာရုတံ၊ ထိုကဲ့သည် အားလျော်စွာ၊တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုသို့သော၊ဝိမာနဝတ္ထု၌၊ပရမတ္ထာနံ၊မသော၊ မပြန်ကောင်းမြတ်သောအနက်တို့ကို၊ ပကာသနာ၊ထင်ရှားပြတတ်သော ကြောင့်။နာမတော၊အမည်အားဖြင့်၊ပရမတ္ထဒီပနီနာမ၊ပရမတ္ထဒီပနီအမည် ရှိသော၊ အနာကုလဝိနိစ္ဆယာ၊ မရှောင့်ရှက်သောအဆုံးအဖြတ်ရှိသော၊ သာသံ ဝဏ္ဏနာ၊ထိုဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာသည်၊ဘာဏဝါရေတော၊ဘာဏ ဝါရအားဖြင့်၊သတ္တရသမတ္တာယ၊တဆဲ့ရှစ်ဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိ သော၊ပါဠိယာ၊ ပါဠိဖြင့်၊ ပရိနိဋ္ဌာနံ၊တက်ဝန်းကျင်မှမကြွင်းမကျန်ပြီးဆုံး ခြင်းသို့၊သမ္ပတ္တာ၊ရောက်လတ်ပြီ၊ ။မှုတိုင်ဝံယထာဝုတ္တာနယေန၊အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တံပကရဏံ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌ ကထာကျမ်းကို၊ သမ်ရောဇ္ဇေန၊ကောင်းစွာပြုပြင်စိုရင်သော၊ မယာ၊ငါ သည်၊ယံတံပုညံ၊အကြင်ပြုနှိုးပြောကြားကျယ်သောကုသိုလ်ကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ၊တ ဿပုညဿ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာကျမ်းကိုအားထုတ် ရသောကုသိုလ်၏၊ အာနုဘာဝေန၊အစွမ်းသတ္တိအာနုဘော်ဖြင့်၊ လောက နာထသ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်တည်းဟူသောသာသနာတော်သို့၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသော၊ သိလာဒိပဋိပတ္တိယာ၊ သီလအစရှိသော အ ကျင့်ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဩဂါဟေတွာ၊သက်ဝင်၍၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိတောသိနော၊ အကျိုးစီးပွါးကိုရှာဖွေးလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဝိမုတ္တိရသဘာဂိနော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တည်းဟူသောမြတ်သောကိစ္စရသအ ဘွဲ့ရှိကုန်သည်၊ဟောန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ။လောကသ္မိံ၊လူသုံးပါး ၌၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ဘုရားမြတ်၏သာသနာတော်သည်၊စိရံ၊ကြာမြင့် စွာသောကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ကောင်းကင်နေလဝင်းဝင်းပသို့တည်ပါ စေသော်၊တတ္ထ သာသနေ၊ထိုဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊သဗ္ဗေပိ၊အလုံး စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နိစ္စံ၊အခါမပြတ်၊ သဂါရဝါ၊ရိုသေခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ။ ဒေဝေါပိ၊ ရှိစမ်းမင်းသည်လည်း၊ ကာလေန၊ရှာသင့်သောရှိစမ်းဥတုကာ

လည်ခ၊်သမ္ဘာကောင်းစွာ၊ ဝသာတ္ထ၊ရှာသွန်စေသတည်း၊ဇဂတိပ္ပတိ၊မြေကြီး သောဌနင်းပြည်ရှင်မင်းသည်၊ သဒ္ဓမ္ဓနိရတောမင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးခ၊် ပျော်ရွှေသော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကံ၊ လူအားပေါင်းကို၊ ဓမ္မေနေဝ၊ တရားဖြင့်သာလျှင်၊ ပသာသတ္ထ၊ ဆုံးမကမ္ဘာတော်မူစေသတည်း၊ ဗဒ ရတိတ္ထ ဝိဟာရဝါသိနား ဇီးပင်ရောက်ရာ ဘုံပင်ကျောင်းခ၊် သီတင်းသုံးနေ လေ့ရှိသော၊အာစရိယဓမ္မပါလနှ၊ ဆရာဖြစ်သောဓမ္မပါလမထေရ်သည်၊ ကတာ၊ပြုအပ်သော၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာ၊ ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်၏ အနုက်အမှင့်အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းထိုရောက်ပြီး ။

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုကိယတွဲပြီး၏။